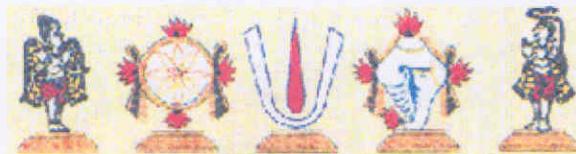

ஷ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிய
ஷ்ரீ பாதுகாஸவர்ம்

வியய பங்குனி புஷ்யம்
14ந்தேதி புதன்கிழமை
28th March 2007

ஸ்ரீரங்கநாயிகா ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்வாமினே நம:

ஸ்ரீமதே ராமனுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம்

தாஸஸ்ய விக்ஞாபனம். அடியேனால் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிய ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம் வகுப்புகள் ஸ்ரீபாதுகா ப்ரபாவ பாராயண ஸமிதி எனும் அமைப்பின் மூலம் சென்னையில் நடந்துவருகிறது. வகுப்புகளின் போது அடியேனால் எழுதப்பட்ட பதவரையுடன் கூடிய notesகள் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த notesகள் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ வியய வருஷம் பங்குனி மாதம் 14ந்தேதி புஷ்ய நன்னாள் (28.03.2007 புதன்கிழமை) - ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் சதமான மஹாத்ஸவத்தன்று ப்ரத்யேகமாக வெளிநாடுகளில் உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உபயோகப்படும் வகையில் SRIMAD AANDAVAN WEBSITEல் தமிழில் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. இதை அனைவரும் (இந்தியாவில் உள்ளவர்களும்கூட) பயன்படுத்துமாறு ப்ரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன். இதை websiteல் போடுவதற்கு அடியேனுக்கு சகாயமாக computerல் மொத்த க்ரந்தத்தையும் typeசெய்துகொடுத்த அடியேனுடைய சிஷ்டை திருமதி மைதிலி சேஷாத்ரிக்கும் அடியேனுக்கும் பகவத் பாகவத ஆசார்ய அனுக்ரஹம் கிட்டுவதற்கு திவ்ய தம்பதிகளை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

சென்னை - 600 004
பங்குனி -14ந்தேதி
புதன்கிழமை
28.3.2007

தாஸன்
A. ஸம்ரீநரஸிம்ஹன்

- Contact Address:**
1. Sri A. Lakshminarasimhan
Flat /5, “Trayambaka”
No.7 Chandrabagh Avenue II, Mylapore, Chennai 600004
Phone: 044 – 4211 1115 Mobile: 98842 51340
  2. Smt. Mythili Seshadri
12 Anna Street, Taramani, Chennai – 600 113
Phone: 044- 2243 0186 Mobile: 94442 30153

ஆர்:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அவதாரம்:

காஞ்சீபுரத்தில், விளக்கொளி பெருமாள் (தீப ப்ரகாசர்) ஸந்திதிக்கு அருகே உள்ள தூப்புல் என்ற இடத்தில் (1268 A.D.) புரட்டாசி திருவோண நகூட்ரத்தில், திருவேங்கடமுடையானின் திருமணியின் அம்சமாக, ஸ்ரீ அநந்தஸமரி - தோதாரம்பா தம்பதியருக்குத் திருக்குமாரராக அவதரித்தார், ஸ்வாமி தேசிகன். பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர் வேங்கடநாதன். (திருவேங்கடமுடையானின் திருவவதார தினமும் - புரட்டாசித் திருவோணம்).

வித்யை (கல்வி)

இவரது அம்மான் - கடாம்பி அப்புள்ளார் - ஸ்வாமிக்கு, உபநயனம் - பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஆகியவைகளைச் செய்வித்து, வேத அத்யயனம், திவ்ய ப்ரபந்தம் - வ்யாகரணம் - தர்க்கம் முதலான ஸாமாந்ய சாஸ்திரங்களையும் பயில்வித்தார். ஸ்வாமி தேசிகன், இருபது வயதுக்குள்ளேயே, ஸகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றதோடன்றி, ஒப்புயர்வற்ற ஞானத்துடன், ப்ரவசனம் செய்யும் ஆற்றலும் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார்.

விவாஹம்:

பெற்றோர்களின் நியமனப்படி, திருமங்கை என்ற கண்ணிகையை மணம் புரிந்து கொண்டார். வித்தாந்தத்தை ப்ரசாரம் செய்வதிலேயே மிக்க ஊக்கம் கொண்டும், இல்லற வாழ்க்கையில், அதிகமான ஈடுபாடின்றி - மற்ற க்ருஹஸ்தாச்ரம தர்ம - அநுஷ்டாநங்களை மட்டும் நடத்தி வந்தார்.

கருடன் ப்ரத்யக்ஷமாதல் - ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஸாக்ஷாத்காரம்:

தனது 20ம் வயதில், ஸ்வாமி தேசிகன் காஞ்சியிலிருந்து திருவயிந்திரபுரம் (திருவேந்திரபுரம் என மருவி, வழக்கில் உள்ளது தற்சமயம்) எழுந்தருளி, அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமான், தெய்வநாயகனையும் (தேவநாதன்), பிராட்டியையும் மங்களாசாஸநம் செய்து - அங்குள்ள ஒளவுதாத்தி எனப் புகழ் பெற்ற, குன்றின் மேல் ஏறி, ஒரு மரத்தியில் அமர்ந்து, கருட மந்திரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்தார்..... கருட பகவான் ப்ரத்யக்ஷமாகி, இவரை அநுக்ரஹித்து, ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை உபதேசித்தார்; ஒரு ஹயக்ரீவ விக்ரகமும் கொடுத்து மறைந்தார். பின்பு, ஸ்வாமி தேசிகன், ஸ்ரீஹயக்ரீவன் அருளால், ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரம் - கருட பஞ்சாசத் - தேவநாயக பஞ்சாசத் - அச்யுத சதகம் முதலான ஸ்தோத்திரங்களையும்(அச்யுத சதகம் - 101 ச்லோகங்கள் ப்ராக்ருத பாணையிலும், மற்றவை ஸம்ஸ்கிருதத்திலும்) மும்மணிக்கோவை, நவமணிமாலை எனும் தமிழ் ப்ரபந்தங்களையும் இயற்றி, அங்கு சில காலம், ப்ரவசநம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளி இருந்தார் (சுமார் 20 வருடங்கள் - தன் 40வது வயது வரை) ஸ்வாமி, திருவஹ்நிதிரபுரத்தில் தங்கியிருந்ததாகக் குறிப்பீடுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பின்னர் காஞ்சி திரும்பி, பேரருளாளனை (வரதர்) ஸேவிக்க விரும்பியவராக - வழியில் திருக்கோவலூர் சென்று, த்ரிவிக்ரமப் பெருமாள் பற்றின "தேஹரீச ஸ்துதி" என்ற ஸ்தோத்திரம் இயற்றினார். காஞ்சியில் பேரருளாளன் விஷயமாக, வரதராஜ பஞ்சாசத் மற்றும் ந்யாஸ தசகம் போன்ற ஸ்தோத்திரங்களும் - தமிழில் அடைக்கலப்பத்து, அர்த்த பஞ்சகம் முதலான ப்ரபந்தங்களும் இயற்றினார்.

திருவேல்கொ, திருப்புட்குழி போன்ற பல திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான்களைப் பற்றின ஸ்தோத்திரங்களும் இயற்றினார்.

திருவேங்கடமுடையானைச் சேவிக்க விரும்பி, திருமலை போகும் வழியில், திருக்கடிகை (சோளிங்கர்) பெருமாளையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீவாஸனின் தயை பற்றின விஷயத்தை - தயா சதகம் என்ற 108 ஸம்ஸ்கிருத ச்லோகங்களாடங்கிய ஸ்தோத்திரம் இயற்றினார்.

அங்கிருந்து பெரிய யாத்திரையாக - வடநாடு சென்று, அயோத்தி, ஸாளக்ராமம், விருந்தாவனம் ஆகிய இடத்து எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்துத் திரும்பினார்.

திருவல்லிக்கேணி - திருவ்வுள் முதலிய ஊர்களிலும், எம்பெருமான்களைச் சேவித்து, மீண்டும் காஞ்சி வந்து, ப்ரவசநம் செய்து கொண்டு இருந்தார்.

ஓர் ஆவணி- ரோகினியில், ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு, ஆண் குழந்தை பிறந்தது - வரதன் எனப் பெயரிட்டு, உரிய காலத்தில், உபநயனாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்தார்.

ஸ்வாமியின் வைராக்யம்:

ஸ்வாமியின் இளமைத் தோழரான வித்யாரண்யர் என்பவர், விஜயநகர மன்னர்களின் அரசவையில் (ஹரிஹரா - புக்கா (BUKKA), ஆன்மீக குருவாகப் பணி புரிந்து வந்தார்.....ஸ்வாமி தேசிகன் வளமான வாழ்வு (materially) பெறவில்லை எனத்தெரிந்ததால், ஒரு ஒலை அனுப்பி - ஸ்வாமி தேசிகனையும்

விஜயநகர் அரசு ஸபையில் ஒரு வித்வானாகப் பதவி ஏற்க வேண்டினார்..... அந்த ஒலைக்குப் பதில் கூறும் முகமாய், நம் ஸ்வாமி வைராக்ய பஞ்சகம் என்ற ஜெந்து ச்லோகங்களை எழுதி அனுப்பினார். அதில்,

- a. முன்பு, ஒரு பிடி அவலைக் கொடுத்த குசேஸருக்கு, குபேரச் செல்வத்தை அளித்த எம்பெருமானைத் தவிர, ஒரு அரசனைப் புகழித் தயாரில்லை நான்;
- b. அத்திகிரியில் உச்சியில் இருக்கும் பெரும் செலவுமே (பேரருளாளன்) எனக்குப் போதுமானது.....என்று கூறியுள்ளார்.

காஞ்சியில் வசித்த ஆஸ்திகர்கள் சிலர், பகவதாராதனத்திற்காகத் திரவியங்களை பக்தியுடன் கொடுக்கும்போது, அரிசியுடன் நாணயங்களையும் கலந்து ஸமர்பிப்பார்கள் எனவும், ஸ்வாமி அந்த நாணயங்களை எடுத்து விலக்கி விடுவது வழக்கம் எனவும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளுதல்:

(விவாதத்தில் மத்யஸ்தர்)

தவைத ஸித்தாந்தத்தில் நிபுணராக இருந்த அகேஷாப்ய முனி என்பவருக்கும், அத்வைத மதத்தினரான வித்யாரண்யருக்கும் - பரப்பிரம்ம யார் என்பது பற்றியும் - தங்களது மதத்தைப் பற்றியும், தர்க்கம் நடந்தது. இரு தரப்பினரும், ஸ்வாமி தேசிகன் மத்யஸ்தராக இருந்து - வாதங்களைக் கேட்டுப் பின்னர் தீர்ப்பளிக்க, இசைந்து வேண்டிக்கொண்டனர். இரு தரப்பினரின் வாதங்களையும் கேட்ட பின்பு, ஸ்வாமி தேசிகனின் தீர்ப்பு, அகேஷாப்ய முனிக்குச் சாதகமாக இருந்தது. அவரது வாதமே ப்ரமாணங்களைத் தமுவியது எனத் தீர்ப்பளித்தார் (This has been recorded in Madhwa records).

ச்ருத ப்ரகாசிகையைக் காத்தது:

இராமாநுசர் "ப்ரம் ஸுத்திரத்துக்கு" எழுதிய உரை (commentary) ஸ்ரீபாஷ்யம் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று.....ஸ்ரீபாஷ்ய வ்யாக்யானம் செய்ததை, ஸ்ரீஸ்தாதர்சந பட்டர் என்பவர் "ச்ருத ப்ரகாசிகை" என்ற அருமையான க்ரந்தமாய்ப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார்.

14ம் நூற்றாண்டிலே, தமிழ் நாட்டில், முஸ்லீம் மன்னர்களின் படை எடுப்புகளில், அலாவுதீன் கில்ஜியின் சேனைத்தலைவன், மாலிக்காபூர் என்பவன், பல கோவில்களை நாசமாக்கிக் கொள்ளை அடித்தான். அது ஸமயம், ஸ்வாமி தேசிகன், "ச்ருத ப்ரகாசிகா" வின் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் (manuscripts), ஸ்தாதர்சந பட்டரின் இரு புதல்வர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, தெருவில் இறந்து கிடந்த (முஸ்லீம் படைகளால் கொல்லப்பட்டு) சடலங்களின் நடுவே - தானும் இறந்தவர் போலக் கிடந்து - அமளி அடங்கியின், சிறுவர்களையும் அழைத்துச்சென்று - காப்பாற்றினார்.

ப்ரம்மச்சாரிக்குப் பொருள் கிடைத்தது:

தனது விவாகத்துக்குப் பணம் கேட்டு ஒரு ப்ரம்மச்சாரி, ஸ்வாமியை அணுகினான். ஸ்ரீ தேசிகன் அவனை, ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் ஸந்திதிக்கு அழைத்துச் சென்று - நாச்சியாரிடம் "ஸ்ரீஸ்துதி" ஸ்தோத்திரம் அருள்வும், பிராட்டி ஸ்வர்ண நாணயங்களை வர்வித்தாள். எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி, ஸ்வாமி தேசிகன் நியமித்தார். ப்ரம்மச்சாரி வியப்பு மேலிட, நாணயங்களை எடுத்துச் சென்றான்.

பிற மதத் துறவியை வென்றது:

ஒரு துறவி, ஸ்வாமியிடம் வாதிட வந்து, வாதில் தோற்றுப் போகவும் - க்ரோத புத்தியுடன், ஸ்வாமி தேசிகனுக்குத் தீங்கு இழைக்க முற்பட்டு, குளத்தின் நீரைக் குடித்தார். (அவர் ஒரு மந்திரவாதியும் கூட). ஸ்வாமியின் வயிறு பருத்துக் கொண்டு வந்தது. குழ்ச்சியை அறிந்த ஸ்வாமி, அருகே இருந்த ஒரு தூணை (Pillar) தமது நகத்தால் கீற - அந்தக் கம்பத்திலிருந்து ஜலம் வெளியேறி - ஸ்வாமியின் வயிறு வழிந்தது.

காஞ்சியில் பாம்பாட்டியை வென்றது:

பொறாமை கொண்ட சிலரால் ஏவப்பட்டு, ஒரு பாம்பாட்டி, ஒரு நாள் ஸ்வாமியை அணுகி - தன்னிடமுள்ள கொடிய ஸர்ப்பங்களை, அவரால் அடக்க முடியுமா? எனக் கேட்டு, பெட்டியிலிருந்து வெளியே விட்டான். ஸ்வாமி, பூமியில் சில கோடுகளைக் கீறவும் - ஸர்ப்பங்கள் கோட்டைத் தாண்ட முடியாமல் நின்றன. ஒரே ஒரு கொடிய ஸர்ப்பம் மட்டும், கோட்டைத்தாண்டி, ஸ்வாமியை நோக்கி வரவும் - கருட மந்திரத்தை உச்சரித்தார். உடனே கருடன் பறந்து வந்து, எல்லா ஸர்ப்பங்களையும் தூக்கிச்சென்று விட்டது. பாம்புப்பிடாரன், தோல்வி அடைந்தது மட்டுமன்றி - ஜீவனோபாயமான ஸர்ப்பங்களை இழக்க நேரிட்டது. ஸ்வாமியைப் பணிந்து வேண்டவும் - ஸ்ரீதேசிகன் "கருட தண்டகம்"

இயற்றி அதை உச்சரித்தார். கருடன் ஸர்ப்பங்களைத் திரும்பக் கொண்டு போட்டது. பாம்பாட்டி, மனம் மகிழ்ந்து, ஸர்ப்பங்களை எடுத்துச் சென்றான்.

கிணறு கட்டுதல்:

ஒரு ஸமயம், திருவஹ்நிரபுரத்தில் - ஒரு கொத்தன் (mason), எல்லாக்கலைகளிலும் வல்லவர் எனப் புகழடைந்திருந்த ஸ்வாமியின் வல்லமையைக் கேட்டு, அதைப் பரீக்ஷிக்க வந்தான். தான் எடுத்துத் தரும் கற்களைக் கொண்டு ஒரு கிணறு கட்ட வேண்டும் என்பதே அப்பரீக்ஷை. ஸ்வாமியும் அதற்கு இசைந்தார். கொத்தன் வேண்டுமென்றே கோணல் மாணவான் கற்களையே எடுத்துக் கொடுத்தான். ஸ்வாமி, தன் வல்லமையால், அக்கற்களைக் கொண்டே, அழகிய கிணற்றைக் கட்டி முடித்தார். (இன்றும் இதை நாம் காணலாம்).

சிற்பியை வென்றது:

ஒரு சிற்பி, ஸ்வாமியிடம் வந்து - தான் ஒரு பீடம் அமைப்பதாகவும், அதன் மேல் பொருந்தும்படி, ஸ்வாமி தன் திருமேனியை, ஒரு விக்ரஹமாகச் செய்ய முடியுமா? எனக்கேட்டு, பரீக்ஷிக்கப் பார்த்தான். இருவரும் செய்து முடித்தனர். சிற்பி, விக்ரகத்தின் அமைப்பையும் - அழகையும் கண்டு வியந்தான். ஆனால், விக்ரகம், பீடத்தில் சரிவரப் பொருந்தவில்லை. சிற்பி, தன் உளியால், விக்ரகத்தைச் சுற்றே செதுக்கவும், ஸ்வாமியின் திருமேனியிலிருந்து உதிரம் பெருகியது. பயந்த சிற்பி, தவறு - தான் செய்த பீடத்திலேதான் என்பதை உணர்ந்து, பீடத்தைச் சரி செய்து - விக்ரகத்தைப் பொருத்தி, ஸ்வாமியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுச் சென்றான்.

முடிவு: 1369 A.D.

ஸௌம்ய ஆண்டு, தன் 101வது வயதில், ஸ்வாமி தேசிகன் திருவஹ்நிரபுரம் கேட்திரத்திலே இருந்தபோது, திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியதாகக் குறிப்பீடுகள் உள்ளன.

க்ரந்தங்கள்: ஸ்வாமி 140 க்ரந்தங்கள் இயற்றி உள்ளார்.

Studying Desika's life is studying part of history. His knowledge was so amazing and astonishing that he could re-write any work - like the Nyaya Sastra of Gauthama, the Yoga Sastra of Patanjali etc. NO SASTRA WAS UNKNOWN TO HIM. His Tattva Mukta Kalapa, containing more than 500 slokas distributed among 5 sections, is a marvellous production of a mature genius - என்றும்;

"a versatile genius and an unexcelled writer of polemic works, Swami Desika has left nothing to be explained in defence of Ramanuja's philosophy and theology....".

Sri Desika stood like a giant in the field of philosophy..... after Desika, there has been no original works - but only commentaries on earlier works" என்றெல்லாம் கற்றின்த பெரியோர் திடமாய்க் கூறி உள்ளார்கள்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்தோத்திரங்களைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பலன்கள் சில:

ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரம்	நல்ல கல்வி பெற;
அபீதி ஸ்தவம்	பயம் நீங்க;
ஸ்ரீஸ்துதி	பெரும் செல்வம் தரும்;
கருட தண்டகம்	விஷ ஜந்துக்களை விரட்டியடிக்கும்;
ஸாதர்சந அஷ்டகம்	பரீக்ஷையில் தேர்வு அடையவும் / நீதிமன்ற வழக்குகளில் வெற்றி பெறவும்;
கருட பஞ்சாசத்	விஷமுறிவு + நோய்கள் அகல

என்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

Sri Appayya Dikshithar, who wrote commentary on Desika's Yadavabyudhayam - comments like this on the Paduka Sahasram - Only an Acharya of Swamy Desika's Caliber could have DRILLED a 1000 holes on a small 9 inches piece of wood (written 1000 stanzas).

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மகா தேசிகாய நம:

How the 1008 slokas have been grouped under various heads / chapters!

Sl. No.	Title	Chap. No.	No. of Slokas	No. of Chapters	No. of Slokas
01.	முன்னுரை	01	20	01	20
02.	பாதுகையின் அமைப்பை (shape) வர்ணனை செய்யபவை / பாதுகையின் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்கள் பற்றி	12	330	12	330
1.	ரத்ந ஸாமாந்ய பத்ததி	15	50		
2.	பஹ்ரா ரத்ன பத்ததி	16	50		
3.	பத்மராக (RUBY)	17	30		
4.	முத்து (PEARLS)	18	50		
5.	மரகதம் (EMERALD)	19	20		
6.	இந்தர நீலம் (SAPPHIRE)	20	30		
7.	பிம்ப ப்ரதிபிம்ப பத்ததி (REFLECTIONS)	21	20		
8.	காஞ்சந பத்ததி (made of gold)	22	20		
9.	த்வந்தவ பத்ததி (PAIR)	24	20		
10.	ஸந்நிவேஸ பத்ததி	25	20		
11.	யந்த்ரிகா பத்ததி (KNOB)	26	10		
12.	ரேகா பத்ததி (ரேகைகள்)	27	10		
03.	பாதுகையை அணிந்து கொண்டு அரங்கன் திருவீதி உலா வருவதை வர்ணிப்பவை	03	190	03	190
1.	ஸஞ்சார பத்ததி				
2.	பராக பத்ததி (துகள் - Dust)				
3.	நாத பத்ததி				
04.	பாதுகை பற்றிய இராமாயண நிகழ்ச்சிகள்	06	150	06	150
1.	ஸமர்ப்பண பத்ததி				
2.	ப்ரதி ப்ரஸ்தான பத்ததி				
3.	அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி				
4.	அபிஷேக பத்ததி				
5.	நிர்யாதநா பத்ததி				
6.	ஸ்வாபாவித பத்ததி				
05.	பாதுகையின் மேன்மையை விவரித்து	03	70	01	70
06.	பலவித சித்திரங்களில் அமைக்கக்கூடிய sp1	30	40	01	40
07.	நிர்வேத பத்ததி (வெராக்யம் / வெறுப்பு etc.)	31	20	01	20
08.	இதர விசேஷங்கள் பற்றி வர்ணனைகள்	06	150	06	150
1.	ஸமாக்யா பத்ததி				
2.	வைதாளிக பத்ததி				
3.	ச்சுங்கார பத்ததி				
4.	புஷ்ப பத்ததி				
5.	சேஷ பத்ததி				
6.	ப்ரக்ர்ண பத்ததி (multiple aspects)				
09.	பல பத்ததி	32	38	01	38
10.	மொத்த அத்யாயங்கள் & ஸ்லோகங்கள்			32	1008

INDEX

பத்ததி	Name	Pages	
		From	To
	Acknowledgement		
	Introduction	i	iv
1.	ப்ரஸ்தாவ பத்ததி	001	008
2.	ஸமாக்யாபத்ததி	009	012
3.	ப்ரபாவ பத்ததி	013	035
4.	ஸமர்ப்பண பத்ததி	036	042
5.	ப்ரதிப்ரஸ்தாந பத்ததி	043	049
6.	அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி	050	063
7.	அபியேகபத்ததி	064	073
8.	நிர்யாதநா பத்ததி	074	083
9.	வைதாளிக பத்ததி	084	087
10.	ச்சுங்காரபத்ததி	088	091
11.	ஸஞ்சார பத்ததி	092	112
12.	புஷ்பத்ததி	113	125
13.	பராக பத்ததி	126	134
14.	நாத பத்ததி	135	167
15.	ரத்நஸாமாந்ய பத்ததி	168	183
16.	பஹா ரத்ந பத்ததி	184	199
17.	பத்மராக பத்ததி	200	209
18.	முக்தாபத்ததி	210	225
19.	மரதகபத்ததி	226	232
20.	இந்தரநீல பத்ததி	233	243
21.	பிம்ப்ரதிபிம்ப பத்ததி	244	250
22.	காஞ்சநபத்ததி	251	257
23.	சேஷபத்ததி	258	261
24.	த்-வந்த-வ பத்ததி	262	268
25.	ஸந்நிவேச பத்ததி	269	274
26.	யந்த்ரிகாபத்ததி	275	277
27.	ரேகா பத்ததி	278	280
28.	ஸ-பா-வித பத்ததி	281	284
29.	ப்ரகீர்ணபத்ததி	285	311
30.	சித்ரபத்ததி	312	334
31.	நிர்வேதபத்ததி	335	341
32.	பலபத்ததி	342	356

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

1.ப்ரஸ்தாவ பத்ததி (அறிமுகம்) Introduction

- ஸந்த: ஸ்ரீரங்க ப்ருத்வீச சரணத்ராண சேகரா:|
ஜயந்தி புவநத்ராண பத பங்கஜ ரேணவ:||

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகைகளைச் சிரஸ்லிலே வைத்துக் கொள்ளும் பெரியோர்களின் திருவடித்துகள்கள் எல்லா உலகங்களையும் காப்பாற்றுகின்றதாக; ஜயந்தி = ஜயிக்கின்றன (விளங்குகின்றன).

- பரதாய பரம் நமோந்து தஸ்மை ப்ரதமோதாஹரணாய பக்திபாஜாம்|
யதுபஜ்ஞமேஸ்த: ப்ருதிவ்யாம் ப்ரதிதோ ராகவ பாதுகா ப்ரபாவ:||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகைகளுடைய பெருமை, எல்லா உலகத்திலும் பிரஸித்தமானதற்குக் காரணம் பரதனே அன்றோ? அந்த பரதனை நான் வணங்குகின்றேன்.

யதுபஜ்ஞம் = எந்த பரதன் முதற்கொண்டு; ராகவ பாதுகா = ராகவனின் பாதுகைகளுடைய; ப்ரபாவ: = பெருமை; அஸ்த: = மீதியின்றி; ப்ருதிவ்யாம் = உலகங்கள் பூரா; ப்ரதித: = ப்ரஸித்தமானதோ; தஸ்மை = அந்த; பக்திபாஜாம் = பக்திமான்களுள்; ப்ரதமோதாஹரணாய = முதன்மையான; பரதாய பரம் நமோந்து = பரதனின் பொருட்டு, நமஸ்காரம்.

- வர்ணஸ்தோமைர் வகுளஸமானோ வாஸநாமுத்வஹநந்தீம்
ஆம்நாயாநாம் ப்ரக்ருதிமபராம் ஸம்ஹிதாம் த்ருஷ்டவந்தம்|
பாதே நித்யப்ரணிஹரிததியம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
த்வந்நாமாநம் முநிமிஹ பஜே த்வாமஹம் ஸ்தோதுகாம:||

பாதுகே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆசையுடைய நான், அரங்கனின் திருவடிகளிலே எப்போதும் இருப்பவரும், திருவாய்மொழி ஸாரத்தைக் கண்டவரும் ஆன, "சடாரி"யை (நம்மாழ்வார்) முதலில் ஸேவிக்கின்றேன்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வாம் = உன்னை; ஸ்தோதுகாம: = ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் ஆசையுள்ள; அஹம் = நான்; இஹ = இந்த (ஸ்தோத்திர ஆரம்பத்திலேயே); ரங்கபர்த்து: = அரங்கனின்; பாதே = திருவடிகளில்; நித்ய = எப்போதும் (always); ப்ரணிஹரிததியம் = வைக்கப்பட்ட, புத்தியை (உடையவரும்); வர்ணஸ்தோமை: = எழுத்துக்களின் கூட்டங்களால்; வகுள ஸமந: = மகிழ்ம்புவின்; வாஸநாம் உத்வஹநந்தீம் = வாஸனையைத் தூக்குகின்ற; ஆம்நாயாநாம் = வேதங்களின்; அபராம் ப்ரக்ருதிம் = வேறு மாதிரியான; ஸம்ஹிதாம் = க்ரந்தத்தை; த்ருஷ்ட வந்தம் = பார்த்தவராயும்; த்வந்நாமாநம் = உன்னுடைய பெயரைக் கொண்ட; முநிம் பஜே = ரிவியை ஸேவிக்கின்றேன்.

4. திவ்யஸ்தாநாத் த்வமிவ ஜகதீம் பாதுகே காஹ்மாநா
பாதந்யாஸம் ப்ரதமமநகா பாரதீ யத்ர சக்ரே|
யோகக்ஷேமம் ஸகலஜகதாம் தவய்யதீநம் ஸ ஜாநந்
வாசம் திவ்யாம் திசது வஸாதாச்ரோத்ரஜந்மா முநிர்மே||

பாதுகே! ஸத்ய லோகத்திலிருந்து (**ஸ்ரங்கநாதனை**) நீ பூமிக்குக் கொண்டு வந்தாய். அதுபோல, ஸரஸ்வதீதேவி வாஸ்மீகிக்கு அருள் செய்யவும், ஆதிகாவ்யமாகிற இராமாயணம் இயற்றினார். அந்த வாஸ்மீகி மகரிஷி, எனக்கு (**ஸ்தோத்திரம் இயற்ற**) திவ்யமான வார்த்தைகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; திவ்ய ஸ்தாநாத் = ஸத்ய லோகத்திலிருந்து; ஜகதீம் = பூமியை; காஹ்மாநா = அடைந்தவளான (**ஸ்ரங்கநாதனுடன்**); த்வமிவ = உன்னைப் போல; அநகா பாரதீ = குற்றமற்ற ஸரஸ்வதி; யத்ர = எந்த (வாஸ்மீகியிடம்); ப்ரதமம் = முதலில்; பாதந்யாஸம் = பாதத்தை வைப்பதை; சக்ரே = செய்தாளோ; ஸகல ஜகதாம் = அனைத்து லோகங்களின்; யோகக்ஷேமம் = நன்மைகளும்; தவயி அதீநம் = உன் அதீநம் (என); ஜாநந் = அறிந்தவரும்; வஸாதா ச்ரோதர் = பூமியின் காதாகிற (புற்றினின்று); ஜந்மா = தோன்றிய; ஸ: முநி: = அந்த ரிஷி (வாஸ்மீகி); மே = என் பொருட்டு; திவ்யாம் வாசம் = திவ்யமான சொற்களை; திசது = கொடுக்கட்டும்.

5. நீசேபி ஹந்த மம மூர்த்தநி நிர்விசேஷம்
துங்கேபி யந்திவிசேதே நிகமோத்தமாங்கே|
ப்ராசேதஸப்ரப்ருதிபி: ப்ரதமோபகீதம்
ஸ்தோஷ்யாமி ரங்கபதிபாதுகயோர்யுகம் தத்||

பாதுகை, தாழ்ந்தவனான என்னுடைய தலையிலும், மிகவும் உயர்ந்த வேதங்களின் தலையிலும், பேதம் (**தாரதம்மியம்**) இன்றி இருக்கிறது. வாஸ்மீகி போன்றவர்களால் முதலிலேயே ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டுள்ள அரங்கனின் பாதுகைகளை, நானும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்போகிறேன்.

யத் = எந்த (பாதுகையானது); நீசே = மிகவும் தாழ்ந்தவனான; மம மூர்த்தநி அபி = என்னுடைய தலையிலேயும்; துங்கே = மிகவும் உயர்ந்தவைகளான; நிகம உத்தமாங்கேபி = வேதங்களின் சிரஸ்லிலேயும் (உபநிஷத்); நிர்விசேஷம் = பேதமே இல்லாமல்; நிவிசேதே = இருக்கிறதே!; ஹந்த = ஆச்சரியம் !!; தத் = அந்த; ப்ராசேதஸ ப்ரப்ருதிபி: = வாஸ்மீகி போன்றவர்களால்; ப்ரதம = முதலிலேயே; உபகீதம் = ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற; ரங்கபதி பாதுகயோ: = அரங்கனின் பாதுகைகளின்; யுகம் = (pair) இரட்டையை; ஸ்தோஷ்யாமி = (நான்) ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்போகிறேன்.

6. தத்தே முகுந்தமணிபாதுகயோர் நிவேசாத்
வல்மீகஸம்பவகிரா ஸமதாம் மமோக்தி:|
கங்காப்ரவாஹபதிதஸ்ய கியாநிவ ஸ்யாத்
ரத்யோதகஸ்ய யழநாஸலிலாத் விசேஷ:||

கங்கையின் வெள்ளத்தை அடையும், மழை பெய்து வீதியில் ஒடும் ஜலமும் புனிதமடைகிறது; (நான் மிகவும் தாழ்ந்தவன்) என் வார்த்தைகள் பகவானின் பாதுகைகளைப் பற்றியவை. வாஸ்மீகியின் வாக்காகிற ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தோடு ஸமமானவை ஆகும்.

கங்காப்ரவாஹ = கங்கையின் வெள்ளத்திலே; பதிதஸ்ய = விழுந்த; ரத்யோதகஸ்ய = வீதியில் ஒடும் (மழை) ஜலமும்; யமுநா ஸலிலாத் = யமுனையின் நீரிலிருந்து; விசேஷ: = பேதத்தை; கியாநிவ ஸ்யாத் = எப்படி அடையும்? (அதுபோல); மம உக்தி: = என் வார்த்தைகள்; முகுந்த மணிபாதுகயோ: = பகவானின் பாதுகைகளின் மேல்; நிவேசாத் = வைக்கப்பட்டவை; வல்மீக ஸம்பவகிரா = வால்மீகியின் வாக்கான (ஆர்மத் ராமாயணத்துக்கு); ஸமதாம் தத்தே = ஸமமானவை.

7. விஜ்ஞாபயாமி கிமபி ப்ரதிபந்தபீதி:

ப்ராகேவ ரங்கபதிவிப்ரமபாதுகே த்வாம்|
வ்யங்க்தும் கூடமாஸ் ஸதஸ்தீ விகதாப்யஸுயா:
ஸந்த: ஸ்ப்ருசந்து ஸதயை: ஹ்ருதயை: ஸ்துதிம் தே||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பிக்கும் முன்பே, என் பயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொறாமை அற்றவர்களும், நல்லவர்களும், உன்னைப் பற்றின இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்க வேண்டும்.

ரங்கபதி விப்ரம பாதுகே = அரங்கனின் விளையாட்டுக்கான பாதுகையே!; த்வாம் = உன்னை (பற்றிப்பாடும் முன்பே); ப்ரதிபந்த பீதி: = (நான்) அடைந்துள்ள பயம் பற்றின; கிமபி = ஒரு விஷயத்தை; ப்ராகேவ விஜ்ஞாபயாமி = முதலிலே விஜ்ஞாபிக்கிறேன்; ஸதஸ்தீ = நல்லவை, கெட்டவைகளை; வ்யங்க்தும் = பிரித்து அறிய; கூடமா: = தகுந்தவர்களான; விகத அப்யஸுயா: = பொறாமை அற்றவர்களான; ஸந்த: = பெரியோர்கள்; ஸதயை: ஹ்ருதயை: = தயையுடன் கூடிய மனத்தவராய்; தே ஸ்துதிம் = உன்னைப் பற்றின இந்த ஸ்தோத்திரத்தை; ஸ்ப்ருசந்து = தொடவேண்டும் (அணுகுதல்) approach.

8. அச்ரத்ததாநமபி நந்வதுநா ஸ்வகீயே

ஸ்தோத்ரே நியோஜயஸி மாம் மணிபாதுகே த்வம்|
தேவ: ப்ரமாணமிஹ ரங்கபதிஸ் ததாத்வே
தஸ்யைவ தேவி! பதபங்கஜயோர் யதா த்வம்||

தேவி! மணிபாதுகையே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணவேண்டும் என்னும் முயற்சி (சர்த்தை) சிறிதும் இல்லாத எனக்கு, நீ கட்டளையிடுகிறாய் - ஸ்தோத்திரம் இயற்ற. உன்னை அணிந்து கொண்டிருக்கும் அந்த அரங்கன் தான், எனக்கு, உன்னைப்பற்றின விசேஷங்களைத் தெரிவித்து அருள வேண்டும்.

மணி பாதுகே = மணிபாதுகையே!; த்வம் = நீ; அச்ரத்ததாநமபி = சிரத்தையே இல்லாதிருந்த (ஸ்தோத்திரம் செய்ய); மாம் = என்னை; ஸ்வகீயே ஸ்தோத்ரே = உன்னைப்பற்றின ஸ்தோத்திரம் புனைய; நியோஜயஸி = ஏவகின்றாய்; தேவி = தேவி!; தஸ்யைவ = அந்த அரங்கனுடைய; பதபங்கஜயோ: = தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகட்டு; யதா = எப்படி; த்வம் = நீ (இருக்கிறாயோ); ததா த்வே = அந்த விவரங்களை அப்படியே; தேவ: ரங்கபதி: = பிரபுவான அரங்கன்; இஹ = இங்கே (இந்த உலகிலே); ப்ரமாணம் = தெரிவிக்க வேண்டும்.

9. யதாதாரம் விச்வம் கதிரபி ச யஸ்தஸ்ய பரமா
 தமப்யேகா தத்ஸே திசனி ச கதிம் தஸ்ய ருசிராம்|
 கதம் ஸா கம்ஸாரேர் த்ருஹிணைஹரதுர்போதமஹிமா
 கவீநாம் கூடாத்ராணாம் த்வமஸி மணிபாது! ஸ்துதிபதம்||

மணிபாதுகையே! அனைத்து உலகங்களையும் பகவான் தாங்கி நிற்கின்றார்; அவரை நீ தாங்குகிறாய். பிரம்மா, சிவன் ஆகியோராலும் அறிந்து கூறமுடியாத உன் பெருமைகளை அற்ப கவியான நான் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவது எப்படி முடியும்?

கம்ஸாரே: = கம்ஸனின் சத்ருவான பெருமாளின்; மணிபாது!: = மணி பாதுகையே!; விச்வம் = உலகம்; யத் ஆதாரம்ய: = எந்த ஒரு பெருமாளை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறதோ; தஸ்ய பரமா = அந்த லோகத்துக்கு, உயர்ந்த; கதிரபி ச = கதியாகவும் உள்ளாரோ; தமபி த்வம் ஏகா = அந்தப் பெருமாளையும், நீ ஒருவளாகவே; தத்ஸே = தூக்குகின்றாய் (தாங்கி நிற்கிறாய்); தஸ்ய ருசிராம் கதிம் ச = அவருக்கு அழகான நடையையும் கொடுப்பவள் நீ; ஸா, த்ருஹிணை ஹர = அப்படிப்பட்ட, பிரம்மா/சிவன் (ஆகியோராலும்); துர்போத மஹிமா = அறிந்து கொள்ளமுடியாத பெருமையை உடைய; கதம் = (நீ) எப்படித்தான்; கூடாத்ராணாம் கவீநாம் = அல்ப்ரகளான கவிகளின்; ஸ்துதி பதம் = ஸ்துதிக்கு விஷயமாய்; அஸி = ஆகிறாய்?

10. சுருதப்ரஜ்ஞாஸம்பந்மஹிதமஹிமாந: கதி கதி
 ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸந்த: சுருதிகுஹரகண்டுஹரகிர:|
 அஹம் த்வல்பஸ்தத்வத் யதிஹ பஹா ஜல்பாமி ததபி
 த்வதாயத்தம் ரங்கக்ஷிதிரமணபாதாவநி! விது:||

அரங்கனின் பாதுகையே! சாஸ்திர ஞானமும், புத்தியும் உடைய பெரியோர்கள், இனிய சொற்கள் கொண்டு, உன்னைப்பற்றி ஸ்தோத்திரம் இயற்றுவார். ஒன்றுமே தெரியாத நானும் ஸ்தோத்திரம் இயற்ற முனைந்தேன். என் பிதற்றலையும் நீ ரஸிப்பாய்.

ரங்கக்ஷிதிரமண பாதாவநி! = ரங்கநாதனின் பாதுகே!; சுருத ப்ரக்ஞாஸம்பத் = சாத்திரம் - அறிவு இவைகளின் ஸமிருத்தியினால்; மஹித மஹிமாந: = கொண்டாடப்படும் பெருமையை உடையவர்கள்; சுருதிகுஹர = காதுகளின் துவாரத்தின்; கண்டுஹர கிர: = தினவுக்கு (தீணி போன்ற) வார்த்தைகளால்; கதி கதி ஸந்த: = எத்தனையோ பெரியோர்கள்; த்வாம் ஸ்துவந்தி = உன்னைத் துதிக்கின்றனர்; அல்ப: அஹம்து = ஒன்றுமே தெரியாத நானோவெனில்;; தத்வத் = அவர்களைப்போன்றே; இஹ = இந்த (விஷயத்தில்); பஹா ஜல்பாமி = மிகவும் பிதற்றுகிறேன்; இதி யத் = என்றாலும்; ததபி = அதையும்; த்வதாயத்தம் = உன் அதீனமாக; விது: = அறிகின்றனர்.

11. யதேஷ ஸ்தெளமி த்வாம் த்ரியுகசரணத்ராயிணி! ததோ
 மஹிமந: கா ஹாநிஸ்தவ மம து ஸம்பந்நிரவதி:|
 சுநா லீடா காமம் பவது ஸாரலிந்துர் பகவத்
 ததேஷா கிம்பூதா ஸ து ஸபதி ஸந்தாபரஹித:||

பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே! (ஒன்றுமே தெரியாத) நான், உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்வதால், உனது பெருமைக்கு என்ன குறை? (ஏற்படும்)...கங்கை நீரை ஒரு நாய் நக்கிக் குடிப்பதால், கங்கைக்கு ஏது குறைவு? ஆனால் நாயின் தாகம் தணிகின்றது.

த்ரியுக சரண த்ராயிணி! = **ஆறு குணங்களை [(ஞானம், பலம், ஜச்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ்) (knowledge, lordship, strength, valour, energy, splendour)] உடைய பெருமாளின்

திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகே!; தவாம் = உன்னை; ஏஷி: ஸ்தெளமி யத் = இந்த நான் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன் என்பதானது; தத: = அதனால்; தவ மஹிமந: கா ஹாநி:? = உனது பெருமைக்கு என்ன குறை?; மம து = எனக்கோவெனில்; ஸம்பத் நிரவதி: = ஸம்பத் எல்லையே இல்லாமல் உண்டாகும்; பகவதீ ஸாரஸிந்து: = பூஜிக்கத்தகுந்த கங்கை; சுநா = நாயினால்; காமம் லீடா பவது = (அதன்) தாகம் தீர நக்கப்பட்டுமே!; தத் ஏஷா கிம் பூதா = அதனால், கங்கைக்கு ஏது இழிவு?; ஸ து = நாய்க்கோ; ஸபதி = உடனே; ஸந்தாபரஹித: = தாபம் அற்றுப் போகின்றது.

12. மிதப்ரேக்ஷாலாபக்ஷண பரினமத் பஞ்சஷிபதா
 மதுக்திஸ் த்வய்யேஷா மஹிதகவிஸ்மர்ம்பிஷையே|
 ந கஸ்யேயம் ஹாஸ்யா ஹரிசரணதாத்ரி! க்ஷிதிதலே
 மஹார்வாத்யாதாதே முகபவநவிஷ்பூர்ஜிதமிவ||

ஹரியின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே! அற்ப அறிவே உடைய எனக்குச் சில ஸமயங்களில், உன் பெருமை பற்றி 5 (அ) 6 வார்த்தைகள் தோன்றுகின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு, பெரும் கவிகளால் மட்டுமே ஸ்தோத்திரம் பண்ண முடியும். உன் பெருமை பற்றி, நான் காவ்யம் இயற்ற முனைந்துள்ளது - ஒரு பெரும் மரத்தை, ஒருவன் வாயால் ஊதித்தள்ள முயற்சிப்பது போன்ற ஹாஸ்யமான செயல்.

ஹரிசரணதாத்ரி! = ஹரியின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே!; மித = அற்பமான; ப்ரேக்ஷா= அறிவினால்; லாபக்ஷண = ஒரு ஸமயம் (க்ஷணநேரம்); பரினமத் = உண்டான (தோன்றிய); பஞ்சஷிபதா = ஜந்து/ஆறு பதங்கள் மட்டுமே; மஹித கவி = மகிமையடைய பெரும் கவிகளின்; ஸம்ரம்ப விஷயே = பிரயத்தனத்திற்குத் தகுதியான; த்வயி = உன் விஷயமாக; ஏஷா மத் உக்தி: = இந்த, என் வார்த்தைகளானது, ...; இயம் க்ஷிதிதலே = இந்த பூமண்டலத்தில்; மஹு: வாத்யா தூதே = அடிக்கடி, பெருங் காற்றினாலும் தாக்கப்பட்ட; முகபவந் = வாய்க் காற்றால்; விஷ்பூர்ஜிதமிவ = (விருத்தி செய்தால்) ஊதமுயற்சிப்பது; கஸ்ய = எவருக்குத்தான்; ந ஹாஸ்யா = பரிகாஸமாயிருக்காது?

13. நிஸ்ஸந்தேஹ நிஜாபகர்ஷி விஷயோத்கர்ஷோவிபி ஹர்ஷோதய
 ப்ரத்யூத்க்ரம பக்திவைபவ பவத் வையாத்ய வாசாலித:|
 ரங்காதீச பத்தர வர்ணந க்ருதாரம்பைர் நிகும்பைர்கிராம்
 நர்மாஸ்வாதிஷூ வேங்கடேச்வர கவிர் நாஸீரமாஸீததி||

ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட வேண்டிய பாதுகைகளின் மேன்மை - எனது அருக்கையின்மை (தாழ்மை) - இவை ஸந்தேகமின்றித் தெரிந்த விஷயமே...எனினும், பாதுகையின் மீது உண்டான பக்தியினால் ஏற்பட்ட ஸந்தோஷம் காரணமாய், வெங்கடேசன் எனும் கவியான நான், பாதுகைகளின் உயர்த்தியை விவரிக்க முற்பட்டேன்.

விஷய உத்கர்ஷி: = பாதுகையின் மேன்மை; நிஜ அப்கர்ஷி அபி = தன்னுடைய தாழ்மையும்; நிஸ் ஸந்தேஹ = ஸந்தேகம் இன்றித் (தெரிந்தவை); ரங்காதீச பத்தர வர்ணந = அரங்களின் பாதுகையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதில்; பக்தி வைபவ பவத் = பக்தி மேலீட்டால் உண்டான; வையாத்ய = தைரியத்தால், மேலும்; ஹர்ஷி உதய = ஸந்தோஷத்தின் மிகுதியாலும் தோன்றிய; ப்ரத்யூத க்ரம = (போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லைகள்) unlimited regulations; வாசாலித: = (நிந்திக்கக்கூடிய) வார்த்தைகள் சொல்வதில் நிபுணனான; வேங்கடேச்வர கவி: = வேங்கடேசன் என்ற கவியால்; க்ருத ஆரம்பை: = செய்யப்பட்ட; கிராம் நிகும்பை: = வார்த்தைகளின் கோர்வைகள்; நர்மாஸ்வாதிஷூ = விளையாடுபவர்களுள்; நாஸீரம் = முதலிடம்; ஆஸீததி = அடைகின்றது.

14. ரங்கக்ஷ்மோபதி ரத்நபாது பவதீம் துஷ்டிவேதோ மே ஜவாத்
ஜ்ஞம்பந்தாம் பவதீய சிஞ்ஜித் ஸாதா ஸந்தோஹ ஸந்தேஹதா:|
ஸ்லாகா கூர்ணித் சந்த்ரசேகர ஜடா ஜங்கால கங்காபய:
த்ராஸாதேச விச்ரங்கல ப்ரஸரணோத்ஸிக்தா: ஸ்வயம் ஸுக்தய:||

ரத்ன பாதுகையே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண வேண்டும் என்ற ஆசையை உடைய
எனக்கு, உன் அருளால், வார்த்தைகள் அமிருதம் போன்று, இனிமையான சப்தத்துடன், கங்கா
ப்ரவாஹமாக வளரவேண்டும்.

ரங்கக்ஷ்மோபதி ரத்ந பாது = அரங்கனின் ரத்ந பாதுகே!; பவதீம் = உன்னை; துஷ்டிவேத: மே =
ஸ்தோத்திரம் பண்ண விரும்பும் எனக்கு; பவதீய = உன்னுடைய; ஸாதா சிஞ்ஜித் = அமிருதம்
போன்று (இனிமையான) சப்தத்தின்; ஸந்தோஹ ஸந்தேஹதா: = கூட்டமோ
எனும்படியானதாய்; ஸ்லாகா கூர்ணித் = கொண்டாடுவதால் அசையும்; சந்த்ரசேகர ஜடா =
சிவனுடைய ஜடையில்; ஜங்கால கங்கா பய: = வேகத்துடன் உள்ள கங்கை நீரே போல்;
த்ராஸாதேச விச்ரங்கல = தடையின்றி வருவதால்; ப்ரஸரண உத்ஸிக்தா: = (ஏற்படும்)
கர்வமடையக்கூடிய; ஸுக்தய: = வார்த்தைகள்; ஸ்வயம் = தானாகவே; ஜவாத் ஜ்ஞம்பந்தாம் =
வேகமாக, விருத்தி அடையவேண்டும்.

15. ஹிமவந்நா ஸேது மத்ய பாஜாம் பரதாப்யர்ச்சித பாதுகாவதம்:|
அத்போதநதர்மத: கவீநாம் அகிலேஷ்வஸ்மி மனோரதேஷு அபாஹ்ய:||

பரதனைப் போல, உன்னை என் தலையீது வைத்துக் கொண்ட மாத்திரத்திலே, ஹிமயம் முதல்
ஸேது வரை உள்ள கவிகளைக் காட்டிலும் மேலாக, எனிதில் உயர்வாக கவனம் செய்வேன்.

அத்போதந தர்மத: = ரிஷிகள் போல் இல்லாத நான்; பரத அப்யர்ச்சித = பரதனால்
பூஜிக்கப்பட்ட; பாதுகா = பாதுகைகளை; அவதம்: = தலை (க்கு அலங்காரமாய்) மீது
தரித்து; ஹிமவந் = இமயம் முதல்; நள ஸேது = ஸேது வரையிலான; மத்ய பாஜாம் கவீநாம்
= நடுவில் உள்ள கவிகளின்; அகிலேஷு மனோரதேஷு = எல்லா எண்ணங்களிலும்;
அபாஹ்ய: = வெளிப்படாதவனாக; அஸ்மி = ஆகிறேன்.

16. அநிதம் ப்ரதமஸ்ய சுப்தராசே:
அபதம் ரங்கதுரீண பாதுகே த்வாம்
கதபீதிரிவிஷ்டுவந் விமோஹாத்
பரிஹாஸேந் விநோதயாமி நாதம்||

அரங்கனின் பாதுகே! அநாதியான வேதங்களாலும் அறிய முடியாத உன் பெருமையை
ஸ்தோத்திரம் பண்ண, அறியாமையால் - பயம் இன்றி, நான் முற்பட்டுள்ளேன். எனது
ஹாஸ்யமான சொற்களால் பெருமானுக்குச் சிரிப்பை வரவழைத்து, மகிழ்ச்சியைக்
கொடுப்பேன்.

ரங்கதுரீண பாதுகே! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; அநிதம் ப்ரதமஸ்ய = அநாதியான;
ப்தராசே = வேதங்களாலும் (ஞக்கும்); அபதம் = (அறிய முடியாத) விஷயமில்லாத; த்வாம் =
உன்னை; விமோஹாத் = தெரியாத்தனத்தால்; கதபீதி: = பயம் அற்றவனாக; அபிஷ்டுவந் =
ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் (நான்); நாதம் = பெருமாளை; பரிஹாஸேந் = சிரிப்பால்;
விநோதயாமி = ஸந்தோஷப்படுத்துவேன்.

17. வ்ருத்திபிர் பஹாவிதாபிராச்ரிதா வேங்கடேச்வரகவே: ஸரஸ்வதீ|
அத்ய ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! நர்த்தகீவ பவதீம் நிஷேவதாம்||

அரங்கனின் ரத்ந பாதுகே! வேங்கடேசன் எனும் கவியான, எனது வார்த்தைகள், உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் போது, அவை ஒரு சிறந்த நர்த்தகியின் நடனம் போல, பலவித நடை/சுவைகளுடன் (style / expressions) அமைய வேண்டும்.

ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! = அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே!; பவதீம் = உன்னை; பஹாவிதாபி: வ்ருத்திபி: = அனேக விதமான, சக்தி லக்ஷண முதலியவைகளால்; ஆச்ரிதா = அடையப்பட்டுள்ள; வேங்கடேச்வர கவே: = வேங்கடேசன் என்ற கவியின்; ஸரஸ்வதீ = வார்த்தைகள்; நர்த்தகீவ = நாட்டியக்காரி (யின் நடனம்) போல; நிஷேவதாம் = ஸேவிக்கவேண்டும்.

18. அபார கருணாம்புதே: தவ கலு ப்ராஸாதாதஹம்
விதாதுமபி ச்க்நுயாம் சத ஸஹஸ்ரிகாம் ஸம்ஹரிதாம்|
ததாபி ஹரிபாதுகே! தவ குஜெளகலேஸ்திதே:
உதாஹ்ருதிரியம் பவேதிதி மிதாபி யுக்தா ஸ்துதி:||

ஹரியின் பாதுகே! கருணைக் கடலான உன் அனுக்ரஹத்தால், நான் லக்ஷம் சுலோகங்கள் கொண்ட ப்ரபந்தத்தையும் இயற்ற ஸமர்த்தனாவேன் என்பது ப்ரஸித்தம். அப்போதும் கூட, உன் பெருமைகளை முழுமையாகக் கூறியதாக ஆகாது. எனவே, ஆயிரம் போதும் என நியமித்தாய் போலும்.

ஹரி பாதுகே! = ஹரியின் பாதுகையே!; அபார கருணாம்புதே: = எல்லையே இல்லாத தயை உடைய; தவ ப்ராஸாதாத் அஹம் = உன் அனுக்ரஹத்தால் நான்; சத ஸஹஸ்ரிகாம் ஸம்ஹரிதாம் அபி = 100/ஆயிரம் கொண்ட பிரபந்தமும்; விதாதும் = செய்வதற்கு; ச்க்நுயாம் கலு = ஸமர்த்தனாவேன் என்பது பிரஸித்தம்; ததாபி = அப்போதும்; இயம் = இந்த கிரந்தம்; தவ குஜெளக = உனது குணங்களின் கூட்டங்களின்; லேச ஸ்திதே: = சிறிய அளவிலே; உதாஹ்ருதி: பவேத் இதி = தெரியப்படுத்தியதாக ஆகும் என்பதால்; ஸ்துதி: மிதாபி = ஸ்தோத்திரம் மிதமாகவே; யுக்தா = இருக்கத்தக்கது.

19. அநுக்ருத நிஜநாதாம் ஸுக்திமாபாதயந்தீ
மநஸி வசஸி ச த்வம் ஸாவதாநா மம ஸ்யா:|
நிசமயதி யதாஸௌ நித்ரயா தூரமுக்த:
பரிஷதி ஸஹ லக்ஷ்மியா பாதுகே ரங்கநாத:||

பாதுகே! (ராத்திரியில் இந்த க்ரந்தம் பண்ணும்படி நியமித்தாய்) உனது அனுக்ரஹத்தால் வார்த்தைகள் இனிமையுடன், என் வாக்கிலே வரவேண்டும். லக்ஷ்மியுடன் ஸ்ரீரங்கநாதன், அதை, நித்திரையை விட்டு கேட்குமாறு இருக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யதா = எப்படியிருந்தால்; அஸௌ ரங்கநாத: = இந்த ரங்கநாதன்; பரிஷதி = ஸபையில்; ஸஹ லக்ஷ்மியா = லக்ஷ்மியுடன் கூட; நித்ரயா தூரமுக்த: = தூக்கத்தை விட்டு; நிசமயதி = கேட்பாரோ; ததா, த்வம் = அம்மாதிரி, நீ; நிஜ நாதாம் ஸுக்திம் = தன் சப்தத்தை உடைய வார்த்தைகளை; ஆபாதயந்தி = உண்டு பண்ணி; மம மனஸி வசஸி ச = எனது மனதிலும், வாக்கிலும்; ஸாவதாநா = ஜாக்கிரதையுடன்; அநுக்ருதஸ்யா: = அனுக்ரஹித்து இருக்க வேண்டும்.

20. தவயி விழுதா ஸ்துதிரேவா பதரக்ஷவினி! பவதி ரங்கநாதபதே|
ததுபரி க்ருதா ஸப்ர்யா நமதாமிவ நாகிநாம் சிரவி||

பதரகவினி = பாதுகே!; தவயி விஹரிதா = உன் விஷயமாக பண்ணப்பட்ட; ஏஷா ஸ்துதி: = இந்த ஸ்தோத்திரம்; ரங்கநாதபதே = யீரங்கநாதனின் திருவடியிலும்; பவதி = இருக்கிறது (ஆகின்றது); ததுபரி க்ருதா = அத்திருவடி மீது செய்யப்பட்ட; ஸபர்யா = பூஜை; நமதாம் நாகிநாம் = வணங்கி நிற்கும் தேவதைகளின்; சிரலி இவ = தலையிலே போல.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ப்ரஸ்தாவ பத்ததி: - ப்ரதமா

2. ஸமாக்யாபத்ததி திருநாமப் பத்ததி

21. வந்தே விண்ணுபதாஸக்தம் தம்ருவிம் தாம் ச பாதுகாம்|
யதார்த்தா சடஜிதஸம்ஜ்ஞா மச்சித்தவிஜயாத் யயோ:||

விண்ணுவின் திருவடிகளில் ஆசையுள்ள அந்த நம்மாழ்வாரையும், அந்தப் பாதுகையையும் வணங்குகிறேன்.

மத்சித்த = எனது மனதை; விஜயாத் = ஜயித்ததால்; சடஜிதஸம்ஜ்ஞா = சடனை ஜயித்தவர் என்ற பெயர்; யதார்த்தா = எப்படி அர்த்தமானதோ, (அந்த); விண்ணுபத ஆஸக்தம் = விண்ணுவின் திருவடிகளில் ஆசையுள்ள; தம் ருவிம் = அந்த நம்மாழ்வாரையும்; தாம் பாதுகாமச் = அந்தப் பாதுகையையும்; வந்தே = வணங்குகிறேன்.

22. த்ரமிடோபநிஷந் நிவேசசுந்யாந்
அபி லக்ஷ்மீரமணாய ரோசயிஷ்யந்|
த்ருவமாவிச்தி ஸ்ம பாதுகாத்மா
ச_கோப: ஸ்வயமேவ மாநநீய:||

எல்லோரும் பெருமானை அடைந்து நற்கதி பெற வேண்டும் என்று, தமிழில் திருவாய்மொழி (த்ரமிட உபநிஷத்) இயற்றினார் நம்மாழ்வார்...அதைப் படிக்காதவர்களும்/படிக்கத்தெரியாதவர்களும் கூட, எம்பெருமானின் திருவடியை அடைய வேண்டும் என்று, தானே "சடாரியாக" இருக்கிறார்.

மாநநீய: = கொண்டாடத்தக்க; ச_கோப: = நம்மாழ்வார்; த்ரமிடோபநிஷந் = "திருவாய்மொழியை" தமிழில் (இயற்றி); நிவேச சுந்யாநபி = படிக்கத்தெரியாதவர்களும்; லக்ஷ்மீரமணாய = நாராயணனின்; ரோசயிஷ்யந் = அருளைப்பெற வேண்டும் என; ஸ்வயமேவ = தானே; பாதுகாத்மா ஆவிச்தி = பாதுகையாகவும் (சடாரி) கோவிலில் உள்ளார்; த்ருவம் = நிச்சயம்.

23. நியதம் மணிபாதுகே ததாந:
ஸ முநிஸ்தே ச_கோப இத்யபிக்யாம்|
த்வதுபாச்ரித பாதஜாதவம்ச்
ப்ரதிபத்தயை பரமாததாந ரூபம்||

மணிபாதுகே! "சடகோபன்" என்று உன்னுடைய பெயரைத் தரித்த, அந்த நம்மாழ்வார், .. உன் திருவடிகளிலிருந்து உண்டான வம்சத்திலே (குத்ர வம்சம்) தம் பக்தியைக் காண்பிக்க, அக்குலத்திலே அவதரித்தார்.. நிச்சயம்.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; ச_கோப இதி = சடகோபன் என்ற; தே அபிக்யாம் = உனது பெயரை; ததாந: ஸ: முநி: = தரித்த, அந்த நம்மாழ்வார்; த்வத் அபாச்ரித = (உன்னால் அடையப்பட்ட) உன்னுடைய; பாத ஜாத வம்ச = திருவடியிலிருந்து உண்டான வம்சத்திற்கு; ப்ரதிபத்தயை பரம் = (தன்) பக்தியைக் காண்பிக்கும் முகமாய்; ரூபம் ஆததாந = அவதாரத்தைச் செய்தார்; நியதம் = நிச்சயம்.

24. முநிநா மணிபாதுகே த்வயா ச
ப்ரதிதாப்யாம் சட்கோபஸ்ஞ்ஞயைவு|
த்விதயம் ஸகலோபஜீவ்யமாஸீத்
ப்ரதமேந ச்ருதிரந்யதஸ்ததர்த்த:||

மணிபாதுகே! நீ பெருமானை வீதியில் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வருவதன் மூலம், ஒரு நீசனும் அவரைச் சேவிக்க முடிகிறது. நம்மாழ்வார், வேதத்தைத் தமிழில் செய்து, அதன் பொருளை அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள உதவினார். ஆகவே, நீங்கள் இருவரும் "ஞ் சட்கோபன்" என்ற பெயரைப் பெற்றீர்கள்.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; சட்கோப ஸ்ம்ருயைவ = சட்கோபன் என்ற பெயரால்; ப்ரதிதாப்யாம் முநிநா = பிரஸித்தமாய் உள்ள, நம்மாழ்வாராலும்; த்வயா ச = உன்னாலும்; த்விதயம் = இரண்டு விஷயங்கள்; ஸகலோப ஜீவ்யம் ஆஸீத் = எல்லாருக்கும் உபயோகப்படும்படி ஆயிற்று; ப்ரதமேந, ச்ருதி: = முதலில் சொன்னவரால், வேதம்; அந்யத: ததர்த்த: = இரண்டாவது சொன்ன உன்னால், வேதத்தின் பொருளான பெருமாள்.

25. ஆகர்ண்ய கர்ணாம்ருதமாத்மவந்த:
காதாஸஹஸ்ரம் சட்கோபஸுரே:
மஞ்ஜுப்ரணாதாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ததேகநாமாநமநுஸ்மரந்தி||

மணிபாதுகையே! நம்மாழ்வாரின் ஆயிரம் பாசுரங்களும் (திருவாய்மொழி) மிக இனிமையாக இருப்பது போலவே, உன் சப்தமும் இனிமையாக இருப்பதால், நம்மாழ்வாரது பெயராலேலேய உன்னையும் நினைக்கின்றனர்.

மணிபாதுகே = மணிபாதுகையே!; ஆத்மவந்த: = ஆத்ம ஸ்வரூபம் அறிந்தோர்; கர்ணாம்ருதம் = காதுக்கு இனிமையாக உள்ள, சட்கோப ஸுரே: = நம்மாழ்வாருடைய; காதா ஸஹஸ்ரம் = ஆயிரம் பாசுரங்களாடங்கிய (திருவாய்மொழியை); ஆகர்ண்ய = கேட்டு; மஞ்ஜூப்ராணாதாம் = அழகான சப்தத்தை உடைய; த்வாம் = உன்னை; ததேக நாமாநம் = அந்த ஆழ்வாரின் பெயராலேயே; அநுஸ்மரந்தி = நினைக்கின்றனர்.

26. ய: ஸப்தபர்வ வ்யவதாநதுங்காம்
சேஷ்த்வகாஷ்டாமபஜந் முராரே:
தஸ்யாபி நாமோத்வஹநாத் த்வயாஸெஸள
ஸகூக்ருதோபூத் சட்கோபஸுரி:||

பெருமானுடைய பக்தர்கள் வரிசையில் தான் எட்டாவது நிலையில் உள்ளதாக நம்மாழ்வார் ஸாதித்தார். அவர் பெயரை வைத்துக்கொண்ட நீ, அவரைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டாய்.

ய: = எந்த நம்மாழ்வார்; ஸப்தபர்வ = ஏழுபடிகளின்; வ்யவதாந துங்கம் = நடுவிலிருந்து மறைப்பதால்; முராரே: = பெருமானுடைய; சேஷ்த்வ காஷ்டாம் = தாஸத்தன்மையின் உயர்த்தியை; அபஜத் = அடைந்தாரோ; தஸ்யாபி = அந்த நம்மாழ்வாருடையவும்; நாமோத்வஹநாத் = பெயரை வைத்துக்கொண்டு; அஸெஸ சட்கோபஸுரி: = இந்த நம்மாழ்வார்; த்வயா = உன்னால்; ஸகூக்ருத: = தாழ்மைப்படுத்தப்பட்டவராக ** ; ஆஸீத் = ஆனார்.

** 8th place was made lesser, by obtaining the 9th place.

27. சுயாத்மநா மதுரிபோரஸி சேஷபூதா
 பாதாச்ரயேண ச புந: தவிகுணீக்ருதம் தத்|
 பூயோபி பாகவதசேஷதயா ததேவ
 வ்யங்க்தும் பதாவநி! சடாரிபதம் பிபர்வி||

பாதுகையே! பகவானுக்குப் படுக்கையாய் இருந்து, அவருக்கு தாஸியாகிறாய் (வேலைக்காரி). மேலும், எளிமையான கைங்கர்யம் செய்ய விரும்பி (திருவடியைத்தாங்கும்) பாதுகை ஆகிறாய். அதுவும் போதாமல், பாகவதர்கள் பின்னாலே இருக்க வேண்டும் என்று, நம்மாழ்வாரின் பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டாய்.

பதாவநி = பாதுகே! சுயாத்மநா = படுக்கையாக இருப்பதால் (நீ); மதுரிபோ: = மதுவின் எதிரியான பெருமானுக்கு; சேஷபூதா அஸி = சேஷனாக (தாஸ்யத்வம்) ஆகிறாய்; தத் பாதாச்ரயேண = Again, அந்தப் பெருமாளின், திருவடியை அடைந்து (பாதுகை); தவிகுணீக்ருதம் = இரட்டிப்பானது (தாஸ்யத்வம்); பூயோபி ததேவ = மறுபடி, அந்த தாஸத்தன்மையை (விரும்பி); பாகவத சேஷதயா = பாகவதர்களுக்கு தாஸ்யமாக இருப்பதை; வ்யங்க்தும் = பிரகாசப்படுத்த; சடாரிபதம் பிபர்வி = "சடாரி" என்ற (நம்மாழ்வாரின்) பெயரை வகிக்கிறாய்.

28. பத்யேந தேவி! சடகோபமுநிஸ்தவாஸீத்
 தஸ்யாபி நாமவஹநாந்மணிபாதுகே! தவம்|
 சேஷீ பழை யுவயோரபி சேஷசாயீ
 சேஷம் தவசேஷமிபி சேஷபதே ஸ்திதம் வ:||

பாதுகா தேவி! நம்மாழ்வார் உன்னைப்பற்றி பாசுரம் இயற்றி, உனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் ஆனார். நீ அவரது பெயரை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவளானாய். சேஷசாயியான பெருமாள், உங்களிருவருக்கும் யஜமானர் (சேஷி).. எல்லா உலகங்களும், உங்கள் மூலவருக்கும் தாஸ பூதர்கள்.

மணிபாதுகே! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி! சடகோப முநி: = நம்மாழ்வார்; பத்யேந = உன்னைப்பற்றி பாசுரம் இயற்றி; தவ ஆஸீத் = உனக்கு தாஸன் ஆனார்; தவமிபி = நீயும்; நாமாவஹநாத் = (அவர்) பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டு; தஸ்ய (ஆஸீ:) = அவருக்கு தாஸ்யம் ஆனாய்; சேஷசாயீ = சேஷசாயியான பெருமாள்; யுவயோரபி = உங்கள் இருவர்க்கும்; சேஷீ பழை = யஜமானன் (சேஷி); சேஷம் அசேஷம் து = மிகுதியான, அனைத்தும்; வ:சேஷபதே ஸ்திதம் = உங்கள் மூலவருக்கும் தாஸ்ய ஸ்தானத்தில் உள்ளன.

29. விந்தயஸ்தம்பாத விஹுதகதேர்விஷ்வகாசாந்தலிந்தோ:
 கும்பீஸுநோரஸூரகபலக்ராஸிந: ஸ்வைரபாஷா|
 நித்யம் ஜாதா சுடரிபுதநோர்நிஷ்பதந்தீ முகாத் தே
 ப்ராசீநாநாம் ச்ருதிபரிஷ்வதாம் பாதுகே! பூர்வகண்யா||

பாதுகே! நித்யமான விந்திய மலையை அடக்கியதால், தடையற்ற ஸஞ்சாரத்தைக் கொண்டவர் அகஸ்தியர்; நான்கு பக்க ஸமுத்திர ஜலத்தை ஆசமனம் பண்ணினவர்; (வாதாபி) என்ற அஸர்னை ஆகாரமாய் புஜித்தவர் அவர். அவருக்கு மிகவும் இஷ்டமான பாணை தமிழ்.... நம்மாழ்வாராக அவதரித்து, உன் வாக்கிலிருந்து வெளிப்பட்ட திருவாய்மொழி, வேதத்துக்கும் மேலே கெளரவும் ஏற்பட்டது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; நித்யம் ஜாதா விந்தய ஸ்தம்பாத் = நித்யமான விந்திய மலையை அடக்கியதால்; அவிழுத கதே: = தடையற்ற ஸ்ரூசாரத்தை அடைந்தவரும்; விஷ்வக் ஆசாந்த விந்தோ: நான்கு பக்கத்திலும் உள்ள ஸமுத்திர ஜலத்தை ஆசமனம் செய்தவரும்; அஸர் கபல = வாதாபி என்ற அஸர்னை ஆகாரமாய்; க்ராலிந: = புஜித்தவருமான; கும்பீஸுனோ: = அகஸ்தியருக்கு; ஸ்வைர பாஷா = இஷ்டமான தமிழ் மொழி; சுரிபுதனோ: = நம்மாழ்வாராக அவதரித்த; தேமுகாத் = உன்னுடைய வாக்கிலிருந்து; நிஷ்பதந்த் = வெளிப்படவும்; ப்ராசீநாநாம் = அநாதியான; ச்ருதி பரிஷதாம் = வேதங்களின் கூட்டங்களுக்கும்; பூர்வகண்யா = முன்னதாக எண்ணத்தக்கதாக; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

30. சுட்கோப இதி ஸமாக்யா தவ ரங்கதுரீணபாதுகே! யுக்தா|
ஸுதே ஸஹஸ்ரமேவம் ஸுக்தி: ஸ்வயமேவ யந்மயா பவதி||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உனக்கு சுட்கோபன் என்ற பெயர் பொருத்தமே. நீ, என்னைக் கொண்டு, இப்படியாக ஆயிரம் ஸ்லோகங்களை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

ரங்கதுரீண பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; தவ = உனக்கு; சுட்கோப இதி ஸமாக்யா = சுட்கோபன் என்ற பெயர்; யுக்தா = தகுந்ததே. யத் = ஏனென்றால்; பவதி = நீ, ஸ்வயமேவ = தானாகவே; மயா = என்னைக்கொண்டு; ஏவம் ஸஹஸ்ரம் ஸுக்தி: = இந்த 1000 ஸ்லோகங்கள்; ஸுதே = உண்டு பண்ணுகிறாய் அன்றோ!.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர் ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ஸமாக்யா பத்ததி: - த்விதீயா.

3. ப்ரபாவ பத்ததி (பாதுகையின் பெருமை)

31. வந்தே தத் ரங்கநாதஸ்ய மாந்யம் பாதுகயோர்யுகம்
உந்நதாநாமவந்தி: நதாநாம் யத்ர சோந்நதி:||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகள், அதை வணங்கியவர்கட்டு உயர்வையும், வணங்காதவர்கட்டுச் சுதாம் வையும் உண்டாக்கும். அந்த இரண்டு பாதுகைகளையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

யத்ர = யாதொரு (பாதுகா விஷயத்தில்); உந்நதாநாம் = வணங்காதவர்கட்டு; அவந்தி: = தாழ்மையும்; நதாநாம் = வணங்கியவர்கட்டு; உந்நதி: = உயர்த்தியும் (உண்டாகிறதோ); தத் = அந்த; மாந்யம் = கொண்டாடத்தக்க; ரங்கநாதஸ்ய = ஸ்ரீரங்கநாதனின்: பாதுகயோ: யுகம் = பாதுகைகள் இரண்டை; வந்தே = நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

32. நிச்சேஷம்பரதலம் யதி பத்ரிகா ஸ்யாத்
ஸ்ப்தார்ணவீ யதி ஸமேத்ய மஷீ பவித்ரீ|
வக்தா ஸஹஸ்ரவதந: புருஷ: ஸ்வயம் சேத்
விக்யேத ரங்கபதிபாதுகயோ: ப்ரபாவ:||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகளுடைய பெருமை (அளவிடமுடியாதது). ஸமஸ்தமான ஆகாயம் காகிதமாயும், ஏழ ஸமூத்திரங்களின் நீர் மசியாகவும் (ink), ஆயிரம் முகங்களை உடைய பெருமாள் சொல்பவராகவும் ஆனால், எழுதப்படும்.

ரங்கபதி பாதுகயோ: = அரங்கனின் பாதுகைகளுடைய; ப்ரபாவ: = பெருமை; நிச்சேஷம் அம்பரதலம் = ஸமஸ்தமான ஆகாயம்; பத்ரிகா ஸ்யாத்யதி = காகிதமாய் ஆகுமானால்; ஸ்ப்தார்ணவீ ஸமேத்ய மஷீ = ஏழ ஸமூத்திரமும் சேர்ந்து மசியாக; பவித்ரீயதி = ஆகுமேயானால்; ஸஹஸ்ரவதந: புருஷ: = ஆயிரம் முகங்களையுடைய பெருமாள்; வக்தா சேத் = சொல்பவராகவும் இருந்தால்; ஸ்வயம் விக்யேத = எழுதமுடியும்.

33. வேதோப்ருஹ்மணகுதூஹலிநா நிபத்தம்
விசும்பராச்சுதிபவேந மஹர்ஷினா யதி
வ்யாஸேந யச்ச மதுஸுதநபாதரகேஷ!
த்வே சகுடாஷீ த்வதநுபாவமவேகவிதும் ந:||

மதுஸுதந பாதரகே! வேதத்தின் உண்மையான பொருளைச் செரியப்படுத்துவதில் ஆசை கொண்ட வால்மீகி ரிஷி இயற்றிய ராமாயணமும், வியாஸர் இயற்றிய மகாபாரதமும், எங்களுக்கு உனது பெருமையைப் பார்க்க உதவும் இரண்டு கண்களாகும்.

மதுஸுதந பாதரகே! = பெருமாளின் பாதரகையே!; வேத உபப்ருஹ்மண = வேதத்தின் பொருளை (செரியப்படுத்துவதில்); குதூஹலிநா = ஆசை கொண்ட; விசும்பரா ச்சுதிபவேந = பூமியின் காது (என்று கூறப்படும்) புற்றிலிருந்து உண்டான; மஹர்ஷினா = வால்மீகி முனிவரால்; யதி நிபத்தம் = எந்த (ராமாயணம்) செய்யப்பட்டதோ; வ்யாஸேந ச யதி (நிபத்தம்) = வியாஸரால் (செய்யப்பட்ட) பாரதமும்; ந: = எங்களுக்கு; த்வதநுபாவம் அபேக்ஷிதும் = உனது பெருமையைப் பார்க்க (உதவும்); த்வே சகுடாஷீ = இரண்டு கண்கள்.

34. ப்ரத்யக்ஷயந்தி பரிசுத்ததியோ யதாவத் ராமாயண ரகுபாந்தர பாதரகே|
சக்வத் ப்ரபஞ்சிதமிதம் பரயைவ வ்ருத்த்யா ஸம்கேஷப விஸ்தரதசாஸா தவாநுபாவம்||

ராகவனின் பாதுகையே! தெளிந்த மனம் கொண்ட பெரியோர் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், உன் ப்ரபாவம், சில இடங்களில் சுருக்கமாயும், பல இடங்களில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லப்பட்டிருப்பதை உள்ளபடி அறிகின்றனர்.

ரகுபுரந்தர பாதரகேஷ! = ராகவனின் பாதுகையே!; பரிசுத்த திய: = தெளிந்த மனம் உடைய பெரியோர்; ராமாயணே = இராமாயணத்தில்; தவ அநுபாவம் = உன் பெருமை; ஸம்கேஷப, விஸ்தாரதசாஸா = சுருக்கமாகவும் / விஸ்தாரமாகவும் சொல்லும் ஸமயங்களிலே; சக்வத் = அடிக்கடி; இதம் பரயை வஞ்சுத்தயா = பாதுகையிலேயே அபிப்ராயம் உள்ள; ப்ரபஞ்சிதம் = விஸ்தரித்துக் கூறியிருப்பதை; யதாவத் ப்ரத்யக்ஷியந்தி = உள்ளபடிப் பார்க்கின்றனர்.

35. அல்பச்ருதைரபி ஜனைரநுமீயஸே த்வம்
ரங்கேசுபாது நியதம் நிகமோபகீதா|
ஸாரம் ததர்த்தம் உபப்ருஹமயிதும் ப்ரணீதம்
ராமாயணம் தவ மஹிமநி யத: ப்ரமாணம்||

அரங்கனின் பாதுகே! சிறிதே வேதாத்யயனம் பண்ணியிருக்கிற ஜனங்களாலும், நீ (உன்னைப்பற்றி) வேதங்களால் சொல்லப்பட்டவள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது...மிக உயர்ந்ததான அந்த வேதத்தின் பொருளை, நன்கு தெரிவிக்க வேண்டி எழுதப்பட்டது ஸ்ரீமத் ராமாயணம். உன் ப்ரபாவம் அதில் (ராமாயணத்தில்) தெரியப்படுத்தி இருக்கிறது.

ரங்கேச பாது! = அரங்கனின் பாதுகையே!; அல்பச்ருதைரபி ஜனை: = வேதம் சிறிதே அத்யயனம் செய்துள்ள ஜனங்களாலும்; த்வம் நிகம உபகீதா = நீ, வேதங்களில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதை; அநுமீயஸே = ஊகிக்கின்றனர்; (யத: = எந்த ஒரு); ஸாரம் ததர்த்தம் = மிகவும் உயர்ந்ததான, அந்த வேதத்தின் பொருளை; உப ப்ருஹமயிதும் = நன்கு தெரிவிக்கவே; ப்ரணீதம் ராமாயணம் = செய்யப்பட்டுள்ள, ஸ்ரீமத் ராமாயணம்; தவ மஹிமநி = உன் ப்ரபாவங்களை; ப்ரமாணம் = தெரிவித்துள்ளது.

36. திஷ்டந்து ச்ருதய: ததோபி மஹிதம் ஜாகர்த்தி தத் பாதுகே
தத்தாத்ருக் ப்ரதநாய தாவக குண க்ராமாய ராமாயணம்|
யஸ்யாஸீத் அரவிந்த ஸம்பவ வது மஞ்ஜீர சிஞ்ஜாரவ
ஸ்பர்த்தா தூர்த்தர பாதபத்த பணிதி: வல்மீக ஜந்மா கவி:||

பாதுகே! உன் பெருமை ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் எல்லையில்லாமல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வால்மீகி கவிக்கு, பிரம்மாவின் பத்தினியான ஸரஸ்வதியின் கால் சிலம்புகளின் (நடக்கும்போது ஏற்பட்ட) சப்தமே, வார்த்தைகளாக ஆயின அன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; ச்ருதய: திஷ்டந்து = வேதங்கள் இருக்கட்டும்; ததோபி மஹிதம் ராமாயணம் = அந்த வேதங்களைக் காட்டிலும் கொண்டாடப்பட்ட இராமாயணம்; தத்தாத்ருக் ப்ரதநாய = அப்படிப்பட்ட பிரஸித்தி உடைய; தாவக குண க்ராமாய = உனது குணங்களின் கூட்டங்கள் பொருட்டு; ஜாகர்த்தி = விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது; யஸ்ய அரவிந்த ஸம்பவ வது = யாதொரு தாமரைப் பூவில் உண்டான பிரம்மாவின் பத்தினியின்; மஞ்ஜீர சிஞ்ஜாரவ = கால் சிலம்புகளின் ஒசை; ஸ்பர்த்தா தூர்த்தர = கலகத்தால் தூக்கமுடியாத; பாத பத்த = (சீலோகத்தின்) நான்கில் ஒரு பாகத்தில் செய்யப்பட்ட; பணிதி: = வார்த்தை; வல்மீக ஜந்மா கவி: = புற்றினின்று தோன்றிய வால்மீகி முனி கவனம் (create) பண்ணுகிறவராக; ஆஸீத் = ஆனாரோ.

37. பக்தி ப்ரஹ்வ புரப்ரபஞ்ஜந ஜடாவா ஸந்த ஸ்புரத்
குடாரக்வத வாஸநா பரிமள ஸ்தயாநே ஸ்தும: பாதுகே|
ரங்ககேஷாணி ப்ருதங்கரி பத்ம யுகள் பூர்ண ப்ரபத்தே: பலம்
நிச்சிந்வந்தி விபச்சித: ஸமதநா: நித்யம் யதுத்தம் ஸநம்||

திரிபுராஸ்ராணக் கொன்ற சிவன், பாதுகைகளை, பக்தியுடன் வணங்க, அவரது ஜடையிலே உள்ள கொன்னைப் பூவின் வாஸனையால் மணக்கின்றன பாதுகைகள்....இந்திரியங்களை அடக்கி வைப்பதை (ஜயிப்பது) தனமாகக் கருதும் வித்வான்கள், எப்போதும், பாதுகையைத் தலையிலே வைத்துக் கொள்வதையே, ஸ்ரீநகநாதனின் திருவடிகளை ஆசர்யித்தன் பலனாக எண்ணுவர். அப்படிப்பட்ட பாதுகையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

புரப்ரபஞ்ஜை = திரிபுராஸ்ராணக் கொன்ற சிவன்; பாதுகே = பாதுகையை; பக்தி ப்ரஹ்வ = பக்தியுடன் வணங்கும்போது; ஜடாவட ஸநீட ஸ்புரத் = (அவன்) ஜடையின் வரிசையிலே பிரகாசிக்கும்; குடாரக்வத வாஸநா பரிமள = தலைக்கு அலங்காரமான கொன்னைப் பூவின் வாஸனையால்; ஸ்த்யாநே = பருத்திருக்கிறது (மணம் தூக்குகிறது); சம: தநா: விபச்சித = இந்திரியங்களை அடக்குதலையே தனமாக எண்ணும் வித்வான்கள்; நித்யம் = எப்போதும்; யதுத்தம் ஸநும் = பாதுகைகளை சிரவிலே தரிப்பதையே; ரங்ககேஷாணி ப்ருத் = ஸ்ரீநகநாதனின்; அங்க்ரி பத்ம யுகள் = இரு திருவடித் தாமரைகளில் செய்யும்; பூர்ண ப்ரபத்தே: பலம் = பூர்ணமான ப்ரபத்தியின் பயன் என்று; நிச்சிந்வந்தி = நிச்சயிக்கின்றனர்; ஸ்தும: = (அந்தப் பாதுகையை) ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

38. மாதர் மாதவ பாதுகே தவ குணாந் க: ஸ்தோதுமஸ்தோகதீ:

கோடரேஷு யதர்பண ப்ரணயிநாம் ஸேவாக்ஷணே ஸ்வர்க்கிணாம்|

அந்யோந்யம் கூவிபதாமஹம் ப்ரதமிகா ஸம்மர்த்த கோலாஹலம்

விஷ்வக்ஸேந விஹார வேத்ர லதிகா கம்ப: சிரால்லும்பதி||

மாதவனின் பாதுகே! தாயே! உன் கல்யாண குணங்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்குத் தக்க மதி படைத்தவன் யார்தான் உள்ள? (உன் பெருமையோ அப்படிப்பட்டது)...(உன்னை) ஸேவிக்கும் காலங்களில், 'நான் முன்னே / நான் முன்னே' என்று தேவர்கள், (அவர்களது) கிரீடங்களிலே பாதுகையை வைப்பதில் யாசிக்கும்போது நெருக்கியடித்துக் கொண்டு முன்னேற முயற்சிக்கும் சமயம் ஏற்படும் சப்தத்தைச் சமாளிக்க, விஷ்வக்ஸேநர், விளையாட்டாக, பிரம்பை ஆட்ட வேண்டியிருக்கிறதே!

மாதவ பாதுகே! மாத:! = மாதவனின் பாதுகே! தாயே!; தவ குணாந் ஸ்தோதும் = உன் கல்யாண குணங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்ய; அஸ்தோகதீ: க:?: = தக்க அறிவாளி யார்தான் உளர்கள்?; ஸேவாக்ஷணே = ஸேவிக்கும் காலத்தில்; அஹம் ப்ரதமிகா = நான் முன்னே / நான் முன்னே என்று; ஸ்வர்க்கிணாம் = தேவர்கள், கோடரேஷு யதர்பண = தங்கள் கிரீடங்களில் பாதுகையை சாதித்துக்கொள்ள; ப்ரணயிநாம் = யாசிப்பவர்களாய்; அந்யோந்யம் கூவிபதாம் = ஒருவருக்கொருவர் தள்ளி, முண்டி; ஸம்மர்த்த கோலாஹலம் = நெருக்கும் பெரிய கோவும்; விஷ்வக்ஸேந = விஷ்வக்ஸேநரால்; விஹார வேத்ரலதிகா = விளையாட்டாக, கைப்பிரம்பை ஆட்டி; கம்ப: சிரால்லும்பதி = (அடக்க) ரொம்ப நேரம் பிடிக்கிறதே!!

39. யோவித்பூத த்ருஷந்த்யபோட சுடஸ்தேமாநி வைமாநிக
ஸ்ரோதஸ்விந்யபலம்பநாநி பஸ்தோதஞ்சத் பர்க்கிவிந்தி சி
தூத்யாதிஷ்வபி துர்வசாநி பதயோ: க்ருத்யாநி மத்வேவ யத்
தத்தே தத் ப்ரணயம் தேவ சரணத்ராணம் வஞ்சே ரங்கினை:||

பெருமாளின் திருவடிகளின் மகிழை சொல்லழுதியாத அளவுக்கு அதிகம் - ஒரு கல்லைப் பெண்ணாக்கின - சுடாஸ்ரானுடைய பலத்தைப் போக்கடித்தன - கங்கையைத் தாங்கி உலகுக்கு அளித்து - சாம்பலில் இருந்து பர்க்கிவித்தைத் தோற்றுவித்தது - தூது சென்றது .... அப்படிப்பட்ட திருவடிகளின் ஸ்ரேணகத்தைப் பெற்றுள்ள, அரங்களின் பாதுகைகளைச் சரணடைகின்றேன்.

பதயோ: க்ருத்யாநி = (பெருமாளின்) திருவடிகளின் காரியங்களை; துர்வசாநி = சொல்ல முடியாத அளவு; த்ருஷந்தி = கல்லை; யோவித் பூத: = பெண்ணாக மாற்றியது (கெளதம்

பத்தினி); சகட ஸ்தேமாநி = சகடாஸ்ரனின் பலத்தை; அபோட = நொறுக்கிற்று (பாலகிருஷ்ணன்); வைமாநிக ஸ்ரோதஸ்விநி = தேவர்களின் நதியான கங்கையைத் தாங்கி; உபலம்பநாநி = உண்டு பண்ணிற்று; பஸீத் பரீக்ஷிந்திச = சாம்பலிலிருந்து பரீக்ஷித்தை; உதஞ்சத் = உயிர்ப்பித்தது; தூத்யாதிஷ்வபி ச = தூது சென்றது (பாண்டவர்க்காக); மத்வேந = (இவைகளையெல்லாம்) எண்ணிப் பார்த்தது போல; தத் ப்ரணயம் = அந்தத் திருவடிகளின் ஸ்நேகத்தை; தத்தே தத் = தரிக்கின்ற, அந்த; ரங்கினா: சரணத்ராணமேவ = அரங்களின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையையே; வருணை = வெண்டிக் கொள்கின்றேன்.

40. வந்தே தந் மதுகைபாரி பதயோர் மித்ரம் பதத்ரத்வயம்
யத்தத் பக்தி பராந் தேந் சிரஸா யத்ர க்வசித் பிப்ரதி|
த்விதர் ப்ரஹ்ம விநாடிகாவதி பதவ்யத்யாஸ அங்காபர
த்ராஸோத்கம்பதசா விஸம்ஸ்துளத்ருதி: த்ரைவிஷ்டபானாம் கண:||

மிகுந்த பக்தியுடன் ஒருவன் பாதுகைகளைச் (சடாரி) சிரஸ்லிலே தரித்துக்கொள்ளும்போது, அவனைக் கண்டு சமஸ்தமான தேவதைகளும், தங்கள் பதவிக்குச் சில விநாடிகளிலேயே, ஆபத்து வருமோ எனப் பயந்து நடுங்குகின்றனர். மதுகைப்ரகளின் பகவரான பகவானின் திருவடிகளின் தோழனான, பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்.

பக்திபரா = மிகுந்த பக்தியுடன்; யத்ர க்வசித் = எவனாவது ஒருவன்; யத் சிரஸா பிப்ரதி = பாதுகையை, சிரஸ்லிலே தரிக்கும்போது; த்ரைவிஷ்டாநாம் கண: = தேவர்களின் கூட்டம்; பதவ்யத்யாஸ = (தங்கள்) பதவிக்கு மாறுதல் (ஆபத்து); த்விதர் ப்ரஹ்மவிநாடிகா = பிரஹ்ம கணக்குப்படி, சில விநாடிகளிலே; அவதி = (எல்லை) maximum 2 or 3 seconds; அங்கா பர = என்னும் சந்தேகம் அழுத்த; த்ராஸ உத்கம்பதசா = பயத்தால் நடுங்கி; த்ருதி: விஸம்ஸ்துள = தைரியத்தை இழுக்கின்றனர்; மது கைபாரி = மது / கைபன் எனும் அஸ்ரர்களின் சத்ருவான; பதயோ: மித்ரம் = (பெருமாளின்) திருவடிகட்குத் தோழனான; தத் பதத்ர த்வயம் = அந்தப் பாதுகைகளை; வந்தே = நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

41. பத்மா காந்த பதாந்தரங்க விபவோத்ரிக்தம் பதத்ரம் பஜே
யத் பக்த்யா நமதாம் த்ரிவிஷ்டபஸதாம் குடாபதேஷ்வர்ப்பிதம்|
நித்யாபீத நகேந்து தீதிதி ஸாதா ஸந்தோஹ முச்சைசர்வம
த்யந்தர் நூநமமாந்த மந்தி கலஸச் சேஷா படச்சத் மநா||

தேவதைகள் பெருமாளை ஸேவிக்கும்போது, பரியட்டம் எனப்படும் வெள்ளை வஸ்திரத்தைத் தலையில் சுற்றி, பின்னர் சடாரி ஸாதிப்பர். அந்தப் பரியட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, பாதுகை பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் காந்தியாகிற அமிர்தத்தைப் பருகி, அதை கக்குவது போல இருக்கிறது. சரிய: பதியின் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கமான பாதுகையை வணங்குகிறேன்.

பக்த்யா நமதாம் = பக்தியால் வணங்குகின்ற; த்ரிவிஷ்ட பஸதாம் = தேவதைகளின்; குடாபதேஷா அர்பிதம் = தலைகளில் வைக்கப்பட்ட; அந்திக ஸஸத் = ஸமீபத்தில் பிரகாசிக்கும்; சேஷாபட சத்மநா = பரியட்டத்தின் வியாஜத்தினால்; அந்த: அமாந்தம் = உள்ளே அடங்காத (கக்குதல்); நித்ய ஆபீத = எப்பொழுதும் குடித்துள்ள; நக இந்து தீதிதி = நகம் ஆகிற சந்திரனின் காந்தியாகிற; ஸாதா ஸந்தோஹம் = அழுத்தத்தின் ஸமுஹத்தை (great quantity); உச்சை: வமதி = அதிகமாய் கக்குகின்றது போல; நூநம் = நிச்சயம்; பத்மா காந்த பத = ச்ரிய: பதியின் திருவடிகட்கு; அந்தரங்க விபவ = அந்தரங்கமானதும்; உத்ரிக்தம் பதத்ரம் = உயர்ந்ததுமான பாதுகைகளை; பஜே = துதிக்கின்றேன்.

42. தத் விஷ்ணோ: பரம் பதத்ரயுகளம் த்ரய்யந்தபர்யந்தகம்
சிந்தாதீதவிபூதிகம் விதாது சேர்யாமஸி பூயாமஸி ந:|
யதவிக்ராந்திதசாஸமுத்திதபதப்ரஸ்யந்திபாதஸ்விநீ
ஸக்யேநேவ ஸதா நதஸ்ய தநுதே மெளெளா ஸ்திதிம் குலிந:||

நினைக்க முடியாத ஜஸ்வர்யத்தை உடையதும், உயர்ந்ததுமான பெருமாளின் பாதுகை, நமக்கு அதிக சேஷமங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பாதுகைகள், அன்று (பகவான்) த்ரிவிக்ரமனாக உலகை அனந்தபோது, தூக்கிய திருவடியினின்று பெருகிய கங்கையை, இன்று, சிவன் வணங்கும்போது, அவன் தலையில் இருப்பதை ஸ்ணேகத்துடன் பார்க்கிறது.

த்ரய்யந்த = உபநிஷதங்களின்; பர்யந்தகம் = ஸமீபத்தில் இருப்பவைகளும்; சிந்தாதீத விபூதிகம் = நினைக்க முடியாத ஜஸ்வர்யத்தை உடையதும்; பரமம் விஷ்ணோ: = உயர்ந்த விஷ்ணுவின்; தத் பத்தர யுகளம் = அந்தப் பாதுகைகள் இரண்டும்; ந: பூயாம்ளி சேரயாம்ளி = நமக்கு, அதிகமான சேஷமங்களை; விதரது = கொடுக்க வேண்டும்; யத் விக்ராந்தி தசா = அந்த (பகவான்) த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து; ஸமுத்தித பத = உயர்த்திய திருவடியிலிருந்து; ப்ரஸ்யந்தி = பெருகிய; பாதஸ்வினீ = கங்கையை; நதஸ்ய சூலிந: = (இப்போது) வணங்கிய சிவனின்; மெளெளை ஸதா ஸ்திதிம் = தலையிலே ஸதா இருப்பவளை; ஸக்யேநேவ = ஸ்நேக பாவத்துடன்; தநுதே = பார்க்கிறாள் (செய்கிறது).

43. அம்புந்யம்புநிதேரநந்யகதிபி: மீநை: கியத் கம்யதே
க்லேசேநாபி கியத் வ்யலங்கி ரபலோத்துங்கை: ப்லவங்கேச்வரரை:
விஜ்ஞாதா கியதீ புந: கூவிதிப்ருதா மந்தேந கம்பீரதா
கிம் தை: கேசுவபாதுகாகுணமஹாம்போதே: தடஸ்தா வயம்||

பாதுகையின் ப்ரபாவத்தை (பெருமையை) எழுத முயற்சிப்பது, கடலின் ஆழத்தைக் காண முயற்சிப்பது போல ஒன்று ....

- i) கடலிலே வாழும் மீன்களால், எவ்வளவு தூரம் போக முடிகிறது?
- ii) எத்தனை வானர வீரர்களால் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட முடிந்தது?
- iii) ஸமுத்ர மதனம் செய்தபோது, மந்தர மலை (மத்தாக) எத்தனை ஆழத்தைக் கண்டது? ஆக, நான் கடலின் இக்கரையிலேயே இருக்கிறேன்.

அநந்யகதிபி: மீநை: = (ஜலம் தவிர) வேறு இடத்தில் ஸஞ்சாரமில்லாத மீன்கள்; அம்புநிதே: = ஸமுத்திரத்தின்; அம்புநி = ஜலத்தில்; கியத் கம்யதே? = எவ்வளவு தூரம் போகப்படுகிறது?; ரபஸ உத்துங்கை: = வேகத்தில் உயர்ந்தவர்களான; ப்லவங்கேச்வரரை: = வானர ச்ரேஷ்டர்களால்; க்லேசேநாபி = மிக்க சிரமப்பட்டும்; கியத் வ்யலங்கி? = எத்தனை தூரம் தாண்ட முடிந்தது?; மந்தேந = மத்தாக இருந்து; கூவிதிப்ருதா = மந்தர பர்வதம்; கம்பீரதா = ஆழத்தை; கியதீ விஜ்ஞாதா? = எவ்வளவு காண முடிந்தது?; தை: கிம்? = அவைகளால் என்ன பிரயோஜனம்?; வயம் = நாங்கள் (நானும், அதே போன்று); கேசு பாதுகா = கேசவனின் பாதுகைகளுடைய; குண மஹாம்போதே: = குணம் எனும் ஸமுத்திரத்தின்; தடஸ்தா: = இக்கரையிலே இருக்கிறேன்.

44. பதகமலரஜோபிர்வாஸிதே ரங்கபர்த்து:
பரிசிதநிகமாந்தே பாதுகே தாரயந்த:|
அவிதிதபரிபாகம் சந்தரமுத்தம்ஸயந்தே
பரிணதபுவனம் தத் பத்மமத்யாஸ்தே வா||

யீரங்கநாதனுடைய திருவடித் தாமரைகளுடைய துகள்களால் வாஸனை அடைந்துள்ள பாதுகைகளைத் தம் சிரஸ்ளிலே தரிப்பவர்கட்டு, பிரம்ம பதவி (அ) சிவ பட்டம் கிடைக்கிறது.

ரங்கபர்த்து: = யீரங்கநாதனின்; பதகமல = திருவடித் தாமரைகள்; நிகமாந்த பரிசித = உபநிடதங்களில் பரிசயம் பண்ணப்பட்டவை (spoken in Vedanta); ரஜோபி: வாஸிதே பாதுகே = (திருவடித் தாமரை) துகள்களின் வாஸனையை அடைந்துள்ள, பாதுகையை; தாரயந்த: = சிரஸ்ளிலே தரிப்பவர்கள்; அவிதித = அறியப்படாத (not visible now); பரிபாகம் சந்தரம் = தேய்வ / வளர்ச்சி இவைகளைக் கொண்ட சந்திரனை; உத்தம்ஸயந்தே = தலைக்கு அலங்காரமாகக் கொண்டுள்ளனர் (Siva); புவனம் பரிணத = உலகைப் படைத்த; தத் பத்மம் வா = அந்த தாமரை மலர் ஆஸனத்தின் மீது; அத்யாஸதே = இருக்கிறார்கள் (பிரம்மா).

45. ஸக்ருதபி கில மூர்த்நா சார்ங்கினை: பாதுகே! த்வாம்
 மநுஜமநுவஹந்தம் தேஹபந்தவ்யபாயே|
 உபசரதி யதார்ஹம் தேவவர்க்கஸ்த்வதீய:
 ஸ து நியமிதப்ருத்யோ ஜோஷமாஸ்தே க்ருதாந்த:||

பெருமாளின் பாதுகே! உன்னை ஒரு தடவையாவது, தன் தலையின் மேல் தரித்துக் கொள்ளும் மனிதனை - அவனது அந்திம காலத்தில் - உன் தேவதைகளின் கூட்டம் உபசரித்து அழித்துச் செல்லும் ...யமனும், அவன் கிங்கரர்களும், அந்த மனிதனை நெருங்கவும் மாட்டார்கள்.

சார்ங்கினை: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; த்வாம், ஸக்ருதபி = உன்னை ஒரு முறையாவது; மூர்த்நா அநுவஹந்தம் மனுஜம் = தலையிலே தரிக்கும் மனிதனை; தேஹபந்தவ்யபாயே = (அவனது) சரீரம் முடியும் நேரத்திலே; தவதீய: தேவவர்க்க: = உன்னுடைய தேவ வர்க்கங்கள்; யதார்ஹம் உபசரதி = தக்கபடி உபசரிக்கின்றன; ஸ: க்ருதாந்தஸ்து = அந்த யமனோ; நியமித ப்ருத்ய: = தனது வேலைக்காரர்களை (யம கிங்கரர்) அடக்கி; ஜோஷம் = மௌனமாக; ஆஸ்தே கில = இருக்கிறானாம்.

46. பதஸரஸிஜமேதத் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
 ப்ரதிநிதிபதவீம் தே காஹுதே ஸ்வேந பூம்நா|
 ததிதமபரதா சேத் திஷ்டதஸ்தஸ்ய நித்யம்
 கதமிவ விதிதார்த்தா: த்வாம் பஜந்தே மஹாந்த:||

பாதுகே! நீ அரங்கனுடைய திருவடிகளின் பிரதிநிதி. எனவேதான், பெரியோர்கள் திருவடிக்குப் பதில் உன்னையே, தம் தலையில் தரித்துக் கொள்கின்றனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஏதத் ரங்கபர்த்து: = இந்த அரங்கனின்; பதஸரஸிஜம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள்; ஸ்வேந பூம்நா = தமது பெருமையை; தே = உனக்கு; ப்ரதிநிதி பதவீம் = ப்ரதிநிதி பதவியாக; காஹுதே = அளித்துவிட்டன!; ததிதம் அபரதேசேத் = இது வேறுமாதிரியானால் (if this is not so); தஸ்ய திஷ்டத: = அந்தத் திருவடிகள் இருக்கையில், அதை ஆதரிக்காமல்; விதிதார்த்தா: = விஷயம் தெரிந்த பெரியோர்கள்; நித்யம் = எப்போதும்; கதமிவ த்வாம் = ஏன் உன்னையே; பஜந்தே = தலையில் தரித்து வணங்குகின்றனர்?

47. சுருதிசிரஸி நிகூடம் கர்மணாம் சோதிதாநாம்
 த்வதவதிவிநிவேசம் நாதிகந்தும் கூஷமாணாம்|
 பரிஹஸதி முராரே: பாதுகே பாலிசாநாம்
 பசுவதபரிசேஷாந் பண்டிதோ நாமயஜ்ஞாந்||

பெருமாளின் பாதுகே! சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் யாகம் முதலிய காரியங்களின் பலனை, உனக்கே அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும் என ரகசியமாகக் கூறியுள்ளது ...இதை அறியாத மூடர்கள் செய்யும் யாகம் வெறும் பசுவதை மட்டுமே என பரிகளிக்கப்படும்.

முராரே: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; சோதிதாநாம் = சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள; கர்மணாம் = யாகம் முதலிய காரியங்களின் (பலனை); த்வதவதி = உனக்கே; விநிவேசம் = ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும் என; சுருதி சிரஸி நிகூடம் = உபநிஷதம் ரகஸியமாய் (கூறியுள்ளது); அதிகந்தும் = அறிந்துகொள்ள; ந கூஷமாணாம் பாலிசாநாம் = சக்தியற்றவர்களான மூடர்களால் செய்யப்படும் யாகம்; பசுவத பரிசேஷாந் = பசுவதை ஒன்று மட்டுமே மிகுந்துள்ளதாய்; நாமயஜ்ஞாந் = பெயரினால் மட்டும் யாகம் எனப்படுகிறது என்று; பண்டித: = கற்றறிந்தவர்; பரிஹஸதி = பரிகசிப்பர்.

48. ஜநயிதுமலமர்க்யம் தைத்யஜித்பாதரகேடு!
 நமதி மஹதி தேவே நாகஸிந்தோர்வி சீரணா:|
 மஹாரஹிபதிகுடாமெளனிரத்நாபிகாதாத்
 பரிணாதலகிமாந: பாதஸாஸுர்மயஸ்தே||

அஸரர்களை ஜயித்த பெருமாளின் பாதரகேடு! சிவன் உன்னை வணங்கி நிற்கும்போது, அவன் தலையில் இருக்கும் கங்கையின் ஜலம், ஜடையில் உள்ள ஸர்ப்பத்தின் ரத்னத்தில் தெறித்து, அது உனக்கு அர்க்யம் ஸமர்ப்பிப்பது போல இருக்கிறது.

தைத்யஜித் பாதரகேடு! = அஸரர்களை ஜயித்த பெருமாளின் பாதுகையே!; மஹதி தேவே நமதி = சிவன் ஸேவிக்கும்போது; மெளனி = தலையில் இருக்கும்; நாகஸிந்தோ: பாதஸாஸ் = கங்கையின் ஜலத்தின்; அர்மய: = அலைகள்; மஹா: = அடிக்கடி; குடா அஹிபதி = தலைக்கு அலங்காரமாக உள்ள வாஸாகி (பாம்பு)யின் ரத்ன அபிகாதாத் = ரத்னத்தில் மோதி; விசீரணா: = சிதறுவதால்; பரிணாத = உண்டான; லகிமாந: = நீர்த்துளிகள் (small); தே அர்க்யம் = உனக்கு அர்க்யம்; ஜநயிதும் = விடுவது போல; அஸம் = போதுமானது.

49. பதஸரஸிஜௌயோஸ்த்வம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 மநஸி முநிஜ்ஞநாநாம் மெளனிதேசே சுஞ்சீநாம்|
 வசஸி ச ஸாகவீநாம் வர்த்ததே நித்யமேகா
 ததிதமவகதம் தே சாஸ்வதம் வைச்வர்ணுப்யம்||

பாதுகையே! நீ அரங்கனின் திருவடிகளிலும், ரிஷிகளின் மனதிலும், வேதங்களின் சிரஸிலும், நல்ல கவிகளுடைய வாக்கிலும், எப்போதும் இருக்கிறாய். ஆகையால், இது உன் வைச்வர்ணுப்யத்தை (எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும் தன்மை) தெரிவிக்கின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வம் = நீ; ரங்கபர்த்து: ஸரஸிஜௌயா: = அரங்கனின் திருவடிகளிலும்; முநிஜ்ஞநாநாம் மனஸி = முனிவர்களின் உள்ளத்திலும்; சுஞ்சீநாம் மெளனிதேசே = வேதங்களின் சிரஸிலும் (Upanishad); ஸாகவீநாம் வசஸி ச = நல்ல கவிகளின் வாக்கிலும்; நித்யம் வர்த்ததே = எப்போதும் இருக்கிறாய்; தே சாஸ்வதம் = (இது) உனது நிலையான; வைச்வர்ணுப்யம் = வைச்வர்ணுப்யத்தை (விச்வம் + ரூபம்); இதும் அவகதம் = இவர்களால் அறியப்படுகிறது.

50. பரிஸரவிந்தாநாம் மூர்த்தி துர்வர்ணபங்கதிம்
 பரிணமயஸி சொரே: பாதுகே! த்வம் ஸாவர்ணம்|
 குஹகஜங்நவிதாரே ஸத்பதே லப்தவ்ருத்தே:
 க்வ நு கலு விதிதஸ்தே கோப்யஸௌ தாதுவாத:||

சௌரி பாதுகே! உன்னைச் சேவிப்பவர்களின் தலையிலே ப்ரம்மா கெட்ட எழுத்து எழுதியிருந்தால், நீ அதை நல்லதாக மாற்றிவிடுகிறாய். வெள்ளியைத் தங்கமாக மாற்றும் ரஸவாதத்தை நீ எங்கு கற்றாய்? நீ நல்லவளாயிற்றே?

சௌரே: பாதுகே! = சௌரி (பெருமாளின்)யின் பாதுகையே!; த்வம் பரிஸர விந்தாநாம் = நீ, அருகில் வந்து வணங்கும் மக்களின்; மூர்த்தி = தலையில் (எழுதப்பட்டுள்ள); துர்வர்ண பங்கதிம் = கெட்ட எழுத்துக்களின் வரிசையை; ஸாவர்ணம் = நல்ல எழுத்துக்களாக; பரிணமயஸி = மாற்றுகிறாய்; குஹக ஜந விதாரே தே = கெட்ட ஜனங்களுக்கு வெகு தூரத்தில் உள்ள உனக்கு; அஸௌ தாதுவாத: = இந்த ரஸவாத வித்யை; க்வ நு கலு விதித: = எங்கிருந்து அறியப்பட்டது?

51. பலிமதநவிஹாராத் வர்த்தமாநஸ்ய விஷ்ணோ:

அகிலமதிபத்திர்விக்ரமைரப்ரமேயः|

அவதிமநதிகச்சந் பாபராசிர்மதீயः

ஸமஜ்ஞி பதரகேஷ! ஸாவதிஸ்த்வந்மஹிமநா||

பாதுகே! த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தில், பகவான் உலகம் முழுவதையும் ஒரு அடியால் அளந்த ஸமயம், அன்று திருவடிக்கு உலகம் போதவில்லை ... அதே திருவடியால், என் பாவங்களை அளக்க வந்தார் -- திருவடி போதவில்லை. (என் பாவங்கள் அத்தனை விசாலம்). உன் மகிமையால் என் பாவங்கள் அழிந்தன.

பதரகேஷ! = பாதுகையே!; பலிமதந விஹாராத் = மகாபலியை அடக்க, விளையாட்டாகவே; வர்த்தமாநஸ்ய விஷ்ணோ: = வளர்ந்த விஷ்ணுவின் (த்ரிவிக்ரமன்); அகிலம் அதிபத்திபி: = எல்லா உலகங்களையும் கடந்த; விக்ரமை: = அளவு (by one foot - or one step only); மதீய: பாபராசி: = எனது பாவங்களின் கூட்டத்தை; அப்ரமேய: = அளக்கப்போதவில்லை; அவதிம் = எல்லையே இல்லாதவை அவை (my sins); அநதி கச்சந் = (the foot could not contain) அடைய முடியவில்லை; த்வத் மஹிமநா = உன் பெருமையினால்; ஸாவதி: = எல்லையை உடையதாக; ஸமஜ்ஞி = ஆயின.

52. தடபுவி யழுநாயாஸ்தஸ்துஷி யந்நிவேசாத்

வஹதி நிகமசாகாவைபவம் நீபசாகா|

பதகமலமிதம் தத் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:

த்வயி பஜதி விபூதிம் பச்ய ஸாகாநுசாகாம்||

பாதுகையே! யழனை ஆற்றங்கரையிலே உள்ள கடம்ப மரத்தின் மேல், கண்ணனின் திருவடி படவும், அந்த மரக்கிளைகளுக்கு வேத சாகையின் (chapter) பெருமை ஏற்பட்டது...அந்தத் திருவடிகள் உன் மேல் இருப்பதால் பெருமை பெற்றுள்ளன.

பாதுகே! = பாதுகே!; யத் = எந்தத் திருவடி (கண்ணனின்); யழுநாயா: தடபுவி தஸ்துஷி = யழனை ஆற்றின் கரையிலே உள்ள, நீப சாகா = கடம்ப மரங்களின் கிளைகளிலே; நிவேசாத் = வைத்ததாலே (அவை); நிகம சாகா = வேத சாகைகளின்; வைபவம் வஹதி = பெருமையை அடைந்தன; ரங்கபர்த்து: = அரங்களின்; தத் இதம் பத கமலம் = இந்தத் திருவடிகள்; த்வயி ஸாகாநுசாகாம் = உன்னிடமிருந்து விசேஷமான மகிமையை; விபூதிம் பஜதி = ஸம்ருத்தியாக அடைகிறது.

53. சிரவி விநிஹரிதாயாம் பக்திநம்ரே பவத்யாம்

ஸபதி தநுப்ருதஸ்தாழுநநதிம் ப்ராப்நுவந்தி|

மதுரிபுபதரகேஷ! யத்வகேஸ்நைவ தேவாம்

அநிதரஸ்வைபம் தத் தாம ஹஸ்தாபசேயம்||

பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே! பக்தியுடன் வணங்கி நிற்கும் மக்களின் சிரவிலே உன்னைத் தரித்துக் கொண்டதும், மேலான புதம் அவர்கட்டுக் கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மேன்மை பாதுகா ஸம்பந்தம் இல்லாதவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

மதுரிபு பதரகேஷ! = பெருமாளின் பாதுகே!; பக்திநம்ரே = பக்தியுடன் வணங்கி நிற்கும்; தநு ப்ருத: சிரவி = மக்களின் தலையிலே; பவத்யாம் விநிஹரிதாயாம் = உன்னைத் தரித்துக்கொள்ளும்போது; தாம் = அம்மக்கள்; உந்நதிம் ஸபதி ப்ராப்நுவந்தி = மேலான பதத்தை உடனே அடைகின்றனர்; தேவாம் = அவர்களுக்கு; தத் தாம ஹஸ்தாபசேயம் =

அந்தப் பதம் கை எட்டும் அருகாமையில் வருகிறது (easy reach); யத்வேசைநவ = எந்த உயர்த்தியானது; அநிதர ஸ்லபம் = பாதுகா ஸ்பந்தமில்லாதவர்களால் அடைய முடியாததோ.

54. ஸக்ருதபி புவநேஸ்மிந் சார்ங்கினை: பாதுகே த்வாம்
 உபநிஷத்துக்கல்பைபுத்தமாங்கைர்ததாநா:|
 நரகமிவ மஹாந்தோ நாகமுல்லங்கயந்த:
 பரிஷ்஠ி நிவிசுந்தே ப்ராக்தநாநாம் குருணாம்||

பாதுகையே! உன்னை ஒரு தடவையாவது பக்தியுடன் தங்களது தலை மீது தரிப்பவர்கள், ஸ்வர்க்கத்தையும் நரகமாக எண்ணி, விலக்கி, நித்ய ஸுரிகன் வசிக்கும் ஸபையில் பிரவேசிப்பர்.

சார்ங்கினை: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; அஸ்மிந் புவநே = இந்த உலகிலே; ஸக்ருதபி = ஒரு தடவையாகிலும்; த்வாம் = உன்னை; உத்தமாங்கை: ததாந: = தலைமேல் தரித்துக் கொள்ளும்; மஹாந்த: = பெரியோர்கள்; நாகம் = ஸ்வர்க்கலோகத்தை; நரகமிவ = நரகமாக எண்ணி; உல்லங்கயந்த: = (அதைத்) தாண்டியவர்கள்; ப்ராக்தநாநாம் = முன்னேயிருந்த; குருணாம் பரிஷ்஠ி = ஆசார்யர்களின் ஸபையில் (பரமபதம்); நிவிசுந்தே = பிரவேசிக்கின்றனர்.

55. சமதமகுணதாந்தோதந்தவைதேசிகாநாம்
 சரணமசரணநாம் மாத்ருசாம் மாதவஸ்ய
 பதகமலமிதம் தே பாதுகே ரக்ஷயமாளீத்
 அநுதயநிதநாநாமாகமாநாம் நிதாநம்||

பாதுகே! இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டு, மனதை அடக்க முடியாமல் குணங்கள் எதுவும் இல்லாத எங்களுக்கு ஆதாரம் (உற்பத்தி, நாசம் இவை இல்லாத) வேதங்களுக்குப் புதையல் போன்ற, பெருமாளின் திருவுடியே. அவை (பதகமலங்கள்) உன்னால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றன (protected).

பாதுகே! = பாதுகையே!; சம தம குண = இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்குதல்; தயை தாந்த = தயை, பக்தி (ஆகிய); உதாந்த = விஷயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் (நாங்கள்); வைதேசிகாநாம் = வேறு தேசத்தில் உள்ளவர்கள் (we are far away from these qualities); அசரணாநாம் = வேறு சரண் இல்லாத; மாத்ருசாம் சரணம் = எங்களுக்குச் சரண் (அடைக்கலம்); அநுதய நிதாநாநாம் = உற்பத்தி / நாசம் (creation / exit) இவை இல்லாத; ஆகமாநாம் = வேதங்களுக்கு; நிதாநாம் = புதையல் போன்ற; இதம் மாதவஸ்ய பதகமலம் = இந்த மாதவஸின் திருவுடித்தாமரைகளே; தே = உனக்கு (அந்தத் திருவுடிகள்); ரக்ஷயம் ஆளீத் = ரக்ஷயம் (காப்பாற்றப்படுபவை) ஆகின்றன.

56. பரிசிதபதபத்மாம் பாதுகே! ரங்கினைஸ்த்வாம்
 த்ரிபுவநமஹநீயாம் ஸாதரம் தாரயந்த:|
 நிஜஜரீவி நிலீநம் தேவி! மந்தாரமால்யம்
 நிகமபரிமளைஸ்தே வாஸயந்தீவ தேவா:||

பெருமாளின் பாதுகையே! தேவி! தாமரை மலர் போன்ற அரங்கனின் திருவுடிப் பரிசயம் உள்ளவரும், மூன்று லோகங்களும் கொண்டாடும் உன்னை, தேவர்கள் ஆதரவுடன் தலையிலே தரித்துக் கொள்ளவும், அவர்களது தலையில் உள்ள மந்தார மலர்கள், உன்னிடமுள்ள வேத வாஸனையைப் பெறுகின்றன.

ராங்கினை: பாதுகே! தேவி! = அரங்கனின் பாதுகே!; பத பத்மாம் = பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின்; பரிசித = பரிசயம் உள்ளவரும்; தறிபுவந் மஹநீயாம் த்வாம் = மூன்று லோகங்களாலும் கொண்டாடப்படும் உன்னை; தேவா: = தேவர்கள்; ஸாதரம் தாரயந்த: = ஆதரவடன் (சிரவிலே) தரிக்கும்போது; நிஜச்சரலி நிலீநம் = தலையிலே இருக்கின்ற; மந்தார மால்யாம் = மந்தார மாலை; தே நிகம் பரிமளை: = உன்னுடைய, வேத வாஸனையை; வாஸயந்தீவ = அடைகின்றது.

57. கநகஸரிதநாபே கல்பவிருக்ஷஸ்ய பூஷ்ணோ:

பதகிலையலக்நா பாதுகே மஞ்ஜரீ த்வம்|
பரிணதிமதுராணாம் யா பலாநாம் ஸவிதரீ
வஹளி நிகமப்ருந்தை: ஸம்பதம் ஷப்தாநாம்||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கத்திலே, கற்பக விருக்ஷமாய் நிற்கும் அரங்கனின் திருவடிகளிலே பூங்கொத்தென நீ திகழ்கின்றாய். சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் வாரி வழங்குபவள் நீ. வேதம் உன்னை ஒரு வண்டு போல சுற்றி வருகிறது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; கநகஸரித் அநாபே = காவேரியின் கசிவுத் தரையில் (ஜலம் உள்ள பிரதேசம்) (ஸ்ரீரங்கம்); பூஷ்ணோ: கல்ப வஞ்சக்ஷஸ்ய = வளர்ந்து நிற்கும் கல்பக விருக்ஷம் போன்ற; பதகிலை = (அரங்கனின்) திருவடியாகிற தளிரிலே; த்வம் = நீ (ஒரு); மஞ்ஜரீ லக்நா = பூங்கொத்து போல இணைந்திருப்பவள்; பரிணதி மதுராணாம் = முடிவிலே மதுரமான; பலாநாம் = (சதுர்வித) புருஷார்த்தங்களையும்; ஸவிதரீ = உண்டு பண்ணுகின்ற; யா = எந்த (பாதுகை); நிகம் ப்ருந்தை: = வேதங்களின் கூட்டமாகிற; ஷப்தாநாம் = வண்டுகளால் (ஆறு கால்கள்); ஸம்பதம் வஹளி = ஸமிருத்தியாக மொய்க்கப்படுகிறாய்.

58. பரிகலயலி சேந்மாம் பத்மவாஸாநிஷேவ்யே

பதகமலயுகே த்வம் பாதுகே! ரங்கபரத்து:|
அவிதித நிகமாநாம் நாநமஸ்மாத்ருஶாநாம்
அகடிதகடநீ தே சக்திராவிஷ்க்ருதா ஸ்யாத:||

பாதுகே! தாமரை மலர் போன்ற அரங்கனின் திருவடிகள் மகாலக்ஷ்மியினால் மட்டுமே ஸேவிக்கத்தக்கவை. அந்தத் திருவடிகளை நான் அண்டத்தகுதியில்லாதவன். நீ உனது அகடிதகடிநா ஸாமரத்தியத்தால், என்னைப் பெருமாளின் திருவடிகளில் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகே!; ரங்கபரத்து: பதகமலயுகே = அரங்கனின் தாமரை மலர் போன்ற இரண்டு திருவடிகள்; பத்மாவாஸா = மகாலக்ஷ்மியினால் மட்டுமே; நிஷேவ்யே = ஸேவிக்கத்தக்கவை; த்வம் மாம் = நீ என்னை (அங்கு); பரிகலயலி சேத = சேர்த்தாயானால்; அவிதித நிகமாநாம் அஸ்மாத்ருஶாநாம் = வேதங்கள் பற்றித் தெரியாத என் போன்றவர்கட்டு; அகடிதகடநீ = சேர்க்க முடியாத வஸ்துக்களை சேர்க்கக்கூடிய; தே சக்தி: = உன் சாமரத்தியம்; ஆவிஷ்க்ருதா ஸ்யாத் = பிரகாசப்பட்டதாக ஆகும்.

59. ச்ருதிசூதீசரச்சுடாபீடே நிபீடயிதும் கூடுமே
துரிதஸரிதாமோகாநேதாநமோகவிலஸர்ப்பினை:|
கரமபரிணமத்வேத: சஃரேணீசிகாமணிகட்டநா-
மஸ்ருணிததலே ரங்ககேஷாணீப்ருதோ மணிபாதுகே||

உபநிடதங்களுக்கு அலங்காரமான பெருமாளை, பிரம்மா முதலிய தேவதைகள் ஸேவிக்கும்போது, அவர்களது கிரீடங்களில் உள்ள ரத்தினங்கள் உராய்ந்து, பாதுகைகள் வழவழப்பாக இருக்கின்றன. ஆற்று வெள்ளம் போன்ற, என் பாவங்களைப் போக்க, அந்தப் பாதுகைகளால் மட்டுமே முடியும்.

கர்ம பரிணமத் = வரிசையாக பட்டத்தை அடைந்துள்ள; வேத: சேரேண் = பிரம்மாக்களின் கூட்டத்தின்; சிகாமண் = தலையில் (கிரீடம்) உள்ள ரத்தினங்கள்; கட்டநா = உராய்வதால்; மஸ்ருணித தலே = வழி வழுப்பான (soft) பிரதேசத்துடன் (இருக்கின்றன); ரங்ககேஷாண் ப்ருத: = அரங்கனின்; மணி பாதுகே = மணி பாதுகைகள்; சுந்தி சத சிர: = அனேக உபநிடதங்களுக்கு; ஆபீடே சூடா = அலங்காரமாக இருப்பவர் பெருமாள்; அமோக விஸர்ப்பின: = தடங்கல் இல்லாமல் ஒடுகின்ற; துரித ஸரிதாம் ஒகாந் = பாவ ஆறுகளின் வெள்ளத்தை; நிபீடியிதும் = போக்கடிக்க; கூடமே = தகுதியானவைகள் (அந்தப் பாதுகைகள்).

60. ஜகஜ்ஜூநநரகஷணகூபணஸங்கினோ ரங்கினை:
 பவித்ரதமமாத்ரியே பகவத: பத்ர த்வயம்
 சிவத்வகரணகூபம் த்ரிதிவளிந்துஸம்பந்திநம்
 ப்ரதாவ்ய சரணம் நிஜம் ப்ரணிததாதி யத்ர ப்ரபு:||

முத்தொழில்களைப் புரியும் பரமன், (த்ரிவிக்ரமனாக) உலகை அனந்த ஸமயம், பிரம்மா கங்கையால் திருவடிகளை அலம்பினார். அந்த ஜலத்தை சிவன் தன் தலையிலே தாங்கினார். இப்படிப் பரிசுத்தமான திருவடியைப் பாதுகையின் மீது வைக்கும் முன் அலம்பியே வைக்கிறார்.

ஜகத், ஜூந, ரக்ஷண = உலகங்களின் படைத்தல் - காத்தல்; கூபண ஸங்கிந: = (மற்றும்) அழித்தல் இவைகளில் ஆசையுள்ளவரும்; பகவத: ரங்கினை: = பகவான் ரங்கநாதன்; பவித்ரதமம் = பரிசுத்தமாயிருக்கும்; பத்ர த்வயம் = பாதுகைகள் இரண்டையும்; ஆத்ரியே = ஆராதிக்கின்றேன்; யத்ர = எந்தப் பாதுகையின் மீது; ப்ரபு: = பெருமாள்; கூம த்ரிதிவளிந்து = (ஸமர்த்தயான) தேவர்களின் நதியாகிற கங்கைக்கு; சிவத்வகரண ஸம்பந்திநம் = மங்களத்தை உண்டு பண்ணும் (sanctity/purity); நிஜம் சரணம் = தன் திருவடியை; ப்ரதாவ்ய = அலம்பி; ப்ரணிததாதி = (உன் மீது) வைக்கின்றாரோ.

61. யத்வரபுஜாம் சிர: பதயுகம் ச ரங்கேசிது:
 த்ருடம் கடயிதும் கூமம் பவதி சேஷ சேஷித்வத:|
 சிரஸ்தரமிதமஸ்து மே துரித ஸிந்து முஷ்டிந்தயம்
 கதத்வ விஹதி கூமம் கிமபி தத் பத்ரத்வயம்||

திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகைகளின் பெருமையை (ப்ரபாவம்) சொல்லி மாளாது; கடல் அனுவ உள்ள நம் பாவத்தை, ஒரு பிடியில் அடக்கி, நாசம் செய்யும்; நம்மை கெட்ட வழிகளில் போகாமல் தடுக்கும். தன்னை வணங்கும் தேவர் உள்ளிட்ட யாவரையும் பகவானின் சேஷ பூதர்களாக இணைக்கும். அந்தப் பாதுகைகளை, நான் என் தலையில் ஆபரணமாக தரிப்பேன்.

ரங்கேசிது: = அரங்கனின்; பத்ர த்வயம் = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகைகளின் (பெருமை); கிமபி = இன்னதென்று சொல்ல முடியாதது; யத் = எந்தப் பாதுகையானது; துரித ஸிந்து = பாவம் எனும் ஸமுத்திரத்தை; முஷ்டிந்தயம் = ஒரு பிடியில் அடக்கி (நாசம்) செய்யுமோ; கதத்வ விஹதி கூமம் = கெட்ட வழியில் (செல்வதை) போக்கடிக்க வல்லதோ; அத்வர புஜாம் சிர: = தேவதைகளின் தலையையும்; பதயுகம் ச = பெருமாளின் திருவடிகளையும்; சேஷ சேஷித்வத: = சேஷ / சேஷி பாவத்தில்; த்ருடம் கடயிதும் = கெட்டியாகச் சேர்க்கின்றதாக; பவதி = இருக்கின்றனவோ; தத் மே = அந்தப் பாதுகைகள், எனக்கு; சிரஸ்திரம் இதம் அஸ்து = தலை பூண்மாக இருக்க வேண்டும்.

62. ஸமுத்கவிபதி சேதனி ஸ்திரநிவேசிதா தாவக்
 முகுந்த மணி பாதுகே! முஹாருபாஸநா வாஸநா|
 உதர்க்க பரிகர்க்க சாநு பரிபர்வணா கர்விதாந்
 அநர்த்த சத கர்ப்பிதாந் அமர ஸ்பளீ விப்ரமாந்||

முகுந்தனின் மணி பாதுகே! மனதில் ஸ்திரமாக உன்னை தியானம் செய்வதால் ஏற்படும் பலம் (strength), ஸ்வர்க்க லோகத்தில், அப்ஸர மாதர்களுடன் விளையாட ஏற்படும் வாய்ப்பையும் அற்பமாய் என்னக்கூடிய பக்குவத்தைக் கொடுக்கும்.

முகுந்த மணிபாதுகே! = முகுந்தனின் மணி பாதுகையே!; சேதஸி = மனதில்; ஸ்திர நிவேசிதா = நிலையாக வைக்கப்படும்; தாவகீ = உன்னுடைய; உபாஸநா வாஸநா = தியானத்தின் பழக்கம்; முஹா: உதர்க்க = அடிக்கடி ஏற்படுவதால் ஏற்படும் (பலத்தினால்); அந்த்த சத கர்ப்பிதாந் = அநேக உபத்திரவங்களை உள்ளே உடையதும்; உபரி பர்வணா கர்விதாந் = மேல்படிகளால் தாழ்மையாகக்கப்பட்டுள்ளதும்; பரிகர்க்கசாந் = பொறுக்க முடியாத; அமரசம்பள் விப்ரமாந் = அப்ஸரப் பெண்களின் விளையாட்டையும்; ஸமுத்கவிபதி = நினைக்கவும் செய்யாது தடுக்கும்.

63. விகாஹந்தே ரங்கக்ஷிதிபதி பதத்ராயிணி! ஸக்ருத்
வஹந்த: த்வாமந்தர் விநிஹித குசேல வ்யதிகரா:|
மதோத்தா மஸ்தம்பேரம கரட நிர்யந் மதுஜீ
பரிவாஹ ப்ரேங்கத் ப்ரமர முகராமங்கண புவம்||

அரங்கனின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகே! குசேலரைப் போன்று வறுமையில் வாடும் ஒருவர், உன்னை ஒரு முறை தன் தலையிலே தரித்துக் கொண்டால், அவர் வீட்டிக் கொட்டிலில், மத ஜலம் பெருகும் யானைகளைக் கட்டி வைக்கும் அனு செல்வம் பெறுவர்.

ரங்கக்ஷிதிபதி = அரங்கனின்; பதத்ராயிணி! = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே!; அந்த: விநிஹிதா: = மனதிலே வைக்கப்பட்ட (நினைப்பு); குசேல வ்யதிகரா: = குசேலரின் செல்வத்தை உடையோர்; த்வாம் ஸக்ருத் = உன்னை ஒரு தடவையாவது; வஹந்த: = (சிரலிலே) தரித்தார்களோயாயின்; மத = கொழுப்பினால்; உத்தாம = கட்டுக்கடங்காமல் இருக்கும்; ஸதம்பேரம கரட = யானைகளின் கனனங்களிலே; நிர்யத் மதுஜீ பரிவாஹ = பெருகி வழியும் மத ஜலத்தின் பெருக்கிலே; ப்ரேங்கத் = சுற்றிவரும்; ப்ரமர முகராம் = வண்டுகளின் சப்தத்தோடு கூடிய; அங்கண புவம் = கொட்டில் (தொழுவம்); விகாஹந்தே = பிரவேசிப்பர்.

64. அதிதைவத மாபதத்ஸௌ கல்பேஷ்வதிகாரம் பஜதாம் பிதாமஹாநாம்|
அபிரக்ஷிது ரங்கபர்த்துரோணா கருணாகாசந பாதுகாமயீ ந:||

வரப்போகும் கல்பங்களில், பிரம்ம பட்டம் பெறுவர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவை பாதுகைகள். கருணையின் வடிவமான அரங்கனின் பாதுகை நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஆபத்த்ஸௌ கல்பேஷ = வரப்போகும் கல்பங்களிலே (gross of years); அதிகாரம் பஜதாம் = பட்டம் அடைந்துள்ள (waiting on list); பிதாமஹாநாம் = பிரம்மாக்கள்; அதிதைவதம் = ஆராதிக்கத் தகுந்த; பாதுகாமயி = பாதுகா ஸ்வருபமான; ஏணா காசந = இந்த, விவரிக்கமுடியாத; ரங்கபர்த்து: கருணா = அரங்கனின் தயை; ந: அபிரக்ஷிது = நம்மைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

65. த்ருவமிந்த்ரிய நாக ச்ரங்கலா வா நிரயத்வார நிவாரணார்க்களா வா|
அந்பாய பதாதிரோஹிணீ வா மம ரங்கேச விழார பாதுகே த்வம்||

அரங்கனின் பாதுகே! நீ என்னுடைய இந்திரியங்களாகிற யானைகள், தறி கெட்டுப் போகாதபடி, அவைகளைக் கட்டி வைக்கும் சங்கிலியாகவும் - நரகத்தின் வாயிற்கதவுகளை பூட்டி வைக்கும் தாழ்ப்பாளாகவும், பரமபதம் செல்லத் துணை செய்யும் ஏணி போலவும் உள்ளவள்.

ராங்கேச விஹார பாதுகே! = ரங்கநாதனின் விளையாட்டுக்காக உள்ள பாதுகே!; தவம் = நீ; மம = என்னுடைய; இந்திரிய நாக = இந்திரியங்களாகிற யானைகளுக்கு; சுஞ்சலா வா = சங்கிலியாயும் இருக்கிறாய்; நிரயத்வார = நரகத்தின் வாயிற்படியின்; நிவாரணா = தடுக்கும் விஷயத்திலே; அர்க்களா வா = தாழ்ப்பாளாகவும் இருக்கின்றாய்; அநபாய பதம் = அழிவே இல்லாத வைகுண்டம் செல்ல; அதிரோஹிணீ வா = ஏணியாகவும் இருக்கிறாய்.

66. சரணாகதஸார்த்தவாஹஸீலாம் சுஞ்சிஸீமந்தபதப்ரஸாதநார்வஹாம்|
அதிரங்கமுபாஸ்மஹே முராரேர் மஹநீயாம் தபநீயபாதுகே! தவாம்||

முரளைக் கொன்ற பெருமாளின் தங்கப் பாதுகையே! எம்பெருமாளின் திருவடிகளை அடைவதையே பரம புருஷார்த்தமாக எண்ணும் மகான்களை, மோகஷத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவரும், வேதம் என்ற மங்கையின் வகிட்டுப் பிரதேசத்திற்கு அலங்காரமாக உள்ளவரும் ஆன உன்னை, ஸ்ரீரங்கவிமானத்தில் தியானிக்கிரோம்.

முராரே: = முரன் என்ற அஸாரனைக் கொன்ற பெருமாளின்; தபநீய பாதுகே! = பொன்மயமான பாதுகையே!; சரணாகத = (பெருமாளின்) திருவடிகளைத் தஞ்சம் அடைந்த; மஹநீயாம் = மகான்களின்; ஸார்த்தவாஹ = கூட்டத்தை (மோகஷம்) அழைத்துப் போவதை; சீலாம் = ஸ்வபாவமாக உள்ளவரும்; சுஞ்சி ஸீந்த பத = வேதத்தின் (பெண்) வகிட்டுப் பிரதேசத்தில்; ப்ரஸாதந அர்வஹாம் = அலங்காரமாக உள்ளவரும் (ஆன); தவாம் = உன்னை; அதிரங்கம் உபாஸ்மஹே = ராங்க விமானத்தில் தியானிக்கிரோம்.

67. இஹ யே பவதீம் பஜந்தி பக்த்யா க்ருதிந: கேஸுபாதுகே! நியுக்தா:|
கதயாம்ப திரோஹிதம் த்ருதீயம் நயநம் த்ரீணி முகாநி வா கிமேஷாம்||

கேசவனின் பாதுகே! தாயே! இந்த உலகில், எந்தப் புண்ணியவான்கள் பக்தியுடன் உன்னை தியானிக்கின்றனரோ, அவர்களின் மூன்றாவது கண் மறைந்துள்ளதோ? அவர்களது மூன்று முகங்களும் மறைந்துள்ளனவோ?

கேசவ பாதுகே! அம்ப! = கேசவனின் பாதுகையே!; இஹ = இந்த உலகில்; யே க்ருதிந: = எந்தப் புண்ணியசாலிகள்; பக்த்யா நியுக்தா: = பக்தியினால் ஏவப்பட்டு; பவதீம் பஜந்தி = உன்னை தியானிக்கின்றனரோ; ஏஷாம் த்ருதீயம் நயநம் = இவர்களின் மூன்றாவது கண்; திரோஹிதம் கிம்? = மறைந்து இருக்கிறதோ?; த்ரீணி முகாநி வா? = மூன்று முகங்கள்தான்; (திரோஹிதாநி கிம?) = மறைந்துள்ளவா?; கதய = சொல்.

68. மதுவைரிபரிக்ரஹேஷா நித்யம் கூடிமயா தவம் மணிபாதுகே! ஸமேதா|
ததபி கூடிமலே ந கிம் பரேஷாம் த்ரிதசாதீஸ்வரசேகரே நிவேசம்||

மணிபாதுகையே! உன்னைத் தவிர, வேறு எந்த உபகரணமும் ஸேவிப்பவர்களின் தலையில் வைக்கப்படுவதில்லை. நீரோயா மிகவும் பொறுமை உள்ளவள் ஆயிற்றே? ஏன் நீ அதை அறுமதிப்பதில்லை?

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; தவம் = நீ; நித்யம் கூடிமயா = எப்போதும் பொறுமையுடன் உள்ளவள்; ததபி = அப்படியிருந்தும்; மதுவைரி பரிக்ரஹேஷா = மது என்ற அஸாரனுக்கு வைரியான பெருமாளின் பொருட்களுள் (குடை - சாமரம் etc.); பரேஷாம் = மற்ற அந்த உபகரணங்கள்; த்ரிதசாதீஸ்வர = தேவச்ரேஷ்டர்களின்; சேகரே = கிரீடத்தில்; நிவேசம் = வைப்பதை; கிம் ந கூடிமலே? = ஏன் பொறுத்துக்கொள்வதில்லை?

69. த்விதயம் ப்ரதியந்தி ரங்கபர்த்து: கதிசித் காஞ்சந பாதுகே! சரண்யம்| அபயாந்விதமக்ரிமம் கரம் வா பவதீசேகரிதம் பதாம்புஜம் வா||

காஞ்சந பாதுகே! சில புண்ணியசாலிகள், அபய முத்திரையுடன் கூடின, எம்பெருமானின் ஹஸ்தத்தையும், அவரது திருவடிகளை அலங்கரிக்கின்ற உன்னையும், நல்லகதி அடைய, உபாயமாக நம்புகின்றனர்.

காஞ்சந பாதுகே! = தங்கப் பாதுகையே!; கதிசித் = சில புண்ணியவான்கள்; ரங்கபர்த்து: = அரங்கனின்; அபயாந்விதம் = அபயமுத்திரையுடன் கூடினதும்; அக்ரிமம் கரம் வா = முன்னே உள்ள திருக்கை என்ன; பவதீ சேகரிதம் = உனது தலைக்கு அலங்காரமாயுள்ள; பதாம்புஜம் வா = தாமரை மலர் போன்ற திருவடி என்ன; த்விதயம் = இந்த இரண்டையும்; சரண்யம் = நற்கதி பெற உபாயம் என; ப்ரதியந்தி = நம்புகின்றனர்.

70. பரதாச்வலநேஷ்டா பாதசப்தம் வஸாதாச்ரோதர ஸமுத்பவோ முநீந்தர:| படதி த்வயி பாதுகே! ததஸ்த்வம் நியதம் ராமபதாதபிந்நபூமா||

பாதுகே! பரதன் ஜனங்களைப் பார்த்து, ஸமாதானமாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகளில், உன்னைக் குறிக்க, வால்மீகி முனிவர் "திருவடி" என்ற சொற்களையே (ராமாயணத்தில்) உபயோகித்துள்ளார். எனவே, நீ ராகவனின் திருவடிகட்கு உள்ள பெருமையை உடையவள். நிச்சயம்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; வஸாதா ச்ரோதர ஸமுத்பவ: = பூமியின் காது எனப்படும் புற்றினின்று தோன்றிய; முநீந்தர: = முனிவர் (வால்மீகி); பரதாச் வஸநேஷ்டா = பரதன் (ஜனங்களுக்கு) சொன்ன வார்த்தைகளில்; த்வயி = உன் விஷயத்தில்; பாத சப்தம் = "திருவடி" என்ற சொற்களையே; படதி = சொல்லி உள்ளார்; தத:, த்வம் = எனவே, நீ; ராம பாதாத் = ராகவனின் திருவடிகளிலிருந்து; அபிந்ந = பேதமற்றவள் (என்ற); பூமா, நியதம் = பெருமை உடையவள், நிச்சயம்.

71. மகுடேஷ்டா நிவிசய திக்பதீநாம்| பதமேவ ப்ரதிபத்ய தைத்யஹந்து:| பரிரக்ஷலி பாதுகே! பதம் த்வம்| க்வ நு பித்யேத கர்யஸாம் ப்ரபாவ:||

பாதுகையே! நீ திக்பாலர்களின் கிரீடங்களின் மேலே இருந்து (தரிக்கப்பட்டு) அவர்களது பதவிகளைக் காப்பாற்றுகின்றாய். பெருமாளின் திருவடிகளை அடைந்துள்ள நீ, அத்திருவடிகளைக் காப்பாற்றுகின்றாய். பெரியோர்கள் ஏந்த இடத்தில் இருப்பினும் அவர்களது பெருமை மாறாது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வம் = நீ; திக்பதீநாம் மகுடேஷ்டா = திக்பாலர்களின் கிரீடங்களிலே; நிவிசய = இருந்து; பதமேவ = அவர்களின் பதவியை (position); பரிரக்ஷலி = காப்பாற்றுகிறாய்; தைத்ய ஹந்து: = அஸார்களைக் கொன்ற பெருமாளின்; பதம் ப்ரதிபத்ய = திருவடியை அடைந்து; (பதமேவ பரிரக்ஷலி) = திருவடியைக் காப்பாற்றுகிறாய்; கர்யஸாம் = பெரியோர்களின்; ப்ரபாவ: பெருமை; க்வ நு பித்யேத? = எங்கே (இருப்பினும்) மாறாது அன்றோ?

72. ஜகதாமபிரகூணே த்ரயாணா மதிகாரம் மணிபாதுகே! வஹந்தயோ:|
யுவயோ: பரிகர்மகோடிலக்நம் சரணத்வந்தவமவைமி ரங்கபர்த்து:||

மணி பாதுகையே! மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றும் அதிகாரம் (power) அடைந்திருக்கிற உங்களுக்கு, அரங்கனின் திருவடிகள் ஒரு ஆபரணமாய் அமைந்துள்ளன (கிரீடம் போலே).

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; த்ரயாணாம் ஜகதாம் = மூன்று உலகங்களையும்; அபிரகூணே = காப்பாற்றுவதில்; அதிகாரம் வஹந்தயா: = பொறுப்பை அடைந்திருக்கும்; யுவயோ: = உங்களுக்கு; ரங்கபர்த்து: = ஸ்ரங்கநாதனின்; சரண த்வந்தவம் = இரண்டு திருவடிகளும்; பரிகர்ம கோடி லக்நம் = நகை (jewel) வகையறாவிலே சேர்ந்தவை என; அவைமி = நினைக்கின்றேன்.

73. பதரக்ஷிணி! வத்ஸலா நிகாமம்
ரகுவீரஸ்ய பதாம்புஜாதபி தவம்|
யதஸௌ பரதஸ் த்வயாம்சுவத்வாத-
ந புநஸ்தாத்ருசமந்வழூத்வியோகம்||

பாதுகே! ராகவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியைக் காட்டிலும், நீ, மிகவும் பரிவு (வாத்ஸல்யம்) உடையவள். எனவேதான், ராமன் (அயோத்தி திரும்ப) மறுத்தால், பரதனுக்கு உண்டான மனத்துயரம், திருவடிகளின் அம்சமான உண்ணால், (உண்ணப் பெற்றதும்) துக்கத்தை மறந்தார்.

பதரக்ஷிணி = பாதுகே!; ரகுவீரஸ்ய = ராகவனின்; பதாம்புஜாத் அபி = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை விடவும்; தவம் நிகாமம் வத்ஸலா = நீ, மிகவும் பரிவு உடையவள்; யத அஸௌ பரத: = ஏனென்றால், இந்த பரதன்; வியோகம் = (ராமன் வர மறுத்தால் ஏற்பட்ட)துக்கத்தை; அம்சுத்வாத் த்வயா = (திருவடிகளின்) அம்சமான உண்ணால்; புந: தாத்ருசம் = மறுபடி, அது போன்ற விசனத்தை; ந அந்வழூத் = அநுபவிக்கவில்லை.

74. அபிகம்ய முகுந்தபாதுகே! த்வா மபந்தாதபவாரணை: சிரோபி:|
ஹரிதாம் பதயோ துராபமந்யை ரநகச்சாயமவாப்நுவந்தி போகம்||

முகுந்தனின் பாதுகையே! திக் பாலர்களான இந்திரன் முதலானோர் உண்ண அணிந்து கொண்டு பெருமாள் எழுந்தருஞும் வேளைகளில், அவர்களது குடையின் நிழலை ஆச்சரியிப்பதில்லை. உன் குளிர்ச்சியை அநுபவித்து, ஸகம் அடைகின்றனர்.

முகுந்த பாதுகே! = முகுந்தனின் பாதுகையே!; ஹரிதாம் பதய: = திக்குகளுக்கு அதிபதியான இந்திரன் முதலானோர்; தவாம் அபிகம்ய = உண்ண அடைந்து; அபநீத ஆதபவாரணை: = விலக்கப்பட்ட (not using) குடை போன்றவற்றுடன் உண்ண; சிரோபி: = சிரங்களுடன்; அந்யை: துராபம் = மற்றவரால் அடைய முடியாததும்; அநகச்சாயம் = குற்றமற்ற காந்தியை உடைய; போகம் ஆப்நுவந்தி = சுகத்தையே அநுபவிக்கின்றனர்.

75. அபஹாய ஸிதாஸிதா நுபாயாநரவிந்தேக்ஷண பாதுகே! மஹாந்த:|
த்வதநந்யதயா பஜந்தி வ்ருத்திம் த்வதஸாதாரண போகஸாபிலாஷா:||

அரவிந்தம் போன்ற திருக்கண்களையுடைய பெருமாளின் பாதுகே! பெரியோர்கள், கழினமான யோகங்களின் உபாயத்தை விட்டுத்தள்ளி, உன்னுடன் ஒன்றிய போகத்தையே (ஸகம்) விரும்பி, உண்ணத் தவிர வேறு எதையும் நினைப்பதில்லை.

அரவிந்தேக்ஷண பாதுகே! = தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகையே!; மஹாந்த: = பெரியோர்; ஸிதா ஸிதாந் உபாயாந் = பலத்தில் ஸந்தேகப்படக்கூடிய உபாயங்களை; அபஹாய = விட்டு; த்வத் அஸாதாரண = உனக்கு மட்டுமே இருக்கும்; போக ஸாபிலாஷா: = ஸாகத்திலே ஆசைவைத்து; த்வத் அநந்யதயா = உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரை நினைக்காத; வருத்தி பஜந்தி = இருப்பை அடைவர்.

76. ப்ரணமந்தி ந வா விதேர்விபாகாத் ய இமே ரங்கநரேந்த்ரபாதுகே! த்வாம்|
உபஜாதமநுத்தமாங்கமேஷாம் உபயேஷாமபி சித்ரமுத்தமாங்கம்||

பாதுகே! உன்னை வணங்கியவர்/வணங்காதவர் ஆகிய இரு சாராருடைய தலைகளும் "அநுத்தமாங்கம்" ஆகிறது. இது ஆச்சரியம்தானே! (உத்தம அங்கம் = மேலான அங்கம் - part of the body). வணங்கியவர் தலை அநுத்தமாங்கம், i.e. அதைவிட மேலான ஒரு அங்கம் இல்லை ....வணங்காதவர் தலை - உத்தம அங்கம் ஆவதில்லை - தாழ்ந்த அங்கம் ஆகிறது.

ரங்க நரேந்தர பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; இமே ய: = இந்த எவர்கள்; விதே: விபாகாத் = விதியின் பரிபாகத்தினால்; ப்ரணமந்தி = (உன்னை) ஸேவிக்கிறார்களோ; ந வா = (அப்படி) ஸேவிக்காதவர்களும் கூடவும்; ஏஷாம் உபயேஷாமபி = இந்த இரண்டு வித மக்களின்; உத்தமாங்கம் = தலை (உத்தம அங்கம்); அநுத்தமாங்கம் = உயர்ந்ததாகவும்/தாழ்ந்ததாயும்; உபஜாதம் = ஆயிற்று. சித்ரம் = ஆச்சரியம்; (வேடிக்கையன்றோ!)

77. தவ கேசவபாதுகே! ப்ரபாவோ மம துஷ்கர்ம ச நந்வநந்தஸாரே|
நியமேந ததாபி பச்சிமஸ்ய ப்ரதமேநைவ பராபவம் ப்ரதீம:||

கேசவனின் பாதுகே! உன்னுடைய பெருமை / எனது பாவம் -- இரண்டுமே எல்லையற்றவை ... எனினும், என் பாவங்கள் உனது பெருமையால் அழிந்து விடுகின்றன.

கேசவ பாதுகே! = கேசவனின் பாதுகையே!; தவ ப்ரபாவ: = உன்னுடைய பெருமைகளும்; மம துஷ்கர்ம ச = என்னுடைய பாவங்களும்; அநந்தஸாரே நநு = எல்லையே இல்லாதவை அன்றோ?; ததாபி = அப்படி இருப்பினும்; ப்ரதமேநைவ = முதலில் (கூறிய) உன் பெருமையால்; பச்சிமஸ்ய = இரண்டாவதாகக் கூறிய என் பாவங்கள்; நியமேந பராபவம் = தவறாமல் அழிகின்றன (என்பதை); ப்ரதீம: = நினைக்கிறோம்.

78. அஸ்த்ரபூஷணதயை கேவலம்
விசுவமேதத்தகிலம் பிபர்த்தி ய:|
அக்லமேந மணி பாதுகே!
த்வயா ஸோபி சேகரதயை தார்யதே||

மணிபாதுகையே! ஸமஸ்தமான உலகத்தையும் பெருமாள், தனக்கு அஸ்திரமாயும், ஆபரணமாகவும் தரித்துள்ளார்...அந்த, அப்படிப்பட்ட பெருமாளை, நீ, ஒரு சிரோபூஷணமாய் (head ornament - நகை) தாங்குகின்றாய்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ய: = எந்த (பெருமாள்); ஏதத் அகிலம் விசுவம் = இந்த ஸமஸ்த உலகத்தையும்; கேவலம் = துணையில்லாமல்; அஸ்தர பூஷணதயா ஏவ = ஆயுதமாயும், அலங்காரமாயும்; பிபர்த்தி = தூக்குகின்றாரோ; ஸோபி = அந்தப் பெருமாளும்; த்வயா = உன்னால்; அக்லமேந = பிரயாசையின்றி; சேகரதயா ஏவ = தலைக்கு அலங்காரமான (ஒரு நகை) போல; தார்யதே = தரிக்கப்படுகின்றார் (அணியப்படுகிறார்).

79. ராமபாதஸஹிதர்மசாரிணீம் பாதுகே நிகிலபாதகச்சிதம்|
த்வாமேசைஜகதாமதீ சுவர்ம் பாவயாமி பரதாதிதேவதாம்||

பாதுகே! ஸ்ரீராமனின் திருவடிக்கு தர்மபுத்நியாயும், பாவங்களையெல்லாம் போக்கடிப்பவளாகவும், அனைத்து உலகங்களுக்கும் யஜமானியாகவும், நீ இருப்பவன்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வாம் = உன்னை; ராமபாத ஸஹிதர்ம சாரிணீம் = ராமனின் திருவடியின் தர்மபுதனியாகவும்; நிகிலபாத கச்சிதம் = எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கடிப்பவளாகவும்; அசேஷ ஜகதாம சாசுவர்ம் = அனைத்து உலகங்களுக்கும் யஜமானியாகவும்; பரத அதிதேவதாம் = பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாகவும்; பாவயாமி = நினைக்கிறேன்.

80. சூடாகபாலவ்யதிஷங்கதோஷம் விமோசயிஷ்யந்நிவ விஷ்ணுபத்யா:
க்ருதாதர: கேஸுபாதரகேஷ பிபர்த்தி பாலேந்துவிபூஷணஸ்த்வாம்||

கேசவனின் பாதரகேஷ! பிறைச்சந்திரனைத் தன் தலைக்கு அலங்காரமாக அனிற்து கொண்டிருக்கும் சிவன், தலையில் உன்ன மண்டை ஒடு ஏற்படுத்தும் அசுத்தியை, கங்கைக்கு போக்கவே, உன்னைத் தன் தலையில் ஸாதித்துக் கொள்கிறார்.

கேஸு பாதரகேஷ! = கேசவனின் திருவடிகளை ரகுவிப்பவளே!; பால இந்து = இளம் சந்திரனை; விபூஷண: = தலைக்கு அலங்காரமாய்க் கொண்ட (சிவன்); சூடா கபால = தலையிலிருக்கும் மண்டை ஒடுடன்; வ்யதிஷங்க தோஷம் = ஸம்பந்தம் ஏற்படுவதால் உண்டாகும் அசுத்தியை; விஷ்ணுபத்யா: = கங்கைக்கு; விமோசயிஷ்யந் இவ = போக்கடிக்க வேண்டி; க்ருத ஆதார: = செய்யும் எண்ணத்துடன்; த்வாம் = உன்னை; பிபர்த்தி = (தலையில்) தரிக்கின்றார்.

81. த்வயைவ நித்யம் மணிபாதரகேஷ! ராஜந்வதீ ஸ்ருஷ்டிரியம் ப்ரஜாநாம்|
ஸ்த்ரீராஜ்யதோஷ ப்ரசமாய நூநம் நிர்திச்யஸே நாதவிசேஷணேநா||

மணிபாதரகேஷ! ச்ருஷ்டி/இந்த உலகம் அனைத்தும் உன்னாலே சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது; ஆயினும் "ஸ்த்ரீ ராஜ்யமா?" எனும் தோஷம் உண்டாகாமலிருக்க, பெருமாள் பெயருடன் சேர்த்தே - "ரங்கநாத பாதுகை" எனப்படுகிறாய்.

மணிபாதரகேஷ! = மணி பாதுகே!; இயம் ப்ரஜாநாம் = இந்த, பிரஜைகளின்; ஸ்ருஷ்டி: = உஸ்டிபஸ்னூதல்; த்வயைவ நித்யம் = உன்னாலேயே, எப்போதும்; ராஜந்வதி = நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது; ஸ்த்ரீராஜ்ய தோஷ = பெண்பிள்ளை ராஜ்யமா என்ற தோஷம்; ப்ரசமாய = போக்கடிக்கவே; நாத விசேஷணேந = பெருமாளின் அடையாளத்துடன் (உன்னை); நிர்திச்யஸே = சொல்கின்றனர் (சொல்லப்படுகிறாய்); நூநம் = நிச்சயம்.

82. பிபர்வி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வம் விசும்பரம் தாம நிஜேந பூம்நா|
தவாநுபாவச் சளக்க்ருதோடியம் பக்தரஜஸ்ரம் பவதீம் ததாநூ:||

மணி பாதுகையே! அனைத்து உலகங்களையும் தாங்கும் எம்பெருமானை நீ தாங்குகின்றாய். உன் பெருமை அளவிடற்கரியது. எனினும், உன்னைத் தன் சிரஸ்லிலே தரிக்கும் பக்தனின் பெருமை, அதைக் காட்டிலும் மேலானது.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; விசுவம்பரம் = உலகம் அனைத்தையும் தாங்கும்; தாம = பெருமாளை; த்வம், நிஜேந பூம்நா = நீ, உன் பெருமையால்; நிதயம் பிபர்வி = எப்போதும் தரிக்கின்றாய்; அயம் = இந்த; தவ அநுபாவ: = உன்னுடைய பெருமையானது; அஜஸ்ரம் = எப்போதும்; பவதீம் = உன்னை; ததாநை: பக்தை: = தறித்துக்கொள்ளும் பக்தர்களால்; சளகீக்ருத: = உள்ளங்கையில் அடக்கப்பட்டது.

83. பரஸ்ய பும்ஸ: புதலந்நிகர்ஷே துல்யாதிகாராம் மணிபாதுகே! த்வாம|
உத்தம்ஸயந்தி ஸ்வயமுத்தமாங்கை: சேஷகருத்மதாத்யா:||

மணி பாதுகே! பரம புருஷனான எம்பெருமானின் திருவடி ஸமீபத்தில், நீ / ஆதிசேஷன் / பெரிய திருவடி (கருடாழ்வார்) மூவரும் ஒரே மாதிரியான கைங்கர்யம் செய்பவர்கள்; மற்ற இருவரும், உன்னை, பரியட்டம் போல, அவர்களது சிரஸ்ஸிலே வைத்துக் கொள்கின்றனர். (இது உனது பெருமையை (ப்ரபாவும்) குறிக்கிறது அன்றோ?)

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; பரஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனான (பெருமாளின்); பத ஸந்நிகர்ஷே = திருவடி ஸமீபத்தில்; துல்யாதிகாராம் = ஒரே மாதிரியான கைங்கர்யம் செய்யும்; சேஷ கருதம் தாத்யா: = அனந்தன் / கருடன் ஆகியோர்; த்வாம், ஸ்வயம் = உன்னை, தானாகவே; உத்தமாங்கை: = அவர்களது சிரஸ்ஸிலே; சேஷாஸம் = பரியட்டம் போன்று; உத்தம்ஸயந்தி = அலங்கரித்துக் கொள்கின்றனர்.

84. முகுந்தபாதாம்புஜதாரிணி! த்வாம் மோஹாதநுத்தம்ஸயதாம் ஜநாநாம|
மூர்த்தி ஸ்திதா துர்லிபயோ பவந்தி ப்ரச்சுதவர்ணாவளயஸ்ததீயா:||

முகுந்த பாதுகையே! தெரியாத்தனத்தினால், உன்னைச் சிரஸ்ஸிலே தறித்துக்கொள்ளாத ஜனங்களின் தலையெழுத்து சிலாக்யமாக இருந்தாலும், அவை கெட்டவைகளாக ஆகிவிருக்கின்றது.

முகுந்த = முகுந்தனின்; பாதாம்புஜதாரிணி! = தாமரை போன்ற திருவடியைத் தாங்கும் பாதுகே!; மோஹாத், த்வாம் = தெரியாமையால், உன்னை; அநுத்தம்ஸயதாம் = தலையிலே ஸாதித்துக் கொள்ளாத; ஜநாநாம் மூர்த்தி = ஜனங்களின் சிரஸ்ஸில்; ஸ்திதா:, ததீயா: = இருக்கும், அவர்களது; ப்ரச்சுத = சிலாக்யம் மிக்க; வர்ண ஆவளய: = (தலை) எழுத்துக்களின் வரிசைகள்; துர்லிபய: = கெட்ட எழுத்துக்களாக; பவந்தி = ஆகின்றன.

85. பூமி: சுஞ்சீநாம் புவநஸ்ய தாத்ரீ
குணைரநந்தா விபுலா விபூத்யா|
ஸ்திரா ஸ்வயம் பாலயிதும் க்ஷமா ந:
ஸர்வம்ஸஹா சௌரிபதாவநி! த்வம்||

பெருமாளின் பாதுகே! நீ வேதங்களுக்கு இருப்பிடம் - உலகைக் காப்பாற்றுவன் - தயை முதலான குணங்கள் நிறைந்தவன் - ஜச்வரியம் மிக்கவன் - நல்ல விஷயங்களிலே, உறுதி பூண்டவன் - எங்களைக் காப்பாற்றுவன் - எல்லாக் குற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்பவன்.

சௌரி பதாவநி! = பெருமாளின் பாதுகே! த்வம் = நீ; சுஞ்சீநாம் பூமி: = வேதங்களின் இருப்பிடம்; புவநஸ்ய தாத்ரீ = உலகத்தைக் காப்பாற்றுவன்; குணை: அநந்தா = எல்லையில்லாத குணங்களுடன் கூடினவன்; விபூத்யா விபுலா = ஜச்வர்யத்திலே பருத்தவன்; ஸ்வயம் ஸ்திரா = தானாகவே, நல்ல விஷயத்தில் உறுதி பூண்டவன்; ந: பாலயிதும் க்ஷமா = எங்களைக் காப்பதில் ஏற்றவன்; ஸர்வம் ஸஹா = எல்லாக் குற்றங்களையும் பொறுத்து அருள்பவன்.

86. ஸ்தைர்யம் குலகேஷாணிப்ருதாம் விதத்ஸே சேஷாதயஸ்த்வாம் சிரஸா வஹந்தி|
பதப்ரஸுதா பரமஸ்ய பும்ஸ: ப்ருதவீ மஹிம்நா மணிபாதுகே! த்வம்||

மணிபாதுகே! நல்ல குலத்தில் பிறந்த அரசர்களுக்கு, நிலையான புதுவியைத் தருகிறாய் நீ - ஆதிசேஷன் முதலானோர் உன்னைத் தலையால் வகிக்கிறார்கள் - பரம புருஷனான பெருமாளின் திருவடியால் ஏவப்படுவன். உன் பெருமை எல்லையற்றது.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; குலகேஷாணி ப்ருதாம் = நல்ல குலத்தில் பிறந்த அரசர்கட்கு; த்வம், ஸ்தைர்யம் = நீ, நிலையாக இருப்பதை; விதத்ஸே = செய்கிறாய்; சேஷாதய: = ஆதிசேஷன் முதலானவர்கள்; த்வாம் சிரஸா வஹந்தி = உன்னை, தலையால் தரிக்கின்றனர்; பரமஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனாகிற பெருமாளின்; பதப்ரஸுதா = திருவடியினால் ஏவப்படும்; மஹிம்நா ப்ருதவீ = பெருமையால் பருத்துள்ளாய்.

87. தைத்யாதிபாநாம் பலிநாம் கிரீடா நிகேஷபணம் தே யதி நாப்யநந்தந்|
ரங்கேசபாதாவநி! ரங்கதாம்ந: ஸோபாநதாம் ப்ராப்ய வஹந்த்யம் த்வாம்||

அரங்களின் பாதுகே! அஸாரர்கள் கர்வத்தால், உன்னை அவர்களது தலையிலே தரிக்க ஸம்மதிக்காதபோது, ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்களின் கிரீடத்தைப் பறித்து, அதில் உள்ள ரத்னங்களை, ரங்கவிமானத்தின் படிகளில் இழைத்துவிடுகிறார்.

ரங்கேச பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; பலிநாம் தைத்யாதிபாநாம் = பலசாலிகளான அஸாரத்தலைவர்கள்; தே, கிரீடா: நிகேஷபணம் = உன்னை, கிரீடத்தில் தரிப்பதை; நாப்ய நந்தந் யதி = ஸந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில்; அமீ = அந்த கிரீடங்கள்; ரங்கதாம்ந: ஸோபாநதாம் = ரங்கவிமானத்தின் படிக்கட்டாக இருப்பதை; ப்ராப்ய = அடைந்து; த்வாம் வஹந்தி = உன்னை வஹிக்கின்றன.

88. சேஷோ கருத்மாந் மணிபாதபீஸ
த்வம் சேதி பாதாவநி! விச்வமாந்யா:
துல்யாதிகாரா யதி கிந்று ஸந்த:
த்வாமேவ நித்யம் சிரஸா வஹந்தி||

பாதுகே! ஆதிசேஷன் - கருத்மான் - திருவடிமேடை - நீ, ஆகிய நால்வருமே, திருவடிகளைத் தாங்கும் ஒரே மாதிரியான கைங்கர்யம் செய்கிறீர்கள் ...எனினும், பெரியோர்கள், ஏன், உன்னை மட்டுமே, சிரஸ்ஸிலே தரிக்கின்றனர்? (மற்ற மூவர்க்கும், இந்தப் பெருமை கிடைக்கவில்லையே!)

பாதாவநி! = பாதுகே!; விச்வமாந்யா: = அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்க; சேஷ: = ஆதிசேஷன் - கருத்மாந் = கருடன் - மணிபாதபீஸ = திருவடிமேடை - த்வம் ச = மற்றும் நீ (ஆகிய நால்வருமே); துல்யாதிகாரா: யதி = திருவடிகளைத் தாங்கும் (கைங்கர்யம்) அதிகாரத்தை உடையவர்கள்; ஸந்த: த்வாமேவ = (எனினும்) பெரியோர் உன்னை மட்டுமே; சிரஸா வஹந்தி = தலையினால் வகிக்கிறார்கள்; கிந்று? = ஏன்?

89. பரஸ்ய பும்ஸ: பரமம் பதம் தத்
 பிபர்ஷி நிதயம் மணிபாதுகே! தவம்|
 அந்யாத்ருசாம் வயோமஸதாம் பதாநி
 த்வய்யாயதந்தே யதிதம் ந சித்ரம்||

மணி பாதுகையே! பரம புருஷனான பெருமாளின் பதமே (திருவடி) உன் அதீனமாயிருக்கையில், மற்ற தேவதைகளின் பதம் (பதவி) உன் அதீனம் (control) என்பதில் என்ன ஆச்சர்யம்?

மணி பாதுகே! = மணிபாதுகையே!; தவம், பரஸ்ய பும்ஸ: = நீ, பரம புருஷனான பெருமாளின்; தத் பரமம் பதம் = அந்த, உயர்ந்த திருவடியை; நிதயம் பிபர்ஷி = எப்போதும் தரிக்கிறாய்; அந்யாத்ருசாம் = இதர; வயோமஸதாம் = தேவதைகளின்; பதாநி = பதவிகள் (positions); த்வயி ஆயதந்தே யதி = உன் அதீனமே என்பது; இதம் ந சித்ரம் = இதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

90. பாதெள முராரேச் சரணம் ப்ரஜாநாம் தயோஸ் ததேவாஸி பதாவநி! தவம்|
 சரண்யதாயா: த்வமநந்யரக்ஷா ஸந்த்ருச்யஸே விச்ரம்பூமிரேகா||

பாதுகையே! உலகங்களையல்லாம் ரக்ஷிக்கின்ற அந்தப் பெருமாளின் திருவடிகளையே நீ ரக்ஷிக்கின்றாய். உனக்கு யாரும் ரக்ஷகர் கிடையாது. காப்பாற்றுதல் என்ற விஷயம் உன்னில் நின்று விடுகிறது.

பதாவநி! = பாதுகே!; முராரே: பாதெள = பெருமாளின் திருவடிகள்; ப்ரஜாநாம் சரணம் = ஜனங்களுக்கு சரணம்; தயோ: = அந்தத் திருவடிகளுக்கு; தவம் ஏவ, தத் அளி = நீதான் அந்த சரணமாக உள்ளவள்; அநந்ய ரக்ஷா = வேறு ஒருவரால் ரக்ஷிக்கப்படாத; தவம் ஏகா = நீ ஒருத்திதான்; சரண்யதாயா: = "காப்பாற்றுதல்" எனும் விஷயத்திற்கு; விச்ரம பூமி: = எல்லை நிலம் (border) (இளைப்பாறும் இடம்) என; ஸந்த்ருச்யஸே = காணப்படுகின்றது.

91. அந்யேஷு பத்மாகமலாஸநாத்யை: அங்கேஷு ரங்காதிபதே: ச்ரிதேஷு|
 பதாவநி! தவாமதிகம்ய ஜாதம் பதம் முராரேதிதைவதம் ந:||

பாதுகையே! எம்பெருமாளின் திருமேனியிலே, ஒவ்வொர் அங்கத்தில் ஒருத்தர் - திருமார்பிலே மகாலக்ஷ்மி - நாபியிலே ப்ரம்மா, இப்படி; ஆணால், உன்னை அடைந்துள்ள திருவடி மட்டும், எங்களுக்கு ஆராதிக்கத் தக்கதாயிற்று.

பதாவநி! = பாதுகையே!; ரங்காதிபதே: = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; அந்யேஷு அங்கேஷு = இதர அங்கங்களில் (other than திருவடி); பத்மா = மகாலக்ஷ்மி (திருமார்பிலும்); கமலாஸன = பிரமன் (திருநாபியிலும்); ஆத்யை: ச்ரிதேஷு = இவர்களால் அடைந்திருக்க; முராரே: பதம் = பெருமாளின் திருவடி; தவாம் அதிகம்ய = உன்னை அடைந்து; ந: அதிதைவதம் = எங்களுக்கு, ஆராதிக்கத்தக்கதாக; ஜாதம் = ஆயிற்று.

92. கூடணம் ஸஹாஜேகஷணபாதுகே! ய: க்ருதாதர: கிம் குருதே பவத்யா:|
 அகிஞ்சநஸ்யாபி பவந்தி சீக்ரம் ப்ரகிங்கராஸ்தஸ்ய புரந்தராத்யா:||

பெருமாளின் பாதுகையே! ப்ரதியுடன் எவன் ஒருவன் உனக்கு கூடண நேரமாவது, கைங்கர்யம் செய்கின்றானோ, அவனுக்கு வேறு எந்தத் தகுதியும் இல்லாதிருப்பினும், விரைவிலே, அவன் கண்ஜாடை அறிந்து, இந்திரன் போன்ற தேவச்ரேஷ்டர்களும், ஏவல் செய்யக்கூடிய பதவி கிட்டும்.

ஸரோஜேக்ஷன் பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகே!; ய: க்ருத ஆதார: = எவன், ப்ரீதியுடன் (செய்யப்பட்ட); பவத்யா: கூடிணம் = உனக்கு, ஒரு சில காலம்; கிம் குருதே = கைங்கர்யம் செய்கிறானோ; அகிஞ்சநஸ்யாபி = வேறு எந்த கைம்முதல் இல்லாவிட்டும் (eligibility); தஸ்ய, சீக்ரம் = அவனுக்கு, விரைவில்; புரந்தராத்யா: = இந்திரன் முதலான தேவச்ரேஷ்டர்கள்; ப்ரூகிங்கரா: = புருவத்தைப் பார்த்தே, வேலை செய்வர்களாக; பவந்தி = ஆவர்.

93. வஹந்தி யே மாதவபாதுகே! த்வாம் ஊஹ்யந்த ஏதே திவி நிர்விகாதா:|
ஹம்ஸேந நித்யம் சுதப்ரபாஸா கைலாஸகெளரேண ககுத்மதா வா||

மாதவ பாதுகே! உன்னை, எவர்கள் பக்தியுடன் தலையில் தரிப்பரோ, அவர்கள் சரத்கால மேகம் போன்ற வெண்மையான ஹம்ஸத்தின் மீதாவது (or) கைலாஸ பர்வதம் போன்ற காளையின் மேலாவது, ஏறி ஸஞ்சரிப்பார்கள்.

மாதவ பாதுகே! = மாதவனின் பாதுகையே!; த்வாம், யே வஹந்தி = உன்னை, எவன் ஒருவன் (தலையில்) தரிப்பானோ; ஏதே, திவி = இவர்கள், ஆகாயத்தில்; நிர்விகாதா: = தடங்கல் ஏதுமின்றி; சுதப்ரபாஸா = சரத்கால மேகத்தின் (வெண்மை) நிறம் கொண்ட; ஹம்ஸேந = ஹம்ஸத்தினாலாவது (பிரம்மா); கைலாஸ கெளரேண = கைலாய பர்வதம் போன்ற (வெள்ளை); ககுத்மதா வா = காளையினாலாவது (சிவன்); நித்யம் ஊஹ்யந்த = எப்போதும் வஹிக்கப்படுவர்.

94. ருத்ரம் ச்ரிதோ தேவகண: ஸ ருத்ர:
பத்மாஸநம் ஸோநிபி ச பத்மநாபம்|
ஸ த்வாமநந்தோ ந புநஸ்தவமந்யம்
க ஏஷ பாதாவநி! தே ப்ரபாவ:||

தேவ கணங்கள் சிவனை ஆச்ரயிக்கின்றனர் - அந்த சிவன் பிரம்மாவை அடைந்திருக்கிறார் - பிரம்மனோ பத்மநாபனை அடைந்தார் - பெருமானோ உன்னை அடைந்துள்ளார். (i.e. rests on padukas) - நீ வேறு ஒருவரை அடைந்தவள் இல்லை. உன் பெருமைக்கு ஏது எல்லை?

பாதாவநி! = பாதுகையே!; தேவ கண: = தேவ கணங்கள்; ருத்ரம் ச்ரித: = சிவனை ஆச்ரயித்தவை; ஸ ருத்ர: = அந்த சிவன்; பத்மாஸநம் = பிரம்மாவை (ஆச்ரயிக்கிறார்); ஸோநிபி ச = அந்த பிரம்மனோ; பத்மநாபம் = பெருமானை (தாமரை போன்ற நாபியை உடையவன்) ஆச்ரயிப்பவர்; அநந்த: ஸ: = அந்தப் பெருமாள்; த்வாம் = உன்னை அடைந்துள்ளார்; த்வம் புந: அந்யம் = நீயோவெனில், வேறு ஒருவரை; ந ச்ரிதா = அடையவில்லை; ஏஷ தே ப்ரபாவ: = இந்த உன்னுடைய பெருமை; க?: = எப்படிப்பட்டது?

95. பரஸ்ய தாம்ந: ப்ரதிபாதநார்ஹாம்
வதந்தி வித்யாம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
யதஸ்தவைவாதிகமே ப்ரஜாநாம்
தூரீபவத்யுத்தரபூர்வமம்ஹ:||

மணிபாதுகே! மிக மேலானதான பரமபத்தை அடைய வழிகாட்டக்கூடிய வித்யையாக உன்னை வர்ணிக்கின்றனர். உன்னை ஆச்ரயித்தோருக்கு, முன் செய்த, மற்றும் பின்னர் செய்யக்கூடிய பாவம் அனைத்துமே, ஒழிப்போகும்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; த்வாம், பரஸ்ய தாம்ந: = உன்னை, உயர்ந்த பதமான ஆட்டதை; ப்ரதிபாதந அர்ஹாம் = கொடுக்கக்கூடிய தகுதி உள்ள; வித்யாம் = வித்யை (ஞானம் - i.e. ப்ரபத்தி வழி) என; வதந்தி = (பெரியோர்) சொல்கின்றனர்; யத: தவ அதிகாம ஏவ = ஏனெனில், உன்னை அடைவதாலேயே; ப்ரஜாநாம் = மக்களின்; உத்தர, பூர்வம் = பின்னே (செய்யக்கூடிய) மற்றும் முன் செய்த; அம்ஹ: தூரீ பவதீ = பாவங்கள் தூர ஒடிப் போகும்.

96. தந்யா முகுந்தஸ்ய பதாநுஷங்காத் தநீயதா யேந ஸமர்ச்சிதா த்வம்|
வாஸஸ்ததீயோ மணிபாதரகேஷ! லக்ஷ்ம்யாளகாமப்யதரீகரோதி||

மணிபாதரகேஷ! செல்வத்தை விரும்பி, ஒருவன் உன்னை பூஜித்தால், அவனது வீட்டில் குபேரனது செல்வத்தை விட அதிகமான ஸம்பத்து கிடைக்கும்.

மணி பாதரகேஷ! = மணி பாதரகேஷ!; முகுந்தஸ்ய பத அநுஷங்காத் = பெருமாளுடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தால்; தந்யா த்வம் = பரிசுத்தமாய் உள்ள, நீ; தநீயதா யேந = பணம் விரும்பும் ஒருவனால்; ஸமர்ச்சிதா = பூஜிக்கப்பட்டால்; ததீய: வாஸ: = அவனுடைய வீடு; லக்ஷ்ம்யா = ஸம்பத்து (i.e. செல்வம் நிறைந்து); அளகாமபி = (குபேரனின்) அளகாபுரிப் பட்டணத்தை; அதரீகரோதி = இளப்பமாக்கி விடுகிறது.

97. பதேந விஷ்ணோ: கிழுதேதரேஷாம் விஸ்ருஜ்ய ஸங்கம் ஸழபாஸதே த்வாம்|
கரோஷி தாந் கிம் த்வமபேதகாமாந்காலேந பாதாவநி! ஸத்யகாமாந||

பாதுகே! வேறு விஷயங்களில் பற்றுதலைத் துறந்து - ஏன், பெருமாள் திருவடிகளிலும் ஆசையை விட்டு, உன்னையே தியானம் செய்யவனை, நீ அழிவே இல்லாத ஆசையின் மீது பற்றுதலை (மோகாம் அடைய வேண்டும் என்ற) ஏற்படுத்துகிறாய்?

பாதாவநி! = பாதுகே! விஷ்ணோ: பதேந = எம்பெருமானின் திருவடியிலும் கூட; ஸங்கம் விஸ்ருஜ்ய = ஆசையைத் துறந்து; இதரேஷாம் = மற்ற வஸ்துவைப்பற்றி; கிழுத = கேட்பானேன்?; த்வாம் உபாஸதே = உன்னை மட்டுமே தியானிக்கிறார்களோ; அபேத காமாந் = அப்படி ஆசையை விட்ட; தாந், காலேந = அவர்களை, காலப்போக்கிலே (நீ); ஸத்ய காமாந் = நிலையான ஆசையை உடையவர்களாக; கிம் கரோஷி = ஏன் செய்கின்றாய்? "ஸத்ய காம" என்பது நிலையான ஆசை.

98. அப்யாஸயோகேந நிக்ருஹ்யமாணை: அந்தர்முகைராத்மவிதோ மனோபி:|
மாதஸ்தவயா குப்தபதம் ப்ரபாவாத் அந்வேஷயந்த்யாகமிகம் நிதாநம||

அம்மா! ஆத்ம ஸ்வரூபம் தெரிந்தவர்கள், மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, உனது ப்ரபாவத்தால், காப்பாற்றப்படும், புதையல் போன்ற, எம்பெருமானின் திருவடிகளை தியானிக்கின்றனர்.

மாத:! = தாயே!; ஆத்மவித: = ஆத்ம ஸ்வரூபம் அறிந்த பெரியோர்; அப்யாஸ யோகேந = தீவிர யோக அப்யாஸத்தால் (concentrated exercise); நிக்ருஹ்யமாணை: = அடக்கப்பட்ட (well controlled); அந்தர் முகை: மனோபி: = ஜீவ! ஆத்மாவையே என்னும் மனதுடன்; தவயா, ப்ரபாவாத் = உனது, பெருமையால்; குப்த பதம் = காப்பாற்றப்படும் திருவடியை உடையதும்; ஆகமிகம் நிதாநம் = வேதங்கள் கூறும், புதையல் போன்ற பெருமாளை; அந்வேஷயந்தி = தியானிப்பார்கள்.

99. மூர்த்நா ததாநாம் மணிபாதுகே! தவாம் உத்தம்லிதம் வா புருஷம் பவத்யா| வதந்தி கேசித் வயமாமநாம: தவாமேவ ஸாக்ஷாத்திதைவதம் ந:||

மணிபாதுகே! ஒரு சிலர் பெருமாளையாவது, அல்லது உன்னையாவது ஆராதிக்க வேண்டும் என்று கூறுவர். ஆனால், எங்களுக்கு நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் " அதிதைவதம்" (ஆராதிக்கப்படவேண்டியவள்) என்கிறோம்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; கேசித் = ஒரு சிலர்; புருஷம் = பெருமாளை; மூர்த்நா ததாநாம் = தலையிலே தூக்கிக்கொண்டிருக்கும்; தவாம் வா, = உன்னையாவது; பவத்யா உத்தம்லிதம் = உன்னாலே, தலைக்கு அலங்காரமாகக் கொண்டுள்ள; புருஷம் வா = பெருமாளையாவது; அதிதைவதம் வதந்தி = ஆராதிக்கப்பட வேண்டிய தெய்வம் எனக்கூறுவர்; வயம் = நாங்கள்; ஸாக்ஷாத் = பெருமாளைச் சேர்க்காமல்; தவாமேவ = உன்னை மட்டும்தான்; ந: அதிதைவதம் = எங்களுக்கு அதிதைவதம் என்று; ஆமநாம: = சொல்கிறோம்.

100. மூர்த்நா ஸதாமதஸ்தாத் உபரி ச விண்ணோ: பதேந ஸங்கடிதாம்| அதவீயஸீம் விழுக்தே: பதவீமவயந்தி பாதுகே! பவதீம||

பாதுகையே! மோக்ஷம் அடைய சுலபமான வழி, உன்னை ஆச்ரயிப்பதே. WHY? கீழே சேதனளின் தலை; உனக்கு மேலே பெருமாளின் திருவடிகள். (Shortest route is this one .....only the height of the SATARI! Is it not?)

பாதுகே! = பாதுகையே!; பவதீம் = உன்னை; விழுக்தே: = மோக்ஷம் அடைவதற்கு; அதவீயஸீம் = மிகவும் (shortest) கிட்டின; பதவீம் = மார்க்கம் எனப் (பெரியோர்); அவயந்தி = நினைக்கிறார்கள்; WHY?: அதஸ்தாத் = கீழே (உனக்குக் கீழே); ஸதாம் மூர்த்நா = பெரியோர்களின் தலை; and; உபரி ச = மேலேயோ எனில் (உனக்கு மேலே); விண்ணோ: பதேந = பெருமாளின் திருவடிகள்; ஸங்கடிதாம் = இணைக்கப்படுகின்றனவே!

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர் ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதியோ, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ப்ரபாவ பத்ததி: - த்ருதீயா.

4. ஸமர்ப்பண பத்ததி (பணயம்)

ஸ்ரீராமனிடமிருந்து, பரதன் பாதுகைகளைப் பெற்று, அயோத்தி திரும்பும் நிகழ்ச்சிகளை வர்ணிக்கின்றார் இந்தப் பத்ததி யில்.

101. பஜாம: பாதுகே யாப்யாம் பரதஸ்யாக்ரஜஸ்ததா|
ப்ராய: ப்ரதிப்ரயாணாய ப்ராஸ்தாநிகமகல்பயத்||

ஸ்ரீராமன், தான் அயோத்திக்கு திரும்ப முடியாது என்பதால், தனக்கு பதில், பரஸ்தானமாக, பரதனிடம் கொடுத்த, அந்தப் பாதுகைகளை தியானிக்கிறோம்.

பரதஸ்யா அக்ரஜ: = பரதனுடைய தமையனான (ராமன்); ததா, யாப்யாம் = அப்போது, எந்தப் பாதுகைகளை; ப்ரதி ப்ரயாணாய = தனக்கு பதிலாக பிரயாணம் செய்ய; ப்ராஸ்தாநிகம் ப்ராய: = பரஸ்தானமாக, அனேகமாய்; அகல்பயத் = செய்தாரோ, (அந்த); பாதுகே பஜாம: = பாதுகைகளை, தியானிக்கிறோம்.

102. ராஜ்யம் விஹாய ரகுவம்சமஹீபதீநாம்
பெளராம்ச் பாதரவிகாந் ப்ருதிவீம் ச ரக்தாம்|
த்வாமேவ ஹந்த சரணாவநி! ஸம்ப்ரயாஸ்யந்
ஆலம்பத ப்ரதமமுத்தரகோஸலேந்தர:||

பாதுகே! ராகவன் காட்டுக்குச் சென்றபோது, தன்னிடம் மிக்க அன்பு வைத்த பட்டணத்து மக்களையும், மகுடத்தையும், பூமியையும் விட்டுச் சென்றார். உன்னை மட்டும் அணிந்து சென்றார். (உன்னைத் துறக்கவில்லை).

சரணாவநி! = பாதுகையே!; உத்தர கோஸலேந்தர: = உத்தர கோஸல அரசனான (ராமன்); ரகுவம்ச மஹீபதீநாம் ராஜ்யம் = ரகுவம்சத்து அரசர்களுடைய பட்டத்தையும் (Empire); பாதரவிகாந் பெளராந் = திருவடிகளிலே ஆசை வைத்த பட்டணத்து மக்களையும்; ரக்தாம் ப்ருதிவீம் ச = ஆசையுள்ள பூமியையும்; விஹாய, ஸம்ப்ரயாஸ்யந் = துறந்து (விட்டு) காட்டிற்குப் போன வேளையில்; ப்ரதமம் = முதலிலேயே; த்வாமேவ = உன்னை மட்டும்; ஆலம்பத = அணிந்து கொண்டாரே!; ஹந்த = ஆச்சரியம்!!

103. ப்ராப்தே ப்ரயாணஸமயே மணிபாதரகேடி!
பெளராநவேங்ய பவதீ கருணப்ரலாபாந்|
மஞ்ஜுஇப்ரணாதமுகரா விநிவர்த்தநார்த்தம்
ராமம் பதக்ரஹணபூர்வமயாசதேவ||

மணி பாதரகேடி! ராகவன் காட்டிற்குப் புறப்பட்டபோது, உன் குழிலில் உள்ள ரத்னங்களின் ஒலி, ராகவனிடம் நீ அயோத்தி மக்கள் சார்பில், "காட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம்" என திருவடியைப் பிடித்து, யாசித்தது போல் இருந்தது.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; ப்ரயாண ஸமயே = காட்டிற்குச் செல்லும் ஸமயம்; ப்ராப்தே = வந்தபோது; கருண ப்ரலாபாந் = வருத்தம் மேலிட்டு புலம்பும் (அயோத்தி);

பெளராந் அவேக்ஷி = மக்களைப் பார்த்து; மஞ்ஜீப்ரணாத முகரா = மணிகளின் இனிய சப்தத்தால்; பவதீ, ராமம் = நீ, ஸ்ரீராமனை; விநிவர்த்த நார்த்தம் = (அயோத்தி) திருப்புவதற்காக; பதக்ரஹண பூர்வம் = திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு; அயாச தேவ = யாசித்தாய் போல.

104. மத்வா த்ருணாய பரதோ மணிபாதரகேஷ!
 ராமேண தாம் விரலிதாம் ரகுராஜதாநீம்|
 த்வாமேவ ஸப்ரணயமுஜ்ஜயிந்மவந்தீம்
 மேநே மஹோதயமயீம் மதுராமயோத்யாம்||

மணி பாதரகேஷ! பரதன், ராமன் இல்லாத அயோத்தியை த்ருணமாக எண்ணி, உன்னையே உஜ்ஜயினி - அவந்தி - மதுரா - அயோத்தி போல எண்ணிப் பெற்றார்.

மணி பாதரகேஷ! = மணி பாதுகையே!; தாம் ரகுராஜதாநீம் = அந்த அயோத்யா பட்டணம்; ராமேண விரலிதாம் = ராமன் இல்லாதிருந்த ஸமயம்; த்ருணாய மத்வா = அதை, த்ருணமாய் நினைத்து; பரத: = பரதன்; ஸப்ரணயம் த்வாமேவ = ப்ரீதியுடன் கூடிய உன்னை, உஜ்ஜயினீம், அவந்தீம் = உஜ்ஜயினிப் பட்டணம், அவந்தி; மஹோதயமயீம், மதுராம் = மஹோதயப் பட்டணம், மதுரா; அயோத்யாம், மேநே = அயோத்தி என்று நினைத்தார்.

105. ராமாத்மந: ப்ரதிபதம் மணிபாதரகேஷ
 விசுவம்பரஸ்ய வஹநேந பர்க்ஷிதாம் த்வாம்|
 விசுவஸ்ய தேவி வஹநே விநிவேசயின்யந்
 விஸ்ரப்த ஏவ பரதோ பவதீம் யயாசே||

மணி பாதரகேஷ! ராம ஸ்வருபியான பெருமாள், உலகம் அனைத்தையும் தாங்குபவர். அந்தப் பெருமாளையே தாங்கும் உனது உயர்த்தியை நன்கு அறிந்தவன் பரதன். உன்னால் திறம்பட ராஜ்யத்தை ரக்ஷிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன், உன்னை ராமனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

தேவி மணிபாதரகேஷ! = மணி பாதுகையே!; ராமாத்மந: = ராமனுடைய ஸ்வருபமாக இருக்கும்; விசுவம்பரஸ்ய = பெருமாளின்; ப்ரதிபதம் வஹநேந = ஒவ்வொரு அடி தோறும் (each step) தாங்கிய; த்வாம், விசுவஸ்ய வஹநே = உன்னை, (அவ்வாறே) இந்த பூமியைத் தாங்கும் விஷயத்திலும்; பர்க்ஷிதாம் = நிச்சயித்ததால்; பரத: விஸ்ரப்த = பரதன், நம்பிக்கையை; விநிவேசயின்யந் ஏவ = வைத்ததாலேயே; பவதீம் யயாசே = உன்னைப் பிரார்த்தித்தார் (பெற்றார்).

106. பக்த்யா பரம் பவது தத் பரதஸ்ய ஸாதோ:
 த்வத்ப்ரார்த்தநம் ரகுபதெள மணிபாதரகேஷ!|
 கேநாசயேந ஸ முநி: பரமார்த்ததர்சீ
 பத்ராய தேவி! ஜகதாம் பவதீமவாதீத||

மணிபாதுகையே! தேவி! ராகவனிடம் உள்ள பக்தியின் காரணமாகவே, பரதன் உன்னைப் பிரார்த்தித்தார் என்ற கூற்றுக்கே இடமில்லை ....எனைனில், பரமார்த்த தர்சியான (உன்மையை உள்ளபடிக் கூறுபவர்) அந்த வளிஷ்டரும், உன்னைத்தான் கொடுக்கும்படிச் சொன்னாரே!

மணிபாதரகேஷ! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி!; ரகுபதெள ஸாதோ: = ஸ்ரீராமனிடம், ஸாதுவான; பரதஸ்ய = பரதனின்; தத், த்வத் ப்ரார்த்தநாம் = அந்த, உன்னைப் ப்ரார்த்தித்தது;

பக்த்யா பவது = பக்தியினாலேயே (என்று) இருக்கட்டும்; பரமார்த்த தர்சி = உண்மையை அறிந்து கூறும்; ஸ: முநி: = அந்த ரிஷி (வளிஷ்டர்); கேநாசயேந = எந்த அபிப்ராயத்தால்; பவதீம், ஜகதாம் பத்ராய = உன்னை, உலகத்தின் கேஷமத்தின் பொருட்டு; அவாதீத் = கொடுக்கச் சொன்னார்.

107. ராமே வனம் வரஜதி பங்க்திரதே ப்ரஸுப்தே

ராஜ்யாபவாதசகிதே பரதே ததாநீம்|

ஆச்வாஸயேத் க இவ கோஸலவாஸிநஸ்தாந்
ஸீதேவ சேத் த்வமபி ஸாஹஸ்வருத்திராஸீ:||

ராமன் வனம் சென்றதால் துக்கமடைந்த மன்னன் தயரதன் பெரும் தூக்கத்தையடைந்தார் - பரதனோ ராஜ்யாதிகாரம் வகிக்க மறுத்தான் - ஸீதையைப் போல, நீயும் ராமனுடனே வனத்திலே தங்கி விட்டால், கோஸல தேசத்து ஜனங்களை, யார் ஸமாதானம் பண்ணுவர்.

ராமே வனம் வரஜதி = யீராமன் காட்டை அடையவும்; பங்க்திரதே = தசரதன்; ப்ரஸுப்தே = பெரும் தூக்கத்தை அடைந்தார்; பரதே ராஜ்ய அபவாத = பரதன், அபவாதத்துக்கு அஞ்சி, ராஜ்யம் ஏற்க; சகிதே, ததாநீம் = பயந்தபோது, அந்த வேளையிலே; த்வமபி, ஸீதேவ = நீயும், ஸீதையைப் போல (பிடிவாதமாய்); ஸாஹஸ வருத்தி: ஆஸீ: சேத் = ராமனுடன் காட்டிலே இருந்தால்; க இவ = யார்தான்; கோஸல வாஸிந: தாந் = கோஸல தேச மக்களை; ஆச்வாஸயேத் = ஸமாதானம் பண்ணியிருப்பர்.

108. பாதாவநி! ப்ரபவதோ ஜகதாம் த்ரயாணாம்

ராமாதபி த்வமதிகா நியதம் ப்ரபாவாதி|

நோ சேத் கதந்து பரதஸ்ய தமேவ லிப்ஸோ:

ப்ரத்யாயநம் பரிபணம் பவதீ பவித்ரீ||

பாதுகையே! மூன்று உலகங்கட்கும் யஜமானரான ராமனின் ப்ரபாவத்தை விடவும், உன் பெருமை மேலானது என்பது நிச்சயம். எனவேதான், ராகவனுக்குப் பதிலாக, உன்னை ஒரு அடகுப் பொருள் போலே, அவர் திரும்பும் வரை - பரதன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

பாதாவநி! = பாதுகே!; த்ரயாணாம் ஜகதாம் = மூன்று உலகங்களுக்கும்; ப்ரபவத: ராமாதபி = யஜமானன் ஆகும் ராமனை விட; ப்ரபாவாத் = பெருமையினால்; த்வம் அதிகா நியதம் = நீ மேம்பட்டவள். நிச்சயம்; நோ சேத் = இல்லையெனில்; தமேவ லிப்ஸோ: = அந்த ராமனையே அடைய வேண்டும் எனும் (அயோத்திக்கு அழைத்துப் போக); பரதஸ்ய = பரதனுக்கு; பவதீ, கதம் நு = நீ, எப்படி; ப்ரத்யாயநம் = நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக்கூடிய; பரிபணம் = மூலதனம் (அடகு) ஆக; பவித்ரீ = ஆகமுடியும்?

109. மந்யே நியஜ்ய பவதீம் மணிபாதரகேஷி|

பார்ஷ்ணிக்ரஹஸ்ய பரதஸ்ய நிவாரணார்த்தம்|

ரத்நாகரம் ஸபதி கோஸ்பதயந் விஜிக்யே

ராம: கூணேந ரஜந்சராஜதாநீம்||

மணிபாதரகேஷி! ஸமுத்திரத்தைச் சலபமாய், ஒரு குளம்படியைக் கடப்பது போலக் கடந்து, கூடனை நேரத்தில் இலங்கையை ஜயிக்கும் நோக்கத்துடன் இருந்த ராகவன், தன்னை நிர்ப்பந்தம் செய்த தம்பி, பரதனைச் சமாதானப்படுத்த, உன்னைக் கொடுத்தார்.

மணிபாதரகேஷி! = மணிபாதரகேஷி!; ராம: = ராகவன்; பார்ஷ்ணிக்ரஹஸ்ய = பின்னங்காலைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்; பரதஸ்ய = பரதனை; நிவாரணார்த்தம் = திருப்புவதன் பொருட்டு;

பவதீம் நியஜ்ய = உன்னை ஏவி (அனுப்பி); ஸபதி, ரத்னாகரம் = உடன், ஸமுத்திரத்தை; கோஷ்புதயந் = ஒரு (மாட்டின்) குளம்பு அடியைப் போல தாண்டி; ரஜநீசர ராஜதாநீம் = அரக்கர்களின் பட்டணமான இலங்கையை; கூடினேந விஜிக்யே = ஒரு கூடின நேரத்திலே ஜித்தார்; மந்யே = (என்று) நினைக்கிறேன்.

110. பாதாவநி! ப்ரபுதராநபராதவர்க்காந்
 ஸோடும் கூடிமா த்வமஸி ஸூர்த்திமதீ கூடிமைவ|
 யத் த்வாம் விஹாய நிஹதா: பரிபந்திநஸ்தே
 தேவேந தாசுதிநா தசகண்டமுக்யா:||

பாதுகே! மாபெரும் குற்றங்கள் புரிபவரையும் மன்னித்து அருளும் குணம் கொண்டவள் நீ... ராகவனுக்கோ, ராவணன் மற்றும் பல அரக்கர்களை அழித்தே ஆக வேண்டும். எனவேதான், உன்னைப் பரதனிடம் கொடுத்து வனம் சென்றாரோ?

பாதாவநி! = பாதுகே!; ப்ரபுதராந் = மிகப் பெரிய அளவிலே; அபராதவர்க்காந் = குற்றங்களை - ஒரு கூட்டமாய் (செய்பவரையும்); ஸோடும் = பொறுத்து அருளும்; கூடிமா ஸூர்த்திமதீ = வடிவம் கொண்ட; கூடிமைவ த்வம் அளி = பொறுமையின் உருவே ஆனவள் நீ; யத், தேவேந = எந்தக் காரணத்துக்காக, பிரபுவான; தாசுதிநா = ஞீராமனால்; த்வாம் விஹாய = உன்னை விட்டு; தசகண்ட முக்யா: = ராவணன் முதலான; தே பரிபந்திந: = அந்த சத்ருவர்க்கங்கள்; நிஹதா: = கொல்லப்பட்டனர்.

111. வாக்யே கரீயஸி பிதுர்விஹிதேப்யத்ருப்த்யா
 மாதுர்மனோரதமசேஷமவந்த்யிஷ்யந்|
 மந்யே ததா ரகுபதி: பரதஸ்ய தேநே
 மாதஸ்த்வயை மணிமெளளிநிவேசஸக்ஷமீம்||

தாயே! பிதாவின் ஆக்ஞாயை நிறைவேற்றுவதில் பிதிவாதமாக நின்ற ராகவன், வனம் புறப்பட்டார் ... எனினும், கைகேயியின் விருப்பப்படி, பரதனுக்கு ராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றவே, ரதனங்கள் இழைத்த உன்னையே பரதனுக்கு மகுடமாய்ச் சூட்டினார்.

மாத: = தாயே!; பிது: கரீயஸி வாக்யே = தகப்பனாரின் மேலான ஆக்ஞாயை (நிறைவேற்றும்); அத்ருப்த்யா விஹிதேபி = அடங்காத ஆசையுடன் இருந்து - கூடவே; மாதுர்மனோரதம் = தாயார் (கைகேயியின்) விருப்பமும்; அசேஷம் = முழுமையாக; அவந்த்யிஷ்யந் = நிறைவேற்றுவதற்காகவே; ரகுபதி: = ஞீராமன்; ததா = அந்த ஸமயத்தில் (வனம் போகையில்); த்வயை பரதஸ்ய = உன்னாலேயே, பரதனுக்கு; மணிமெளளி = ரத்தினக் கிரீத்தை (பாதுகையை); நிவேச ஸக்ஷமீம் = வைப்பதால், அழகை; தேநே - மந்யே = உண்டு பண்ணார் (என) நினைக்கிறேன்.

112. பாதாம்பஜாத் விகளிதாம் பரமஸ்ய பும்ஸ:
 த்வாமாதரேண விநிவேசஸ் ஜடாகலாபே|
 அங்கீசகார பரதோ மணிபாதரகேஷ!
 கங்காதிருட்சிரஸோ கிரிசஸ்ய காந்திம்||

மணிபாதரகேஷ! ராகவனின் திருவடிகளிலிருந்து பிரிந்து வந்த உன்னை, பரதன் தன் சிரஸ்ஸிலே வைத்துக் கொண்டார். அப்போது, கங்கையைச் சூடிய சிவனின் தேஜஸ்ஸாடன் விளங்கினார்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகே! பரமஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனான ராமனின்; பாதாம்புஜாத் = திருவடிகளிலிருந்து; விகளிதாம் த்வாம் = நழுவிய (இங்கே removed) உன்னை; பரத: = பரதன்; ஆதரேண = மிக்க ப்ரீதியுடன்; ஜடாகலபே விநிவேசய் = ஜடைகளின் நடுவே வைத்து; கங்காதிரூப சிரஸ: = சிரஸிலே ஏறி நிற்கும் கங்கையுடன் கூடின; கிரிசஸ்ய காந்திம் = சிவனின் அழகை; அங்கீசகார = அடைந்தார்.

113. அவிகலமதிகர்த்தும் ரக்ஷணே ஸப்தலோக்யா:

ரகுபதிசரணேந ந்யஸ்ததிவ்யாநுபாவாம்
அபஜத பரதஸ்தவாமஞ்ஜஸா பாதரகேடி
மணிமகுடநிவேசத்யாகதந்யேந மூர்த்தநா||

பாதுகே! ரத்னமயமான மணிமகுடம் குட்டிக் கொள்வதைவிட ராகவனின் திருவடிகளைத் தாங்கிய பெருமையை உடைய உன்னைத் தன் சிரஸ்ஸிலே, பரதன் மகிழ்ச்சியுடன், வைத்துக்கொண்டார்.

பாதரகேடி! = பாதுகையே!; மணிமகுட நிவேச த்யாக = கல் இழைத்த கிரீடம் குட்டிக்கொள்வதை தியாகம் செய்த; பரத: ஸப்தலோக்யா: = பரதன், ஏழ உலகங்களையும்; அவிகலம் ரக்ஷணே = குறைவின்றிக் காப்பாற்றுவதில்; அதிகர்த்தும் = தகுதியை அடைய; ரகுபதி சரணேந = ராகவனின் திருவடியால்; ந்யஸ்த திவ்ய அநுபாவாம் = வைக்கப்பட்டிருந்தது என்ற உயர்ந்த பெருமை உடைய; த்வாம், தந்யேந = உன்னை, மகா பாக்யம் அடைந்தவராய்; மூர்த்தநா = தலையிலே; அஞ்ஜஸா அபஜத = சீக்கிரமாக அடைந்தார்.

114. இயமவிகலயோககேஷமலித்தயை ப்ரஜாநாம்

அலமிதி பரதேந ப்ரார்த்திதாமாதரேண|
ரகுபதிரதிரோஹநநப்யவிஞ்சத் ஸ்வயம் த்வாம்
சரணநகமணீநாம் சந்தரிகாநிர்ஜஜரேண||

"ப்ரஜைகளின் யோககேஷமங்களைக் குறைவின்றி ரக்ஷணம் செய்யும் சக்தி, இந்தப் பாதுகைகளுக்கு உண்டு" எனத் தீர்மானித்து, பரதனின் விண்ணப்பத்துக்கு இணங்கிய ராகவன், உன் மேல் ஏறி நின்று, பின்னர் பரதனிடம் தந்தார் ....பொதே, ராகவனின் திருவடி நகங்களின் காந்தி வெள்ளத்தால், உன் பட்டாபிஷேகம் நடந்தேறியது.

இயம், ப்ரஜாநாம் = இந்தப் பாதுகை, மக்களுடைய; அவிகல = குறைவற்ற; யோக கேஷம லித்தயை = நலன்களை (யோக - கேஷம்) ஏற்படுத்த; அலம் இதி = போதுமானது என்று; பரதேந, ஆதரேண = பரதனால், ஆதாரத்துடன்; ப்ரார்த்திதாம் = வேண்டிக்கொண்டதுமே; த்வாம், ரகுபதி: = உன்னை, ராகவன்; அதிரோஹந் = (உன் மீது) ஏறி நிற்கவும்; சரணநக மணீநாம் = திருவடி நகம் என்னும் ரத்னங்களின்; சந்தரிகா நிர்ஜஜரேண = காந்தியாகிற நிலவின் வெள்ளத்தால்; ஸ்வயம், அப்யவிஞ்சத் = தானே, பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

115. ப்ரணயிநி பதபத்மே காடமாஸ்விஷ்யதி த்வாம்

விதிஸாத கதிதம் தத் வைபவம் தே விதந்த:|
அநுதிநம்ருஷயஸ் த்வாமர்ச்சயந்த்யக்ந்யகாரே
ரகுபதிபதரகேடி! ராமகிர்யாச்ரமஸ்தா:||

ரகுபதி பதரகேடி! தன்னை விட்டுப் பிரியும் பத்தினியை (பிறந்தகம் அனுப்பும்போது) ஆரத் தழுவும் கணவனைப் போல, உன்னைப் பரதனிடம் கொடுக்கும் முன்பு, ராகவனின் திருவடிகள் உன்னைக் கெட்டியாகப் பிடித்தன ... இதை வளிஷ்டர் சொல்லக் கேட்ட, சித்திரகூட ரிவிகள், தினமும் உன்னைப் பூஜிக்கின்றனர்.

ரகுபதி பதரகேடி! = ராகவனின் பாதரகேடி!; பத பத்ம, ப்ரணயிநி = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியாகிற பரத்தா; த்வாம் காடம் = உன்னை, கெட்டியாக; ஆச்சிஷ்யதி = கட்டிக்கொண்டதை; விதிஸூத: கதிதம் = பிரம்மாவின் பிள்ளையான, வளிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டது; தத் தே வைபவம் = அந்த, உனது, பெருமையை; விதந்த: = அறிந்த; ராமகிரி ஆச்சர்மஸ்தா: = சித்திரகூட மலையில் உள்ள ஆச்சர்மத்தில் உள்ள; ருஷிய: அக்ந்யகாரே = ரிவிகள், அக்நிஹோத்ர சாலையிலே; அநுதிநம் த்வாம் = தினமும் உன்னை; அர்ச்சயந்தி = பூஜிக்கின்றனர்.

116. நியதமதிருரோஹ த்வாமநாதேயசக்திம்
நிஜசரணஸரோஜே சக்திமாதாதுகாம:|
ஸ கதமிதரதா த்வாம் ந்யஸ்ய ராமோ விஜஹ்ரே
த்ருஷ்துபசிதபூமௌ தண்டகாரண்யபாகே||

பாதுகே! பொறுமைக்கு இலக்கணமான உன் மீது ஏறி, ஸ்ரீராமன் எதையும் தாங்கவல்ல உன் குணத்தைத் தானும் ஸம்பாதித்துக் கொண்டார்...இல்லாவிடில், மிருதுவான பாதங்களை உடைய அவர் எங்களும், கல்முன் நிறைந்த தண்டக வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பார?

அநாதேய சக்திம் = ஸ்வபாவமாகவே (உனக்கு) உள்ள சக்தியை; த்வாம், ராம: = உன்னை, ராமன்; நிஜ சரண ஸரோஜே = தனது, தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலே; சக்திம் ஆதாதுகாம: = சக்தியை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு; அதிருரோஹ: நியதம் = ஏறினார், நிச்சயம்; இதரதா, ஸ: த்வாம் = இல்லையெனில், அவர் உன்னை; ந்யஸ்ய = பரதனிடம் விட்டு; த்ருஷ்த உபசித பூமௌ = கல் நிரம்பியிருந்த பூமியான; தண்டகாரண்ய பாகே = தண்டக அரண்யத்திலே; கதம் விஜஹ்ரே = எப்படி ஸஞ்சரித்திருக்கமுடியும்?

117. ரகுபதிபதபத்மாத் ரத்னபீடே நிவேஷ்டும்
பரதசிரலி லக்நாம் ப்ரேக்ஷ்ய பாதாவநி! த்வாம்|
பரிணதபுருஷார்த்த: பெளரவர்க்க: ஸ்வயம் தே
விதிமபஜத ஸர்வோ வந்திவைதாளிகாநாம||

பாதுகே! ராகவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ண, பரதன் உன்னை தலை மீது கொண்டு வந்தபோது, பட்டணத்து மக்கள், சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்தது போன்று (மகிழ்ந்து) உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்தனர்.

பாதாவநி! = பாதுகே!; ரகுபதி புத பத்மாத் = ராகவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து; ரத்னபீடே நிவேஷ்டும் = ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்த்த; த்வாம்,பரத: சிரலி லக்நாம் = உன்னை, பரதன் தலைமேல் தாங்கி வருவதை; ப்ரேக்ஷ்ய = கண்ட; ஸர்வோ பெளர வர்க்க: = அனைத்து, பட்டணத்து மக்களும்; பரிணத புருஷார்த்த: = சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும்; ஸ்வயம் தே = அவர்கள் உனக்கு; வந்தி வைதாளிகாநாம் = ஸ்தோத்திரம் செய்யும் வைதாளிகர் போன்ற; விதிம் அபஜத = காரியத்தை அடைந்தனர்.

118. அநந்யராஜந்யநிதேஸ்நிஷ்ட்டாம் சகார ப்ருத்வீம் சதுரர்ணவாந்தாம்|
ப்ராதுர்யியாலோ: பரதஸ்ததா த்வாம் ஸுர்த்தா வஹந் ஸுர்த்திமதீமிவாஜ்ஞாம||

ராகவன் காட்டுக்கு எழுந்தருளிய போது, அவரது ஆக்ஞா போல் உள்ள உன்னை, பரதன் தலையிலே தரித்துக்கொண்டு, கடல் குழந்த பூமியை அரசாண்டார்.

இயா ஸோ: ப்ராது: = வனம் போகவேண்டும் என்ற ஆசையுள்ள தமையன் ராமன்; ததா, பரத: = காடு சென்ற அந்த நாட்களில், பரதன்; மூர்த்திமதீம் ஆஜ்ஞாம் இவ = சர்ரம் எடுத்த உத்தரவு போன்ற; தவாம் மூர்த்தா வஹந் = உன்னைச் சிரஸ்ஸிலே தரித்து; சதுரர்ணவாந்தாம் = நான்கு கடல்களை எல்லையாகக் கொண்ட; ப்ருத்வீம் = பூமியை; அநந்ய ராஜுந்ய = வேறு எந்த அரசனின் அதிகாரத்துக்கும்; நிதேச நிஷ்ட்டாம் = உட்படாதவாறு; சகார = செய்தார்.

119. யத் ப்ராத்ரே பரதாய ரங்கபதிநா ராமத்வமாதஸ்துஷா
நித்யோபாஸ்யநிஜாங்கரிநிஷ்க்ரியதயா நிச்சித்ய விச்ராணிதம்|
யோககேஷமவஹநம் ஸமஸ்தஜகதாம் யத் கீயதே யோகிபி:
பாதத்ராணமிதம் மிதம்பசகதாஸஹநாய மே நிழ்நுதாம்||

ராமனாக அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாதன், "எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லாவித கேஷமங்களையும் அளிக்கவல்லது", என வளிஷ்டர் போன்ற யோகிகளால் நன்கு அடையாளம் காட்டப்பட்ட பாதுகைகளைப் பரதனிடம் தந்தார் ...அந்தப் பாதுகைகளின் உயர்த்தியை முழுமையாக விவரிக்கச் சொல்வன்மை எனக்கு இல்லை. தேவி! நீதான் இந்தக் குறையைப் போக்கி அருள வேண்டும்.

ராமத்வம் = ராகவனாக; ஆதஸ்துஷா = அவதரித்த (அடைந்திருக்கிற); ரங்கபதிநா = ஸ்ரீரங்கநாதனாலே; யத், ப்ராத்ரே = (எந்த) சகோதரனான; பரதாய = பரதனின் பொருட்டு; நித்ய உபாஸ்ய = எப்போதும் தியானிக்கத் தகுந்த; நிஜ அங்க்ரீ நிஷ்க்ரியதயா = தன்னுடைய திருவடிக்குப் பதிலாக; நிச்சித்ய = (என) நிச்சயித்து; விச்ராணிதம் = கொடுக்கப்பட்டதோ; யத், யோகிபி: = எந்தப் பாதுகை, யோகிகளாலே; ஸமஸ்த ஜகதாம் = அனைத்து உலகங்களின்; யோக கேஷம வஹநம் = நல்லகளைச் செய்வதாக; கீயதே = கூறப்படுகின்றனவோ; இதம் பாதத்ராணம் = இந்தப் பாதுகை; மே மிதம்பச = எனக்கு, தரித்ரநுடைய; கதாம் அஹநாய = வார்த்தைகளை; நிழ்நுதாம் = போக்கடித்து அருள வேண்டும்.

120. பரதஸ்யேவ மமாபி ப்ரசமிதவிச்வாபவாததுர்ஜாதா|
சேஷேவ சிரஸி நித்யம் விஹரது ரகுவீரபாதுகே! பவதீ||

ராகவனின் பாதுகையே! உன்னை ஆச்சரியித்ததன் பலனாகவே, பரதன் எல்லா உலக அபவாதங்களிலிருந்து தப்பி, நல்ல பெயரைப் பெற்றார்....நீ என் சிரஸ்ஸிலும் அமர்ந்து, என் அபவாதங்களையும் போக்க வேண்டும்.

ரகுவீர பாதுகே! = ராகவனின் பாதுகையே!; பவதீ = நீ; பரதஸ்யேவ = பரதன் விஷயத்திலே போல; மமாபி = என் விஷயத்திலும்; விச்வ அபவாத = உலக அபவாத; துர்ஜாதா = கெடுதல்களினின்று; ப்ரசமித = போக்கடித்து; (மம) சிரஸி = (என்) தலையிலே; சேஷேவ = பரியட்ட வஸ்திரம் போலே; நித்யம் விஹரது = எப்போதும் விளையாட வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ஸமர்ப்பணபத்ததி: - சதுர்த்தி.

5. ப்ரதிப்ரஸ்தாந பத்ததி (பதில் பணயம்)

ராமனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட பாதுகைகளுடன், பரதன் அயோத்தி திரும்பியதை வரணிக்கிறார் இந்தப் பத்ததியில்.

121. ப்ரஸ்தே ராமபாதாப்யாம் பாதுகே பர்யுபாஸ்மஹே|
ஆந்ருசம்ஸ்யம் யயோராஸீதாச்சிதேஷ்வநவக்ரஹம்||

ராகவனின் திருவடிகளை விடப் பெருமை வாய்ந்ததும், அண்டினவர்களிடம் இடையறாத அங்கும் கருணையும் உடையதாய், அயோத்திக்கு எழுந்தருளிய பாதுகையை உபாஸிக்கிறேன்.

ராம பாதாப்யாம் = ராகவனின் திருவடிகளை விடவும்; ப்ரஸ்தே = மிகவும் உயர்ந்ததான்; பாதுகே = பாதுகையை; பர்யுபாஸ்மஹே = தியானிக்கிறோம்; யயோ: = எந்தப் பாதுகைகள்; ஆச்சிதேஷ்வா = தன்னை அண்டினவர்கள் விஷயத்திலே; ஆந்ருசம்ஸ்யம் = தயையை; அநவக்ரஹம் = தடங்கலின்றி (கொடுப்பதாக); ஆஸீத் = இருந்ததோ.

122. ப்ருசாதுரஸஹோதரப்ரணயகண்டநஸ்வெரிணா
பதேந கிமநேந மே வநமிஹாவநாதிச்சதா|
இதீவ பரிஹாய தந்நிவவ்ருதே ஸ்வயம் யத் புரா
பத்தரமிதமாத்ரியே த்ருத ஜகத்த்ரயம் ரங்கிணை:||

மனம் வருந்திய பரதனின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து, "வனம்தான் போவேன்" என்று தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்ட, "அந்தத் திருவடிகளுடன் எனக்கு ஏன் ஸம்பந்தம்?" என்பது போல, அத்திருவடிகளைப் பிரிந்து, அயோத்தியை அரசாட்சி செய்து, மூவுலகங்களையும் காப்பாற்றிய பாதுகையைக் கொண்டாடுகிறோம்.

புரா = முன்பு; ப்ருசம் ஆதூர ஸஹோதர = மிகவும் வருத்தப்பட்ட தம்பியின்; ப்ரணய கண்டந = ப்ரார்த்தனையை கண்டிப்பது போல; அவநாத் = இணங்காமல் (செவிசாய்க்காமல்); ஸ்வெரிணா வனம் இச்சதா = மனம் போனபடி, காட்டை விரும்பிப் போன; அநேந பதேந = இந்தத் திருவடிகளுடன்; மே, இஹ = எனக்கு, இங்கே; கிம் இதீவ = என்ன ப்ரயோஜனம் என்று நினைத்து போல; யத், தத் பரிஹாய = எந்தப் பாதுகை, அந்த ராமனின் திருவடியை விட்டு; ஸ்வயம் நிவவ்ருதே = தானாகவே (அயோத்தி) திரும்பியதோ; த்ருத ஜகத் த்ரயம் = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றும்; இதம் ரங்கிணை: பத்தரம் = இந்த, அரங்களின் பாதுகைகளை; ஆத்ரியே = ஜேவிக்கின்றேன்.

123. தசுவதநவிநாசம் வாஞ்சதோ யஸ்ய சக்ரே
தசுதமநகோக்தி தண்டகாரண்யயாத்ரா|
ஸ ச பரதவிமர்த்தே ஸத்யஸந்தஸ் த்வயாஸீத்
ரகுபதிபதரகேஷ! ராஜதாநீம் ப்ரயாந்த்யா||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே! நீ அயோத்தி திரும்ப ஸம்மதித்ததனாலேதான், ரகுபதி தண்டகாரண்யம் ஏகி இராவணனை அழிக்கவும், அதே ஸமயம் தந்தை தயரதனின் ஆக்ஞையை நிறைவேற்றியதும் முடிந்தது அல்லவா?

ரகுபதி பதரகேஷ! = ராகவனின் பாதுகே!; பரத விமர்த்தே = பரதனின் தொந்தரவு காரணமாய்; ராஜதாநீம் ப்ரயந்த்யா = அயோத்யா பட்டணம் பிரயாணம் செய்த; த்வயா, யஸ்ய =

உன்னாலே (தான்), எந்த ராமனுடைய; தசவுதந விநாசம் = ராவணனை ஸம்ஹரிக்க; வாஞ்சதேர் = ஆசைப்பட்டதான்; தண்டகாரண்ய யாத்ரா: = தண்டகவனம் செல்லமுடிந்ததும்; (மற்றும்); தசரதம் அனகோக்தி ம = (தந்தை) தசரதரின்; ஸத்யஸந்த: ஸ ச = பிரதிக்ஞை தவறாதவராக ஆனார் என்பதை; சக்ரே ஆஸ்தி = செய்தவராகவும் ஆனார்.

124. அப்யுபேதவிநிவருத்தி ஸாஹஸா தேவி! ரங்கபதி ரத்நபாதுகே|
அத்யசேத பவதீ மஹீயஸா பாரதந்தர்யவிபவேந மைதிலீம்||

அரங்கனின் ரத்ன பாதுகையே! மறுவார்த்தை பேசாமல், ஸ்ரீராமனின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, நீ அயோத்தி திரும்பியதால், ஸீதையைக் காட்டிலும், (இந்த விஷயத்தில்) மேலானவளே.

தேவி! ரங்கபதி ரத்னபாதுகே! = தாயே! அரங்கனின் பாதுகே!; விநிவருத்தி = ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரியவேண்டி இருத்தல்; ஸாஹஸா = (என்ற) முடியாத காரியத்தை; அப்யுபேத = ஒப்புக்கொண்டதால்; பவதீ = நீ; பாரதந்தர்ய = சொன்னபடி கேட்பது; விபவேந = என்ற ஸம்பத்தினால் (செல்வம்); மைதிலீம் மஹீயஸா = மைதிலியை விட மேலானவளாக; அத்யசேத = ஆகிறாய்.

125. அவ்யாஹதாம் ரகுபதேர் வஹத: ப்ரதிஜ்ஞாம்
அம்ஸாதிரோஹணரேஸ விஹுதே தரண்யா:|
ப்ராதாந்திவருத்ய பவதீ மணிபாதரகேஷ!
ஸ்பர்சம் பதேந விகத வ்யவதாநகேதம்||

மணிபாதரகேஷ! பூமிப்பிராட்டி (ராஜ்யபாரம்) ராமனின் தோனிலே ஏறி அமர விரும்பினான் - அதற்கு பரதனும் பெரும் முயற்சி செய்தான்; எனினும், தந்தையின் வார்த்தைகளை நிறைவேற்றுவதில் முனையாக ராகவன் இருக்கவே, பூமாதேவியின் அந்த அபிலாணை தடைபட்டுப் போயிற்று.... எனினும், நீ அயோத்தி வர சம்மதித்ததால், பூமா தேவிக்கும் ராகவனின் திருவடிகட்கும் இடையிலே நீ இருந்ததால், ஏற்பட்ட தடை விலகி, நேரடி ஸம்பந்தம் கிடைக்க வழி வகுத்தாய்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகையே!; ப்ராதாந் அவ்யாஹதாம் = தம்பி பரதனாலும் தடுக்க முடியாத அளவிலே; ப்ரதிஜ்ஞாம் வஹத: = திடமான முடிவை வகித்த; ரகுபதே: = ராகவனின்; அம்ஸாதிரோஹண = தோனிலே ஏறி அமர வேண்டும்; ரஸே = என்ற ஆசையுடனிருந்த; தரண்யா: விஹுதே = பூமாதேவியின் விருப்பம் கெடுக்கப்பட்டபோது; பவதீ நிவருத்ய = நீ, அயோத்தி திரும்பியதன் மூலமாக; வ்யவதாந கேதம் = நடுவே இருந்ததால் உண்டான துக்கத்தை; விகத = போக்கி; பதேந ஸ்பர்சம் = திருவடியுடன் நேரான ஸம்பந்தத்தை (Direct Contact) ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாய்.

126. மந்த்ராபிவேகவிரஹாத் பஜதா விசத்திம்
ஸம்ஸ்காரவர்ஜீநவஸாதபிலஸ்க்ருதேந
ஸுர்த்நா நிநாய பரதோ மணிபாதுகே! தவாம்
ராமாஜ்ஞாயா விநிஹரிதாமிவ ராஜ்யலக்ஷ்மீம்||

மணிபாதுகையே! ஸ்ரீராமனின் ஆக்ஞாயுப்படி, பரதன் உன்னைத் தன் சிரஸ்னிலே தாங்கி, ராஜ்யலக்ஷ்மியுடன் போல, அயோத்தி திரும்பினார்.. பட்டாபிவேகம் செய்யும் முன் நடத்தப்பட வேண்டிய மந்திர உச்சாடனம், புன்ய தீர்த்தங்களால் அபிவேகம் -- ஏதும் நடைபெறவில்லை ....ஏன்? உனது ஸம்பந்தத்தால் பரதனின் சரீரம் புனிதமடைந்துவிட்டதே?

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ராமஜ்ஞாயா விநிலவிதாம் = ராமனின் ஆக்ஞாப்படி வைக்கப்பட்டு; ராஜ்யலக்ஷ்மீம் இவ = சக்ரவர்த்தினி போன்ற; தவாம், பரத: = உன்னை, பரதன்; ஸம்ஸ்கார வர்ஜந வசாத் = எண்ணெய ஸநானம் போன்ற சுப விஷயங்கள் இல்லாமலும்; அபிஸம்ஸ்க்ருதேந = எந்த ஒரு ஸம்ஸ்காரமும் இன்றி; மந்த்ராபிஷேக விரஹாத் = மந்திர உச்சாடனம் செய்து அபிஷேகம் ஏதும் இல்லாவிடினும்; விசுத்திம் பஜதா = பரிசுத்தம் உள்ளவளான; மூர்த்தா நிநாய = (உன்னை) சிரஸ்லிலே எழுந்தருளப் பண்ணிச்சென்றார்.

127. ரக்ஷார்த்தமஸ்ய ஜகதோ மணிபாதரகேஷ
ராமஸ்ய பாதகமலம் ஸமயே த்யஜந்தயோ:
கிம் துஷ்கரம்? தவ விபூதிபரிக்ரஹோ வா
கிம் வா விதேஹதுஹிது: க்ருபணா தசா ஸா||

மணிபாதரகேஷ! நீயும் ஸீதையும் இரு வேறு கால கட்டந்களில் ராகவனைப் பிரிந்து இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது...ராமனின் பிரிவால் ஸீதை மிகவும் துக்கித்து இருந்தாள்....ஆனால், நீ பிரிவால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைத் தள்ளி வைத்து, ராஜ்ய பரிபாலனத்தில் ஊக்கம் காட்டினாய்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதரகேஷ!; அஸ்ய ஜகத: = இந்த பூமண்டலம்; ரக்ஷார்த்தம் = காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று; ராமஸ்ய பாதகமலம் = ராகவனின் திருவடித் தாமரைகளை; த்யஜந்தயோ: = விட்டுவிட்டு; விபூதி பரிக்ரஹ: = ராஜ்ய பாரம் ஏற்றுக் கொண்ட; தவ துஷ்கரம் கிம் வா? = உன் செய்கை, செய்ய முடியாத ஒன்றா?; விதேஹ துஹிது: = (o) விதேஹ மன்னனின் மகள் வைதேகி; க்ருபணா = வருத்தத்துடன்; ஸா தசா = அந்த தசை (ராமனைப் பிரிந்து); துஷ்கரம் கிம் வா? = செய்யமுடியாத செயலா?

128. ஸீதாஸ்கஸ்ய ஸஹஸா சரணாரவிந்தாத்
பக்த்யா நதே க்ருதபதா பரதோத்தமாங்கே|
ஆருஹ்ய நாகமபிதோ பவதீ விதேநே
மாழூரசாமரபரம் மணிரச்மிஜாலை:||

பக்திக்கு வசப்பட்டு, நீ, பெருமாள் திருவடியினின்று பரதன் சிரஸ்லிலே ஆரோஹித்தாய்...உன்னைச் சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல் ஏற்றினார் ...உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, உனக்கு மயில் தோகையால் ஆன சாமரம் வீசியது போல இருந்தது.

பவதீ, பக்த்யா = (பாதுகே!) நீ பக்தியினால்; ஸீதாஸ்கஸ்ய ஸஹஸா = ஸீதையின் தோழனான ராமனின்; சரணாரவிந்தாத் = தாமரை போன்ற திருவடிகளிலிருந்து; நதே, பரத உத்தமாங்கே = வணங்கி நிற்கும் பரதனின் சிரஸ்லே; க்ருதபதா = ஏறி, பின்னர் (அவருடன்); நாகம் ஆருஹ்ய = (சத்ருஞ்ஜயன்) என்ற யானை மீது ஆரோஹித்து; நாகமபித: = யானையின் இருப்புமும்; மணிரச்மிஜாலை: = ரத்னங்களின் ஒளியை உடைத்தான்; மழூர சாமர பரம் = மயில் தோகையால் செய்யப்பட்ட சாமரங்களால் வீசுவதை; விதேநே = அடைந்தாய்.

129. மூர்த்தா முகுந்தபதரக்ஷிணி! பிப்ரதஸ்தவாம்
ஆவிர்மதஸ்ய ரகுவீரமதாவளஸ்ய|
ஆமோதிபிஸ் ஸபதி தாநஜலப்ரவாஹை:
லேபே சிராத் வஸாமதி ருசிராம் விலேபம்||

முகுந்தனின் பாதுகே! சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல் நீ ஆரோஹித்தவுடன், (சந்தோஷத்தால்) அந்த யானைக்கு மத ஜலம் வாஸனையுடன் பெருகி, அது பூமியில் விழுந்து, அழகாக சந்தனம் பூசியது போல ஆனது.

முகுந்த பதரக்ஷினி! தவாம் = முகுந்தனின் பாதுகே! உன்னை; மூர்த்நா பிப்ரத: = தலையினால் வஹித்த; ரகுவீர மதாவளஸ்ய = ஸ்ரீராமனின் (சத்ருஞ்ஜயன் என்ற) யானையுடைய; ஆமோதிபி: = வாஸனையுடன் கூடினதாய்; ஆவிர்மதஸ்ய = ஏற்பட்ட மதஜலத்தின்; தாந் ஜலப்ரவாஹூ: = ப்ரவாகம் போன்ற வெள்ளம்; ஸபதி வஸாமதீ = உடனே, பூமிக்கு; சிராத் ருசிராம் = வெகுகாலம் இருக்கக்கூடியதும், அழகானதுமான; விலேபம் லேபே = சந்தனப் பூச்சை கொடுத்தது.

130. ஆசா: ப்ரஸாதயிதுமம்ப! ததா பவத்யாம்
தைவாதகாண்டசரதீவ ஸமுத்திதாயாம்|
ஸ்தோகாவசேஷிஸலிலாஸ் ஸஹஸா பழுவ:
ஸாகேதயெளவதவிலோசநவாரிவாஹா:||

தாயே! ஸ்ரீராமன் வனம் சென்றதால், அயோத்தி நகரத்து பெண்கள் மிகவும் துக்கித்துக் கண்ணீர் வடித்தனர் ....நீ திரும்ப வந்ததால் அவர்களது துக்கம் குறைந்தது.

அம்ப! ததா = தாயே! ராமன் வனம் சென்றபோது; ஆசா: ப்ரஸாதயிதும் = ஜனங்களின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய; தைவாத் அகாண்ட = நல்ல அருளால், அச்சமயம்; சரதீவ ஸமுத்திதாயாம் = சரத்கால மேகம்போல் தோன்றிய; பவத்யாம், ஸஹஸா = உன்னால், உடனே; ஸாகேத யெளவத = அயோத்தி நகர யுவதிகளின்; விலோசந வாரிவாஹா: = கண்களாகிற மேகங்கள்; ஸ்தோகாவசேஷி = கொஞ்சம் மீதியுள்ள; ஸலிலா: பழுவ: = ஜலத்துடன் கூடியவைகளாய் இருந்தன.

131. அந்தே வஸந்நசரமஸ்ய கவேஸ்ஸ யோகீ
வந்யாந் ப்ரக்ருஹ்ய விவிதாநுபதாவிசேஷாந்|
ஆதஸ்துஷீம் ரகுகுலோசிதமெனபவாஹ்யம்
ப்ரத்யஜ்ஜகாம பவதீம் பரதோபந்தாம்||

பாதுகே! பரதன் உன்னை யானையீது எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தபோது, வால்மீகியின் சிஷ்யரான பரதவாஜர் எதிர் கொண்டு, உன்னை ஸேவித்தார்.

பரத உபநீதாம் = பரதனால் எழுந்தருளப்பட்டும்; ரகுகுல உசிதம் = ரகு வமசத்துக்குத் தகுந்ததும்; ஓனபவாஹ்யம் = அரசர்கள் ஆரோஹி குகும் யானையீது; ஆதஸ்துஷீம் பவதீம் = ஏறி அமர்ந்துள்ள உன்னை; அசரமஸ்ய கவே: = ஆதிகவியான வால்மீகியின்; அந்தேவஸந் = சிஷ்யரான; ஸ: யோகீ = அந்த பரதவாஜ ருஷி; வந்யாந் = வனத்திலே கிடைக்கும்; விவிதாந் உபதாவிசேஷாந் = பலவித, உயர்ந்த காணிக்கைகளுடன்; ப்ரக்ருஹ்ய = கொண்டு வந்து; ப்ரத்யஜ்ஜகாம = (உன்னை) எதிர் கொண்டு உபசரித்தார்.

132. மாதஸ்த்வதாகமநமங்களதர் ஸ்ரீநாம்
ஸாகேதபக்ஷிமளத்ருசாம் சட்லாக்ஷிப்ராங்கை:|
ஜாதாநி தத்ர ஸஹஸா மணிபாதரகேஷி!
வாதாயநாநி வதநைச்சபத்ரிதாநி||

மணிபாதரகேஷி! உன் வருகையாகிற வைவத்தைக் கொண்டாட, அயோத்தி நகரத்துப் பெண்மணிகள், ஜன்னல் வழியாக உன்னைத் தரிசித்தனர். அவர்கள் முகங்கள் தாமரை மலர் போலவும், கருவிழிகள் வண்டு போலவும் தோன்றின.

மாத: மணிபாதரகேஷி! = தாயே! மணிபாதுகையே!; த்வத் ஆகமந = உனது வருகையாகிற; மங்கள தர் ஸ்ரீநாம் = கல்யாணத்தைப் பார்க்கிற; ஸாகேத பக்ஷிமள த்ருசாம் = அயோத்தி நகர

நார்மணிகளின்; சடுல அகவி = அலையும் கண்களாகிற; ப்ரூங்கை: வதறை: = வண்டுகளுடன் கூடின முகங்களையுடைய; தத்ர, வாதாயநாநி = அந்தப் பட்டண ஜன்னல்கள்; ஸஹஸா சதபத்ரிதாநி = உடனே, தாமரை மலர்களாக; ஜாதாநி = ஆயின.

133. ஸாகேதஸீம்நி பவதீ மணிபாதரகேடு!

மாங்கல்யலாஜநி கரைரவகீர்யமாணா|
கீர்த்திஸ்வயம்வரபதேர் பரதஸ்ய காலே|
வைவாஹிகீ ஜநநி வற்நிசிகேவ ரேஜே||

மணிபாதரகேடு! நீ அயோத்தியில் நழைந்தபோது, நார்மணிகள் பொரியை வாரி இறைத்து மங்கலகரமாக உன்னை வரவேற்றனர். உன் மீது பதித்துள்ள சிகப்பு ரத்னங்களின், அகனி சிகையை போன்ற காந்தியுடன் சேர்ந்து, விவாக காலத்தில் நடக்கும் லாஜ ஹோமம் போல இருந்தது.

ஜநநி மணிபாதரகேடு! = தாயே! மணிபாதுகே!; ஸாகேத ஸீம்நி காலே = அயோத்தி நகரத்துள் நீ பிரவேசித்தபோது; மாங்கல்ய லாஜ நிகரை: = மங்கலார்த்தமாக, பொரியால்; அவகீர்யமாணா = வாரி இறைக்கப்பட்ட; பவதீ, கீர்த்தி = நீ, கீர்த்தி என்ற பெண்; ஸ்வயம்வரபதே: = ஸ்வயம்வரத்தில் தேர்ந்தெடுத்த கணவன்; பரதஸ்ய வைவாஹிகீ = பரதனுடைய விவாகத்தின்போது உள்ள; வற்நிசிகேவ = அகனி ஜ்வாலை போன்று; ரேஜே = விளங்கினாய்.

134. சத்ரேந்துமண்டலவதீ மணிபாதுகே! தவம்

வ்யாதாதசாமரகலாபசுரப்ரஸுநா|
ஸத்யோ பழவித ஸமக்ர விகாஸஹேது:
ஸாகேதபெளரவநிதாநயநோத்பலாநாம்||

மணிபாதுகே! நீ அயோத்தி ஏழந்தருளிய போது, உன்னைக் கண்ட பட்டணத்துப் பெண்களின் கண்கள், கருநெய்தல் புஷ்பம் போல மலர்ந்தன...சந்திர மண்டலமே, உனக்கு வெண்குடையாகவும், நாணல் புஷ்பங்கள் சாமரம் போன்றும் விளங்கின.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; இந்து மண்டலவதீ = சந்திர மண்டலமே; சத்ர = வெண்குடையாகவும்; சூரப்ரஸுநா கலாப = நாணல் பூக்களின் கூட்டம்; சாமர வ்யாதாத = சாமரம் வீசுவது போலவும்; தவம், ஸத்ய: = நீ (அயோத்தியில் நழைந்த) உடனே; ஸாகேத பெளர வநிதா = பட்டணத்துப் பெண்களின்; நயந உத்பலாநாம் = கண்களாகிற கருநெய்தல் மலர்கள்; ஸமக்ர விகாஸ = நன்கு மலர்வதற்கு; ஹேது: பழவித = காரணம் ஆனாய்.

135. ப்ரரக்ஷிந்த வக்த்ரைர் மணிபாதரகேடு!

சத்ருஞ்ஜயம் கைஸமிவாதிருடாம்|
ராமாபிதாநப்ரதிபந்நஹர்ஷை:
உத்தாநிதைதருத்தரகோஸலாஸ் த்வாம்||

பாதுகே! சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல் ஏறி வந்த, உன்னைக் கண்ட அயோத்தி நகர மாந்தர், உன்னை ராமனாகவே எண்ணி, முக மலர்ச்சியுடன் பார்த்தனர்.

மணிபாதரகேடு! = மணி பாதுகையே!; கைஸம் இவ சத்ருஞ்ஜயம் = மலை போன்ற, சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல்; அதிருடாம் = ஏறியிருந்த; த்வாம், உத்தரகோஸலா: = உன்னை, உத்தர கோஸல மக்கள்; ராமாபிதாந = ராமனையே அடைந்தது மாதிரி; ப்ரதிபந்ந ஹர்ஷை: = ஸந்தோஷம் அடைந்து; உத்தாநிதை: வக்த்ரை: = முகங்களை உயர்த்தி; ப்ரரக்ஷிந்த = பார்த்தார்கள்.

136. த்ரஷ்டும் ததா ராகவபாதரகேடு! ஸ்தாமிவ த்வாம் விநிவர்த்தமாநாம்|
ஆஸந்நயோத்யாபுரஸாந்தரீணாம் ஓளத்ஸூக்யலோலாநி விலோசநாநி||

ராகவ பாதுகே! நீ அயோத்தி திரும்பிய போது, ஸ்தையே திரும்பி வந்தது மாதிரி, உன்னை, அயோத்தி நகர நார்மணிகள் ஆசையுடன், கண்கள் விரியப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

ராகவ பாதரகேடு! = ராகவனின் பாதுகையே!; ததா, விநிவர்த்தமாநாம் = நீ திரும்பிய போது, திரும்பி வரும்; ஸ்தாமிவ, த்வாம் = ஸ்தையைப் போன்ற, உன்னை; த்ரஷ்டும் = பார்ப்பதற்கு; அயோத்யா புர ஸாந்தரீணாம் = அயோத்தி நகரப் பெண்களுடைய; விலோசநாநி = கண்கள்; ஓளத்ஸூக்ய லோலாநி = ஆசையுடன் அசைந்தவைகளாய்; ஆஸந் = ஆயிற்று.

137. ஆஸ்த்தாய தத்ர ஸ்புடபிந்துநாதம் ஸ்தம்பேரம் தாத்ருசூந்நிவேசம்|
அதர்சயஸ் த்வம் புரமத்யபாகே பாதாவநி த்வத்ப்ரணவாச்ரயத்வம்||

பாதுகே! நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த பட்டத்து யானையின் மேலே, நீ அயோத்தியில் வலம் வருகையில், அது, ரங்கவிமானத்திலே பெருமாள் எழுந்தருளியிருப்பது போன்று - ப்ரணவத்தின்மீது நீ இருப்பது போலத் தோன்றிற்று.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; ஸ்புட பிந்து நாதம் = பிரகாசிக்கும் எழுத்துக்கள் / சப்தம் ஆகியவைகளுடன் கூடி, அலங்கரிக்கப்பட்ட; தாத்ருச ஸந்நிவேசம் = அப்படி ஒரு சேர்த்தியை உடைய; ஸ்தம்பேரம் ஆஸ்த்தாய = யானை மீது அமர்ந்து; த்வம், தத்ர = நீ, அந்த; புரமத்ய பாகே = அயோத்தியின் நடுவிலே (வந்தது); த்வத் ப்ரணவாச்ரய த்வம் = உன்னுடைய, ப்ரணவாகார விமானத்தைப் போல; அதர்சய: = காண்பித்தாய்.

138. தச்ரீவஸ்தம்பேரமதளாநதுர்த்தாந்தஹ்ருதயே
விஹாரஸ்வாச்சந்தயாத் விசுதி ரகுஸிற்மே வந்புவம்|
ஸ்வவாத்ஸல்யக்ரோடக்ருதபரதசாபேவ பவதீ
நிராபாதாம் பாதாவநி! ந விஜஹேள கோஸலகுஹாம்||

பாதுகே! ராவணன் என்ற யானையைப் பிளப்பதில் வெறி கொண்ட ராகவன் என்ற ஸிம்மம் காட்டில் பிரவேசித்தது...பரதன் என்ற குடியை எடுத்துக் கொண்டு, கோஸலம் என்ற குகையில், பெண் சிம்மம் போல, நீ பிரவேசித்தாய்.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; தச்ரீவ ஸ்தம்பேரம = ராவணன் என்ற யானையை; தளந, துர்த்தாந்த ஹ்ருதயே = பிளப்பதில், வெறி பிடித்த மனதை உடைய; ரகுஸிற்மே = ராகவ ஸிம்மம்; விஹார ஸ்வாச்சந்தயாத் = விளையாட்டாகவே; வந்புவம், விசுதி ஸதி = காட்டில் பிரவேசித்த வேளையில்; பவதீ, ஸ்வ வாத்ஸல்ய = நீ, உன் பரிவால்; க்ரோடக்ருத = எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட; பரத சாபேவ = பரதன் என்ற சிங்கக்குடியுடன்; நிராபாதாம் = எந்த உபத்திரவும் இல்லாத; கோஸல குஹாம் = கோஸலநாடு என்ற குகையிலே/ புகுந்தாய் (யை); விஜஹேள = விடவில்லை.

139. கைகேயீவரதாநதுர்த்திந நிராலோகஸ்ய லோகஸ்ய யத்
த்ராணார்த்தம் பரதேந பவ்யமநஸா ஸாகேதமாநீயது|
ராமத்யாகஸலஹூரஸஹ்யவிரஹம் ரங்கக்ஷிதீந்தரஸ்ய தத்
பாதத்ராணமநந்யதந்தரபணிதேராபீடமீஸமஹி||

கைகேயிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தின் விளைவாக, ராகவன் வனம் செல்லவும், அயோத்தியை இருள் குழ்ந்தது. நல்ல மனம் கொண்ட பரதனால், பாதுகைகள் அயோத்தி கொண்டு வரப்பட்டன. அந்தப் பாதுகைகளை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறோம்.

கைகேயீ வரதாந = கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தின் பலனாக, தூர்த்திந = இருளால் மூழ்கி; நிராலோகஸ்ய, லோகஸ்ய = ஸமிரியன் இல்லாதது போல் மாறின உலகின்; த்ராணார்த்தம், யத் = காப்பாற்றுதலுக்காக; பவ்ய மநஸா பரதேந = நல்ல மனம் கொண்ட பரதனால்; ஸாகேதம் ஆநீயத = அயோத்திக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதும்; ராம த்யாக ஸஹை: = ராகவனைப் பிரிந்ததால் அடைந்த; அஸஹ்ய விரஹம் = பொறுக்க முடியாத சோகம் (தாபம்) கொண்டதும்; அநந்ய தந்தர = எவராலும் இயற்றப்படாத; பணிதே: ஆபீடம் = வேதத்தின் சிரவிற்கு அலங்காரமாக உள்ள; தத் ரங்கசுவிதீந்த்ரஸ்ய = அந்த அரங்கனின்; பாதத்ராணம் = திருவடியை ரகவிக்கும் பாதுகையை; ஈடமஹி = ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

140. ஸமுபஸ்திதே ப்ரதோஷே ஸஹஸா விநிவ்ருத்ய சித்ரகூடவநாத்|
அபஜை புநர் ஜநபதம் வத்ஸம் தேநுரிவ பாதுகே! பவதீ||

பாதுகையே! மேய்ச்சலுக்குப் போன பச, அஸ்தமன வேளை நெருங்கியதும், பாசத்துடன் கண்றைத் தேடி, கொட்டிலுக்கு வருவது போல, நீ சித்ரகூடத்திலிருந்து அயோத்தி திரும்பினாய்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ப்ரதோஷே ஸமுபஸ்திதே = அஸ்தமன வேளை நெருங்கியதும்; தேநு: வத்ஸம் இவ = கண்றைத் தேடி வரும் பசுவைப் போலே; ஸஹஸா, பவதீ = உடனே, நீ; சித்ரகூட வநாத் = சித்ரகூட வனத்திலிருந்து; விநிவ்ருத்ய = திரும்பி; ஜநபதம் = கோஸல நாட்டை; புந: அபஜை = மறுபடி அடைந்தாய்.

இதி ஞி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஞமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஞமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஞரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ப்ரதிப்ரஸ்தாநபத்ததி: - பஞ்சமீ.

6. அதிகார பரிக்ரஹபத்ததி (அரசாட்சிப்படலம்)

பாதுகைகள், 14 வருடங்கள் ராஜ்யம் ஆண்டதை வர்ணனை செய்கிறார், ஸ்வாமி தேசிகன், இந்தப் பத்ததியிலே.

---

141. அதீஷ்டே பாதுகா ஸா மே யஸ்யாஸ் ஸாகேதவாஸிபி:|
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாமந்வமீயத வைபவம்||

பாதுகை ராமநுடன் வனம் சென்ற போது, அயோத்தி மக்களைத் துன்பம் குழந்தது...பரதனுடன் பாதுகைகள் திரும்ப அயோத்தி வந்ததும், முன்னர் ராமன் / பாதுகை இருந்தபோது உண்டான மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது, மக்களுக்கு. அந்தப் பாதுகை எனக்கு யஜமானி.

யஸ்யா: வைபவம் = எந்தப் பாதுகையின் பெருமை; ஸாகேத வாஸிபி: = அயோத்தி நகர மக்களாலே; அந்வய வ்யதிரேகாப்யாம் = (அயோத்தியிலே) இருந்தபோதும், இல்லாதபோதும்; அந்வமீயத = ஊகிக்கப்பட்டதோ; ஸா பாதுகா = அந்தப் பாதுகை; மே அதீஷ்டே = எனக்கு யஜமானி.

142. மோசிதஸ்திரசராநயத்நத: கோஸலாந் ஜநபதாநுபாஸ்மஹே|
யேஷ காம்ச்சந பழுவ வத்ஸராந் தைவதம் தநஜவெரிபாதுகா||

பாதுகை, ஒரு சில வருஷங்கள் ஆட்சி செய்ததன் பயணாக, புல்-பூண்டு உட்பட, கோஸல ராஜ்யத்தில், அனைவரும், கர்ம-யோகாதி ப்ரயாஸை ஏதுமேயின்றி, மோசைம் பெற்றனர். பாதுகை ஆட்சி செய்த அந்தக் கோஸல நாட்டை அடைவோம் (கொண்டாடுவோம்).

யேஷ = எந்த ஒரு நாட்டிலே (here அயோத்தி); தநஜ வைரி பாதுகா = ராக்ஷஸர்களின் எதிரியான, ராகவனின் பாதுகை; காம்ச்சந வத்ஸராந் = ஒரு சில வருடங்களே (14 years); தைவதம் பழுவ = ஆராதிக்கத்தக்கதாய் இருந்ததோ (பிளெ) அங்கே; ஸ்திர சராந் = அசையாத / அசையும் (பொருட்கள் உட்பட); கோஸலாந் ஜநபதாந் = கோஸல நாட்டு மக்கள் (அனைவரும்); அயத்நத: = எந்த வித யோகமும் அனுஸரிக்காமல்; மோசித = ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுபட்டனரோ; உபாஸ்மஹே = (அந்த நாட்டை) தியானிக்கிறோம்.

143. ஸாம்ராஜ்யஸம்பதிவ தாஸஜேநோசிதா த்வம்
ராமேண ஸத்யவசஸா பரதாய தத்தா|
ஸ த்வாம் நிவேச்ய சரணாவநி! பத்ரீஸ்தே
ப்ருத்வீம் புபோஜ புபுஜே ச யசோவிபூதிம்||

பாதுகே! ஸத்யமே பேசும் யீராமனால், நீ பரதனிடம் கொடுக்கப்பட்டதும், அவர் உன்னை ஸிம்மாஸனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி பூமியை உன் ஆக்ஞாப்படிக் காப்பாற்றினார்; நல்ல கீர்த்தியும் அடைந்தார்.

சரணாவநி! = பாதுகையே!; ஸத்ய வசஸா ராமேண = உண்மையே பேசும் ராகவனால்; த்வம், பரதாய தத்தா = நீ, பரதனிடம் கொடுக்கப்பட்டாய்; ஸ த்வாம் = அந்தப் பரதன், உன்னை; பத்ரீஸ்தே = ஸிம்மாஸனத்தின் மீது; ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பதிவ = சக்ரவர்த்திப் பட்டத்துடன்;

நிவேச்ய = எழுந்தருளப்பண்ணி; ப்ருத்வீம், தாஸஜேநோசிதா = உலகை, (உன்) கட்டளைக்கு உட்பட்டு; புபோஜே = காப்பாற்றினார்; யசோவிபூதிம்ச = மேலான கீர்த்தியையும்; புபேஜே = அனுபவித்தார்.

144. போகாநந்யமநஸாம் மணிபாதுகே! த்வம்
புஷ்ணாஸி ஹந்த பஜதாமநுஷங்கலித்தாந்|
தேநெவ நூநமபவத் பரதஸ்ய ஸாதோ:
அப்ரார்த்திதம் ததிஹ ராஜ்யமவர்ஜனீயம்||

மணிபாதுகே! உன்னை ஆராதித்து, வேறு எந்த ஒரு பொருள் மீதும் ஆசை இல்லாதவர்கட்டு போகங்கள் தாணாகவே வர்து சேரும் .....பரதனுக்கு, அவரால் பிரார்த்திக்கப்படாத, கோஸல ராஜ்ய அதிகாரம் கிடைத்தது போல.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; அநந்ய மநஸாம் = உன்னைத் தவிர, வேறு எதிலும் ஆசை இல்லாமல்; பஜதாம் = உன்னையே பூஜிப்பவர்கட்டு; அநுஷங்கலித்தாந் போகாந் = (அவர்கள்) கேட்காமலே, ஜஸ்வர்யங்களை; த்வம் புஷ்ணாஸி = நீ வாரி வழங்குகின்றாய்; ஹந்த = என்ன ஆச்சர்யம்!! தேநெவ = அதனாலேதான்; ஸாதோ: பரதஸ்ய = பரம ஸாதுவான பரதனுக்கு; அப்ரார்த்திதம் = அவர் ப்ரார்த்திக்காமலே (without his asking for it); தத், இஹராஜ்யம் = அந்த, அரசப் பதவி; அவர்ஜ்ஜனீயம் = மறுக்கமுடியாதபடி; அபவத், நூநம் = (ஆயிற்று) கிடைத்தது. நிச்சயம்.

145. ராமப்ரயாண ஜநிதம் வ்யபநீய சோகம்
ரத்நாஸநே ஸ்திதவதீ மணிபாதரகேஷி|
ப்ருத்வீம் நிஜேந யசூா விஹரிதோத்தரீயாம்
ஏகாதபத்ரதிலகாம் பவதீ விதேநே||

மணிபாதரகேஷி! ராகவன் வனம் சென்றதால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைப் போக்கி, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்து கொண்டு, நீ, உன்னுடைய கீர்த்தியை, பூமிக்கு மேலாடை போலும் (உத்தரீயம்), உனது குடையை, திலகமாகவும் பண்ணினாய்.

மணிபாதரகேஷி! = மணிபாதுகையே!; ராமப்ரயாண = ராகவன் வனம் சென்றதால்; ஜநிதம் சோகம் வ்யபநீய = உண்டான துக்கத்தைப் போக்கி; ரத்நாஸநே ஸ்திதவதீ = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே இருந்து கொண்டு, பவதீ, நிஜேந யசூா = நீ, உன் கீர்த்தியினால்; ப்ருத்வீம் = பூமியை (கு); விஹித உத்தரீயாம் = உண்டாக்கப்பட்ட, மேலாடையையும்; ஏகாதபத்ர = (உன்) ஒற்றைக்குடையால்; திலகாம் விதேநே = பொட்டையும், ஏற்படுத்தினாய்.

146. ராமாஜ்ஞாயா பரவதீ பரிக்ருஹ்ய ராஜ்யம்
ரத்நாஸநம் ரகுகுலோசிதம் ஆச்சர்யந்தீ|
சுத்தாம் பதாவநி! பவதீ விதேநே
ஸ்வாதந்தர்யலேசுகலுஷாம் பரதஸ்ய கீர்த்திம்||

பாதுகே! ராமனின் உத்தரவுக்கு கட்டுப்பட்ட நீ, ரகுவம்சத்து அரசர்களுக்கு உரிய ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்தாய். ராமன் நியமித்தும் அரசை ஏற்க மறுத்ததால், பரதனின் கீர்த்தி, ஓரளவு கலங்கியிருந்தது... நீ, அதை, மறுபடி தெளிந்ததாகச் செய்தாய்.

பதாவநி! = பாதுகையே!; ராமாஜ்ஞாயா பரவதீ = ராகவனின் உத்தரவிற்குக் கட்டுப்பட்டு; ராஜ்யம் பரிக்ருஹ்ய = பட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு; ரகுகுல உசிதம் = ரகுகுல மன்னர்களுக்கு

உரித்தான; ரத்நாஸநம் ஆச்சர்யந்தி = ரத்ந ஸிம்மாஸனத்தை (நீ) அடைந்தாய்; ஸ்வாதந்த்ர்ய லேச = கொஞ்சம் ஸ்வதந்திரமாய் செயல்பட்டதால் (ராமன் சொன்னதை முதலில் கேட்க மறுத்து); கலுஷாம் = கலங்கியிருந்த; பரதஸ்ய கீர்த்திம் = பரதனுடைய கீர்த்தியை; பவதீ புந் = நீ, மறுபடி; சுத்தாம் விதேநே = தெளிவடையச் செய்தவள்.

147. பெளஸ்த்ய வீரவதநஸ்தபகாவஸாநாத்
புஷ்பாணி தண்டகவநேஷ்வபசேதுமிச்சோ:|
ரக்ஷாதுரம் த்ருதவதீ மணிபாதுகே! தவம்
ராமஸ்ய மைதிலஸ்தாஸஹிதே ப்ரசாரே||

மணிபாதுகையே! நீ ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றதால்தானே, ராகவன் ஸீதையுடன் தண்டக வனம் சென்று, பின்னர் ராவணனுடைய தலைகளைப் பூங்கொத்தைப் பறிப்பதுபோலக் கொய்ய முடிந்தது.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; பெளஸ்த்ய = ராவணனுடைய; வீரவதந = வீரமுகங்களாகிற; ஸ்தபகாவஸாநாத் = பூங்கொத்தைப் பறிப்பதற்காக; தண்டக வநேஷ்வா = தண்டக அரண்யத்தில்; புஷ்பாணி அபசேதும் = புஷ்பங்களைப் பறிக்க *; இச்சோ: = விரும்பிய; மைதில ஸ்தா ஸஹிதே = ஸீதையுடன்; ராமஸ்ய ப்ரசாரே = ராகவன் ஸஞ்சரிக்கமுடிந்தது என்றால்; ரக்ஷாதுரம் = (அது) ராஜ்யம் வகிக்கும் பொறுப்பை; தவம் த்ருதவதீ = நீ, ஏற்றதால்தானே ஸாத்தியமானது.
(* தண்டகவனத்திலே, முன்னோடியாக - கரன் / தூஷணன் ஆகியோரது தலைகள் கொய்யப்பட்டதும், implied here).

148. பாதாவநி! ப்ரசலசாமரப்ருந்தமத்யே
பத்ராஸநாஸ்தரகதா பவதீ விரேஜே|
ஆகீர்ணதிவ்யஸிலே கடகே ஸாமேரோ:
அம்போஜிந்வ கலஹாயிதஹமஸ்யதா||

பாதுகே! தங்க ஸிம்மாஸனத்தின் நடுவே, மெத்தை மீது (cushion) நீ வீற்றிருந்த ஸமயம், உனக்குச் சாமரங்கள் வீசப்பட்டன....மேரு மலையின் தாழ்வரையில் உள்ள ஒடையில், ஹம்ஸங்கள் சண்டையிடுவதைப் போல இருந்தது.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; ப்ரசல = வீசப்படும் (அசங்கிக்கொண்டிருக்கும்); சாமரப்ருந்தமத்யே = சாமரங்களின் நடுவே; பத்ராஸந = ஸிம்மாஸனத்தின்; அஸ்தரகதா = மெத்தையில் (அமர்ந்திருந்த); பவதீ = நீ; ஸாமேரோ: கடகே = மேருமலையின் தாழ்வரையின்; ஆகீர்ண = பரந்து கிடக்கும்; திவ்ய ஸிலே = ச்ரேஷ்டமான ஜெலத்தில் (i.e. விசாலமான ஒடையில்); கலஹாயித ஹம்ஸ்யதா = சண்டை போடும் ஹம்ஸங்களின் கூட்டம்போல; விரேஜே = விளங்கினாய்.

149. மாந்யே ரகூத்வஹபதே மணிபாதுகே! தவாம்
விந்யஸ்ய விக்ரஹவதீமிவ ராஜ்யலக்ஷ்மிம்|
ஆலோலம் அகூவலஸ்மீ பரதோ ஜூடாவாந்
ஆலம்ப்ய சாமரம் அநந்யமநா: ஸிவேவே||

மணிபாதுகே! ராகவன் வீற்றிருக்க வேண்டிய ஸிம்மாஸனத்திலே உன்னை ராஜ்ய லக்ஷ்மியாக எழுந்தருளப் பண்ணி, பரதன் ஜெட தரித்து, ஜபமாலையுடன், உனக்குச் சாமரம் வீசிக் கைங்கர்யம் செய்தார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; தவாம், விக்ரஹவதீம் = உன்னை, சரீரம் கொண்ட; ராஜ்ய லக்ஷ்மிம் இவ = ராஜ்யலக்ஷ்மியைப் போல; மாந்யே = மரியாதைக்குரிய; ரகூத்வஹபதே = ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்தானத்தில் (on the Throne); விந்யஸ்ய = அமர்த்தி (எழுந்தருளப் பண்ணி); பரத: அசுவலயீ = பரதன், ஜபமாலை; ஜடாவாந் = ஜடை (இவைகளை தரித்து); ஆலோலம் சாமரம் = சாமரம் வீசி; ஆலம்ப்ய = உபசரித்து; அநந்யமநா: = வேறு எதிலும் மனதைச் செலுத்தாதவராக; விஷேவே = கைங்கர்யம் செய்தார்.

150. ப்ராபதே திவம் தசுதே பரதே விலகேஷ
பர்யாகுலேஷா ப்ரஞ்சுமுத்தரகோஸலேஷா|
த்வம் சேத் உபேக்ஷிதவதீ க இவாபவிண்யத்
கோபாயிதும் குஹஸகஸ்ய விபோ: பதம் தத||

தசரதன் ஸ்வர்க்கம் எய்தினார் - பரதனுக்கோ பட்டம் குட்டிக்கொள்ள விருப்பமில்லை. உத்தரகோஸல மக்கள் மிகவும் மனம் கலங்கியிருந்த வேளையில், நீ பட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருந்தால், ராகவனின் அந்த ஸ்தானத்தை யாரால் நிர்வகிக்க முடியும்?

தசுதே = தயரத மன்னன்; திவே ப்ராபதே; = ஸ்வர்க்கம் சென்றார்; பரதே விலகேஷ = பரதனோ (முடிகுட்ட) தயங்கினான்; (வெறுத்தான்); உத்தர கோஸலேஷா = உத்தர கோஸல நாட்டு மக்கள்; ப்ரஞ்சும் பர்யாகுலேஷா = மிகவும் வருந்தியபோது; த்வம் உபேக்ஷிதவதீ சேத் = நீ, பட்டம் ஏற்காது போனால்; குஹஸகஸ்ய விபோ: = குஹனின் தோழனான, ராமனின்; தத் பதம் = அந்தப் பொறுப்பை (பதவியை); கோபாயிதும் = (ஏற்க) காப்பாற்ற; க இவ அபவிண்யத் = யார்தான், இருந்தனர்.

151. ப்ராதுர்யதம்ப விரஹாத் பரதே விஷண்ணே
தாக்ஷிண்யம் ஆச்சிதவதீ மணிபாதுகே த்வம்|
ஆஸீத் அசேஷாஜகதாம் சர்வணாம்ருதம் தத
வாசாலகாஹளஸஹம் பிருதம் ததா தே||

மணிபாதரகேஷ! தமையனின் பிரிவால் வருத்பட்டிருந்த பரதன் விஷயத்தில், நீ தாக்ஷிண்யப்பட்டு, பட்டம் ஏற்க ஸ்ம்தித்த செய்தி, ஜனங்களுக்கு மதுரமாக இனித்தது.

மணிபாதுகே! அம்ப! = மணிபாதுகையே! தாயே!; ப்ராது: விரஹாத் = தமையனான ராகவனின் பிரிவால்; விஷண்ணே = துயரம் அடைந்த; பரதே = பரதன் விஷயத்திலே; த்வம் தாக்ஷிண்யம் = நீ தாக்ஷிண்யப்பட்டு; ஆச்சிதவதீ யத் = (ராஜ்யத்தை) ஏற்றாய் என்பதானது; தத் தே, ததா = உனக்கு, அந்தப் பட்டம் ஏற்ற செய்தி; அசேஷ ஜகதாம் = அனைத்து உலகங்களுக்கும்; சர்வண அம்ருதம் = கேட்க இனிமையாக உள்ள; வாசால காஹள ஸஹம் = சப்திக்கும் எக்காள வாத்திய ஒலியாக; பிருதம் ஆஸீத் = பெருமையுடன் இருந்தது.

152. ராஜ்யம் ததா தசுதாத் அநு ராமத: ப்ராக்
பிப்ராணயா சரணரக்ஷிணி! வீதகேதம்|
துல்யாதிகாரபஜநேந பழவ தந்யோ
வம்சஸ் தவயாம்ப மநுவம்சமஹீபதீநாம்||

பாதுகே! தசரதருக்குப் பிறகும், ராமனுக்கு முன்னும் நீ அரசாட்சி ஏற்ற விஷயம், மனு வம்சத்துக்கே, ஒரு விசேஷ பாக்யம் ஆயிற்று.

சரண ரகுவினி! = திருவடியை ரகுவிக்கும் பாதுகையே!; தசுதாத் அநு = தசுதநுக்குப் பிறகு; ராமத: ப்ராக் = ராமனுக்கு முன்பாக (earlier); மநுவம்ச மஹீபதீநாம் = மனுவம்சச் சக்ரவர்த்திகளின்; வம்ச: ராஜ்யம் = பரம்பரை அரசாட்சி; ததா, பிப்ராணயா = நீ பட்டம் ஏற்றது; த்வயா, துல்யாதிகார பஜநேந = உன்னுடைய ராஜ்ய பார நிர்வாகம்; வீத கேதம் = வருத்தத்தைப் போக்கி; தந்ய: படூவ = மிகவும் பாக்யம் பெற்றதாக விளங்கிறது.

153. வர்ஷாணி தாநி வ்ருஷ்ணோ ந தபாம்ஸி தேபே
பாலோ ந கச்சிதபி ம்ருத்யுவசம் ஜகாம|
ராஜ்யே தவாம்ப! ரகுபுங்கவபாதரகேஷ!
நைவாபரம் ப்ரதிவிதேயம் அபூத் ப்ரஸக்தம்||

தாயே! ராகவனின் பாதுகையே! நீ ராஜ்யம் ஆண்ட அந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளிலே, எந்தத் தோழிமான நிகழ்ச்சியும் ஸம்பவிக்கவில்லை. சிறு வயதினர் அகால மரணம் அடையவில்லை; வர்ணாச்சரம தர்மத்தை மீறி எவரும் தவம் செய்யவில்லை.

அம்ப! ரகுபுங்கவ பாதரகேஷ! = தாயே! ராம பாதுகையே!; தவ ராஜ்யே = உன் அரசாட்சியிலே; தாநி வர்ஷாணி = அந்தப் (பதினான்கு) ஆண்டுகளில்; வ்ருஷன: = சூத்திரன் (யாரும்); தபாம்ஸி ந தேபே = தவம் செய்யப் போகவில்லை; கச்சித் பால: அபி = எந்த ஒரு இளம் குழந்தையும்; ம்ருத்யு வசம் = யமன் இருப்பிடம்; ந ஜகாம = செல்லவில்லை (No deaths); அபரம் ப்ரதிவிதேயம் = மற்றும், ஸமாளிக்க வேண்டிய எந்த ஒரு விஷயமும்; ப்ரஸக்தி = கூறப்பட்டதாக; நைவ அபூத் = ஆகவேயில்லை.

154. விசுவம் த்வதாச்சிதபதாம்புஜஸம்பவாயாம்
யஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதமிதம் மணிபாதரகேஷ!|
ஆஸீத் அநந்யசரணா ஸமயே யதாவத்
ஸாபி த்வயா வஸாமதீ விஹிதப்ரதிஷ்டா||

மணிபாதரகேஷ! இந்த ப்ரபஞ்சம் பூராவும், பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து தோன்றிய பூமியால் தாங்கப்படுகின்றது. ராகவன் வனம் சென்ற ஸமயம், பூமி உன்னாலன்றோ நிர்வகிக்கப்பட்டது.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகே!; இதம் விசுவம் = இந்த ப்ரபஞ்சம் (Universe); த்வத் ஆச்சித = உன்னால் அடையப்பட்டிருக்கும்; பதாம்புஜ ஸம்பவாயாம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து உண்டான; யஸ்யாம் = எந்தப் பூமியில்; ப்ரதிஷ்டிதம் ஆஸீத் = வைக்கப்பட்டதோ; ஸமயே = ராமன் வனம் சென்ற பொழுது; அநந்ய சரணா = வேறு யாராலும் காப்பவர் இல்லாததாய்; ஸா வஸாமதீ அபி = அந்தப் பூமியும்; த்வயா = உன்னால்; யதாவத் விஹித = உள்ளபடியே; ப்ரதிஷ்டா ஆஸீத் = (இருப்பை) காப்பாற்றப்பட்டது.

155. ப்ராயேண ராமவிரஹவ்யதிதா ததாநீம்
உத்ஸங்கம் ஆச்சிதவதீ தவ ராஜ்யலக்ஷ்மி:|
தாமேவ தேவி! நநு ஜீவயிதும் ஜலார்த்ராம்
அங்கீசுகார பவதீ பரதோபந்தாம்||

பாதுகையே! ராகவனின் பிரிவால் துயரம் அடைந்திருந்த ராஜ்யலக்ஷ்மி உன் மடியில் விழுந்தாள். நீ பரதனுடைய குளிர்ச்சியான, சாமர கைங்கர்யத்தை ஏற்றுக்கொண்டாய்.

தேவி! = தேவி!; ததாநீம் = அந்த ஸமயத்தில் (i.e. ராமன் காடு சென்ற போது); ராம விரஹ வ்யதிதா = ராமனின் பிரிவ தாங்காது துக்கப்பட்ட; ராஜ்யலக்ஷ்மி = ராஜ்யலக்ஷ்மி (kingdom);

தவ உத்ஸங்கம் ஆச்சிரிதவதீ = உன் மடியை அடைந்தது; தாம் ஜீவிதிமும் ஏவ = அந்த ராஜ்ய லக்ஷ்மியை ஆச்வாஸப்படுத்த; பவதீ, பரதோபநீதாம் = நீ, பரதனால் கொடுக்கப்பட்ட; ஜலார்த்ராம் = ஈராமன் விசிறியினால் (விசிறியை); ப்ராயேண = அநேகமாய்; அங்கீசகார நநு = ஒப்புக்கொண்டாய், நிச்சயம்.

156. வீரவரதப்ரணயினி ப்ரதமே ரகணாம்
 ப்ராப்தே சிராய பரதே வரதம் ஆஸிதாரம்|
 தயக்த்வா பதாவநி! ததா விவிதாந் விஹாராந்
 ஏகாளிகாவர்தம் அழூர்வம் அவர்த்தயஸ் த்வம்||

பாதுகே! ராகவன் சத்துருக்களைக் கொல்லாமல் திரும்புவதில்லை என்ற விஷயத்தில் திடமாக இருந்தார். பரதனோ (போக) விஷயங்களை அநுபவிப்பதில்லை என்ற விரதம் மேற்கொண்டார். ஸஞ்சாரம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக உடைய நீ, அதைத் தவிர்த்து, 14 ஆண்டுகள் அரசு ஆண்டது, உன் மேன்மையைக் கூறும்.

பதாவநி! = பாதுகே!; ததா, ரகணாம் ப்ரதமே = அந்த ஸமயம், ராகவன்; வீரவரத ப்ரணயினி = வீரத்திற்கேற்ப, சத்துருக்களைக் கொல்லாமல் திரும்புவதில்லை என்றும் வரதம் மேற்கொண்டார்; பரதே சிராய = பரதன், அதிக காலம்; ஆஸிதாரம் வரதம் = விஷயங்களை அநுபவிக்கமாட்டேன் என்ற வரதம்; ப்ராப்தே, த்வம் = ஏற்றபோது, நீ; விவிதாந் விஹாராந் = பலவிதமான ஸஞ்சாரங்களை (always moving); தயக்த்வா = விட்டு; அழூர்வம் = புதுமையானதொரு; ஏகாளிகாவர்தம் = ஒரே இடத்தில் நிலைத்து நிற்கும் தன்மையை; அவர்த்தய: = செய்தாய்.

157. காகுத்ஸ்தத பாதவிரஹப்ரதிபந்நமெளநாம்
 நிஷ்பந்ததாம் உபகதாம் மணிபாதரகேஷி|
 ஆச்வாஸயந் இவ முஹார் பரதஸ் ததாநீம்
 சீதைரவிஜயத சாமரமாருததஸ்தவாம்||

பாதுகையே! ராகவனின் பிரிவைத் தாங்காமல், நீ வருத்தம் மேலிட்டு, அசைவேயின்றி (மூர்ச்சித்தது போல) இருந்தபோது, பரதன் உன்னை ஆச்வாஸப்படுத்தக் குளிர்ந்த சாமரம் கொண்டு, வீசி, உபசரித்தார்.

மணிபாதரகேஷி! = மணிபாதுகையே!, காகுத்ஸ்தத = ராகவனுடைய; பாத விரஹ ப்ரதிபந்ந = திருவடிகளை விட்டுப் பிரிந்ததால் அடைந்த; மெளநாம், நிஷ்பந்ததாம் = மெளநம் / அசையாமலிருந்தவைகளை; உபகதாம் த்வாம் = அடைந்த உன்னை; பரத: ததாநீம் ஆச்வாஸயந் இவ = பரதன், அப்போது, உன்னை ஆச்வாஸப்படுத்த; சீதை: சாமரமாருதை: = குளிர்ந்த, சாமரங்களால்; முஹா: அவீஜயத = அடிக்கடி வீசினார்.

158. யதர க்வசித் விஹாரதோபி பதாரவிந்தம்
 ரக்ஷயம் மயா ரகுபதேரிதி பாவயந்த்யா|
 நிச்சேஷமேவ ஸஹஸா மணிபாதரகேஷி!
 நிஷ்கண்டகம் ஜகதிதம் விததே பவத்யா||

மணிபாதுகையே! ஸ்ரீராமன் எங்கு சென்றாலும், அவரது திருவடிகளைக் காப்பாற்றுவது உன் கட்டமை என்றுள்ள நீ, உலகிலே எந்த ஒரு இடத்திலுமே சத்துரு / மூன் இல்லாதவாறு செய்தாய்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; யத்ர கவசித் = எந்த ஒரு இடத்தில்; விஹரதோடிபி = ஸஞ்சரிப்பினும்; ரகுபதே: = ஸீராமனுடைய; பதாரவிந்தம் = தாமரை போன்ற திருவடி; மயா ரக்ஷியம் இதி = என்னால் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று; பாவயந்த்யா பவத்யா = எண்ணும் உன்னால்; இதம் ஜகத் = இந்த உலகம்; நிச்சேஷமேவ = எல்லா இடங்களிலும்; நிஷ்கண்டகம் = முள் (சத்துரு) இல்லாததாக; விததே = செய்யப்பட்டது.

159. ராமம் த்வயா விரஹிதம் பரதம் ச தேந
த்ராதும் பதாவநி! ததா யதபுத் ப்ரதீதம்
ராமாநுஜஸ்ய தவ சாம்ப! ஜகத் ஸமஸ்தம்
ஜாகர்த்தி தேந கலு ஜாகரணவரதேந||

தாயே! பாதுகையே! ராகவன் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து இருந்த போது, இலக்குவன் அவரைக் கண்ணும் கருத்துமாக, விழித்து இருந்து, காப்பாற்றினார். ராகவனைப் பிரிந்த பரதனை நீ அவ்வாறே ரகுவித்தாய்.

அம்ப! பதாவநி! = தாயே! பாதுகே!; த்வயா விரஹிதம் = உன்னாலே பிரிந்திருக்கிற; ராமம் = ஸீராமனையும்; தேந (விரஹிதம்) பரதம் ச = அந்த (ராமனைப் பிரிந்த) பரதனையும்; த்ராதும் = ரகுவிக்க (கவனித்துக்கொள்ள); ததா, ராமாநுஜஸ்ய = அந்த ஆண்டுகளில், இலட்சமணனும்; தவ ச, யத் = நீயும் (முறையே), எந்த ஒரு (விழித்துக் கொண்டிருந்தது); ப்ரதீதம் ஆடுத் = பிரஸித்தமாயிற்றோ; தேந ஜாகரண வரதேந கலு = அந்த ஜாகரதையான விரதத்தினாலன்றோ; ஸமஸ்தம் ஜகத் = பூரா உலகமும்; ஜாகர்த்தி = தொந்தரவு இன்றி இருந்தது.

160. அந்த:புரே பரிஜனை: ஸமயோபயாதை:
அப்யர்ச்சிதா பவளி யா விந்யோபபந்நை:|
ஸா கோஸலேச்வர பதாவநி! பூதீநாம்
ஸங்கட்டநம் மகுடபங்க்திபிரந்வழுஸ்தவம்||

ராகவ பாதுகே! நீ அந்தப்புரத்திலே, அங்கு பணி செய்யும் கைங்கர்யபரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டாய். ஸிம்மாஸனத்திலே வீற்றிருக்கும் ஸமயங்களில், உன்னை வந்து ஸேவித்த அரசர்களின் கிரீடங்கள் உராய்தலையும் அநுபவித்தாய்.

கோஸலேச்வர பதாவநி! = ராகவனின் பாதுகையே!; யா, அந்த: புரே ஸமய = எந்த (நீ) அந்தப்புர பிரதேசங்களில் இருந்த வேளைகளிலே; உபயாதை: = அங்கு இருந்த; விந்யோபபந்நை: = பணிவு மிகுந்த; பரிஜனை: = கைங்கர்யபரர்களால்; அப்யர்ச்சிதா, பவளி = பூஜிக்கப்பட்டவளாக ஆனாயோ; ஸா த்வம் = அந்த நீ; பூதீநாம் மகுட = (வணங்கும்) அரசர்களது கிரீடம்; பங்க்திபி: ஸங்கட்டநம் = கூட்டமாய் உராய்வதை; அந்வழு: = அநுபவித்தாய்.

161. ப்ராப்யாதிகாரம் உசிதம் புவநஸ்ய குப்த்யை
பத்ராஸநம் பரதவந்திதம் ஆச்சர்யந்த்யா|
மத்யேவதீர்ஜனமிவ மாதவ பாதரகேடி!
மாதஸ் தவயாபி மநுவம்சமஹீபதீநாம்||

மாதவ பாதரகேடி! தாயே! உலகத்தை ரகுவிக்க வேண்டி, உன்னை ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்த்தி, பரதன் கைங்கர்யம் செய்தார். மனுவம்சத்து அரசர்களில் ஒருத்தியைப் போல, உனக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது.

மாத!:! மாதவ பாதரகேஷ!: = தாயே! பெருமாளின் பாதுகே!:; புவநஸ்ய குப்த்யை = உலகங்களின் காப்பாற்றுதலை முன்னிட்டு; பரத வந்திதம் = பரதனாலே ஸேவிக்கப்பட்ட; பத்ராஸநம் = ஸிம்மாஸனத்தை; ஆச்சர்யந்த்யா த்வயாபி = அடைந்த, உன்னாலும்; மநுவம்ச மஹீபதீநாம் = மனு வம்ச (பரம்பரை) சக்ரவர்த்திகளின்; மத்யே = நடுவில்; உசிதம் அதிகாரம் ப்ராப்ய = பொருத்தமான பட்டத்தை வகித்து (வகிக்க); அவதீரணமிவ = அவதரித்தது போன்று.

162. ராஜாஸநே ரகுகுலோத்வஹபாதரகேஷ!
 நீராஜநம் ஸமபவத் ஸமயோசிதம் தே
 ச்ளாகாவசேந பஹாச: பரிகூர்ணிதாபி:
 ஸாமந்தமெளளிமணிமங்களதீபிகாபி:||

ரகுகுல நாயகனின் பாதுகே! நீ ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்க, அண்டை நாட்டு அரசர்கள் வந்து பாராட்டினார்கள். அது ஸமயம், அவர்களின் கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, உனக்கு மங்கல ஹாரத்தி எடுத்தது போல இருந்தது.

ரகு குலோத்வஹ பாதரகேஷ! = ராகவனின் பாதுகேஷ!; ராஜாஸநே, தே = ஸிம்மாஸனத்திலே வீற்றிருந்த உனக்கு; ஸாமந்த பஹாச: = அண்டை நாட்டு மன்னர்கள் பலரும்; ச்ளாகாவசேந = பாராட்டைத் தெரிவிக்க (தலையை அசைக்க); மெளளி மணி = (அவர்களது) கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்கள்; பரிகூர்ணிதாபி: = சுற்றப்படும்; மங்களதீபிகாபி: ஸமயோசிதம் = (அந்த வேளைக்குத் தகுந்ததாய்) மங்களாமான; நீராஜநம் ஸமபவத் = ஆரத்தி போல இருந்தது.

163. ப்ருத்வீபதீநாம் யுகபத் கிரீடா:
 ப்ரத்யர்த்திநாம் ப்ராணிதும் அர்த்திநாம் ச|
 ப்ராபுஸ் ததா ராகவபாதரகேஷ
 த்வதீயம் ஆஸ்ததாநிகபாதபீடம்||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே! நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த ஆண்டுகளில், உன்னைச் சரண் அடைந்த அரசர்களுடையவும், பகையை ழுண்டதால் அழிக்கப்பட்ட அரசர்களுடையவும் கிரீடங்கள், உன் திருவடி மேடையை அலங்கரித்தன.

ராகவ பாதரகேஷ! = ராமனின் பாதுகே!; ப்ரத்யர்த்திநாம் ப்ருத்வீ பதீநாம் = விரோதம் கொண்ட அரசர்களுடையவும்; ப்ராணிதும் அர்த்திநாம் ச = பிழைப்பு கோரின மன்னர்களுடையவும்; கிரீடா: யுகபத் = கிரீடங்கள், ஏக காலத்தில்; ததா = நீ ஆட்சி புரிந்த அந்த நாட்களில்; த்வதீயம் ஆஸ்ததாநிக = உன்னுடைய, ஸிம்மாஸனத்துக்குக் கீழே உள்ள; பாதபீடம் ப்ராபு: = திருவடி மேடையை அடைந்தன.

164. ப்ரணம்ய ரங்கேச்வர பாதரகேஷ!
 தூரோபநீதைருபதாவிசேஷ:|
 ஸபாஜயந்தி ஸம ததா ஸபாயாம்
 உச்சைசஸ்தராம் உத்தரகோஸலாஸ் த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த அந்த நாட்களில், கோஸல நாட்டு ஜனங்கள், வெகு தூரத்திலிருந்து கொண்டு வந்த காணிக்கைகளால், உன்னைப் பூஜித்தனர்.

ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! = அரங்கனின் பாதுகையே!; ததா = நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த அந்த ஸமயம்; ஸபாயாம் = (உன்) ஸபையில்; உத்தர கோஸலா: = உத்தர கோஸல மக்கள்; ப்ரணம்ய = (உன்னை) வணங்கி; தூரோப நீதை: = வெகு தூரத்திலிருந்து கொண்டு வந்த;

உபதா விசேஷ: = உயர்ந்த காணிக்கைகளால்; உச்சைஸ்தராம் த்வாம் = மிகவும் மகிழ்வடன், உன்னை; ஸபாஜையந்தி ஸ்ம = பூஜித்தனர்.

165. அபாவ்ருதத்வாரம் அயந்த்ரிதாச்வம்
ரங்கேசுபாதாவநி! பூர்வம் ஆஸீத்|
த்வயா யத்ருச்சாஸாகஸாப்தபாந்தம்
ராமே வந்ஸ்ததேஸி பதம் ரகுணாம்||

அரங்களின் பாதுகையே! ராமன் வனம் சென்ற பின்னர், அயோத்தியில் கோட்டை வாயிற்கதவு சாத்தப்படாமலும், குதிரை முதலியன கட்டப்படாமலும் இருந்தன. நீ பட்டம் ஏற்றதும், வழிப்போக்கர்கள் கவலையின்றிச் சுகமாக நினைத்த இடத்தில் தங்க முடிந்தது.

ரங்கேச பாதாவநி! = ஞாங்கநாதனின் பாதுகே!; பூர்வம் = நீ ராஜை அதிகாரம் ஏறும் முன்பு; அபாவ்ருத த்வாரம் = சாற்றப்படாத கோட்டை வாசலும் (not closed); அயந்த்ரிதாச்வம் = கட்டப்படாத குதிரைகளுமாக இருந்த; ரகுணாம் பதம் = ரகுகுல ராஜதானியான அயோத்தி நகரம்; த்வயா, ராமே வந்ஸ்ததேஸி = உன்னாலே, (ராமன் வனத்திலே இருப்பினும்); பாந்தம் = வழிப்போக்கர்கள்; யத்ருச்சா ஸாகஸாப்த = இஷ்டப்பட்ட இடத்திலே, ஸாகமாக நித்திரை செய்யவும் தக்கதாக; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

166. அநந்யபக்திர் மணிபாதுகே த்வாம்
அப்யர்ச்சயந் தாசுதிர்த்விதீய:|
விகல்ப்யமாந: ப்ரதமேந கீர்த்யா
வந்த்ய: ஸ்வயம் வ்யோமஸதாம் படூவ||

மணிபாதுகையே! மேலான பக்தியுடன் உன்னை பூஜித்த பரதன், அவரது தமையனாகிற ராகவனுடைய கீர்த்தி(புகழ்)க்கு எந்த விதத்திலும் இளைத்தவரல்ல (ஸமம்) என்றே தேவதைகளும் அவரை பூஜித்தனர்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; த்வாம் அநந்ய பக்தி: = உன்னை, எல்லையற்ற பக்தியுடன்; அப்யர்ச்சயந் = பூஜித்த; த்வதீய: தாசுதி: = (பரதன்) தசரதனின் இரண்டாவது மகன்; ப்ரதமேந கீர்த்யா = முதல் பிள்ளையின் (ராமன்) கீர்த்திக்கு; விகல்ப்யமாந: = ஸமமானவன் என்றதால்; வ்யோமஸதாம் = தேவதைகளும்; ஸ்வயம் வந்த்ய: = தானாகவே, வணங்கத்தக்கவராக; படூவ = ஆனார்.

167. அரண்யயோக்யம் பதம் அஸ்ப்ருசந்தீ
ராமஸ்ய ராஜார்ஹுபதே நிவிஷ்டா|
ஆஸ்த்தாநநித்யாஸிகயா நிராஸ்த்த:
ஸ்வர்கெளகஸாம் ஸ்வைரகதேர் விகாதம்||

வனம் சென்ற ராகவனின் திருவடிகளைப் பிரிந்த நீ, அரசர்களின் ஸிம்மாஸனத்திலே எழுந்தருளியிருந்ததால், உன்னுடைய ஸஞ்சாரம் தடைப்பட்டுப் போயிற்று..... நீ, தேவதைகளின் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்க இருந்த தடையைப் போக்கடித்தாய்.

அரண்ய யோக்யம் = காடு சென்ற; ராமஸ்ய பதம் = ராகவனின் திருவடிகளை; அஸ்ப்ருசந்தீ = தொடாமலிருந்தவளாய்; ராஜார்ஹுபதே = அரசர்களின் ஸிம்மாஸனத்திலே (நீ); நிவிஷ்டா = எழுந்தருளியிருந்து; ஆஸ்த்தான = ஸபா மண்டபத்தில்; நித்யாஸிகயா = (ஸஞ்சரிக்காமல்)

நிலைத்து இருக்கவேதான்; ஸ்வர்க்கெளகஸாம் = தேவதைகளின்; ஸ்வைரகதே: = தடங்கலற்ற ஸஞ்சாரத்திற்கு; விகாதம் நிராஸ்த: = (உள்ள) தடங்கலைப் போக்கடித்தாய்.

168. ராஜாஸ்நே சேத் பவதீ நிஷண்ணா
ரங்கேசூதாவநி! தந்ந சித்ரம்|
யத்ராதிருடா: க்ரமச: புரா த்வாம்
உத்தம்ஸயந்தே ரகுஸார்வபெளமா:||

அரங்கனின் பாதுகே! இக்ஷவாகு வம்ச மன்னர்கள் ஆட்சி செய்த ஸிம்மாஸனத்திலே, நீ இருந்தது, ஒரு ஆச்சரியமான விஷயம் அல்ல... முன்னர், ரகுவம்ச அரசர்கள் உன்னை, அவர்களது தலைக்கு அலங்காரமாக (தரித்து) ஸேவித்தவர்கள் அல்லவா? (Ranganatha was the family deity of Raghuvamsam).

ரங்கேச பாதாவநி! = ரங்கநாதனின் பாதுகே!; ராஜாஸ்நே = ஸிம்மாஸனத்திலே; பவதீ, நிஷண்ணா சேத் = நீ இருந்தாய் என்றால்; தத் ந சித்ரம் = அது, ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லையே!; யத்ர, புரா = ஏனெனில், எந்த ஸிம்மாஸனத்திலே முன்பு; க்ரமச: அதிருடா: = வரிசையாக (ஒருவர் காலத்துக்குப் பின் ஒருவராக) அமர்ந்த; ரகுஸார்வபெளமா: = ரகுகுல மன்னர்கள் அனைவரும்; த்வாம் உத்தம்ஸயந்தே = உன்னை, சிரஸிலே வகித்தவர்களே.

169. பத்ராஸநம் சேத் பரிவ்ருத்தம் ஆளீத்
தேவி! கூடினம் தகவினதோழுகம் தே|
கதம் பவேத் காஞ்சநபாதரர்கேடி!
ராமஸ்ய ரகேஷாம்ருகயாவிஹார:||

தங்கப் பாதுகையே! உன் ஸிம்மாஸனத்தைச் சற்று நேரம் தென்திசை நோக்கித் திருப்பி வைத்திருந்தால், ராக்ஷஸர்களை, விளையாட்டாகவே, ராமன் கொன்ற காரியம் நடந்திருக்காது (உன் பார்வை பட்டே இலங்கை அழிந்திருக்கும்).

தேவி! காஞ்சந பாதரகேடி! = தேவி! தங்கமயமான பாதுகையே!; தே பத்ராஸநம் = உன்னுடைய ஸிம்மாஸனத்தை; கூடினம், தகவினதோழுகம் = ஒரு விநாடி, தென் திசை நோக்கி; பரிவ்ருத்தம் ஆளீத் சேத் = திருப்பி வைத்திருந்தால்; ராமஸ்ய, ரகேடி: = ராகவனின் .... ராக்ஷஸர்களை; ம்ருகயா விஹார: = கொன்ற விளையாட்டு; கதம் பவேத்? = எப்படி நடந்திருக்க முடியும்?

170. யாவத் த்வயா ராகவபாதரகேடி!
ஜீக்ஷிதா ராக்ஷஸராஜதாநி|
மாலேவ தாவல்லுளிதா மதாந்தை:
உத்யாநசாகாம்ருக்யதபைஸ்தே||

ராகவனின் பாதுகே! ராக்ஷஸ ராஜதானியான இலங்கை ஜயிக்கப்பட வேண்டும் என்று எப்போது நீ நினைத்தாயோ, அந்த கூடினமே வானர வீரர்களால், இலங்கை, ஒரு பூமாலை போல கசக்கப்பட்டது.

ராகவ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகையே!; த்வயா யாவத் = உன்னால், எந்த நிமிடம்; ராக்ஷஸ ராஜதாநி = ராக்ஷஸ ராஜதாநி (இலங்கை); ஜீக்ஷிதா = ஜயிக்கப்பட வேண்டும் (என நினைக்கப்பட்டதோ); தாவத், தே உத்யாந = அந்த கூடினமே, உன் தோட்டத்திலிருந்த;

மதாந்தை: சாகாம்ருக யூதபை: = கொழுப்பினால் ஒன்றும் புரியாமலிருந்த வானரத் தலைவர்களால்; மாலேவ லூளிதா = மாலையைப் போல கசக்கப்பட்டது இலங்கை.

171. மஹீஸுவிதாம் ராகவபாதரகேஷி!
 பத்ராஸநஸ்ததாம் பவதீம் ஸ்ப்ருந்த:
 பூர்வம் ததாத்வே நியதேபி பூய:
 கல்யாணதாம் ஆநசிரே கிரீடா:||

ராகவனின் பாதுகையே! நீ ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்திருந்த போது, உன்னைச் சேவித்த அரசர்களுடைய மகுடங்களின் பளபளப்பு, உன் ஸ்பர்சம் ஏற்படுவதற்குமுன் இருந்ததைக் காட்டிலும் கூடிற்று.

ராகவ பாதரகேஷி! = மூர்ராமனின் பாதுகையே!; பத்ராஸநஸ்ததாம் = ஸிம்மாஸனத்திலே; பவதீம் ஸ்ப்ருந்த:<் = உன்னை ஸ்பர்சித்த (தொட்டதால் i.e. with contact); மஹீஸுவிதாம் கிரீடா: = (ஸேவித்த) மன்னர்களின் மகுடங்கள்; பூர்வம் ததாத்வே நியதேபி = முன்பே பளபளப்பாக ஜ்வலித்தாலும்; பூய: = மறுபடி; கல்யாணதாம் ஆநசிரே = மேலும் பளபளப்புடன் விளங்கின.

172. அநிச்சத: பாண்டரம் ஆதபத்ரம்
 பித்ரா விதீர்ணம் மணிபாதரகேஷி|
 ஆஸீத் த்வதர்த்தம் வித்ருதேந தேந
 ச்சாயா ஸமக்ரா பரதஸ்ய மெளைளா||

தகப்பனாரால் கொடுக்கப்பட்ட வென் கொற்றக் குடையை, பரதன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தக் குடை உனக்குப் பிடிக்கப்பட்டபோது அதன் பூரண நிழல் அவன் மேல் விழுந்தது.

மணிபாதரகேஷி! = மணிபாதுகே!; பித்ரா விதீர்ணம் = தகப்பனாரால் கொடுக்கப்பட்ட; பாண்டரம் ஆதபத்ரம் = வெண்மையான குடையை; அநிச்சத: = விரும்பாத (ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த); பரதஸ்ய மெளைளா = பரதனுடைய தலையிலே; த்வதர்த்தம் = உன் பொருட்டும்; வித்ருதேந தேந = பிடிக்கப்பட்ட (அந்த வெண்கொற்றக் குடையின்); ஸமக்ரா சாயா = பூர்ணமான நிழல்; ஆஸீத் = உண்டாயிற்று.

173. பாதுகே! ரகுபதெள யத்ருச்சயா
 ப்ரஸ்திதே வநவிவூரகெளதுகாத்|
 ஆதிராஜ்யமதிகம்ய தே யுவாம்
 அக்ஷதம் வஸுமதீமரக்ஷதம்||

பாதுகையே! தெய்வ ஸங்கல்பத்தால், ராகவன் காட்டில் ஸஞ்சாரம் செய்யப் புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்.....நீங்கள் பட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, பூமியை ஒரு குறைவும் இல்லாமல் காப்பாற்றின்ரகள்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யத்ருச்சயா ரகுபதெள = தெய்வசங்கல்பத்தால் ராகவன்; வன விஹார கெளதுகாத் = காட்டிலே ஸஞ்சரிக்க, ஸந்தோஷத்துடன்; ப்ரஸ்திதே = பிரயாணமாகிச் சென்ற பின்னர்; தே யுவாம் = அப்படிப்பட்ட (பெருமை உள்ள) நீங்களன்றோ; ஆதிராஜ்யம் அதிகம்ய = பட்டம் ஏற்றுக் கொண்டு; வஸுமதீம் = பூமண்டலத்தை; அக்ஷதம் அரக்ஷிதம் = குறைவின்றிக் காப்பாற்றின்ரகள்.

174. ரகுவீரபதாநுவங்கமாத்ராத்
 பரிபர்ஹேஷா நிவேசிதா யதி த்வம்
 அதிகாரதினே கதம் புநஸ் தே
 பரிவாராஸ் தவ பாதுகே! படூவு:!!

பாதுகையே! எம்பெருமானுக்கு உபயோகப்படும் உபசாரக் கருவிகளான குடை - சாமரம் போன்ற கோண்டியில் உன்னைச் சேர்ப்பது சரியாகாது. ஏன் என்றால், நீ பட்டம் ஏற்ற காலத்தில், இவைகளை நீ அநுபவித்தாயே!

பாதுகே! த்வம் = பாதுகையே! நீ; ரகுவீர பதாநுவங்கமாத்ராத் = ராகவனின் திருவடிகளில் இருப்பவள் என்ற காரணத்தாலே; பரிபர்ஹேஷா = குடை / சாமரம் போன்ற வகையறாவில்; நிவேசிதா யதி = உன்னையும் சேர்த்தால்; அதிகார தினே = நீ ராஜ்யம் ஆண்ட நாட்களிலே; தே கதம் புந: = உனக்கு, அந்தக் குடை போன்றவை, எப்படி; தவ பரிவார: = உன்னுடைய பரிவாரங்களாய்; படூவு: = ஆயின?

175. புருஷார்த்தசதுஷ்டயார்த்திநீநாம்
 பரிஷுத் தே மஹிதா வளிஷ்ட்டமுக்கை:|
 க்ரயவிக்ரயபட்டணம் ப்ரஜாநாம்
 அபவத் காஞ்சநபாதுகே! ததாநீம்||

காஞ்சந பாதுகே! உன்னுடைய 14 ஆண்டு ராஜ்ய பரிபாலன நேரத்தி, வளிஷ்டர் போன்ற மஹனியர்களால் கொண்டாடப்பட்டது...உன் ஸபை, தர்ம - அர்த்த - காம - மோக்ஷம் என்ற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை வியாபாரம் செய்யக்கூடிய பட்டணம் போல விளங்கியது.

காஞ்சந பாதுகே! = தங்கப் பாதுகையே!; ததாநீம் = அந்த நாட்களில் (நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தபோது); வளிஷ்ட முக்கை: = வளிஷ்டர் போன்ற மஹான்களால்; மஹிதா, தே பரிஷுத் = கொண்டாடப்பட்ட, உனது ஸபை; புருஷார்த்த சதுஷ்டயார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம் க்ரயவிக்ரய பட்டணம் = தர்ம - அர்த்த - காம - மோக்ஷம் என்ற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை வியாபாரம் செய்யும் நகரம் போல்; அபவத் = ஆயிற்று.

176. மநுஜத்வதி ரோஹிதேந சக்யே
 வடுஷ்கேந விரோதிநாம் நிராஸே|
 அபஜத் பரதாதிபேதம் ஈச:
 ஸ்வயம் ஆராதயிதும் பதாவநி! த்வாம்||

பாதுகே! பெருமாள், ராமன் ஒருவனாக மட்டுமே அவதாரம் செய்து, அஸாரர்களைக் கொல்ல வல்லவனாக இருந்தும், உனக்கும் தானே கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும் எனும் ஆசையால், பரதன் முதலான பிரிவுகளையும் அடைந்தார்.

பதாவநி! = பாதுகே!; மநுஜத் வதி ரோஹிதேந = மனுஷ்யனாக (மறைக்கப்பட்டிருந்த) அவதரித்து; ஏகேந வடுஷ்கா = ஒரு சர்வத்தால் மட்டுமே (ராமனாக மட்டும்); விரோதிநாம் நிராஸே = சத்ருக்களைப் போக்கடிக்கக்கூடிய; சக்யே(அபி) = சக்தியை உடைத்தாக இருந்தாலும்; ஈச: த்வாம், ஸ்வயம் = பெருமாள், உன்னை, தானே; ஆராதயிதும் = ஆராதிக்க ஆசைப்பட்டதால்; பரதாதிபேதம் = பரதன் போன்ற பிரிவுகளையும்; அபஜத் = அடைந்தார்.

177. மகதாங்ககளிங்கவங்கமுக்யாந்
 விமதாந் ரந்தரகவேவினை: ஸஸைந்யாந்|
 ரகுபுங்கவபாதுகே! விஜிக்யே
 பரதச்சாஸநம் உத்வஹந் பவத்யா:||

பாதுகே! உன்னால் ஆணையிடப்பட்டு, பரதன் மகத - அங்க - கலிங்க - வங்க தேச அரசர்களை வென்றார்.

ரகுபுங்கவ பாதுகே! = ஸ்ரீராமனின் பாதுகே!; பவத்யா: சாஸநம் = உன்னுடைய உத்தரவை; உத்வஹந் = முன்னிட்டு; பரத: - மகத - அங்க - களிங்க - வங்க முக்யாந் = பரதன், மகத / அங்க / கலிங்க / வங்க தேச மன்னர்களையும்; ரந்தரகவேவினை: = உபத்ரவிக்க ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த; ஸஸைந்யாந் = (ஏனையோரையும்) ஸஸைந்யத்துடனே கூடின; விமதாந் விஜிக்யே = சத்ருக்களையும் ஜியித்தார்.

178. அநிதரவஹநீயம் மந்த்ரிமுக்கயைர் யதா தத்
 த்வயி விநிஹிதம் ஆளீத் ஸமர்யவம்ஸாதிராஜ்யம்|
 ரகுபதி பதரகேஷ! ரத்நபீடே ததாநீம்
 ச்ரியம் இவ தத்ருக்கஸ்த்வாம் ஸாதரம் லோகபாலா:||

ரகுவீரனின் பாதரகேஷ! ஸமர்ய வம்ச ராஜ்ய அதிகாரம் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவராலும் நிர்வகிக்க முடியாது, என ஸமந்திரர் முதலியோரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது....அப்போது, ஸகல தேவதைகளும், உன்னை ஸேவித்தனர்.

ரகுபதி பதரகேஷ! = ஸ்ரீராமனின் பாதுகே!; மந்த்ரி முக்கயை: = முக்கியமான (ஸமந்த்திரர் போன்ற) மந்திரிகளால்; அநிதர வஹநீயம் = உன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் வகிக்க முடியாத; தத் ரகுவம்ஸாதி ராஜ்யம் = அந்த ரகுகுல ராஜ்ய பட்டம்; த்வயி விநிஹிதம் = உன்னிடம் வைக்கப்பட்டதாக; ஆளீத், ததாநீம் = ஆயிற்றோ - அப்போது; லோகபாலா: = தேவதைகள்; த்வாம் ரத்நபீடே = உன்னை ஸிம்மாஸனத்திலே; ச்ரியம் இவ = மகாலக்ஷ்மியைப் போல; ஸாதரம் தத்ருச: = ஆதரத்துடன் ஸேவித்தனர்.

179. பரிஹ்ருத தண்டகாத்வ கமநம் பதரக்ஷிணி தத்
 பரிணத விச்வ ஸம்பதுதயம் யுவயோர் த்விதயம்|
 ரகுபதி ரத்நபீடம் அதிருஹ்ய ததா விததே
 வ்யபகதவரிப்புப்ரிலயம் வஸாதாவலயம்||

ராமன் வனம் சென்ற ஸமயம், திருவடிகளை விட்டுப் பிரிந்த, நீங்கள் இருவரும், 14 ஆண்டுகள் ரகுவம்ச அரசர்களின் ஆட்சி பீடத்திலே அமர்ந்து, சத்ரு பயம் இல்லாதவாறு செய்தீர்கள்.

ததா = அந்த ஸமயம் (ராமன் வனம் சென்ற); தண்டக அத்வ கமநம் = தண்டக வன வழியிலே ஸஞ்சரித்த; பதரக்ஷிணி பரிஹ்ருத = திருவடியை ரக்ஷிக்கும் பொறுப்பை விட்டு, பரிணத விச்வ ஸம்பத் = கைக்கு வந்த, பூவுலகின் கேஷமங்களை; உதயம் தத் = விருத்தி செய்த, அந்த பிரளித்தமான (14 years) நாட்களிலே; உபயோ: த்விதயம் = நீங்கள் இருவரும்; ரகுபதி ரத்நபீடம் = ராகவனின் ஸிம்மாஸனத்திலே; அதிருஹ்ய, வஸாதாவலயம் = வீற்றிருந்து, பூமண்டலத்தை; வைரிப்புப்யபகத = சத்ரு அரசர்களின் இடையூறு இல்லாமல்; நிலயம் விததே = உள்ளதாகச் செய்தீர்கள்.

180. ப்ராப்தோதயா ததாநீம்
 கிமிபி தமஸ்தந்நிராகரோத் பவதீ|
 தநுரிவ மனுகுலஜநுஷாம்
 ப்ரஸவித்ரீ ரத்நபாதுகே! ஸவிது:||

ரத்ன பாதுகையே! பட்டம் ஏற்றக்கொண்ட நீ, மனுவம்ச ராஜாக்களின் ஜச்வர்யத்தை அடைந்து, அயோத்தி மாந்தரின் துக்க இருளைப் போக்கி, சூரியனைப்போல விளங்கினாய்.

ரத்ந பாதுகே! = மணிமயமான பாதுகையே; ததாநீம் = பட்டம் ஏற்ற அந்தக்காலங்களிலே; ப்ராப்த உதயா = ஜச்வர்யத்தை அடைந்த; பவதீ, மனுகுலஜநுஷாம் = நீ, மனுவம்ச அரசர்களுக்கு; ப்ரஸவித்ரீ ஸவிது: = உண்டான ஸுரியனுடைய; தநுரிவ கிமிபி = சர்வரம் போல, - இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத; தத் தம: = அந்த அஞ்ஞான இருளை; நிராகரோத் = போக்கடித்தாய்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, அதிகாரபரிக்ரஹபத்ததி: - ஷஷ்டீ.

7. அபிஷேகபத்ததி (முடிகுட்டுப் படலம்)

பாதுகா பட்டாபிஷேக வைபவம் பற்றின வர்ணனைகள், இந்தப் பத்ததியிலே - 30
சுலோகங்கள் கொண்டது.

181. பாஹி ந: பாதுகே! யஸ்யா
விதாஸ்யந் அபிஷேசநம்|
ஆபிஷேசநிகம் பாண்டம்
சக்ரே ராம: ப்ரதக்ஷிணம்||

பட்டாபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களை, வனம் புறப்படும் முன், ராமன் பிரதக்ஷிணம் செய்தார்....அந்தப் பாதுகைகள் எம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யஸ்யா: அபிஷேசநம் = எந்தப் பாதுகைகளுக்கு பட்டாபிஷேகம்; விதாஸ்யந் = பண்ணி வைக்கப் போகிற; ராம: ஆபிஷேசநிகம் பாண்டம் = ஸ்ரீராமன், அபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்து வைத்திருந்த பொருட்களை; ப்ரதக்ஷிணம் சக்ரே = வலம் வந்தாரோ; ந: பாஹி = (அவை) எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

182. ராகவஸ்ய சரணை பதாவநி!
ப்ரேக்ஷிதும் த்வதபிஷேகம் ஈஷு:
ஆபிஷேசநிகபாண்டஸந்நிதெள
யத் ப்ரதக்ஷிணகதி: சணந் யயெள||

பாதுகே! ராகவன் உன் பட்டாபிஷேக வைபவத்தைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டார் போலும்! எனவே, அபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்து வைத்திருந்த பொருட்களை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தபோது, மிக மெள்ள நடந்தார்.

பதாவநி! = பாதுகே!; ராகவஸ்ய சரணை = ராமனின் திருவடிகள்; த்வத் அபிஷேகம் = உன்னுடைய அபிஷேக வைபவத்தை; ப்ரேக்ஷிதும் ஈஷு: = பார்க்க ஆசைப்பட்டன; யத், ஆபிஷேசநிக பாண்ட ஸந்நிதெள = எந்த காரணத்துக்காக, அபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்த பொருட்களை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தபோது; சணந: ப்ரதக்ஷிண கதி: யயெள = மெதுவாக, சுற்றி வந்தார் (ன).

183. மூர்த்தாபிவிக்கைதர் நியமேந வாஹ்யெள
விசிந்த்ய நூநம் ரகுநாதபாதெள|
ரத்னாஸநஸ்த்தாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ராமாநுஜந்மா பரதோடிப்யவிஞ்சத||

பாதுகே! ராகவனுடைய திருவடிகளைப் பட்டாபிஷேகம் ஆனவர்கள் மட்டுமே தாங்கவேண்டும் என யோசித்து, பரதன் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; ரத்னாஸநஸ்த்தாம், த்வாம் = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே, உன்னை; ராமாநுஜந்மா பரத: = ஸ்ரீராமனின் தம்பியான பரதன்; ரகுநாத பாதெள = ராகவனின் திருவடிகள்; மூர்த்தாபிவிக்கை: நியமேந = பட்டாபிஷேகம் ஆனவர்களால் மட்டுமே; வாஹ்யெள விசிந்த்ய = வகிக்கத்தக்கவை என நிச்சயித்தவராய்; அப்யஷிஞ்சத் = பட்டாபிஷேகம் செய்தார் (உனக்கு); நூநம் = நிச்சயம்.

184. ப்ராதுர்நியோகேப்யநிவர்த்தமாநம்
 ராஜ்யாபிழேகம் ச பரித்யஜந்தம்|
 ராமாநுஜேள தெள நநு பாரதந்தர்யாத்
 உபாவுபாப்யாம் பவதீ ஜிகாய||

தமையன் ராமன் சொன்ன வார்த்தையை, அவர்களது தம்பிகள் இலக்குவன் / பரதன் இருவருமே கேட்டு நடக்க வில்லை. (உடன் காட்டுக்கு வரவேண்டாம் என்பதில் முதல்வனும், பட்டாபிழேகம் செய்து கொள்வதிலே அடுத்தவனும்). அந்த இரண்டு காரியங்களையுமே, நீ (பாதுகை) ராமன் சொல்படி கேட்டவன் அன்றோ!

பவதீ = நீ; ப்ராது: நியோகே அபி = தமையனின் நியமனத்திற்கும் (கட்டுப்பட்டு); அநிவர்த்தமாநம் = திரும்பாதவரும்; ராஜ்யாபிழேகம் பரித்யஜந்தம் ச = பட்டாபிழேகத்தை விரும்பாதவரும் ஆகிற; ராமாநுஜேள = ராகவனின் தம்பிகள்; தெள உபெள உபாப்யாம் = அந்த இருவரையும் (Lakshmanan / Bharatha) அவ்விரு விஷயங்களிலும்; பாரதந்தர்யாத் = சொற்படி நடந்து; ஜிகாய நநு. = ஜயித்தவன், நிச்சயம்.

185. நிவேச்ய ரங்கேச்வரபாதரகேடி!
 பத்ராஸநே ஸாதரம் அப்யவிஞ்சதி|
 வசீ வளிஷ்ட்டோ மறுவம்சஜாநாம்
 மஹீஸுதாம் வம்சுப்ரோஹிதஸ் த்வாம்||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே! மனுவம்ச குல குருவான வளிஷ்டர்; உன்னை ஸிம்மாஸனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி, ஆதரவுடன் பட்டாபிழேகம் செய்தார்.

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; மனுவம்ச ஜாநாம் மஹீஸுதாம் = மனுவம்ச அரசர்களின்; வம்ச புப்ரோஹித: = குல குருவும்; வசீ வளிஷ்ட்ட: = இந்திரியங்களை ஜயித்தவருமான வளிஷ்டர்; த்வாம், பத்ராஸநே நிவேச்ய = உன்னை, ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்த்தி; ஸாதரம் அப்யவிஞ்சதி = அன்புடன் அபிழேகம் செய்தார்.

186. க்ருதாபிழேகா பவதீ யதாவத்
 ரங்கேச பாதாவநி! ரத்நபீடே|
 கங்காநிபாதஸ்நபிதாம் ஸாமேரோ:
 அதித்யகாழிம் அதச்கார||

அரங்கனின் பாதுகையே! ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே உனக்கு அபிழேகம் செய்தபொழுது, மேருமலைமேல் கங்கை வர்ஷித்ததைக் காட்டிலும் உயர்வாக இருந்தது.

ரங்கேச பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகே!; ரத்நபீடே = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே; யதாவத் க்ருத = சாஸ்திர விதிகளின்படி செய்யப்பட்ட; அபிழேகா பவதீ = அபிழேகத்தை உடைய நீ; கங்கா நிபாத = கங்கை கொட்டுவதால்; ஸ்நபிதாம் = நனைக்கப்பட்ட (ஏரம் அடைந்த); ஸாமேரோ: = மேரு மலையின்; அதித்யகா ஔழிம் = உச்சிப்பகுதிகளை; அதச்கார = இளப்பமாகச் செய்தாய்.

187. வளிஷ்டமுக்கையர் விவீதாபிழேகாம்
 ராஜ்யாஸநே ராமநிவேசயோக்யே|
 துஷ்டாவ ரங்கேச்வரபாதரகேடி!
 ப்ராசேதஸஸ் த்வாம் ப்ரதம: கவீநாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! "ராமன் எழுந்தருளி இருக்க வேண்டிய ஸிம்மாஸனத்திலே, வளிஷ்டர் முதலானோர் உன்னை எழுந்தருளப் பண்ணி, பட்டாபிஷேகம் செய்தனர்" என்று ஆதிகவி வால்மீகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; ராம நிவேச யோக்யே = ராமன் அமர்ந்திருக்கத் தக்கதான்; ராஜ்யாஸநே = அரச பீடத்திலே; வளிஷ்ட முக்ஷை: = வளிஷ்டர் போன்ற மகான்களால்; விஹித அபிஷேகாம் = செய்யப்பட்ட அபிஷேகத்தை உடைய; த்வாம் = உன்னை; கவீநாம் ப்ரதம: = கவிகளுள் முதல்வரான்; ப்ராசேதஸ: = வால்மீகி; துஷ்டாவ = ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

188. ரகேஷாவதார்த்தம் மணிபாதரகேஷ!

ராமாத்மநோ ரங்கபதே: ப்ரவாஸே|
ரகேஷாபகாராத் பவதீ விதேநே
ராஜந்வதீம் கோஸலராஜதாநீம்||

மணிபாதரகேஷ! ராகவன் ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்ய, வனம் சென்றார். அந்த நாட்களில், நீ கோஸல ராஜதானியான அயோத்தியை ரகுவித்தாய்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகையே!; ரகேஷாவதார்த்தம் = ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்ய; ராமாத்மந: = ராமனாக அவதாரம் செய்த; ரங்கபதே: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; ப்ரவாஸே = வனம் சென்ற போது; பவதீ, ரகேஷாபகாராத் = நீ, ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு; கோஸல ராஜதாநீம் = கோஸல தேசத்தின் ராஜதானியை (அயோத்தியை); ராஜந்வதீம் விதேநே = நல்ல அரசனை உடையதாகச் செய்தாய்.

189. ப்ராப்தாபிஷேகா மணிபாதரகேஷ!

ப்ரதாபம் உக்ரம் ப்ரதிபத்யமாநா|
சசாஸ ப்ருத்வீம் பவதீ யதாவத்
ஸாகேதஸிம்ஹாஸநஸார்வபெளமீ||

மணிபாதுகையே! அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, அயோத்தியின் ஸிம்மாஸனத்திலே, யஜமானியாக வீற்றிருந்த நீ, பூமியை, உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் நன்கு பராமரித்தாய்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகையே!; அபிஷேக ப்ராப்தா = அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட; பவதீ, ஸாகேத ஸிம்ஹாஸந = நீ, அயோத்யா பட்டணத்து ஸிம்மாஸனத்திலே; ஸார்வபெளமீ = யஜமானியாக வீற்றிருந்து; உக்ரம் ப்ரதாபம் = பூமண்டலத்தை, உனது கடுமையான பராக்கிரமம்; ப்ரதிபத்யமாநா = அடைந்தவளாய் (உள்ளவளாக); யதாவத் சசாஸ = தக்கபடிக் காப்பாற்றினாய்.

190. தசாநநாதீந் மணிபாதரகேஷ!

ஜிகீஷதோ தாசுதேர் வியோகாத்|
ஜாதோபதாபா த்வயி ஸம்ப்ரயுக்தை:
தீர்த்தோதகை: உச்சவஸிதா தரித்ரீ||

மணிபாதரகேஷ! ராவணன் முதலானவர்களை ஜயிக்க வேண்டி, ராகவன் வனம் சென்ற பிரிவினால், பூமாதேவிக்கு ஏற்பட்ட வேட்கை (தாபம்); உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்த ஸமயம், சேர்த்த புண்ணிய தீர்த்தங்களின் குளிர்ந்த நீரால் தீர்ந்தது.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகையே!; தசாநநாதீந் = ராவணன் முதலியோரை; ஜிகீஷத: = ஜயிக்க (புறப்பட்ட); தாசுதே: வியோகாத் = ராமனின் பிரிவால்; ஜாத உபதாபா = உண்டான

வருத்தம் (குடு); தரித்ரி = பூமாதேவிக்கு; தவயி ஸம்ப்ரயுக்கை: = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்டுள்ள; தீர்த்தம் உதகை: = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் குளிர்ச்சியால்; உச்சவளிதா = ஸமாதானம் அடைந்தாள்.

191. அத்யாளிதம் மநுமுகை: க்ரமசோ நரேந்த்ரரை:
 ஆரோப்ய தேவி! பவதீம் தபநீயபீடம்|
 ராஜ்யாபிஷேகம் அநகம் மணிபாதரகேடி!
 ராமோசிதம் தவ வசம் பரதோ விதேநே||

மணிபாதரகேடி! மநு முதலிய அரசர்கள் வீற்றிருந்த தங்க ஸிம்மாஸனத்திலே, பரதன் உன்னை எழுந்தருளப் பண்ணி, ஸ்ரீராமனுக்குச் செய்ய வேண்டிய அபிஷேகத்தை உனக்குச் செய்தார்.

மணிபாதரகேடி! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி!; மநுமுகை: நரேந்த்ரரை: = மநு முதலான அரசர்களால்; க்ரமச: அத்யாளிதம் = வரிசையாக ஏறப்பட்ட; தபநீய பீடம் = பொன்மயமான ஸிம்மாஸனத்திலே; பவதீம், பரத: ஆரோப்ய = உன்னை, பரதன் அமர்த்தி; ராம உசிதம் அநகம் = ராமனுக்குச் செய்வது போன்றே, குறைவற்ற; ராஜ்யாபிஷேகம் = முடிகுட்டு விழாவை; தவ வசம் விதேநே = உனக்குச் செய்தார்.

192. ஸ்நேஹேந தேவி! பவதீம் விஷயேநிவிஷிஞ்சந்
 த்விஸ்ஸப்தஸங்க்யபுவநோதரதீபரேகாம்|
 ஜாதம் ரகூத்வஹநதிவாகரவிப்ரயோகாத்
 அந்தம் தமிஸ்ரம் அஹரத் பரத: ப்ரஜாநாம்||

தேவி! ராகவன் காடு சென்றதால், இருளில் போலத் தவித்த ஜனங்களின் துயரை, பரதன், உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து, ஒரு ஒளிதரும் தீபம் போல உன்னை ஆக்கினார்.

தேவி! = தேவி!; ரகூத்வஹ திவாகர = ஸ்ரீராமன் என்ற சூரியனின்; விப்ரயோகாத் ஜாதம் = பிரிவால் ஏற்பட்ட; ப்ரஜாநாம் அந்தம் = ஜனங்களுடைய இருளாகிற; தமிஸ்ரம், பரத: = பார்வை இல்லாமையை (not visible), பரதன்; பவதீம் ஸ்நேஹேந = உன்னை, ஆதுரத்துடன்; த்விஸ்ஸப்த ஸங்க்ய = (2 x 7) பதினான்கு (வருடங்கள்); புவந உதர = உலகங்களின் மையப்பாகத்திலே (centre); தீபரேகாம் விஷயே = ஒரு ஒளிவிளக்கை ஏற்றுமாப் போலே; அபிஷிஞ்சந் = அபிஷேகம் செய்வித்து; அஹரத் = போக்கடித்தார்.

193. ஹஸ்தாபசேய புருஷார்த்தபலப்ரஸஅதேர்
 மூலம் பதாவநி! முகுந்தமஹ்ருஹஸ் த்வம்|
 ச்சாயாவிசேஷமதிசத் யத் அஸெள ப்ரஜாநாம்
 ஆவர்ஜிதைஸ் த்வயி சுபைரபிஷேகதோயை:||

பாதுகையே! மக்கள் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் கைகளாலே எட்டிப் பறித்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு (கருணை உள்ளம் கொண்ட) மிகச் சுலபனாக உள்ள, முகுந்தனை ஒரு மரத்திற்கு ஒப்பிட்டால், நீ அந்த மரம் தழைத்து ஒங்கி வளர, உனது அபிஷேக ஜலத்தால் ஸஹாயம் செய்வன் அன்றோ!

பதாவநி! = பாதுகே!; ஹஸ்த அபசேய = கையினால் பறிக்கும் அளவுக்கு (very easy to reach); புருஷார்த்த பல = சதுர்வித புருஷார்த்தங்களாகிற பலனை (also மழும்=fruit); ப்ரஸஅதே: = உண்டு பண்ணக்கூடிய; முகுந்த மஹ்ருஹ = முகுந்தனாகிற மரத்தின்; த்வம், மூலம் = வேர் போன்ற நீ; யத் அஸெள = எந்த, அப்படிப்பட்ட மரம்; த்வயி ஆவர்ஜிதை: = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்ட; சுபை: அபிஷேக தோயை: = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் அபிஷேக ஜலம்; சாயா விசேஷம் அதிசத் = உயர்ந்த நிழலைக் கொடுத்ததோ.

194. அஹ்நாய் ராமவிரஹாத் பரிகிந்நவ்ருத்தே:
 ஆச்வாஸநாய் பவதீ மணிபாதரர்கேடி!
 தீர்த்தாபிஷேகம் அபதிச்ய வஸாந்தராயா:
 சக்ரே ததா ஸமுசிதம் சிசிரோபசாரம்||

பாதுகே! ராகவனின் பிரிவால் மிகுந்த தாபத்தை அடைந்திருந்த பூமிக்கு, ஸமாதானம் செய்யும் பொருட்டு, நீ, அபிஷேகம் செய்து கொள்ளும் வ்யாஜமாய், குளிர்ந்த உபசாரத்தைச் செய்தாய்.

மணிபாதரர்கேடி! = மணிபாதுகையே!; ராம விரஹாத் = ராகவனின் பிரிவால்; பரிகிந்ந வ்ருத்தே: = வருத்தம் அடைந்த; வஸாந்தராயா: = பூமாதேவியின்; ஆச்வாஸநாய, பவதீ = ஸமாதானத்திற்காக, நீ; தீர்த்த அபிஷேகம் = புண்ணிய நீரால் அபிஷேகம் என்பதை; அபதிச்ய, ததா = ஒரு வ்யாஜமாக்கி, அந்த வேளையில்; ஸமுசிதம் சிசிரோபசாரம் = தக்க, குளிர்ந்த உபசாரத்தை; அஹ்நாய சக்ரே = உடனே செய்தாய்.

195. மாலிந்யம் ஆச்சிதவதீ மணிபாதரர்கேடி!
 பங்கேந கேகயஸாதாகலஹோத்திதேந|
 சுத்திம் பராம் அதிஜகாம வஸாந்தரேயம்
 த்வத்த: குணாந் நிபதிதைரபிஷேகதோயை:||

மணிபாதுகே! கேகய மன்னனின் மகளான கைகேயியின் கலகத்தால் களங்கப்பட்டுப் போன பூமி, உன் அபிஷேக ஜலத்தால் அலம்பப் பட்டு, குணாத்திலே சுத்தி அடைந்தது.

மணிபாதரர்கேடி! = மணிபாதுகையே!; கேகயஸாதா = கேகய மன்னனின் மகள் (கைகேயி); கலஹ உத்திதேந = சண்டையினால் ஏற்பட்ட; பங்கேந = பாவ அழக்கால்; மாலிந்யம் ஆச்சிதவதீ = தூக்கம் அடைந்திருந்த; இயம் வஸாந்தரா = இந்த பூமண்டலம்; த்வத்த: நிபதிதை: = உன்னிடமிருந்து விழுந்த; அபிஷேக தோயை: = அபிஷேக ஜலத்தால்; குணாத், பராம் சுத்திம் = ஒரு குணாத்திலே, உயர்ந்த சுத்தத்தை; அதிஜகாம = அடைந்தது.

196. ஆவர்ஜிதம் முநிகணேந ஜகத்விபூத்தய
 தோயம் பதாவநி! ததா த்வயி மந்தரபூதம்|
 ஸ்ரூலாவலேகஸலிலம் நிகமத்துமாணாம்
 சாபோதகஞ்ச ஸமபூத் குடனாசராணாம்||

பாதுகையே! ரிஷிகளால், ஜபிக்கப்பட்டு, உன் மேல் சேர்க்கப்பட்ட பரிசுத்தமான ஜலம், வேதமாகிற மரம் வளர நீராகவும், அதே சமயம், ராக்ஷஸர்களின் அழிவை நிச்சயித்த நீராகவும் ஆனது.

பதாவநி! = பாதுகே!; ஜகத் விபூத்தய = உலகின் கேடிமத்திற்காக, முநிகணேந = ரிஷிகளின் கூட்டத்தினால்; மந்தர பூதம் த்வயி = மந்திரங்களால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, உன்மீது; ஆவர்ஜிதம் தோயம் = சேர்க்கப்பட்ட நீர்; நிகம த்துமாணாம் = வேதங்களின் (மரம்); ஸ்ரூலாவலேக ஸலிலம் = வேரில் கொட்டிய ஜலமாகவும்; குடனாசராணாம் = ராக்ஷஸர்களுக்கு; சாப உதகம் ச = சாப நீராகவும்; ஸமபூத் = ஆயிற்று.

197. விப்ரோவிதே ரகுபதெள பவதீ யதார்ஹம்
 மாந்யே பதே ஸ்த்திதிமதீ மநுவம்சஜாநாம்|
 ஆத்மந்யதர்வநிபுணை: ப்ரஹிதை: ப்ரஜாநாம்
 அச்சுஞ்யபாஸ்யத் அபிஷேகஜல ப்ரவாஹை:||

பாதுகே! மநுவம்ச மன்னர்களின் ஸிம்மாஸனத்திலே உன்னை அமர்த்தி, அதர்வன வேதத்தில் நிபுணரான வளிஷ்டர் மற்றவர்களும் சேர்த்த அபிஷேக ஜலத்தால், ராமன் வனம் ஏகியதால்

துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மக்களின் கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டது.

ரகுபதெள விப்ரோவிதே = ஸ்ரீராமன் வனம் சென்ற ஸமயம்; பவதி, மநுவம்ச ஜாநாம் = நீ, மநு வம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களுடைய; மாந்யே, பதே யதார்ஹும் = மேன்மையான லிம்மாஸனத்திலே, தக்கபடி; ஸ்ததிதிமதீ = வீற்றவளாய்; அதர்வ நிபுணை: = அதர்வன வேதத்தில் நிபுணர்களான வளிஷ்டர் முதலியோரால்; ஆத்மநி ப்ரஹிதை: = உன்னிடத்திலே சேர்க்கப்பட்ட; அபிஷேக ஜல ப்ரவாஹை: = அபிஷேக ஜலத்தின் வெள்ளத்தால்; ப்ரஜாநாம் அச்சுணி = மக்களின் கண்ணீரை; அபாஸ்யத் = போக்கினாய்.

198. ப்ராயோ விசோவிதரஸா பதிவிப்ரயோகாத்
பர்யாகுலீக்ருதஸமுத்ரபயோதரா கெளா:
அம்ப தவதீயம் அபிஷேகபய: பிபந்தீ
தேநூர் பழுவ ஜகதாம் தநதாந்யதோக்தரீ||

ராமனின் பிரிவால், வருத்தமுற்ற பூமியாகிற பசுவிற்கு மடியில் (*udder* - ஸமுத்திரம்) பால் வற்றிவிடவும், உன் பட்டாபிஷேக ஜலம் பட்டு, மறுபடி தனம் - தான்யம் இவைகளை சுரக்கும் காமதேநுவாயிற்று.

அம்ப! = தாயே!; பதி விப்ரயோகாத் = கணவனாகிற ஸ்ரீராமனின் பிரிவால்; கெளா: ஸமுத்ர பயோதரா = (பூமியாகிற) பசுவின் மடி போன்ற கடல் நீர்; பர்யாகுலீக்ருத = கலங்கியிருக்கவும்; ப்ராய: விசோவிதா = மிகவும் வற்றுடிக்கப்பட்ட; ரஸா = ஸந்தோஷம் எனும் பாலை (*milk*); தவதீயம் அபிஷேக பய: = உன்னுடைய அபிஷேக நீரை; பிபந்தீ, ஜகதாம் = குடித்து, உலகிற்கு; தந - தான்ய தோக்தரீ = செல்வம் / தான்யம் ஆகியவைகளை சுரக்கும்; தேநூ: பழுவ = காமதேநுவாய் ஆயிற்று.

199. வ்ருத்தே யதாவத் அபிஷேகவிதெள பபாஸே
பச்சாத் தவாம்ப! பரதேந த்ருத: கிரீட:;
ஆகஸ்மிக ஸ்வகுல விப்லவ ஸாந்திஹர்ஷாத்
ப்ராப்தஸ்த்விவாமிவ பதிர் மணிபாதுகே! த்வாம||

தாயே! உனக்கு பட்டாபிஷேகம் ஆனவுடன், பரதன் உனக்கு மகுடத்தைச் சூடினார்...அது, ஸுரிய வம்சத்திற்கு நேர்ந்த கண்டம் நீங்கினதால் ஸந்தோஷத்துடனிருந்த ஸுரியன் போல நீ விளங்கினாய்.

அம்ப! மணிபாதுகே! = தாயே! மணிபாதுகையே!; அபிஷேக விதெள = பட்டாபிஷேகமாகிற காரியம்; யதாவத் வ்ருத்தே = உள்ளபடி நடந்ததும்; பச்சாத், தவ = பின்னர், உனக்கு; பரதேந கிரீட: த்ருத: = பரதனால் மகுடம் வைக்கப்பட்டது....; ஸ்வகுல ஆகஸ்மிக = (அது) தனது குலத்திற்கு திடீரென நேர்ந்த; விப்லவ ஸாந்தி ஹர்ஷாத் = உபத்ரவம் நீங்கினதாலே ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி காரணமாய்; த்வாம் ப்ராப்த: = உன்னை அடைந்த; த்விவாம் பதிரிவ = ஸுரியனைப் போன்று; பபாஸே = (நீ) விளங்கினாய்.

200. மநுவம்சபுரோஹிதேந மந்த்ரை:
அபிமந்தர்ய த்வயி பாதுகே! ப்ரயுக்தம்|
அபிஷேகஜலம் கூடனேந ராஜ்ஞாம்
ஸமயாமாஸ ஸமுத்திதாந் ப்ரதாபாந||

பாதுகே! மநு வம்ச புரோகிதரான வளிஷ்டர் சேர்த்த அபிஷேக ஜலம் சத்ரு அரசர்களின் பராக்ரமம் என்ற நெருப்பை கூடனத்திலே அணைத்தது.

பாதுகே! = பாதுகே!; மநுவம்ச புரோஹிதேந = மநுவம்சத்துக்கு புரோகிதரான வளிஷ்டர்; மந்த்ரர: அபிமந்த்ரய = மந்திரங்களால் ஜபித்து; த்வயி அபிஷேக ஜலம் = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்ட அபிஷேக ஜலம்; ராஜ்ஞாம் ஸமுத்திதாந் = சத்ரு அரசர்களின் வெளிப்பட்ட; ப்ரதாபாந் = பராக்கிரமம் என்ற நெருப்பை; கூடணேந = ஒரு கூடணத்திலே; சமயாமாஸ = அனைத்தது.

201. பாதபாத் உபஹ்ருதா ரகூத்வஹாத்
 ஆலவாலமிவ பீடம் ஆச்சிதா|
 அப்யஷேசி பவதீ தபோதனை:
 பாரிஜாததிலகேவ பாதுகே||

பாதுகையே! பரதன் உன்னை ராமனின் திருவடிகளிலிருந்து எழுந்தருளப் பண்ணி வந்து, முனி ச்ரேஷ்டர்களால் அபிஷேகம் செய்ததும், ஒரு கற்பக்க கொடியை நட்டு, அது வளர ஜலம் சேர்த்தது போல இருந்தது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரகூத்வஹாத் பாதபாத் = ராகவனின் திருவடிகளிலிருந்து; உபஹ்ருதா = கொண்டுவரப்பட்டு; ஆலவாலமிவ பீடம் ஆச்சிதா = பாதத்திபோல் உள்ள விம்மாஸனம் அடைந்த; பவதீ, பாரிஜாத லதிகேவ = நீ, ஒரு கற்பக்க கொடி போல; தபோதனை: அப்யஷேசி = தபஸ்விகளால் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டாய்.

202. அலகுபிரபிஷேகவ்யாப்ருதரம்புபிஸ்தே
 திநகரகுலதைந்யம் பாதுகே! கூாளபிஷ்யந்|
 ஸ கலு கமலயோநேஸ் ஸுநுராதத்த மந்த்ரேஷ்-
 வதிகநியமயோகாம் சக்திமாதர்வணேஷ॥

பாதுகே! யூராமன் வனம் சென்றதால், ஸுரிய வம்சத்துக்கு உண்டான அபவாதத்தைப் போக்க, வளிஷ்டர், அதர்வண மந்திரங்களை உச்சரித்து, அதிகமான சக்தியை உன் அபிஷேக ஜலத்திற்கு உண்டாக்கினார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; திநகர குல தைந்யம் = ஸுரிய குலத்திற்கு ஏற்பட்ட அழக்கை (கண்டம்); கூாளபிஷ்யந் = அலம்புமாப்போலே; ஸ: கமலயோநே: ஸுநு: = அந்த, பிரம்மாவின் புதல்வரான வளிஷ்டர்; தே அபிஷேக = உன் பட்டாபிஷேகத்திலே; வ்யாப்ருத: அம்புபி: = உபயோகித்த தீர்த்தங்களில்; அலகுபி: அதர்வணேஷ் = மேலான அதர்வண வேத; மந்த்ரேஷ், அதிக நியம = மந்திரங்களால், அதிகமான நியமம் / விரதம் இவைகளைக் கொண்ட; யோகாம் சக்தி: = மேலான சக்தியை; ஆதத்த கலு = உண்டு பண்ணினார், நிச்சயமே!

203. திநகரகுலஜாநாம் தேவி! ப்ருத்வீபதீநாம்
 நிருபதி: அதிகாரம் ப்ராப்நுவத்யாம் பவத்யாம்|
 அஜநிஷத ஸமஸ்தா: பாதுகே! தாவகீந-
 ஸ்நபநஸலியோகாந் நிம்நகா: துங்கபத்ரா:||

தேவி! சூரிய குல மன்னர்களின் ஆட்சி பீடத்தை நீ ஏற்றபோது, உனக்குச் செய்த அபிஷேக ஜலம் பெருகி, பல சிற்றாறுகளைக் கொண்ட தூங்கபத்ரையைப் போல இருந்தது.

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; திநகர குல ஜாநாம் = சூரிய குலத்தில் பிறந்த; ப்ருத்வீ பதீநாம் = மன்னர்களால்; நிருபதி: அதிகாரம் = ஸ்வபாவமாய் அடையப்படும் ஆட்சி பீடம்; பவத்யாம் ப்ராப்நுவத்யாம் = உன்னாலே அடையப்பட்ட ஸமயம்; தாவகீந ஸ்நபந ஸலில = உனது பட்டாபிஷேக நீரின்; யோகாத் = ஸம்பந்தத்தால்; ஸமஸ்தா: நிம்நகா: = அனைத்து ஆறுகளும்; தூங்கபத்ரா: அஜநிஷத = (மேலான கேட்டம்) தூங்கபத்ரை போல ஆயின.

204. தவ விதிவத் உபாத்தே ஸார்வபெளமாபிழேகே
 பரதஸமயவித்பி: பாதுகே! மந்த்ரிமுக்யை:|
 த்வதவதிநிஜகர்மஸ்த்தாயிநீநாம் ப்ரஜாநாம்
 ப்ரதமயுகவிசேஷா: ப்ராதுராஸந் விசித்ரா:||

பாதுகையே! பரதனின் ஏற்பாட்டின்படி, மந்திரிகள் உன் பட்டாபிழேக வைபவத்திற்குச் செய்த காரியங்கள், (அப்போது த்ரேதா யுகமாக இருந்தபோதும்) ஜனங்கள், முந்தைய உயர்ந்த க்ருத யுகத்தின் போது போல, மிக ஆச்சர்யமாக, உன் விஷயத்திலே அநுஷ்டித்தனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; பரத ஸமய வித்பி: = பரதனின் ஏற்பாட்டின்படி; மந்த்ரிமுக்யை: = மந்திரிகள்; ஸார்வபெளமா = சக்ரவர்த்திகளுக்குப் போன்ற; தவ அபிழேக = உன் பட்டாபிழேகம்; விதிவத் உபாத்தே = முறைப்படி பண்ணப்பட்டபோது; த்வதவதி நிஜகர்ம = உன் வரையில் உண்டான, காரியங்களிலே; ஸ்த்தாயிநீநாம் ப்ரஜாநாம் = ஊற்றமுடன் செய்த ஜனங்களின் (செயல்கள்); விசித்ரா: ப்ரதம யுக = ஆச்சரியப்படும்படியாக, உயர்ந்ததான க்ருத யுகங்களின்; விசேஷா: = மேன்மையை; ப்ராது ராஸந் = உண்டாக்கின.

205. அவஸிதரிபுச்தாந் அந்வழுஸ் த்வம் ததாநீம்
 ரகுபதிபதரகேடி! ஸப்த்தராஜ்யாபிழேகா|
 சலிதபுஜலதாநாம் சாமரக்ராஹினீநாம்
 மணிவஸயநிநாதைர் மேதுராந் மந்த்ரகோவாந்||

ராகவ பாதுகே! உனக்கு பட்டாபிழேகம் செய்த ஸமயம், மந்திர கோவங்களின் ஒலியும், உனக்குச் சாமரம் வீசிய பணிப்பெண்களின் வளையல்களில் உள்ள ரத்ன ஒசையும் மட்டுமே கேட்டன. சத்ரு என்ற சப்தம் கேட்கவேயில்லை.

ரகுபதி பதரகேடி! = ராகவ பாதுகே!; த்வம், ராஜ்யாபிழேகா = நீ, பட்டாபிழேக வைபவத்தை; ஸப்த ததாநீம் = அடைந்த அந்த வேளையில்; சலித புஜலதாநாம் = அசையும் கொடி போன்ற கையை உடைய; சாமர க்ராஹினீநாம் = சாமரம் வீசும் பெண்களின்; மணி வஸய நிநாதை: = கை வளையலின் ரத்னங்களின் சப்தத்தால்; மேதுராந் மந்த்ர கோவாந் = பெருத்தும், மந்திர கோவங்களும் மட்டுமே; அந்வழு: = அநுபவித்தாய்; ரிபு சப்தாந் அவஸித = "எதிரி" என்ற வார்த்தை இல்லவே இல்லை.

206. ஸமுசிதம் அபிழேகம் பாதுகே ப்ராப்நுவத்யாம்
 த்வயி விநிபதிதாநாம் தேவி! தீர்த்தோதகாநாம்|
 த்வநிரநுகதமந்த்ர: ஸீததாம் கோஸலாநாம்
 சமயிதும் அலமாஸீத் ஸங்குலாந் ஆர்த்தநாதாந்||

பாதுகே தேவி! ராகவன் வனம் சென்றதால், கோஸல நாட்டு மக்களின் மிகுதியான வருத்தம், உனக்குப் பட்டாபிழேகம் செய்த ஸமயம் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களின் சப்தத்தில் அடங்கிப் போயிற்று.

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; ஸமுசிதம் அபிழேகம் = உரிய (தகுந்த) பட்டாபிழேகத்தை; ப்ராப்நுவத்யாம் த்வயி = அடைந்த உன்னிடத்தில்; விசிபதிதாநாம் = சேர்க்கப்பட்ட; தீர்த்த உதகாநாம் = புண்ணிய தீர்த்தங்களும்; அநுகத மந்த்ர: த்வநி = அதன் பிறகு ஒதப்பட்ட மந்திரங்களின் ஒசையும்; ஸீததாம் கோஸலாநாம் = வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அயோத்தி நகர மக்களின்; ஸங்குலாந் ஆர்த்தநாதாந் = மிகுந்த வருத்தத்துடன் கூடிய பிரலாபங்களை (அழுகையை); சமயிதும் அலம் ஆஸீத = போக்கடிக்கப் போதுமானதாக இருந்தன.

207. திவிஷதநுவிதேயம் தேவி ராஜ்யாபினேகம்
 பரத இவ யதி த்வம் பாதுகே நாந்வமம்ஸ்த்தா:|
 கதமிவ ரகுவீர் கல்பயேத் அல்பயத்ந:
 த்ரிசதூர சுபாதைஸ் தாத்ருசம் தேவகார்யம்||

தேவி! பாதுகே! தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்ட, ராஜ்ய அபினேகத்தை, நீயும், பரதனைப் போல, ஏற்க இசையாதிருந்தால், ராமன் எப்படித்தான் ராக்ஷஸர்களை, 3 / 4 பாணங்களாலேயே ஸம்ஹரித்து, தேவகாரியத்தைச் செய்திருக்க முடியும்?

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; திவிஷத் அநுவிதேயம் = தேவதைகளால் கொண்டாடத்தக்க; ராஜ்யாபினேகம் = அரசு பட்டாபினேகத்தை; பரத இவ, த்வம் = பரதனைப் போல, நீயும்; நாந்வமம்ஸ்த்தா: யதி = ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்திருந்தால்; ரகுவீர: அல்பயத்ந: = ராகவன், பிரயாஸையின்றியே; த்ரி சதூர சுபாதை: = 3 அல்லது 4 பாணங்களைப் போட்டு; தாத்ருசம் தேவகார்யம் = அப்படிப்பட்ட தேவ காரியத்தை (i.e. ராக்ஷஸ வதம்); கதமிவ கல்பயேத? = எப்படித்தான் செய்திருக்க முடியும்?

208. கதிசந பதபத்மஸ்பர்சஸெளாக்யம் தயஜநந்தீ
 வரதம் அதுலம் அதாஸ்த்வம் வத்ஸராந் ஸாவதாநா|
 ரகுபதிபதரகேஷ! ராக்ஷஸைஸ் த்ராஸிதாநாம்
 ரணரணகவிமுக்தம் யேந ராஜ்யம் ஸ்ராணாம்||

ராகவ பாதுகே! தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின் ஸ்பர்ச சக்தைத் துறந்திருக்க, நீ ஒரு வரதம் அனுஷ்டிப்பது போல், ஸம்மதிக்கவேதான், ராக்ஷஸர்களால் பயமுறுத்தப்பட்ட, தேவர்களின் நடுக்கம் போயிற்று.

ரகுபதி பதரகேஷ! = ராகவ பாதுகே!; த்வம், பதபத்ம ஸ்பர்ச ஸெளாக்யம் = நீ, தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின் ஸ்பர்ச ஸந்தோஷ அநுபவத்தை; கதிசந வத்ஸராந் = சில வருஷங்களுக்கு (for 14 years); தயஜநந்தீ அதுலம் வரதம் அதா: = விட்டு இருத்தல் என்ற கடின விரதத்தை ஏற்றாய்; யேந, ராக்ஷஸை: த்ராஸிதாநாம் = எந்தக் காரணத்தால் மட்டுமே ராக்ஷஸர்களால் அச்சுறுத்தப்பட்ட; ஸ்ராணாம் ராஜ்யம் = தேவர்களின் ராஜ்யம்; ரணரணக விமுக்தம் = நடுக்கத்திலிருந்து விடுப்பட்டதாக; ஸாவதாநா = அமைதியைப் பெற்றது.

209. அதர்வோபஜ்ஞம் தே விதிவத் அபினேகம் விதததாம்
 வளிஷ்டாதீநாமப்புசித சமத்காரபரயா|
 த்வதாஸ்தாந்யா ரங்கக்ஷிதிரமணபாதாவநி! ததா
 லகீயஸ்யோ ஜாதா ரகுபரிஷதாஹோபுருவிகா:||

அரங்களின் பாதுகையே! ரகுவம்ச மன்னர்கள் பலரின் ஆட்சியைக் கண்டவர்கள், வளிஷ்டர் போன்ற பல பெரியோர்கள்; உன்னுடைய ஆட்சியிலேதான், மக்களுக்கு - ஞானம் / ஒழுக்கம் / பக்தி ஆகியவை மேலோங்கி இருந்ததைக் கண்டு வியந்தனர் அவர்கள்.

ரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி! = ரங்கநாதனின் பாதுகே!; அதர்வோபஜ்ஞம் = அதர்வ ரிஷியாலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட; அபினேகம், தே விதிவத் = பட்டாபினேகத்தை, உனக்கு முறைப்படி; விதததாம், வளிஷ்டாதீநாமபி = செய்வித்த வளிஷ்டர் முதலான மகான்கள்; ததா, உபசித சமத்கார பரயா = அப்போது, (during your Rule) ஏற்பட்ட ஆச்சர்யப்படத்தக்க; த்வத் ஆஸ்தாந்யா = உனது ஸபையால்; ரகு பரிஷத் = ரகுவம்ச (முந்தைய) மன்னர்களின் ஸபைகளின்; ஆஹோபுருவிகா: = கர்வம் அனைத்தும்; லகீயஸ்ய: ஜாதா: = இளப்பப்பட்டுப் போயின.

210. அபிவேசயது ஸ ராம:

பதேந வா ஸ்ப்ருச்சு பாதுகே! பவதீம்|
அவிசேஷிதமஹிமா த்வம்
க்வ வா விசேஷ: க்ஷமாஸமேதாநாம்||

பாதுகே! ராகவன் உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து, உன்னை அரியணை ஏற்றினால் என்ன?....அல்லது அவரது திருவடியிலே தரித்துக் கொண்டால் என்ன? உன்னுடைய பெருமையும், பொறுமையும் எப்போதும், எல்லா நிலைகளிலும் ஒரே மாதிரியே அன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஸ: ராம: பவதீம் = அந்த ராமன் உனக்கு; அபிவேசயது வா; = பட்டாபிஷேகம் செய்யட்டும்; (அல்லது) பதேந ஸ்ப்ருச்சு வா = திருவடிகளாலே தொட்டால் என்ன?; த்வம் அவிசேஷித மஹிமா = நீ (இரண்டு ஸமயங்களிலும்) குறைவற்ற பெருமையுடன் இருப்பவள்; க்ஷமா ஸமேதாநாம் = பொறுமையுடன் உள்ளவர்கட்கு; க்வ வா விசேஷ: அஸ்தி? = எங்கேதான் வருத்தம் ஏற்படும்? (எற்படாது)

இதி ணி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ணீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ணீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ணீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, அபிவேகபத்ததி: - ஸப்தமீ.

8. நிர்யாதநா பத்ததி (மீட்சிப் பத்ததி)

பதினான்கு வருடங்கள் ஆட்சி செய்த பாதுகைகளை, அயோத்தி திரும்பிய ராமனிடம், திரும்ப ஸமர்ப்பித்த வைபவம், 30 சுலோகங்களால் விவரிக்கப்படுகின்றது.

211. அபிவேகோத்ஸவாத் தஸ்மாத் யஸ்யா நிர்யாதநோத்ஸவ: |
அத்யரிச்யத தாம் வந்தே பவ்யாம் பரததேவதாம்||

பட்டாபிவேக வைபவத்தைக் காட்டிலும், அயோத்தி திரும்பிய ராமனிடம் பாதுகைகளைத் திரும்ப ஸமர்ப்பித்த உத்ஸவம் மிகவும் உயர்ந்ததாக இருந்தது. பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்ட, அந்தப் பாதுகைகளை வணங்குகிறேன்.

யஸ்யா: = எந்தப் பாதுகைகளின்; அபிவேக உத்ஸவாத் = பட்டாபிவேக மஹோத்ஸவத்தையும் விட; நிர்யாதநா = அயோத்தி திரும்பிய ராகவனிடம் திரும்ப ஸமர்ப்பித்த; உத்ஸவ: அத்யரிச்யத = உத்ஸவம் மிக உயர்ந்ததாக இருந்ததோ; தஸ்மாத், பவ்யாம் = அப்படி பிரஸித்தமானதும், கேஷுமத்தைக் கொடுப்பதும்; பரத தேவதாம் = பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்ட; தாம் வந்தே = அந்தப் பாதுகைகளை ஸேவிக்கிறேன்.

212. உபாஸ்ய வர்ஷானி சதுர்தச த்வாம்
உத்தாரிகாம் உத்தரகோஸலஸ்தா: |
ஸநந்தநாத்யைரபி துர்விகாஹம்
ஸாந்தாநிகம் லோகமவாபுரக்ரயம்||

பாதுகையே! பதினான்கு ஆண்டுகள் உன்னை வணங்கிய உத்தர கோஸல மக்கள், ஸநந்தர் போன்றவர்களாலும் அடைய முடியாத, மிகவும் உயர்ந்த "ஸாந்தானிகம்" என்ற லோகத்தை அடைந்தனர்.

உத்தாரிகாம் த்வாம் = கரையேற்றுபவளான உன்னை; உத்தர கோஸல ஸ்தா: = உத்தர கோஸல மக்கள்; சதுர்தச வர்ஷானி = பதினான்கு ஆண்டுகள்; உபாஸ்ய = ஸேவித்து, ஸநந்த நாத்யை: அபி = ஸநந்தனர் முதலானவர்களாலும்; துர்விகாஹம், அக்ரயம் = அடைய முடியாததும் - மிக உயர்ந்ததுமான; ஸாந்தாநிகம் லோகம் = "ஸாந்தாநிகம்" என்ற லோகத்தை; அவாபு: = அடைந்தனர்.

213. பாதாவநி! ப்ரத்யயிதோ ஹநுமாந்
ஸீதாமிவ த்வாம் சிரவிப்ரயுக்தாம்|
ப்ரணம்ய பெளஸ்த்யரிபோருதந்தம்
விஜ்ஞாபயாமாஸ விந்தவேஷ:||

பாதுகே! ராவண வதம் முடிந்து, யீராமன் எழுந்தருளும் செய்தியை, ஹநுமான் ஸீதைக்குச் சொன்னது போல, உனக்கும் தெரிவித்தார். ஸீதையைப் போன்றே, நீயும் ராமனைப் பிரிந்து இருந்தாய் அன்றோ?

பாதாவநி! = பாதுகே!; ப்ரத்யயித: ஹநுமாந் = நம்பிக்கைக்குரிய சிறிய திருவடியானவர்; சிரவிப்ரயுக்தாம் = ரொம்ப காலம் பிரிந்திருந்த; த்வாம், ஸீதாமிவ = உன்னிடமும், ஸீதையைப் போலவே; ப்ரணம்ய = வணங்கி; பெளஸ்த்ய ரிபோ: = ராவணனின் சத்துருவான ராமனின்; உதந்தம் = ஸமாசாரத்தை; விந்தவேஷ: = மிக்க பரிவுடனும் மரியாதையுடனும்; விஜ்ஞாபயாமாஸ = தெரிவித்தார்.

214. தவாபிவேகாந்மணிபாதரகேடி!
 மூலே நிவேகாதிவ வ்ருத்தியோக்யாத்|
 ஜஹ்ராஸ்ததைவ த்ரித சாங்கநாநாம்
 ப்ரம்லாநதாம் பத்ரலதாங்குராணி||

மணிபாதரகேடி! தேவ லோக மங்கையரின் அங்கங்களிலே வரைந்த சித்திரங்கள் (இலை - கொடி போன்றவை - (ச்ரங்கார ரஸம்) வாடி இருந்தன); உன் அபிஷேக ஜலம் அவை துளிர்க்க விடப்பட்ட நீராக ஆயிற்று.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; த்ரிதச அங்கநாநாம் = தேவலோக ஸ்த்ரீகளின் உடம்பிலே (எழுதப்படும்); பத்ர, லதாங்குராணி = இலை - கொடி போன்ற (சித்திரங்கள்); வ்ருத்தி யோக்யாத் = வளரத் தகுந்ததான; மூலே, நிவேகாதிவ = வேரில் தண்ணீர் கொட்டியது போல; தவ அபிஷேகாத் = உன் அபிஷேக ஜலத்தால்; ததைவ, ப்ரம்லாநதாம் = அப்போதே, வாட்டத்தை; ஜஹ்ரா: = விட்டன.

215. ஸர்வதஸ்த்வதபிவேகவாஸரே
 ஸம்யக் உத்தருதஸ்தகண்டகே|
 ராகவஸ்ய விபிநேஷா பாதுகே
 யத்ரகாமகமதா வ்யவஸ்திதா||

பாதுகையே! உனக்குப் பட்டாபிவேகம் ஆன நாள் முதற்கொண்டு, உலகில் எந்த இடத்திலும் மூன் / சத்ருக்கன் இல்லாமல் செய்தாய் ... அதனால், ராமன் நினைத்த இடமெல்லாம் ஸஞ்சாரம் செய்தார்.

பாதுகே! = பாதுகே!; தவத் அபிஷேக வாஸரே = உன்னுடைய பட்டாபிவேக நாள் முதற்கொண்டு; ஸர்வத: ஸம்யக் = எல்லா இடங்களும், நன்கு; உத்ருத ஸமஸ்த கண்டகே = களையப்பட்ட (removed) எல்லா சத்துரு / மூன்; விபிநேஷா = காடுகளிலே; ராகவஸ்ய, யத்ர = மீராமனின், எங்கும்; காம கமதா = இஷ்டப்படி ஸஞ்சாரம்; வ்யவஸ்திதா = இருந்தது.

216. கிம் சதுர்தசபிரேவ வத்ஸரை:
 நித்யமேவ மணிபாதுகே! யுவாம்|
 பாதயோஸ்த்ரிபுவநாதிராஜேயா:
 யெளவராஜ்யமதிகச்சத ஸ்வயம்||

மணிபாதுகையே! நீங்கள் 14 ஆண்டுகள் மட்டுமே அரசாட்சி செய்தீர்கள் என்பது இல்லை....ராகவனின் திருவடிகள் மூவுலகுக்கும் ராஜாவாக உள்ளதால், நீங்கள் எப்போதுமே யுவராஜாக்கள் அல்லவா?

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; சதுர்தசபி: ஸம்வத்ஸரை: ஏவ கிம்? = 14 ஆண்டுகள் மட்டும்தானா என்ன? பாதயோ: த்ரிபுவந = ராமனின் திருவடிகள், மூவுலகுக்கும்; ஆதிராஜேயா: = ராஜாவாக இருக்கையில்; யுவாம் நித்யமேவ = நீங்கள், எப்போதுமே; யெளவ ராஜ்யம் = யுவராஜாக்கள் தானே!; ஸ்வயம் அதிகச்சதம் = அதை தானே அடைந்தவர்கள் (automatically).

217. ராமஸ்ய ராகுஷஸவத்தவரிதஸ்ய காலே
 பாதாவநி! ப்ரகடயந் இவ பார்ஷ்ணிகுப்திம்|
 ஆசித்ரகூடம் அதிகம்ய சஸ்ஸ வார்த்தாம்
 அவ்யாஹத்வதபிவேகம்ருதங்கநாத:||

பாதுகையே! உன் பட்டாபிவேக காலத்தில் வாசிக்கப்பட்ட ம்ருதங்க ஒலி, சித்திரகூடம் வரை கேட்டது. ராகுஷஸர்களை வதம் செய்வதில், மிக அவஸரப்பட்ட ராமனுக்கு, "நாங்கள் பக்கபலமாய் இதோ வந்துவிட்டோம்" என்று செய்தி தருவதாக இருந்தது.

பாதாவநி! = பாதுகே!; த்வத் அபிஷேக காலே = உன்னுடைய பட்டாபிஷேக காலத்தில்; அவ்யாஹத ம்ருதங்க நாத: = தடுக்கப்படாமல் (எழுந்த) ம்ருதங்க ஒலி; ராக்ஷஸ வத, த்வரிதஸ்ய = ராக்ஷஸர்களை ஓழிப்பதில் ஊற்றும் கொண்டிருந்த; ராமஸ்ய பார்ஷ்ணிகுப்தம் = ராமனுடைய, பின்னே பக்கபலமாய் இருத்தலை; ப்ரகடயந் இவ = பிரகடநம் பண்ணியவை போல; ஆசித்ரகூடம் அதிகம் = சித்ரகூட பர்வதம் வரை அடைந்து; வார்த்தாம் சச்ஸ = செய்தியைத் தெரிவித்தன.

218. பத்ராணி தேவி! ஜகதாம் ப்ரதிபாதயிஷ்யந்
ப்ராகேவ யேந பவதீம் பரதோடிப்யவிஞ்சத்|
மந்யே கபீஸ்வரவிப்பூணயோர் யதாவத்
ஸந்தந்யதே ஸ்ம தத ஏவ கிலாபிஷேக:||

தேவி! உலகம் அனைத்தும் கோடம் அடைய, பரதன் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார். அதன் பின்னர், சுக்ரீவனுக்கும், விபீஷணனுக்கும் ராஜ்யாபிஷேகம் மேன்மேலும், தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

தேவி! = தேவி!; யேந, ஜகதாம் பத்ராணி = எந்தக் காரணத்தால், உலகின் கோடமத்தைக் கருதி; ப்ரதிபாதயிஷ்யன் = (சுபம்) உண்டாக்குவதற்காக; பரத: ப்ராகேவ = பரதன் முதலிலே; பவதீம் அப்யவிஞ்சத் = உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்தாரோ; தத ஏவ கில = அதனால்தான் அன்றோ (பின்னர் தொடர்ந்து); கபீஸ்வர விபீஷணயோ: = சுக்ரீவன் மற்றும் விபீஷணனின்; அபிஷேக: யதாவத் = பட்டாபிஷேகங்கள், முறைப்படி; ஸந்தந்யதே ஸ்ம = விருத்தி அடைந்தன என; மந்யே = நினைக்கிறேன்.

219. ஸம்பித்யமாந தமஸா ஸரஷு பந்தை:
ஸம்வர்த்திதஸ்தவ சுபைரபிஷேகதோயை:|
மந்யே பட்டுவ ஜலதிர் மணிபாதரகேடு!
ராமாஸ்தரபாவக சிகாபி: அசோஷணீய:||

மணிபாதரகேடு! உன் பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்கள் தமஸா நதியிலும், மற்றும் ஸரஷு நதியிலும் கலந்து, பின்னர் கடலில் சேர்ந்தன. எனவேதான், ராமனின் ஆக்ரேய அஸ்த்ரமும், கடல் நீரை வற்றடிக்க முடியவில்லை.

மணிபாதரகேடு! = மணிபாதுகையே!; சுபை: தவ அபிஷேக தோயை: = கோடமத்தை கொடுக்கும் உனது பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்கள்; ஸம்பித்யமாந = வளர்த்த (added); தமஸா - ஸரஷு உபநீதை: = தமஸா / மற்றும் ஸரஷு நதிகளால் கொண்டுவரப்பட்டு; ஸம்வர்த்திதை: ஜலதி: = வளர்க்கப்பட்ட ஸமுத்ரம்; ராம அஸ்த்ர பாவக சிகாபி: = ராமனின் பாணங்கள் கக்கின அக்னி ஜ்வாலையாலும்; அசோஷணீய: பட்டுவ = வற்றடிக்க முடியாததாக ஆயிற்று; மந்யே = (என) நினைக்கிறேன்.

220. பாதாவநி! த்வதபிஷேசநமங்களார்த்தம்
பேர்சுதம் ப்ருசம் அதாட்யத யத் ப்ரதீதை:|
ஆகர்ணய தஸ்ய ஸஹஸா துழுலம் நிநாதம்
லங்காகவாடநயநாநி நிமீலிதாநி||

பாதுகே! உன் பட்டாபிஷேகம் நடந்த ஸமயம், நூற்றுக்கணக்கில் நகராக்கள் அடிக்கப்பட்டன. அப்பெரும் சப்தத்தால், இலங்கையின் கதவுகள், பயத்தால் மூடிக்கொண்டன - கண் இயைகளைப் போல.

பதாவநி! = பாதுகே!; த்வத் அபிஷேசந = உன் பட்டாபிஷேக; மங்களார்த்தம் = கல்யாணத்திற்காக; யத் பேர் சதம் = எந்த, நூற்றுக்கணக்கான நகராக்கள்; ப்ரதீதை: = பிரஸித்தர்களால் (experts); ப்ருசம் அதாட்யத = நன்கு அடிக்கப்பட்டனவோ; தஸ்ய துழுலம் = அந்த, மகத்தான; நிநாதம் ஆகரண்ய = பேரிரச்சலைக் கேட்டு; ஸஹஸா லங்கா கவாட = உடனே, இலங்கையின் (கோட்டை) கதவுகள்; நயநாநி நிமீலிதாநி = கணகள் போல மூடிக்கொண்டன.

221. தாபோத்கமஸ்த்வதபிஷேகஜலப்ரவாஹை:
- உத்ஸாரிதஸ்தவரிதம் உத்தரகோஸலேப்ய:|
லேபே சிராய ரகுபுங்கவ பாதரகேஷ
லங்காவரோதஸாத்ருசாம் ஹ்ருதயேஷா வாஸம்||

ராகவனின் பாதுகையே! உனக்கு பட்டாபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதும், அந்த குனிர்ச்சி, கோஸல நாட்டு மக்களின் தாபத்தைப் போக்கிற்று; ஆனால் தாபம், லங்கா பட்டணத்துப் பெண்களின் நெஞ்சை அடைந்து, நிலைத்து விட்டது.

ரகுபுங்கவ பாதரகேஷ! = ராகவனின் பாதுகே!; த்வத் அபிஷேக ஜல = உன்னுடைய பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்களின்; ப்ரவாஹை: = வெள்ளங்கள்; உத்தர கோஸலேப்ய: = உத்தர கோஸல மக்களுடைய; உத்கம: தாப = உண்டாகியிருந்த தாபத்தை; தவரிதம் உத்ஸாரித: = சீக்கிரமே தூரத்தி; லங்கா அவரோதஸாத்ருசாம் = இலங்கையின் அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளின்; ஹ்ருதயேஷா சிராய = மனங்களிலே, வெகுகாலம் வரை; வாஸம் லேபே = இருப்பை அடைந்தது.

222. ஆவர்ஜிதம் விதிவிதா மணிபாதரகேஷ!
பத்மாஸநப்ரியஸாதேந புரோஹிதேந
ஆஸீந்நிதாநம் அபிஷேகஜலம் த்வதீயம்
நக்தஞ்சரப்ரணயிநீநயநோதகாநாம்||

மணிபாதுகே! பிரம்மாவின் மகனான வளிஷ்டராலே சேர்க்கப்பட்ட உனது பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்கள், ராக்ஷஸர்களின் மனைவிகளின் கண்ணீருக்கு (புலம்பல்) காரணமாயிற்று.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதரகேஷ!; விதிவிதா = சாஸ்திரம் அறிந்தவரும்; பத்மாஸந ப்ரியஸாதேந = பிரம்மாவின் பிரியமான பிள்ளையுமான; புரோஹிதேந ஆவர்ஜிதம் = (புரோஹிதர்) வளிஷ்டரால் சேர்க்கப்பட்ட; த்வதீயம் அபிஷேக ஜலம் = உனது பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்கள்; நக்தஞ்சர ப்ரணயிந் = ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளின்; நயநோதகாநாம் நிதாநம் = கண்ணீருக்குக் காரணம்; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

223. தேவி! தவயா ஸ்நபநஸம்பதி ஸம்ச்சிதாயாம்
தக்தே புரே தசமுகஸ்ய வலீமுகேந
ஆஸீத் தத: ப்ரப்ருதி விச்வஜநப்ரதீதம்
அத்ப்யோக்நிரித்யவிததம் வசநம் முந்நாம்||

தேவி! பட்டாபிஷேகம் என்ற ஸம்பத்தை நீ அடையவும், தசமுகனின் பட்டணமாகிற இலங்கையை ஹநுமான் தீக்கிரையாக்கினார....."ஜலத்திலிருந்து அக்னி உண்டாகின்றது" என்ற ரிஷிகளின் வார்த்தை அது முதல் உண்மை ஆயிற்று.

தேவி! = தேவி!; தவயா, ஸ்நபந ஸம்பதி = உன்னால் (உனக்கு) பட்டாபிஷேக வைபவம்; ஸம்ச்சிதாயாம் = அடையப்பட்டபோது; தசமுகஸ்ய புரே = இராவணனின் பட்டணம் (இலங்கை); வலீமுகேந தக்தே = குரங்கினால் கொளுத்தப்பட்டது; தத: ப்ரப்ருதி = அன்று முதல்; அத்ப்ய: அக்னி: இதி = "ஜலத்திலிருந்து அக்னி உண்டாகின்றது" என்னும்; முந்நாம்

வசநம் = ரிஷிகளின் வாக்கு; அவிததம் = பொய்யில்லை என்று; விச்ஜந ப்ரதீதம் = எல்லா ஜனங்களாலும் பிரவித்தமாக; ஆஸீத் = அறியப்பட்டதாக ஆயிற்று.

224. ஆயோத்யகைஸ்தவதியேகஸமித்தஹர்ஷை:

ஆத்மாபிதா: ச்ருதிஸாகம் நநு தே ததாநீம்
ராமஸ்ய ராக்ஷஸசிரோலவநேநிபி அசாம்யந்
யேஷாம் த்வநிர்விஜயஸங்கரவோ பட்டுவா||

உன் பட்டாபியேகத்தின் போது, அயோத்தி நகர மக்கள், சங்கு ஊதி ஸந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தினர். அந்த சங்கங்களின் ஒலி, முர்ராமன், ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரித்தார் என்பதைக் கூறும் விஜய ஒலியாக இருந்தது.

தவத் அபியேக = உன் பட்டாபியேகத்தால்; ஸமித்த ஹர்ஷை: = விருத்தி அடைந்துள்ள சந்தோஷம் கொண்ட; ஆயோத்யகை: ததாநீம் = அயோத்தி மக்கள், அந்த வேளையில்; ச்ருதி ஸாகம் = காதுக்கு இன்பமான; ஆத்மாபிதா = ஊதப்பட்ட; யேஷாம் த்வநி = எந்த சங்கங்களின் ஒசை; ராக்ஷஸ சிர: லவநே அபி = அரக்கர்களின் தலையை அறுத்து முடியும் வரை; அசாம்யந் = ஓயாமல்; ராமஸ்ய விஜய ஸங்க = ராமனின் வெற்றி முழுக்கமான; ரவ: தே பட்டுவ = சப்தமாய், அவை இருந்தன.

225. ப்ரதயிதும் அபியேகம் பாதுகே! தாவகீநம்

துரிதசுநந்தகேஷ துந்துபெள தாட்யமாநே|
ஸபதி பரிக்ருஹ்தம் ஸாத்வஸம் தேவி! நாநம்
தசுவதநவதூநாம் தக்ஷிணைரநேத்ரகோசை||

பாதுகே! உன் பட்டாபியேகம் நடந்தபோது தூந்துபி வாத்தியங்கள் முழுங்கப்பட்டன. அதைக்கேட்ட, ராவணனின் மனைவியரின் வலது கண்கள் துடித்தன (கெட்ட சகுனம்).

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; தாவகீநம் அபியேகம் = உன்னுடைய பட்டாபியேகத்தை; ப்ரதயிதும் = பிரவித்தப்படுத்த; துரித சமந தகேஷ = பாவங்களைப் போக்கடிப்பதில் ஸமர்த்தமாயுள்ள; துந்துபெள தாட்யமாநே = நகராக்கள் அடிக்கப்பட்டபோது; ஸபதி, தசுவதந வதூநாம் = உடனேயே, ராவணனின் பத்தினிகளின்; தக்ஷிணை: நேத்ரகோசை: = வலது கண்கள்; ஸாத்வஸம் பரிக்ருஹ்தம் = பயத்தால் (துடித்தன) அடைந்தன; நாநம் = நிச்சயம்.

226. ரகுபதி பதரகேஷ! ரத்நபீடே யதா த்வாம்

அகிலவுநமாந்யாம் அப்யவிஞ்சத் வளிஷ்ட்ட:|

தசுமகமஹிஷிபிர தேவி பாஷ்பாயிதாபி:

ஸ்தநயுகம் அபியேகதும் தத்கண்ணாத் அந்வமம்ஸ்தா:||

ராகவ பாதுகே! அகில புவனங்களும் கொண்டாடும் உன்னை, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே எழுந்தருளப்பன்னி, வளிஷ்டர் பட்டாபியேகம் செய்த அந்த கூடணமே, ராவணனின் மகிஞிகளின் கண்ணீர் பெருகி, அவர்களது இரண்டு ஸ்தனங்களையும் நனைத்தது.

தேவி! ரகுபதி பதரகேஷ! = தேவி! ராகவ பாதுகையே!; யத, வளிஷ்ட: = எப்போது, வளிஷ்டர்; அகில புவந மாந்யாம் = எல்லா உலகத்தாலும் கொண்டாடப்படும்; த்வாம் ரத்நபீடே = உன்னை, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே (இருத்தி); அப்யவிஞ்சத் = பட்டாபியேகம் செய்தாரோ; தத் கூடணாத் = அந்த கூடணமே; தசுமக மஹிஷிபி: = ராவணனுடைய பத்தினிகள்; பாஷ்பாயிதாபி: = அழுத கண்ணீர்; ஸ்தந யுகம் அபியேகதும் = இரண்டு ஸ்தனங்களையும் நனைப்பதற்கு; அந்வமம்ஸ்தா: = (நீ) உத்தரவு இட்டாய்.

227. ராமாஸ்த்ராணி நிமித்தமாத்ரம் இஹ தே ஸ்ப்தாபிஷேகா ஸ்வயம்
ரக்ஷிஸ்தத்கூப்யாஞ்சகார பவதீ பத்ராஸநஸ்தாயிநி|
யத்தோஷ்ணாம் அதிவேலதர்பதவதுஜ்வாலோஷ்மலாநாம் ததா
நிஷ்பிஷ்டை: கலதெளதசைசிகரை: கர்ப்பூரகுர்ணாயிதம்||

பாதுகே! கைலாய மலையைக் கையிலேந்தி, அதன் முடிகளைப் பொடியாக்கின இராவணனை, நீ ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்தவாறே கொன்றாய்...ராம பாணங்கள் வெறும் வியாஜமே.

அதிவேள = எல்லையே இல்லாத; தர்ப தவது = கொழுப்பினால் உண்டான; ஜ்வாலா ஊஷ்மளாநாம் = ஜ்வாலையினால் சுட்டுக் கொண்டிருக்கிற; யத் தோஷ்ணாம் = எந்த ராவணனுடைய கைகளுக்கு; கலதெளத சைசிகரை: = வெள்ளியங்கிரியின் சிகரங்கள்; நிஷ்பிஷ்டை: = தூள்தூளாக; கற்பூர சூர்ணாயிதம் = கற்பூரப் பொடிபோல ஆயினவோ; இஹ, ராமாஸ்த்ராணி = அப்படிப்பட்ட ராவணனை, ராகவனின் அம்புகள் மாய்த்தது; நிமித்த மாத்ரம் = வெறும் வ்யாஜமே; அபிஷேகா ஸ்ப்தா = பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட; பவதீ, பத்ராஸநஸ்தாயிநி = நீ அன்றோ, ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்தவாறே; ஸ்வயம், தத் ரக்ஷி: = தானாகவே, அந்த அரக்கர்களை; கூப்யாஞ்சகார = அழித்தாய்!

228. சுருத்வைவம் ஹநுமந்முகாத் ரகுபதே: ப்ரத்யாகதிம் தத்கூணாத்
ஆஸீத்பரதாநுவர்த்தநவசாத் ஆருடகும்பஸ்தலாம்|
காலோநநித்ரகதுஷ்ணதாநமதிராமாத்யத்தவிரேபத்வநி
ஸ்லாகாசாடுபிரஸ்துதேவ பவதீம் சுத்ரஞ்ஜய: குஞ்ஜர:||

பாதுகே! ராமன் அயோத்தி திரும்ப வரும் சேதியை, அநுமன் வாயிலாகக் கேட்ட பரதன், உன்னைப் பட்டத்து யானை மேல் எழுந்தருளப் பண்ணினார்...அப்போது, யானைக்கு மத ஜலம் பெருகி, அதைக் குடித்த வண்டுகள் செய்த ஒலி, உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்தது மாதிரி இருந்தது.

ரகுபதே: ப்ரத்யாகதிம் = ஞீராமனுடைய வருகையை; ஹநுமந்முகாத், சுருத்வ = அநுமன் வாயிலாகக் கேட்டு; தத் கூணாத், ஆஸீத்த = அந்த கூணமே, (உன்) அருகே வந்த; பரத அநுவர்த்தந வஸாத் = பரதனின் பிரார்த்தனைக்குக் கட்டுப்பட்ட; பவதீம் சுத்ரஞ்ஜய: குஞ்ஜர: = உன்னை சுத்ரஞ்ஜயன் என்ற பட்டத்து யானை மேல்; ஆருட = ஏற்றினார்; ஏவம், கால = இப்படி, யானை மீது (நீ அமர்ந்தபோது); கும்பஸ்தலாம் = (யானையின்) தலைப்பிரதேசத்திலே; உந்நித்ர கதுஷ்ண = உண்டான, உஷ்ணமான; தாந மதிரா = மதஜலம் என்ற கள்ளள (lipyā) உண்டு; மாத்யத் தவிரேப தவநி = கொழுப்படைந்த வண்டுகளின் ரீங்காரம்; ஸ்லாகாசாடுபி: = இன்பமாய், புகழ் பாடுவது போலவும்; அஸ்து தேவ = ஸ்தோத்திரம் பண்ணியது போலும் (இருந்தன).

229. ப்ரத்யாகதஸ்ய பவதீம் அவலோக்ய பர்த்து:
பாதாரவிந்தஸவிதே பரதோபநீதாம்|
பூர்வாபிஷேகவிபவாப்யசிதாம் ஸபர்யாம்
மத்யே ஸதாம் அக்ருத மைதிலராஜகந்யா||

பாதுகையே! பரதன் உன்னை ராகவனின் பாதாரவிந்தங்களிலே ஸமர்ப்பித்தபோது, ஜகன்மாதா ஸ்தை, பட்டாபிஷேகம் ஆன உன் பெருமைக்கு ஏற்றபடி, பெரியோர்கள் மத்தியில், உனக்கு மரியாதை செலுத்தினாள்.

ப்ரத்யாகதஸ்ய = அயோத்தி திரும்பி வந்த; பர்த்து: பாதாரவிந்த ஸவிதே = தன் கணவன், ஞீராமனுடைய திருவடிகளிலே; பவதீம், பரத உபநீதாம் = உன்னை, பரதன் ஸமர்ப்பிப்பதை; அவலோக்ய = பார்த்தவுடன்; மைதில ராஜகந்யா = ஸ்தை; பூர்வாபிஷேக = பட்டாபிஷேகம்

நடந்திருந்த (உன்னுடைய); விபவ அப்யுசிதாம் = பெருமைக்குத் தகுந்ததான; ஸபர்யாம் = பூஜையை; ஸதாம் மத்யே = பெரியோர்கள் முன்னிலையில்; அக்ருத = செய்தாள்.

230. ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய மைதிலஸ்தா மணிபாதரகேஷ!
- ப்ரத்யுத்கதஸ்ய பவதீம் பரதஸ்ய மெளைளா|
- நிர்திச்ய ஸா நிப்ருதம் அஞ்ஜலிநா புரஸ்தாத்
- தாராதிகா: ப்ரியஸ்கீ: அசிஷ்ட் ப்ரணந்தும்||

மணிபாதரகேஷ! பிராட்டி உனக்குக் கைகூப்பி அஞ்சலி செய்ததும், உடன் இருந்த தாரை (வாலியின் மணைவி) முதலான ஸ்தர்களும் உன்னைச் சேவித்தனர்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகையே!; ஸா மைதில ஸ்தா = அந்த, ஸீதை; ப்ரத்யுத்கதஸ்ய = எதிர்கொண்டு வந்திருக்கும்; பரதஸ்ய மெளைளா = பரதனின் தலைமீது; பவதீம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய = உன்னைப் பார்த்து; புரஸ்தாத் நிப்ருதம் = முதலில் மகிழ்ச்சியுடன்; அஞ்ஜலிநா நிர்திச்ய = கைகூப்புதலைக் காட்டி (உடன் இருந்த); தாராதிகா: ப்ரியஸ்கீ: = தாரை முதலான ஸ்தர்களும்; ப்ரணந்தும் அசிஷ்ட் = உன்னை ஸேவிக்க ஆக்ஞாபித்தாள்.

231. துல்யேவி தேவி! ரகுவீரபதாச்ரயத்வே
- பூர்வாபிஷேகம் அதிகம்ய கர்யஸி த்வம்|
- தேநெவ கல்வபஜைதாம் மணிபாதரகேஷ!
- ரக்ஷ: ப்லவங்கமபதீ பவதீம் ஸ்வஸ்ரத்நா||

தேவி! பாதுகே! மற்ற அந்த இருவருக்கும் முன்னரே, உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்து விட்டிருந்தபடியால், நீதான் உயர்ந்தவன். அதனாலன்றோ, சுக்ரீவன், விபீடனன் ஆகிய இருவரும் உன்னை அவர்களது தலையிலே தரித்து வணங்கினர்.

தேவி! மணிபாதரகேஷ! = தேவி! மணிபாதுகே!:; ரகுவீர பதாச்ரயத்வே = ராகவனின் திருவடிகளை ஆச்சரியித்த விஷயத்தில்; துல்யே அபி = ஸமமானவர்களாக இருந்த போதிலும்; த்வம் பூர்வாபிஷேகம் அதிகம்ய = நீ, முதலிலே பட்டாபிஷேகம் அடைந்து; கர்யஸி = உயர்ந்தவன்; தேநெவ கலு = அதனால்தான் அன்றோ; ரக்ஷ: ப்லவங்கமபதீ = ராகஷஸன் (வீடனன்) வானர அரசன் (சுக்ரீவன்); பவதீம் ஸ்வஸ்ரத்நா = உன்னை, தங்களது தலையாலே; அபஜதாம் = அடைந்தனர்.

232. நிர்வங்குத்தராக்ஷஸஸ்ரம்நுகயாவிஹாரோ
- ரங்கேக்ஸ்வர: ஸகலு ராகவவம்சகோப்தா|
- வம்சக்ரமாத் உபநந்தம் பதம் ஆததாநோ
- மாந்யம் புநஸ்தவயி பதம் நிததே ஸ்வகீயம்||

ஸ்ரீரங்கநாதன் ராமனாக அவதரித்து, ராகஷஸர்களைக் கொன்று, (14 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்) அயோத்தி திரும்பி, உரிய அவரது பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். தன் திருவடியாகிற இன்னும் மேலான பதத்தை உனக்குக் கொடுத்தார்.

ராகஷஸ சலு = ராகஷஸர்களுடைய ஸேனையிலே; ம்ருகயா விஹார: = வேட்டையாடும் விளையாட்டை; நிர்வங்குத்த = நிறைவேற்றினவரும்; ராகவ வம்ச கோப்தா = ராகுமசத்தைக் காப்பாற்றுபவருமான; ஸ: ரங்கேக்ஸ்வர: = அந்த ஸ்ரீரங்கநாதன்; வம்ச க்ரமாத் உபநந்தம் = வம்ச பரம்பரையாய் கிடைத்த; பதம் ஆததாந: = ராஜ்ய பதவியை வாங்கிக்கொண்டவராய்; புந: மாந்யம் = மீண்டும், கொண்டாடத்தக்கதான; ஸ்வகீயம் பதம் = தனது பதத்தை (திருவடிகளை); தவயி நிததே கலு = உன்னிடம் வைத்தார் என்பது பிரஸித்தம்.

233. தத்தாத்ருசோ: சரணயோ: ப்ரணிபத்ய பர்த்து:
 பெளராஸ்த்வயா வித்ருதயோ: ப்ரதிபந்நஸத்தவா:|
 ப்ராப்தாபிஷேகவிபவாம் அபி பாதுகே! த்வாம்
 ஆனந்தபாஷ்பஸலிலை: புநரப்யவிஞ்சந்||

பாதுகே! ராகவன் மீண்டும் உன்னை அவரது திருவடிகளிலே சாற்றிக்கொள்வதைக் காண, ஏங்கியிருந்த அயோத்தி நகர மாந்தர், அந்தக் காட்சியைக் கண்டதும், ஸந்தோஷம் மேலிட்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். அந்தக் காட்சி, உனக்கு இன்னுமொரு பட்டாபிஷேகம் போல இருந்தது.

பாதுகே! = பாதுகையே! பெளரா: பர்த்து: = அயோத்தி நகர மாந்தர், ராஜாவான ஸ்ரீராமன்; தத்தாத்ருசோ: சரணயோ: = அப்படிக் கீர்த்தி வாய்ந்த, திருவடிகள்; த்வயா வித்ருதயோ: = உன்னாலே தூக்கப்பட்டதை; ப்ரணிபத்ய = ஸேவித்து; ப்ரதிபந்நஸத்தவா: = மகிழ்ச்சி பொங்கி; அபிஷேக ப்ராப்த விபவாம் அபி = ஏற்கனவே, பட்டாபிஷேக வைபவம் கண்ட; த்வாம் ஆனந்தபாஷ்ப ஸலிலை: = உன்னை, ஆனந்தக் கண்ணீரால்; புந: அப்யவிஞ்சந் = மறுபடி அபிஷேகம் செய்தனர்.

234. மாதஸ்த்வயை ஸமயே விஷமேபி ஸம்யக்
 ராஜந்வதீம் வஸாமதீம் அவலோக்ய ராம:|
 ஸஞ்ஜீவநாய பரதஸ்ய ஸமக்ரபக்தே:
 ஸத்யப்ரதிச்ரவதயை சகார ராஜ்யம்||

தாயே! அரசு நிர்வாகத்தில் உனக்கு உள்ள திறமையை, ராகவன் நன்கு அறிந்திருந்தார்....இருப்பினும் "14 ஆண்டுகள் கழிந்ததும் மறுபடி ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என்று பரதனுக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றவே, பட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டார்.

மாத!: = தாயே!; ராம: விஷமே ஸமயே அபி த்வயைவ = ராமன், மிகக் கண்டமான காலத்திலும் உன்னாலே; வஸாமதீம், ராஜந்வதீம் = பூமியை நன்கு பரிபாலனம் செய்யமுடியும்; ஸம்யக் அவலோக்ய = என, நன்கு அறிந்தும்; ஸத்ய ப்ரதிச்ரவ = தவறாத ப்ரதிக்ஞையை உடையவராதலால்; ஸமக்ர பக்தே: பரதஸ்ய = பூர்ணமான பக்தியை உடைய பரதனின்; ஸஞ்ஜீவநாயைவ = ஆச்வாஸத்திற்காக மட்டுமே; தயைவ ராஜ்யம் சகார = உன்னிடமிருந்து ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டார்.

235. பாதாவநி! ப்ரதிகதஸ்ய புரீம் அயோத்யாம்
 பெளலஸ்த்யஹந்து: அபிஷேகஜலார்த்ரஸுரத்தே:
 அம்ஸே யதார்ஹம் அதிவாஸ்ய நிஜைர யசோபி:
 கஸ்தூரிகேவ நிஹிதா வஸாதா த்வயைவ||

பாதுகே! ராவண வதம் முடித்து, ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டார். 14 வருடங்கள் நீ ஆட்சி செய்த கீர்த்தியால், வாஸனை (புகழ்) அடைந்த பூமியை, அவர் தோளிலே ஏற்றினாய்.

பாதாவநி! = பாதுகே!; பெளலஸ்த்ய ஹந்து: = ராவணனைக் கொன்று விட்டு; அயோத்யாம் புரீம் - அயோத்யா பட்டனம்; ப்ரதிகதஸ்ய = திரும்பி அடைந்தவரும்; அபிஷேக ஜல ஆர்த்ரஸுரத்தே: = பட்டாபிஷேக நீரினால், ராமான சரீரத்துடன் கூடிய; அம்ஸே = (ஸ்ரீராமனின்) தோளிலே; நிஜை: யசோபி: = தன்னுடையதான கீர்த்திகளாலே; யதார்ஹம் கஸ்தூரிகேவ = உள்ளபடி, கஸ்தூரியைப் போல; அதிவாஸ்ய வஸாதா = மணக்கும் பூமி; த்வயைவ நிஹிதா = உன்னால் வைக்கப்பட்டது.

236. யாட்டிலெல்லா சதுர்த்தச் ஸமா: பதிவிப்ரயுக்தா
விச்வம்பரா பகவதீ வித்த்ருதா பவத்யா|
விந்யஸ்ய தாம் ரகுபதேர் புஜைஸுச்சுங்கே
பூயோடிபி தேரு ஸஹிதாம் பவதீ பபார||

ராகவனை விட்டுப் பிரிந்திருந்த, இந்தப்புவலகை நீ 14 ஆண்டுகள் நிர்வாகம் செய்தாய். (நிர்வாகச் சுமையை ஏற்றாய்). ராகவன் திரும்பியதும், அந்தச் சுமையை அவர் தோளிலே ஏற்றி வைத்து, (அந்த சுமையையும் சேர்த்து) ராமனை நீ, பின்னர் சுமந்தாய்.

பதிவிப்ரயுக்தா = நாயகனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிற; யா அஸளா பகவத் = யாதொரு, இந்த, பூஜிக்கத்தகுந்த; விசுவம்பரா = பூமியானவள்; பவத்யா சதுர்தச ஸமா: = உண்ணாலே, 14 ஆண்டுகள்; வித்ருதா = சுமக்கப்பட்டது; பவத், தாம் = நீ, அந்தச் சுமையை; ரகுபதே: புஜிகை ச்ரங்கே = ராகவனின், கைகளாகிற மலைகளின் நுணியிலே; விந்யஸ்ய = வைத்து (handed over); பூயோஅபி = மறுபடி; தேந ஸஹிதாம் = அந்த ராமனுடன் சேர்த்து; தாம் பபார = அந்த புமியையும் சுமந்தாய்.

237. நிஸ்தீர்ணது:க ஜலதேரநகஸ்ய தேவி!
த்வத்ஸம்ப்ரயுக்தரகுநாதபதாந்வயேந
ஸத்ய: ஸநந்தநமுகைரபி துர்ந்தீக்ஷா
ஸாம்ராஜ்யஸம்பத் அபரா பரதஸ்ய ஜக்னே||

பாதுகையே! உன்னைத் திரும்ப, ராகவனிடம் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு, பரதன் துக்கம் என்ற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார்....ஸநகர்/ஸநந்தனர்/ஸனத்குமாரர்/ஸனத்ஸ-ஜாதர் போன்ற பிரளித்தர்களான மகா யோகிளாலும் காண இயலாத தேஜஸ்ஸ-டன், பக்த சியோமணியானார்.

தேவி! = தேவி!; தவத் ஸம்ப்ரயுக்த = உன்னுடனே சேர்ந்திருக்கும்; ரகுநாத பத அந்வயேந = ராகவனின் திருவடி ஸம்பந்தத்தால்; துக்க ஜலதே: = துக்கமெனும் ஸமுத்திரத்தை; நிஸ்தீரண, அநக்ள்ய = தாண்டிய, குற்றமற்ற; பரதஸ்ய, ஸநந்தனமுகைரபி = பரதன், ஸநந்தர் போன்ற மகான்களாலும்; தூர்நிரீக்ஷா = பார்க்கவும் முடியாத; அபரா ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத் = மேலான, ஸாம்ராஜ்ய, * ஸுப்ர்க்ஷை: ஸுக்ய: ஊன்னே = உ + னே அடு ந்தார்

* "ஒதுங்கம்பி வெங்க" = Servitude which is almost equivalent to Moksha.

238. நிர்க்கத்ய தேவி! பரதாஞ்ஜலிபதம்மத்யாத்ய:
ஸமாகதவதீ புருஷோத்தமேந!
பத்மேவ புத்ரமகிலம் மணிபாதரக்ஷே!
ப்ராகுச்சுகா வலீ ஜகதாம் த்ரயாணாம்!

மணிபாதரர்கேடு! பரதன் தன்னுடைய இரு கரங்களின் அஞ்சலி முத்திரைக்கு நடுவே வைத்து, உன்னை ராமணிடம் ஒப்படைத்தார். ராகவனுடன் சேர்ந்த நீ, மூவுலகங்களுக்கும் கேடுமத்தை உண்மைக்கிணார்ப்

தேவி! மணிபாதரக்கோடி! = தேவி! மணிபாதுகையே!; பரத அஞ்ஜலி பத்ம மத்யாத் = பரதனின் தாமரை போன்ற அஞ்ஜலி முத்திரையின் நடுவே இருந்த நீ; பூய: புருஷோத்தமேந ஸமாகதவதீ = மறுபடி, ராகவனுடன் சேர்ந்தவளாய்; பவதி, பத்மேவ = நீ, மகாலக்ஷ்மி போல்; த்ரயாணாம் ஜகதாம் = மூன்று உலகங்களுக்கும்; அகிலம் பத்ரம் நிர்க்கத்ய = எல்லா கேஷமத்தையும்; ப்ராகுச் சுகாரா = உண்டு பண்ணியாய்.

239. ரகுபதிம் அதிரோப்ய ஸ்வோசிதே ரத்நபீடே
 ப்ரகுணம் அபஜதாஸ்த்வம் பாதுகே! பாதபீடம்|
 ததபி பஹாமதிஸ்தே தாத்ரூசீ நித்யம் ஆஸீத்
 க்வ நு கலு மஹிதாநாம் கல்ப்யதே தாரதம்யம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீராமனை ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்த்தி, பின்னர் நீ, பாதபீடத்தை அடைந்தாய். உனது பெருமை, முன்பு இருந்தது போலவே அப்போதும் நீடித்தது. உயர்ந்த குணம் உடையோர் எந்தப் பதவியில் இருப்பினும் தாரதம்யம் ஏற்படாதன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரகுபதிம் ஸ்வோசிதே = ஸ்ரீராமனை, அவருக்கு உரிய; ரத்னபீடே அதிரோப்ய = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே ஏற்றி; தவம் ப்ரகுணம் பாதபீடம் அபஜதா: = நீ, உயர்ந்ததான, பாதபீடத்தை அடைந்தாய்; ததபி, தே தாத்ரூசீ = அப்போதும் கூட, உனது, முன்பு இருந்தது போன்றே; பஹாமதி: = உன் புகழும் பெருமையும்; நித்யம் ஆஸீத் = நித்யமாக (permanency) இருந்தது; மஹிதாநாம் தாரதம்யம் = உயர்ந்த குணம் கொண்டோர்க்கு; க்வ நு கலு கல்ப்யதே = எந்த இடத்தில் இருப்பினும், தாரதம்யியம் உண்டாகாது.

240. அநுவ்ருத்தராமபாவ: சங்கே நிர்விஷ்டசக்ரவர்த்திபுதாம்|
 அதுநாடிபி ரங்கநாத: ஸசமத்காரம் பதேந பஜதி த்வாம்||

தேவி! நீ சக்ரவர்த்தினியாக ராஜ்யம் ஆண்டவள். உன்னைத் தன் திருவடிகளாலே தொடர வேண்டியிருக்கிறதே என்று கூசிக்கொள்வது போல, ராமன் (ரங்கநாதன்) சமத்காரமாக உன்னை அணிகிறார்.

ராமபாவ: அநுவ்ருத்த = ராமனாக அவதாரம் செய்துள்ள; ரங்கநாத: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; சக்ரவர்த்தி பதாம் நிர்விஷ்ட = சக்ரவர்த்தினியாக ஆடசி புரிந்த; தவாம் அதுநா அபி = உன்னை, இப்போதும் கூட; ஸசமத்காரம் = சாதுர்யமாகவே (உன் statusக்குத் தக்கவாறு); பதேந பஜதி = திருவடிகளால் அடைகிறார் (enters His feet); சங்கே = (என்று) ஸந்தேகிக்கின்றேன்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, நிர்யாதநாபத்ததி: - அண்டமீ.

9. வைதாளிக் பத்ததி

அரசு ஸபையில், கவிகள் (வைதாளிகள்) புகழ் பாடுவது போன்று, உபநிஷதங்களே, அரங்களின் நித்ய (தினசரி) ஸெவைகளைப் பற்றி வர்ணிப்பதாகப் பத்து சுலோகங்களால் கூறுகிறார் ஸ்வாமி தேசிகன்.

241. நமஸ்தே பாதுகே! பும்ஸாம் ஸம்ஸாரார்ணவஸேதவே|
யதாரோஹஸ்ய வேதாந்தா: வந்திவைதாளிகா: ஸ்வயம்||

பாதுகே! உன்னை அணிந்துகொள்ள, ஸ்ரீரங்கநாதனை, உபநிஷதங்கள், வைதாளிகர்கள் போல, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி எழுப்புகின்றன. ஜனங்களின் ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு அணை போன்ற உன்னை வணங்குகிறேன்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; பும்ஸாம் ஸம்ஸார ஆர்ணவ = ஜனங்களின் ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு; ஸேதவே, தே, நம: = அணை போன்ற, உனக்கு, நமஸ்காரம்; யத் ஆரோஹஸ்ய = எந்தப் பாதுகையிலே ஏறுவதற்கு (பெருமானை); வேதாந்தா: ஸ்வயம் = உபநிஷதங்கள், தாங்களே; வந்தி வைதாளிகா: = புகழ் பாடுபவராகவும் / எழுப்புவராகவும் உள்ளனவோ!

242. உ_சிதம் உபசரிஷ்யந் ரங்கநாத! ப்ரபாதே
விதிசிவஸநகாத்யாந் பாஹ்யக்கூஷ்யாநிருத்தாந்|
சரணகமல்லேவாஸௌக்யஸாம்ராஜ்யபாஜாம்
ப்ரதமவிஹிதபாகாம் பாதுகாம் ஆத்ரியேதா:||

ரங்கநாதனே! (தாமரை மலர் போன்ற) திருவடிச்சேவை எனும் ஸாகத்தை அனுபவிக்கும் பேறு பெற்ற பாதுகையைச் சாற்றிக்கொண்டு எழுந்தருள வேண்டும்....வெளி முற்றத்தில், பிரம்மா - சிவன் - ஸநகர் ஆகியோர் ஸேவிக்கக் காத்திருக்கின்றனர்.

ரங்கநாத! = ரங்கநாதனே! ப்ரபாதே = விடியற்காலையில்; பாஹ்ய கக்ஷயா நிருத்தாந் = வெளி முற்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள; விதி, சிவ, ஸநகாத்யாந் = பிரம்மா - சிவன் - ஸநகர் முதலியோர்; உ_சிதம் உபசரிஷ்யந் = தக்கதான உபசாரம் பண்ண (to pay their respects); சரண கமல ஸேவா ஸௌக்ய = தாமரை மலர் போன்ற திருவடி ஸேவை என்ற ஸந்தோஷ; ஸாம்ராஜ்ய பாஜாம் = சக்ரவர்த்தி பட்டம் பெற்று; ப்ரதம விஹித பாகாம் = முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கும்; பாதுகாம் ஆத்ரியேதா: = பாதுகையை ஸேவிக்கவிருக்கின்றனர்.

243. பத்மாஜூஷ்டம் பஜது சரணம் பாதுகா ஸப்தவாரா
ப்ரத்யாஸந்நாஸ்தவ பரிஜநா: ப்ராதராஸ்தாநயோக்யா:|
அர்த்தோந்மேஹாத் அதிகஸபகாம் அர்த்தநித்ராநுவங்காம்
நாபீபத்மே தவ நயநயோர்நாத! பச்யந்து சோபாம்||

ரங்கநாதனே! பெரிய பிராட்டி உமது திருவடிகளை வருட, தாங்கள் நித்திரையின் போது, பாதி முடியும் - பாதி திறந்தும் உள்ள ...சந்திர / ஸுலர்யர்கள் போல் உள்ள உம் கண்களைக் கண்டு....நாபியில் இருக்கும் தாமரை, பாதியே மலர்ந்துள்ளது...தேவரீர் திருவடியை வருட, இப்போது பாதுகையின் முறை ...பாதுகையைச் சாற்றிக் கொண்டு எழுந்தருள வேண்டும்....பரிஜனங்கள் அந்த சோபையைக் கண்டு களிக்க வேண்டும்.

நாத! = ஸ்ரீரங்கநாதனே!; பத்மா ஜாஷ்டம் = பெரிய பிராட்டியால் வருடப்பட்டு (அந்த ஸாகத்தாலே); அர்த்தோந்மேஷாத் = பாதி திறந்திருப்பதனால்; அதிகஸாபகாம் = மிக அழகாக இருப்பதும்; அர்த்த நிர்த்தாநுஷங்காம் = பாதி மூடிக்கொண்டிருப்பதுமான; தவ நயந்யோ: சோபாம் = உம்முடைய திருக்கண்களின் அழகை; நாபீ பத்மே = நாபியில் உள்ள தாமரை; பச்யந்து = பார்க்கின்றன (ரளிக்கின்றது அந்த அழகை); பாதுகா லப்தவாரா = (திருவடியை ஸேவிக்க) பாதுகையின் முறை (tura) இப்போது; ப்ராதராஸ்தாந யோக்யா: = காலை வேளை ஸபைக்குத் தக்கவர்களான; தவ பரிஜநா: = உமது பரிஜனங்கள்; ப்ரத்யாஸந்நா: = கிட்டே வந்து; தவ சரணம் பஜது = உமது திருவடிகளை ஸேவிக்க வேண்டும்.

244. உபநமதி மஹார்த்தம் சேஷவித்தாந்தலித்தம்
ததிஹா சரணரக்ஷா ரங்கநாத! தவயையா|
ம்ருதுபதம் அதிருடா மஞ்ஜைபி: சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:
உபதி சது ஜநாநாம் உத்ஸவாரம்பவார்த்தாம்||

ரங்கநாதனே! ஆதிசேஷனுடைய ஸித்தாந்தப்படி ஏற்பட்டுள்ள முகூர்த்தம் வந்துவிட்டது...பாதுகையை அணிந்துகொண்டு எழுந்தருள வேண்டும். சலங்கை சப்தம் கேட்டு, உத்ஸவம் ஆரம்பித்தாயிற்று என்று எல்லோருக்கும் தெரியட்டும்.

ரங்கநாத! = ரங்கநாத!; சேஷ ஸித்தாந்த ஸித்தம் = ஆதிசேஷ ஸித்தாந்தப்படி; மஹார்த்தம் உபநமதி = நல்ல மஹார்த்தம் வந்திருக்கிறது; தத், இஹ, ஏஷா சரணரக்ஷா = ஆகவே, இந்த ஸ்ரீரங்கத்திலே, இந்தப் பாதுகையின் மேல்; தவய ம்ருது பதம் அதிருடா = உம்முடைய ம்ருதுவான (soi) திருவடிகளை வைத்து; ஸ்வை: மஞ்ஜைபி: சிஞ்ஜிதை: = அவைகளின் இனிய சப்தங்களால்; ஜநாநாம் உத்ஸவ ஆரம்பவார்த்தாம் உபதி சது = மக்களுக்கு, உத்ஸவம் ஆரம்பித்ததைத் தெரியப்படுத்தட்டும்.

245. ரங்காதீச! மருத்கணஸ்ய மகுடாத் ஆம்நாயப்ருந்தஸ்ய வா
ப்ரத்யாநீய ஸமர்ப்பிதா விதிமுகை: வாரக்ரமாதாகதை:|
வாஹாரோஹணஸம்ப்ருதம் சர்மபரம் ஸம்யக்விநேதும் கூடமா
லீலாஸஞ்சரணப்ரியா ஸ்ப்ருசது தே பாதாம்புஜம் பாதுகா||

ரங்கநாதனே! வாகனத்தில் ஏறி, திருவீதி உலா கண்டருளியதால் உண்டான சர்மத்தைப் போக்கிக் கொள்ள வல்ல, பாதுகைகளைச் சாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

ரங்காதீச! = ரங்கநாதனே!; வாரக்ரமாத் ஆகதை: = அவரவர் முறைப்படி (tura) வந்துள்ள; விதிமுகை: = பிரம்மா முதலியவர்கள்; மருத்கணஸ்ய = தேவதைகளின் கூட்டங்கள்; ஆம்நாய ப்ருந்தஸ்ய வா = வேதங்களின் கூட்டங்களின்; மகுடாத் = தலையிலிருந்து; ப்ரத்யாநீய ஸமர்ப்பிதா = திரும்பக் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதும்; வாஹ ஆரோஹண = வாகனங்களிலே ஏறியதால்; ஸம்ப்ருதம் சர்ம பரம் = உண்டான சர்மத்தின் (tiredness) சுமையை; ஸம்யக் விநேதும் = நன்கு போக்கிக்கொள்ள; கூடமா, லீலா ஸஞ்சரண ப்ரியா = தக்கவரும், விளையாட்டாகவே ஸஞ்சாரம் செய்வதில் ப்ரியமுள்ளவருமான; பாதுகா, தே பாதாம்புஜம் = பாதுகை, உம்முடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளை; ஸ்ப்ருசது = தொட்டும்.

246. வ்ருத்தம் க்ரமேண பஹாதா நியுதம் விதீநாம்
 அர்த்தம் தவிதீயம் இதம் அங்குரிதம் தவாஹ்ந:|
 நீளாஸகீபி: உபநீய நிவேசய்மாநா
 மங்க்தும் ப்ரபோ! தவரயதே மணிபாதுகே தவாம்||

ப்ரபோ! நீராட்டத்துக்கு உரிய நாழிகையாயிற்று நப்பின்னெப் பிராட்டி, பாதுகையுடன் காத்து நிற்கிறாள். பாதுகையைச் சாற்றிக் கொண்டு, நீராட்டத்துக்கு எழுந்தருள வேண்டும்.

ப்ரபோ! = ப்ரபோ!; க்ரமேண விதீநாம் = வரிசையாக (க்ரமப்படி) பிரம்மாக்கள்; நியுதம் பஹாதா = ஒரு லக்ஷ்மி பேர், அனேக தடவை; வ்ருத்தம் = கழிந்துவிட்டது; தவ அஹ்ந: இதம் தவிதீயம் = உம்முடைய பகல்போதில், இந்த இரண்டாவது; அர்த்தம் அங்குரிதம் = பாதி (இப்போது) தொடங்கி உள்ளது; நீளா, ஸகீபி: = நப்பின்னெப் பிராட்டி, தோழிகளால்; உபநீய நிவேசய்மாநா = கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும்; மணிபாதுகா தவாம் = மணிபாதுகை, உம்மை; மங்க்தும் தவரயதே = நீராட்டத்திற்கு அவசரப்படுத்துகிறது.

247. திவ்யாப்ஸரோபி: உபதர்சித்தீபவர்கே
 ரங்காதிராஜ! ஸாபகே ரஜநீமுகேநஸமிந்|
 ஸம்ரக்ஷிணீ சரணயோ: ஸவிலாஸவ்ருத்தி:
 நீராஜநாஸநம் அஸௌ நயது ஸ்வயம் தவாம்||

ரங்கராஜனே! தேவலோக மாதர் ஸாயங்கால வேளையில் தீபங்களுடன் காத்து நிற்கின்றனர். பாதுகைகளை அணிந்து கொண்டு, ஹாரத்தி கண்டருள எழுந்தருள வேண்டும்.

ரங்காதிராஜ! = ரங்கராஜனே!; திவ்ய அப்ஸரோபி: = பரமபதத்திலிருக்கும் அப்ஸர மாதர்; உபதர்சித் தீபவர்கே = காண்பிக்கப்பட்ட விளக்குகளுடன்; அஸ்மிந் ஸாபகே ரஜநீமுகே = இந்த, அழிய (ரம்யமான) சந்தியா வேளையில் (நிற்கின்றனர்); சரணயோ: ஸம்ரக்ஷிணீ = திருவடிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கும்; ஸவிலாஸ வ்ருத்தி: = விளையாட்டில் வ்ருத்தி உள்ளவற்றும் ஆன; அஸௌ = இந்தப் பாதுகை; ஸ்வயம், தவாம் = தானாகவே, உம்மை; நீராஜநாஸநம் நயது = தீப ஆரத்திக்கு அழைத்துச் செல்லட்டும்.

248. ஆஸநாதுசிதம் ஆஸநாந்தரம்
 ரங்கநாத! யதி கந்தும் ஈஹஸே|
 ஸந்நதேந விதிநா ஸமர்ப்பிதாம்
 ஸப்ரஸாதம் அதிரோஹ பாதுகாம்||

ரங்கநாதனே! ஒரு ஆஸனத்திலிருந்து, வேறு ஒரு ஆஸனத்துக்கு எழுந்தருள நீர் விரும்பும் ஸமயங்களில், அணிந்து கொள்ள, பாதுகைகளுடன் பிரம்மா காத்து நிற்கின்றார்.

ரங்கநாத! = ரங்கநாதனே!; ஆஸநாத் = ஒரு ஆஸனத்திலிருந்து; உசிதம் ஆஸநாந்தரம் = இஷ்டப்படி, இன்னொரு ஆஸனத்திற்கு; கந்தும், ஈஹஸே யதி = செல்ல, விருப்பப்பட்டராணால்; ஸந்நதேந விதிநா = வணங்கி நிற்கும் பிரம்மாவினால்; ஸமர்ப்பிதாந் பாதுகாம் = ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பாதுகையை; ஸப்ரஸாதம் அதிரோஹ = சந்தோஷத்துடன் அணிந்து கொள்ள வேண்டும்.

249. பரிஜநவநிதாபி: ப்ரேவித: ப்ராஞ்ஜலிஸ்த்வாம்
ப்ரணமதி மதநோடியம் தேவ! சுத்தாந்ததாஸ:|
பணிபதி சுயநீயம் ப்ராபயித்ரீ ஸலீலம்
ததகமலம் இயம் தே பாதுகா பர்யுபாஸ்தாம்||

ப்ரபோ! அந்தப்புரத்துப் பெண்களால் அனுப்பப்பட்டு, மன்மதன் அஞ்சலியுடன் காத்து நிற்கிறான். பாதுகையை அணிந்து கொண்டு சயனத்துக்கு எழுந்தருள வேண்டும்.

தேவ! = ரங்கநாததனே!; பரிஜந வநிதாபி: = வேலைக்காரப் பெண்களாலே; ப்ரேவித: சுத்தாந்த தாஸ: = அனுப்பப்பட்டவனும், அந்தப்புரத்து வேலையாளுமான; அயம் மதந: = இந்த மன்மதன்; ப்ராஞ்சலி: த்வாம் = கையைக் கூப்பியவாறு, உம்மை; ப்ரணமதி = ஸேவிக்கின்றான்; பணிபதி சுயநீயம் = ஆதிசேஷனாகிற படுக்கைக்கு; ஸலீலம் ப்ராபயித்ரீ = விளையாட்டாகவே கொண்டு சேர்க்கும்; இயம் பாதுகா = இந்தப் பாதுகை; தே பத கமலம் = உமது ழப்போன்ற திருவடியை; பர்யுபாஸ்தாம் = அடையவேண்டும்.

250. இதி நிகமவந்திவசஸா ஸமயே ஸமயே க்ருஹீதஸங்கேத:
அபிஸரதி ரங்கநாத: ப்ரதிபத்போகாய பாதுகே! பவதீம்||

பாதுகையே! இவ்வாறாக, உபநிடதங்களாகிய கவிகள் தெரிவிக்க, அந்த அந்தக் காலங்களுக்கு உரிய இடங்களுக்குச் செல்ல, அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொள்கிறார்.

பாதுகே! = பாதுகே!; இதி நிகமவந்தி வசஸா = இந்த விதமாக, வேதம் எனும் ஸதோத்திரம் செய்வோரின் வார்த்தைகளால்; ஸமயே ஸமயே = அந்த அந்தக் காலங்களிலே; க்ருஹீத ஸங்கேத: = அறிவிக்கப்படும் ஏற்பாடுகளால்; ப்ரதிபத போகாய = அந்த அந்த ஸகத்தை அனுபவிக்க; ரங்கநாத:, பவதீம் = ரங்கநாதன், உன்னை; அபிஸரதி = அடைகின்றார்.

இதி ணி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ணிமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ணிமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ணிரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, வைதாளிகபத்ததி: - நவமீ.

10. சுருங்காரபத்து

மற்ற பிராட்டிமார் போன்றே (யீ - ழுமி - நீளாதேவி) பாதுகையுடனும் எம்பெருமான் சுருங்கார வீலைகள் புரிவதாக, 10 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்ததியிலே.

251. சொரே: சுருங்கார சேஷ்டாநாம் ப்ரஸதிம் பாதுகாம் பஜே|
யாம் ஏவு புங்க்தே சுத்தாந்தாத் பூர்வம் பச்சாதபி ப்ரபு:||

அந்தப்புரத்துக்குப் போகும் முன்னரும், பிற்பாடும், பெருமான் பாதுகையின் சேர்க்கை சுகத்தை அநுபவிக்கிறார்.. பெருமாளின் சுருங்கார வீலைகளுக்கு நாயகியாகிய பாதுகையைச் சேவிக்கிறேன்.

சொரே: = பெருமாளுடைய; சுருங்கார சேஷ்டாநாம் = சுருங்கார ரஸத்தினால் உண்டாகும் வீலைகட்கு; ப்ரஸதிம் பாதுகாம் = காரணமாக உள்ள பாதுகைகளை; பஜே = ஸேவிக்கிறேன்; யாம், ஏவு ப்ரபு: = எந்தப் பாதுகையை, இந்த ரங்கநாதன்; சுத்தாந்தாத் பூர்வம் = அந்தப்புரம் செல்லும் முன்னரும்; பச்சாதபி புங்க்தே = பின்பும் கூட அநுபவிக்கிறாரோ.

252. ப்ரணத் த்ரிதேந்தர் மெளிமாலா
மகரந்தார்த்ர பராகபங்கிலேநு|
அநுலிம்பதி பாதுகே! ஸ்வயம் த்வாம்
அந்ரூபேண பதேந ரங்கநாத:||

பாதுகே! தேவர்கள் பெருமாளைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களது தலையில் உள்ள மலர்களின் மகரந்தத் துகள் / தேன் ஆற்றும் கலந்து, சேறுபோல (like a paste) திருவடிகளிலே தங்கிவிடும். ரங்கநாதன் அதை உனக்குச் சந்தனமாய்ப் பூசகிறார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வாம் ப்ரணத் த்ரிதேந்தர = உன்னைச் சேவிக்கும் தேவர்களின்; மெளி மாலா = சிரலிலே உள்ள மாலைகளின்; மகரந்த ஆர்த்ர பராக = தேனால் (honey) ராமாகி உள்ள துகள்கள்; பங்கிலேந, அந்ரூபேண = சேறு போல கெட்டியாடும், தகுந்ததாயும் இருக்க; பதேந, ஸ்வயம் = தன் திருவடியால், தானே; ரங்கநாத: அநுலிம்பதி = ரங்கநாதன் உனக்குச் சந்தனம் பூசகிறாரோ?

253. அவதாதஹிமாம்சகாநுஷக்தம்
பதரகேஷ!தவயி ரங்கினை: கதாசித்|
கிமிபி ஸ்திதம் அத்விதீயமால்யம்
விரலாவஸ்திதமெளக்திகம் ஸ்மராமி||

பாதுகையே! திருமஞ்சன காலத்தில், வெண்மையான ஈர ஒற்றை வள்திரத்துடனும், ஒற்றை முத்துமாலை / பூச்சரம் மட்டுமே அணிந்து, அரங்கன் உன்னிடத்தில் சேர்ந்திருக்கும் ஆபூர்வ சேர்க்கையை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

பதரகேஷ! = பாதுகே!; கதாசித் = ஒரு ஸமயத்தில் (திருமஞ்சன காலத்தில்); ரங்கினை: தவயி = யீரங்கநாதன் உன்னிடம், அவதாத, ஹிமாம்சக = வெளுப்பானதும், ராமான வஸ்திரத்துடன்; அநுஷக்தம் = சேர்ந்திருப்பதையும்; அத்விதீய மால்யம் = ஒரே மாலையை (மெல்லிய ஒற்றைப் பூச்சரம்); விரலாவஸ்திதமெளக்திகம் = நெருக்கமில்லாத ஒரு முத்து மாலையுடனும்; கிமிபி

ஸ்திதம் = இன்னதென்று (என்னால் வர்ணிக்கழியாத) அந்த ஸ்திதியை; ஸ்மராமி = நான் (மனக்கண்ணால்) பார்த்து மகிழ்கிறேன்.

254. அஸஹாயக்ருஹீதரங்கநாதாம்
அவரோதாங்கணைஸ்மீநி பாதுகே! த்வாம்|
ஸாத்ருச: ஸ்வயம் அர்ச்சயந்தி தூராத்
அவதம்ஸௌத்பலவாவிதை: அபாங்கை:||

பாதுகே! அரங்கன் உன்னை மட்டும் அணிந்துகொண்டு அந்தப்புரத்துக்கு வரும்போது, பணிப்பெண்கள் உன்னை ஆசையுடன், கடைக்கண்களால் பார்க்கின்றனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே! அவரோத அங்கணைஸ்மீநி = அந்தப்புரத்தில்; அஸஹாய க்ருஹீத = வேறு யாரும் இன்றி வளிக்கும்; ஸாத்ருச: ரங்கநாதாம் த்வாம் = பெண்கள், ரங்கநாதனுடன் கூடிய உன்னை; அவதம்ஸ உத்பல வாவிதை: = அலங்காரமாயிருக்கும் கருநெய்தல் மலர்களின் வாஸனையுடன்; அபாங்கை: தூராத் ஸ்வயம் = கடைக்கண்களால், தூரத்திலிருந்து பார்த்து; அர்ச்சயந்தி = பூஜிப்பர்.

255. நிர்விச்யமாநம் அபி நூதநஸந்நிவேசம்
கைவல்யகல்பிதவிபூஷணகாயகாந்திம்|
காலேஷா நிர்விசலி ரங்கயுவாநம் ஏகா
ச்ரங்கார நித்யரளிகம் மணிபாதரர்கேடி!||

மணிபாதுகையே! ரங்கநாதனின் ஸேவை, ஒவ்வொரு தடவையும் புதிது புதிதாக இருக்கும்...ச்ரங்கார ரஸத்திலே ஆசையுடைய அந்த எம்பெருமானை, நீ அந்த அந்தக் காலங்களில் ஒருவளே அநுபவிக்கிறாய்.

மணிபாதரர்கேடி! = மணிபாதரர்கேடி; நூதந ஸந்நிவேசம் = (ஒவ்வொரு முறை ஸேவிக்கும்போதும்) புதிது புதிதாக ஸேவை தருபவரும்; ச்ரங்கார நித்ய ரளிகம் = ச்ரங்கார ரஸத்திலே எப்போதும் ஆசை உடையவருமான; ரங்கயுவாகம் ஏகா = ரங்கநாதனை, நீ ஒருத்தியே; நிர்விச்யமாநம் அபி = அநுபவித்தாலும் கூட; கைவல்ய கல்பித விபூஷண காய காந்திம் = (திருவாபரணம்) ஏதுமின்றி தரும் திருமேனியின் பொலிவை; காலேஷா நிர்விசலி = அந்த ஸமயங்களிலும் அனுபவிக்கிறாய்.

256. நித்ராயிதஸ்ய கமிது: மணிபாதுகே! த்வம்
பர்யங்கிகாபரிஸரம் ப்ரதிபத்யமாநா|
ச்வாஸாநிலப்ரசவிதேந பஜஸ்யபீக்கிணம்
நாபீஸ்ரோஜாரஜஸா நவம் அங்கராகம்||

பாதுகே! நித்திரையிலிருக்கும் ஸ்ரீங்கநாதனுடைய கட்டிலின் அருகே, நீ இருக்கிறாய்...பெருமாளின் முச்சக்காற்றினால், நாபியில் உள்ள தாமரையின் மகரந்தத் துகள்கள் உன் மீது விழுந்து, அது ஒரு புதிய சந்தனப் பூச்சை உனக்குக் கொடுக்கின்றது.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; நித்ராயிதஸ்ய கமிது: = நித்திரை கொண்டுள்ள நாயகனின்; பர்யங்கிகா பரிஸரம் = கட்டிலின் அருகே; ப்ரதிபத்யமாநா த்வம் = உள்ள நீ; ச்வாஸாநில ப்ரசவிதேந = (பெருமாளின்) முச்சக்காற்றினால் கிளம்பும்; நாபீஸ்ரோஜ ரஜஸா = நாபியில் உள்ள தாமரையின் மகரந்தத்துகள்கள்; நவம் அங்கராகம் = (உனக்கு) புதிய சந்தனப் பூச்சை; பீக்கிணம் பஜஸ்ய = அடிக்கடி அடைகின்றாய்.

257. சுயிதவதி ரஜந்யாம் பாதுகே! ரங்கபந்தெள
சரணாகமலபார்ச்வே ஸாதரம் வர்த்தலே த்வம்|
பணிபதி சயநீயாத் உத்திதஸ்ய ப்ரபாதே
ப்ரதமநந்யநபாதம் பாவநம் ப்ராப்துகாமா||

பாதுகே! ஸ்ரீங்கநாதன் ராத்திரியில் சயனித்துக் கொண்டதும், நீ அவரது திருவடி ஸமீபம் இருக்கிறாய். விடியற்காலையில், அவர் ஆதிசேஷன் மீதிருந்து எழுந்ததும், பாவனமான முதற் பார்வை உன்மீது விழவேண்டும் என்ற ஆசை உனக்கு.

பாதுகே! = பாதுகையே!; சுயிதவதி ரஜந்யாம் = ராத்திரியில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கும்; ரங்கபந்தெள = ஸ்ரீங்கநாதனின்; சரணாகமல பார்ச்வே = திருவடியின் அருகே (இருக்கும்); த்வம் = நீ; பணிபதி சயநீயாத் = ஆதிசேஷப்படுக்கையிலிருந்து; உத்திதஸ்ய = எழுந்திருக்கும் (பெருமாளின்); ப்ரபாதே = விடியற்காலை வேளையில்; பாவநம் ப்ரதம நயந பாதம் = பாவனமான முதல் பார்வையை; ப்ராப்துகாமா = அடைய ஆசையுள்ளவளாக இருக்கிறாய்.

258. சரணாகமலஸங்காத் ரங்கநாதஸ்ய நித்யம்
நிகமபரிமளம் த்வம் பாதுகே! நிர்வமந்தீ|
நியதம் அதிசயாநா வர்த்தலே ஸாவரோதம்
ஹ்ருதயம் அதிவஸந்தீம் மாலிகாம் வைஜயந்தீம்||

பாதுகையே! எம்பெருமானின் திருமார்பை, வைஜயந்தீ என்கிற மாலை அடைந்துள்ளது....நீ அவர் திருவடித்தாமரையை அடைந்து, அதன் ஒப்பற் வேத வாஸனையுடன் கூடியவள்....இந்த மேன்மை வைஜயந்தீ மாலைக்குக் கிடையாது.

பாதுகே! = பாதுகே!; ரங்கநாதஸ்ய சரணாகமல ஸங்காத, நித்யம் = ரங்கநாதனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடி ஸம்பந்தத்தால், எப்போதும்; நிகமபரிமளம் = வேத வாஸனையை; நிர்வமந்தீ த்வம் = (கக்கும்) பரவச்செய்யும் நீ; ஸாவரோதம் ஹ்ருதயம் = அந்தப்புர பிராட்டிமாருடன் கூடியிருக்கும் திருமார்பிலே; அதிவஸந்தீம் = இடம் கொண்டுள்ள; வைஜயந்தீம் மாலிகாம் = வைஜயந்தீ மாலையை; அதிசயாநா வர்த்தலே = அதிக்ரமித்தவளாக உள்ளவள் (உயர்த்தி); நியதம் = நிச்சயம்.

259. உபநிஷதபலாபி: நித்யம் உத்தம்ஸநீயம்
கிமிபி ஜலதிகந்யாஹஸ்தஸ்ம்வாஹநார்ஹம்|
தவ து சரணர்கேஷ! தேவி! லீலாரவிந்தம்
சரணஸரஸிஜம் தத் சாரு சாணுாரஹந்து:||

பாதுகா தேவி! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகள் மகாலக்ஷ்மியின் திருக்கைகளால் வருடப்படிப்பை - உபநிடதங்களாகிற மாதர்கள், சிரஸிலே சூட்டிக்கொள்ளப்படுப்பை - உனக்கோ அவை லீலாரவிந்தங்கள்.

சரணர்கேஷ! தேவி! = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகா தேவி!; சாணுார ஹந்து: = சாணுாரன் என்றவனைக் கொன்ற பெருமாளின்; கிமிபி, தத் சாரு = இன்னதென்று வர்ணிக்க முடியாத, பிரஸித்தமாயும், அழகாயும் உள்ள; சரண ஸரஸிஜம் = திருவடித்தாமரைகள்; ஜலதி கந்யா ஹஸ்த = ஸமுத்திர ராஜனின் மகளான (மகாலக்ஷ்மியின்) கைகளால்; ஸம்வாஹ நார்ஹம் = பிடிக்கத்தக்கவை; உபநிஷத் அபலாபி: = உபநிடதங்களின் (ஸ்த்ரீகளின்); நித்யம்

உத்தம்ஸநீயம் = தலையிலே எப்போதும் உள்ளவை; தவ து லீலாரவிந்தம் = உனக்கோ எனில், அவை விளையாட்டுக்கான தாமரை மலர்கள்.

260. அகிலாந்த:புரவாரேஷு அநாகவாரம் பதாவநி! ஸ்வைரம்|
அநுபவதி ரங்கநாதோ விஹாரவிக்ராந்தி ஸஹசரீம் பவதீம்||

பாதுகே! ரங்கநாதன், அந்தப்புரத்திலே உள்ள பிராட்டிமார்களை, அவரவர் முறை நாட்களிலே (*nominated days*) அநுபவிக்கிறார்.....அவர் கூடவே எப்போதும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் உன்னை அநுபவிக்க வாரம் (முறை) ஏதும் கிடையாது. எப்போதும் அநுபவிக்கிறார்.

பதாவநி! = பாதுகே!; ரங்கநாத: அகில அந்த: புர = ரங்கநாதன், எல்லா அந்தப்புர பிராட்டிமாருடன்; வாரேஷு விஹார = முறைநாட்களிலே மட்டும், விளையாட்டாக; விக்ராந்தி, ஸஹசரீம் பவதீம் = நடக்கும்பொழுது, கூடவே ஸஞ்சாரம் செய்யும் உன்னை; ஸ்வைரம் = இஷ்டப்படி; அநேக வாரம் = பல தடைவை; அநுபவதி = அநுபவிக்கிறார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ச்ரூங்காரபத்ததி: - தசமீ.

11. ஸஞ்சார பத்ததி

60 சுலோகங்கள் கொண்ட இப்பத்ததியில், அரங்கனின் திருவீதி உலா வேளைகளிலும், மற்ற ஸமயங்களிலும், பாதுகையின் ஸேவையை வர்ணிக்கிறார், ஸ்வாமி தேசிகன்.

261. அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசகண்டகாந்|
இதி ஸ்தாபி யத்வருத்திம் இயேஷ ப்ரணமாமி தாம்||

"முட்கள் உம் காலில் குத்தாமலிருக்க, உமக்கு முன்னே, வனத்தில் நான் நடப்பேன்" என ஸ்தை கூறினாள். பாதுகையின் வேலையை தான் எழுத்துக் கொண்டாள். அந்தப் பாதுகையைச் சேவிக்கின்றேன்.

குச கண்டகாந் = தர்ப்பை / முட்களை; ம்ருத்நந்தீ = மிதித்துக் கொண்டு; தே அக்ரத: = உமக்கு முன்னே; கமிஷ்யாமி, இதி = போகப்போகிறேன் என்று; யத் வருத்திம் = எந்தப் பாதுகையின் தொழிலை (வியாபாரத்தை); ஸ்தா அபி இயேஷ = ஸ்தை ஆசைப்பட்டாளோ; தாம் ப்ரணமாமி = அந்தப் பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்.

262. சுத: சுதம் அம்ப! பாதுகே ஸ்யாம்
ஸமயாஹ்ராதபிதாமஹஸ்துதாநி|
மணிமண்டபிகாஸா: ரங்கபர்த்து:
த்வததீநாநி கதாகதாநி பச்யந்||

தாயே! பாதுகே! உத்ஸவ காலங்களில், உன்னை தரித்துக்கொண்டு, அரங்கன் கல் இழைத்த மண்டபங்களுக்கு எழுந்தருள்கிறார். அப்போது பிரம்மா முதலான தேவர்கள் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றனர். பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தை ஸேவித்துக் கொண்டு, நான் நூறு வருடங்கள் வாழ வேண்டும்.

அம்ப! பாதுகே! = தாயே! பாதுகையே!; ஸமய = உற்சவ காலங்களிலே; த்வததீநாநி ரங்கபர்த்து: = உன் அதீனமான அரங்கன்; மணிமண்டபிகாஸா = மணி மண்டபங்களிலே (ஸஞ்சாரம் செய்து); ஆஹாத பிதாமஹ ஸ்துதாநி = வந்துள்ள பிரம்மாக்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறார்; கதாகதாநி பச்யந் = உன் ஸஞ்சாரங்களைச் சேவித்துக் கொண்டு; சுத: சுதம் ஸ்யாம் = (நான்) நூறு ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டும்.

263. த்வததீநபரிக்ரமோ முகுந்த: தததீநஸ்தவ பாதுகே! விஹார:|
இதரேதரபாரதந்தர்யம் இத்தம் யுவயோ: ஸித்தம் அநந்யதந்த்ரபூம்நோ:||

பாதுகே! முகுந்தனின் ஸஞ்சாரம் உனக்கு அதீனம்.....உன் வினையாட்டான (ஸஞ்சாரம்) முகுந்தனின் அதீனம்...இப்படியாக, வேறு யாருக்கும் அதீனம் இல்லாதவர் என்ற பெருமையை உடைய நீங்கள் இருவருக்கு மற்றவர் அதீனம். ஓ!

பாதுகே! = பாதுகே!; முகுந்த: த்வததீந பரிக்ரம: = பெருமாள் உனக்கு அதீனமான ஸஞ்சாரத்தை உடையவர்; தவ விஹார: = உன்னுடைய வினையாட்டான (ஸஞ்சாரம்); தததீந: = பெருமாளுக்கு அதீனமானது; அநந்யதந்த்ர பூம்நோ: = வேறு ஒருவருக்கு அதீனமில்லாத பெருமை கொண்ட; யுவயோ: இத்தம் = நீங்கள் இருவரும், இந்த மாதிரியாக; இதரேதர பாரதந்தர்யம் = ஒருவருக்கு ஒருவர் அதீனம் என்பது; ஸித்தம் = ஏற்பட்டுள்ளது.

264. ரஜஸா தமஸா ச துஷ்டஸத்தவே
கஹநே சேதலி மாமகே முகுந்தः|
உசிதம் ம்ருகயாவிஹாரம் இச்சந்
பவதீம் ஆத்ருத பாதுகே! பதாப்யாம்||

பாதுகே! ரஜோ குணத்தாலும், தமோ குணத்தாலும் கெட்டுப் போயிருக்கிற என் மனதை வேட்டையாடி, அதில் ஸத்வ குணம் மேலோங்கச் செய்யவே, முகுந்தன் உன்னை அவரது திருவடிகளிலே அனிந்து கொண்டார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரஜஸா, தமஸா ச = ரஜோ குணம் / தமோ குணம் இவைகளால்; துஷ்ட, மாமகே = கெட்டுப் போயிருக்கிற, என்னுடைய; சேதலி, ம்ருகயா விஹாரம் = மனதிலே வேட்டையாடி (விளையாட்டாகவே); உசிதம் ஸத்வே கஹநே = தகுந்த, ஸத்வ குணத்தை நினைக்க; இச்சந் முகுந்தः = ஆசைப்பட்ட பெருமாள்; பவதீம், பதாப்யாம் = உன்னைத் தன் திருவடிகளாலே; ஆத்ருத = ஆதரித்தார்.

265. கூடியா ஜகதாம் அபி த்ரயாணாம்
அவநே தேவி! பதாவநி! த்வயைவ|
அபிகம்யதமோடிபி ஸம்ச்ரிதாநாம்
அபிகந்தா பவதி ஸ்வயம் முகுந்தः||

பாதுகே! தேவி! பெருமாள் இருக்கும் இடம் சென்று (கோவிலுக்கு) அவரை ஆச்ரயிப்பதுதான் முறை. இருப்பினும், மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதில் ஊற்றும் கொண்ட அரங்கன், உன்னை அனிந்து கொண்டு வீதி உலா வந்து, அனைவருக்கும் ஸேவை தருகிறார்.

தேவி! பதாவநி! = தேவி! பாதுகே!; ஸம்ச்ரிதாநாம் அபிகம்யதமோடிபி = (பெருமாள்) உள்ள இடம் சென்று அவரை ஆச்ரயித்தல் தான் முறை (proper) எனினும்; த்ரயாணாம் ஜகதாம் அபி அவநே = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதிலே; கூடியா த்வயைவ = தகுந்த, உன்னாலே அன்றோ; முகுந்தः ஸ்வயம் = பெருமாள், தானே; அபிகந்தா பவதி = (வீதி உலா) வருபவராக ஆகின்றார்.

266. சிரஸா பவதீம் ததாநி கச்சித்
வித்ருத: கோடிபி பதஸ்ப்ருசா பவத்யா|
உபயோர் மதுவைவரிபாதரகேஷ!|
த்வதத்தீநாம் கதிம் ஆமநந்தி ஸந்தः||

பாதரகேஷ! ஒருவர் உன்னை, தன் தலையாலே தூக்குகிறார்... (பக்தர்கள்); திருவடிகளைத் தாங்கும் உன்னால், ஒருவர் தூக்கப்படுகிறார் (பெருமாள்); இந்த இருவருடையவும் ஸஞ்சாரம், உன் அதீனம் எனப் பெரியோர் சொல்கின்றனர்.

மதுவைவரி பாதரகேஷ! = பெருமாளின் பாதுகையே! பவதீம் கச்சித் சிரஸா ததாதி = உன்னை, ஒருவர் தலையாலே தூக்குகிறார்; பதஸ்ப்ருசா பவத்யா கோடிபி வித்ருதः = திருவடிகளைத் தொட்டுக்கொண்டு இருக்கும் உன்னால், ஒருவர் தூக்கப்படுகிறார்; ஸந்தः உபயோர் கதிம் = பெரியோர், இந்த இருவருடைய ஸஞ்சாரமும்; த்வதத்தீநாம் ஆமநந்தி = உன் அதீனம் எனச் சொல்கின்றனர்.

267. ஸ்ப்ருசத: சிரஸா பதேந ச த்வாம்
கதிம் உத்திச்ய முகுந்தபாதுகே! தவெளா|
அவரோஹதி பச்சிம: பதாத் ஸ்வாத்
அதிரோஹத்யநக: ததேவ பூர்வ:||

பாதுகே! ஒருவர் உன்னைத் தன் திருவடியிலே சாற்றிக்கொள்கிறார்; இன்னொருவர் அவரது சிரஸாலே வகிக்கிறார். இதிலே விந்தை என்னவென்றால், உன்னைத் திருவடியிலே தரித்தவர், தனது உயர்ந்த இடத்திலிருந்து கீழே இறங்கி விடுகிறார்... உன்னைத் தலையிலே தரித்தவர் மேலான இடத்துக்குச் செல்கிறார். (*upwards ....promotion*).

முகுந்த பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; த்வாம் த்வெளி = உன்னை, இரண்டுபேர்; கதிம் உத்திச்ய = ஸஞ்சாரத்தை (travel) உத்தேசித்து; சிரஸா, பதேந ஸ்ப்ருச்த: = (ஒருவர்) தலையாலும் (மற்றவர்) தன் திருவடியாலும் தொடுகின்றனர்; பச்சிம: ஸ்வாத் பதாத் = இரண்டாவதாகச் சொன்னவர், தன் இருப்பிடத்திலிருந்து; அவரோஹதி = கீழ் நோக்கி (downward) ஸஞ்சாரம்; பூர்வ: தேவ அநக: அதிரோஹதி = முதலாவதாகச் சொன்னவர், அந்த இடத்தை ஏறிச் செல்கின்றார்.

268. ஸமயேஷ்வபதி ச்ய ஜைத்ரயாத்ராம் விவிதாந்த:புரவாகுராவ்யதீத:|
நியதம் மணிபாதுகே! பவத்யா ரமதே வர்த்மநி ரங்கஸார்வபெளம:||

மணிபாதுகையே! அந்தப்புரத்திலே உள்ள பிராட்டிமார்களின் கண்காணிப்பு என்னும் வலையைத் தாண்ட, விஜய யாத்திரை (அசரர்களை வதம்) என்ற சாக்கிலே, அரங்கன் உன்னுடன், வழியிலே விளையாடுகின்றார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ரங்க ஸார்வபெளம: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; ஸமயேஷ்ய = ஓரோர் ஸமயம்; ஜைத்ர யாத்ராம் = சத்ருக்களை ஜீயிக்கும், விஜய யாத்திரையை; அபதி ச்ய, விவித அந்த: புர = சாக்காக வைத்து, அனேக பிராட்டிமாருடைய; வாகுரா வ்யதீத: = வலைகளை (கண்காணிப்பை) தாண்டிக்கொண்டு; வர்த்மநி பவத்யா = மார்க்கத்திலே (enroute) உன்னுடன்; ரமதே நித்யம் = விளையாடுகிறார்....நிச்சயம்.

269. நிஜஸம்ஹநநப்ரஸக்தலாஸ்யம்
சரதி த்வாம் அதிருஹ்ய ரங்கநாத:|
பதரக்ஷிணி! பாவநத்வமாஸ்தாம்
ரஸிகாஸ்வாதம் அத: பரம் ந விதம:||

பாதுகே! உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவரது நடை, நாட்டியம் போல இருக்கிறது. பெருமாளைச் சேவிப்பதால், பாவங்கள் தொலைகிறது என்பது ஒரு புறம் இருக்க, அது கண்களுக்கும் நல்ல விருந்தாக அமைகின்றது.

பதரக்ஷிணி! = பாதுகையே!; த்வாம் அதிருஹ்ய ரங்கநாத: = உன்னை அணிந்துகொண்டு, அரங்கன்; நிஜ ஸம்ஹநந = தன் சரீரத்திலே; ப்ரஸக்த லாஸ்யம் = உண்டாயிருக்கும் நாட்டியத்துடன்; சரதி = ஸஞ்சாரம் செய்கின்றார் (பார்ப்பவர்கட்டு); பாவநத்வம் ஆஸ்தாம் = (அது) பாவத்தைப் போக்கும் என்பது இருக்கட்டும்; அத: பரம் = இதைக்காட்டிலும் (மேலான); ரஸிக ஆஸ்வாதம் = ரஸிக்கக்கூடிய இன்பத்தை; ந விதம: = நாங்கள் அறியவில்லை.

270. பதயோரநயோ: பரஸ்ய பும்ஸ:
ததநுக்ராஹ்யவிஹாரபத்ததேவா|
சிரஸோ மணிபாதுகே! சுருத்நாம்
மநஸோ வா மம பூஷணம் த்வம் ஏகா||

மணிபாதுகே! நீ ஒருத்தி மட்டும்தான், அரங்கனின் திருவடிகளுக்கும், பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்கிற வழிக்கும், உபநிடதங்களுக்கும், என் மனதிற்கும் ஒரு பூஷணமாக இருப்பவன்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; தவம் ஏகா = நீ ஒருத்தி மட்டும்தான்; பரஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனான அரங்கனின்; அந்யோ: பதயோர் வா = இந்த திருவடிகட்கும்; தத் அநுக்ராஹ்ய = அந்தத் திருவடிகள் அநுக்ரஹித்து; விஹார பத்ததேர் வா = விளையாடும் ஸஞ்சார மார்க்கத்துக்கும்; சருத்நாம் சிரலோ வா = உபநிஷத்துக்களின் சிரலிலும்; மம மநலோ வா = எனது மனதிலும்; பூவணம் = ஒரு ஆபரணமாக உள்ளவள்.

271. க்ருபயா மதுவைரிபாதரகேஷ! கடிநே சேதலி மாமகே விஹர்த்தும்|
மகுடேஷ திவெளக்ளாம் விதத்தே பவதீ ரத்நவிலம்ஸ்துலேஷ யோக்யாம்||

மணிபாதுகே! என்மீது உனக்குள் தயையின் காரணமாக, நீ என் நெஞ்சிலே இருக்க விரும்புகிறாய். என மனம் கல்லைப் போல மிகவும் கடினமானது. (நான் உன்னை நினைப்பதும் இல்லை). எனவே நீ தேவதைகளின் கல் இழைத்த கிரீடங்களில் நடந்து பழகிக் கொண்டாயோ?

மதுவைரி பாதரகேஷ! = பெருமாளின் பாதுகையே!; கடிநே மாமகே சேதலி = (கல்போன்ற) கடினமாயிருக்கும் என்னுடைய மனதிலே; க்ருபயா, விஹர்த்தும் = நீ உன் கருணையால், விளையாட (விரும்பி); திவெளக்ளாம் ரத்ந விலம்ஸ்துலேஷ = தேவதைகளின், கல்லிழைத்த மேடு பள்ளமான; மகுடேஷ யோக்யாம் = கிரீடங்களிலே, பழக்கத்தை (practice); பவதீ, விதத்தே = நீ, பண்ணுகிறாய்.

272. சரணத்வயம் அர்ப்பகஸ்ய சௌரே:

சுதம்போருஹ சாதுரீதுரீணம்|
சகடாஸார தாடநேநிபி குப்தம்
தவ சக்த்யா கில பாதுகே! ததாஸீத்||

பாதுகையே! க்ருஷ்ணாவதாரத்தின் போது, குழந்தையாய், சகடாஸாரனை (மெல்லிய) இளம் திருவடிகளால் உதைத்துக் கொண்றது, உனது சக்தியினாலன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகே!; ததா, அர்ப்பகஸ்ய சௌரே: = அப்போது (i.e.க்ருஷ்ணாவதார காலத்திலே) குழந்தையாயிருந்த பெருமாள்; சுத் அம்போருஹ சாதுரீ = சுத் காலத்து தாமரை மலரின் அழகின்; துரீணம் சரணத்வயம் = சுமையாகிற திருவடிகள்; சகடாஸார தாடநேநிபி = சகடாஸாரனை உதைத்தபோது; தவ சக்த்யா கில = உன்னுடைய சக்தியாலன்றோ; குப்தம் ஆஸீத் = காப்பாற்றப்பட்டதாக ஆயிற்று.

273. உத்தஸ்துவோ ரங்கசயஸ்ய சேஷாத்

ஆஸ்தாநவிம்ஹாஸநமாருநுகேஷா:|
மத்யேநி சாந்தம் மணிபாதுகே! தவாம்
லீலாபதந்யாஸ ஸகீம் ப்ரபத்யே||

மணிபாதுகே! ஆதிசேஷ சயனத்திலிருந்து எழுந்திருந்து, காலையில், ஸபைக்குச் சென்று, ஸிம்மாஸனத்தில் ஏறும் முன், யீரங்கநாதன், அவரது தோழி போன்ற உன்னை அணிந்து கொள்கிறார். அப்படிப் பெருமை வாய்ந்த உன்னைச் சரண் அடைகிறேன்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; சேஷாத் உத்தஸ்துவ: = ஆதிசேஷனிலிருந்து (காலை) எழுந்தவரும்; ஆஸ்தாந ஸிம்ஹாஸநம் = ஸபையிலுள்ள ஸிம்மாஸனத்தை; ஆருநுகேஷா: ரங்கசயஸ்ய = ஏற ஆசைப்படும் அரங்கன்; மத்யே நிசாந்தம் = அந்தப்புரத்தின் நடுவே; லீலா பதந்யாஸ = விளையாட்டாக அணிந்து கொள்ளும்; ஸகீம் தவாம் = தோழியான, உன்னை; ப்ரபத்யே = சரணடகின்றேன்.

274. ப்ராப்தாதிகாரா: பதய: ப்ரஜாநாம் உத்தம்ஸிதாமுத்தம பாதுகே! த்வாம்|
ரங்கேசிது: ஸ்வைரவிஹாரகாலே ஸம்யோஜயந்தயங்க்ரிஸ்ரோஜயுக்மே||

பாதுகே! உன்னைத் தன் சிரஸிலே வகிக்கும் பிரம்மா முதலான ப்ரஜாபதிகள், பெருமாளின் ஸஞ்சார காலங்களிலே, அவரது திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து விடுகின்றனர்.

உத்தம பாதுகே! = உயர்ந்த பாதுகையே!; ப்ராப்த அதிகாரா: = அடைந்துள்ள பட்டத்தை உடைய; ப்ரஜாநாம் பதய: = பிரம்மாக்கள்; உத்தம்ஸிதாம் = தலைக்கு அலங்காரமாகப் பண்ணப்பட்டுள்ள; த்வாம், ரங்கேசிது: = உன்னை, ஸ்ரீங்கநாதனின்; ஸ்வைர விஹார காலே = இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில்; அங்க்ரி ஸ்ரோஜ = தாமரை மலர் போன்ற; யுக்மே ஸம்யோஜயந்தி = இரண்டு திருவடிகளிலும் சேர்க்கின்றனர்.

275. த்வயாநுபத்தாம் மணிபாதரகேடி லீலாகதிம் ரங்கசயஸ்ய பும்ஸ:|
நிசாமயந்தோ ந புநர்பஜந்தே ஸம்ஸாரகாந்தார கதாகதாநி||

மணிபாதரகேடி! உன்னை அனிந்துகொண்டு, ஸ்ரீங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்வதை ஸேவிப்பவர்கள் (ஜனன / மரண) ஸம்ஸாரமாகிற, காட்டு மார்க்கத்திலிருந்து, விடுபடுகின்றனர்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; த்வயா அநுபத்தாம் = உன்னால் உண்டு பண்ணப்படும்; ரங்கசயஸ்ய பும்ஸ: = ரங்கவிமானத்தின் புமானாகிற அரங்கனின்; லீலாகதிம் நிசாமயந்த: = விளையாட்டான ஸஞ்சாரத்தைச் சேவிப்போர்; புந: ஸம்ஸார காந்தார = மறுபடியும், பிறப்பு / இறப்பு என்ற இருளிலே; கதா கதாநி = (movements) போவதும் / வருவதும்; ந பஜந்தே = அடையமாட்டார்கள்.

276. வ்யூஹாநுபூர்வீருசிராந் விஹாராந்
பதக்ரமேண ப்ரதிபத்யமாநா|
பிபர்வி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வம்
முரத்விவோ மூர்த்திரிவ த்ரிலோகீம்||

மணிபாதுகே! பெருமாளின் வ்யூஹங்களிலும் (**வாஸாதேவ - ஸங்கர்ஷண - ப்ரத்யுமன - அநிருத்தன்), ராம - கிருஷ்ணதி விபவ அவதாரங்களிலும், உலக ரக்ஷணத்துக்காக ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், நீயும் பெருமாளின் திருமேனி போன்றே, மூன்று உலகங்களையும் ரக்ஷிக்கிறாய்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; வ்யூஹ ஆநுபூர்வீ = வ்யூஹ வரிசைகளிலும்(**); ருசிராந் விஹாராந் = இன்பமான விளையாட்டுகளை; ப்ரதிபத்யமாநா, த்வம் = அடைந்துள்ள நீ; முரத்விவ: பதக்ரமேண = பெருமாளின் ஸ்தாநத்தின் வரிசையில்; விஹாராந் ப்ரதிபத்யமாநா = வாஸாதேவாதிகளின் வரிசையிலே; மூர்த்திரிவ த்ரிலோகீம் = பெருமாளின் திருமேனி போல் முவலகையும்; பிபர்வி = காப்பாற்றுகிறாய்.

277. பதேஷூ மந்தேஷூ மஹத்ஸ்வபி த்வம்
நீரந்தரஸம்சலேஷுவதீ மூராரே:|
ப்ரத்யாயநார்த்தம் கில பாதுகே! ந:
ஸ்வாபாவிகம் தர்சயஸி ப்ரபாவம்||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிகள் சிறியவையாகவோ / மிகப் பெரிதாகவோ, எந்த அளவில் இருப்பினும் (பாலகிருஷ்ணன் / த்ரிவிக்ரமன்), அந்தந்தக் காலங்களில், நீயும் அதே அளவில் இருந்து, பெருமாளின் ஸம்பந்தத்தை விட்டுப் பிரியாத பெருமையை உடையவன்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; முராரே: மந்தேஷ்வர் = பெருமாளின், சிறியவையும்; மஹத்ஸ்வபி பதேஷ்வர் = பெரியவையுமான உள்ள திருவடிகளிலே; நீரந்தர் ஸம்சலேஷ்வதீ = கொஞ்சமும் பிரியாத ஸம்பத்தை உடைய; த்வம், ந: ப்ரத்யாயநார்த்தம் = நீ, எங்களுக்கு, நம்பிக்கையூட்ட அன்றோ; ஸ்வாபாவிகம் = உன் ஸ்வபாவமான; ப்ரபாவம் தர்சயளி = பெருமையைக் காண்பிக்கின்றாய்.

278. க்ருபாவிசேஷாத் கூடுமா ஸமேதாம்
ப்ரவர்த்தமாநாம் ஜகதோ விழுத்யை|
அவைமி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ஆகஸ்மிகீம் ரங்கபதே: ப்ரஸ்ததிம்||

மணிபாதுகையே! உலகின் கேஷமத்தைக் கருதி, ஸஞ்சரிக்கும் உன்னைப் பார்க்கும்போது, எப்போதும் வலியப்பாயும் (தாணாகவே) ஸ்ரீரங்கநாதனின் கருணையின் வடிவமாகப் பார்க்கிறேன்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ஜகத: விழுத்யை = உலகின் ஜச்வர்யத்தை மனதிலே கொண்டவளாய்; ப்ரவர்த்தமாநாம் = ஸஞ்சாரம் செய்யும்; த்வாம், க்ருபாவிசேஷாத் = உன்னை, (நான்) கருணையின் வடிவமாய்; நித்யம், ஆகஸ்மிகீம் = எப்போதும், வலியப் பாயும்; ரங்கபதே: ப்ரஸ்ததிம் = அரங்கனின் அநுக்ரஹமாகவும்; கூடுமா ஸமேதாம் = தயையுடன் கூடினவள் போன்றும்; அவைமி = நினைக்கிறேன்.

279. உபகதாநாம் உபதாபசாந்த்யை
ஸ்ராவகாஹாநாம் கதிம் உத்வஹநந்தீம்|
பச்யாமி சௌரே: பதவாஹிநீம் த்வாம்
நிம்நேஷ்வா துங்கேஷ்வா ச நிர்விசேஷாம்||

பெருமாளின் திருவடிகளைத் தாங்கும் நீ, ஸஞ்சார வேளைகளில், உயர்ந்தவர் / தாழ்ந்தவர் எனும் பேதமின்றி, அனைவரும் ஸேவித்து மகிழ வேண்டும் என்று மெதுவாகப் போகிறாய். உனது நடை கங்கையின் ஒட்டம் போல இருக்கிறது.

உபாகதாநாம் = அருகில் வந்து (ஸேவிக்கும் மக்களின்); உபதாப சாந்த்யை = வருத்தத்தைப் போக்கடிக்க விரும்பி; சௌரே: பதவாஹிநீம் த்வாம் = பெருமாளின் திருவடியைத் தூக்கும் நீ; நிம்நேஷ்வா, துங்கேஷ்வா ச = பள்ளங்களிலும், மேடான பகுதிகளிலும்; நிர்விசேஷாம் = ஒரே மாதிரியான ஒட்டத்தை உள்ள; பதவாஹிநீம் = திருவடியிலிருந்து பெருகிய கங்கையினுடைய; ஸ்ராவகாஹாநாம் கதிம் உத்வஹநந்தீம் = ஸ்ராவகாக ஸஞ்சாரம் செய்வதை அடைந்துள்ளது போல; பச்யாமி = பார்க்கிறேன்.

280. ஸஹ ப்ரயாதா ஸததம் ப்ரயாணே
ப்ராப்தாஸநே ஸம்ச்ரிதபாதபீடா|
அலங்கநீயா ஸஹஜேந பூம்நா
சாயேவ சௌரேர் மணிபாதுகே! த்வம்||

மணிபாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில் கூடவே இருக்கும் நீ, அவர் ஆஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் வேளைகளில், திருவடி மேடையை அடைகிறாய். பெருமாளை விட்டுப் பிரியாத நீ, அவருடைய நிழல் போன்றவள்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ப்ரயாணே ஸஹப்ரயாதா = ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளிலே கூடவே செல்பவளாயும்; ப்ராப்தாஸநே பாதபீடா = ஆஸனத்தில் அமர்ந்த வேளைகளிலே திருவடி மேடையைச் சென்று அடைபவரும்; ஸம்ச்ரித ஸஹஜேந பூம்நா =

உடன் பிறந்த பெருமையை உடைய; தவம், ஸததம் = நீ, எப்போதும்; சொரே: அலங்கநீயா = பெருமாளின், தாண்டமுடியாத; சாயேவ = நிழல் போன்றவள்.

281. பதஸ்ப்ருசா ரங்கபதி ரபவத்யா விசக்ரமே விசுவிதம் கூடணேந|
ததஸ்ய மந்யே மணிபாதரகேஷ! தவயைவ விக்யாதம் உருக்ரமத்வம்||

மணிபாதரகேஷ! நீ திருவடியிலே இருந்ததால்தான், பெருமாள் நொடிப்போதில் உலகை அளந்தார். அவருக்கு 'உருக்ரமன்' என்ற பெயர் பிரஸித்தமானது உன்னால்தான்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகே!; பதஸ்ப்ருசா பவத்யா = திருவடியைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் உன்னாலேதான்; ரங்கபதி: இதம் விசுவம் = ஸ்ரங்கநாதன், இந்த உலகை; கூடணேந விசக்ரமே = ஒரு கூண நேரத்திலே அளந்தார்; தத் அஸ்ய உருக்ரமத்வம் = அந்த, இவருடைய "உருக்ரமன்" என்ற பெயர்; தவயைவ விக்யாதம் மந்யே = உன்னாலன்றோ பிரஸித்தமானது.

282. ஸஞ்சாரயந்தீ பதம் அந்வதிஷ்ட்ட: ஸஹாயக்ருத்யம் மணிபாதரகேஷ!|
மாதஸ்தவமேகா மனுவம்சகோப்து: கோபாயதோ கெளதமதர்மதாராந்||

தாயே! மணிபாதரகேஷ! ராகவனின் திருவடிகளை நீ தாங்கிச் சென்றதாலன்றோ, கெளதம பத்னி அகல்லையக்குச் சாப விமோசனம் கிடைத்தது.

மாத!: மணிபாதரகேஷ! = தாயே! மணிபாதுகையே!; மனுவம்சகோப்து: = மனுவம்சத்துக் கீர்த்திமானான ராமனின்; பதம் ஸஞ்சாரயந்தீ ஸஹாய = திருவடிகளை ஸஞ்சாரம் செய்ய உதவிய; தவம் ஏகா = நீதான்; கெளதம தர்ம தாராந் = கெளதம ரிஷியின் தர்மபத்தினி அஹல்லையை; கோபாயத: க்ருத்யம் = காப்பாற்றிய (சாப விமோசநம்) செயலை; அந்வதிஷ்ட: = செய்து வைத்தாய்.

283. தவத்தஸ் த்ரிவிஷ்டபசராந் அஸபத்நயிஷ்யந்
ஆருஹ்ய தார்க்ஷயம் அவருஹ்ய ச தத்கூடணேந!
சத்தாந்தழுமிஷூ புநர்மணிபாதரகேஷ!
விச்ராம்யதி த்வயி விஹாரவசேந சொரி:||

மணிபாதுகே! தேவர்களின் சத்துரு பயத்தைப் போக்க, பெருமாள் உன்னிடமிருந்து, கருடன் மேல் ஏறிச் சென்று, கூடண்ததிலே அஸ்ரர்களைக் கொன்று திரும்பி விடுகிறார். உடனே, உன்னை அணிந்து கொண்டு அந்தப்புரம் செல்கிறார். உன்னை விட்டு அதிக நேரம் பிரிந்திருக்க முடிவதில்லை.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதரகேஷ!; சொரி: த்ரிவிஷ்டபசராந் = பெருமாள், ஸ்வர்க்க வாசிகளான தேவர்களின்; அஸபத்நயிஷ்யந் = சத்துருக்களை ஸ்மஹாரம் செய்யும் பொருட்டு; தவத்த: தார்க்ஷயம் ஆருஹ்ய = உன்னிடமிருந்து, கருடன் மேல் ஏறி; தத்கூடணேந அவருஹ்ய ச = அந்த கூணமே, இறங்கியும்; புந: சத்தாந்த ஷுமிஷூ = மறுபடி, அந்தப்புரங்களுக்கு; விஹாரவசேந = விளையாட; த்வயி விச்ராம்யதி = உன்னிடம் இளைப்பாறுகின்றார்.

284. விக்ரம்ய ஷுமிம் அகிலாம் பலிநா ப்ரதிஷ்டாம்
தேவே பதாவநி! திவம் பரிமாதுகாமே|
ஆஸ்ததோ திந்கரஸ்ய கரோபதாபாத்
ஸம்ரக்ஷிதும் பதஸ்ரோஜம் உபர்யூஸ்த்வம்||

பாதுகே! பலிச்சக்ரவர்த்தியிடம் பெற்ற 3 அடிகளில், பெருமாள் பூமியை ஒரு அடியாக அளந்து, இரண்டாவது அடிக்கு, ஆகாயத்தை அளக்க, உயரே தூக்கியபோது, தாமரை போன்ற திருவடிகள், குரிய கிரணங்களின் உண்ணத்திலிருந்து, உன்னாலன்றோ ரக்ஷிக்கப்பட்டன (பாதுகாத்தல் - protected).

பதாவநி! = பாதுகே!; பலிநா ப்ரதிஷ்டாம் = மகாபலியால் கொடுக்கப்பட்ட (3 அடியால்); அகிலாம் பூமிம் விக்ரம்ய = எல்லா உலகத்தையும் அளந்து; திவம் பரிமாதுகாமே, தேவே ஆஸீதத: = ஆகாயத்தை அளக்க முற்பட்டபோது, பெருமாளின் (திருவடிக்கு) அருகே உள்ள; திநகரஸ்ய கரோபதாபாத் = ஸஅரியனின் கிரணங்களின் உண்ணத்திலிருந்து; பதஸ்ரோஜம் ஸம்ரக்ஷிதும் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைக் காப்பாற்ற; த்வம் உபரி ஆடு: = நீ, மேலே (திருவடிகளின் மேலே) இருந்தாய்.

285. தவத்ஸங்கமாந்நநு ஸக்ருத் விதிஸம்பரயுக்தா
சுத்திம் பராம் அதிஜகாம சிவத்வஹேதும்|
ரங்காதிராஜபதரக்ஷிணி! கீத்ருசீ ஸா
கங்கா பழுவ பவதீய கதாகதேநு||

பாதுகே! தரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது, பிரம்மா, பெருமாளின் திருவடியிலே சேர்த்த கங்கையின் தீர்த்தம், உன் ஸம்பந்தத்தால் புனிதம் அடைந்த பெருமை பெற்றது. அந்த கங்கைக்கு, ராமாவதாரத்தின்போது, உனது ஸம்பந்தம் இருமுறை கிடைத்தது பாக்கியம் அன்றோ!

ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! = அரங்கனின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே!; விதி ஸம்பரயுக்தா = பிரம்மாவால் சேர்க்கப்பட்ட; கங்கா, ஸக்ருத் = கங்கை (அன்று) ஒரு முறை; தவத் ஸங்கமாத் = உனது ஸம்பந்தத்தாலே; சிவத்வ ஹேதும் = மங்களத்தை உண்டு பண்ணும்; பராம் சுத்திம் அதிஜகாம = உயர்ந்த பரிசுத்தத்தை அடைந்தது; ஸா, பவதீய கதாகதேநு = அந்த கங்கை (மறுபடி) உனது போக்குவரத்தால்; கீத்ருசீ பழுவ, நநு = மிகவும் மேம்பட்டதாக ஆயிற்று. நிச்சயம்.

286. வருத்திம் கவாம் ஜநயிதும் பஜதா விஹாராந்
க்ருஷ்ணேந ரங்கரவிகேந க்ருதாச்சர்யாயா:|
ஸஞ்சாரதஸ் தவ ததா மணிபாதரகேஷ!
ப்ருந்தாவநம் ஸபதி நந்தநதுஸ்யம் ஆஸீத்||

மணிபாதுகே! ஸ்ரீங்கநாதன், க்ருஷ்ணாவதார ஸமயம், உன்னை அணிந்து கொண்டு, பிருந்தாவனத்திலே பசுக்களை ரக்ஷிக்கச் செய்த ஸஞ்சாரத்தால், நெருஞ்சிக்காடாக இருந்த அந்த பிரதேசம், இந்திரனின் தோட்டம் போல, ரம்யமாக ஆனது.

மணிபாதரகே! = மணிபாதுகையே!; ததா, கவாம் விருத்திம் ஜநயிதும் விஹாராந் = கிருஷ்ணாவதார காலத்தில், பசுக்களை வருத்தி பண்ண, ஸஞ்சாரம் செய்வதை; பஜதா, க்ருஷ்ணேந ரங்கரவிகேந = செய்த, கிருஷ்ணாய் அவதரித்த ஸ்ரீங்கநாதனால்; க்ருத ஆச்சர்யாயா: = செய்யப்பட்ட நல்ல காரியமே; தவ ஸஞ்சாரத: = உனது ஸஞ்சாரத்தால்; ப்ருந்தாவனம், ஸபதி = பிருந்தாவனம் என்ற காடு, உடனே; நந்தந துஸ்யம் ஆஸீத் = இந்திரனுடைய தோட்டம் போல ரம்யமாக ஆயிற்று.

287. மாதஸ்தரயீமயதயா சரணப்ரமாணே
த்வே விக்ரமேஷூ விவிதேஷூ ஸஹாயபூதே|
நாதஸ்ய ஸாதுபரிரக்ஷிணகர்மணி த்வம்
துஷ்க்ருத்விநாசுநதசாஸூ விஹங்கராஜ:||

தாயே! வேதத்தின் ஸ்வருபம் எனக் கூறப்படும் நீயும், கருத்மானும் பகவானின் ஸஞ்சாரத்துக்கு, ஸஹாயமாக இருப்பவர்கள்... சத்ருக்களை ஸ்வராராம் செய்யும்போது, கருத்மானின் ஸஹாயம்...சாதுக்களை ரக்ஷிக்கப்போகும் வேளைகளில், நீ ஸஹாயம்!!!

மாத: = அம்மா!; நாதஸ்ய விவிதேஷா விக்ரமேஷா = பெருமாளின், பலவிதமான ஸஞ்சாரங்களிலே; த்வே, ஸஹாய பூதே = இரண்டு பேர் துணை செய்கின்றனர்; துஷ்கருத் விநாசந தசாஸா = கெட்டவர்களை அழிக்கச் செல்லும் வேளைகளிலே; த்ரயீமயதயா விஹாங்கராஜ: = வேதஸ்வருபியான கருடன்; ஸஹாய பூத: = துணையாக இருப்பவர்; ஸாது பரிரக்ஷண கர்மணி = ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கச் செல்லும் வேளைகளிலே; த்ரயீமயதயா சரணப்ரமாணே = வேதங்களால் சொல்லப்படுவாரும், திருவடிகளுக்கு அளவாக உள்ளவருமான; த்வம் = நீ; ஸஹாயபூத: = துணை செய்கின்றாய்.

288. பாதாவநி! க்வசந விக்ரமணே புஜாநாம்
பஞ்சாயதீ கரருஹூர்பஜதே விகல்பம்|
நிதயம் த்வமேவ நியதா பதயோர் முராரே:
தேநாளி நூநம் அவிகல்பஸமாதியோக்யா||

பாதுகே! துஷ்டர்களை நிக்ரஹம் செய்யப் பெருமான், பஞ்ச ஆயுதங்களிலே ஏதேனும் ஒன்றை (சக்ரம் - சங்கம் etc.,) உபயோகிக்கிறார்....சில ஸமயம், தன் நகங்களையே கூட (நரளிம் அவதாரம்)....ஆனால், ஸஞ்சாரத்துக்கு, உனக்கு மாற்று (alternate) ஏதும் கிடையாது.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; முராரே: புஜாநாம் = பெருமாளின் கைகளிலே; விக்ரமேண பஞ்சாயதீ = பராக்ரமம் கொண்ட ஜந்து ஆயுதங்கள்; க்வசந, கரருஹூ: = ஒரு ஸமயம், கை நகங்களே (finger nails); விகல்பம் பஜதே = (ஆயுதத்திற்கு) பதிலாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டன; முராரே: பதயோ: = ஆனால், பெருமாளின் திருவடிகட்கு; விக்ரமேண, நிதயம் = ஸஞ்சாரம்

செய்வதற்கு, எப்போதும்; த்வமேவ நியதா = நீ ஒருத்தி மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டவள்; தேந, அவிகல்ப ஸமாதி யோக்யா = ஆகவே, பதில் இல்லாதமையை (No Substitute) உடையவளாக; அலி, நூநம் = நீ இருக்கிறாய். நிச்சயம்.

289. அகேடித்ரவித்பி: அதிகந்தும் அச்யவ்ருத்தி:
மாதஸ்த்வயா நிரவதிர்நிதிரப்ரமேய:|
ரத்யாந்தரேஷா சரணாவநி! ரங்கஸங்கீ
வாதஸ்ஸல்யநிக்நமநஸா ஜநஸாத்க்ருதோஸெளா||

பாதுகே! ரங்கவிமானத்தின் நிதியான அரங்கனை, நீ, மக்கள் மீது உனக்குள்ள வாதஸ்ஸல்ய மிகுதியால், வீதி தோறும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வந்து அனைவரும் ஸேவித்து மகிழ் அருள் புரிகின்றாய்.

சரணாவநி! மாத: = பாதுகே! தாயே!; அகேடித்ர வித்பி: = சேதநா சேதந ஸ்வருபம் தெரியாதவர்களாலே; அதிகந்தும், அச்யவ்ருத்தி: = அடைவதற்கு முடியாத வ்ருத்தியை உடையதும்; நிரவதி: அப்ரமேய: = எல்லையே இல்லாததும், அளவிட முடியாததும் ஆன; ரங்கஸங்கீ, அஸெளா நிதி: = ரங்க விமானத்தின் புதையலான இந்த அரங்கன்; வாதஸ்ஸல்ய நிக்ந மநஸா = வாதஸ்ஸல்யம் நிறைந்த மனம் கொண்ட; த்வயா = உனனால்; ரத்யாந்தரேஷா = வீதிகள் தோறும்; ஜநஸாத் க்ருத: = மக்களின் அதீனமாகச் செய்யப்படுகிறது.

290. ஸம்பத்யதே ஸமுசிதம் க்ரமம் ஆச்ரயந்த்யா
ஸத்வர்த்மநா பகவதோாபி கதிர்பவத்யா|
ஈஷ்டே! பதாவநி புந: க இவேதரேஷாம்
வ்யாவர்த்தநஸ்ய விஷமாதபதப்ரசாராத||

பாதுகே! பெருமானுடைய ஸஞ்சாரமே, தகுந்த பாதையைத் தேர்ந்து எடுக்கும், உன்னாலேயன்றோ நடத்தப்படுகின்றது...அவ்விதமிருக்க, நிரம்பக கெட்ட வழியில் செல்லாமல் மக்களைத் திருத்தி நடத்த, உன்னை விட்டால் வேறு யார்தான் உளர்?

பாதாவநி! = பாதுகையே!; பகவதோாபி கதி: = அரங்கனின் ஸஞ்சாரமும் கூட; ஸமுசிதம் க்ரமம் = தகுந்த பாதையை; ஆச்ரயந்த்யா பவத்யா = தேர்ந்து எடுக்கும் உன்னாலன்றோ; ஸத்வர்த்மநா ஸம்பத்யதே = நல்ல வழிகளில் ஏற்படுகின்றது; இதரேஷாம் புந: = மற்ற சேதநர்களுடைய; விஷமாத, அபத ப்ரசாராத = ரொம்பவும் கெடுதலான ஸஞ்சாரத்தினின்று; வ்யாவர்த்தநஸ்ய = திருப்புவதற்கு; க இவ ஈஷ்டே = வேறு எவர்தான் ஸமர்த்தனாக முடியும்?

291. ரங்கேச்வரேண ஸஹ லாஸ்யவிசேஷபாஜோ
வீலோசிதேஷ்வ தவ ரத்நசிலாதலேஷ்வ
மத்யே ஸ்திதாநி கதிசிந்மணி பாதரகே
ஸப்யாந் விசேஷம் அநுயோக்தும் இதி ப்ரதீம:||

மணிபாதரகேடி! உன்னை அணிந்து கொண்டு ரங்கநாதன் உல்லாஸமாய் ஸஞ்சாரம் செய்வது (நடை), நாட்டியம் போல இருக்கிறது. நடுவே, மணிமண்டபங்களில் நிற்கிறார். அப்போது, நீ ஸபையில் உள்ளவர்களிடம் "நேர்த்தி எப்படி" என்று கேட்கிறாயோ?

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; ரங்கேச்வரேண ஸஹ = அரங்கனுடன் கூட; லாஸ்ய விசேஷ பாஜ: = உயர்ந்த நாட்டியம் போன்ற நடையை அடைந்தவரும்; வீலோசிதேஷ்வ ரத்நசிலாதலேஷ்வ = விளையாட்டுக்காக உள்ள ரத்ன மண்டபங்களின்; மத்யே கதிசித் ஸ்திதாநி = நடுவே, சிறிது நேரம் தங்கும்போது; தவ ஸப்யாந் = உனது ஸபையோரை; விசேஷம் அநுயோக்தும் இதி ப்ரதீம: = (நீ) "நடை விசேஷம் எப்படி?" என்று கேட்கிறாய் என்று நினைக்கிறோம்.

292. நித்யம் பதாவநி! நிவேச்ய பதம் பவத்யாம்
நிஷ்பந்தகல்பபரிமேய பரிச்சதாநி|
ச்ருங்காரசீலதராணி பவந்தி காலே
ரங்கேச்வரஸ்ய ஸலிதாநி கதாகதாநி||

பாதுகையே! தனது திருவடிகளை எப்போதும் உன்மீது வைத்துள்ள அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில், குடைகளை வேகமாய்ச் சுற்றும்போது, சில ஸமயம் அந்தக்குடை துளியும் அசங்காமல் (static) இருப்பது போன்ற தோற்றுத்தை ஏற்படுத்துகிறது. (அந்த நடை ஸேவிக்க குளிர்ச்சியானது).

பதாவநி! = பாதுகே!; பவத்யாம் நித்யம் = உன்னை ஸதாகாலமும்; பதம் நிவேச்ய = தன் திருவடிகளிலே அணிந்து கொண்டு; நிஷ்பந்தகல்ப = அசங்காதது போலத் தோற்றுமளிக்கும்; பரிமேய பரிச்சதாநி = பரிச்சதங்களான குடைகள் (சுழற்றப்படுவது); ச்ருங்கார சீலதராணி = ச்ருங்கார ரஸ்தால் குளிர்ந்திருக்கும்; காலே, ரங்கேச்வரஸ்ய = வேளைகளில், அரங்கனுடைய; கதா கதாநி ஸலிதாநி = ஸஞ்சாரங்கள், இனிமையாக; பவந்தி = உள்ளன.

293. போகார்ச்சநாநி க்ருதிபி: பரிகல்பிதாநி
 ப்ரீத்யைவ ரங்கந்ருபதி: ப்ரதிபத்யமாந:|
 பச்யத்ஸூ நித்யம் இதரேஷு பரிச்சதேஷு
 ப்ரத்யாஸநம் பஜதி காஞ்சநபாதுகே! தவாம||

தங்கப்பாதுகையே! ஒவ்வொரு ஆராதனைகளில் ஒவ்வோர் பரிச்சதம் (உபசார கருவிகள்), அரங்கநூக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்படும். ஆனால், ஸஞ்சார வேளைகளில், எல்லா ஸமயங்களிலும், அவர் உன்னை அணிகின்றார் அன்றோ!

காஞ்சந பாதுகே! = பொற்பாதுகே!; க்ருதிபி: ப்ரீத்யைவ = புண்ணியவான்கள், ப்ரீதியுடன் ஸமர்ப்பிக்கும்; பரிகல்பிதாநி, போக அர்ச்சநாநி = பெருமாளின் போக -ஆராதனைக்கான பரிச்சதங்களை; ப்ரதிபத்யமான: ரங்கந்ருபதி: = ஏற்கும் (அடைந்துள்ள) ஸ்ரீரங்கநாதன்; இதரேஷு பரிச்சதேஷு பச்யத்ஸூ,

தவாம் = மற்ற (அந்த) பரிச்சதங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, உன்னை; ப்ரத்யாஸநம் நித்யம் = எல்லாவித ஆராதனைகளிலும் எப்போதும்; பஜதி = அடைகிறார் (அணிந்து கொள்கின்றார்).

294. அந்தஸ்த்ருதீயநயநை: ஸ்வயம் உத்தமாங்கை:
 ஆவிர்ப்பவிஷ்யததிரிக்த முகாம்புஜைர்வா|
 ந்யஸ்யந்தி ரங்கரவிகஸ்ய விஹாரகாலே
 வாரக்ரமேண க்ருதிநோ மணிபாதுகே! தவாம||

மணிபாதுகையே! சில புண்யசாலிகள், உன்னை, அவர்களது முறை நாட்களில் (By turn) சிரஸ்னிலே தாங்கி, பெருமாளின் ஸஞ்சார காலங்களில் அவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு மூன்றாவது நயநம் (கண்) உண்டு (உள்ளே இருக்கும்); மற்றும் தாமரை மலர் போன்ற இன்னும் மூன்று முகங்களும் உண்டு.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; தவாம் ரங்கரவிகஸ்ய விஹார காலே = உன்னை, அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; க்ருதிநை: ஸ்வயம் உத்தமாங்கை: வாரக்ரமேண ந்யஸ்யந்தி = ஒரு சில புண்ணியசாலிகள், அவர்களது தலையிலே தாங்கி, முறைப்படி, பெருமாள் திருவடியிலே ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்; அந்த: த்ருதீய நயநை: = அவர்களுக்கு, மூன்றாவது கண் உள்ளே உள்ளது; ஆவிர்ப்பவிஷ்யத் அதிரிக்த முகாம்புஜைர்வா = அல்லது, தாமரை மலர் போன்ற வேறு மூன்று முகங்கள் உண்டாகப் போகின்றது.

295. ரங்கேச்வரே ஸமதிருட விஹாங்கராஜே
 மாதங்கராஜ வித்ருதாம் மணிபாதுகே! தவாம|
 அந்வாஸதே வித்ருதசாரு ஸிதாதபத்ரா:
 ஸ்வர்கெளகஸ: ஸாபகசாமரலோலஹஸ்தா:||

மணிபாதுகையே! அரங்கன் கருடன் மேல் இருக்கும் ஸமயம், உயர்ந்த யானையான ஜராவதத்தின் மேலே ஏறியுள்ள உனக்கு, தேவர்கள் அழகான வெள்ளைக் குடையும், கைகளில் சாமரழும் ஏந்தி, உன் பின்னே வருகின்றனர்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; ரங்கேச்வர விஹாங்கராஜே = ஸ்ரீரங்கநாதன், கருடன் மீது; ஸமதிருட = ஏறி அமர்ந்த வேளையிலே; மாதங்கராஜ வித்ருதாம் தவாம் = ஜராவதம் (யானை) மேல் ஏற்றிய உனக்கு; ஸ்வர்கெளகஸ: சாருஸிதாதபத்ரா: = தேவர்கள் கையில் அழகிய குடையையும்; வித்ருத, ஸாபக சாமர = அழகிய சாமரங்களையும்; லோல ஹஸ்தா: அந்வாஸதே = கைகளிலே ஏந்தி, உன் பின்னே செல்கின்றனர்.

296. விஷ்ணோ: பதம் கதிவசாதபரித்யஜந்தீம்
 லோகேஷூ நித்ய விஷமேஷூ ஸம்ப்ரசாராம்|
 அந்வேதுமர்ஹதி த்ருதாம் அகிலை: ஸாரேந்த்ரை:
 கங்கா கதம் நு கருடத்வஜபாதுகே! த்வாம்||

கருடத்வஜ பாதுகே! ஸஞ்சாரத்தால், விஷ்ணுவின் திருவடியை எப்போதும் விடாமலிருப்பவரும், எல்லா தேவ ச்ரேஷ்டர்களாலும் தூக்கப்படுவனும், தாரதம்மியம் இல்லாமல், அனைவரிடத்திலும் கருணை காட்டுபவருமான உனக்கு, கங்கை எவ்வகையிலும் ஒப்ப (comparison) இல்லை.

கருடத்வஜ பாதுகே! = கருடனைக் கொடியாகக் கொண்ட பெருமாளின் பாதுகையே!; கதிவசாத் விஷ்ணோ: பதம் = ஸஞ்சாரம் செய்வதால், விஷ்ணுவின் திருவடியை; அபரித்யஜந்தீம் = விடாமல் இருப்பவரும்; நித்ய விஷமேஷூ லோகேஷூ = எப்போதும் தாரதம்மியம் காட்டும் ஜனங்களிடம்; ஸம ப்ரசாராம் = ஒரே மாதிரியான ப்ரதியால் ஸஞ்சாரம் செய்வனும்; அகிலை: ஸாரேந்த்ரை: = எல்லாத் தேவச்ரேஷ்டர்களாலும்; த்ருதாம், த்வாம் = சிரஸாலே தரிக்கப்படும், உன்னை; கங்கா, கதம் நு = கங்கை, எப்படி; அந்வேதும் அர்ஹதி = ஸமமாயிருப்பதற்குத் தகுதி உள்ளவள்?

Note: கங்கை பெருமாளின் திருவடியிலே (த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது) ஸத்ய லோகத்தில் தோன்றி - பின்னர் அதை விட்டு (can say discarded) பூமிக்கு வந்தாள் - also flow of the river Ganga is not the same throughout - it differs in speed at different places, whereas PADUKA's passion towards everyone is the same - வாத்ஸல்யம் / பரிவு....Also, PADUKAS ALWAYS remain with the LORD's feet..... திருவடியை விட்டுப் பிரிவதில்லை....Hence, GREATNESS!!

297. பிக்ஷாமபேஷ்ய தநுஜேந்தர க்ருஹம் ப்ரயாது:
 குப்த்யை கவாம் விஹரதோ வஹதச் தூத்யம்|
 தத்தாத்ருசாநி சரணாவநி! ரங்கபர்த்து:
 தவத்ஸங்கமேந ஸாபகாநி விசேஷ்டதாநி||

பாதுகையே! பெருமாள், அசரச்ரேஷ்டனான மஹாபலியிடம் யாசகம் கேட்டது - கிருஷ்ணாக மாடுகளை மேய்த்தது - பாண்டவர்க்காக, துரியோதனனிடம் தூது சென்றது இவை மூன்றும், இளப்பமான காரியமாயினும் - உன்னை அணிந்து சென்றதால், உயர்ந்தலை ஆயின.

சரணாவநி ! = பாதுகே!; பிக்ஷாம் அபேஷ்ய = யாசிப்பதை உத்தேசித்து; தநுஜேந்தர க்ருஹம் = அஸ்ர ச்ரேஷ்டனான மகாபலியின் வீட்டை; ப்ரயாது: = சென்றவரும்; கவாம் குப்த்யை = மாடுகளைக் காப்பாற்ற; விஹரத: = ஸஞ்சரித்தவரும்; தூத்யம் வஹதச் = தூதுவனின் வேலையைச் செய்தவரும்

ஆன செயல்களை; ரங்கபர்த்து: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; தத் தாத்ருசாநி விசேஷ்டதாநி = அப்படிப்பட்ட விசித்திரமான நடத்தைகள்; தவத் ஸங்கமேந = உன் ஸம்பந்தத்தால்; ஸாபகாநி = சுபமானவைகள் ஆயின.

298. நிர்வ்யஜயமாந நவதாள லயப்ரதிமநா
 நிர்யந்தரணேந நிஜஸஞ்சரணக்ரமேண|
 ம்ருத்நாளி ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! த்வம்
 து:காத்மகாந் ப்ரணமதாம் துரிதப்ரரோஹாந்||

மணிபாதுகே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்வதைச் சேவிப்பவர்களின் பாவங்கள் கழிந்து, துக்கம் போய் விடுகிறது. அவர்களின் தீவினைகளையெல்லாம், நீ முட்களை மிதிப்பது போல அழித்துவிடுகின்றாய்.

ரங்கந்ரூபதேர் மணிபாதுகே! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; நிர்யந்தரணேந = தடங்கல் இல்லாததும், நிர்வயஜ்யமாந, நவ - தாள - லய ப்ரதி மநா = பிரகாசப்பட்டுள்ள, புதிதான, தாள - லய ஒற்றுமையுடன் கூடியதும் ஆன; நிஜ ஸஞ்சரண க்ரமேண = தன்னுடைய க்ரமமான ஸஞ்சாரத்தினால்; ப்ரணமதாம் = உன்னை வணங்கும் ஜனங்களின்; துக்காத்மகாந் = துக்க வடிவான; துரித ப்ரரோஹாந் = பாவத்தின் முட்களை; த்வம் ம்ருத்நாஸி = நீ மிதித்து அழிக்கிறாய்.

299. நிதயம் ய ஏவ ஜகதோ மணிபாதரகேடி!
ஸத்தாஸ்திதி ப்ரயதநேஷா பரம் நிதாநம்|
ஸோாபி ஸ்வதந்தரசரிதஸ்த்வததீநவ்ருத்தி:
கா வா கதா ததிதரேஷா மிதம்பசேஷா||

மணிபாதரகேடி! படைத்தல் / காத்தல் / அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களைச் செய்யும் பரம புருஷன் ஸ்வதந்திரமாகவே, இவைகளைச் செய்பவன் - அப்படியிருந்தும், ஸஞ்சாரம் என்று வரும்போது, அந்தப் பெருமானும் உனக்கு அதீனம் ....ஆக, மற்றவர்கள் விஷயத்தில் என்ன சொல்ல இருக்கிறது?

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; ஜகத: ஸத்தா ஸ்திதி = உலகின், படைத்தல், காப்பாற்றுதல் போன்ற; ப்ரயதநேஷா = வியாபாரங்களில் (தொழில்களிலே); ய: ஏவ பரம நிதாநம் = எந்தப் பெருமாள், மேலான காரணமாக உள்ளாரோ; ஸ்வதந்தர சரித:ஸோாபி = ஸ்வதந்திரமாய்ச் செயல்படும் அவரே; நிதயம், த்வத் அதீந வ்ருத்தி: = எப்போதுமே, உனக்கு அதீனமே ஸஞ்சாரம் என்ற விஷயத்திலே; தத் இதரேஷா = அந்தப் பெருமாளை விட, வேறான (மற்றவர்கள்); மிதம்பசேஷா = அந்பர்கள் விஷயத்திலே; கா வா கதா! = கேட்க வேண்டியது என்ன? (with regard to Dependence).

300. நிர்விண்ட நாகசயநேந பரேண பும்ஸா
ந்யஸ்தே பதே த்வமி பதாவநி! லோகஹேதோ:
ஸ்வர்கௌகஸாம் த்வதநுதாவநநத்பராணாம்
ஸத்ய: பதாநி விபதாம் அபதம் பவந்தி||

பாதுகே! பரம புருஷனான எம்பெருமான், ஆதிசேஷப் படுக்கையை விட்டு, உன்னைத் திருவடிகளிலே அணிந்து கொண்டு, உலக ரகுணாத்துக்காகப் புறப்பட்டதும், ஸகல தேவதைகளும் உடன் வருகின்றனர். அதனால், அவர்களது பதவி நிலை பெறுகிறது.

பதாவநி! = பாதுகையே!; நிர்விண்ட நாக சயநேந = அநுபவித்த, ஆதிசேஷப்படுக்கையிலிருந்து; பரேண பும்ஸா = பரம புருஷனான பெருமாள்; லோகஹேதோ: = உலக கேடுமத்தின்பொருட்டு; த்வமி, பதே ந்யஸ்தே = உன்னிடம், திருவடியை வைத்ததும்; த்வத் அநுதாவந = உன் பின்னாலேயே வருவதற்கு; தத் பராணாம், ஸ்வர்கௌகஸாம் = ஆசை கொண்ட, தேவதைகளின்; பதாநி, ஸத்ய: = பட்டங்கள் (position / post) உடனேயே; விபதாம் அபதம் பவந்தி = ஆபத்து இல்லாதவைகளாக ஆகின்றன.

301. சரதுபகமகாலே ஸந்தயஜந் யோகநித்ராம
சரணம் உபகதாநாம் த்ராணஹேதோ: ப்ரயாஸ்யந்|
ஜலதிதுஹிதுரங்காந் மந்தம் ஆதாய தேவி!
த்வமி கவு நிததாதி ஸ்வம் பதம் ரங்கநாத:||

தேவி! மழைக்காலத்தில் மகாலக்ஷ்மியின் மடியில் திருவடிகளை வைத்து யோக நித்திரை செய்யும் பரம புருஷன், சரத் காலம் வந்ததும், சரண் அடைந்தவர்களை ரக்ஷிக்க, உன்னை அணிந்து கொண்டு புறப்படுகிறார். (ஜப்பசி, கார்த்திகை - சரத் ரது)

தேவி! = தேவி!; சரத் உபகம காலே = சரத் ரது வரும் ஸமயம்; யோகநித்ராம் ஸந்த்யஜந் = யோக நித்திரையை விட்டு; சரணம் உபகதாநாம் = உபாயமாக நம்பியவர்கட்கு; த்ராண ஹேதோ: ப்ரயாஸ்யந் = காப்பாற்றுதலைக் கொடுக்கும்; ரங்கநாத: ஸ்வம் பதம் = அரங்கன், தன் திருவடிகளை; ஜலதி துஹிது: அங்காத் = ஸமுத்ர ராஜனின் மகளின் (ஸக்ஷி) மடியிலிருந்து; மந்தம் ஆதாய = மெதுவாக எடுத்து; தவயி கலு நிததாதி = உன்னிடம் அன்றோ வைக்கிறார்.

302. ஸ்ப்ருசனி பதஸ்ரோஜம் பாதுகே! நிர்விகாதம்
ப்ரவிசனி ச ஸமஸ்தாம் தேவி! சுத்தாந்த கக்ஷ்யாம்|
அபரமபி முராரே: பூர்வம் ஆபீரகந்யாஸா
அபிஸரண வித்தாம் அக்ரிமா ஸாக்ஷிணீ த்வம்||

தேவி! முராரியின் திருவடிகளை நீ எப்போதும் தடையின்றித் தொடுகிறாய் - தடங்கலின்றி, அந்தப்புரத்தின் எல்லா இடங்களிலும் பிரவேசிப்பவள்; கிருஷ்ணாவதாரக் காலத்தில், இடைப் பெண்களிடம், பெருமாள் செய்த விளையாட்டுகளுக்கெல்லாம் முதல் ஸாக்ஷி நீயே.

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகே!; த்வம், முராரே: = நீ, பெருமாளுடைய; பதஸ்ரோஜம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை; நிர்விகாதம் ஸ்ப்ருசனி = எந்தத் தடங்கலுமின்றித் தொடுபவள்; ஸமஸ்தாம் சுத்தாந்த கக்ஷ்யாம் = எல்லா அந்தப்புர பிரதேசங்களிலும்; ப்ரவிசனி ச = நுழைவனும் கூட; அபரமபி, பூர்வம் = இதற்கும் மேலே, முன்பு (க்ருஷ்ணாவதார ஸமயம்); ஆபீர கந்யாஸா, அபிஸரண வித்தாம் = இடைப் பெண்களுடன் (கண்ணன்) திருட்டுத்தனமாய்ச் செய்த எல்லா விளையாட்டிற்கும்; அக்ரிமா ஸாக்ஷிணீ = முதல் ஸாக்ஷியும் நீ.

303. ப்ரதிபவநம் அநந்யே பாதுகே! த்வத் ப்ரபாவாத்
விவிதவபுஷி தேவே விப்ரமத்யூதகாலே|
அபிலவித ஸபத்நீ கேஹயாத்ரா விகாதம்
க்லஹயதி ரஹஸி த்வாம் வோடசஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரம்||

மணிபாதுகே! கிருஷ்ணாவதாரக்காலத்தில், பெருமாள் 16,000 பட்ட மகினிகளை, அவரவர் வீடுகளில் 16,000 உருவம் எடுத்து, அவர்களுடன் சொக்கட்டான் ஆடி மகிழ்வித்தார....கண்ணன் தன்னை விட்டு, அடுத்த மகினியின் வீட்டுக்குப் போகாமலிருக்க, அந்தப் பெண்கள் உன்னைப் பந்தயமாக வைக்கக் கண்ணனை நிர்ப்பந்தித்தனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; அநந்யே, தேவே = உன்னை எப்போதும் விட்டுப் பிரியாத பெருமாள்; த்வத் ப்ரபாவாத் = (க்ருஷ்ணாவதாரத்தின்போது) உனது பெருமையால்; வோடச ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரம் = பதினாறாயிரம் (16,000) மகினிகளுடன்; விவிதவபுஷி = அனேக (16,000) சரீரம் எடுத்துக்கொண்டு; விப்ரம த்யூதகாலே = சொக்கட்டான் ஆடி(அவர்களை மகிழ்விக்க)யபோது; ஸபத்நீ கேஹ யாத்ரா = சக்களத்தியின் வீட்டுக்கு (கண்ணன்) போவதை; விகாதம் அபிலவித = தடுக்கும் எண்ணத்தோடு; ப்ரதிபவநம் = வீடுகள் தோறும்; ரஹஸி த்வாம் க்லஹயதி = ஏகாந்தத்தில், உன்னைப் பந்தயமாக வைக்க, கண்ணனை வேண்டினர்.

304. தடபுவி யழுநாயா: சந்நவ்ருத்தெள முகுந்தே
முஹ்ரதிகமஹேதோ: முஹயதாம் யெளவதாநாம்|
சமியிதும் அலம் ஆஸீத் ஸங்கசக்ராதி சிஹ்நா
பரதிபதவிசிகித்ஸாம் பாதுகே! பத்ததிஸ்தே||

பாதுகே! யமுனை ஆற்றங்கரையில், கண்ணன் கோபஸ்த்ரீகளுடன் மறைந்து விளையாடிய ஸமயங்களில், உனது சுவடுகளைப் பார்த்து, (foot prints) - (சங்கு - சக்கரம் ஆகிய ரேகையுடன்), கண்ணன் மறைந்திருந்த இடத்தைச் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்தனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யமுநாயா: தட்புவி = யமுனையின் நதிக்கரையில்; முகுந்தே சந்நவ்ருத்தெள் = கிருஷ்ணன் மறைந்து விளையாடிய வேளைகளில்; அதிகம ஹேதோ: மஹா: = கிருஷ்ணனைத் தேடி, அடிக்கடி; மஹ்யதாம் யெளவதாநாம் = தவித்த, இடைச் சிறுமிகள்; ப்ரதிபத விசிகித்ஸாம் = அடிக்கடி ஏற்பட்ட கலக்கத்தை; சமிதும், தே = போக்கடித்தது, உன்னுடைய (பாதுகையின்); சங்க சக்ராதி சிஹ்நா = சங்கம், சக்கரம் ஆகிய சின்னங்களுடன் கூடின; பத்ததி: அலம் ஆஸீத் = வழி (foot prints) போதுமானதாயிற்று.

305. அதிகத பஹாசாகாந் மஞ்ஜூவாச: சுகாதீந்
ஸரவிஜநிலயாயா: ப்ரீதயே ஸங்கரஹரீதும்|
ப்ரகடிதகுணஜாலம் பாதுகே! ரங்கபந்தோ:
உபநிஷத்தீவீஷா க்ரீதம் த்வத்ஸநாதம்||

பாதுகே! மூர்ங்கநாதன், மகாலக்ஷ்மியின் ஸந்தோஷத்திற்காக, ஸகல வேத சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களான, சுகப்ரம்மம் போன்ற பல ரிஷிகளை ஈர்க்க, உன்னுடன் ஸஞ்சாரம் செய்து (ஒரு வேடன் வலை போட்டுப் பிடிப்பது போல) காடுகளில் விளையாடுகின்றார்.

(கிளியின் இனிமையான பேச்சை நாம் விரும்புவது போல, பெரிய பிராட்டி, உபநிஷத் / வேத சாஸ்திர விற்பனைகளைப் பார்ப்பதில் ஊற்றும் கொண்டவள் எனும் தாத்பர்யம் இதில் உள்ளது.)

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஸரவிஜ நிலயாயா: ப்ரீதயே = மகாலக்ஷ்மியின் சந்தோஷத்திற்காக; ரங்கபந்தோ: மஞ்ஜூவாச: = அரங்கன், இனிய வார்த்தையை உடையவர்களும்; அதிகத பஹாசாகாந் = ருக் / யஜார் ஆகிய வேதங்களை நன்கு அறிந்த; ப்ரகடித குணஜாலம் = நந்துகுணங்களுடன் ப்ரகாசிக்கும்; சுகாதீந் ஸங்கரஹரீதும் = சுகர் போன்ற ரிஷிகளை சேர்த்துக்கொள்ள; உபநிஷத் அடவீஷா = உபநிஷதாகிற காடுகளிலே; த்வத் ஸநாதம் க்ரீதம் = உன்னுடன் கூடி விளையாடுகின்றார்.

306. முநிபரிஷதி கீதம் கெளதமீரகஷணம் தே
மஹாரநுகலயந்தோ மஞ்ஜூவாச: சுகுந்தா:|
உஷவி நிஜகுலாயாதுத்திதா தண்டகேஷா
ஸ்வயமபி பதரகேஷ! ஸ்வைரம் ஆம்ரேடயந்தி||

பாதரகேஷ! அகல்யைக்கு நீ ரகஷணம் அளித்ததைத் தண்டக அரண்யத்து ரிஷிகள், கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்கும் கிளிகள், அதிகாஸையில் கூட்டிலிருந்து கிளம்பும்போது, அதையே திருப்பிப் திருப்பிச் சொன்னதுகள்.

பதரகேஷ! = பாதுகே!; முநி பரிஷதி = ரிஷிகளின் கூட்டத்தில்; கீதம், தே = சொல்லப்பட்ட, உன்னுடைய; கெளதமீ ரகஷணம் = அகல்யை ரகஷணம் பற்றி; அநுகலயந்த: = உடன் செல்லாத (or அதுபற்றி அறியாத); மஞ்ஜூவாச: சுகுந்தா: = அழகான வார்த்தையை உடைய கிளிகள்; மஹா: தண்டகேஷா = அடிக்கடி, தண்டகாரண்யத்தில்; உஷவி நிஜகுலாயாத: = விடியற்காலைகளில், தங்கள் கூட்டிலிருந்து; உத்திதா: ஸ்வயமபி = கிளம்பும்போது, தாங்களும்; ஸ்வைரம், ஆம்ரேடயந்தி = இஷ்டப்படி, திரும்பத் திருப்பச் சொன்னன.

307. யமநியமவிசுத்தை: யம் ந பச்யந்தி சித்தை:
 சுந்திஷ்ட சுளகமாத்ரம் த்ருச்யதே யஸ்ய பூமா|
 ஸாலபநிகில பாவம் மாம்ஸத்ருஷ்டேர்ஜெநஸ்ய
 ஸ்வயம் உபஹரஸி த்வம் பாதுகே! தம் புமாம்ஸம்||

பாதுகே! வேத அத்யயனம் முதலியவைகளால் தெளிந்த சித்தம் கொண்ட யோகியராலும், ஒரு சண்டைக்காய் அளவு கூட, அறிந்து கொள்ள முடியாத, பரம்பொருளை, நீ, உன் கருணையால், சாதாரண மக்களும், ஊனக்கண்களால் கண்டு களிக்க, வீதிதோறும் எழுந்தருளப் பண்ணி, உபகரிக்கிறாய்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யம, நியம = ப்ரம்மசர்யம், வேத அத்யயனம் இவைகளால்; விசுத்தை: சித்தை: = தெளிந்துள்ள மனம் கொண்டவராலும்; யம் ந பச்யந்தி = எந்த (பெருமாளை) நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிவதில்லையோ; யஸ்ய பூமா, சுந்திஷ்ட = எவருடைய பெருமை, வேதங்களில்; சுளக மாத்ரம் த்ருச்யதே = ஒரு சிறு சிறு சண்டைக்காயளவே காணப்படுகிறதோ; தம் புமாம்ஸம், த்வம் = அந்தப் பரமபுருஷனை, நீ; மாம்ஸ த்ருஷ்டே: ஜெநஸ்ய = மாமிஸக்கண்களால், மனிதர்களும்; ஸாலப நிகில பாவம் = ஸாலபமாக, அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ளும்படி; ஸ்வயம் உபஹரஸி = தானே (நீயே) உபகாரம் செய்கிறாய்.

308. நிதிமிவ நிரபாயம் த்வாம் அநாத்ருத்ய மோஹாத்
 அஹுமிவ மம தோஷம் பாவயந் கூடிட்ரமர்த்தம்|
 மயி ஸதி கருணையா: பூர்ணபாத்ரே த்வயா கிம்
 பரமுபகமநீய: பாதுகே! ரங்கநாத:||

பாதுகையே! உயர்ந்த நிதியான உன்னை அலக்ஷ்யம் செய்து, மோகத்தால் என் மனம் அற்பமான ஜச்வர்யங்களில் பாய்கிறது...அந்தத் தோஷம் காரணமாக, பகவான் என்னிடம் விழுகணாய் (*indifferent*) இருக்கிறான்...அவன் தயைக்குப் பூர்ண பாத்திரமான நான் இருக்கும்போது, வேறு ஒருவரிடம் ஏன் நீ அவரைக் கொண்டு சேர்க்கிறாய்? (நீதான் பெருமாளை என்னிடம் திருப்ப வேண்டும்).

பாதுகே! = பாதுகே!; நிரபாயம் நிதிமிவ த்வாம் = அழிவே இல்லாத, புதையல் போன்ற உன்னை; அநாத்ருத்ய, மோஹாத் = அலக்ஷ்யம் செய்துவிட்டு, மோகத்தால்; கூடிட்ரம் அர்த்தம் பாவயந் = மிக அல்பமான ஜச்வர்யங்களைத் தேடும்; அஹுமிவ = நான் (என்னைப்) போல் (ஒருவனிடம் உள்ள); மம தோஷம் பாவயந் = எனது, தோஷத்தையே நினைக்கும்; ரங்கநாத: த்வயா = பெருமாள், உன்னால் (உன்னுடைய); கருணையா: பூர்ணபாத்ரே = தயைக்குத் தகுதியள்ள; மயி ஸதி = நான் இருக்கும்போது (என்னை விட்டுவிட்டு); பரம் உபகமநீய: கிம்? = வேறு ஒருவரிடம் அழைத்துப் போவது ஏன்?

309. கமபி கநகஸிந்தோ: ஸைகதே ஸஞ்சரந்தம்
 கலச ஜலதிகந்யாமேதிநீதத்த ஹஸ்தம்|
 அநிசமநுபவேயம் பாதுகே! த்வய்யதீநம்
 ஸாச்ரிதபரிபாகம் ஸமரிபி: ஸேவநீயம்||

பாதுகே! பொன்னி நதியின் கரையிலே, உபய நாச்சிமாருடன் எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதனை, நித்யஸுரிகளும், புண்ணியசாலிகளுமே ஸேவிக்கத் தகுதி உடையவர்கள்...உனது க்ருபையால், அந்த ஸேவை எனக்கும் எப்போதும் கிடைக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; கநக ஸிந்தோ: ஸைகதே = காவேரியின் மணற்திட்டிலே (ஸ்ரங்கத்தில்); கலச ஜலதி கந்யா = சூழீஸமுத்திரனுடைய பெண்ணும் (மகாலக்ஷ்மி); மேதிநீ, தத்த ஹஸ்தம் = பூமிப்பிராட்டி, இவர்களால், கைகளால் வருடப்படும்; தவயி அதீநம் ஸஞ்சரந்தம் = உன் அதீனமாய் உள்ள ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும்; ஸுரிபி: ஸேவநீயம் = நித்யஸுரிகளால் ஸேவிக்கப்படத்தக்கவரும்; ஸாசரித பரிபாகம் = மேலான ஸாகிருதத்தின் பலனாக உள்ளவருமான; கமபி, அநிசம் அஹம் = அந்தப் பெருமாளை எப்போதும், நான்; அநுபவேயம் = ஸேவிக்க வேண்டும்.

310. பரிஸரமுபயாதா பாதுகே! பச்ய மாத:

கரணவிலயகேதாத் காந்திசீகே விவேகே|
புருஷமுபநயந்தீ புண்டரீகாக்ஷமக்ரே
புநருதரநிவாஸக்லே சுவிச்சேதநம் ந:||

பாதுகே! தாயே! அந்திம வேளையில், இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போகும்...மறுபடி கர்ப்பவாஸம் எனும் துக்கம் நேராதிருக்க, அதைப் போக்க வல்ல, பெருமாளை, என் முன்பு, நீ அழைத்து வந்து அருள வேண்டும்.

மாத: பாதுகே! = தாயே! பாதுகையே!; கரண விலய கேதாத் = இந்திரியங்கள் (மழுங்கி) போவதால் ஏற்படும் துக்கத்தால்; விவேகே காந்திசீகே = நல்ல அறிவு, பயந்து ஒடும்போது; புந: உதர நிவாஸ = மறுபடி, வயிற்றில் வாஸம் செய்யவேண்டிய; க்லேச விச்சேதநம் = துக்கத்தைப் போக்கக்கூடிய; புண்டரீகாக்ஷம் புருஷம் = தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய பெருமாளை; ந: அக்ரே = எங்கள் முன்பு (த்வம் = நீ); உபநயந்தீ, பரிஸரம் உபயாதா = அழைத்து வந்து, அருகே நின்று; பச்ய = காண்பிக்க வேண்டும்.

311. ஸா மே பூயாத் ஸபதி பவதீ பாதுகே தாபசாந்த்யை

யாமாருடோ திவமிவ சுபை: ஸேவ்யமாநோ மருத்பி:|

ஸௌதாமிந்யா ஸஹகமலயா ஸஹ்யஜாவங்ருத்தி ஹேது:

காலே காலே சரதி கருணாவர்ஷாக: க்ருஷ்ணமேக:||

பாதுகே! மழைக்காலத்தில் நீருண்ட மேகங்கள், காற்று / மின்னலுடன், மழையை வர்ஷித்து, காவேரி போன்ற நீர்நிலைகளை நிரப்புகின்றன. நீ, உன் கருணையால், கார்முகில் வண்ணனாகிற பெருமாளையும், மின்னல் நிறத்தவளான மகாலக்ஷ்மியையும், என்னுடைய அந்திம வேளையில், எனது தாபங்கள் அழிய, என் முன்னே எழுந்தருளப் பண்ண வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; காலே காலே = அந்த அந்தக் காலங்களில்; கமலயா ஸௌதாமிந்யா ஹை = மகாலக்ஷ்மியாகிற மின்னலுடன் கூட; சரதி = ஸஞ்சரிப்பவரும்; கருணா வர்ஷாக: = தயையை (மழை போல) வர்ஷிப்பவரும்; ஸஹ்யஜா வங்ருத்தி ஹேது: = காவேரியின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவரும்; சுபை: மருத்பி: ஸேவ்யமாந: = நல்ல தேவதைகளால் வணங்கப்படுவரும்; திவமிவ யாம் ஆரூட: = ஆகாயத்தைப் போல உன்னை ஏறியவரும் ஆன; ஸா க்ருஷ்ண மேக: = அந்தக் கருமைநிற மேகமானது (பெருமாள்); பவதீ, மே தாப ஸாந்த்யை = உன்னால், எனது தாபங்களைப் போக்க; ஸபதி பூயாத் = சீக்கிரமே ஆகவேண்டும் (கொண்டு வரவேண்டும்).

312. ஸத்யால்லோகாத் ஸகலமஹிதாத் ஸ்தாநதோ வா ரக்ணாம்

ஸங்கே மாதீ:! ஸமதிககுணம் ஸைகதம் ஸஹ்யஜாயா:|

பூர்வம் பூர்வம் சிரபரிசிதம் பாதுகே! யத் த்யஜந்த்யா

நீதோ நாதஸ்ததிதமிதரந்நயதே ந தவயாடஸெளை:||

தாயே! பாதுகையே! ஸத்ய லோகத்தையும் விட, அயோத்தியைக் காட்டிலும், ஸ்ரீரங்கம்தான் மேலானது என்று நினைக்கிறேன்...முன்னர் இருந்த அவ்விரண்டு இடங்களிலிருந்தும் ரங்கநாதனை, நீ இந்த ஸ்ரீரங்கத்துக்குக் கொண்டு வந்தாய்....பின்னர், வேறு இடம் போகவில்லையே!

மாத: பாதுகே! = தாயே! பாதுகையே!; ஸஹ்யஜாயா: ஸைகதம் = காவேரி மணற்குன்றிலே (ஸ்ரீரங்கத்தை); ஸகலமஹிதாத், ஸத்யாத் லோகாத் = அனைவராலும் கொண்டாடப்படும், ஸத்ய லோகத்தையும் விடவும்; ரக்ஞாம் ஸ்தாநத: வா = ரகுவம்ச மன்னர்களின் இருப்பிடமான அயோத்தியை விடவும்; ஸமதிக குணம் = மேலான குணம் உடையது என்று; ஸங்கே = நினைக்கிறேன். யத், சிரபரிசிதம் = எந்தக் காரணத்தால், அதிக காலம் இருந்த, முன் இருந்த இடத்தை; தய்ஜந்தயா = விட்டுவிட்டு; தவயா, அஸௌ நாத: = உன்னால், இந்த அரங்கன்; ததிதம் நீத: = இந்த ஸ்ரீரங்கத்திலே கொண்டுவைக்கப்பட்டார்; இதரத் ந நீயதே = மற்ற இடம், கொண்டு செல்லப்படவில்லை.

313. அக்ரே தேவி! த்வயி ஸமநஸாம் அக்ரிமைரந்தரங்கை:

விந்யஸ்தாயாம் விந்யகரிமாவர்ஜிதாதுத்தமாங்காத்|

தத்தே பாதம் தரமுகுளிதம் தவத்ப்ரபாவாதிசங்கீ

தேவ: ஸ்ரீமாந் தநுஜமதநோ ஜைத்ரயாத்ராஸ்வநந்ய:||

பாதுகே தேவி! அரங்கனின் விஜய யாத்திரை காலங்களில், தேவ ச்ரேஷ்டர்கள், மிக்கப் பணிவுடன், உன்னை சிரஸால் தாங்கி, எடுத்து வந்து ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். உன்னை அணியும் முன்பு, பெருமாள், உன் பெருமையை எண்ணி, "கால்களால் உன்னைத் தொட வேண்டியிருக்கிறதே" - எனத் தயக்கத்துடன், விரஸ்களை மடக்கி ஜாக்ரதையாக உன்னை அணிந்து கொள்கிறார்.

தேவி! = தேவி!; ஜைத்ர யாத்ராச = விஜய யாத்திரையின் போது; த்வயி, அந்தரங்கை: ஸமநஸாம் அக்ரிமை: = உன்னை, மிகவும் வேண்டியவர்களான நல்ல மனம் கொண்ட தேவச்ரேஷ்டர்களால்; விந்ய கரிம், ஆவர்ஜிதாத் = மரியாதையுடன், வணங்கிய; உத்தமாங்காத், அக்ரே = தலையினின்று, (பெருமாளுக்கு) முன்பு; விந்யஸ்தாயாம் = ஸமர்ப்பிக்கவும்; தநுஜமதந: அநந்ய: = அஸார்களை அழிப்பவரும், உன்னைப் பிரியாதவருமான; ஸ்ரீமான் தேவ: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; தவத் ப்ரபாவ அதிசங்கீ = உன் பெருமைக்கேற்றவாறு, யோசனையுடன் (தயக்கம்); தர முகுளிதம் பாதம் தத்தே = கொஞ்சம் மடக்கியே திருவடியை வைக்கிறார்.

314. பெளரோதந்தாந் பரிகலயிதும் பாதுகே! ஸஞ்சரிஷ்ணோ:

வ்யக்தாவ்யக்தா வசிகவிசிகாவர்த்தநீ ரங்கபர்த்து:|

வேலாதீதச்சுந்திபரிமனை: வ்யக்திமிப்யேதி கால்யே

விந்யாஸைஸ்தே விபுதபரிஷந்மெளளி விந்யாஸத்ருச்யை:||

பாதுகே! பட்டணத்து ஜனங்களின் ஸமாசாரங்களை அறிந்து கொள்வதற்காக, அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸ்ரீரங்கத்தின் அப்ரளித்தமான வீதிகளிலும் இரவில் ஸஞ்சரிஷ்கிறார்....அதிகாலையில், அந்த வீதிகளில் கழழும் வேத வாஸனையும், உனது அடித்தடங்களும் (foot prints) இதைத் தெரிவிக்கின்றன.

பாதுகே! = பாதுகையே!; பெளர உதந்தாந் = பட்டணத்து மக்களின் ஸமாசாரங்களை; பரிகலயிதும் ரங்கபர்த்து: = தெரிந்து கொள்வதற்கு அரங்கன்; வ்யக்தா வ்யக்தா = அறியப்பட்டது, அறியப்படாதவையும் (not very popular); வசிக விசிகா = இந்திரியங்களை ஜயித்தவருக்கு, பெரிய சாலையாகவும்; வர்த்தநீ = (ஆனால்) ஒத்தையடிப் பாதையாக உள்ளதும்; வேலாதீத ஸஞ்சரிஷ்ணோ: = எல்லையைத் தாண்டி உள்ள இடங்களிலும் செய்த

ஸஞ்சாரம்; கால்யே, சுருதி பரிமளை: = அதிகாலையில், உண்டாகும் வேத வாஸனை, மற்றும்; விபுத பரிஷ்ட மெளி விந்யாஸ த்ருச்சை: = தேவர்களின் கிரீடங்களை வைத்ததாலும், காணக்கூடிய; தே விந்யாஸை: = உன் சுவடுகளாலும்; வ்யக்திம் அப்யேதி = பிரகாசத்தை அடைகிறது.

315. ஆஸம்ஸ்காராத் த்விஜபரிஷ்டா நித்யம் அப்யஸ்யமாநா
சரேயோஹேது: சிரளி ஜகத: ஸ்தாயிநீ ஸ்வேந ழும்நா|
ரங்காதீசே ஸ்வயமுதயினி கேஷப்தும் அந்தம் தமிஸ்ரம்
காயத்ரீவ த்ரிசதுரபதா கண்யஸே பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! பிராமணர்கள், உபநயனம் / பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஆனது முதல் தினமும், திருவாராதன காலத்தில் பெருமாளிடம் உன்னை ஸமரப்பிக்கின்றனர்... உனக்கு எல்லையில்ஸாத பெருமை... பெருமாள், ஜனங்களின் பாபத்தைப் போக்க, உன்னை அணிந்து கொண்டு எழுந்தருளும்போது, காயத்ரி போல, மூன்று / நான்கு அடிகளை (steps) வைக்கிறாய்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஆஸம்ஸ்காராத் = பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் முதற்கொண்டு (உபநயனம்); த்விஜ பரிஷ்டா = பிராமண ஸமூகத்தினரால்; நித்யம் அப்யஸ்யமாநா = தினமும் ஜபிக்கப்படுவஞ்சும்; சரேய: ஹேது: = கீர்த்திக்குக் காரணமாக இருப்பவஞ்சும்; ஸ்வேந ழும்நா = தன்னுடையதான் பெருமையால்; சிரளி ஜகத: ஸ்தாயிநீ த்வம் = உலகின் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பவஞ்சுமான நீ; ரங்காதீச = ரங்கநாதன்; அந்தம் தமிஸ்ரம் கேஷப்தும் = இருள் போன்றதான் பாபங்களைப் போக்க, ஸ்வயம் உதயினி = தான் ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளிலே; காயத்ரீவ, த்ரி சதுர பதா = காயத்ரீ மந்திரம் போல மூன்று / நான்கு அடிகளாக (steps); கண்யஸே = எண்ணப்படுகிறாய்.

316. பவதீம் பரஸ்ய புருஷஸ்ய ரங்கிணோ
மஹிமாநமேவ மணிபாது! மந்மஹே|
கதமந்யதா ஸ்வமஹிமப்ரதிஷ்டித:
ப்ரதிதிஷ்டதி த்வயி பதாத் பதம் ப்ரபு:||

மணிபாதுகே! பரம புருஷனாகிற அரங்கனின் பெருமை உன்னாலே என்று நினைக்கிறோம். இல்லையென்றால், தன் சொந்தப் பெருமையிலே உள்ள பிரபு, ஒவ்வொரு அடி தோறும் (every step) ஏன் உன்னிடமே இருக்கிறார்.

மணிபாது! = மணிபாதுகையே!; பவதீம் பரஸ்ய புருஷஸ்ய ரங்கிணோ = உன்னை, பரம புருஷனாகிற அரங்கனின்; மஹிமாநமேவ மன்மஹே = பெருமையே என்று நினைக்கிறோம்; அந்யதா, ஸ்வ மஹிம ப்ரதிஷ்டித: = இல்லாவிடில், தன் சொந்தப் பெருமை உடைய; ப்ரபு:, பதாத் பதம் = பெருமாள், ஒவ்வொரு அடியிலும்; கதம் த்வயி ப்ரதிதிஷ்டதி? = ஏன் உன்னிடம் இருக்கிறார்?

317. திதிரஸ்டமீ யதவதாரவைபவாத்
ப்ரதமா திதிஸ்த்ரிஜூகதாமஜாயத|
மணிபாதுகே! தமுபந்ய வீதிகாஸூ
அதிதீகரோவி ததநந்யசக்ஷாயாம்||

மணிபாதுகே! அஷ்டமீ திதி (8th place in order) பெருமாள், கண்ணாக அந்தத் திதியிலே அவதரித்த பெருமையாலே, மூன்று லோகங்களிலும், முதன்மை பெற்று விளங்கும் திதியாயிற்று... அந்தப் பெருமாளை, நீ, வீதிதோறும், உன் ஸஞ்சாரத்தின்போது, எழுந்தருளப்

பண்ணி, பெருமாளைத் தவிர, வேறு எதையுமே பார்க்காதவர்களுக்கு, விருந்து போலச் செய்கிறாய்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; அஷ்டம் திதி = அஷ்டம் திதி (எட்டாவது இடத்தில் இருப்பினும்); யத் அவதார வைபவாத் = பெருமாள் அந்த அஷ்டமியிலே அவதரித்ததன் பெருமையாலே; த்ரி ஜகதாம், ப்ரதமா திதி: = மூவுலகங்களிலும், முதன்மை பெற்ற திதியாக; அஜாயத = விளங்கியது; தம், வீதிகாஸை உபநீய = அந்தப் பெருமாளை, (நீ) வீதிதோறும் எழுந்தருளப் பண்ணி; தத் அநந்ய சகுடியாம் = பெருமாளைத் தவிர, வேறு எதையும் பார்க்காத மகான்களுக்கு; அதிதீ கரோதி = அதிதீ ஆக்குகிறாய் (பார்வைக்கு விஷயம்).

318. அபாரப்ரக்யாதே: அசுண்சுரண்யத்வயஸா
 நநு த்வம் ரங்கேந்தோ: சரணகமலஸ்யாபி சரணம்|
 யயா லப்ய: பங்குப்ரப்ருதிபிரஸௌ ரங்கநகர-
 ப்ரதோஸீபரயந்தே நிதிரநகவாசாம் நிரவதி:||

பாதுகே! வேதங்களின் எல்லையில்லாத நிதியும், ரங்க விமானத்துச் சந்திரன் போன்றவருமான அரங்கனை, கோவிலுக்குச் சென்று ஸேவிக்க முடியாத, அங்கஹரினர்களான நொண்டிகளும், ஸேவித்துப் பயன் அடைய, வீதி உலா மூலமாக, நீ உதவுகின்றாய்.

அசுண சுரண்யத்வ யஸா = வேறு காப்பாற்றுபவர் இல்லாதவர்களைக் காப்பாற்றுபவர் எனும் கீர்த்தியால்; அபார ப்ரக்யாதே: = எல்லையற்ற கீர்த்தியை உடைய; ரங்கேந்தோ:, சரண கமலஸ்யாபி = அரங்கனின் பூப்போன்ற திருவடிக்கும்; த்வம் சுரணம், நநு = நீ காப்பாற்றுபவள் அன்றோ!; யயா, அநக வாசாம் = எந்த உன்னாலே, குற்றமற்ற வார்த்தைகளான (வேதங்களுக்கு); நிரவதி: நிதி: = பெரும் புதையல் போன்ற; அஸௌ = இந்த ரங்கநாதன்; புங்க ப்ரப்ருதிபி: = நொண்டி போன்ற அங்கஹரினர்கள்; ரங்க நகர ப்ரதோஸீ = ஞீரங்கப் பட்டணத்து வீதிகளிலே; பர்யந்தே லப்ய: = அருகில் கிடைக்கப் பெறுகின்றனர்!

319. தத்தத்வாஸக்ரஹாங்கணப்ரணயிந: ஞீரங்கச்சுங்காரினோ
 வால்லாப்யாதவிபக்தமந்தரகதிஸ்தவம் மே கதி: பாதுகே|
 லீலாபங்கஜஹல்லகோத்பல களந்மாத்வீகஸேகோத்திதா
 யத்ராமோதவிகல்பநா விவ்ருணுதே சுத்தாந்தவாரக்ரமம்||

பாதுகே! ச்சுங்காரத்தில் ஆசையுள்ள அரங்கனை விட்டுக் கணமும் பிரியாதவள் நீ,,, நீயே எனக்குக் கதி; எல்லா நலன்களையும் அருள்பவன்....உன் மேல் வீசும் மலரின் வாஸனையைக் கொண்டு, பெருமாள் முந்தின இரவு, எந்தப் பிராட்டியுடன் இருந்தார் என்பதை அறிய முடிகிறது....(தாமரை - மகாலக்ஷ்மி; செங்கழுநீர் - பூமாதேவி; கருநெந்தல் - நீளாதேவி).

பாதுகே! = பாதுகையே!; மந்தர கதி: த்வம் = மெதுவான ஸஞ்சாரத்தை உடைய, நீயே; மே கதி: = எனக்கு, ஸகல கேஷமங்களையும் கொடுப்பவள்; தத்தத் வாஸ க்ரஹ = அவரவர்களின் இருப்பிடங்களிலே (சென்று); அங்கண ப்ரணயிந: = அந்தப்புரங்களில் ஆசையுள்ளவரான; ஞீரங்க ச்சுங்காரின: = ஞீரங்கத்தின் உல்லாஸ புருஷனுக்கு; அவிபக்த வால்லப்யாத = பிரிக்க முடியாத, (விட்டுப்பிரிய முடியாத) மிகவும் வேண்டியவள் ஆனதால்; லீலா யத்ர = விளையாட்டிற்காக உள்ள, எந்த (நீ) / or உன்னிடமிருந்து; ஹல்லக பங்கஜ உத்பல களத் = தாமரை - செங்கழுநீர் - கருநெந்தல் புஷ்பங்களின்; மாத்வீக ஸேக உத்திதா = பெருகும் தேன் ராத்தினால் உண்டாகும்; ஆமோத விகல்பனா = வாஸனைகளின் மாறுதல்; சுத்தாந்த = அந்தப்புர தேவியரின் (லக்ஷ்மி - பூமாதேவி - நீளாதேவி); வாரக்ரமம் = நாட்களின் முறை (turn); விவ்ருணுதே = பிரகாசப்படுத்தப்படுகின்றது.

320. ஸம்பவது பாதரகேடி! ஸத்யஸபரணாதிரெளபவாஹ்யகண:|
யாத்ராஸா ரங்கபர்த்து: ப்ரதமபரிஸ்பந்தகாரணம் பவதீ||

பாதரகேடி! அரங்கன் ஏந்த வாகனத்தின் மீது திருவீதி உலா கண்டருளினாலும், வாகன மண்டபம் வரையில், அவரது ஸஞ்சாரத்துக்கு உன்னைத்தான் அணிய வேண்டும்...ஸஞ்சாரம் என்பதற்கு முதல் காரணம் நீயே.

பாதரகேடி! = பாதரகேடி!; யாத்ராஸா ரங்கபர்த்து: = ஸஞ்சார வேளைகளில், ஸ்ரீரங்கநாதன்; ஸத்ய / ஸபரணாதி: = ஸத்யர் / ஸபரணர் முதலான (கருடன் / தார்க்ஷியன் etc.); ஓளபவாஹ்ய கண: = மன்னர்கள் ஏறத்தக்க வாகனங்களின் கூட்டம்; ஸம்பவது = (எதுவாக) இருக்கட்டும்; ப்ரதம பரிஸ்பந்த காரணம் = முதலில் ஸஞ்சரிக்கக காரணம் (for movements); பவதீ = நீயே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ஸஞ்சாரபத்ததி: - ஏகாதசீ.

12. புஷ்பத்ததி

பாதுகைகளை பலவித மலர்கள் கொண்டு அர்ச்சிப்பதை வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்ததியிலே - 30 சுலோகங்கள் கொண்டது.

321. சௌரே: ஸஞ்சாரகாலேஷா புஷ்பவ்ருஷ்டி: திவச்ச்யுதா|
பர்யவஸ்யதி யத்ரைவ ப்ரபத்யே தாம் பதாவநீம்||

பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், தேவதைகள் ஆகாயத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிகின்றனர். அந்தப் புஷ்பங்கள் கடைசியில் பாதுகையின் மேல் தங்குகின்றன...அந்தப் பாதுகைகள் எனக்குச் சரண்.

சௌரே: ஸஞ்சார காலேஷா = பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; திவ: ச்யுதா = ஆகாயத்திலிருந்து விழும்; புஷ்பவ்ருஷ்டி: = புஷ்ப மழை (மலர் மாரி); யத்ரைவ பர்யவஸ்யதி = எந்தப் பாதுகையைச் சென்று தங்குமோ; தாம் பதாவநீம் = அந்த - திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையை; ப்ரபத்யே = (நான்) சரணாடைகிறேன்.

322. கைவதம் மம ஜகத்த்ரயார்ச்சிதா திவ்யதம்பதி விஹாரபாதுகா|
பாணிபாதகமலார்ப்பணாத் தயோ: யா பஜத்யநுதிநம் ஸபாஜநம்||

பெரிய பிராட்டியின் கமலம் போன்ற திருக்கைகளாலும், எம்பெருமாளின் தாமரை போன்ற திருவடிகளாலும், அநுதினமும் பூஜையை(!) அடைபவரும்,...மூன்று உலகங்களாலும் பூஜிக்கப்படும், திவ்ய தம்பதியரின் விளையாட்டிற்காக உள்ளவருமான பாதுகை, எனக்கு ஆராதிக்கத்தக்கது.

யா: = எந்தப் பாதுகையானது; தயோ: பாணி / பாத கமல அர்ப்பணாத் அநுதிநம் = அந்த (பெருமாள் / பிராட்டி) ஆகியோரின் கமலம் போன்ற திருக்கை (பிராட்டி) திருவடியால், தினமும்; ஸபாஜநம் பஜதி = பூஜையை அடைகின்றதோ; ஜகத் த்ரய அர்ச்சிதா = மூன்று உலகங்களும் அர்ச்சிக்கும்; திவ்ய தம்பதி விஹார = திவ்ய தம்பதிகளின் லீலைக்காகவே உள்ள; பாதுகா, மம கைவதம் = பாதுகை, என்னுடைய ஆராதனைக்கு உரியவள்.

323. தவ ரங்கராஜமணிபாது! நதோ விஹார்ஹண: ஸாரஸ்வித்பயஸா|
அவதம்ஸ சந்த்ரகலயா கிரிசோ நவகேதகீதளம் இவார்ப்பயதி||

ரங்கராஜனின் மணிபாதுகே! சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, தன் சிரஸ்ஸிலுள்ள கங்கையை உனக்கு, அர்க்யமாயும் - சந்திர கலையை, ...தாழம்பூ மடலாயும் ஸமர்ப்பிக்கிறார்.

ரங்கராஜ மணிபாது! = அரங்கனின் மணிபாதுகே!; நத: கிரிச: = வணங்கும் சிவன் (தலையில் உள்ள); ஸாரஸ்ரித் பயஸா = கங்கையின் ஜலத்தால்; விஹித அர்ஹண: = அர்க்யத்தைப் பண்ணியும்; அவதம்ஸ சந்தர்கலயா = தலைக்கு அலங்காரமாயுள்ள சந்திரகலையால்; நவ கேதக்கீதளம் இவ = புதிதான தாழ்ம்பு மடலையும்; தவ அர்ப்பயதி = உனக்குச் சாற்றுகிறார்.

324. குஸாமேஷா ஸமர்ப்பிதேஷா பக்தை:

த்வயி ரங்கேசுபதாவநி ப்ரதீம:|
சடகோபமுநேஸ் த்வதேகநாம்ந:
ஸாபகம் யத் ஸாரபித்வம் அஸ்ய நித்யம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! (உன்னைச் சேவிக்கும்) பக்தர்கள் ஸமர்ப்பிக்கும் புஷ்பங்களின் இன்பமான வாஸனை, உனது பெயரைக்கொண்ட அந்த நம்மாழ்வாருடைய (மகிழ்ம்பு) வாஸனையைப் போல அறிகின்றோம். (வகுளாபரணன் - நம்மாழ்வாரின் இன்னொரு பெயர்).

ரங்கேச பாதாவநி! = ஸ்ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; பக்தை: த்வயி = பக்தர்கள் உன் மேல்; குஸாமேஷா ஸமர்ப்பிதேஷா = புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கும்போது ஏற்படும்; யத் ஸாரபித்வம், நித்யம் = எந்த ஒரு வாஸனை, எப்போதும்; த்வதேக நாம்ந: அஸ்ய = உனது பெயரைக் கொண்ட, அந்த; சடகோபமுநே: ஸாபகம் = நம்மாழ்வாருடைய, இனிமையான; ஸாரபித்வம் ப்ரதீம: = வாஸனை என (வகுள மலர்) நினைக்கிறோம்.

325. பதே பரஸ்மிந் புவநே விதாது:

புண்யை: ப்ரஸுதைந: புளிநே ஸரய்வா:|
மத்யே ச பாதாவநி! ஸஹ்யஸிந்தோ:
ஆஸீத் சதுஸ்ஸதாநமிவார்ச்சநம் தே||

பாதுகையே! பரமபதம் - ஸத்ய லோகம் - திரு அயோத்தி - ஸ்ரங்கம் ஆகிய நான்கு இடங்களில், உனக்குப் பவித்ரமான புஷ்பங்களால் அர்ச்சனையுடன் திருவாராதனம் நடந்தது.....அது, பவித்ரோத்ஸவத்தில், கடம் - அக்னி - ஸ்தண்டிலம் (அரிசி) - (பெருமாளின்) மூர்த்தி ஆகிய, நான்கு ஸ்தானங்களில் (பாஞ்சராத்ர) செய்யும் திருவாராதனம் போல இருக்கிறது.

பாதாவநி! = பாதுகே!; பரஸ்மிந் பதே = பரமபதத்திலும்; விதாது: புவநே - பிரம்மாவின் உலகத்திலும் (ஸத்ய லோகம்); ஸரய்வா: புளிநே - ஸரயூ நதியின் மணற்குன்றான, அயோத்தியிலும்; ஸஹ்ய ஸிந்தோ: மத்யே ச = காவேரியின் நடுவே உள்ள ஸ்ரங்கத்திலும்; புண்யை: ப்ரஸுதைந: - இன்பமான புஷ்பங்களால்; தே அர்ச்சநம் = உனக்குச் செய்யப்பட்ட அர்ச்சனை; சது: ஸ்தானம் இவ = (பவித்ர உத்ஸவத்தின்) நான்கு ஸ்தானங்கள் போல; ஆஸீத் = இருந்தது.

326. தவைவ ரங்கேச்வரபாதரகேஷ! ஸெளபாக்யம் அவ்யாஹதம் ஆப்துகாமா:|
ஸாரத்ருமாணாம் ப்ரஸவை: ஸாஜாதை:
அப்யர்ச்சயநந்தயப்ஸரஸோ முஹாஸ்த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! அப்ஸர மாதர்கள், தடையற்ற ஸெளபாக்யம் அடைய வேண்டி, கற்பக விருக்ஷத்தின் மலர்களால், உன்னை அடிக்கடி அர்ச்சிக்கின்றனர்.

ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! = அரங்கனின் பாதுகையே!; அப்ஸரஸ: = அப்ஸர மாதர்; அவ்யாஹதம் = தடையில்லாத; தவைவ ஸெளபாக்யம் = உனது (போன்ற) ஸெளபாக்யத்தை; ஆப்துகாமா: = (அடைய) விரும்பியவர்களாக; ஸாரத்ருமாணாம் = கற்பக விருக்ஷத்தின்; ஸாஜாதை: ப்ரஸவை: = இனிமையான மலர்களால்; முஹா: த்வாம் அப்யர்ச்சயந்தி = அடிக்கடி, உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்.

327. நிவேசிதாம் ரங்கபதே: பதாப்ஜே மந்யே ஸபர்யாம் மணிபாதரகேஷ!|
த்வதர்ப்பணாத் ஆபதிதாம் அபச்யத் காண்டவதந்வா கிரிசோத்தமாங்கே||

மணிபாதரகேஷ! பாசுபதாஸ்தரம் பெற விரும்பிய அர்ச்சனன் மலர்களால் கண்ணன் திருவடிகளை அர்ச்சித்தான்...மறநாள் அந்த மலர்கள், சிவனின் தலையில் இருக்கக் கண்டான். (சிவன் உன்னைத் தினமும் தன் சிரஸ்ஸிலே தரிப்பதால் இது நிகழ்ந்ததோ?).

மணிபாதரகேஷ! மணிபாதுகே!; காண்டவ தந்வா = காண்டவம் எனும் வில்லை உடைய அர்ஜ்ஞனன்; ரங்கபதே: பதாப்ஜே நிவேசிதாம் = அரங்கனின் திருவடிகளிலே அர்ச்சித்த மலர்கள்; த்வதர்ப்பணாத், கிரிசோத்தமாங்கே = உன்னைத் தன் தலையிலே தரித்துக்கொண்ட சிவனுடைய தலையிலே இருப்பதை; ஆபதிதாம் ஸபர்யாம் = உன்னை பூஜிக்கும் ஸமயம்; அபச்யத் = பார்த்தான் என; மந்யே = எண்ணுகிறேன்.

328. பத்ராணி ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதரகேஷ!
த்வித்ராண்யபி த்வயி ஸமர்ப்ய விபூதிகாமா:|
பர்யாயலப்தபுருஹுதுபதா: ச்சீநாம்
பத்ராங்குராணி விலிகந்தி பயோதரேஷா||

மணிபாதரகேஷ! ஐச்வர்யத்தை விரும்புவோர், இரண்டு / மூன்று பத்ரங்களால் (துளை தளம்) உன்னை அர்ச்சித்தாலே போதும்....அவர்கட்டு இந்திரப் பதவி

கிடைக்கின்றது. இந்திராணிகளின் ஸ்தனங்களிலே மகரிகா பத்ரங்களை எழுதி, கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுவார்.

ரங்க ந்ருபதே: மணிபாதரகேஷ! = அரங்கனின் பாதுகையே!; விழுதிகாமா: = ஜச்வர்யத்தை விரும்புவோர்; த்வி - த்ராண்யபி பத்ராணி = இரண்டு (அ) மூன்று பத்ரங்களால் (இலை); தவபி, ஸமர்ப்பி = உன்னிடம் ஸமர்ப்பித்தவுடன்; பர்யாய லப்த = வரிசையாக அடையும்; புருஹதுபதா: = இந்திரப் பட்டத்தால்; சீநாம் பயோதரேஷ = இந்திராணிகளின் ஸ்தனங்களிலே; பத்ராங்குராணி விலிகந்தி = மகரிகா பத்திரங்களை எழுதும் கேளிக்கையில் ஈடுபடமுடியும்.

329. நிர்வர்த்தயந்தி தவ யே நிசிதாநி புஷ்பை:

வைஹாரிகாண்யுபவநாநி வஸாந்தராயாம்|

காலேந தே கமலலோசநபாதரகேஷ!

க்ரீடந்தி நந்தநவநே க்ருதிந: புமாம்ஸ:||

பெருமாளின் பாதுகே! எந்தப் புண்ணியசாலிகள், உனக்குப் புஷ்பங்கள் பூத்துக்குலுங்கும் தோட்டம் அமைத்து ஆராதிக்கின்றனரோ, அவர்கள் நாளடைவில், இந்திரப் பதவி பெற்று, அவனது நந்தவனத்தில் விளையாடுவார்.

கமல லோசந பாதரகேஷ! = பெருமாளின் பாதரகேஷ!; யே க்ருதிந: புமாம்ஸ: = எந்த புண்ணியசாலிகளான மகான்கள்; தவ, வஸாந்தராயாம் = உனக்கு, பூமியில்; புஷ்பை: நிசிதாநி = புஷ்பங்கள் நிரம்பியும்; வைஹாரிகாணி உபவநாநி = விளையாட உகந்ததுமான தோட்டங்களை; நிர்வர்த்தயந்தி = ஏற்படுத்துகின்றனரோ; தே, காலேந = அவர்கள், நாளடைவில்; நந்தநவநே க்ரீடந்தி = இந்திரனின் நந்தவனத்தில் விளையாடுகிறார்கள்.

330. அர்ச்சந்தி யே மூரபிதோ மணிபாதரகேஷ

பாவாத்மகைரபி பரம் பவதீம் ப்ரஸுதிநை:|

மந்தாரதாமஸாபகை: மகுடைரஜஸ்ரம்

ப்ருந்தாரகா: ஸாரபயந்தி பதம் ததீயம்||

மணிபாதுகையே! யார் உன்னை, அஹிம்ஸை - புலன்டக்கம் எனும் எட்டு வகைத் தியான புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்கின்றனரோ, அவர்கள், தேவர்களே வணங்கக்கூடிய பெருமையை அடைவார்.

மூரபித: மணிபாதரகேஷ! = மூரன் என்ற அஸ்ரனைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே!; யே, பாவாத்மகைரபி = எவர்கள் நினைவு ஈபங்களான (தியான புஷ்பங்கள்); ப்ரஸுதிநை: பவதீம் = புஷ்பங்களால் உன்னை; பரம் அர்ச்சந்தி = மிகவும் பூஜிக்கின்றனரோ; ததீயம் பதம் = அவர்களின் திருவடியை; ப்ருந்தாரகா: மந்தார தாம ஸாபகை: மகுடை: = தேவதைகள், மந்தார மாலைகள் அணிந்துள்ள கிரீடங்களால்; அஜஸ்ரம் ஸாரபயந்தி = எப்போதும் மணக்கச் செய்வார்.

331. அஸ்ப்ருஷ்டதோவிபரிமர்சம் அலங்கயம் அந்யை:

ஹஸ்தாபசேயம் அகிலம் புருஷார்த்தவர்கம்|

சித்ரம் ஜநார்தநபதாவநி! ஸாதகாநாம்

த்வய்யர்ப்பிதா: ஸமநஸ: ஸஹஸா பலந்தி||

ஜநார்த்தனின் பாதுகையே! நல்ல மனம் கொண்டவரால், உனக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்படும் புஷ்பங்கள், அவர்களுக்கு நால்வகை புருஷார்த்தங்களையும், பழங்களாகப் பலன் கொடுக்கின்றன.

ஜநார்த்தந பதாவநி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; த்வயி அர்ப்பிதா: ஸமநஸ: = உன்னிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள்; ஸாதகாநாம் = (உன்னை) ஆராதிப்பவர்க்கு; அஸ்ப்ருஷ்ட தோவி பரிமர்சம் = தோவிங்களற்றதும், மிகவும் சுத்தமானதும்; அந்யை: அலங்கயம் = மற்ற (பிரயோசனங்களால்) தாண்டமுடியாததும்; அகிலம் புருஷார்த்த வர்கம் = ஸமஸ்தமான (நான்கு) புருஷார்த்தங்களை; ஹஸ்தாபசேயம், ஸஹஸா பலந்தி = கையாலே எட்டிப்பறிக்கக்கூடியபடி ஸலபமாக, உடனே பலனளிக்கிறது; சித்ரம் = என்ன ஆச்சர்யம்?

(ஒரே variety புஷ்பம், 4 வித புருஷார்த்தம் அளிப்பதே ஆச்சரியம்!)

332. வந்தாருபி: ஸரகணை: த்வயி ஸம்ப்ரயுக்தா

மாலா விபாதி மதுஸுதநபாதரக்ஷே!

விக்ராந்தவிஷ்ணுபதஸம்ச்ரயபத்தஸக்யா

பாகீரதீவ பரிரம்பணகாங்க்ஷிணீ தே||

மதுஸுதநரின் பாதுகையே! தேவர்கள் உனக்கு, ஜாதி புஷ்ப மாலையை ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். அதைப் பார்க்கும்போது, கங்கை உன்னை அணைக்க (embrace - ஆலிங்கனம்) வந்தது போல இருக்கிறது.

மதுஸுதந பாதரக்ஷே! = மதுஸுதநரின் பாதரக்ஷே!; ஸரகணை: த்வயி வந்தாருபி: = தேவர் கூட்டம், உன்னிடம் வணங்கி; ஸம்ப்ரயுக்தா மாலா = சாற்றப்பட்ட மாலை (ஜாதிமலர் - white); விக்ராந்த விஷ்ணுபத = ஆகாயத்தை அளந்தபோது, விஷ்ணுவின் திருவடியுடன்; ஸம்ச்ரய பத்த ஸக்யா = ஸம்பந்தத்தால் ஏற்பட்ட நட்பினால்; தே, பரிரம்பண காங்க்க்ஷிணீ = உன்னை ஆலிங்கனம் செய்ய ஆசைப்படும்; பாகீரதீவ விபாதி = கங்கையைப் போல விளங்குகிறது (கங்கை - வெளுப்பு)

333. யே நாம ரங்கந்ருபதேர்மணிபாதுகே! த்வாம்
அப்யர்ச்சயந்தி கமலைரதிகர்த்துகாமா:|
ஆரோபயத்வஹிதா நியதி: க்ரமாத் தாந்
கல்பாந்தரீயகமலாஸநபத்ரிகாஸா||

மணிபாதுகே! பதவியை விரும்பி, யார் உன்னைத் தாமரை மலரால் அர்ச்சிக்கின்றனரோ, அந்தப் புண்ணியத்தால், காலக்ரமத்தில், பிரம்ம பட்டம் அடையத் தகுதி உடையவர்களின் பட்டியலில், அவர் பெயரைத் தெய்வம் கவனத்துடன் எழுதிவிடுகின்றது.

ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! = அரங்கனின் மணிபாதுகையே!; அதிகர்த்துகாமா: யே நாம = பதவியில் ஊற்றும் கொண்ட, எந்த ஒருவர்; த்வாம், கமலை: அப்யர்ச்சயந்தி = உன்னை, தாமரை மலரால் அர்ச்சிப்பரோ; தாந், நியதி: அவஹிதா = அவர்களை, அந்தப் புண்யம், கவனத்துடன்; கல்பாந்தரீய = அடுத்து வரும் கல்பங்களிலே நியமிக்கப்பட உள்ள; கமலாஸந பத்ரிகாஸா = பிரம்மாக்களின் சாஸனத்தில் (approved list); க்ரமாத் ஆரோபயதி = வரிசையிலே எழுதி வைக்கிறது.

334. த்வய்யர்ப்பிதாநி மநுஜைர் மணிபாதரகேஷ!
தூர்வாங்குராணி ஸாலபாந்யதவா துளஸ்ய:|
ஸாராதிகா: ஸபதி ரங்கநரேந்தரசுக்த்யா
ஸம்ஸாரநாகதமலெனாவிதயோ பவந்தி||

மணிபாதரகேஷ! ஸாலபமாய்க் கிடைக்கிற, அருகம்புல் - துளஸிதளம் இவைகளைக் கொண்டு, உன்னை அர்ச்சித்தாலும், ரங்கநாதனின் கருணையால், அந்த மனிதர்கள், ஸம்ஸாரத்தளையிலிருந்து விடுபடுகின்றனர்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகையே!; மனுஜை: த்வயி அர்ப்பிதாநி = மனிதர்களால், உன்னிடம் அர்ச்சிக்கப்படும்; ஸாலபாநி = ஸாலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய; தூர்வாங்குராணி அதவா துளஸ்யா: = அருகம்புல், அல்லது துளஸிதளம்; ஸபதி ரங்க நரேந்தர சுக்த்யா = உடனே, ரங்கநாதனாகிற (வைத்தியனின்) சுக்தியால்; ஸாராதிகா: = பலம் மிக்க; ஸம்ஸார நாக = ஸம்ஸாரமென்னும் பாம்பை; தமந ஒளவிதய: = அடக்கும் பச்சிலைகளாக; பவந்தி = ஆகின்றன.
(பிறப்பு / இறப்பு என்ற தளையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, முக்தி அடைவர் என்று கருத்து)

335. ஆராத்ய நூநம் அஸ்ரார்த்தநபாதுகே! தவாம்
ஆழஷ்மிகாய விபவாய ஸஹஸ்ரபத்ரை:|
மந்வந்தரேஷ்ட பரிவர்த்திஷ்ட தேவி! மர்த்யா:
பர்யாயத: பரிணமந்தி ஸஹஸ்ரநேத்ரா:||

பாதுகே! தேவி! ஸ்வர்க்க போகம் விரும்பி, உன்னை ஒருவன் 1000 இதழ்கள் உள்ள தாமரைப் பூவால் பூஜித்தால், அவன் 1000 கண்கள் கொண்ட இந்திரப் பதவியைப் பெறக்கூடிய தகுதியை அடைகின்றான்.

அஸ்ரார்த்தந பாதுகே! தேவி! = அஸ்ரார்களை வதம் செய்யும் பெருமாளின் பாதுகே! தேவி!; மர்த்யா: = மனிதர்கள்; ஆழஷ்மிகாய விபவாய = ஸ்வர்க்க போக ஸம்பத்தை அடைய விரும்பி; தவாம், ஸஹஸ்ர பத்ரை: = உன்னை, 1000 இதழ்கள் உடைய மலரினால்; ஆரங்ய, பரிவர்த்திஷ்ட = ஆராதித்தால் (அர்ச்சித்தால்), சுற்றிவந்து கொண்டிருக்கும்; மந்வந்தரேஷ்ட = மன்வந்தரங்களில்; பர்யாயத: ஸஹஸ்ரநேத்ரா: பரிணமந்தி நூநம் = வரிசையாக (in their turn) 1000 கண்கள் கொண்ட இந்திரனாவர். நிச்சயம்.

336. தந்யைஸ்த்வயி த்ரிதசரக்கபாதரகேஷ!
புஷ்பாணி காஞ்சநமயாநி ஸமர்ப்பிதாநி|
விஸ்ரம்ஸிநா விநமதோ கிரிசோத்தமாங்காத்
ஆரக்வதேந மிலிதாந்யப்ருதக்பவந்தி||

பெருமாளின் பாதுகே! பணக்காரர்கள் தங்கத்திலே புஷ்பம் செய்வித்து, உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்... உன்னை வணங்கும்போது, சிவனின் தலையில் உள்ள கொன்னைப்பூவும் (yellow) உன் மீது விழுகின்றது. இந்த இரண்டிற்கும் வேற்றுமை தெரிவதில்லை.

த்ரிதச ரக்க பாதரகேஷ! = தேவர்களை ரக்ஷிக்கின்ற பெருமாளின் பாதுகே!; தந்யை:, த்வயி = பெரும் செல்வந்தர்கள், உன்னை; காஞ்சநமயாநி புஷ்பாணி ஸமர்ப்பிதாநி = தங்கத்தால் ஆன மலர்கள் கொண்டு அர்ச்சிக்கின்றனர்; விநமதோ கிரிச உத்தமாங்காத் = சிவன் உன்னை வணங்கும்போது அவர் தலையிலிருந்து; விஸ்ரம்ஸிநா ஆரக்வதேந = நழுவி விழுந்த கொன்னைப் பூவோடு; மிலிதாநி, அப்ருதக் பவந்தி = சேர்ந்து, வித்தியாஸம் தெரிவதில்லை.

337. விச்வோபஸர்கசமநம் த்வயி மந்யமானை:
வைமாநிகை: ப்ரணிஹிதம் மணிபாதரகேஷ!|
பத்மாஸஹாயபதபத்மநகார்ச்சிஷல்தே
புஷ்போபஹாரவிபவம் புநருக்தயந்தி||

மணிபாதரக்ஷே! ஸகல லோகங்களும், துயரம் ஏதுமின்றி ஸகித்திருக்க வேண்டி, தேவதைகள், பலவித மலர்களால் உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர். பெரிய பிராட்டியின் துணைவனான பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் காந்தியில் ப்ரதிபலிக்கும் அப்புஷ்பங்கள், இரு மடங்காகத் தோன்றுகின்றன.

மணிபாதரக்ஷே! = மணிபாதுகே!; விச்வோப ஸர்க சமநம் = உலகம் பூராவும் உள்ள உபத்திரவத்தைப் போக்க; மந்யமானை: வைமாநிகை: = விரும்பும் தேவர்களால்; தவயி ப்ரணிஹிதம் = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்ட; தே, புஷ்ப உபஹார விபவம் = உன்னுடைய, மலர்களின் ஸமிருத்தி; பத்மா ஸஹாய, பதபத்ம = பிராட்டியின் துணைவரான பெருமாளின் திருவடி; நக அர்ச்சிஷி: புநருக்தயந்தி = நகங்களின் காந்தியால், இருமடங்காகிறது.

338. நாகெளகஸாம் சமிதும் பரிபந்திவர்காந்
நாதே பதம் தவயி நிவேசயிதும் ப்ரவ்ரூத்தே|
தவத்ஸம்ஸ்ரிதாம் விஜஹதஸ்துளஸீம் வமந்தி
ப்ரஸ்தாநகாஹளரவாந் ப்ரதமம் தவிரேபா:||

பாதுகையே! உன் மேல் அர்ச்சிக்கப்பட்டுள்ள துளஸி தளங்களில் வண்டுகள் மொய்க்கின்றன...அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, அசுரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யப் புறப்படும்போது, அவை உயரே கிளம்பி ரீங்காரம் செய்கின்றன...அச்சப்தம், விஜய யாத்திரை புறப்படும் முன்பு, வாசிக்கப்படும் "காஹள" வாத்தியத்தின் ஒசையைப் போல உள்ளது.

நாகெளகஸாம் பரிபந்தி வர்காந் = தேவர்களின் சத்துருக்கூட்டங்களை; சமிதும், நாதே, தவயி பதம் = ஒழிக்க, பெருமாள், திருவடியை, உன் மேல்; நிவேசயிதும் ப்ரவ்ரூத்தே = வைக்க ஆரம்பித்தவடன்; தவத் ஸம்ஸ்ரிதாம் துளஸீம் = உன்னை அடைந்துள்ள (அர்ச்சிக்கப்பட்டு) துளஸி தளங்களில்; விஜஹத: தவிரேபா: = மொய்த்த வண்டுகள்; ப்ரதமம் ப்ரஸ்தாந் = பிரயாண (விஜய யாத்திரை) காலத்தில், முதலாக; காஹள ரவாந் வமந்தி = (வாசிக்கப்படும்) காஹள வாத்ய சப்தத்தை உண்டு பண்ணும்.

339. ரங்கேச பாத பரிபோக ஸஜாதகந்தாம்
ஸம்ப்ராப்ய தேவி! பவதீம் ஸஹ திவ்ய புஷ்பை:|
நிதயோபதர்ச்சிதரஸம் ந கிலாத்ரியந்தே
நாபீஸரோஜமபி நந்தநஶஞ்சர்கா:||

தேவி! இந்திரனுடைய நந்தவனத்திலிருந்து, உயர்ந்த புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்...அந்தப் புஷ்பங்களில் உள்ள வண்டுகள், பெருமாளின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து பெருகும் தேனைப் பருகாமல், உன் மேலுள்ள மலர்களிலேயே மொய்க்கின்றன. (திருவடி ஸம்பந்தத்தின் உயர்த்தியை விளக்குகிறது).

தேவி! = தேவி!; நந்தன = இந்திரனின் தோட்டத்திலிருந்து; திவ்ய புஷ்பை: ஸஹ = தேவலோகத்துப் புஷ்பங்களுடன் வந்த; சஞ்சரீகா: ரங்கேச பாத = வண்டுகள், அரங்கனின் திருவடி; பரிபோக, ஸாஜாத கந்தாம = அனுபவத்தால், இனிய வாஸனையுடன் கூடிய; பவதீம் ஸம்ப்ராப்ய = உன்னையே அடைந்து (உன்மேல் மொய்க்கின்றன); நித்யம் உபதர்சித = எப்போதும் (காண்பிக்கப்படும்) பெருகும்; நாபீ ஸரோஜம் ரஸம் அபி = பெருமாளின் நாபி கமலத்தின் தேனை; நாத்ரியந்தே கில = ஆதரிப்பதில்லை என்பது பிரஸித்தம்.

340. ப்ராகேவ காஞ்சநபதாவநி! புஷ்பவர்ஷாத்
ஸம்வர்த்திதே சமிததைத்யபயை: ஸாரேந்த்ரர:|
பத்மேஶாணஸ்ய பதபத்மநிவேஶலாபே
புஷ்பாபிவேகம் உசிதம் ப்ரதிபத்யஸே த்வம்||

காஞ்சந பாதுகே! அசுரர்களை வென்ற, எம்பெருமாளின் வெற்றியைக் கொண்டாட, தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிகின்றனர்....அதற்கு முன்பே, உனக்கு, பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளால், புஷ்பாபிவேகம் நடந்தேறி விட்டதே!

காஞ்சந பதாவநி! = தங்கப் பாதுகையே!; தைத்ய பயை: சமித = அரக்கர்களின் பயத்திலிருந்து விடுபட்ட; ஸாரேந்த்ரர: புஷ்பவர்ஷாத் ப்ராகேவ, த்வம் = தேவர்கள் (பெருமாளுக்கு) மலர் மாரி பொழியும் முன்னரே - உனக்கு; பத்மேஶாணஸ்ய, பாதபத்ம = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகள்; நிவேச லாபே ஸம்வர்த்திதே = வைக்கப்பட்டதன் பயனாக; உசிதம் புஷ்பாபிவேகம் = தகுந்த, புஷ்ப அபிவேகத்தை; ப்ரதி பத்யஸே = (நீ) அடைந்தாய்.

341. திசி திசி முநிபத்ந்யோ தண்டகாரண்யபாகே
ந ஜஹதி பஹஸமாநாந்நாநம் அத்யாபி மூலம்|
ரகுபதிபதரகேஷ! த்வத் பரிஷ்காரஹேதோ:
அபசித குஸமாநாம் ஆச்ரமாநோகஹாநாம்||

ராகவனின் பாதுகையே! தண்டகாரண்யத்தில் ரிஷி பத்னிகள், பல திசைகளிலும் சென்று, புஷ்பம் சேகரித்து வந்து, உன்னை அரச்சித்தனர்....புஷ்பம் தந்த அந்த மரங்களை, ரிஷி பத்னிகள், இன்றும் போற்றி வருகின்றனர்.

ரகுபதி பதரகேஷ! = ராகவ பாதுகே!; தண்டகாரண்ய பாகே முநிபத்ந்ய: = தண்டகாரண்யத்தில் வசிக்கும் ரிஷி பத்தினிகள்; திசி திசி = ஒவ்வொரு திக்குகளிலிருந்தும்; த்வத் பரிஷ்கார ஹேதோ: = உனது அலங்காரத்திற்காக; அபசித குஸமாநாம் = பறித்து வந்த புஷ்பங்களைக் கொடுத்த; ஆச்ரமாநோகஹாநாம் மூலம் = ஆச்ரமத்தில் உள்ள மரங்களின் அடிப்பாகத்தை; பஹஸமாநாத், அத்யாபி = மரியாதையின் காரணமாய், இன்றும் கூட; ந ஜஹதி = மறப்பதில்லை.

342. கடயலி பரிபூரணாந் க்ருஷ்ணமேக ப்ரசாரே
 க்ருதிபிருபற்றாதைஸ்தவம் கேதகீகர்ப்ப பத்ரை:
 வரதநுபரிணாமாத் வாமத: ச்யாமளாநாம்
 ப்ரணதி ஸமயலக்நாந் பாதுகே! மெளளி சந்தராந்||

பாதுகையே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், புண்யவான்கள், உனக்கு தாழ்ம்புவை ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். சிவன் உன்னை ஸேவிக்கும்போது, அவரது சிரஸ்ஸில் உள்ள சந்திர கலையுடன், உன் மடல் சேர்ந்து, அப்பிறைச் சந்திரன் பூரண சந்திரன் போலத் தோற்றும் அளிக்கிறது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; க்ருஷ்ணமேக ப்ரசாரே = மேக வண்ணனாகிற பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்திலே; க்ருதிபி: உபற்றாத: = புண்ணியசாலிகள் ஸமர்ப்பிக்கும்; கேதகீ கர்ப்ப பத்ரை: = தாழை மலரின், உள் மடல்களாலே; தவம், வாமத: வரதநுபரிணாமாத் ச்யாமளாநாம் = நீ, (உன்னை) இடது பாகம் பெண்ணாக உள்ள (அர்த்தநாரி); ப்ரணதி ஸமய லக்நாந் = ஸேவிக்கும்போது; மெளளி சந்தராந் = சிரஸ்ஸிலே உள்ள பிறைச் சந்திரன்கள்; பரிபூரணாந் கடயலி = பூரண (முழு) சந்திரனாகக் காட்சி தருகின்றது.

343. பரிசரணநியுக்தை: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பவநதநய முக்கை: அர்ப்பிதாம் தவத்ஸமீபே|
 விநத விதி முகேப்ய: நிர்விசேஷாம் தவிரேபா:
 கதமபி விபஜந்தே காஞ்சநீம் பத்மபங்கதிம்||

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதுகே! கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பட்ட, சிறிய திருவடி முதலானோர், உனக்கு ஸமர்ப்பித்த, தங்கமயமான தாமரை மலர்களினுடையவும் - உன்னைச் சேவிக்கும் பிரம்மாவின் முகங்களும் பேதம் (எந்த வித்தியாஸமும்) இல்லாதிருப்பதால், வண்டுகள் கஷ்டப்பட்டுக் காண்கின்றன.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; பரிசரண நியுக்தை: = கைங்கர்யத்துக்கு ஏவப்பட்ட; பவந தநய முக்கை: = ஹநுமன் போன்ற வானர வீரர்கள்; தவத் ஸமீபே அர்ப்பிதாம் = உன்னிடம் அர்ச்சித்த; காஞ்சநீம் பத்ம பங்கதிம் = தங்கமயமான தாமரை மலர்களின் வரிசையையும்; விநத விதி முகேப்ய: = (உன்னை) ஸேவிக்கும் பிரம்மாக்களின் முகங்களுக்கும்; நிர்விசேஷாம், தவிரேபா: = பேதம் இல்லாதிருப்பவைக் கண்ட வண்டுகள்; கதமபி விபஜந்தே = எப்படியோ (எப்படித்தான்) (புஷ்பங்களை) பிரித்து அறிகின்றன!!

344. விதிசிவ புருஹாத ஸ்பர்சிதைர் திவ்யபுஷ்பை:
 த்வயி ஸஹ நிபதந்த: தத்ததுத்யாநப்ருங்கா:
 மதுரிபுதரகேஷ! மஞ்ஜாபி: ஸ்வைர்நிநாதை:
 அவிதிதபரமார்த்தாந்நாநம் அத்யாபயந்தி||

பாதுகையே! பிரம்மா முதலான தேவர்கள், தங்கள் தோட்டங்களிலிருந்து ....உயர்ந்த புஷ்பங்களை, உன்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்....உடன் வரும் வண்டுகள் செய்யும் ரீங்காரம், இங்குள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியாத, உன் மேன்மையைத் தெரிவிப்பது போல இருக்கிறது.

மதுரிபு பதரக்கே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; விதி - சிவ - புருஹத = பிரம்மா, சிவன், இந்திரன் இவர்களால்; ஸ்பர்சிதை: திவ்ய புஷ்பை: ஸஹ = ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட தேவலோகத்துப் புஷ்பங்களுடன்; த்வயி நிபதந்த: = உன்னிடம் வந்த; தத் ததுத்யாந ப்ரஞ்கா: = அவரவர் தோட்டத்து வண்டுகள்; ஸ்வை: மஞ்ஜஸ்பி: நிநாதை: = தங்களது, இனிய, சப்தங்களால்; அவிதித பரமார்த்தாந் = அறியப்படாத, (உன் பற்றிய) பெருமைகளை; அத்யாபயந்தி நாநம் = தெரிவிக்கின்றன.

345. ப்ரசமயதி ஜநாநாம் ஸஞ்ஜவரம் ரங்கபர்த்து:
பரிஸரசலிதாநாம் பாதுகே! சாமராணாம்|
அநுதிநம் உபயாதைருத்திதம் திவ்ய புஷ்பை:
நிகமபரிமளம் தே நிர்விசந் கந்தவாஹ:||

பாதுகே! தினமும் உனக்குத் தேவர்கள், புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்...அரங்கனுக்குச் சாமரம் வீசும் போது, வேத வாஸனையுடன் கூடிய, அந்த தேவலோகத்து மலர்களின் மணம், ஜனங்களின் ஸம்ஸார தாபத்தைப் போக்கடிக்கின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; அநுதிநம் உபயாதை: = தினமும், வந்திருக்கிற; திவ்ய புஷ்பை: உத்திதம் = தேவ லோகத்து புஷ்பங்களால் ஏற்பட்டுள்ள; தே நிகம பரிமளம் = உன்னுடைய வேத வாஸனை; ரங்கபர்த்து: பரிஸர சலிதாநாம் = அரங்கனின் அருகே வீசப்படும்; சாமராணாம் கந்தவாஹ: = சாமரங்களின் காற்றை; நிர்விசந் ஜநாநாம் ஸம்ஜவரம் = அநுபவிக்கும், மக்களின் ஸம்ஸார தாபம்; ப்ரசமயதி = போக்கடிக்கப்படுகின்றது.

346. அகிலபுவநரக்ஷாநாடிகாம் தர்சிவிஷ்யந்
அநிமிஷதருபுஷ்பை: அர்ச்சிதே ரங்கமத்யே|
அபிநயம் அநுரூபம் சிகஷ்யத்யாத்மநா த்வாம்
ப்ரதமவிஹிதலாஸ்ய: பாதுகே! ரங்கநாத:||

பாதுகையே! கற்பக விருக்ஷத்தின் மலர் கொண்டு அர்ச்சிக்கப்பட்டு, ரங்க விமானத்திலே, அரங்கன், லோக ரக்ஷணத்துக்காக நாடகம் (நாட்டியம்) நடத்துகிறார்...உன்னையும் அந்த அபிநயத்துக்கு நன்றாகவே பழக்கி வைத்துள்ளார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; அநிமிஷ தரு புஷ்பை: = கற்பக விருக்ஷங்களின் மலர்களால்; அர்ச்சிதே = அர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கிறவரும்; ரங்கமத்யே, அகில

புவந் ரக்ஷா நாடிகாம் = ரங்கவிமானத்தின் நடுவே, அகில உலக காப்பாற்றுதலை முன்னிட்டு, நாடகம்; தர்சயிஷ்யந் ரங்கநாத: = போடும் (நடத்தும்) ரங்கநாதன்; ஆத்மநா = தானே; ப்ரதம விஹ்நித லாஸ்ய: = ப்ரதம நடனாக இருந்துகொண்டு; த்வாம், அநுரூபம் அபிநயம் = உன்னையும், தகுந்ததான் நாட்டியத்திற்கு; சிக்ஷியதி = பழக்கி உள்ளார்.

347. அகளிதநிஜராகாம் தேவி! விஷ்ணோ: பதம் தத்
த்ரிபுவநமஹநீயாம் ப்ராப்ய ஸந்த்யாமிவ த்வாம்|
பவதி விபுதமுக்கதை: ஸ்பஷ்டதாராநுஷங்கம்
பரிஸரபதிதைதல்தே பாரிஜாத ப்ரஸஅனை:||

தேவி! பெருமாளின் திருவடி, எல்லோரிடத்திலும் ப்ரீதி உள்ளது... தேவர்களால், அர்ச்சிக்கப்பட்டு, உன் மேல் உள்ள பாரிஜாத மலர்களால், ஸந்தியா வேளையில், நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயம் போல் பிரகாசிக்கின்றது.

தேவி! = தேவி!; தத் விஷ்ணோ: பதம் = பிரஸித்தமான அந்தப் பெருமாளின் திருவடி; நிஜ ராகாம் அகளித = தன்னுடைய ஆசையை (ஜீவன்களிடம்) விடாதது; த்ரிபுவந மஹநீயாம் த்வாம் ப்ராப்ய, தே பரிஸர பதிதை: = மூன்று உலகங்களாலும் கொண்டாடத்தக்க உன்னை அடைந்து, உனதருகே உள்ளதும்; விபுத முக்கதை: பாரிஜாத ப்ரஸஅனை: = தேவர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பாரிஜாத மலர்களுடன்; ஸ்பஷ்ட ஸந்த்யாமிவ = பிரகாசிக்கும் ஸந்தியா காலம் போன்று; தாரா அநுஷங்கம் பவதி = நக்ஷத்திரங்களுடன் மின்னுவது போல இருக்கிறது.

348. வ்யஞ்ஜந்தயேதே விபவமநகம் ரஞ்ஜயந்த: ச்ருதீர்ந:
ப்ராத்வம் ரங்கக்ஷிதிபதிபதம் பாதுகே! தாரயந்த்யா:|
நாதைரந்தர் நிஹரிதநிகமை: நந்தநோத்யாநப்ரநங்கா:
திவ்யை: புஷ்பை: ஸ்நபிதவபுஷோ தேவி! ஸௌஸ்நாதிகால்தே||

பாதுகா தேவி! தேவ லோகத்து நந்தவனத்திலிருந்து கொணர்ந்த மலர்களால் உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர....அம்மலர்களில் உள்ள வண்டுகள் செய்யும் ரீங்காரம், உன்னைப் பார்த்து, "அபிஷேகம் ஆயிற்றா?" என்று கேட்பது போல இருக்கிறது.

பாதுகே! தேவி! = பாதுகையே! தேவி!; ரங்கக்ஷிதிபதி பதம் தாரயந்த்யா: = ஸ்ரீங்கநாதனின் திருவடியை தரிப்பவரும்; திவ்யை: புஷ்பை: ஸ்நபித வபுஷி: = தேவலோகத்து மலர்களால் ஸ்நாநம் செய்யப்பட்டுள்ள திருமேனியை உடையவரும்; நந்தன உத்யான ப்ரநங்கா: = இந்திரனுடைய தோட்டத்து வண்டுகள்; அந்தர்நிஹரித நிகமை: நாதை: = உள்ளே வைக்கப்பட்டுள்ள வேத சப்தத்தினால்; ந: ச்ருதீ: ரஞ்ஜயந்த: = எங்களது காதுகளை மகிழ்விக்க; ஸௌஸ்நாதிகா: தே = "நன்கு அபிஷேகம் ஆயிற்றா?" என்று கேட்கிறதான்; அநகம் விபவம் வ்யஞ்ஜயந்தி = மேலான பெருமையை, ப்ரகாசப்படுத்தும்.

349. கிம் புஷ்பைஸ்துளீஸீதனைரபி க்ருதம் தூர்வாபி தூரே ஸ்திதா
த்வத்பூஜாஸூ முகுந்தபாது! க்ருபயா த்வம் காமதேநு: ஸதாம்|
ப்ரத்யக்ராஹ்ருத தர்ப்பபல்லவ லவ க்ராஸாபிலாஷோந்முகீ
தேநுஸ்திவிட்டது ஸா வளிஷ்டபவந்தவாரோபகண்டஸ்தலே||

முகுந்த பாதுகே! காமதேநு தினமும் ஒருபிடி அருகம்புல்லை எதிர்பார்த்து,
வளிஷ்டர் வீட்டு வாசலில் நிற்கும்...நீ, உன்னை, ஒருவன் பூஜிக்க, ஒரு
அருகம்புல்லையோ, துளை தளமோ எதிர்பார்ப்பதில்லை....காமதேநுவை விட
மேலாக, நீ உன்னை ஆச்ரயித்தோர்க்கு, ஸகல புருஷார்த்தங்களையும்
வழங்குகிறாய்.

முகுந்த பாது! = பெருமாளின் பாதுகையே!; ப்ரத்யக்ர ஆஹ்ருத = புதிதாகக்
கொண்டுவரப்படும்; தர்ப்ப பல்லவ லவ க்ராஸ அபிலாஷி = இளந் தர்ப்பத்தின்
ஆகார ஆசையால்; உன்முகீ, ஸா தேநு: = முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக்
கொண்டு அந்தக் காமதேநு; வளிஷ்ட பவந் த்வார = வசிஷ்டரின்
இருப்பிடத்தின் வாசலின்; உபகண்டஸ்தலே திவிட்டது = அருகே நிற்கும்
(தினமும்); த்வத் பூஜாஸூ = உன்னை அர்ச்சிக்க; புஷ்பை: கிம்? = புஷ்பங்கள்
தேவையில்லை; தூர்வாபி, துளீஸீதனைரபி க்ருதம் = அருகம்புல்லோ,
துளீஸீதளமோ போதுமே!; தூரேஸ்திதா அஸ்து = வெகுதூரத்திலே இருப்பினும்
சரி; த்வம் க்ருபயா ஸதாம் காமதேநு: = நீ, உன் மேலான தயையால்,
நல்லவர்க்கு காமதேநுவைப் போல, வழங்குபவன் அன்றோ!

350. சூடாரக்வதரஜஸா சூர்ணஸ்நபநம் விதாய தே பூர்வம்|
ரங்கேசூதுகே! த்வாம் அபிஷிஞ்சதி மெளளிகங்கயா ஸம்பு:||

பாதுகே! சிவன், முதலில் உனக்கு, கொன்னைப் பூவால் (துகள்களால்)
சூர்ணாபிஷேகம் செய்து, பிறகு கங்கை ஜலத்தால் திருமஞ்சனம் செய்கிறார்.

ரங்கேச பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; ஸம்பு: தே பூர்வம் = சிவன்,
உனக்கு, முதலில்; சூடாரக்வத ரஜஸா = தலைக்கு அலங்காரமாய் உள்ள
கொன்னை மலரின் தூளால்; சூர்ண ஸ்நபனம் விதாய = சூர்ணாபிஷேகம்
செய்து; மெளளி கங்காய = (பின்னர்) கங்கை நீரால்; த்வாம் அபிஷிஞ்சதி =
உன்னை, அபிஷேகம் செய்கிறார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹறஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத்
வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா
ஸஹஸ்ரே, புஷ்பபத்ததி: - த்வாதசீ.

13. பராக பத்ததி
(திருவடித்துகள் படலம்)

351. பாந்து வ: பத்மநாபஸ்ய பாதுகா கேளிபாம்ஸவ:|
அஹல்யாதேஹ நிர்மாண பர்யாய பரமாணவ:||

பாதுகைகளின் துகள்கள் (dust) அகல்யைக்கு உயர்ந்த சர்ரத்தைக் கொடுத்தன...அது போல, ஸஞ்சாரத்தின் போது ஏற்படும் துகள்கள், நமக்கும் எம்பெருமானின் கைங்கர்யத்துக்கு உகந்த சர்ரத்தைத் தந்து அருள வேண்டும்.

அஹல்யா தேஹ நிர்மாண = அகல்யைக்கு (கல்லிலிருந்து) சர்ரத்தை உண்டு பண்ணும் விஷயத்தில்; பர்யாய பரமாணவ: = பரம அனுவுக்கு ஸமமான; பத்மநாபஸ்ய பாதுகா = பெருமானின் பாதுகையின்; கேளி பாம்ஸவ: = ஸஞ்சாரத்திலே உண்டான துகள்கள்; வ: பாந்து = உங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

352. தவ ஸஞ்சரணாத் ரஜோ விதூதம் யதிதம் ரங்கநரேந்தர பாதரகேஷ!|
அலம் ஏததநாவிலாநி கர்த்தும் கதககேஷாத இவாச மாநஸாநி||

அரங்கனின் பாதுகையே! உனது ஸஞ்சாரத்தின் போது கிளம்பும் துகள்கள் ஜனங்களின் மனக்கலக்கத்தைத் தெளிவாக்குகின்றன --- தேத்தாங்கொட்டை, ஜலத்தைத் தெளிய வைப்பதைப் போல.

ரங்க நரேந்தர பாதரகேஷ! = ரங்கநாத பாதுகே!; தவ ஸஞ்சரணாத் விதூதம் = உனது ஸஞ்சாரத்தாலே உண்டு பண்ணப்படும்; யத் தீதம் ரஜ: = இந்தத் துகள்கள்; ஏதத் கதககேஷாத இவ = தேத்தாங்கொட்டையின் பொடி போல; மாநஸாநி, ஆச = மனதை, வெகு சீக்கிரமாக; அநாவிலாநி கர்த்தும் அலம் = கலக்கமில்லாதவைகளாகச் செய்யப் போதுமானவை.

353. புநருக்த பிதாமஹாநுபாவா: புருஷா: கேசிதமீ புநந்தி விசுவம்|
மதுவைரி பதாரவிந்த பந்தோ: அபராகாஸ்தவ பாதுகே! பராகை:||

பாதுகே! பெருமானின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின் ஸகியான உன் துகள்கள் யார் மேல் படுகிறதோ, அந்தப் புண்ணியசாலிகள், எம்பெருமானின் கைங்கர்யம் ஒன்றைத் தவிர, வேறு எதிலும் விருப்பம் கொள்வதில்லை....பிரம்ம பட்டத்தையும் விரும்ப மாட்டார்கள்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; மதுவைரி பதாரவிந்த பந்தோ: தவ பராகை: = மது என்ற அசுரனின் சத்துருவான பெருமானின் திருவடியின் ஸகியான, உனது துகள்கள்; அமீ கேசித் புருஷா: = சில புண்ணியசாலிகளை; அபராகா: = ஆசையே இல்லாதவர்களாகச் செய்து; புநருக்த (Other than the one nominated for doint Creation) பிதாமஹ அநுபாவா: = பிரம்மாவின் பெருமையை உடையவர்களாய்; விசுவம் புநந்தி = உலகை பரிசுத்த மாக்குகின்றனர்.

354. அபியுக்தஜ்ஜநோ நிஜார்ப்பகாணாம் பஹ்ராசோ ரங்கநரேந்தரபாதரகேஷ!|
அவலேபபிஸாசமோசநார்த்தம் ரஜஸா லிம்பதி தாவகேந தேஹாந்||

பாதுகே! உன்னுடைய தூசியை, பெரியோர்கள் எடுத்துக் குழந்தைகள் மேல் பூசகின்றனர் - கர்வம் போன்ற பிசாசத்திடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக.

ரங்க நரேந்தர பாதரகேஷ! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; அபியுக்த ஜந: = மிக நல்ல பெரியோர்கள்; நிஜார்ப்பகாணாம் தேஹாந் = தன் குழந்தைகளுடைய உடம்பில்; அவலேப

பிசாச மோசநார்த்தம் = கர்வம் போன்ற கெட்ட குணமாகிற பிசாசிலிருந்து விடுவிக்க; தாவகேந ரஜஸா = உனது தூசியை; பஹாச லிம்பதி = அடிக்கடி பூசகிறார்கள்.

355. சிரஸா பரிக்ருஹ்ய லோகபாலா: தவ ரங்கேச்வரபாதுகே! ரஜாம்ஸி|
விஷமேஷா பலேஷா தாநவாநாம் வ்யபநீதாந்யசிரஸ்தரம் ஆவிசந்தி||

பாதுகையே! தேவதைகள் அஸரர்களை ஜயிக்கப் புறப்படும்போது, உன் தூசியைச் சிரஸ்ஸிலே பூசிக் கொள்வர் - வேறு எந்த வித தலைக்கவசமும் அணிவதில்லை.

ரங்கேச்வர பாதுகே! = அரங்களின் பாதுகையே!; லோகபாலா: சிரஸா = தேவர்கள், அவர்களது சிரஸிலே; தவ ரஜாம்ஸி பரிக்ருஹ்ய = உன் தூசியைப் பூசிக்கொண்டு; விஷமேஷா தாநவாநாம் = ரொம்பவும் கொடிய அஸரர்களின்; பலேஷா, அந்ய சிரஸ்தரம் = ஸேனைகளிலே, வேறு எந்தத் தலைக்கவசமும்; வ்யபநீத, ஆவிசந்தி = அணியாது, பிரவேசிக்கின்றனர்.

356. க்ருதிந: சிரஸா ஸமுத்வஹந்த: கதிசித் கேசுபாதுகே! ரஜஸ்தே|
ரஜஸ்தமஸோபி தூரபூதம் பரிபச்யந்தி விசுத்தமேவ ஸத்வம்||

கேசுவனின் பாதுகே! உன் துகள்களைத் தலையிலே தரிக்கும் புண்ணியசாலிகள், ஸத்வகுணம் மட்டுமே நிரம்பியுள்ள பரம பதத்தையே பார்க்கின்றனர்.

கேசுவ பாதுகே! = கேசுவனின் பாதுகையே!; கதிசித் க்ருதிந: = சில புண்ணியசாலிகள்; தே ரஜ: சிரஸா ஸமுத்வஹந்த: = உன் தூசியை, சிரஸ்ஸிலே தரித்து; ரஜஸ: தமஸ: அபி = ரஜோ குணத்திற்கும், தமோ குணத்திற்கும், தூரபூதம் = வெகு தூரத்தில் உள்ளதும்; விசுத்த ஸத்வமேவ = சுத்த ஸத்வம் நிரம்பியதுமான பரமபதத்தையே; பரிபச்யந்தி = பார்க்கின்றனர்.

357. அதிகம் பதம் ஆச்சிதோபி வேதா:
ப்ரயதோ ரங்கதுரீணபாதரகேஷ!|
அபிவாஞ்சதி ஸங்கமம் பராகை:
அபிஜாதைஸ்தவ தேவி! நாபிஜாத:||

பாதரகேஷ! பிரம்மா, உயர்ந்த பதவியை வகிப்பவராக இருப்பினும், மேவும் மேலான பரமபதம் கிடைப்பதற்காக, உன் தூசிகளைச் சிரஸ்ஸிலே, வைக்க ஆசைப்படுகிறார்.

ரங்கதுரீண பாதரகேஷ! தேவி! = ரங்கநாத பாதுகே! தேவி!; நாபிஜாத: வேதா: = பெருமாளின் நாபியில் உதித்த பிரம்மா; அதிகம் பதம் ஆச்சிதோஅபி = மிக மேலான பதவியை அடைந்திருப்பினும்; ப்ரயத: அபிஜாதை; = நல்ல மனதுடனே, மிகுந்த இன்பமான (BLISS!) (பரமபதம் பெற); தவ பராகை: = உன் துகள்களின்; ஸங்கமம் அபிவாஞ்சதி = ஸம்பந்தத்தை விரும்புகின்றனர்.

358. சுத்தஸத்தவபுதைவ பவத்யா
பாதுகே! விரஜஸௌ ஹரிபாதெள|
அஸ்து கிம் புநரிதம் ரஜஸா தே
சுத்தஸத்தவமயதா மநுஜாநாம்||

பாதுகையே! ஸத்வ குணமயமான உன்னால், ஹரியின் திருவடிகள், புழுதி இல்லாமல் இருக்கின்றன....o.k. ஆனால், உன் துகள்களால், மனிதர்களுடைய ரஜோ குணமும் / தமோ குணமும் ஒழிந்து, ஸத்வ குணம் மேலோங்குகின்றதே! இது எப்படி?

பாதுகே! = பாதுகையே!; சுத்த ஸத்தவ வபுஷி ஏவ = சுத்த ஸத்வமான சரீரத்தை மட்டுமே உடைய; பவத்யா, ஹரிபாதெள = உன்னால், பெருமாளின் திருவடிகள்; விரஜஸௌ அஸ்து =

புழுதியின்றி உள்ளன....அது இருக்கட்டும்!!; தே ரஜஸா, மனுஜாநாம் = உன் துகள்கள், மனிதர்களின்; சுத்த ஸத்தவமயதா அஸ்தி..... இதம் புந: கிம? = சுத்த ஸத்வமாக மாறும் தன்மையை அடைவிக்கின்றதே! இது என்ன?

359. தத்ரஜஸ்தவ தநோதி பாதுகே! மாநஸாந்யகடிநாநி தேஹிநாம்
ப்ரஸ்தரஸ்ய பதவீகதஸ்ய யத் வ்யாசகார முநிதர்மதாரதாம்||

பாதுகையே! உன் துகள்கள், மக்களின் கடினமான (கல் போன்று) மனதை, மாற்றி, மிருதுவாக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. உன் துகள்களால், அன்று கல்லை முனிவரின் மணவியாக (அகல்யை) மாற்றினாய் அன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; யத், பதவீகதஸ்ய = எந்தப் (பாதுகை), வழியிலே வந்த; ப்ரஸ்தரஸ்ய = கல்லுக்கு; முநி தர்மதாரதாம் = ரிஷியின் தர்மபத்தினி என்ற ஸ்தானத்தை; வ்யாசகார = (மறுபடி) உண்டாக்கித் தந்ததோ; தத், தவ ரஜ: = (அந்த) அப்படிப்பட்ட உனது துகள்கள்; தேஹிநாம் மாநஸாநி = மக்களின் மனங்களை; அகடிநாநி, தநோதி = கெட்டியில்லாதவையாக, செய்கின்றது.

360. ரங்கேசயஸ்ய புருஷஸ்ய ஜகத் விபூத்யை
ரத்யாபரிக்ரமவிதெள மணிபாதரகேஷி!
ஸீமந்ததேசம் அநவத்யஸரஸ்வதீநாம்
ஸிந்தூரயந்தி பவதீசரிதா: பராகா:||

மணிபாதரகேஷி! உலக கேடுமத்தை உத்தேசித்து, அரங்கன் திருவீதி உலா எழுந்தருளும் வேளையில் ஏற்படும் உன் துகள்கள், வேதமாகிற பெண்ணின் வகிட்டுப் பிரதேசத்தில் ஸிந்தூரம் அணிந்தது போல உள்ளது.

மணிபாதரகேஷி! = மணிபாதரகேஷி!; ஜகத் விபூத்யை = உலக கேடுமத்திற்காக; ரங்கேசயஸ்ய புருஷஸ்ய = ரங்க விமாஞ்சத்தில் சயனித்துள்ள பெருமாளின்; ரத்யா பரிக்ரம விதெள = திருவீதி உலா என்ற காரியத்தின் போது; பவதீ சரிதா: பராகா: = உன்னால் உண்டாகும் துகள்கள்; அநவத்ய ஸரஸ்வதீநாம் = குற்றமற்றவைகளான வாக்காகிற (வேதத்தின்); ஸீமந்த தேசம் = வகிட்டுப் பிரதேசத்தை; ஸிந்தூரயந்தி = ஸிந்தூரம் உள்ளவைகளாக்கும்.

361. மாந்யேந ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேஷி!
குடாபதாநி ரஜஸா தவ பூஷயந்த:
காலக்ரமேண பஜதாம் கமலாஸநத்வம்
நாபீஸ்ரோஜரஜஸாம் நிவஸந்தி மத்யே||

மணிபாதரகேஷி! உன் துகள்களை சிரஸ்ஸிலே தரித்துக்கொள்பவர்கள், காலக்ரமத்தில், பகவானின் நாபிக்கமல மகரந்தத்துகள்களின் நடுவே வாசம் செய்யக்கூடிய பிரம்ம பதவியை அடைகின்றனர்.

ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேஷி! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; மாந்யேந தவ ரஜஸா = கொண்டாடத்தக்க, உன் துகள்களால்; குடாபதாநி பூஷயந்த: = தலைகளை அலங்கரித்துக்கொள்பவர்கள்; காலக்ரமேண கமலாஸநத்வம் பஜதாம் = காலக்ரமத்தில் பிரம்ம பட்டம் அடைந்து; நாபீஸ்ரோஜ = நாபியில் உள்ள தாமரையின்; ரஜஸாம் மத்யே = துகள்களின் நடுவே; நிவஸந்தி = வசிப்பர்.

362. மாதர் முகுந்த சரணாவரி! தாவகீநா:
சிந்தாவசீகரண சூரணவிசேஷகல்பா:
ஸஞ்சாரபாம்ஸூகணிகா: சிரஸா வஹந்தோ
விச்வம் புநந்தி பதபத்மபராகலேசை:||

பாதுகையே! தாயே! பெருமாள் திருவீதி உலா வரும்போது, எழும் உன் துகள்கள், பின்னே வரும் பக்தர்கள் மேல் படிகிறது. அவர்கள் ஸகல லோகங்களையும் தோழிமற்றதாகச் செய்கின்றனர்.

முகுந்த சரணாவநி! மாத!: = முகுந்தனின் பாதுகையே! தாயே!; சிந்தா வசீகரண = மனதை வசப்படுத்தும்படியானதான; குரண விசேஷகல்பா: = உயர்ந்த பொடி போன்று; தாவகீநா: ஸஞ்சார = உன் ஸஞ்சார வேளைகளில் (திருவீதி உலா); பாம்ஸா கணிகா: = (ஏற்படும்) துகள்களை; சிரஸா வஹந்த: = தலையால் தரிக்கும் மகான்களின்; பதபத்ம பராகலேசை: = பூப்போன்ற திருவடித்துகள்கள்; விசும் புநந்தி = உலகை தோழிமற்றதாக்கும்.

363. ஆயோஜிதாந்யமலதீபிரநந்யலப்யே

பாதாவநி! ச்ருதிவது பதவாஸக்ருத்யே|
த்வத்ஸஞ்சரப்ரசலிதாநி ரஜாம்லி சௌரே:
ப்ரக்யாபயந்தி பதபத்மபராக சோபாம்||

பாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில் எழும் உன் துகள்களை, வேதங்களாகிற ஸ்திரீகள், தங்கள் உடம்பில் வாஸனைப் பொடியாக ழசிக்கொள்கின்றனர்.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; த்வத் ஸஞ்சார = உனது ஸஞ்சாரங்களின் போது; ப்ரசலிதாநி ரஜாம்லி = உண்டாகும் துகள்கள்; சௌரே: பத பத்ம பராக = பெருமாளின், திருவடித்தாமரைகளின் துகளின்; சோபாம், ப்ரக்யாபயந்தி = அழகை, பிரளித்தமாக்கும்; அமலதீபி: அநந்ய லப்யே = தெளிந்த மனம் கொண்ட பெரியோர்களால், வேறு எதிலும் அடையத்தகாததான; ச்ருதிவது = வேதமாகிற ஸ்திரீகளின்; பதவாஸக்ருத்யே ஆயோஜிதாநி = கந்தப்ப(வாஸனை) பொடியாக உபயோகப்படுத்துவர்.

364. மூர்த்தாநம் அம்ப! மூரபிந்மணி பாதரகேஷ!

யேஷாம் கதாபி ரஜஸா பவதீ புநாநி|
த்வாமேவ தே ஸாக்ருதிந: ஸ்நபயந்தி காலே
மந்தாரதாமரஜஸா மகுடச்யதேந||

பாதுகே! தாயே! உன் துகள்களைச் சிரளின் மேல் பகுதியுடன் தரிப்போர், காலக்ரமத்தில், இந்திர பட்டம் அடைகின்றனர். அப்போது உன்னை ஸேவிக்கும் ஸமயம், அவர்களது கிரீடத்தில் உள்ள மந்தார மாலையின் துகள்களால் உனக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர்.

மூரபிந் மணிபாதரகேஷ! அம்ப! = பெருமாளின் பாதுகையே! அம்மா!; யேஷாம் மூர்த்தாநம் = எவரது சிரஸ்ஸை; கதாபி, பவதீ ரஜஸா புநாநி = எப்போதாவது நீ, உன் துகள்களால், பரிசுத்தமாக்குகிறாயோ; ஸாக்ருதிந: தே = புண்ணியசாலிகளான அவர்கள்; காலே, மகுடச்யதேந = காலக்ரமத்தில், தன் கிரீடத்திலிருந்து விழுந்த (நழுவும்); மந்தார தாம ரஜஸா = மந்தார மாலை மலரின் துகள்களால்; த்வாமேவ ஸ்நபயந்தி = உன்னையே அபிஷேகிக்கின்றனர்.

365. ரத்யாவிஹாரரஜஸா பரிதூஸராங்கீம்

ரங்கேச்சுவர்ஸ்ய ஸலிதேஷு மஹோத்ஸவேஷு|
ப்ரஸ்போடயத்வநதோ மணிபாதுகே! த்வாம்
கெளரீபதி: ஸ்வயம் இபாஜிநபல்லவேந||

மணிபாதுகே! பெரிய உத்ஸவ காலங்களில், உன் மேல் அதிகமான தூசி படியும். கெளரீபதி யான சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, மிருதுவான, யானைத் தோலால் அந்தப் புழுதியைத் துடைக்கிறார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ரங்கேச்வரஸ்ய லலிதேஷ்வர = அரங்கனின் இன்பமான; மஹோத்ஸவேஷ்வர, ரத்யா = பெரிய உத்ஸவங்களின்போது, வீதியில்; விஹார ரஜஸா = ஸஞ்சார வேளையில் உண்டாகும் துகள்களால்; பரிதூஸராங்கீம் த்வாம் = அழக்காயுள்ள திருமேனியை உடைய உண்ணை; வந்த: கெள்பதி: = வணங்கி நிற்கும் சிவன்; ஸ்வயம், இபாஜிந பல்லவேந = தானே, தளிர் போன்ற யானைத்தோலினால்; ப்ரஸ்போடயதி = துடைக்கிறார்.

366. நேதீயஸாம் நிஜபராகநிவேசஸூர்வம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சிராம்ஸி பவதீ பவரோகபாஜாம்|
காடம் நிபீட்ய கருடத்வஜபாதரகேஷ!
மாநக்ரஹம் சமயதீவ பரரஸாத்யம்||

பாதுகே! திருவீதி உலாவின்போது, பெருமானைச் சேவிப்போரின் சிரஸ்ஸிலே, மற்றும் தோளிலே உன்னைச் சாற்றுவர். உன் தூசியால் அவர்களிடம் உள்ள தூர்க்குணங்களை நீ போக்கடிக்கிறாய்.

கருடத்வஜ பாதரகேஷ! = கருடக்கொடியோனான பெருமாளின் பாதுகே!; நேதீயஸாம் பவரோக பாஜாம் = மிக அருகில் வந்தவர்களும், ஸம்ஸாரம் என்ற வ்யாதியால் துண்புற்ற; சிராம்ஸி பவதீ = தலைகளிலே வைக்கப்படும் நீ; நிஜ பராக நிவேச பூர்வம் = உனது தூசியின் வைப்பதை முன்னிட்டு; ஸ்ப்ருஷ்ட்வா = தொட்டு; காடம் நிபீட்ய = கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளதும்; பரை: அஸாத்யம் = பிறரால் போக்க முடியாததான; மாநக்ரஹம் சமயதீவ = கர்வம் எனும் பிசாசை, போக்கடிக்கின்றாய்.

367. ஆபாதவல்லவதநோ: அகுமாரயூந:
பாதாவநி! ப்ரவிசதோ யமுநாநிகுஞ்ஜாந்|
ஆஸீதநங்கஸமராத் புரத: ப்ரவ்ருத்த:
ஸேநாபராக இவ தே பதவீபராக:||

பாதுகையே! யமுனை ஆற்றங்கரையில், கண்ணன் லதா கிருஹங்களில் நுழைந்து, கோபிகைகளுடன் விளையாடினார்.....அப்போது உண்ணிடமிருந்து உண்டான துகள்கள், எம்பெருமானின் காமப்போருக்குமுன் ஏற்பட்ட ஸேணைகளின் தூசி போல ஆயின.

பாதாவநி! = பாதுகே!; யமுநா நிகுஞ்ஜாந் = யமுனை ஆற்றங்கரையில் உள்ள லதாகிருஹங்களை (made of leaves, creepers etc.); ப்ரவிசத: = நுழைந்தவனும்; ஆபாத வல்லவதநோ: = சரியாகப் பார்க்காவிடில், இடையனே போலத் தோற்றும் உடையவனும்; அகுமார யூந: = குழந்தைப் பருவம் தாண்டியவனான கண்ணனின்; அநங்க ஸமராத் புரத: = மன்மதப் போருக்கு முன்னே; ப்ரவ்ருத்த:, ஸேநா பராக இவ = ஏற்படும், ஸேணையின் (dust) தூசி போலவே; தே பதவீ பராக: ஆஸீத் = உன் வழியில் உண்டான தூசி இருந்தது.

368. கங்காபகாதடலதாக்ரஹம் ஆச்ரயந்த்யா:
பாதாவநி! ப்ரசலிதம் பதவீரஜஸ்தே|
ப்ராயேண பாவநதமம் ப்ரணைதஸ்ய சம்போ:
உத்துளநம் கிமிபி நூதநம் ஆதநோதி||

பாதுகையே! ராகவன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, கங்கைக் கரையில் ஸஞ்சரித்த வேளைகளில், உண்டான தூசியை, சிவன், தன் உடம்பில் அதிகமாய் பூசிக்கொண்டார் - பாவநதம் மேலும் உண்டாவதற்காக.

பாதாவந்! = பாதுகையே!; கங்காபகா தட லதாக்ருஹம் = கங்கை நதியின் கரையில் உள்ள கொடிவீடுகளில்; ஆச்சர்யந்த்யா: தே = அடைந்துள்ள, உன்னுடைய; ப்ரசலிதம் பதவீ ரஜ: = ஸஞ்சார மார்க்கத்தில் உண்டான துகள்கள்; ப்ரணதஸ்ய சம்போ: = உன்னை வணங்கிய சிவனுக்கு; பாவநதம், கிமபி நாதநம் = மிகப் பரிசுத்தமானதும், ஒரு புதிதான; உத்தாளநம் ப்ராயேண = (உடல்) பூச்சை உண்டு பண்ணிற்று.

369. அந்தே ததா த்வமவிலம்பிதமாநயந்தீ
ரங்காத் புஜங்க சயநம் மணிபாதரகேஷ்|
காமம் நிவர்த்தயிதுமர்ஹவி ஸம்ஜ்வரம் மே
கர்ப்பூரகுர்ணபடலைரிவ தூளிபிஸ்தே||

மணிபாதரகேஷ! என் அந்திம வேளையில், நீ பெருமாளை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வந்து, பச்சைக் கற்பூரம் போன்ற உனது துகள்களால், என் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கி அருள வேண்டும்.

மணிபாதரகேஷ! = மணிபாதுகே!; அந்தே ரங்காத் புஜங்க சயநம் = (என்னுடைய) அந்திம வேளையில், ஸ்ரீநங்கத்தில், ஆதிசேஷப் படுக்கையிலுள்ள பெருமாளை; அவிலம்பிதம் ஆநயந்தி = தாமதம் செய்யாது, அழைத்து வந்து; த்வம் - ததா மே ஸம்ஜ்வரம் = நீ, அந்த வேளையில், என்னுடைய வருத்தத்தை (நடுக்கத்தை); கர்ப்பூர சூர்ண படலைரிவ = பச்சைக் கற்பூரப்பொடியின் கூட்டம் போன்ற; தே தூளிபி: காமம் நிவர்த்தயிதும் அர்ஹவி = உன் தூசியினால், நன்கு போக்கடிக்கத் தக்கவள்.

370. ரங்கேசபாதஸஹதர்மசரி த்வதீயாந்
மெளளௌ நிவேச்ய மஹிதாந் பதவீபராகாந்|
ஸந்த: த்ரிவர்க்கபதவீமதிலங்கயந்த:
மெளளௌ பதம் விதததே விபுதேச்வராணாம்||

பாதுகையே! உன் துகள்களைத் தலையிலே வகிக்கும் பெரியோர், தர்ம - அர்த்த காமங்களையும் வெறுத்து, பரமபதம் ஒன்றையே விரும்பி, தேவதைகளாலும் வணங்கப்படும் பதவியை அடைகின்றனர்.

ரங்கேச பாத ஸஹதர்மசரி! = அரங்கனின் திருவடியின் ஸஹதரமினியே!; மஹிதாந் த்வதீயாந் = மகிமை பொருந்திய உன்னுடைய (ஸஞ்சார) பதவீபராகாந் மெளளௌ நிவேச்ய = மார்க்கத்திலே ஏற்படும் தூசியை, தலையிலே வைத்துக் கொள்ளும்; ஸந்த: த்ரிவர்க்க பதவீம் = பெரியோர், தர்ம - அர்த்த, காம வழிகளை; அதிலங்கயந்த: = தாண்டியவர்களாக; விபுதேச்வராணாம் மெளளௌ = உயர்ந்த தேவதைகளின் தலையால்; பதம் விதததே = வணங்கப்படும் பதவியை அடைகின்றனர்.

371. மாதஸ் ததா மாதவபாதரகேஷ! த்வயி ப்ரஸக்தம் த்வரயோபயாந்த்யாம்|
ப்ராம்ருந்தேயம் பதவீபராகம் ப்ராணை: ப்ரயாணாய ஸழஜ்ஜிஹாநை:||

தாயே! மாதவனின் பாதுகே! என் பிராணன் பிரியும் வேளையில், நீ என்னிடம் வேகமாக வருவாய். அதனால், உன் மீது படியும் தூசியை, என்னை விட்டுக் கிளம்பும் ப்ராண வாயு, துடைத்து, அந்த வேளையிலும் நான் உனக்குக் கைங்கர்யம் செய்யும் பேறு கிடைக்க வேண்டும்.

மாத!: மாதவ பாதரகேஷ! = அம்மா! மாதவனின் பாதுகையே!; ததா த்வரயா உபாயாந்த்யாம் = அப்போது (i.e. என் பிராணன் பிரியும் வேளை) மிக வேகமாக வருகின்ற; த்வயி ப்ரஸக்தம் = உன்னிடம் சேர்ந்துள்ள; பதவீ பராகம் = வழியில் உள்ள தூசியை, ப்ரயாணாய

ஸமுஜ்ஜிஹானை: = (மேல்) ப்ரயாணத்திற்காகப் புறப்பட்டுள்ள; ப்ரானை: பராம்ருசேயம் = ப்ராணவாயு துடைக்க வேண்டும்.

372. ததாகதா ராகவபாதரகேடி!
ஸம்பச்யமாநேஷா தபோதநேஷா
ஆஸீதஹல்யா தவ பாம்ஸாலேசை:
அபாம்ஸாலாநாம் ஸ்வயமக்ரகண்யா||

ராகவ பாதுகே! சாபத்தால், கல்லாய் மாறியிருந்த அகல்யை, உன் துகள்கள் பட்டு, பழைய உருவம் பெற்றதுமன்றி, பதிவர்ரதைகளில் முதன்மை ஸ்தானமும் பெற்றாள்.

ராகவ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகையே!; தபோதநேஷா ஸம்பச்யமாநேஷா = முனிவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே; ததா கதா அஹல்யா = அப்படிப்பட்ட (கஷ்டம்) அடைந்த, அகல்யை; தவ பாம்ஸாலேசை: = உனது சில துகள்களாலேயே; அபாம்ஸாலாநாம் = பதிவர்ரதைகளுக்குள்ளே; அக்ரகண்யா ஸ்வயம் ஆஸீத் = முதலிடத்தை, தான், அடைந்தாள்.

373. பச்யாமி பத்மேகஷணபாதரகேடி! பவாம்புதிம் பாதுமிவ ப்ரவ்ருத்தாந்|
பக்தோபயாநந்வரயா பவத்யா: பர்யஸ்யமாநாந் பதவீபராகாந்||

பெருமாளின் பாதரகேடி! உனது துகள்கள் உன்னை ஆச்ரயித்தோரின் ஸம்ஸாரமாகிற கடலைத் தூர்த்துவிடுகின்றன.

பத்மேகஷண பாதரகேடி! = தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதரகேடி!; பக்தோபயாந த்வரயா = பக்தர்களின் ஸமீபம் போகும் அவஸரத்தால்; பர்யஸ்யமாநாந் = கிளம்பியிருக்கும்; பவத்யா: பதவீபராகாந் = உன்னுடைய தூசிகள்; பவ அம்புதிம் = ஸம்ஸாரம் எனும் ஸமுத்திரத்தைச்; பாதும் ப்ரவ்ருத்தாந் இவ = சாப்பிட்டு விடுவதற்கு, ஆரம்பித்தன போல; பச்யாமி = பார்க்கிறேன்.

374. பஞ்சாயதீ பூஷணமேவ சௌரே:
யதஸ் தவைதே மணிபாதரகேடி!|
விதந்வதே வ்யாப்ததிச: பராகா:
சாந்தோதயாந் சத்ருசமூபராகாந்||

மணிபாதரகேடி! சத்ரு வதம் செய்யப் பெருமாள் எழுந்தருளும்போது, கிளம்பும் உன் தூசியைக் கண்ட மாத்திரத்தில், சத்ருக்கள் ஒடி விடுகின்றனர். எம்பெருமான் தரித்துக்கொண்டிருக்கும், பஞ்சாயதங்களுக்கு வேலையே இல்லாமல் ஆகிவிடுகின்றது.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; தவ ஏதே பராகா: = உன்னுடைய, இந்த தூசிகள்; வ்யாப்த திச: = எல்லாத் திக்குகளையும் பறவி; சத்ரு சமூ பராகாந் = எதிரி ஸைந்யங்களின் துகள்களை; சாந்த உதயாந் விதந்வதே = ஒய்ந்து போகும்படி** (settle down) செய்கின்றன; யத: சௌரே: = எந்தக்காரணத்தினால்; பஞ்சாயதீ பூஷணம் ஏவ = (பெருமாளின்) பஞ்ச ஆயுதங்கள்(சங்கம் - சக்ரம் - வில் - வாள் - கதை), வெறும் அலங்காரப் பொருட்களே.

** ஸேனையில் உள்ள வீரர்கள் மற்றும் குதிரைப்படை etc., active ஆகப் போரிடும்போதுதான், யுத்த பூமியில் தூசி கிளம்புகிறது. எதிரி ஸைந்யம் ஒடிப் போனதால், dust settle ஆகிவிடுவதால் - ஒய்ந்து போயின.

375. பரிணதிமகடோராம் ப்ராப்தயா யத்ப்ரபாவாத்
அலபத சிலயா ஸ்வாந் கெளதமோ தர்மதாராந்|
புநருபஜநி சங்காவாரகம் பாதுகே தத்
ப்ரஸமயதி ரஜஸ்தே ராகயோகம் ப்ராஜாநாம்||

பாதுகே! உன் தூசி பட்டால், கல்லாக இருந்த கெளதம முனிவரின் பத்தினி சாப விமோசனம் அடைந்ததைப் போல, உன் தூசி, சேதனர்கள் மேல் பட்டு, அவர்களிடம் உள்ள, விஷயங்களில் ஆசையைப் போக்கடிக்கின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யத் ப்ரபாவாத் = எந்த (உனது) தூசியின் மகிமையால்; கெளதம: சிலயா அக்டோராம் பரிணதிம் ப்ராப்தயா = கெளதம ரிஷி, கல்லிலிருந்து வேறுபட்டதான், மிருதுவான தன்மையை அடைந்த; ஸ்வாந், தர்ம தாராந் அலபத = தன் தர்ம பத்தினியை அடைந்தாரோ; தத், தே ரஜ: = அந்த, அப்படி (மேன்மையான) உன் தூசிகள்; ப்ரஜாநாம், புந: உபஜநி = ஜனங்களுக்கு, மறு பிறப்பு (உண்டோ என்று); சங்கா வாரகம் = சந்தேகத்தைப் போக்கடித்து, (உலக); ராகயோகம் ப்ரசமயதி = விஷயங்களில் ஆசையைப் போக்கடிக்கின்றன.

376. ரஜநி விகமகாலே ராமகாதாம் படந்த:

குசிகதந்யழக்யா: பாதுகே! பாவயந்தே|
உபலசுகலஸக்தை: தவத்பராகைரகாண்டே|
ஜநிதமுநிகளத்ராந் தண்டகாரண்யபாகாந்||

பாதுகே! தண்டகாரண்யத்து ரிஷிகள், தினமும் ராம சரித்திரம் பாராயணம் செய்யும்போது, முக்கியமாக, உன் துகள்கள் பட்டு, கல்லாக இருந்த அகல்யையின் சாப விமோசனம் பற்றியே, அடிக்கடி நினைவு கூறுகின்றனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரஜநி விகமகாலே = இருள் விலகி, விடியற்காலைப்போதில்; ராம காதாம் படந்த: = ஞிராமனின் கதையைப் படிக்கின்ற; குசிக தநய முக்யா: = விசுவாமித்திரர் முதலானோர்; உபலசுகலஸக்தை: = கல்லின் துணுக்கு(picce)களில் ஸம்பந்தம் அடைந்த; தவத்பராகை: ஜநித = உன்னுடைய துகள்களால், உயிர்த்தெழுந்த; முநிகளத்ராந் = கெளதம ரிஷியின் மனைவி பற்றின; தண்டகாரண்ய பாகாந் = தண்டக வனப் பகுதியை (chapter); பாவயந்தே = நினைக்கின்றனர்.

377. சபஸ்ரணிரஜோபி: சோபயந்தீ தரித்ரீம்
பரிணதிரமணீயாந் ப்ரக்ஷிரந்தீ புரத்தாந்|
பவளி புவநவந்த்யா பாதுகே ரங்கபர்த்து:
சரணமுபகதாநாம் சாச்வதீ காமதேநு:||

பாதுகையே! எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படுபவனும், உன்னுடைய துகள்களால் உலகங்களுக்கு கேடுமத்தை வழங்குபவனும், அந்திம காலத்தில், இன்பத்தைக் கொடுப்பவனும் ஆக உள்ள, நீ, உன்னைச் சரண் அடைந்தவர்க்கு, ஒரு காமதேநு போல.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = ஞிரங்கநாதனின் பாதுகையே!; புவந வந்த்யா = அனைவராலும் வணங்கப்படுபவனும்; சபஸ்ரணி ரஜோபி: = கேடுமத்தை உண்டாக்கும் மார்க்கத்தின் தூசியால்; தரித்ரீம் சோபயந்தீ = பூமியை, அழகுபடுத்துபவனும்; பரிணதி ரமணீயாந் = கடைசிக் காலங்களில், இனிமையாக வருபவனும்; புரத்தாந் ப்ரக்ஷிரந்தீ = புரஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனும் ஆன; (த்வம்) சாச்வதீ காமதேநு: பவளி = நீ, ஒரு காமதேநு போன்றவள்.

378. பவநதரளிதஸ்தே பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
விஹரணஸமயேஷ வ்யாப்தவிச்வ: பராக:|
விஷமவிஷயவர்த்தமவ்யாகுலாநாமஜஸ்ரம
வ்யபநயதி ஜநாநாம் வாஸநாரேணுஜாலம்||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளிலே, ஏற்படும் உனது தூசி, காற்றினால் வெகுதூரம் கொண்டு செல்லப்பட்டு, கலங்கியிருக்கும் ஜனங்களின் மனதை சுத்தப்படுத்துகின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரங்கபர்த்து: விஹரண ஸமயேஷா = அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; பவந தரளித: தே பராக: = காற்றினால் கொண்டு போகப்படும், உன் தூசி; விசு: வ்யாப்த = உலகை வியாபித்துள்ள; அஜஸ்ரம், விஷம - விஷய - வர்த்தம் வ்யாகுலாநாம் ஜநாநாம் = எப்போதும், கொடியதான் விஷய வழிகளிலே செல்லும் (மனதால்) துக்கப்படும் மக்களின்; வாஸநா ரேணு ஜாலம் = கெட்ட பழக்கமான, தூசி போன்ற கூட்டத்தை; வ்யபநயதி = போக்கடிக்கிறது.

379. நிஷ்ப்ரத்யூஹமுபாஸிஷ்மஹி முஹார் நிச்சேஷதோஷச்சிதோ
நிதயம் ரங்கதுரந்தரஸ்ய நிகமஸ்ததோமார்ச்சிதே பாதுகே|
தத்தே மூர்த்தபிராதிபத்ம ஜநிதா தத்தாத்ருசீ ஸந்ததி:
யத்ஸஞ்சாரபவித்ரித கவிதிரஜ: பங்க்திம் சதுஷ்பஞ்சஸ்ஷை:||

பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஸமயம் ஏற்படும், உன் துகள்களை, பிரம்மா தொடக்கமாக, நான்கு/ஐந்து தலைமுறையினர் தங்கள் சிரஸ்ஸிலே தரிக்கின்றனர். வேதங்கள் துதிக்கும், பாதுகைகளை நாம் தியானிக்கிறோம்.

நிச்சேஷ தோஷச் சித: = மீதி இல்லாமல், தோஷங்களை எல்லாம் மாய்ப்பவளும்; ரங்க துரந்தரஸ்ய, நிகம - ஸ்தோம அர்ச்சிதே பாதுகே = வேதங்களின் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அரங்கனின் பாதுகைகளை; நிதயம் நிஷ்ப்ரத்யூஹம் = எப்போதும், விக்நம் ஏற்படாதிருக்க; முஹா: உபாஸிஷ்மஹி = அடிக்கடி தியானிக்கிறோம....; ஆதி பத்ம ஜநிதா = முதல் முதலில், தாமரை மலரில் உண்டாக்கப்பட்ட; தத் தாத்ருசீ ஸந்ததி: = அப்படிப்பட்ட பரம்பரை (பிரம்மா தொடங்கி); சது: பஞ்சஸ்ஷை: = நான்கு - ஐந்து (தலைமுறையினரால்); மூர்த்திபி: = அவர்களது தலைகளால் தரிக்கப்பட்டு; யத் ஸஞ்சார = எந்தப் பாதுகை எழுந்தருளியதோ - அதனால்; பவித்ரித கவிதி ரஜ: = பவித்ரமடைந்த, பூமியின் துகள்களின்; பங்க்திம் தத்தே = வரிசையை, தாங்குகின்றது.

380. ரஜஸா பரோரஜஸ்தந்ந கலு ந ஸங்க்யேத பகவதோபி பதம்|
கிழுத ஹ்ருதயம் மதீயம் பவதீ யதி நாம பாதுகே! ந ஸ்யாத்||

பாதுகையே! நீ இல்லையெனில், பெருமாளின் திருவடிகளின் தூசியற்ற தன்மை எப்படி ஸாத்தியமாகும்? (ரஜஸ்ஸினால் பாதிக்கப்படலாம்). அப்படியிருக்க, எனது ஹ்ருதயம் பற்றிக் கேட்பானேன்?

பாதுகே! = பாதுகே!; பவதீ, ந ஸ்யாத் நாம யதி = நீ, இல்லையென்றால்; பரோ ரஜ: தத் பகவத: பதம் அபி = தூசே இல்லாதபடி, அந்தப் பெருமாளின் திருவடியும் கூட; ரஜஸா, ந ஸங்க்யேத ந கலு = தூசியால் (ரஜஸ்) இல்லை என்பதில்லை; மதீயம் ஹ்ருதயம் கிழுத? = என் மனதைப் பற்றிச் சொல்வானேன்? (மனதின் ரஜோகுணம் பற்றி)

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ம, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, பராகபத்ததி: - தரயோதசீ.

14. நாத பத்ததி

நாறு சுலோகங்கள் கொண்ட இந்தப் பத்ததியில், பாதுகையின் ஸஞ்சாரத்தின் போது ஏற்படும் நாதத்தை (ஒலி) வர்ணிக்கிறார்.

381. சுநுதீநாம் பூஷணாநாம் தே சங்கே ரங்கேந்தர பாதுகே|
மித: ஸங்கர்ஷஸஞ்ஜாதம் ரஜ: கிமிபி சிஞ்ஜிதம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்து எழுந்தருளும் வேளைகளில், உன் குமிழில் உள்ள ரத்னங்களின் நாதம், உனக்குப் பூஷணமாய் உள்ள, வேதங்களின் நாதம் போன்றே இருக்கிறது.

ரங்கேந்தர பாதுகே! = ஸ்ரீங்கநாதனுடைய பாதுகே!; தே சிஞ்ஜிதம் = உன் குமிழில் (உள்ள) ரத்னங்கள்; மித: ஸங்கர்ஷ ஸஞ்ஜாதம் = ஒன்றோடு ஒன்று உரைதலால் ஏற்படும் (நாதம்); (தே) பூஷணாநாம் = உனக்கு ஆபரணம் போன்ற; சுநுதீநாம், கிமிபி = வேதங்களின், இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத; ரஜ: சங்கே = பொடி போன்று, என நினைக்கிறேன்.

382. முரபிந் மணி பாதுகே! பவத்யா: ஸ்துதிம் ஆகர்ணயதாம் மயா நிபத்தாம்|
அவத்ரயஸீவ மஞ்ஜாநாதை: அசமத்காரவசாமஸி துர்ஜநாநாம்||

மணி பாதுகே, உன் நியமனப்படி, நான் இயற்றிய இந்த ஸ்தோத்திரத்தை விரும்பாத தூஷணங்களின் தூஷணை வார்த்தைகளை, நீ உன் அழகான நாதத்தால் தடுத்து விடுகிறாய்.

முரபிந் மணி பாதுகே! = பெருமாளின் மணி பாதுகையே!; மயா நிபத்தாம் = என்னால் இயற்றப் பட்டுள்ள; பவத்யா: ஸ்துதிம் = உன்னைப்பற்றின இந்த ஸ்தோத்திரத்தை; ஆகர்ணயதாம் = கேட்க விரும்பாத; துர்ஜநாநாம் அசமத்கார வசாமஸி = துஷ்டர்களின், தூஷண வார்த்தைகளை; மஞ்ஜாநாதை: = இனிமையான (உன்) நாதங்களால்; அவத்ரயஸீவ = தடுக்கிறாய் போலும்.

383. விஹ்ரிதேஷு அபிவாதநேஷு வேதை: கமநோதீரித கர்ப்பரத்நநாதா|
மதுரம் மதுவைரி பாதரகேஷ! பவதீ ப்ரத்யபிவாதநம் விதத்தே||

பாதரகேஷ! ஸஞ்சார காலத்தில் உன்னுள்ளே இருக்கும் ரத்னங்கள் சப்திக்கின்றன....வேதங்கள் உன்னைச் சேவித்து "அபிவாதநம்" சொல்லும் வார்த்தைக்கு, நீ பதில் அபிவாதநம் செய்கின்றாயோ?

மதுவைரி பாதரகேஷ! = அரங்களின் பாதுகையே!; கமந உதீரித = ஸஞ்சாரத்தினால் ஏற்படும்; கர்ப்பரதந நாதா = (உன்) உள்ளே இருக்கும், ரத்னங்களின் ஒலியால்; பவதீ, வேதை: அபிவாதநேஷு = உன்னை, வேதங்கள், அபிவாதநம் செய்யும்போது; விஹ்ரிதேஷு = சொல்லப்படும் வார்த்தைக்கு; மதுரம் ப்ரத்யபிவாதநம் = இனிமையான, பிரதி அபிவாதநத்தை; விதத்தே = சொல்கிறாய்.

384. ஸ்வததே கிம் இஹைவ ரங்கநாதோ
மயி திஷ்டந் யதி வா பதே பரஸ்மிந்|
இதி ப்ருச்சஸி தேவி! நாநம் அஸ்மாந்
மதுரைஸ்தவம் மணி பாதுகே! நிநாதை:||

மணிபாதுகே! உன்னுடைய நாதங்கள், எங்களைப் பார்த்து, "பெருமாள் என் மேல் இருப்பது அழகாக இருக்கிறதா?; ரங்கவிமானத்தில் இருப்பது அழகாக இருக்கிறதா?; அல்லது, பரமபதத்தில் இருப்பது நன்றாக இருக்கிறதா?" எனக் கேட்பது போல இருக்கிறது.

மணி பாதுகே! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி!; ரங்கநாத: இஹூவ திஷ்டந் = "ஸ்ரீரங்கநாதன் இந்த ஸ்ரீரங்கவிமானத்திலே இருக்கிறவர்; ஸ்வததே கிம? = உங்களுக்குப் பிரியமாக இருக்கிறாரா?; யதிவா, மயிதிஷ்டந் = அல்லது, என் மேல் இருக்கும்போது; ஸ்வததே கிம? = பிரியமாக இருக்கிறாரா?; யதிவா, பரஸ்மிந் பதே = இல்லாவிடில், பரமபதத்திலே; திஷ்டந் ஸ்வததே கிம? = இருக்கும்போது, பிரியமாக இருக்கிறாரா?"!; இதி, த்வம் மதுரை: நிநாதை: = என்று, நீ, (உன்) இனிய நாதங்களால்; அஸ்மாந் ப்ருச்சனி = எங்களைக் கேட்கிறாய்; நாநம் = நிச்சயம்.

385. அவரோதகதஸ்ய ரங்கபர்த்து: கதிஷ்ட வ்யஞ்ஜிதகர்ப்பரத்நாதா|
ப்ரதிஸம்லபஸீவ பாதுகே! த்வம் கமலாநாபுரமஞ்ஜாசிஞ்ஜிதாநாம்||

பாதுகையே! பெருமான் உன்னை அணிந்துகொண்டு அந்தப்புரம் செல்கிறார். அங்கே, எதிர்கொண்டு வரவேற்கும் மகாலக்ஷ்மியின் திருவடிச் சிலம்பின் நாதத்துக்குப் பதில் சொல்வது போல இருக்கிறது, உன் நாதம்.

பாதுகே! = பாதுகே!; அவரோத கதஸ்ய = அந்தப்புரத்தை அடைந்துள்ள; ரங்கபர்த்து: கதிஷ்ட = அரங்கனின் ஸஞ்சாரத்தின் போது; வ்யஞ்ஜித கர்ப்ப ரத்ந நாதா = ஓலிக்கும் உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் ஓலி; த்வம், கமலா நூபர = நீ, மகாலக்ஷ்மியின் சிலம்புகளின், மஞ்ஜாசிஞ்ஜிதாநாம் = இனிய ஒசைக்கு; ப்ரதிஸம்லபஸீவ = பதில் சொல்லுகிறாய் போவும்.

386. முரபிச் சரணாரவிந்தரூபம் மஹிதாநந்தம் அவாப்ய பூருஷார்த்தம்|
அநகைர் மணி பாதுகே! நிநாதை: அஹமந்நாத இதீவ காயளி த்வம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித் தாமரையின் ரூபத்தை நீ அடைந்திருப்பதால், பேரானந்தம் அடைந்து, அந்த மகிழ்ச்சியிலே, "அஹம் அந்நாத:" (I am enjoying Brahmananda) என்று நீ கூறுகிறாயோ? உன் இனிய ஒசையால்.

மணி பாதுகே! = மணி பாதுகையே!; த்வம், முரபிச் சரணாரவிந்த ரூபம் = நீ பெருமாளின், தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின்; மஹித ஆநந்தம் புருஷார்த்தம் = கொண்டாடப்படும், ஸந்தோஷமென்றும் உயர்ந்த பிரயோஜனத்தை; அவாப்ய, அநகை: நிநாதை: = அடைந்து, குற்றமற்ற ஓலிகளால்; அஹம் அந்நாத இதி காயளீவ = நான் ப்ரம்மத்தை அனுபவிக்கிறேன் என்று பாடுகிறாய்.

387. மதுவைரி பதாம்புஜம் பஜந்தீ மணிபாதாவநி! மஞ்ஜாசிஞ்ஜிதேந|
படஸீவ மஹா: ஸ்வயம் ப்ரஜாநாம் அபரோபஜங்ஞம் அரிஷ்டசாந்தி மந்த்ரம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை அடைந்துள்ள நீ, உன் இனிய நாதங்களால், ஜனங்களின் ஸகல உபத்திரவங்களையும் போக்கடிக்கும், "அரிஷ்டசாந்தி" மந்திரத்தைச் சொல்லுவது போல இருக்கிறது.

மணி பாதாவநி! = மணி பாதுகையே! மதுவைரி பதாம்புஜம் = மது என்ற அஸ்ரனின் சத்ருவான பெருமாளின் தாமரைப்பூ போன்ற திருவடியை; பஜந்தீ = அடைந்து (நீ); மஞ்ஜாசிஞ்ஜிதேந = (உன்) இனிய நாதங்களால்; அபரோபக்ஞம் = இதுவரை ஒருவரும் அறியாத; ப்ரஜாநாம் அரிஷ்டசாந்தி மந்த்ரம் = ஜனங்களின், உபத்ரவங்களைப் போக்கும் "அரிஷ்டசாந்தி" மந்திரத்தை; ஸ்வயம், மஹா: படஸீவ = நீயாக, அடிக்கடி, சொல்கிறாய் போவும்.

388. சுருதிபி: பரம் பதம் முராரே:
 அநிதங்காரம் அநேவம் இத்யுபாத்தம்|
 இதம் இத்தம் இதி ப்ரவீஷி நூநம்
 மணிபாதாவநி! மஞ்ஜூபி: ப்ரணாதை:||

பாதுகே! பெருமாளின் ஒப்புயர்வற்ற ஸ்வருபத்தையும், வைகுண்டத்தின் ஸ்வருபத்தையும், "இப்படிப்பட்டவை" என்று அறியமுடியாது, என வேதமே கூறுகிறது ... அப்படி ரகசியமான விஷயங்களையும் நீ, உன் இனிய நாதத்தால், "இப்படிப்பட்டவையே" என்று தெளியக் கூறுகிறாயோ?

மணி பாதாவநி! = மணி பாதுகையே!; சுருதிபி: அநிதம் காரம் = வேதங்களால் "இது" என்று சொல்ல முடியாது; அநேவம், இதி = "இந்த மாதிரி" என்று சொல்லமுடியாது என்று; உபாத்தம், முராரே: = சொல்லப்பட்டுள்ள, பெருமாளின்; பரம் பதம் = மேலான ஸ்தானத்தை; (த்வம்) மஞ்ஜூபி: ப்ரணாதை: = (நீ, உன்) இனிய நாதங்களால்; இதம் - இத்தம் - இதி = "இது --- "இப்படித்தான்" என்று; ப்ரவீஷி, நூநம் = சொல்கிறாய், நிச்சயம்.

389. முநய: ப்ரணிதாநஸந்திருத்தே
 ஹ்ருதி ரங்கேச்வர ரத்ந பாதுகே! த்வாம்|
 விநிவேச்ய விபாவயந்தயநந்யா:
 ப்ரணவஸ்ய ப்ரணிதிம் தவ ப்ரணாதம்||

ரத்ன பாதுகையே! யோகிகள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, உன்னை மனதில் இருத்தி, உன்னுடைய நாதத்தை, ப்ரணவதுஸ்யமாக எண்ணித் தியானிக்கின்றனர்.

ரங்கேச்வர ரத்ந பாதுகே! = அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே!; முநய: ப்ரணிதாந = முனிவர்கள், ஜாக்ரதையுடன்; ஸந்திருத்தே ஹ்ருதி = அடக்கப்பட்டுள்ள (well controlled) மனதிலே; த்வாம் விநிவேச்ய = உன்னைத் தியானித்து; அநந்யா: = வேறு ஏதும் (பிரயோஜனம்/தேவதை) இல்லாதவராய்; தவ ப்ரணாதம் = உன்னுடைய நாதத்தையே; ப்ரணவஸ்ய ப்ரணீதிம் = ஒம் காரத்துக்குப் பதில் என்று; விபாவயந்தி = நினைக்கின்றனர்.

390. மதுரம் மணிபாதுகே! ப்ரவ்ருத்தே பவதீ ரங்கபதேர் விஹாரகாலே|
 அபயார்த்தநயா ஸமப்யபேதாந் அவிஸம்வாதயதீவ மஞ்ஜூநாதை:||

மணி பாதுகே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், ஜனங்கள் பெருமாளிடம் அபயம் கோரி பிரார்த்திக்கவும், நீ உனது இனிய நாதங்களால், "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று கூறுகிறாயோ?

மணி பாதுகே! = மணி பாதுகையே!; ரங்கபதே: விஹாரகாலே = யீரங்கநாதனின் ஸஞ்சார காலங்களில்; பவதீ, ப்ரவ்ருத்தே: = நீ, (அப்போது) ஏற்படும்; அபயார்த்தநயா ஸமப்யபேதாந் = அபயம் ப்ரார்த்தித்து வந்தவர்களிடம்; மதுரம் மஞ்ஜூநாதை: = (உன்) இனிய நாதங்களால்; அவிஸம்வாதயதி ஓவ = அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்கிறாய் போல.

391. சர்வலேஶர் மம பாரணாம் திசந்தீ
 மணிபாதாவநி! மஞ்ஜூலை: ப்ரணாதை:|
 ரமயா கூடமயா ச தத்தஹஸ்தம்
 ஸமயே ரங்கதுர்ணமாநயேதா:||

மணி பாதுகையே! என் அந்திம வேளையில், நீ அரங்கனை, மகாலக்ஷ்மி / பூமிதேவி இருபுறமும் நிற்க, என் முன்னே அழைத்து வந்து, என் காதுகளில், உன்னுடைய இனிய நாதத்தால் அழுதை ஊட்ட வேண்டும்.

மணி பாதாவநி! = மணி பாதுகே!; ஸமயே, ரமயா, கூடியா ச = (என்) அந்திம வேளையில், லக்ஷ்மி / பூமாதேவி ஆகியோரால்; தத்த ஹஸ்தம் ரங்கதூரீணம் = உடன் இருக்கும், ரங்கநாதனை; (தவம்) மம ச்ரவஸோ: = (நீ) என்னுடைய காதுகளுக்கு; மஞ்ஜூஸை; ப்ரணாதை: = (உன்) இன்பமான சப்தங்களால்; பாரணாம் திசந்தீ = பாரணையைக் கொடுத்துக் கொண்டு; ஆநயேதா: = அழைத்து வரவேண்டும்.

392. அநுயாதி நித்யம் அம்ருதாத்மிகாம் கலாம்
தவ ரங்கசந்தர மணிபாது! ஜங்க்ருதம்|
ச்ரவஸா முகேந பரிபுஜ்ய யத் கூடிணாத்
அஜராமரத்வம் உபயாந்தி ஸாதவ:||

அரங்கனின் மணிபாதுகே! உனது "ஜம்" என்ற நாதம், அமிருதம் போன்ற சந்திரகலை போன்றது. பெரியோர்கள், இந்த ஒலியைக் கேட்டாலே, கிழத்தன்மை, மரணம் இவைகளிலிருந்து விடுபட்டு, மோக்ஷம் ஸித்திக்கும் என்பர்.

ரங்கசந்தர மணி பாது! = ஸீரங்கநாதனின் மணிபாதுகையே!; தவ ஜம் க்ருதம் = உனது "ஜம்" என்று செய்யப்படும் நாதம்; அம்ருதாத்மிகாம் = அழுதஸ்வரூபமான; கலாம் அநுயாதி = சந்திரகலையைப் போன்றது; ஸாதவ: ச்ரவஸா முகேந = பெரியோர், காதாகிற முகத்தால்; பரிபுஜ்ய, யத்கூடிணாத் = அதைப் பறுகி, அந்த கூடிணமே; அஜராம், அமரத்வம் = கிழத்தனம் / மரணம் இவைகளிலிருந்து விடுபட்டு; நித்யம் உபயாந்தி = சாச்வதமான மோக்ஷத்தை அடைகின்றனர்.

393. பரநாவராஜஸ்ரம் அஸ்தாம் அநர்த்தகை:
பரிவாதபைசுநவிகத்தநாதிபி:|
மதுகைடபாரி மணிபாதுகே! மம
ச்ருதிதுஷ்க்ருதாநி விநிவாரய ஸ்வநை:||

மணிபாதுகே! பாவிகள், ஸாதுக்களை நிந்தித்தும், பொறுக்க முடியாத அபவாத வார்த்தைகளால் கோள் சொல்வதையும் கேட்டுத் துன்பற்றிருக்கும் என் காதுகளில், உன் இனிய நாதங்களே ஒலிக்க வேண்டும்.

மதுகைடபாரி மணிபாதுகே! = மது / கைடபன் என்ற அஸ்ரர்களின் சத்ருவான பெருமாளின் பாதுகையே!; அஜஸ்ரம், அஸ்தாம் = எப்போதும், பொல்லாதவர்களால் (கூறப்படும்); பரிவாத: பைசுந விகத்தந ஆதிபி: = பிறரைத் தூயித்தல் - கோள் சொல்வது, ஸ்தோத்திரம் செய்து கொள்வது (self praise) போன்ற; அநர்த்தகை: பரநாவர: = பிரயோசனம் அற்றதும் - பொறுக்க முடியாததுமான சொற்களால்; மம ச்ருதி துஷ்க்ருதாநி = என்னுடைய காதுகளின் பாவத்தை; ஸ்வநை: விநிவாரய = நீ உன் நாதத்தால் போக்கடிக்க வேண்டும்.

394. பாதுகே! பரிஜநஸ்ய தூரத: ஸசுயந்தி கலு தாவகா: ஸ்வநா:|
ஸ்லயா புஜகதல்பம் உஜ்ஜத: ஸ்ரீமத: த்ரிசதுராந் பதக்ரமாந்||

பாதுகையே! பெருமாள் ஆதிசேஷ - சயனத்திலிருந்து எழுந்து, உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸஞ்சரிக்க ஆரம்பித்ததுமே, அதை உன் இனிய நாதம் பரிஜனங்களுக்கு அறிவிக்கிறது.

பாதுகே! = பாதுகே!; புஜகல்பதம் உஜ்ஜத: = ஆதிசேஷனாகிற படுக்கையை விட்டு; ஸ்ரீமத:, ஸ்லயா = ஸீரங்கநாதன், விளையாட்டான (ஸஞ்சாரத்திற்கு); த்ரிசதுராந் பதக்ரமாந் = மூன்று - நான்கு அடிகள் வைக்கும்போதே; தாவகா: ஸ்வநா: = உன்னுடையதான இனிய நாதம்; தூரத: பரிஜநஸ்ய = தூரத்தில் இருக்கும் பரிஜனங்களுக்கு; ஸசுயந்தி கலு = தெரியப்படுத்துகிறது. பிரஸித்தம் இது.

395. தேவி கைத்யதமநாய ஸத்வரம்
ப்ரஸ்திதஸ்ய மணிபாதுகே! ப்ரபோ:|
விசுவமங்கள விசேஷ ஸஅசகம்
சாகுநம் பவதி தாவகம் ருதம்||

மணி பாதுகே! தேவி! பெருமான், உன்னை அணிந்து கொண்டு, அஸாரர்களை ஸம்ஹறிக்க, வேகமாய்ப் புறப்படும்போது, உன் நாதம் சுபமாக ஒலிக்கிறது.

மணி பாதுகே! தேவி! = மணி பாதுகையே! தேவி!; தாவகம் ருதம் = உனது நாதம்; கைத்ய தமநாய ஸத்வரம் = அஸாரர்களை அழிக்க, வேகத்துடன்; ப்ரஸ்திதஸ்ய ப்ரபோ: = புறப்பட்டுள்ள, பெருமாளின்; விசு மங்கள விசேஷ ஸஅசகம் = சேஷமங்களைக் (கோரும்) தெரிவிக்கும்; சாகுநம் ருதம் = பகவிகளின் ஒசை போன்று; பவதி = இருக்கிறது.

396. தாதும் அர்ஹலி ததா மம ச்ருதெள தேவி! ரங்கபதிரத்ந பாதுகே!|
விஹ்வலஸ்ய பவதீய சிஞ்ஜிதம் ஸ்வாது கர்ண ரஸநா ரஸாயநம்||

அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே! தேவி! என் அந்திம காலத்தில், என்னுடைய இந்திரியங்கள் எல்லாம் கலங்கியிருக்கும் போது, உன் இனிய நாதங்களின் ஒலியைக் கேட்டு, என் காதுகள், அதை ருசியுள்ள மருந்தாய்க் குடிக்க வேண்டும்.

தேவி! ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! = தேவி! அரங்கனின் ரத்ன பாதுகையே!; ததா, விஹ்வலஸ்ய மம ச்ருதெள = அந்த வேளையில் (என் கடைசிக்காலம்) கலங்கியிருக்கும் என் காதுகளில்; பவதீய ஸ்வாது சிஞ்ஜிதம் = உன்னுடைய, இனிய நாதங்கள்; கர்ண ரஸநா = காதாகிற நாக்கிற்கு; ரஸாயநம் தாதும் அர்ஹலி = ருசியுள்ள மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும் (நீ).

397. அஹம் உபரி ஸமஸ்ததேவதாநாம்
உபரி மமைஷ விபாதி வாஸ-தேவ:|
ததிஹ பரதரம் ந கிஞ்சித் அஸ்மாத்
இதி வதஸீவ பதாவநி! ப்ரணாதை:||

பாதுகே! உன் இனிய நாதம் இதைத்தான் தெரிவிக்கின்றது - "என்னை வணங்கும் அனைத்துத் தேவதைகளுக்கும் மேலே நான் இருக்கிறேன்; எனக்கும் மேலே வாஸ-தேவன் - அவருக்கு மேலே யாரும் கிடையாது; அவரே பரம்பொருள்".

பதாவநி! = பாதுகே!; "அஹம் ஸமஸ்த தேவதாநாம் உபரி = "நான் ஸமஸ்தமான தேவதைகளுக்கும் மேலே (இருக்கிறேன்); ஏஷ வாஸ-தேவ: மம உபரி விபாதி = இந்தப் பெருமாள், எனக்கும் மேலே இருக்கிறார்; இஹ அஸ்மாத் பரதரம் = ஆகையால், இந்த உலகில், இந்தப் பெருமாளை விடவும், மேலான ஏதும்; கிஞ்சித் ந "இதி ப்ரணாதை: வதஸீவ = ஒன்றுமே இல்லை" என்று, உன் நாதத்தால் (நீ) சொல்கின்றாய்.

398. அவநத விபுதேந்தர மெளளிமாலா
மதுமதசிக்ஷித மந்தர ப்ரயாதா|
ப்ரதயலி பரிரப்த சௌரி பாதா
மணிகலஹேந வியாத ஜல்பிதாநி||

பாதுகையே! உன்னை வணங்கும் தேவ ச்ரேஷ்டர்களின் கிரீடந்களில் உள்ள மலர்களின் தேனைப் பருகி, நீ, உன்மத்தம் கொண்டு, பெருமாளின் திருவடிகளை அனைத்துக் கொள்கிறாய் - உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் ஒலி உருப்புரியாமல் இருக்கின்றது.

அவந்த விபுதேந்தர = (உன்னை) வணங்கும், தேவ ச்ரேஷ்டர்களின்; மெளசி மால மது மத = கிரீடங்களில் உள்ள மலர்களின் தேனைக் குடித்த மயக்கத்தால், மதம் கொண்டவள் போலவும்; சிகூவித மந்தர ப்ரயாதா = பழக்கத்தால் நிதானமான நடையை உள்ளவளாயும்; சௌரி புதா ப்ரிரப்த = பெருமாளின் திருவடிகளைக் கட்டிப் பிடித்தும்; மணிகலஹேந = (உள்ளே இருக்கும்) ரத்னங்கள் உராய்வதால் ஏற்பட்ட நாதங்களால்; வியாத ஜஸ்பிதாநி ப்ரதயளி = (உயர்ந்த கருத்துக்களை) தைரியமுள்ள வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றாய் (நீ).

399. ஆஸ்தாநேஷ த்ரித சமஹிதாந் வர்த்தயித்வா விஹாராந்
ஸ்தாநே ஸ்தாநே நிஜபரிஜநம் வாரயித்வா யதார்ஹம்
வாஸாகாரம் ஸ்வயம் உபஸரந் பாதுகே! மஞ்ஜஸாதாம்
ஆபர்யங்காத் ந கலு பவதீம் ரங்கநாதோ ஜஹாதி||

பாதுகே! ஸபைகளில் தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்ட ஸஞ்சாரங்களை நடத்திவிட்டு, திரும்பி உள்ளே எழுந்தருளும்போது, அரங்கன் உடன்வரும் பரிஜனங்களை / உபசாரங்களை, அவரவர் ஸ்தானங்களில் நிறுத்தி விடுகிறார். அழகிய நாதங்களை ஏற்படுத்தும் உன்னை மட்டும் கட்டில் வரை, அவர் விடுவதில்லை.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஆஸ்தாநேஷ த்ரிதச = ஸபைகளில், தேவர்களால்; மஹிதாந் விஹாராந் வர்த்தயித்வா = கொண்டாடப்படும் ஸஞ்சாரங்களை நடத்தி முடித்து (திரும்பும்போது); ஸ்தாநே ஸ்தாநே நிஜபரிஜநம் = அவரவர் இடங்களில் (உடன் வந்த) பரிஜனங்களை; யதார்ஹம் வாரயித்வா = தக்கபடி நிறுத்திவிட்டு; ஸ்வயம், வாஸாகாரம் = தான் மட்டும், இருப்பிடம்; உபஸரத் ரங்கநாத: = அடையும் அரங்கன்; மஞ்ஜஸாதாம் பவதீம் = இனிய நாதம் கொண்ட, உன்னை; ஆபர்யங்காத் ந ஜஹாதி கலு = கட்டில் வரையில் விடுவதில்லை என்பது பிரஸித்தம்.

400. அந்தர்ந்யஸ்தைர்மணிபிருதிதம் பாதுகே! ரங்கபந்தெள
மந்தம் மந்தம் நிலுபிதசரணே மஞ்ஜஸாளம் தே நிநாதம்|
பச்யந்தயாதி க்ரம் பரிணைதே: ப்ராக்தநீம் தாம் பராயா:
மந்யே மித்ரா வருண விஷயாத் உச்சரந்தீம் அவஸ்தாம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன், மிக மெதுவாய், திருவடிகளை உன்மேல் வைக்கும்போது, உன்னுள் உள்ள ரத்னங்களின், இனிய நாதம், "பச்யந்தீ" என்று கூறப்படும் இவை போன்ற, வரிசையான, சப்தத்தின் ஸக்ஷம் அவஸ்தையான, நாபிப்பிரதேசத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்ப வேண்டிய, முதல் அவஸ்தை போல இருக்கிறது.

பாதுகே! ரங்கபந்தெள மந்தம் மந்தம் = பாதுகையே! அரங்கன் மிக மிக மெதுவாக; சரணே நிலுபித அந்த: ந்யஸ்தை: மணிபி: உத்தம் = திருவடியை உன்மேல் வைக்கும் ஸமயம், குமிழின் உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ரத்தினங்களால் ஏற்படும்; மஞ்ஜஸாளம் தே நிநாதம் = இன்பமான உன் நாதம்; பச்யந்தீ ஆதி க்ரம பரிணைதே: = "பச்யந்தீ" என்ற இவை போன்ற வரிசையாக உண்டாக்கப்பட்ட; தாம் பராயா: ப்ராக்தநீம் = (மந்திரங்களின்) சப்தங்களின், முந்தியதான; மித்ரா வருண விஷயாத் = (மித்ரன் - வருணன் ஆகிய தேவர்கள் அதிதேவதையான நாபிப்பகுதியிலிருந்து; உச்சரந்தீம் அவஸ்தாம் மந்யே = வெளிக்கிளம்பும் அவஸ்தை என நினைக்கிறேன்.

401. ப்ரக்யாதாநாம் பரிவிதி ஸதாம் காரயித்வா ப்ரதிஜ்ஞாம்
ப்ராயேண த்வாம் ப்ரதிதவிபவாம் வர்ணயந்தீ மயா த்வம்|
பாதுந்யாஸக்ரமம் அநுகுணம் ப்ராப்ய ரங்காதிராஜாத்
பத்யாரம்பாந் கணயளி பரம் பாதுகே! ஸ்வைர் நிநாதை:||

பாதுகே! பிரஸித்தி பெற்ற பெரியோர்கள் மத்தியில், நீ "உன் பெருமை பற்றி 1000 சலோகங்கள் இயற்றுவேன்" என்று கூறும்படி என்னை நியமித்தாய்...அரங்கன் உன்னை

அணிந்து கொண்டு எழுங்கரும் போது, நீ ஏற்படுத்தும் நாதம், என் சலோகங்களை, "ஓன்று/இரண்டு" என் எண்ணிக்கொண்டே வருகின்றன.

பாதுகே! ப்ரக்யாதாநாம் = பாதுகையே! பிரஸித்தி பெற்ற; ஸதாம் பரிஷதி = பெறியோர்களின் கூட்டத்திலே; மயா ப்ரதிஜ்ஞாம் = என்னால் (பாதுகை பற்றி 1000 சலோகங்கள் இயற்றுவேன்) என்று, ஒரு உறுதிமொழியை; காரயித்வா = சொல்லும்படி செய்து; ப்ரதித விபவாம் த்வாம் = பிரஸித்தமான பெருமையை உடைய, உன்னை; வர்ணயந்தீ, த்வம் = (நான்) ஸ்தோத்திரங்களை வர்ணிக்கும்போது நீ; ரங்காதிராஜாத் அநுகுணம் = ரங்கநாதனால், அவருக்கு உகந்த; பாத ந்யாஸ க்ரமம் = திருவடி வைப்பின் வரிசையை (steps one by one); ப்ராப்ய, ஸ்வை: நிநாதை: = அடைந்து, உனது இனிய நாதங்களால்; பத்ய ஆரம்பாந் ப்ராயேண = சலோகங்களின் (எண்ணிக்கையை) ஆரம்பத்திலிருந்து அனேகமாக; கணயளி பரம் = எண்ணுகிறாயோ!

402. விஷ்ணோரஸ்மிந் பதஸரவிஜே வ்ருத்திபேதைர் விசித்ரை:
 ஜதம்பர்யம் நிகமவசஸாம் ஜககண்டயேந ஸித்தம்|
 இத்தம் பும்ஸாம் அநிபுணதியாம் பாதுகே! த்வம் ததேவ
 ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸத்யம் வதஸி நியதம் மஞ்ஜுஞா சிஞ்ஜிதேந||

பாதுகே! அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், நீ ஏற்படுத்தும் இனிய நாதம், 'எல்லா உபநிடதங்களும் ஒரே அபிப்ராயமாய், எம்பெருமானையே.... தாமரை மலர் போன்ற அவரது திருவடிகளையே கூறும்' என - விஷயம் அறியாதோருக்கு, நீ அவர் திருவடிகளைத் தொட்டு, "இது ஸத்தியம்" என்பது போல இருக்கிறது.

பாதுகே! விஷ்ணோ: அஸ்மிந் பதஸரவிஜே = பாதுகையே! அரங்கனின் இந்தத் தாமரை போன்ற திருவடியில்; நிகம வசஸாம் ஜதம்பர்யம் = உபநிடதங்களின் முக்கிய அபிப்ராயம்; விசித்ரை: வ்ருத்தி பேதை: = ஆச்சரியமான, (சக்தி/ஸ்கஷணை போன்ற) வேத வ்ருத்திகள் மாறுபட்டவை போலத் தோன்றினும்; ஜக கண்டயேந ஸித்தம் = ஒரே மாதிரியான பொருள் கொண்டவை; இத்தம் அநிபுண தியாம் = என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாத புத்தியை உடைய; பும்ஸாம், த்வம் = மக்களுக்கு, நீ; ததேவ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா = அந்தத் திருவடிகளையே, தொட்டு; மஞ்ஜுஞா சிஞ்ஜிதேந = (உன்) இனிய நாதங்களால்; ஸத்யம் வதஸி, நியதம் = ஸத்யம் பண்ணுகிறாய்...நிச்சயம்.

403. ஆம்நாயைஸ்த்வாம் அநிதரபரை: ஸ்தோதும் அப்யுத்யதாநாம்
 மத்யே பக்த்யா மதுவிஜயிந: பாதுகே! மோஹபாஜாம்|
 சிக்ஷாதத்தவஸ்கலிதவசஸாம் சிக்ஷயஸ்யேவ பும்ஸாம்
 மாத்ராதீநி ஸ்வயம் அநுபதம் மஞ்ஜுஞாபி: ஸ்வைர் நிநாதை:||

பாதுகையே! வேதங்கள், மேலான பரதத்துவமாகிற, பெருமானைத் துதிக்கின்றன. மகாங்கள், ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்து, நடுவில் பக்தி மேல்ட்டால், மயங்கித் துதிக்க முடியாமல் தடுமாறும்போது, உன் நாதம் சரியான சொற்களை அவர்களுக்குச் சொல்வது போல.

மதுவிஜயிந: பாதுகே! = மது என்ற அஸ்ரனை ஜயித்த பெருமாளின் பாதுகே!; அநிதபரை: ஆம்நாயை: = வேறு தேவதையை உயர்ந்தது எனச் சொல்லாத வேதங்களால்; த்வாம் ஸ்தோதும் அப்யுத்யதாநாம் = உன்னைத் துதிக்க பிரயத்தனப்பட்டு; மத்யே, பக்த்யா, மோஹபாஜாம் = நடுவிலே, பக்தி பரவசராய், மயங்கித் தடுமாறி; சிக்ஷா தத்வ ஸ்கலித வசஸாம் = எழுத்து / தத்வம் ஆகியவைகளில் தவறான சொற்களைக் கூறும்போது; பும்ஸாம், அநுபதம் = அந்த மனிதர்கட்டு, அடிக்கடி; மாத்ராதீநி = எழுத்துக்களின் ஸ்வரம்/குறில்/நெடில் போன்றவற்றை; மஞ்ஜுஞாபி: ஸ்வை: நிநாதை: = இனிதான, உன் நாதங்களால்; ஸ்வயம் சிக்ஷயஸ்யேவ = தானாகவே, நீ சொல்லித் தருகிறாய்.

404. லக்ஷ்மிகாந்தம் கமபி தருணம் ரத்யயா நிஷ்பதந்தம்
ராகாத் த்ரஷ்டும் த்வரிதமநஸாம் ராஜதாநீவதுநாம்|
ப்ரத்யாதேசம் பஜதி மதுரை: பாதுகே! சிஞ்சிதைஸ்தே
சேதோஹாரி குஸமதநுஷி: சிஞ்ஜிநீமஞ்ஜாநாதः||

பாதுகே! ஆழகே வடிவான அரங்கன் திருவீதி உலா வரும் நேரங்களிலே, நகரத்துப் பெண்கள், ஆவலுடன் தரிசனத்துக்கு வருகின்றனர்....அப்போது, அவர்களுடைய மனதைத் திருப்ப, மன்மதன் நான் ஒலி எழுப்புகிறான்....அந்த நான் ஒலியை, உனது இனிய நாதம் விரட்டி, அந்த மாதர்கள் உன்னையே தொடரும்படிச் செய்கின்றன.

பாதுகே! ரத்யயா நிஷ்பதந்தம் = பாதுகையே! வீதி வழியே வருகின்ற; கமபி தருணம் லக்ஷ்மீ காந்தம் = விவரிக்கவொண்ணாத அழகனான, அரங்கனை; த்ரஷ்டும், ராகாத், த்வரித மநஸாம் = பார்க்கும் ஆசையால், அவஸரப்படும் மனத்துடன் வரும்; ராஜதாநீ வதுநாம் = பட்டணத்துப் பெண்களுடைய; சேதோஹாரி, குஸம தநுஷி: = மனதை அபகரிக்கும், மன்மதனின் நானின்; சிஞ்ஜிநீ மஞ்ஜாநாதः = இனிய நாதங்களை; தே, மதுரை: சிஞ்ஜிதை: = உன், இனிய நாதங்கள்; ப்ரத்யாதேசம் பஜதி = தள்ளிவிடுகின்றன.

405. ரங்காதீசே ஸஹ கமலயா ஸாதரம் யாயஜீஅகை:
ஸாரம் திவ்யம் ஸவநஹவிஷாம் போக்தும் ஆஹுஅயமாநே|
நேதீயோபிரி நிகமவசஸாம் நித்யம் அமஹு: ப்ரதீபை:
ப்ரத்யாலாபம் திசதி பவதீ பாதுகே! சிஞ்ஜிதை: ஸ்வவை:||

பாதுகே! யாகம் செய்பவர்கள், ஹவிஸ்ஸை ஸ்வீகரிக்க, பெருமாளை அழைக்கின்றனர்....அப்போது நீ, உன் நாதத்தால், "வருகிறோம்", எனப் பதில் கூறுகிறாய் போலும்!

பாதுகே! யாய ஜீஅகை: = பாதுகையே! யாகம் செய்பவர்களால் (கொடுக்கப்படும்); திவ்யம் ஸவநஹ விஷாம் = அதிக இன்பமான, ஹோம பதார்த்தங்களின்; ஸாரம் போக்தும் = ரஸத்தைச் சாப்பிடுவதற்கு; ரங்காதீசே, கமலயா ஸஹ = அரங்கனை, மகாலக்ஷ்மியுடன்; ஸாதரம், ஆஹுஅயமாநே = ஆதரவுடன் கூப்பிடும்போது; நிகம வசஸாம் = வேத வார்த்தைகளுக்கு; நேதீயோபி: நித்யம் = அதிக அருகில் உள்ளதும், நித்யமானவகளும்; அமஹு: ப்ரதீபை: = பாவங்களைப் போக்கடிக்கக்கூடியதும் ஆன; ஸ்வவை: சிஞ்ஜிதை: = உனது நாதங்களால்; பவதீ ப்ரத்யா ஸாபம் = நீ, பதில் சொற்களை (வருகிறோம் என); திசதி = கொடுக்கிறாய்.

406. உபாஸ்ய நூநம் மணிபாதுகே! த்வாம் ரங்கேச பாதாம்புஜ ராஜஹம்ஸீம்|
பத்யு: ப்ரஜாநாம் அலபந்த பூர்வம் மஞ்ஜாஸ்வநம் வாஹநராஜஹம்ஸா:||

மணி பாதுகே! பிரம்மாவின் வாகனமான ராஜஹம்ஸம், பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு ராஜஹம்ஸம் போன்ற உன்னை ஆராதித்து, இனிய நாதங்களை உன்னிடமிருந்தே பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மணி பாதுகே! ப்ரஜாநாம் பத்யு: = மணி பாதுகையே! பிரம்மாவின்; வாஹந ராஜஹம்ஸா: = வாகனமான ராஜஹம்ஸங்கள்; ரங்கேச பாதாம்புஜ = அரங்கனின், திருவடியாகிற தாமரை மலரின்; ராஜஹம்ஸீம் (த்வாம்) உபாஸ்ய = உயர்ந்த ஹம்ஸமாகிற உன்னை, தியானித்து; பூர்வம் மஞ்ஜாஸ்வநம் அலபந்த = முன்பே, இன்பமான சப்தத்தை (நாதம்) பெற்றன; நூநம் = நிச்சயம்.

407. அநாதிமாயா ரஜீந்வசேந
ப்ரஸ்வாபபாஜாம் ப்ரதிபோதநநார்ஹாம்|
பச்யாமி நித்யோதிதவாஸாரஸ்ய
ப்ரபாதநாந்தீமிவ பாதுகே! தவாம்||

பாதுகையே! மக்கள், அநாதிகாலமாய், மாயை எனும் இருளில் தத்தனிக்கின்றனர். உன் நாதங்கள், அவர்களுக்கு விடிவு காலமாக, எப்போதும் பகலாகவே உள்ள (இருளே கிடையாது அங்கே), மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடிய மங்கல சப்தமாய் ஒலிக்கிறது.

பாதுகே! அநாதி மாயா = பாதுகையே! அநாதியான மாயையாகிற; ரஜீந் வசேந = இரவின் இருளில் வசப்பட்டவராய்; ப்ரஸ்வாப பாஜாம் = மிக்க துயரினால் அவஸ்தைப்பட்டும் (மக்களை); ப்ரதிபோதநநார்ஹாம் = எழுப்புவதற்குத் தக்கதும்; நித்யோதித வாஸரஸ்ய = எப்போதும் பிரகாசமாகவுள்ள (இருளே இல்லாத); ப்ரபாத நாந்தீமிவ = (மோக்ஷம் செல்ல) விடியில் சொல்லும் மங்கலத்வனியாக; தவாம் பச்யாமி = உன்னை (நாதத்தை) பார்க்கிறேன்.

408. ச்ருணோது ரங்காதிபதி: ப்ரஜாநாம்
ஆர்த்தத்வநிம் க்வாபி ஸமுஜ்ஜிஹாநாம்|
இதீவ மத்வா மணிபாதுகே! தவம்
மந்தப்ரசாரைர் ம்ருதுசிஞ்ஜிதாஸி||

மணி பாதரகேஷ! ஸம்ஸார துக்கத்தால் சேதனர்கள் எழுப்பும் அபயக்குரல் அரங்களின் செவிகளில் விழாமல் போய்விடுமோ என்ற பயத்துடன், நீ ஸஞ்சார வேணாகளில், மந்த கதியில், மெல்லிய நாதத்துடன் செல்கிறாய்.

மணிபாதுகே! ரங்காதிபதி: = மணி பாதுகே! ஸ்ரங்கநாதன்; க்வாபி ஸமுஜ்ஜிஹாநாம் = எங்காவது ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது; ப்ரஜாநாம் ஆர்த்த த்வநிம் = மக்களின் தீனக்குரல் ஒசை; ச்ருணோது, இதீவ மத்வா = கேட்கப்பட வேண்டும், என நினைத்து; தவம், மந்த ப்ரசாரை: = நீ, மெதுவான நடையுடன்; ம்ருது சிஞ்ஜிதா அஸி = மெல்லிய நாதம் உடையவளாக இருக்கிறாய்.

409. அந்தே மமார்த்திம் சமயிஷ்யதஸ்தாம்
அக்ரேஸ்ராண்யாபததோ முராரே:|
ச்ரமோபபந்ந: ச்ருணுயாம் பவத்யா:
சீதாநி பாதாவநி! சிஞ்ஜிதாநி||

பாதுகே! என் அந்திம வேணாயில், நான் சிரமப்பட்டபோது, உன் இனிய நாதங்களைக் கேட்கும்போது, நீ பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறாய் என்பதை நான் உணர வேண்டும்.

பாதாவநி! அந்தே மம = பாதுகையே! எனது அந்திம காலத்தில், என்னுடைய; தாம் ஆர்த்திம் சமயிஷ்யத: = அப்படி பிரஸித்தமான, வருத்ததைப் போக்க; ஆபதத: முராரே: = வருகின்ற, ஸ்ரங்கநாதனுக்கு; அக்ரேஸ்ராணி, பவத்யா: = முன்பாகவே வரும் (கேட்கும்) உனது, சீதாநி சிஞ்ஜிதாநி = குளிர்ச்சியான நாதங்களை; ச்ரமோபபந்ந: = சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவனான நான்; ச்ருணுயாம் = கேட்க வேண்டும்.

410. ஸ்வாதுநி ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! ச்ரோத்ரை: பிபந்தஸ்தவ சிஞ்ஜிதாநி|
பசந்த்யவித்யோபசிதாந் அசேஷாந் அந்தர்கதாந் ஆத்மவித: கவாயாந்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் இனிய நாதத்தைக் கேட்கும் மஹனீயர்கள் அவித்யையால் ஏற்படும் ராக-த்வேஷாதிகளை, அவர்கள் மனதிலிருந்து, போக்கடிப்பர்.

ரங்கேச்வர பாதரகேஷி! = அரங்கனின் பாதரகேஷி; ஸ்வாதாநி தவ சிஞ்ஜிதாநி = இனிமையான உன் நாதங்களை; சேராத்ரை: பிபந்த: = காதுகளால் பருகும்; ஆத்ம வித: அந்தர் கதாந் = மஹனீயர்கள், மனதில் உள்ள; அவித்யா உபசிதாந் = அவித்யையின் காரணமாய், விருத்தி அடைந்துள்ள; அசேஷாந் கஷாயாந் = ஸமஸ்தமான சப்த - விஷயங்களிலிருந்து; பசந்தி (போக்கடித்தல்) = விடுபடுகின்றனர்.

411. அவைமி ரங்காதிபதே: ஸகாசாத் அவேகூமாணேஷூ ஜேநேஷூ ரக்ஷாம்|
உதாரநாதாம் மணிபாதுகே! த்வாம் ஒழித்யநுஜ்ஞாக்ஷரம் உத்கிரந்தீம்||

மணி பாதுகே! ஜனங்கள் அரங்கனின் அருகில் வந்து, அவர்களை ரக்ஷிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கும்போது, நீ, உனது கம்பீரமான நாதத்தால், "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று கூறுகிறாயோ?

மணிபாதுகே! ஜேநேஷூ = மணி பாதுகையே! ஜனங்கள்; ரங்காதிபதே: ஸகாசாத் = யீரங்கநாதனின் ஸமீபம் வந்து; ரக்ஷாம் அவேகூமாணேஷூ = ரக்ஷணம் (காப்பாற்றுதல்) எதிர் பார்க்கையில்(வேண்டும்போது); உதார நாதாம் த்வாம் = கம்பீரமான நாதத்தை உடைய நீ; "ஓம்" இதி அநுஞாக்ஷரம் = "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று ஆறுதலான வார்த்தையை; உத்கிரந்தீம் அவைமி = சொல்பவளாக நினைக்கிறேன்.

412. மதுத்விஷ: ஸ்வைர விஹாரஹேது: மஞ்ஜஸ்வநாந் சிக்ஷியஸீவ மாத:|
பர்யந்தபாஜோர்மணிபாதரகேஷி! பத்மாதரண்யோர் மணிநூபுராணி||

தாயே! மணி பாதுகே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், உன் இனிய நாதத்தைக் கேட்கும்போது, பக்கத்திலே உள்ள, யீதேவி - பூதேவி அணிந்துள்ள தண்டைகளுக்கு, இனிய சப்தங்களைப் பழக்கி வைப்பது போல இருக்கிறது.

மாத!: மணி பாதரகேஷி! = தாயே! மணி பாதுகே!; மதுத்விஷ: ஸ்வைர விஹார ஹேது: = மது என்ற அஸ்ரானுக்குச் சத்ருவான பெருமாளின் இஷ்டப்படி ஸஞ்சாரத்திற்குக் காரணமான; (த்வாம்) பர்யந்த பாஜோ: = நீ, பக்கத்தில் இருக்கும்; பத்மா, தரண்யோ: = மகாலக்ஷ்மி - பூமாதேவி இவர்களின்; மணி நூபுராணி = தண்டைகளுக்கு; மஞ்ஜஸ்வநாந் = இனிய நாதங்களை (உன் நாதத்தால்); சிக்ஷியஸி = பழக்கி வைக்கின்றாயோ?

413. ப்ராஸ்தாநிகேஷூ ஸமயேஷூ ஸமாகதேஷூ
ப்ராப்தா பதம் பரிசிதம் த்விஜபுங்கவேந|
புஷ்ணாஸி ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! த்வம்
புண்யாஹுகோஷம் இவ கர்ப்பமணிப்ரணாதை:||

மணி பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், உன்னாள்ளே இருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும் நாதம், பகவானுக்கு ஸ்வஸ்தி மந்திரம் ஜபிப்பதைப் போல் இருக்கிறது.

மணி பாதுகே! = மணி பாதுகையே!; ரங்கந்ருபதே: ப்ராஸ்தாநிகேஷூ = அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; ஸமாகதேஷூ த்விஜபுங்கவேந பரிசிதம் ஸமயேஷூ பதம் ப்ராப்தா = பக்ஷிச்ரேஷ்டனான கருத்மானால் அடையப்பட்டுள்ள, திருவடியை அடைந்து; த்வம், கர்ப்பமணி ப்ரணாதை: = நீ, உன்னாள்ளே இருக்கும் மணிகளின் நாதத்தால்; புண்யாஹு கோஷம் = பெருமானுக்கு ஸ்வஸ்திவாசனம்; புஷ்ணாஸி இவ = சொல்வது போல.

414. ஆர்த்தத்வநே: உசிதம் உத்தரம் அந்தகாலே
கர்ணேஷா மஞ்ஜையிந்தேந கரிஷ்யனீதி|
வாஸம் பஜந்தி க்ருதிநோ மணிபாதரகேடி!
புண்யேஷா தேவி! புளிநேஷா மருத்வர்தாயா:||

மணி பாதுகே! தேவி! ஸம்லாரத் துன்பம் தாளாமல், அந்திம வேளையில் புலம்பும்போது, உன் இனிய நாதங்களால் ஸமாதானம் அளிப்பாய் என்ற காரணத்தால், சில பாக்யசாலிகள் ஸ்ரீரங்கத்தில் வாஸம் செய்கின்றனர்.

தேவி! மணி பாதரகேடி! = தேவி! மணி பாதுகையே!; க்ருதிந: அந்தகாலே = சில புண்யசாலிகள், கடைசி நாட்களில்; ஆர்த்த த்வநே: = வருத்தமுடன் கூடின குரலில் புலம்பும்போது; உசிதம் உத்தரம், கர்ணேஷா = தக்க (ஸமாதான) பதிலை, காதுகளில்; மஞ்ஜை நிந்தேந கரிஷ்யனி இதி = உன் இனிய நாதத்தால் செய்கிறாய் என்று (நினைத்து); புண்யேஷா = புளிதமான; மருத்வர்தாயா: புளிநேஷா = காவேரி மணல் திட்டில் (ஸ்ரீரங்கத்தில்); வாஸம் பஜந்தி = வசிக்கின்றனர்.

415. தூத்யே பலேர்விமதநே சகடஸ்ய பங்கே
யாத்ரோத்ஸாவேஷா ச விபோ: ப்ரதிபந்நஸக்யா|
வீராயிதாநி பிருதோபஹிதாநி நூநம்
மஞ்ஜைஸ்வநை: ப்ரதயஸே மணிபாதுகே! த்வம்||

மணி பாதுகே! ப்ரபுவான அரங்கன், மகாபலியை அடக்கிய போதும் - சகடாஸரணை முறித்த காலத்திலும் - தருமபுத்திரனுக்காகத் தூது சென்ற காலத்திலும் - உத்ஸவ காலங்களிலும், ...எப்போதும் அவரை விட்டுப் பிரியாத சினேகத்தை உடையவன் நீ ....உன் இனிய நாதத்தால், நீ, எம்பெருமானின் தீர்ச்செயல்களை, பிரளித்தப்படுத்துகிறாயோ?

மணி பாதுகே! விபோ: = மணி பாதுகையே! பெருமானின்; தூத்யே, பலே: விமதநே = தூது சென்ற போதும் - பலிச் சக்ரவர்த்தியை அடக்கிய காலத்திலும்; சகடஸ்ய பங்கே = சகடாஸரணை முறித்தபோதும்; யாத்ர உத்ஸவேஷா ச = உற்சவ கால ஸஞ்சாரங்களிலும்; ப்ரதிபந்ந ஸக்யா = அடையப்பட்டுள்ள தோழமையால்; த்வம், பிருதோபம் ஹிதாநி = நீ, பிருதுகளுடன் கூடிய; வீராயிதாநி, மஞ்ஜைஸ்வநை: = வீரனின் செயல்களை, உன் இனிய நாதங்களால்; ப்ரதயஸே, நூநம் = பிரபலப்படுத்துகிறாய், நிச்சயம்.

416. ஸ்தோதும் ப்ரவ்ருத்தம் அபி மாம் நிகமஸ்துதாம் த்வாம்
வ்யாஸஜ்யமாநகரணம் விஷயேஷ்வஜஸ்ரம|
அந்தர்மணித்வநிபி: அச்யுதபாதுகே த்வம்
ஸம்போதயஸ்யநுகலம் ஸஹஜாநுகம்பா||

அச்யுத பாதுகே! வேதங்களால் நீ துதிக்கப்படுவன் ....எனினும், நான், உன் தயையை நம்பி, ஸ்தோத்திரம் இயற்ற ஆரம்பித்தேன் .... எப்போதும் விஷயங்களிலேயே அழுந்தியிருக்கும், என் இந்திரியங்களுக்கு, உன் ரத்னங்களின் நாதம் தெளிவைக் கொடுக்கும்.

அச்யுத பாதரகேடி! = பெருமானின் பாதுகையே!; ஸஹஜ அநுகம்பயா (த்வம்) = உடன்பிறந்த, தயையுடன் கூடின நீ; நிகம ஸ்துதாம் = வேதங்களால் துதிக்கப்படுவன்; த்வாம் ஸ்தோதும் ப்ரவ்ருத்தமபி = உன்னை துதிக்க ஆரம்பித்திருந்தாலும் கூட; அஜஸ்ரம் விஷயேஷா = எப்போதும் விஷயாதிகளிலேயே; வ்யஸஜ்யமாந கரணம் மாம் = மிக அழுந்திப் போயுள்ள இந்திரியங்களை உடைய என்னை; அந்த: மணி த்வநிபி: = உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் நாதத்தால்; அநுகலம் ஸம்போதயனி = (நீ) அடிக்கடி எனக்கு நினைவுட்டுகிறாய்!!!

417. தேவஸ்ய தாநவரிபோ: மணிபாதரகேஷ!
 ப்ரஸ்தாநமங்களவிதெள ப்ரதிபந்நநாதாம்!
 மா பைஷ்ட ஸாதவ இதி ஸ்வயம் ஆஸபந்தீம்
 ஜாநே ஜகத் த்ரிதய ரக்ஷண தீக்ஷிதாம் த்வாம்||

மணி பாதரகேஷ! அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, சத்ருக்களை அழிக்க ஸஞ்சாரம் செய்யும் போது மூன்று உலகங்களையும் காப்பதில் உறுதி பூண்ட, நீ ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், "நல்லவர்களே! பயப்பட வேண்டாம்" எனக்கூறும்.

மணி பாதரகேஷ! தாநவரிபோ: = மணி பாதுகையே! அஸாரர்களின் சத்ருவான; தேவஸ்ய ப்ரஸ்தாந மங்கள விதெள = பெருமாளின், ப்ரயாண காலங்களில் கேஷமத்தைக் கோரும்; ப்ரதிபந்ந நாதாம் = அடையப்பட்ட நாதங்களை உடையவரும்; ஜகத் த்ரிதய - ரக்ஷண - தீக்ஷிதாம் = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதில் உறுதியுடையவரும் ஆன; தவாம், ஸாதவ: "மா பைஷ்ட" இதி ஸ்வயம் ஆஸபந்தீம் ஜாநே = நீ, நல்லவர்களைப் பார்த்து, "பயம் தேவையில்லை" என்று நீயாக, சொல்கிறாய் என்று அறிவேன்.

418. ஸ்வச்சந்த விப்ரமகதெள மணிபாதுகே! த்வம்
 பாதாரவிந்தம் அதிகம்ய பரஸ்ய பும்ஸः:
 ஜாதஸ்வநா ப்ரதிபதம் ஜபஸீவ ஸுக்தம்
 வித்ராவணம் கிமபி வைரிவருதிநீநாம்||

பாதுகே! பரம புருஷனான பெருமாள், விளையாட்டாக ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளிலும், தாமரை மலர் போன்ற அவரது திருவடிகளில் உள்ள நீ, ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், சத்ரு ஸேணையைத் துரத்தி அடிக்கும், மந்திரங்களை ஜபிப்பதைப் போல இருக்கின்றன.

மணி பாதுகே! பரஸ்ய பும்ஸः: = மணி பாதுகையே! பரம புருஷனான; ஸ்வச்சந்த விப்ரம கதெள = (பெருமாளின்) தன்னிட்டப்படியான விளையாட்டு ஸஞ்சாரங்களில்; த்வம், பாதாரவிந்தம் அதிகம்ய = நீ திருவடியை அடைந்து, (உன்னால்); ஜாதஸ்வநா = ஏற்படும் நாதங்களால்; வைரி வருதிநீநாம் வித்ராவணம் = எதிரி ஸேணைகளைத் துரத்தக் கூடிய; கிமபிஸுக்தம் = விவரிக்க முடியாததான மந்திரத்தை; ப்ரதி பதம் ஜபஸீவ = ஒவ்வொரு அடியிலும் (at each step) ஜபிக்கிறாய் போல.

419. ரக்ஷார்த்தம் ஆச்சிதஜ்ஜநஸ்ய ஸமுஜ்ஜிஹாநே
 ரங்கேச்வரே சரதி சேஷபுஜங்கதல்பாதி
 நாதாஸ்தவ ச்ருதிஸ்கா மணிபாதரகேஷ!
 ப்ரஸ்தாந சங்கநிந்தாத் ப்ரதமே பவந்தி||

மணிபாதரகேஷ! அரங்கன் சரத் காலத்தில், ஆதிசேஷப்படுக்கையிலிருந்து, உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஆச்சிதர்களைக் காப்பாற்ற, எழுந்தருளும் போது, உன் இனிய நாதம், சங்கம் (conch) முதலிய வாத்யங்களின் ஒலியை விட, மேலானதாக இருக்கிறது.

மணி பாதரகேஷ! ரங்கேச்வர = மணி பாதுகையே! ரங்கநாதன்; சரதி ஆச்சிதஜ்ஜநஸ்ய ரக்ஷார்த்தம் = சரத் காலத்தில், தன்னை அடைந்த மக்களை ரக்ஷிக்க வேண்டி; சேஷ புஜங்க தல்பாத் ஸமுஜ்ஜிஹாநே = ஆதிசேஷன் என்ற பாம்புப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கும் போதே; ச்ருதி ஸ்கா: தவ நாதா: = காதுக்கு இனிமையான, உன் நாதங்கள்; ப்ரஸ்தாந சங்க நிந்தாத் = பிரயாணத்திற்காக உள்ள, சங்கின் ஒலியை விட; ப்ரதமே பவந்தி = முன்னதாக ஆகின்றன.

420. நித்யம் பதாம்புருஹயோரிஹ கோபிகாம் த்வாம்
 கோபீஜங்நப்ரியதமோ மணிபாதரகேஷ!|
 ஸம்பந்நகோவிவிபவாம் கதிபிர்நிஜாபி:
 ப்ரீத்யேவ ந த்யஜதி ரங்கஸமா சரிதோபி||

மணி பாதரகேஷ! பெருமானின் திருவடிகளுக்கு ரகையாக இருப்பவன் நீ அன்றோ? அவருக்கு உன் மீது பிரியம் அதிகம் / அவர் உன்னை எப்போதும் விடுவதில்லை. ஸம்ருத்தியான நாதத்தை உடைய உன்னை, அவர் ரங்க விமானத்தை அடையும்போதும் விடுவதில்லை.

மணி பாதரகேஷ! பதாம்புருஹயோ: நித்யம் கோபிகாம் = மணி பாதுகையே! தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை, எப்போதும், காப்பாற்றுபவளும்; நிஜாபி: கதிபி: ஸம்பந்ந கோவி விபவ: த்வாம் = தனது ஸ்ரூசாரங்களாலே, ஸமிருத்தியான கோவி (Lord நாதம்) ஸம்பத்தை உடைய உன்னை; இஹ, கோபீஜங் ப்ரியதம: ரங்க ஸமா சரிதோ அபி = இந்த உலகத்திலே, இடைச்சிகளுக்கு மிக, ப்ரியரான பெருமான், ரங்க விமானத்தை அடைந்த போதும்; ப்ரீத்யேவ, நத்யஜதி = (உன் மீதுள்ள) ப்ரீதியால், உன்னை விடுகின்றதில்லை.
 ("கோபிகா" என்ற சொல்லுக்கு, ரக்ஷிக்கின்றவன் என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு. "இடைச்சி" என்று மற்ற பொருள்.)

421. ப்ராய: பதாவநி! விபோ: ப்ரணதார்த்திஹந்து:
 ப்ரஸ்தாநமங்கள விதெள ப்ரதமோத்யதாநி|
 த்வச்சிஞ்ஜிதாநி ஸபதி ஸ்வயம் ஆரபந்தே
 காலோசிதாந் கநககாஹளஸங்கநாதாந||

பாதுகையே! எம்பெருமான், ஸேவிப்போரின் துயர்நீக்கப் புறப்படும் வேளையில், நீ உண்டாக்கும் நாதங்கள், பிரயாண காலத்தின்போது, சங்கம் பேரிகை முதலான வாத்தியங்களின் ஓசையைப் போல இருக்கின்றன.

பதாவநி! ப்ரணத ஆர்த்தி ஹந்து: விபோ:, ப்ரஸ்தான மங்கள விதெள = பாதுகே! ஸேவிப்போரின் கஷ்டத்தைப் போக்கடிக்கும் பெருமானின் பிரயாணத்தின் போது, கேடுமத்தை உண்டு பண்ணை; ப்ரதம உத்யதாநி = முதலில், உண்டாகின்ற; த்வத் சிஞ்ஜிதாநி = உனது, நாதங்கள்; கால உசிதாந், கநக காஹளஸங்கநாதான் = அந்தக் காலத்துக்குத் தகுந்த, பொன்மயமான பேரிகை - சங்கம் ஆகியவைகளின் நாதத்தை; ஸபதி, ஸ்வயம், ப்ராய: = சீக்கிரமே, நீ, தானாகவே (அநேகமாய்); ஆரபந்தே = ஆரம்பிக்கின்றாய்.

422. ஆம்ரேடித ச்ருதிகணைர் நிநதைர்மண்நாம்
 ஆம்நாயவேத்யம் அநுபாவம் அபங்குரம் தே|
 உத்காஸ்யதாம் நியதம் இச்சஸி ஸாமகாநாம்
 தாநப்ரதாநமிவ சௌரிபதாவநி! த்வம்||

பெருமானின் பாதுகையே! எம்பெருமானின் ஸ்ரூசார வேளைகளில், நீ ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், ஸாமகானம் செய்வோருக்குப் பாடம் சொல்லித் தருவது மாதிரி உள்ளது.

சௌரி பதாவநி! த்வம் = பெருமானின் பாதுகே! நீ; ஆம்நாய வேத்யம் அபங்குரம் அநுபாவம் = வேதங்களால் அறியக்கூடிய குறைவற்ற, பெருமையை அடைந்தவன்; தே அநுபாவம் உத்காஸ்யதாம் = உன் பெருமையைப் பாடுகின்ற; ஸாமகாநாம் = ஸாமவேதம் கானம் செய்பவர்களின்; ஆம்ரேடித ச்ருதி கணை: = திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் வேதங்களின் கூட்டம்; மண்நாம் நிநாதை: = (உனது) ரத்னங்களின் இனிய நாதங்களால்; தாந ப்ரதாநம்

நியதம் இச்சளி இவ = உரிய ஸ்வரங்களை (ஸாமகானத்திற்குத் தக்க) தனித்தனியே, சொல்லிக் கொடுப்பது போல.

423. ரத்யாஸூ ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதரகேஷ!
- த்வத்கர்ப்பரத்நஜநித: மதுர: ப்ரணாத: |
- ஸந்தர்சநோத்ஸூகதியாம் புரஸூந்தரீணாம்
- ஸம்பத்யதே ச்ரவணமோஹந மந்தரகோஷ:||

மணி பாதரகேஷ! பெருமாளின் ஸஞ்சார காலங்களில், நீ உண்டாக்கும் இனிய நாதம், அரங்கனை ஜேவிக்க வரும் நாரீமணிகளின் காதுகளை மயக்கும் மந்திரமாய் ஒலிக்கின்றது.

மணி பாதரகேஷ! த்வத் = மணி பாதுகையே! உண்ணுடைய; கர்ப்ப ரத்ந ஜநித: = உள்ளிருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும்; மதுர: ப்ரணாத: = மதுரமான நாதங்கள்; ரத்யாஸூ ரங்க ந்ருபதே: = வீதிகளில், ஸ்ரங்கநாதனை; ஸந்தர்சந உத்ஸூக தியாம் = பார்க்க ஆசைப்படும் மனதையுடைய; புரஸூந்தரீணாம் = பட்டணத்துப் பெண்களுக்கு; ச்ரவணமோஹந = காதுகளை மயக்கும்; மந்தர கோஷ: ஸம்பத்யதே = மந்திர கோஷமாக உள்ளது.

424. ஆகஸ்மிகேஷு ஸமயேஷ்வார்ய ப்ருத்யாந்
- அந்த:புரம் விசதி ரங்கபதெள ஸலீலம் |
- வ்யாமோஹநேந பவதீ ஸாத்ருசாம் அதீதே
- மஞ்ஜூஸ்வநேந மதநோபாநிஷத்ரஹஸ்யம்||

பாதுகே! எதிர்பாராத வேளைகளில், பெருமாள் அந்தப் புரங்களில் பிரவேசிக்கும் ஸமயம், நீ ஒலிக்கும் நாதம், பிராட்டிமாருக்கு, மன்மத சாஸ்திரத்தின் பொருளைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றதோ?

ரங்கபதெள, ஆகஸ்மிகேஷு ஸமயேஷு = ரங்கநாதன், எதிர்பாராத ஸமயங்களில்; ப்ருத்யாந் அபவார்ய = வேலைக்காரர்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு; அந்த:புரம் விசதி = அந்தப்புரத்தில் பிரவேசிக்கும்போது; வ்யாமோஹநேந மஞ்ஜூஸ் ஸ்வநேந பவதீ = மயக்குகின்ற, இனிய நாதங்களால், நீ; ஸாத்ருசாம், ஸலீலம் மதந உபநிஷத் ரஹஸ்யம் = பிராட்டிமாருக்கு, (அந்த வேளைக்கு உகந்த) மன்மத சாஸ்திரத்தின் அர்த்தங்களை; அதீதே = சொல்லித் தருகிறாயோ?

425. யாத்ராவிஹார ஸமயேஷு ஸமுத்திதம் தே
- ரங்காதிபஸ்ய சரணாவநி! மஞ்ஜூநாதம் |
- பர்யாகுலேந்த்ரிய ம்ருக க்ரஹணாய பும்லாம்
- ஸம்மோஹநம் சபர்கீதம் இவ ப்ரதீம:||

பாதுகே! எம்பெருமானால் தரப்பட்ட, கண் முதலிய இந்திரியங்கள் பகவத் கைங்கரயத்தில் ரடுப்டாமல், கெட்ட வழிகளில் செல்கின்றன. உண்ணுடைய இனிய நாதங்களால் நீ என்ன செய்கிறாய்? காட்டில் அலையும் மான்களை, ஒரு வேடன் பாட்டுப்பாடி, மறைந்துள்ள குழியில் விழச்செய்து, பிடிப்பது போல, மக்களின் இந்திரியங்களைக் கட்டிப் போடுகிறாய்.

சரணாவநி! ரங்காதிபஸ்ய = பாதுகையே! ஸ்ரங்கநாதனின்; யாத்ரா, விஹார ஸமயேஷு = ஸஞ்சார விளையாட்டு வேளைகளில்; ஸமுத்திதம், தே மஞ்ஜூஸ் நாதம் = ஏற்படும், உனது இனிய நாதம்; பும்லாம் பர்யாகுல இந்த்ரிய ம்ருக க்ரஹணாய = மக்களுடைய, கலங்கியிருக்கும் இந்திரியங்களாகிற, மான்களைப் பிடிக்க; ஸம்மோஹநம் சபர்கீதம் இவ ப்ரதீம: = மயக்கும், வேடநுடைய பாட்டைப்போல நினைக்கிறோம்.

426. ப்ராயேண ஸஹ்யதுஹிதர் நதராஜகந்யா
 ஜாமாதுராகமநஸசிசநம் ஈஹமாநா|
 மஞ்ஜஸப்ரணாத ஸப்பகைர் மணிபாதுகே! தவாம்
 அந்தர்யுதாம் அக்ருத யெளதக ரத்ந கண்டை:||

மணிபாதுகையே! மகாலக்ஷ்மி அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சீர்வரிசையிலிருந்து, ரத்னங்களை உன் குமிழில் போட்டானோ? ....உன்னை அனிந்து கொண்டு, அரங்கன் காவேரிக்கு எழுந்தருளும் வேளைகளில், மாப்பிள்ளையின் வருகையை, முன்கூட்டியே மாமியாருக்கு (காவேரி) அறிவிக்க? (மகாலக்ஷ்மி - ஸமுத்ர ராஜனின் மகன்; அனைத்து நதிகளும், ஸமுத்ர ராஜனின் மனைவிகள் - எனவே, காவேரி அரங்கனுக்கு மாமியார்).

மணி பாதுகே! நதராஜ கந்யா = மணி பாதுகே! ஸமுத்திர ராஜனின் பெண்ணான மகாலக்ஷ்மி; ஸஹ்ய துஹிது:, ஜாமாது: ஆகமந ஸசிசநம் ஈஹமாநா = ஸஹ்ய பர்வதத்தின் பெண்ணான காவீரிக்கு மாப்பிள்ளையின் வரவைத் தெரிவிக்க ஆசையுடையவளாக; மஞ்ஜஸப்ரணாத ஸப்பகை: = இனிய நாதத்தால் அழகானதும்; யெளதக ரத்ந கண்டை: = சீர் வரிசையில் கிடைத்த ரத்னங்களின் பொடிகளை, ப்ராயேண த்வாம் அந்த: = அநேகமாய், உன் உள்ளே; யுதாம் அக்ருத = போட்டாள் போலும்!

427. நித்யம் விஹாரஸமயே நிகமாநுயாதை:
 விகேஷபதாண்டவித கர்ப்பமணி ப்ரஸுதை:|
 நாதை: ஸ்வயம் நரகமர்த்தந பாதரகேஷ!
 நாதாவஸாந நிலயம் வதஸீவ நாதம்||

பாதுகே! யோகிகள் காவேரிக்கரையில் தியானம் செய்கின்றனர். உன் ஸஞ்சாரத்தில் ஏற்படும் நாதங்கள், அந்த யோகிகளுக்குப் பெருமாளின் இருப்பிடத்தைக் காட்டுகின்றன.

நரக மர்த்தந பாதரகேஷ! = நரகாஸராணைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே!; விஹார ஸமயே = ஸஞ்சார வேளைகளில்; நித்யம் நிகம அநுயாதை: = எப்போதும், வேதங்களால் தொடரப்படுவனும்; விகேஷப தாண்டவித = அடிவைப்பின்போது, அசைவதால் ஏற்படும்; கர்ப்ப மணி ப்ரஸுதை: நாதை: = உள்ளிருக்கும் ரத்னங்கள் உண்டாக்கும் சப்தங்களால்; நாதம், நாத அவஸாந நிலயம் ஸ்வயம் வதஸி இவ = அரங்கனை, பாதுகா சப்தத்தின் முடிவிலே, ஸேவை ஸாதிப்பதை நீயாகச் சொல்கின்றாய்.

428. ஸாதாரணேஷ யுவயோர் மணிபாதரகேஷ!
 தேவஸ்ய தாநவரிபோஸ் த்ரிஷீ விக்ரமேஷ:|
 அத்யாபி சிஞ்ஜிதமிவாதநுவர்த்தமாநம்
 ந்யூநாதிகத்வ விஷயம் கலஹும் ப்ரதீம:||

மணி பாதரகேஷ! ஸஞ்சார வேளைகளில், நீங்கள் இருவரும் ஏற்படுத்தும் நாதங்களை, நான் இவ்விதம் நினைக்கிறேன் ...."த்ரிவிக்ரமனாக, பெருமாள் மூன்று அடிகளாக அளந்தபோது, எந்தத் திருவுடி 2 அடிகள் (steps) அளந்தது? ... எது 1 அடி மட்டும் அளந்தது" என்ற சண்டை, இன்னும் தீரவில்லை போலும்! உங்களுக்கு?

மணி பாதரகேஷ! தாநவரிபோ: தேவஸ்ய, த்ரிஷீ விக்ரமேஷ = மணி பாதுகையே! அஸரர்களின் சத்ருவான பெருமாள், மூன்று அடிகளால் அளந்த விஷயத்தில்; ந்யூந அதிகத்வ விஷயம் கலஹும் = குறைவு - அதிகம் என்பது பற்றியதான சண்டை; அத்யாபி, யுவயோ: அநுவர்த்தமாநம் = இன்னமும், உங்கள் இருவரிடமும் நடப்பதாக; ஸாதாரணேஷ சிஞ்ஜிதமிவாத ப்ரதீம: = (உங்களின்) ஸாதாரணமான, ரத்ன நாதங்களால் அறிகிறோம்.

429. ப்ராய: பதாவநி! விபோ: ப்ரண்யாபராதே
 மாநக்ரஹம் சமயிதும் மஹிஷீஜநாநாம்|
 உச்சாரயந்தி நிநதைஸ்தவ கர்ப்பரத்நாநி
 உத்காதம் அக்ஷரம் உபாச்ரய பாரதீநாம்||

பாதுகே! பிராட்டிமாருக்கு, சில ஸமயங்களில், பெருமாளிடம் ஊடல் காரணமாக கோபம் .... அப்போது, நீ, ப்ரணவம் போல் ஒலிக்கும், உன்னுடைய, இனிய நாதங்களால், அவர்களுடைய கோபத்தைப் போக்கடிப்பாய்.

பதாவநி! விபோ: ப்ரணய அபராதே மஹிஷீ ஜநாநாம் மாநக்ரஹம் = பாதுகையே! பெருமாளின் ஸ்னேகத்தில் (ஏற்படும் குற்றத்தால்), பிராட்டிமாரின் கோபம் (ஊடல்) எனும் பிசாசை; சமயிதும், தவ கர்ப்ப ரத்நாநி = போக்கடிக்க, உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின்; நிநதை: உபாச்ரய பாரதீநாம் உத்காதம் அக்ஷரம் ப்ராய: உச்சாரயந்தி = நாதம், ஸமீபத்தில் இருக்கும், வேதங்களின் ஆரம்பமாகிற அக்ஷரத்தை (ஓம்) - சொல்கிறதோ!

430. அந்த: சரேஷா பவநேஷா ஜிதேஷ்விஜ்ஞா:
 ப்ரத்யங்முகீம் பரிணமய்ய மந:ப்ரவ்ருத்திம்|
 ஆஸ்வாதயந்தி ஸரஸம் மணிபாதரகேஷ!
 நாதாவஸாநஸமயே பவதீநிநாதம்||

மணி பாதரகேஷ! சரீரத்துக்குள் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராண வாயுவை, யோகிகள் ஸ்வாதீநம் பண்ணி (conquer), அதன் நாதத்தைக் கேட்க முடிகிறது என்பர். அந்த சப்தமே நின்று போகும் போது, உன்னை அணிந்து கொண்டு, பெருமான் எழுந்தருளும்போது ஏற்படும் நாதத்தை, அந்த யோகிகள் அநுபவிக்கின்றனர்.

மணி பாதரகேஷ! அபிக்ஞா: = மணி பாதரகேஷ! யோகிகள்; அந்த: சரேஷா பவநேஷா = (சரீரத்தின்) உள்ளே ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராண வாயுவை; ஜிதேஷா, நாத அவஸாந ஸமயே = ஸ்வாதீநப்படுத்தி, அந்த ப்ராண வாயுவின் நாதம் நிற்கும்போது; மந: ப்ரவ்ருத்திம் ப்ருத்யங்முகீம் பரிணமய்ய = மனதின் வ்யாபாரத்தை (செயலை), ஆத்ம விஷயமாக உண்டாக்கி; பவதீ நிநாதம் = உன் இனிய நாதத்தை; ஸரஸம் ஆஸ்வாதயந்தி = பரீதியுடன் அநுபவிப்பர்.

431. தாக்ஷிண்யம் அத்ர நியதம் நியதா ஸாதாஸ்மிந்
 இத்யுத்கதோ நியதம் அச்யுத பாதரகேஷ!!|
 ப்ரத்யேக ஸம்ச்ரித பதஸ்துதயே பவத்யோ:
 ஸங்கர்ஷவாத இவ மத்யமணிப்ரணாத:||

அச்யுதனின் பாதுகே! உங்கள் இருவரின் மணிகள் ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், உங்களை அடைந்த திருவடிகளின் உயர்வைப்பற்றி, நீங்கள் சண்டை போட்டுக்கொள்ஸ்வதைப் போல இருக்கிறது ... "வலது திருவடியில் தாக்ஷிண்யம் இருக்கிறது; எனவே அதுவே உயர்ந்தது; இல்லை - இடது திருவடியிலே அமிருதம் உண்டு - அதுவே உயர்ந்தது" என்று.

அச்யுத பாதரகேஷ! பவத்யோ: = பெருமாளின் பாதுகே! உங்களுடைய; மத்ய மணி ப்ரணாத: = நடுவில் உள்ள ரத்னங்களின் நாதங்கள்; ப்ரத்யேக ஸம்ச்ரித = தனித்தனியே அடையப்பட்டுள்ள; பத ஸ்துதயே = திருவடியை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் முகமாய்; "அத்ர தாக்ஷிண்யம்: நியதம் = "இதிலே தாக்ஷிண்யம் தவறாமல் இருக்கிறது"; "அஸ்மிந் ஸாதா" நியதா = "இந்த (இடது) திருவடியிலே அமிருதம் இருக்கிறது"; இதி நியதம் உத்கத: = என,

எப்போதும் எழும்புகின்ற (ஏற்படும்); ஸங்கர்ஷ வாத இவ = சண்டை வார்த்தையைப் போல. (அச்யுதன் = ஆச்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதில் தவறாதவன்).

432. ஸஞ்சாரகேளிகலஹாயிதகர்ப்பரத்நா

ஸாம்லித்திகம் ஸகலவஸ்துஷூ ஸார்வபௌமம்|
ரக்ஷார்த்திநாம் ப்ரதயஸீவ புதாவநி! தவம்
ரங்கேச்வரஸ்ய நிரவக்ரஹம் ஆந்ருசம்ஸ்யம்||

பாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும் இனிய நாதங்கள், எம்பெருமானை ஆச்ரியிக்கும் அனைவர் மேலும், தடையின்றிப் பாயும் அவருடைய கருணையைப் பிரஸித்தப்படுத்துகின்றன.

பதாவநி! ஸஞ்சார கேளி = பாதுகே! ஸஞ்சாரம் என்ற விளையாட்டின் போது; கலஹாயிதகர்ப்ப ரத்நா தவம், ரங்கேச்வரஸ்ய = ஒன்றுக்கொன்று உராய்வதால் உண்டாகும், உனது ரத்னங்களின் இனிய நாதங்கள் அரங்கனின்; ரக்ஷார்த்திநாம் ஸகல ஜந்துஷூ = காப்பாற்றக் கோரும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும்; ஸாம்லித்திகம் = ஸ்வபாவமானதும்; ஸார்வபௌமம் = அனைவரும் அறிந்ததும்; நிரவக்ரஹம் ஆந்ருசம்ஸ்யம் = தடங்கலின்றிப்பாயும் கருணையை; ப்ரதயஸீவ = பிரஸித்தப்படுத்துகிறாய் போலும்!

433. ப்ராப்தும் பரம் புரிசயம் புருஷம் முநீநாம் அப்யஸ்யதாம் அநுதிநம் ப்ரணவம் தரிமாத்ரம்| ஞீரங்கராஜசரணாவநி! சிஞ்ஜிதம் தே சங்கே ஸமுந்நயன ஸாமவிசேஷகோஷம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! பெருமாளை அடைய, முனிவர்களும் / ரிஷிகளும் ப்ரணவமந்திரத்தைத் தியானிக்கின்றனர் .... அப்யடிப்பட்டவர்களை ஸாமகானம் செய்து கொண்டே, பெருமாளிடம் (வைகுந்தம்) அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறுகின்றன சாத்திரங்கள் ... உன் நாதம் அந்த ஸாமகானம் போன்றது.

ஞீரங்கராஜ சரணாவநி! = ஞீரங்கராஜனின் பாதுகே!; பரம் புரிசயம் புருஷம் = மிக மேலானதும், எல்லாருடைய இதயத்திலே உள்ளவருமான பெருமாளை; ப்ராப்தும், தரிமாத்ரம் = அடைவதற்கு, மூன்று மாத்திரைகளைக் கொண்ட; ப்ரணவம் அநுதிநம் = "ஓம்" காரத்தை, தினமும்; அப்யஸ்யதாம் முநீநாம் = ஜபிக்கும் யோகிகளை; ஸமுந்நயன ஸாம விசேஷ கோஷம் = அழைத்துச் செல்லும் ஸாம கானமாக; தே சிஞ்ஜிதம் சங்கே = உன் இனிய நாதம் உள்ளது (நினைக்கிறேன்).

434. நித்யம் ஸமாஹிததியாம் உபதர்சயந்தீ நாகேசயம் கிமபி தாம நிஜோர்த்வபாகே!| ஹ்ருதகர்ணிகாமநுகதா மணிபாதுகே! தவம் மஞ்ஜூஸ்வநா ஸ்புரவி வாக்ப்ரமர் பரேவ||

மணிபாதுகே! வேறு விஷயங்களில் அலைபாயாமல் மனதை நிலைநிறுத்தும் யோகியர், ஆதிசேஷன் மேல் சயனம் கொண்டுள்ள அரங்கனை மட்டுமே தியானிப்பர். உன் இனிய நாதங்களால், நீ, உன் மீதுள்ள அந்தப் பெருமாளைக் காண்பிக்கிறாய். மிக உயர்ந்ததான வேதத்தின் ஒலி போலவும் உள்ளது உன் இனிய நாதங்கள்.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; கிமபி தாம = இன்னதென்று விவரிக்கழுதியாத தேஜஸைக் (கறுமை நிறம்) கொண்டவரும்; நாகேசயம் = ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளி கொண்டுள்ள அரங்கனை, ... (நீ); ஸமாஹித தியாம = வேறு விஷயங்களிலே அலைபாயாத மனம் உடையோரின்; ஹ்ருத் கர்ணிகாம் அநுகதா = ஹ்ருதயம் எனும் காயை அடைந்து; நிஜ ஊர்த்வ பாகே உபதர்சயந்தீ = உன் மேலே காண்பித்து; மஞ்ஜூஸ் ஸ்வநா தவம் பரா வாக்

ப்ரமர்வ ஸ்புரஸ் = இனிய நாதத்துடன் கூடிய நீ, உயர்ந்த வேதமெனும் பெண் வண்டு போல விளங்குகிறாய்.

435. மாநேஷ்ட தாநவரிபோர் மணிபாதரகேஷ!
- த்வாமாச்சிரிதேஷ்ட நிகமேஷ்வவதீரிதேஷ்ட
மஞ்ஜூஸ்வநூர்வதஸி மைவமிதீவ மாதः!
வேலாம் லிலங்கயிஷதோ மநுஜாந் நிரோத்தும்||

மணி பாதுகே! வேதங்கள் கூறும் ப்ரமாணங்களை மதிக்காமல், மீறுபவர்களைப் பார்த்து (Jains - Buddhists) "இப்படிச் செய்வது தவறு" என்று, நீ உனது நாதங்கள் வாயிலாகக் கூறுகிறாய்.

மாதः! தானவரிபோ: மணி பாதரகேஷ! = தாயே! அஸரர்களின் சத்ருவான பெருமாளின் பாதுகையே; த்வாம் ஆச்சிரிதேஷ்ட நிகமேஷ்ட = உன்னை ஆச்சரித்துள்ள, வேதங்களாகிற; மாநேஷ்ட அவதீரிதேஷ்ட = ப்ரமாணங்கள், அலக்ஷ்யம் பண்ணப்பட்டும்; வேலாம் லிலங்கயிஷத: = கட்டுப்பாட்டை தாண்ட நினைக்கும்; மநுஜாந் நிரோத்தும் = மக்களைத் தடுத்து நிறுத்த; மஞ்ஜூஸ் ஸ்வநூர்: = (நீ) உன் இன்பமான நாதங்களால்; ஏவும் மா இதி வதஸீவ = "இம்மாதிரிச் செய்யாதே" எனச் சொல்கிறாயோ!

436. க்ரந்தத்ஸூ காதரதயா கரணவ்யபாயே
ரங்கோபஸ்யசிதேஷ்ட ஜேநேஷ்வலக்ஷ்யம்|
ஆஸீதஸி த்வரிதமஸ்கலிதாநுகம்பா
மாதேவ மஞ்ஜூஸ்நிந்தா மணிபாதுகே! தவம்||

மணிபாதுகே! ஸ்ரீரங்கத்திலே வாஸம் செய்யும் மக்கள், அவர்களுடைய கடைசி முச்ச பிரியும் வேளையில், பயத்தால் துக்கப்படும் ஸமயம், நீ, ஒரு தாயைப் போல, மிக்க தயையுடன், உன் நாதங்களால் அவர்களை ஆச்சவாஸப்படுத்துகிறாய்.

மணிபாதுகே! ரங்க உபசஸ்ய = மணிபாதுகையே! ஸ்ரீரங்கத்தின் எல்லைக்குள்; சயிதேஷ்ட ஜேநேஷ்ட = படுத்துக் கொண்டுள்ள (வசிக்கும்) மக்கள்; கரண வ்யபாயே, காதரதயா = இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போகும் வேளையில் பயத்தினால்; அலக்ஷ்யம், க்ரந்தத்ஸூ = ஒன்றும் புரியாமல், அழும்போது; தவம், அஸ்கலித அநுகம்பா = நீ, தடங்கலற்ற தயையை உடையவாக; மாதேவ, மஞ்ஜூஸ் நிநாதா = ஒரு தாயைப்போல, உன் இனிய நாதங்களுடன்; த்வரிதம் ஆஸீதஸி = வேகமாய் அருகில் வருகிறாய்.

437. பாஸ்வத் ஸ்வர்ணவுபுஷாம் மணிபாதரகேஷ!
பத்மாஸஹாயபதபத்மவிபூஷணாநாம்|
மஞ்ஜீர சிஞ்ஜிதவிகலபிதமஞ்ஜூநாதா
மஞ்ஜூஷிகேவ பவதீ நிகமாந்தவாசாம்||

மணி பாதரகேஷ! ஸ்வர்ணமயமான சரீரத்தினளான மகாலக்ஷ்மியின் புருஷன் - எம்பெருமாளின் தாமரை மலை ஒத்த திருவடிகளில், உன் நாதம், தண்டையின் ஒலி போல சப்திக்கின்றது.

மணி பாதரகேஷ! மஞ்ஜீர சிஞ்ஜித = மணி பாதுகையே! தண்டையின் சப்தத்துடன்; விகல்பித மஞ்ஜூநாதா, பவதீ = சமமான, இனிய நாதம் உடைய, நீ; ஸ்வர்ண வுபுஷாம் பாஸ்வத் பத்மா ஸஹாய பத பத்ம = தங்கமயமான சரீரத்தை உடைய மகாலக்ஷ்மியின் துணைவரான, பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகட்கு; விபூஷணாநாம், நிகமாந்த வாசாம் மஞ்ஜூஷிகேவ = ஆபரணம் போலத் திகழும் வேதங்களுக்கு, பெட்டி போல (casket) இருக்கிறாய்.

438. ரங்கேசுபாதகமலாத் த்வததீநவ்ருத்தே:
அந்யேஷா கேஷாசிதலக்ஷ்யமநந்யவேத்யம்|
ஆம்நாயகூடமபஹிர்மணிபி: க்வணாத்பி:
நேதீயஸாம் ப்ரதயஸீவ நிஜாநுபாவம்||

அரங்கனின் தாமரை மஸர் போன்ற திருவடிகள் உனக்கு அதீனம். உன்னாலும், எம்பெருமானாலும் மட்டுமே அறியக்கூடிய, அத்திருவடிகளின் பெருமை, வேதங்களாலே மறைத்துக் கூறப்பட்டிருந்து ... உன் இனிய நாதங்கள், அந்தப் பெருமையை, அருகே உள்ளவர்கட்டு பிரஸித்தப்படுத்துகிறது.

த்வத் அதீன வருத்தே: = உனக்கு அதீனமான வியாபாரத்தை உடையதும்; ரங்கேச பாதகமலாத் = அரங்கனின் தாமரையொத்த திருவடியைக்காட்டிலும்; அந்யேஷா கேஷாசித் = வேறான எந்த ஒரு இடத்திலும்; அலக்ஷ்யம், அநந்ய வேத்யம் = காண முடியாததும், தன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் அறிய முடியாததும்; ஆம்நாய கூடம் = வேதங்களும் கூட மறைத்தே கூறியுள்ளதும்; நிஜாநுபாவம், நேதீயஸாம் = உன் பெருமை, அருகே இருப்பவர்களுக்கு; அபஹிர் மணிபி: க்வணாத்பி: = உன்னுள் உள்ள ரத்தினங்கள் சப்தம் (நாதம்); ப்ரதயஸீவ = பிரஸித்தி படுத்தும்.

439. காலோபபந்நகரணாத்யயநிர்விசேஷ்டே
ஜாதஸ்ரமே மயி ஜநார்த்தநபாதரகேஷ!|
ஆச்வாஸநாய புரத: ப்ரஸரந்து மாத:
வார்த்தாஹராஸ்தவ ரவா: சமிதார்த்தயோ மே||

ஜநார்த்தந பாதரகேஷ! என் அந்திம வேளையில், அனைத்து இந்திரியங்களும் நசித்து, நான் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, உன் இனிய நாதங்கள் கேட்கவேண்டும் ... பெருமாள் வருகிறார் என்ற செய்தியை, நான் அதனால் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஜநார்த்தந பாதரகேஷ! மாத: = பெருமாளின் பாதுகே! தாயே!; கால உபபந்ந கரண அத்யய நிர்விசேஷ்டே ஜாத ஸ்ரமே = கடைசி காலத்தில், ஏற்படும் இந்திரியங்களின் நாசத்தால், ஒன்றும் புரியாது போவதால் உண்டாகும் சரமத்திலிருந்து; மே ஆச்வாஸநாய வார்த்தா ஹ்ரா: = என்னைச் சமாதானப்படுத்த, செய்தியைக் கொண்டு வருபவரும்; சமித ஆர்த்தய: = வருத்தத்தைப் போக்கடிப்பவரும் ஆன; தவ ரவா: மயி = உன்னுடைய நாதங்கள், என்னிடம்; புரத: ப்ரஸரந்து = முன்னே (பெருமாளுக்கு முன்னே) பரவ வேண்டும்.

440. ஸம்ரக்ஷணாய ஸமயே ஜகதாம் த்ரயாணாம்
யாத்ராஸா ரங்கந்ருபதேருபதஸ்துவீஷ
ஸம்பத்ஸ்யதே ச்ருதிஸ்ரகைர்மணி பாதரகேஷ!
மங்கல்யஸுக்திரநகா தவ மஞ்ஜூநாதை:||

மணி பாதரகேஷ! ஸுரங்கநாதன் மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்ற, யாத்திரை புறப்படுகிறார். அந்த வேளையில், காதுகளுக்கு இன்பமாக ஒலிக்கும் உன் நாதங்கள், மங்கல வாசகங்களாகின்றன.

மணி பாதரகேஷ! ரங்கந்ருபதே: = மணி பாதுகையே! அரங்கன்; த்ரயாணாம் ஜகதாம் ஸம்ரக்ஷணாய = மூன்று உலகங்களையும் ரக்ஷிக்க; யாத்ராஸா உபதஸ்துவீஷ ஸமயே = பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளும் காலத்தில்; ச்ருதி ஸ்ரகை: தவ மஞ்ஜூ நாதை: = காதுகளுக்கு ஸகமான, உன் இனிய நாதம்; அநகா மங்கல்யஸுக்தி: = குற்றமற்ற, மங்கல வார்த்தையாக; ஸம்பத்ஸ்யதே = ஏற்படுகிறது.

441. கர்போபலைர்கமநவேகவசாத் விலோலை:
 வாசாலிதா மதுபிதோ மணிபாதுகே! த்வம்|
 ப்ரஸ்தெளவி பாவிததியாம் பதி தேவயானே
 ப்ரஸ்தாநமங்களம்ருதங்கவிசேஷகோவம்||

மணி பாதுகே! சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஒன்றை அனுஷ்டித்து (பக்தி/ப்ரபத்தி), ஆத்மா அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய் யாத்திரை கிளம்பும்போது நீ, உன் இனிய நாதங்களால், அந்த யாத்திரைக்கு, மிருதங்கம் வாசிப்பது மாதிரி உள்ளது.

மதுபிதோ மணி பாதுகே! = பெருமாளின் மணி பாதுகையே!; கமன வேகவசாத் விலோலை: = ஸஞ்சாரத்தால் ஏற்படும் வேகத்திலே அசையும்; கர்ப்ப உபலை: த்வம் வாசாலிதா = (உன்) உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் நாதத்தால், நீ சொல்லும் வார்த்தைகள்; தேவயானே பதி பாவிததியாம் = பெருமாளிடம் போகக்கூடிய அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் மனதைச் செலுத்தியுள்ளோரின்; ப்ரஸ்தாந மங்கள ம்ருதங்க விசேஷ கோவம் = பிரயாணத்திற்கு (அந்திமப்பிரயாணம்) மங்களமான மிருதங்க த்வனியை; ப்ரஸ்தெளவி = ஏற்படுத்துகிறாய்.

442. பர்யங்கமாச்சிதவதோ மணிபாதுகே! த்வம்
 பாதம் விஹாய பரிகல்பிதமெனநமுத்ரா|
 சரோதும் ப்ரபோரவஸரம் திசௌவ மாதः!
 நாபீஸரோஜஸ்விதார்ப்பகஸாமக்திம்||

மணி பாதுகே! அரங்கன் சயனத்துக்கு எழந்தருளும்போது, நீ, அவரது திருவடிகளிலிருந்து விலகி, நாதம் (சப்தம்) ஏதும் செய்யாமல், மென்னமாக இருக்கிறாய்.....என்? நாபிக்கமலத்தில் உள்ள பிரம்மாவின் ஸாம கானத்தைப் பெருமாள் கேட்டு மகிழ்வதற்காக.

மாதः! மணி பாதுகே! = தாயே! மணி பாதுகையே!; பர்யங்கம் ஆச்சிதவத: ப்ரபோ: பாதம் விஹாய, த்வம் = கட்டிலை அடைந்துள்ள (சயனத்துக்காக) பெருமாளின் திருவடியிலிருந்து விலகி, நீ; மெனந முத்ரா பரிகல்பித = மென்னத்தை அடைந்து; நாபீ ஸரோஜஸ் சயித அர்ப்பக = நாபியில் உள்ள, குழந்தையான பிரம்மாவின்; ஸாமக்திம் சரோதும் = ஸாமகானத்தை (பெருமாள்) கேட்பதற்கு; அவஸரம் திசௌவ = ஸமயத்தைக் கொடுக்கிறாயோ?

443. போகாய தேவி! பவதீ மணிபாதரகேஷ!|
 பத்மாஸஹாயம் அதிரோப்ய புஜங்கதல்பே|
 விச்வஸ்ய குப்திமதிக்ருத்ய விஹாரஹர்நா
 வாசம்யமா கிமபி சிந்தயத்வ கார்யம்||

மணி பாதுகே! ஸஞ்சாரம் இல்லாத வேளைகளில், பெருமாள் ஆதிசேஷன் மேல் அமர்க்கிறார் ..... அப்போது நீ, நாதம் உண்டாக்காமல், மென்னமாய், லோக கேடுமத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறாய் போலும்!

மணி பாதரகேஷ! தேவி! = மணி பாதுகையே! தேவி!; விஹாரஹர்நா, பத்மாஸஹாயம் = ஸஞ்சாரம் இல்லாத வேளையில், பெருமாளை; போகாய, புஜங்கதல்பே அதிரோப்ய = ஸாகம் அநுபவிக்க, ஆதிசேஷன் மேல் உட்கார வைத்து; பவதீ, வாசம் யமா = நீ, வார்த்தை ஏதும் பேசாமல் (நாதம் ஒலிக்காமல்); விச்வஸ்ய குப்திம் அதிக்ருத்ய = உலக கேடுமத்தை உத்தேசித்து; கிமபி கார்யம் சிந்தயிதி இவ = ஒரு காரியத்தை சிந்திக்கிறாய் போலும்?

444. நித்யப்ரபோதஸாபகே புருஷே பரஸ்மிந்
 நித்ராமுபேயுவி ததேகவிஹாரசீலா|
 மஞ்ஜூஸ்வநம் விஜஹதீ மணிபாதுகே! தவம்
 ஸம்வேசமிச்சஸி பரம் சரணாந்திகஸ்தா||

மணி பாதுகே! பெருமாள் யோக நித்திரை செய்யும் காலங்களில் - அவர் செய்வதையே நீயும் செய்ய விரும்பி, அவருடைய கால்மாட்டில்; தூங்குவது போல, நாதம் இன்றி இருக்கிறாய்.

மணி பாதுகே! நித்ய ப்ரபோத = மணி பாதுகையே! எப்போதும், ஞானத்தால்; ஸாபதே, பரஸ்மிந் புருஷே = மிக இன்பமானவரும், உயர்ந்தவருமான பெருமாள்; நித்ராம் உபேயுவி = யோக நித்திரையை அடைந்த ஸமயத்தில்; ததேக விஹாரசீலா தவம் = அவரைப் போன்றே எதையும் செய்வவான் நீ; மஞ்ஜூஸ்வநம் விஜஹதீ = இனிய நாதத்தை நிறுத்தி (விட்டு); சரண அந்திகஸ்தா = திருவடியின் அருகாமையில்; ஸம்வேசம் இச்சஸி பரம் = தூக்கத்தை விரும்புகிறாய் போலும்.

445. ஸாஸ்யம் விஹாய கிமிபி ஸ்திதமாச்ரயந்தீ
 ரங்கேச்வரேண ஸஹிதா மணிமண்டபேஷா|
 மஞ்ஜூஸ்வநவநேஷா விரதேஷ்வபி விச்வமேதத்
 மெளநேந ஹந்த பவதீ முகர்கரோதி||

பாதுகே! திருவீதி உலா ஸமயங்களில், அரங்கன் மணி மண்டபங்களில், சிறிது நேரம் தங்குகின்றார் ... அப்போது நீ நாதம் ஏதும் செய்யாமல், எழுந்தருளிய அழகைச் சேவித்த மக்கள், அரங்கனின் பெருமை பற்றிப் பேச வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறாய்.

ஸாஸ்யம் விஹாய மணிமண்டபேஷா = (கூத்தை) ஸஞ்சாரத்தை விட்டு, மணி மண்டபங்களில்; ரங்கேச்வரேண ஸ்திதம் ஆச்ரயந்தீ = அரங்கனுடனே, தங்கியிருந்தவாய்; பவதீ, மஞ்ஜூஸ்வநவநேஷா = நீ, உன் நாதங்களை; விரதேஷ்வபி = முடித்துக்கொண்டும்; கிமிபி மெளநேந ஏதத் விசும் = விவரிக்கமுடியாத, உன் மெளனத்தால், இந்த உலகத்தை (மக்களை); முகர்கரோதி, ஹந்த = வார்த்தைகளைச் சொல்லும்படி செய்தாய். ஆச்சரியம்.

446. விஸ்மாபிதேவ பவதீ மணிபாதரகே!

வைரோசநேர்விதரணேந ததாவிதேந|
 ஏதாவதாலமிதி தேவி! க்ருஹீதபாதா
 நாதம் த்ரிவிக்ரமமஹாரயதேவ நாதை:||

மணிபாதரகே! விரோசனனின் மகன் மகாபலி, வாமனாக, பெருமாள் யாசித்ததை, உடனே, தயக்கமின்றிக் கொடுத்தான். ஆச்சரியம் அடைந்த நீ, பெருமாள், த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து, அளக்க ஆரம்பித்ததும், அவர் திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு, "இவ்வளவு போதுமே" என்று தடுத்ததைப் போல இருந்தது, உன் நாதம்.

தேவி! மணி பாதரகே! வைரோசநே: = தேவி! மணி பாதுகே! விரோசனனின் மகன் (மகாபலி) (மூன்றடியை); விதரணேந ததாவிதேந விஸ்மாபிதேவ = கொடுத்ததால், அப்படிப்பட்ட ஆச்சரியம் கொண்ட; பவதீ, த்ரிவிக்ரமம் நாதம் = நீ, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்த பெருமாளின்; பாதா க்ருஹீத, நாதை: = திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு, உன் நாதத்தால்; ஏதாவதா அலம் இதி = "இவ்வளவு மட்டும் போதுமே" என்று; அவாரய தேவ = தடுத்தாய் போலும்.

447. ஸாமாநி ரங்கந்ருபதி: ஸரஸம் ச கீதம்
 லீலாகதேஷூ விநிவாரயதி ஸ்வதந்தர: |
 சரோதும் தவ ச்ருதிஸாகாநி விசேஷவேதீ
 மஞ்ஜுஅநி காஞ்சநபதாவநி! சிஞ்ஜிதாநி||

ஸ்வர்ணமயமான பாதுகே! உன் உயர்வை அறியும் அரங்கன், இனிமையான உன் நாதத்தைக் கேட்டு மகிழி, ஸாமகானம் - வீணை அனைத்தும் நிறுத்திவிடப்படுகின்றன --- பெருமான் மூலஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளும்போது.

காஞ்சந பதாவநி! ஸ்வதந்தர: = ஸ்வர்ணமயமான பாதுகே! தன் இஷ்டப்படி உள்ளவரும்; விசேஷ வேதீ ரங்கந்ருபதி: = தாரதம்மியம் தெரிந்தவருமான அரங்கன்; லீலாகதேஷூ, ச்ருதி ஸாகாநி = ஸஞ்சார வேளைகளில், காதுக்கு இனிமையான; தவ மஞ்ஜுஅநி சிஞ்ஜிதாநி சரோதும் = உன் நாதங்களைக் கேட்க விரும்புபவராய்; ஸாமாநி, ஸரஸம் கீதம் ச விநிவாரயதி = ஸாமகானம், மற்றும், இனிய பாட்டையும் தடுத்து விடுகிறார்.

448. தத்தாத்ருசீம் ப்ரதயதா ருசிராம் ஸ்வரேகாம்
 வர்ணாதிகேந மதுஸுதநபாதரகேஷ! |
 பச்யந்தி சித்தநிகேஷே விநிவேச்ய ஸந்தோ
 மஞ்ஜூஸ்வநேந தவ நைகமிகம் ஸாவர்ணம்||

மதுஸுதன பாதரகேஷ! ஜீவ - பரமாத்ம ஸ்வரூபம் தெரிந்தவர்கள், உனது நாதத்தையும், எம்பெருமானனுயும், வேதத்தையும் மனதிலே வைத்து, அவர்களது மனம் என்ற உரைகல்லில், எது தேவலை என்று பார்க்கின்றனர்.

மதுஸுதந பாதரகேஷ! ஸந்த: = பெருமாளின் பாதுகே! பெரியோர்; நைகமிகம் ஸாவர்ணம் = வேதத்திலே இருக்கிற நல்ல எழுத்துக்களையும்; தத் தாத்ருசீம் ருசிராம் = அப்படி ஒரு மிக இன்பமாக உள்ள; ஸ்வரேகாம் ப்ரதயதா = தன் வரிசையை பிரஸித்தப்படுத்தும் எழுத்தை; வர்ண அதிகேந = (வேதத்தின்) எழுத்தை விடவும் உயர்ந்ததான; தவ மஞ்ஜூஸ்வநேந = உனது இனிய நாதங்களையும்; சித்த நிகேஷ விநிவேச்ய = மனம் என்ற உரைகல்லில் வைத்து; பச்யந்தி = (எது மேலானது) என்று பார்க்கின்றனர்.

449. முக்தஸ்ய ஹந்த! பவதீம் ஸ்துவதோ மமைதா-
 ந்யாகர்ண்ய நூநம் அயதாயதஜல்பிதாநி|
 இத்தம் வத த்வமிதி சிக்ஷயிதும் ப்ரணாதாந்
 மஞ்ஜுஅந் உதீரயலி மாதவபாதுகே! த்வம்||

மாதவனின் பாதுகையே! உன்னைப்பற்றி ஏதும் அறியாத முட்டாளான நான், உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணும், முக்தஸ்ய, மம ஏதாநி = முட்டாளான, என்னுடைய இந்த; அயதாயத ஜல்பிதாநி = தவறுதலான - இளப்பமான வார்த்தைகளை; ஆகர்ண்ய, த்வம், நூநம் = கேட்டு, நீ, புதிதாக; "இத்தம் வத" இதி = "இப்படிச் சொல்ல வேண்டும்" என்று; த்வம், மஞ்ஜுஅந் ப்ரணாதாந் = நீ, (உன்) இன்பமான நாதங்களால்; சிக்ஷயிதும் உதீரயலி, ஹந்த! = (எனக்கு) கற்றுத் தருகிறாய். ஸந்தோஷம்!

மாதவ பாதுகே! பவதீம் ஸ்துவத: = மாதவனின் பாதுகே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணும், முக்தஸ்ய, மம ஏதாநி = முட்டாளான, என்னுடைய இந்த; அயதாயத ஜல்பிதாநி = தவறுதலான - இளப்பமான வார்த்தைகளை; ஆகர்ண்ய, த்வம், நூநம் = கேட்டு, நீ, புதிதாக; "இத்தம் வத" இதி = "இப்படிச் சொல்ல வேண்டும்" என்று; த்வம், மஞ்ஜுஅந் ப்ரணாதாந் = நீ, (உன்) இன்பமான நாதங்களால்; சிக்ஷயிதும் உதீரயலி, ஹந்த! = (எனக்கு) கற்றுத் தருகிறாய். ஸந்தோஷம்!

450. ஆதெள ஸஹஸ்ரமிதி யத் ஸஹஸா மயோக்தம்
 துஷ்டேஷதா நிரவதிம் மஹிமார்ணவம் தே|
 ஆம்ரேடயஸ்யத கிமேததம்ருஷ்யமாணா
 மஞ்ஜஸ்வனேந மதுஜிந்மணிபாதுகே! தவம்||

மணி பாதுகையே! உன்னைச் சேவிக்க வந்த காலத்தில், எல்லையற்ற கடல் போன்ற உன் பெருமையில் மகிழ்ந்த நான், பரபரப்புடன், "1000 சூலோகங்களால் உன் பெருமை பற்றிப்பாடுவேன்" என்று கூறியதைப் பரிசுத்தி, "1000 போதுமா?" என, உன் நாதங்களால் கேட்பது போல இருக்கிறது.

மதுஜித் மணிபாதுகே! = மது என்ற அஸ்ரானை ஜயித்த, பெருமாளின் பாதுகே!; ஆதெள, நிரவதிம் தே மஹிம ஆர்ணவம் = (உன் ஸ்தோத்திரம் பற்றி) ஒப்புக்கொண்ட காலத்தில், உன்னுடைய பெருமையாகிற ஸமுத்திரத்தை; துஷ்டேஷதா மயா உக்தம் = ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆசைப்பட்ட, என்னால் சொல்லப்பட்ட; ஸஹஸா, "ஸஹஸ்ரம்" இதி = அவசரத்தில் "ஆயிரம்" (சூலோகங்கள்) என்று; யத், ஏதத் அம்ருஷ்யமாணா = எந்த, இந்தச் சொல்லைப் பொறுக்க மாட்டாதவளாய்; அத, மஞ்ஜஸ் ஸ்வனேந = என் பிரதிக்ஞாக்கு அப்புறம், (உன்) இனிய நாதங்களால்; ஆம்ரேடயஸி கிம? = திருப்பி (1000 தானா என்று) சொல்கிறாயா? என்ன?

451. பரிமிதபரிபர்ஹம் பாதுகே! ஸஞ்சரிஷ்ணேள
 த்வயி விநிஹிதபாதே லீலயா ரங்கநாதே|
 நியமயதி விபஞ்சீம் நித்யமேகாந்த ஸேவி
 நிசமயிதழுதாராந் நாரதஸ்தே நிநாதாந்||

பாதுகையே! ஏகாந்த வேளையில் பெருமாளைச் சேவிக்க வரும் நாரதர், உன் இனிய நாதத்தைக் கேட்க, தனது வீணை வாசிப்பை நிறுத்தி விடுகிறார்.

பாதுகே! நித்யம் ஏகாந்த ஸேவி நாரத: = பாதுகையே! பெருமாளை, எப்போதுமே தனியாகச் சேவிக்கும் நாரதர்; த்வயி விநிஹித பாதே ரங்கநாதே = உன்னிடம், தன் திருவடிகளை வைத்துள்ள அரங்கன்; பரிமித பரிபர்ஹம் லீலயா ஸஞ்சரிஷ்ணேள = மிதமான பரிவாரங்களுடன் (குடை/சாமரம் etc.,) விளையாட்டாக ஸஞ்சரிக்கும் போது; உதாராந், தே நிநாதாந் நிசமயிதழும் = குணமுள்ள, உன்னுடைய நாதங்களைக் கேட்க; விபஞ்சீம் நியமயதி = வீணை (வாசிப்பதை) அடக்கி வைக்கிறார்.

452. விஹரதி விசிகாயாம் ரங்கநாதே ஸலீலம்
 கமநவஸ்விலோலை: கர்ப்பரத்தை: க்வணந்த்யா:|
 மணிவலயநிநாதைர்மஞ்ஜஸ்வல்தே திசுந்தி
 ப்ரதிவசநழுதாரம் பாதுகே! பெளரநார்ய:||

பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், பட்டணத்துப் பெண்கள், அவரைச் சேவிக்க அவசரமாய் வருகின்றனர் .... அப்போது, அவர்களின் வளையல்களில் உள்ள ரத்னங்கள் சப்திப்பது, உன் இனிய நாதத்துக்குப் பதில் கூறுவது போல், "இதோ வந்துவிட்டோம்" என்று - இருக்கிறது.

பாதுகே! ரங்கநாதே விசிகாயாம் லீலயா விஹரதி = பாதுகையே! அரங்கன் வீதிகளிலே விளையாட்டாக ஸஞ்சரிக்கும் போது; கமந வச பெளரநார்ய: = ஸஞ்சாரத்துக்கு வசப்பட்டு, பட்டணத்து நாரீமணிகள்; விலோலை: மணிவலய கர்ப்பரத்தை: க்வணந்த்யா: = அசங்கும், ரத்ன வளையல்களின் உள்ளிருக்கும் மணிகளின் சப்தத்தால்; தே மஞ்ஜஸ்வலை: நிநாதை: =

உன்னுடைய, இன்பமான நாதங்களுக்கு; உதாரம் ப்ரதிவசநம் திசந்தி = தக்கதான், பதில் வார்த்தையைக் கொடுக்கின்றனர்.

453. அநுக்ருதஸவநீயஸ்தோத்ரஸஸ்த்ராம் நிநாதை:

அநுகதநிகமாம் த்வாமாஸ்திதோ ரங்கநாதः|
அநிதரவிபுதார்ஹம் ஹவ்யமாஸ்வாதயிஷ்யந்
விசதி சரணரகே! யஜ்ஞவாடம் த்விஜாநாம்||

சரணரகே! வேதியர்கள் செய்யும் யாகத்தில், பெருமானுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸைப் பெற, உன்னை அணிந்து கொண்டு, எம்பெருமான் யாகசலைக்கு எழுந்தருளும்போது, உன் இனிய நாதங்கள் - "ஸ்தோத்திரம்"/"சஸ்த்ரம்" என்ற யாக மந்திரங்கள் போல ஒலிக்கின்றன.

சரண ரகே! = திருவடியை ரக்ஷிக்கும் பாதுகையே!; அநுகத நிகமாம் த்வாம் = பின்னே வரும் வேதங்களை உடைய, உன்னை; ஆஸ்தித: ரங்கநாத: = அடைந்துள்ள அரங்கன்; த்விஜாநாம் யக்ஞவாடம் = பிராம்மணர்கள் செய்யும் யாக சாலைக்கு; அநிதர விபுதார்ஹம் = வேறு தேவதைகளுக்கு அருகதை இல்லாததான்; ஹவ்யம் ஆஸ்வாதயிஷ்யந் = ஹவிஸ்ஸை ஏற்றுக்கொள்ள; விசதி, நிநாதை: = எழுந்தருள்கிறார் ....(அப்போது) உன் நாதங்கள்; ஸவநீய அநுக்ருத = யாகத்தில் ஒதப்படும்; ஸ்தோத்ர சஸ்த்ராம் = "ஸ்தோத்திரம்" / "சஸ்த்ரம்" என்பவைகளைப் போல (ஒலிக்கின்றது).

454. சரணகமலமேதத் ரங்கநாதஸய நித்யம்
சரணமிதி ஜநாநாம் தர்சயந்தீ யதாவத்|
ப்ரதிபதமியி ஹ்ருத்யம் பாதுகே! ஸ்வாதுபாவாத்
அநுவததி பரம் தே நாதம் ஆம்நாயபங்க்தி:||

பாதுகையே! உன் இனிய நாதங்களால் நீ கூறுவது என்ன? ... "அரங்கனின் தாமரை மலர் போன்ற இந்தத் திருவடிகளே ஜனங்களுக்கு என்றும் சரண்" - இதுதானே? ..... இதைத்தான், உன்னை அநுஸரித்தே, ஸகல வேதங்களும் கூறுகின்றன.

பாதுகே! = பாதுகையே! ரங்கநாதஸய ஏதத் சரண கமலம் = "அரங்கனின் இந்தத் திருவடிகளே; ஜநாநாம் நித்யம் சரணம் இதி = மக்களுக்கு எப்போதும் காப்பாற்றுபவை" என்று; யதாவத் தர்சயந்தீ = உள்ளபடி காண்பித்துக் கொண்டு; ப்ரதிபதமியி = ஒவ்வொரு அடியிலும் (step); ஹ்ருத்யம் தே நாதம் = மிக இன்பமான உன் சப்தமானது; ஸ்வாதுபாவாத் = இன்பமாயிருப்பதால்; ஆம்நாய பங்க்தி: அநுவததி = வேதங்களின் வரிசை (அதையே) கூடச் சொல்கிறது.

455. ரஹிதபுஜகதல்பே த்வத்ஸநாதே ப்ரஜாநாம்
ப்ரதிபயஸ்மநாய ப்ரஸ்திதே ரங்கநாதே|
ப்ரதமமுதயமாந: பாதுகே! தூர்யகோவாத்
ப்ரதிபலதி நிநாத: பாஞ்சஜங்நயே த்வதீய:||

பாதுகையே! ஆதிசேஷப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, ரங்கநாதன், உன்னை அணிந்துகொண்டு, ஜனங்களின் பயத்தை (துயரத்தை) போக்க, ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், முதலிலே உண்டாகும் உன் நாதங்கள், பாஞ்சஜங்நயத்திலும் ஒலிக்கின்றது.

பாதுகே! புஜக தல்பே ரஹித = பாதுகையே! ஆதிசேஷப் படுக்கையிலிருந்து எழும்; ரங்கநாதே த்வத்ஸநாதே = அரங்கன் உன்னுடன்; ப்ரஜாநாம் ப்ரதிபய சமநாய = ஜனங்களின் பயத்தைப் போக்க; ப்ரஸ்திதே = ஸஞ்சாரம் புறப்படும் வேளையில்; தூர்ய கோவாத் = வாத்தியங்களின் சப்தத்தைக் காட்டிலும்; ப்ரதமம் உதயமாந: = முதலிலே தோன்றும்; த்வதீய: நிநாத: = உன்னுடைய நாதங்கள்; பாஞ்ச ஜங்யேப்ரதிபலதி = பெருமாளின் சங்கில் ப்ரதித்வநியை ஏற்படுத்துகின்றது.

456. வகுளதரதநுஸ்தவம் ஸம்ஹிதாம் யாமபச்ய:
 சூருதிபரிஷ்டி தஸ்யா: ஸெளரபம் யோஜயந்தி|
 ஹரிசரணஸ்ரோஜாமோத ஸம்மோதிதாயா:
 ப்ரதிபதரமணீயா: பாதுகே! தே நிநாதா:||

பாதுகையே! ஹரியின் திருவடி வாஸனையால், உன்னிடம் மனம் வீச்கிறது. ஸஞ்சார வேளைகளில், ஒவ்வொரு அடிவைப்பின்போதும் (at each step) ஏற்படும் உன் இனிய நாதத்தால், "திருவாய் மொழியின் வாஸனை வேதங்களில் இருக்கிறது" எனக் கூறுகிறாய்.

பாதுகே! ஹரிசரண ஸரோஜ = பாதுகே! ஹரியின் தாமரை மலரையொத்த திருவடிகளின்; ஆமோத ஸம்மோதிதாயா: = வாஸனையை அடைந்துள்ள (பெற்றிருக்கும்); தே ப்ரதிபத ரமணீயா: நிநாதா: = உன்னுடைய ஒவ்வொரு அடிதோறும் ஏற்படும் இனிய நாதங்கள்; வகுளதர தநு: த்வம் = நம்மாழ்வாரின் சர்வத்தை உடைய நீ; யாம் ஸம்ஹிதாம் அபச்ய: = எந்த ஒரு க்ரந்தத்தை (திருவாய்மொழி) பார்த்தாயோ; தஸ்யா: ஸெளரபம் = அந்த திருவாய்மொழியின் வாஸனையை; சூருதி பரிஷ்டி யோஜயந்தி = வேதங்களின் கூட்டத்தில் (ஸபை) சேர்க்கின்றன.

457. தநுதநயநிலூந்து: ஜைத்ரயாத்ராந்கூலே
 சரதுபகமகாலே ஸஹ்யஜாமாபதந்தி|
 சூருதிமதுரமுதாரம் சிக்ஷிதும் தே நிநாதம்
 பரிஹ்ருதநிஜவாஸா: பாதுகே! ராஜஹம்ஸா:||

பாதுகையே! சரத்காலம் ஆரம்பித்ததும், உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமாள் விஜய யாத்திரை புறப்படுகிறார் .... அது ஸமயம், உன்னிடமிருந்து, இனிய நாதங்களைக் கற்றுக்கொள்ள, ராஜஹம்ஸங்கள் காவேரிக்கரைக்கு வருகின்றன.

பாதுகே! தநு தநய ஹந்து: ஜைத்ரயாத்ரா அந்கூலே = பாதுகையே! தநு என்பவளின் பிள்ளைகளான அஸ்வர்களைக் கொல்வதற்கு, விஜய யாத்திரைக்கு அந்கூலமான; சரதுபகமகாலே = சரத்ருது வரும் ஸமயம் (பெருமாள் புறப்படும்போது); சூருதி மதுரம் உதாரம் தே நிநாதம் சிக்ஷிதும் = காதுகளுக்கு மதுரமாயும், கம்பீரமாயும் உள்ள, உன் இனிய நாதத்தைக் கற்றுக் கொள்ள; ராஜஹம்ஸா: நிஜவாஸா: = ராஜஹம்ஸங்கள், தங்கள் இருப்பிடத்தை; பரிஹ்ருத, ஸஹ்யஜாம் = விட்டு, காவிரியை; ஆபதந்தி = அடைகின்றன.

458. விஹரணஸமயேஷ ப்ரத்யஹம் ரங்கபர்த்து:
 சரணநகமழுகை: ஸோத்தரீயா விசுத்தை:|
 பரிணமயலி நாதம் பாதுகே! கர்ப்பரத்நை:
 தமயிதுமிவ சிஷ்யாந் தீர்க்கிகாராஜஹம்ஸாந்||

பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், அவரது திருவடி நகங்களின் வெண்மை, உனக்கு ஒரு உத்தரீயம் போல ஆகிறது. அதைத் தரித்துக் கொண்டு நீ, ராஜஹம்ஸம் போன்ற சிஷ்யர்களான பெரியோர்க்கு, நல்ல விஷயங்களைக் கற்பிப்பது போல் இருக்கிறது, உனது நாதங்கள்.

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: ப்ரத்யஹம் = பாதுகே! யீரங்கநாதன் தினமும்; விஹரண ஸமயேஷ = ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலங்களில்; விசுத்தை: சரண நக மழுகை: = வெண்மையான, திருவடி நகங்களின் கிரணங்களால்; ஸோத்தரீயா, (த்வம்) = உத்தரீயத்தை அடைந்துள்ள, நீ; சிஷ்யாந் = சிஷ்யர்களுக்கு; தீர்க்கிகா ராஜஹம்ஸாந் = (to learn) ஒடையில் விளையாடும் ராஜஹம்ஸங்கள் போன்ற; கர்ப்பரத்நை: நாதம் தமயிதும் இவ பரிணமயலி = உன்னுள் ஒலிக்கும் மணிகளின் ஒலியால், அடக்குவது போலத் தோன்றும்.

(சின்யர்களுக்குச் சிகிட்டிக்கும் உபாத்தியாயராக, பாதுகையை இந்த சலோகத்தால் வர்ணிக்கிறார், ஸ்வாமி தேசிகன்).

459. பரிஷ்஠ி விரதாயாம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
 பரிஜ்ஞமபவார்ய ப்ரஸ்திதஸ்யாவரோதாந்|
 மணிநிகரஸமுத்யந்மஞ்ஜஸ்நாதாபதேசாத்
 அபிலபஸி யதார்வஹம் நூநமாலோகஸ்தம்||

பாதுகே! அரங்கன், ஸபை கலைந்த பிறகு, பரிஜ்ஞங்களுக்கு விடை கொடுத்துவிட்டு, உன்னை அனிந்து கொண்டு, அந்தப்புரம் எழுந்தருள்கிறார். அப்போது, நீ, உன் இனிய நாதங்களால், விஜய கோவங்களை (i.e., ஜய விஜயீபவ" -- "ஸ்வாமி எத்ஸரிகை") எழுப்புகிறாய்.

பாதுகே! பரிஷ்஠ி விரதாயாம் = பாதுகே! ஸபை கலைந்தவுடன்; பரிஜ்ஞம் அபவார்ய, அவரோதாந் = பரிஜ்ஞங்களை நிறுத்திவிட்டு, அந்தப்புரம்; ப்ரஸ்திதஸ்ய ரங்கபர்த்து: = நோக்கிச் செல்லும் அரங்கனுக்கு; மணி நிகர ஸமுத்யந் = (நீ) ரத்னங்களின் கூட்டத்தால் ஏற்பட்ட; மஞ்ஜஸ் நாத அபதேசாத் = இனிமையான நாதத்தால், (அதை வ்யாஜமாகக்கொண்டு); யதார்வஹம் ஆலோக சப்தம் = தகுந்ததான, "ஜயவிஜயீபவ" என்ற ஒலியை; அபிலபஸி, நூநம் = ஏற்படுத்துகிறாய் (சொல்கிறாய்); நிச்சயம்.

460. குருஜநநியதம் தத் கோபிகாநாம் ஸஹஸ்ரம்
 திநகரதநயாயா: ஸைகதே திவ்யகோப:|
 வசமநயதயத்நாத் வம்சநாதாநுயாதை:
 தவ கவு பதரகேஷ! தாத்ருசைர்மஞ்ஜஸ்நாதை:||

பாதுகே! ஆயர்பாடியின் ஆயிரக்கணக்கான கோபிகைகளைக் கண்ணன், தனது குழல் ஒசையால் மயக்கினான் என்பர ....குழலோசையை விழுஞ்சிய, உன் இனிய நாதத்திலே, கோபிகைகள் மயங்கினர் என்பதே உண்மை ....வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள் தடுத்தும், கேளாமல், கோபிகைகள் ஓடி வந்தனர்.

பதரகேஷ! திநகர தநயா: ஸைகதே = பாதுகே! ஸமரியனின் பெண்ணான யமுனையின் ஆற்றங்கரையிலே; வம்ச நாதா அநுயாதை: = புல்லாங்குழல் சப்தத்தோடு பின் தொடர்ந்துள்ள; தாத்ருசை: தவ மஞ்ஜஸ்நாதை: = (அப்படி) மேலானதான உன் இனிய நாதத்தால் (கவரப்பட்டு); ஸஹஸ்ரம் கோபிகாநாம் = ஆயிரம் ஆயிரம் இடைப்பெண்கள்; குருஜந நியதம் = வீட்டில் உள்ள பெரியோர் தடுத்தும் (கேளாமல்); தத் திவ்ய கோப: வசம் = அந்த (உயர்ந்த இடையரான) கண்ணன்பால்; அயத்நாத் அநுயத் = பிரயத்தனமே இன்றி, உண்டாக்கினாய்.

461. நிஜபதவிநிவேசாந்திரவிகேஷப்ரசாராந்
 பரிணமயதி பக்தாந் ரங்கநாதோ யதா மாம்|
 இதி விஹரணகாலே மஞ்ஜஸ்சிஞ்ஜாவிகேஸைவ:
 ஹிதமுபதிசீவ ப்ராணிநாம் பாதுகே! தவம்||

பாதுகையே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், நீ உன் இனிய நாதங்களால் அரங்கனின் பக்தர்களுக்குத் தெரிவிப்பது இதுவே -- "அவனை ஆச்ரயித்தவர்க்கு நிச்சயம் அவனது பதத்தில் இடம் கொடுப்பார் - எனக்குக் கொடுத்து போலவே"! (பதம் = பரமபுதம் (வைகுந்தம்) & திருவடித).

பாதுகே! தவம் விஹரண காலே = பாதுகையே! நீ ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளையில்; மஞ்ஜஸ் சிஞ்ஜா விகேஸைவ: = இனிமையான, உயர்ந்த உன் நாதத்தால்; ரங்கநாத: பக்தாந் = ஸ்ரீரங்கநாதன், அவரை ஆச்ரயித்த பக்தர்களுக்கு; நிஜ பத விநிவேசாத் ப்ரசாராந் = "தன்னுடையதான பதமான (வைகுண்டத்தில்) இருப்பை அடைவதை; "மாம் யதா, பரிணமயதி"

இதி = எனக்குக் கொடுத்தது போன்றே செய்கிறார்" என்று; ஹிதம், ப்ராணிநாம் உபதிசலி
இவ = கேடுமத்தை உண்டு பண்ணும் ஸங்கதியை, ஜனங்களுக்குக் கூறுகிறாய் போலும்.

462. அயமயமிதி கைத்தை: கல்பிதாநத்வபேதாந்
ப்ரதிபதமவலோக்ய ப்ராணிநாம் வ்யாகுலாநாம்|
சுலமணிகலாபை: சொரிபாதாவநி! தவம்
முகரயலி விஹாரர்முக்திகண்டாபதாக்ரயம்||

சௌரி பாதுகே! "மோகஷம் அடைய நிச்சயமான வழி இதுவே" எனப் பலவிதமாகப் பலரும் கூறுவதைக் கேட்டுக் குழம்பிப் போயிருக்கும் சேதநர்களுக்கு, நீ, உனது இனிய நாதத்தால், "ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஆசரயிப்பது ஒன்றுதான் வழி" என்று திடமாய்க் கூறுகின்றாய்.

சௌரி பாதாவநி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; கைத்தை: = அவரவர்களால்; அயம் அயம் இதி = இது, இது, என்று; கல்பிதாந், அத்வபேதாந் = பண்ணப்பட்டிருக்கும், வெவ்வேறு மார்க்கங்களை; ப்ரதிபதம் அவலோக்ய = அடிக்கடி பார்த்து; வ்யாகுலாநாம் ப்ராணிநாம் = கலங்கி (குழம்பி) இருக்கும் மக்களுக்கு; தவம், சுலமணி கலாபை: = நீ, அசங்கும் உன் ரத்னங்களின் கூட்டத்தால்; முக்தி கண்டாபதாக்ரயம் = மோகஷம் அடையத் தக்கதான உயர்ந்த சாலையை; விஹார: முகரயலி = (உன்) ஸஞ்சாரங்களால் இரைந்து சொல்கிறாய்.

463. பதகமலமுதாரம் தர்சயந்தீ முராரே:
கலமதுரநிநாதா கர்ப்பரதநூர்விலோலை:|
விஷமவிஷயத்ருஷ்ணா வ்யாகுலாநி ப்ராஜாநாம்
அபிமுகயலி நூநம் பாதுகே! மாநஸாநி||

பாதுகே! உலக விஷயங்களில் ஆசை கொண்டு, மனம் கலங்கியிருக்கும் சேதநர்களுக்கு, நீ, உன் இனிய நாதங்களால், "முராரியின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளே ப்ராப்யமாகும்" எனக்கூறிச் சமாதானம் செய்கிறாய்.

பாதுகே! விஷம விஷய த்ருஷ்ணா! = பாதுகையே! பொல்லாதவைகளான, உலக விஷயங்களிலேயே செல்லும் ஆசையினால்; வ்யாகுலாநி ப்ராஜாநாம் = மனம் கலங்கி நிற்கும், ஜனங்களின்; மாநஸாநி உதாரம் முராரே: பதகமலம் = மனங்களை, (நீ) மிக மேன்மையானதான பெருமாளின், திருவடிகளை; விலோலை: கர்ப்பரத்நை: கல மதுர நிநாதா = (உன்) அசைவதால், உன்னுள் இருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும், புரியாததும், இனிமையுமான சப்தத்தால்; தவம் தர்சயந்தீ அபிமுகயலி, நூநம் = (நீ) உன்னைக் காண்பித்துப் பார்க்கும்படிச் செய்கிறாய். நிச்சயம்.

464. மதுரிபுதரகே! மந்தபுத்தெள மயி த்வாம்
அநவதிமஹிமாநம் தவத்ப்ரஸாதாத் ஸ்துவாநே|
மணிநிகரஸமுத்தைர்மஞ்ஜீநாதை: கவீநாம்
உபரமயலி தாம்ஸ்தாந் நூநமுத்ஸேகவாதாந்||

பெருமாளின் பாதுகையே! மந்த புத்தி உடைய நான், எல்லையே இல்லாத உன் பெருமையை, ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்தேன். செருக்குள்ள கவிகள், என் சொற்களைத் தூணிக்கும் ஸமயத்தில், உன் இனிய நாதங்கள் அவர்களுடைய சப்தத்தைத் தடுக்கும்.

மதுரிபு பதரகே! = மது என்ற அஸ்ரனின் எதிரியான பெருமாளின் பாதுகையே; அநவதி மஹிமாநம் = எல்லையே இல்லாத பெருமையை உடைய; தவம், தவத்ப்ரஸாதாத் = உன்னை, உன் அனுக்ரஹத்தால்; மந்த புத்தெள ஸ்துவாநே = மந்த புத்தியை உடைய நான் ஸ்துதிகளை இயற்றும்போது; கவீநாம் தாம்ஸ்தாந் = கவிகளின், அந்தந்த; உத்ஸேக வாதாந் = கர்வமான (பொறாமையால்) வார்த்தைகளை; மணிநிகர ஸமுத்தை: மஞ்ஜீநாதை: உபரமயலி, நூநம் = ரத்தினக்கூட்டம் உண்டாக்கும் இனிய (உன்) நாதங்களால், நீ தடுக்கிறாய் ...நிச்சயம்.

465. சரணமுபகதே த்வாம் ஆர்ங்கினை: பாதுகே
 ஸக்ருதிதி விதிலித்தம் த்யக்துகாமே விமோஹாத்|
 ப்ரசலிதமணிஜாலவ்யஞ்ஜிதை: சிஞ்ஜூதை: ஸ்வை:
 அலமலமிதி நூநம் வாரயஸ்யாதரேண||

பாதுகே! "சரணாகதி ஒருமுறை செய்தால் போதும்; அடிக்கடி செய்யத்தக்கது அன்று" --- என சாஸ்திரம் கூறுவதை அறியாத மக்கள், உன்னிடம் சரணாகதி செய்யும்போது, நீ உன் நாதங்களால், "போதும்" எனக் கூறுகிறாய்.

சார்ங்கினை: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; சரணம் உபகதே = சரணாகதி பண்ணியவன்; ஸக்ருதிதி விதிலித்தம் விமோஹாத் = ஒருமுறை (சரணாகதி) செய்தால் போதும், என சாஸ்திரம் விதிப்பதை, அறியாததால்; த்வாம், த்யக்துகாமே = உன்னை (மறுபடி மறுபடி) ஆசைப்படும்போது; ஸ்வை: ப்ரசலித மணிஜால வ்யஞ்ஜிதை: சிஞ்ஜிதை: = அசையும், உன் ரத்னங்களின் கூட்டத்தால் பிரகாசப்படுத்தப்படும், நாதத்தால்; அலம் அலம் இதி ஆதரேண வாரயஸி, நூநம் = "போதும்/போதும்" என்று, ஆசையுடன் தடுக்கிறாய். நிச்சயம்.

466. விகலகரணவ்ருத்தெள விஹ்வலாங்கே விலக்ஷம்
 விலபதி மயி மோஹாத் பிப்ரதீ சௌரிபாதம்|
 பரிஸரமதிகந்தும் பச்ய பாதாவநி! த்வம்
 ப்ரதிபயமகிலம் மே பர்த்ஸயந்தீ நிநாதை:||

பாதுகையே! சரீரம் தளர்ந்து இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போய், ஸம்பந்தமில்லாமல் நான், என் அந்திம வேளையில் பிதற்றும்போது எனக்கு ஏற்படும் பயத்தை, நீ உன் நாதங்களால் விரட்டியடித்து, எம்பெருமானுடன் என் அருகே வர வேண்டும்.

பாதாவநி! விகல கரணவ்ருத்தெள விஹ்வல அங்கே மயி = பாதுகே! ஒய்ந்து போன கண் முதலிய இந்திரியங்களின் வ்யாபாரம் உள்ளவனாயும், தளர்ந்து போன சரீரத்தை உடைய நான்; மோஹாத விலக்ஷம் விலபதி = ஒன்றும் புரியாமல் - ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாத வார்த்தைகளால் பிதற்றும்போது; த்வம், சௌரி பாதம் பிப்ரதீ = நீ, பெருமானுடன் கூட; அகிலம் நிநாதை: = ஸமஸ்தான (உன்) இனிய நாதங்களால்; மே ப்ரதிபயம், பர்த்ஸயந்தீ = எனக்கு உண்டாகும் பயத்தை, அதட்டி; பரிஸரம் அதிகந்தும் = அருகிலே வருவதை; பச்ய = பார்க்க வேண்டும்.

467. கரணவிகமகாலே காலஹூஞ்காரசங்கீ
 த்ருதபதமுபகச்சந் தத்தஹஸ்த: ப்ரியாப்யாம்|
 பரிணமயது கர்ணே ரங்கநாத: ஸ்வயம் ந:
 ப்ரணவமிவ பவத்யா: பாதுகே! மஞ்ஜூநாதம்||

பாதுகே! என் கடைசிக் காலஹூஞ்காரசங்கீ என்னை நெருங்கும்போது, உபய நாச்சிமாருடன், ரங்கநாதனை, நீ எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வந்து, உனது இனிய நாதம் ப்ரணவம் போல், ஒலிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

பாதுகே! கரண விகம காலே = பாதுகையே! இந்திரியங்கள் போகும் வேளையில்; கால ஹாஞ்கார சங்கீ = யமனுடைய "ஹாஞ்கார" சப்தத்தை நினைத்து, பயப்படும்போது; பவத்யா: ப்ரணவமிவ மஞ்ஜூநாதம் = உன் இனிமையான "ப்ரணவம்" போன்ற நாதங்கள்; ப்ரியாப்யாம் தத்த ஹஸ்த: ரங்கநாத: = உபய நாச்சிமாருடன் (அவர்களின்) கைகளைப் பிடித்தவராய், ரங்கநாதன்; உபகச்சந் ந: கர்ணே = வருவதை, எங்களுடைய காதுகளில்; த்ருபதம் ஸ்வயம் பரிணமயது = வேகமான நடையுடன், தெரிவிக்க வேண்டும்.

468. கமலவநஸ்கீம் தாம் கெளமுதீமுத்வஹந்தம்
 ஸவிதமுபநயந்தீ தாத்ருசம் ரங்கசந்தரம்|
 ப்ரளயதிநஸமுத்தாந் பாதுகே! மாமகீநாந்
 ப்ரசமய பரிதாபாந் சீதனை: சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், தாமரைக் காட்டின் ஸகியான மகாலக்ஷ்மி எனும் இனி நிலவுடன், ரங்கவிமானத்துச் சந்திரனாகிற அரங்கனை, நீ எழுந்தருளப் பண்ணி வந்து, உன் இனிய நாதங்களால், என்னைக் குளிர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும்.

பாதுகே! கமல வநஸ்கீம் தாம் கெளமுதீம் = பாதுகையே! தாமரைக் காட்டின் தோழியான மகாலக்ஷ்மி யெனும் நிலவை; உத்வஹந்தம் தாத்ருசம் ரங்க சந்தரம் = அடைந்துள்ள அப்பேர்ப்பட்ட, அரங்கனாகிற ரங்க விமானத்தின் சந்திரனை; ப்ரளயதிந ஸமுத்தாந் = நான் மரணம் அடையும் ஸமயத்தில் எனக்கு உண்டாகும்; மாமகீநாந் பரிதாபாந் = என்னுடைய பரிதாபங்களை; ஸ்வை: சீதனை: சிஞ்ஜிதை: = உன்னுடைய குளிர்ச்சியான, இனிய நாதங்களால்; ஸவிதம் உபநயந்தீ ப்ரசமய = (என்) ஸமீபம் கொண்டு வந்து, போக்கடிக்க வேண்டும்.

469. ப்ரசமயது பயம் ந: பச்சிமச்வாஸகாலே
 ரஹஸி விஹரணம் தே ரங்கநாதேந ஸார்த்தம்|
 நியதமநுவிதத்தே பாதுகே! யந்நிநாதோ
 நிகில புவநரக்ஷா கோவணா கோவலீலாம்||

பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில், உன் இனிய நாதங்கள் "எல்லா உலகையும் ரக்ஷிப்பவர் இவரே" என்பதைக் கூறுகின்றன ....என் மூச்ச நிற்கும்போது, நீ அவசியம் அரங்கனுடன் ஏகாந்தமாய் வந்து என் பயத்தைப் போக்கவேண்டும்.

பாதுகே! ரங்கநாதேந ஸார்த்தம் = பாதுகே! அரங்கனுடன் கூட; விஹரணம் தே யத் நிநாத: = ஸஞ்சாரத்தில், உன்னுடைய, எந்த இனிமையான நாதங்கள்; "நிகில புவந ரக்ஷா" கோவணா கோவி லீலாம் = "அகில உலகங்களையும் ரக்ஷித்தல்" என்ற, உரத்த அறிவிப்பை, விளையாட்டாகவே; நியதம் அநுவிதத்தே = தவறாமல் (அடைகிறதோ) செய்கிறதோ, (அது); ந: பயம், பச்சிம ச்வாஸகாலே = எங்களுடைய பயத்தை, கடைசி மூச்ச நிற்கும் போது; ரஹஸி ப்ரசமயது = ஏகாந்தத்தில், போக்கடிக்கட்டும்.

470. த்ரிகவிநிஹரிதஹநஸ்தம் சிந்தயித்வா க்ருதாந்தம்
 கதவதி ஹ்ருதி மோஹம் கச்சதா ஜீவிதேந|
 பரிகலயது போதம் பாதுகே! சிஞ்ஜிதம் தே
 த்வரயிதுமிவ ஸஜ்ஜம் த்வத்விதேயம் முகுந்தம்||

பாதுகே! பிராணன் பிரியும் வேளையில், "யமன் பிடரியில் கை வைத்துத் தள்ளப் போகிறானே" என்று நான், மனம் கலங்கி மூர்ச்சை அடையும் முன்பே, நீ பெருமாளை அவஸரப்படுத்தி "நாழிகை ஆகிறதே, புறப்படுங்கள்" என்று அவஸரப்படுத்தும் உன் நாதம், என்னைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

பாதுகே! கச்சதா ஜீவிதேந = பாதுகையே! பிராணன் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது; ஹ்ருதி, த்ரிக விநிஹரித ஹாஸ்தம் = என் மனம், பிடரியில் கையை வைத்துத் தள்ளும்; க்ருதாந்தம் சிந்தயித்வா, மோஹம் கதவதி = யமனை நினைத்து, மூர்ச்சை அடையும்போது; த்வத் விதேயம் முகுந்தம் = உன் சொல்லைக் கேட்கும் பெருமாளை; த்வரயிதும் இவ, தே = அவஸரப்படுத்துவது போன்று, உன்னுடைய; ஸஜ்ஜம் சிஞ்ஜிதம் = "ஜம்" என்ற நாதம் (எனக்கு); போதம் பரிகலயது = தெளிவை உண்டு பண்ண வேண்டும்.

471. உபக்நம் ஸம்வித்தேருபநிஷதுபோத்காதவசநம்
 தவ ச்ராவம் ச்ராவம் ச்ருதிஸூபகமந்தர் மணிரவம்|
 விஜ்ரும்பந்தே நூநம் மதுமதநபாதாவநி! மம
 த்ரவிபூதத்ராக்ஷாமதுரிமதுரீனா: பணிதய:||

பெருமாளின் பாதுகே! உன் இனிய நாதம், ஞானம் என்ற கொடிக்கு, கொழுகொம்பு போன்றது ... அப்படிப்பட்ட அந்த ஞானத்தை, அடிக்கடி நான் கேட்டதால், உன்னைத் துதிக்க, இனிய வார்த்தைகள், எனக்கு எல்லையே இல்லாமல், வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன.

மதுமதன பாதாவநி! = மது என்ற அஸூரனைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே; ஸம்வித்தே: உபக்நம் = ஞானத்துக்குக் கொழுகொம்பு போன்றும்; உபநிஷத் உபோத்காத வசநம் = உபநிடதங்களின் (பொருளை) விளக்குபவை போன்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டதும்; ச்ருதிஸூபகம் = காதுகளுக்கு மதுரமாக உள்ளதுமான; தவ அந்தர்மணி ரவம் = உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் நாதத்தை; ச்ராவம் ச்ராவம் த்ரவிபூத மம = கேட்டுக் கேட்டு, உருகிப்போயுள்ள எனக்கு; த்ராக்ஷா, மதுரிம துரீனா: = கொடி முந்திரிப் பழுத்தின் தித்திப்பால் திகட்டிப் போகும்படியான; பணிதய: விஜ்ரும்பந்தே நூநம் = வார்த்தைகள் வளர வேண்டும். நிச்சயம்.

472. விலாஸை: க்ரீணந்தோ நிகிலஜந சேதாம்ஸி விவிதா:
 விஹாராஸ்தே ரங்கக்ஷபிதிரமணபாதாவநி! மஹா:|
 விகாஹந்தாமந்தர்மம விலுடதந்தர்மணி சிலா
 கலாத்காரவ்யாஜக்ஷரதம்ருத தாராதமநய:||

அரங்களின் பாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், விதவிதமான நடைகளின் போது ஏற்படும் உன் இனிய நாதம், அமிருதமாக என் மனதிலே புக வேண்டும்.

ரங்கக்ஷபிதி ரமண பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; நிகில ஜந சேதாம்ஸி க்ரீணந்த: விவிதா: = எல்லா ஜனங்களின் மனங்களை, விலைக்கு வாங்கக்கூடியபடி, பஸ்விதங்களில்; விலுடத் அந்தர்மணி சிலா = அசையும், உள்ளே இருக்கும் ரத்தினங்களின்; கலாத்கார வ்யாஜ = "கல்" என்ற சப்தத்தின் வ்யாஜத்தால்; க்ஷரத் அம்ருத தாரா தமநய: = பெருகும் அமிருதம் என்ற தாரையின் குழாய்கள் போன்ற; தே விலாஸை: விஹாரா: = உன் விளையாட்டு ஸஞ்சாரங்கள்; மம அந்த: மஹா: விகாஹந்தாம் = என் மனதிலே, அடிக்கடி ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

473. ச்ருதி சீரேணீஸ்தேய ச்ருதிஸூபக சிஞ்ஜாமுகரிதாம்
 பஜேம த்வாம் பத்மா ரமண சரணத்ராயிணி பரம்|
 ந முத்ரா நித்ராண த்ரவிணைகணதவிச்ராணநத்ஸ
 விசாலாஹங்காரம் கமபி கநஹாங்காரபருஷம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! என் மனம் எப்போதும் உன் இனிய நாதங்களிலே மட்டும் லயித்து இருக்க வேண்டும். செல்வச் செருக்கு உடைய அல்பர்களிடம் உதவி நாடிப் போகாமல் நான் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டும்.

பத்மா ரமண சரண த்ராயிணி! = மகாலக்ஷ்மிக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் பெருமாளுடைய பாதுகே!; ச்ருதி சீரேணீ ஸ்தேய = வேதங்களின், வரிசைகளுக்கு, சண்டையைத் தீர்த்து வைப்பதும்; ச்ருதி ஸூபக சிஞ்ஜா முகரிதாம், பரம் த்வாம் பஜேம = வேதங்களின், காதுகளுக்கு இனிய நாதத்தால் ஒலிக்கும், மேலான உன்னையே நான்

(எப்போதும்) துதிக்க வேண்டும்; முத்ரா, நித்ராண, தரவினைகண = அரக்கு முத்திரையுடன், தூங்கும், சிறிய அளவிலான பணத்தை; விச்ராணநதசா, விசால அஹங்காரம் = கொடுக்கும்போது, அதிகமான கர்வத்தை உடையவரும்; கர ஹாங்கார பருஷம் = குருரமான ஹாங்காரத்துடன் (சப்தம்) பயத்தை ஏற்படுத்தும்; கமபி, ந பஜேம = ஒரு மனிதனை (அல்பனை) நான் எப்போதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கூடாது.

474. தவைதத் ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிபதி பத்ராயினி! ந்ருணாம்
பவத்யாகச்சிந்தா ரணரணகபங்காய ரணிதம்|
ஸ்ரே ஸ்வம் பாவம் ப்ரதயதி யதாகர்ணநவசாத்
ந ந: கரணே பாவீ யமமஹிஷ கண்டாகணைகண:||

அரங்கனின் பாதுகே! ஒருவன் தன் குற்றத்தை உணர்ந்து நடுங்கும்போது, அந்தப் பயத்தை உன் இனிய நாதம் போக்கடிக்கும் ... அந்த இனிய நாதத்தை கேட்கும் அந்திமவேளையில், யமனின் வாகனமான எருமையின் கழுத்தின் மணி ஓசை கேட்காது.

ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிபதி பத த்ராயினி! = அரங்கனின் திருவடிகளை ரகுவிக்கும் பாதுகே!; தவ ஏதத் ரணிதம் = உன்னுடைய இந்த நாதம்; ந்ருணாம் ஆக: சிந்தா = மனிதர்களின், குற்றங்களை நினைத்து; ரண ரணக பங்காய = (அவர்கள்) நடுக்கத்தைப் போக்கடிப்பதாக; பவதீ = உள்ளது; ஸ்ரே, ஸ்வம் பாவம் = உடம்பில், ஸ்வபாவம் (குணம்) சிதறிப்போதல்; ப்ரதயதி, யதாகர்ணநவசாத் = பிரஸித்தப்படுத்தும்போது, உன் நாதத்தைக் கேட்டவுடன்; யமமஹிஷ கணகண: = யமனின் வாகனமான, எருமையின் மணி ஓசை; ந: கரணே, ந பாவீ = எங்கள் காதுகளில், கேட்பதில்லை.

475. பரித்ரஸ்தா: புண்யத்ரவபதநவேகாத் ப்ரதமத:
கூடிரத்பி: ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிரமண பாதாவநி ததா|
விதாமாஸ-ஸ்ரதேவா பலிமதந ஸ்மர்ம்பமநகை:
ப்ரணாதைஸ்தே ஸத்ய: பதகமல விக்ராந்தி பிசநை:||

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகே! தேவதைகள் மகாபலியைக் கண்டு பயந்தனர் ....(அவர்களது புண்ணியங்கள் தீர்ந்து, எங்கே தேவலோகத்தை விட்டு, விழ நேருமோ என்று) .... பெருமானிடம், தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினர். பெருமாள் மகாபலியை அடக்க, வாமன அவதாரம் செய்த விஷயம், உன் இனிய நாதங்களால் அறியப்பட்டது.

ஸ்ரீரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; பரித்ரஸ்தா: தேவா: = மகாபலியைக் கண்டு பயந்து கொண்டிருந்த தேவர்கள்; புண்யத்ரவ பதந வேகாத் ப்ரதமத: = புண்யம் என்ற திரவம் விழுந்து காலியாவதன் முன்பே; கூடிரத்பி: பதகமல = பெருகின, திருவடிகளின்; விக்ராந்தி பிசநை: = அடிவைப்பின் போது (step) (தெரிவிக்கும்); அநகை: தே ப்ரணாத: = குற்றமற்ற, உன் நாதங்களால்; ததா, பலிமதந ஸ்மர்ம்பம் = அப்போது, (பெருமாள்) பலியை அடக்கப்பட்ட (புறப்பட்ட) விஷயத்தை; ஸத்ய: விதாமாஸ-ஸ்ரதேவா: = உடனே, அறிந்தனர்.

476. ஸ்வேஷ-ஸ்வேஷ பதேஷ கிம் நியமயஸ்யஷ்டெள தி-சா-ம்-ஸ்வராந்
ஸ்வைராலாபகதா: ப்ரவர்த்தயலி கிம் த்ரய்யா ஸஹாஸ்ராயா|
ரங்கேக்ஸ்ய ஸமஸ்தலோகமஹிதம் ப்ராப்தா பதாம்போருஹம்
மா பைஷ்விதி மாழ்த்ரயலி வா மஞ்ஜ-ஸ்வநை: பாதுகே||

எம்பெருமானின் பாதுகையே! திருவடிகளை அடைந்துள்ள, உன் இனிய நாதங்களால், ஏக காலத்தில், உன்னுடைய பலவிதமான காரியங்களைக் கூறுகிறாய் ... அஷ்டதிக் பாலர்களை, அவரவர்களது பட்டங்களிலே இருக்க உத்தரவும் - உன்னுடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் வேதத்துடன், வார்த்தையாடியும் - என்னைப் பார்த்து, பயப்படாதே (பயப்படாமல் தொடர்ந்து சுலோகங்களை எழுதிக் கொண்டே போ) என்றெல்லாம், பலவிதமாகச் சொல்கிறாயே!

பாதுகே! ஸமஸ்த லோக மஹிதம் = பாதுகே! எல்லா உலகங்களும் கொண்டாடும்; ரங்கேசஸ்ய பதாம்புருஹம் = அரங்கனின், தாமரையை ஒத்த திருவடிகளை; ப்ராப்தா (தவம்) மஞ்ஜூ ஸ்வநை: =அடைந்துள்ள, நீ, உன் இனிய நாதங்களால்; அஷ்டெள திசாம் ஈச்வராந் = அஷ்ட திக் பாலர்களை; ஸ்வேஷூ ஸ்வேஷூ பதேஷூ = அவரவர்களது பதவிகளிலே (இருக்க); நியமயலி கிம? = நியமிக்கின்றனனயோ? ... (மற்றும்); ஸஹ ஆஸ்நய த்ரய்யா = உன்னுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் வேதங்களுடன்; ஸ்வைராலாப கதா: = இஷ்டமான வார்த்தைகளை (ஸம்பாஷணை / conversation); ப்ரவர்த்தயலி கிம? = நடத்துகிறாயா என்ன?; (and) மாம், "மா பைஷி:" இதி = என்னைப் பார்த்து "பயம் வேண்டாம்" என; உதீரயலி வா = கூறுகிறாயா என்ன?

477. ரங்கே தேவி! ரதாங்கபாணி சரணஸ்வச்சந்த லீலாஸகி!
 ஸ்தோகஸ்பந்தித ரம்ய விப்ரம கதிப்ரஸ்தாவகம் தாவகம்
 காலோபாகத காலகிங்கர சமுஹாங்கார பாரம்பரி-
 துர்வாரப்ரதிவாவதூகம் அநகம் சேராஷ்யாமி சிஞ்ஜாரவம்||

அரங்கனின் திருவடிகளின் விளையாட்டுத் தோழியே! நானோ மிகப்பெரிய பாபி. எனது கடைசி காலத்தில், யம கிங்கரர்கள், ஆயிரக்கணக்கில் வந்து என்னை மிரட்டுவர் ... அச்சமயம், உன் இனிய நாதங்களைக் கேட்டு, என் பயம் போக வேண்டும்.

தேவி! ரதாங்கபாணி சரண ஸ்வச்சந்த லீலாஸகி! = தேவி! சக்கரத்தைக் கையில் உடைய எம்பெருமானின் திருவடிகளின் இஷ்டமான விளையாட்டுத் தோழியே!; ரங்கே, ஸ்தோக ஸ்பந்தித = யீரங்கத்தில் கொஞ்சம் அசைவதால்; ரம்ய - விப்ரம கதி = அழகான, விளையாட்டுப் போன்ற ஸஞ்சாரத்தை; ப்ரஸ்தாவகம் தாவகம் = வெளிப்படுத்துகின்ற, உன்னுடைய; அநகம் சிஞ்ஜாரவம் = குற்றமற்ற, ரத்தினங்களின் நாதங்களை; கால உபாகத, கால கிங்கர = கடைசி காலம் நெருங்கும் போது, காலனின் கிங்கரர்களின்; சமு ஹாங்கார = ஸேணையின் ஹாங்கார மிரட்டல்களின்; பாரம்பரி துர்வார = அடுக்குகளை (rows) தடுக்க முடியாத; ப்ரதிவாவதூகம் சேராஷ்யாமி = உன் பதிலை, நான் கேட்கிறேன் (கேட்கப்போகிறேன்).

478. த்வத் சிஞ்ஜாரவ சர்க்கரா ரஸஸதாஸ்வாதாத் ஸதாம் உந்மதா
 மாதர் மாதவ பாதுகே! பஹாவிதாம் ப்ராய: ச்ருதி'ர் முஹ்யதி
 ஸாராஸார ஸக்ருத்விமர்சந பரிம்லாநாக்ஷர க்ரந்திபி:
 க்ரந்தைஸ்த்வாம் இஹ வர்ணயாம்யஹம் அதஸ்த்ராஸ்த்ரபாவர்ஜித:||

தாயே! மாதவ பாதுகே! பெரும் ஞானம் உள்ளவர்களும் கூட, உன்னுடைய இனிமையான நாதத்திலே மயங்கி, உன்மத்தர்களாக உள்ளனர். (என்னைப்பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம்) ...நானும் மயங்கி, உன் பெருமை பற்றி, இயற்றியுள்ள இச்சலோகங்களில் உள்ள தோழங்கள், விமரிசிக்க முடியாத அளவில், நிரம்பி இருக்கின்றன.

மாத: மாதவ பாதுகே! = அம்மா! மாதவனின் பாதுகையே!; பஹாவிதாம் ஸதாம், ச்ருதி: = அதிகம் தெரிந்த பெரியோரின் காது; த்வத் சிஞ்ஜாரவ சர்க்கரா ரஸ = உனது நாதங்களாகிற சர்க்கரையின் ரூசியை; ஸதாஸ்வாதாத் = எப்போதும் (குடிப்பதால்) அநுபவித்துக் கொண்டு; உந்மதா, ப்ராய: முஹ்யதி = உந்மத்தர்களாக, மிகவும், மயங்கிப் போகின்றனர்; அஹம், இஹ, ஸாராஸார = நானோ, இங்கே, நல்லது/கெட்டது (correct/incorrect); ஸக்ருத் விமர்சந = ஒரு தடவைகூட திரும்பிப் படிக்க (பார்க்க); பரிம்லாநாக்ஷர = முடியாததான, எழுத்துக்களின்; க்ரந்திபி: க்ரந்தை: = சேர்க்கையை உடைய ஸ்தோத்திரங்களால்; த்வாம் வர்ணயாமி = உன்னை வர்ணித்துள்ளேன்; அத: த்ராஸ? த்ரயா? = அதனால் பயம் என்ன? வெட்கம் என்ன? வர்ஜித: = (இரண்டையும்) விட்டுவிட்டேன்.

479. தவாம்ப! கில கேலதாம் கதிவசேந கர்ப்பாஸ்நாம்
ரமா ரமண பாதுகே! கிமிபி மஞ்ஜாபி: சிஞ்ஜிதை:|
பதஸ்துதி விதாயிபி: த்வதநு பாவ ஸித்தாந்திபி:
ஸ்யுத்ய கலஹாயிதம் ச்ருதிசதும் ஸமாபத்யதே||

ஸக்ஷிமீ ரமணனின் பாதுகையே! தாயே! உன்னுள் இருக்கும் ரத்னங்கள் பெருமானின் ஸஞ்சார வேளைகளில் ஏற்படுத்தும் நாதம், திருவடியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதைப் போன்றும்/உன் பெருமையைச் சொல்வது போலவும் இருக்கிறது.

ரமா ரமண பாதுகே! அம்ப! = ஸக்ஷிமீ ரமணனின் பாதுகையே! தாயே!; கதிவசேந கேலதாம் = ஸஞ்சாரத்துக்கு அதீனமாக உள்ளதால், அசையும்; கர்ப்பாஸ்நாம் மஞ்ஜாபி: = (உன்) உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின், அழகான (நாதம்): பதஸ்துதி விதாயிபி: = திருவடியை ஸ்தோத்திரம் செய்பவைகளாகவும்; த்வதநுபாவ ஸித்தாந்திபி: = உன் பெருமையைச் சொல்பவைகளாகவும், உள்ளன; தவ சிஞ்ஜிதை:, ச்ருதி சதும் = உன் நாதங்கள், வேதங்களின் கூட்டம்; கிமிபி ஸ்யுத்ய கலஹாயிதம் = ஒரே மதத்தினரின் சண்டையைப் போல; ஸமாபத்யதே = அடைகின்றது.

(வேதத்தில் சில வாக்கியங்கள், எம்பெருமானின் பெருமையையும் / அவரது தாஸர்களின் பெருமையையும் - ஸமம் என்று கூறுவது, தமக்குள் சண்டை போடுவது போல தோன்றுவதைப் போன்றதே இதுவும்.)

480. கூவிபதி மணிபாதரகேஷ் நாதைர் நூநம் ஸமாச்சித த்ராணே|
ராங்கேச்வரஸ்ய பவதீ ரக்ஷாபேக்ஷா ப்ரதீக்ஷண விளம்பம்||

மணி பாதரகேஷ! ரங்கநாதன் எல்லா ஜனங்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று, திருவள்ளும் கொண்டவரே! ...எனினும் சேதனன், "என்னை ரக்ஷி" என்று கோர வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதை, நீ உன் இனிய நாதத்தால், அவரிடம் "கால தாமதம் செய்ய வேண்டாம் - இவர்களுக்குக் கேட்கக்கூடத் தெரியவில்லை" என்று சிபாரிசு செய்கிறாய்.

மணி பாதரகேஷ! ஸமாச்சித த்ராணே = மணி பாதுகே! தன்னை அண்டியவரைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில்; ரக்ஷாபேக்ஷா ப்ரதீக்ஷண = "காப்பாற்றுவாய்" என்ற ஒரு சொல்லை எதிர்பார்ப்பதை; ரங்கேச்வரஸ்ய விளம்பம் = எம்பெருமானின் (அரங்கனின்) கால தாமதத்தை; பவதீ, நாதை: கூவிபதி = நீ, உன் நாதங்களால், போக்கடிக்கிறாய்; நூநம் = நிச்சயமே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, நாதபத்ததி: - சதுர்த்தி.

15. ரத்நஸாமாந்ய பத்ததி

பாதுகைகளின் மேல் பதிக்கப்பட்டுள்ள பலவித, வண்ணக்கற்கள் (ரத்தினங்கள்) வீசும் ஒளியை, சுவையாக வர்ணிக்கிறார் ஸ்வாமி, இந்தப் பத்ததியிலே.

481. உதர்ச்சிஷல் தே ரங்கேந்தர பாதாவநி! பஹிர்மணீந்|
அந்தர்மணிரவம் ச்ருத்வா மந்யே ரோமாஞ்சிதாக்ருதீந்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் மேல் ரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளின் காந்தி (கம்பி கம்பியாக) உள்ளன. உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்தினங்கள் உண்டாக்கும் ஒலியால், ஏற்பட்ட ரோமாஞ்சனம் (மயிர்க்கூச்சம்) என எண்ணுகிறேன் இதை.

ரங்கேந்தர பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; உத் அர்ச்சிஷ: தே = நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் உண்ணுடைய; பஹிர் மணீந் = வெளியே பதித்துள்ள அநேகம் ரத்தினங்களை; அந்தர்மணி ரவம் ச்ருத்வா = உள்ளே இருக்கும், ரத்னங்களின் நாதத்தைக் கேட்டு; ரோமாஞ்சித ஆக்ருதீந் = ஏற்பட்ட, ரோமாஞ்சிதம் என்று; மந்யே = நினைக்கிறேன்.

482. விதேஹி சௌரேர் மணிபாதுகே! தவம் விபத்யமாநே மயி ரச்மிஜாலை:|
ஆஸீத்தாம் அந்தக்கிங்கராணாம் வித்ராஸநாந் வேத்ரலதாவிசேஷாந்||

மணி பாதுகே! என்னுடைய அந்திம வேளையில், யம தூதர்கள் என்னை அனுகாதவாறு, நீ பெருமானுடன் ஸேவை தந்து அருள வேண்டும். உன் ரத்னங்களின் ஒளியை, பிரம்புகளோ என்று எண்ணி, அந்த யம தூதர்கள் ஓடிப் போகவேண்டும்.

சௌரே: மணி பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; மயி விபத்யமாநே = நான் ஆபத்தை அடைந்த வேளையில் (அந்திம); தவம், ஆஸீத்தாம் = நீ, என் அருகே வந்துள்ள; அந்தக் கிங்கராணாம் = யம கிங்கரர்களுக்கு; வித்ராஸநாந், வேத்ரலதா விசேஷாந் = பயமுறுத்துகின்ற, உயர்ந்த கொடிப் பிரம்புகளை (போன்ற); ரச்மி ஜாலை: விதேஹி = ரத்ன கிரணங்களின் கூட்டங்களை உண்டு பண்ணவேண்டும்.

483. முகுந்தபாதாவநி! மத்யநாட்யா ஸுர்த்தந்யயா நிஷ்பததோ முழுகேஷா:|
ஆப்ரஹ்மலோகாத் அவலம்பநார்த்தம் ரத்நாநி தே ரச்மிகணம் ஸ்ருஜந்தி||

முகுந்தனின் பாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, ஒரு கம்பியைப் போல நீண்டு, வெகு தூரம் பரவுகின்றது. மோக்ஷத்தை அடைய விரும்பும் மனிதனின் ஜீவன், மத்ய நாடியிலிருந்து கிளம்பும்போது, பிரம்மலோகம் வரையில் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடிய கயிற்றைப் போல உள்ளது.

முகுந்த பாதாவநி! = முகுந்தனின் பாதுகே!; ஸுர்த்தந்யயா மத்ய நாட்யா = தலையிலிருக்கிற, மத்திய நாடியின் வழியே; நிஷ்பதத: முழுகேஷா: = வெளிக்கிளம்பும், முழுக்ஷாக்களின் (மோக்ஷம் அடைய விரும்புவன் முழுக்ஷா); ஆப்ரஹ்மலோகாத் அவலம்பநார்த்தம் = பிரம்மலோகம் வரையில், பிடித்துக்கொள்ள (ஏற்பட்ட); தே ரத்நாநி ரச்மிகணம் = உன் ரத்னங்களின் ஒளிக்கத்திர்கள் (கயிற்றை); ஸ்ருஜந்தி = உண்டு பண்ணுகின்றன.

484. அஸுர்யபேத்யாம் ரஜநீம் ப்ரஜாநாம் ஆலோகமாத்ரேண நிவாரயந்தீ|
அமோகவ்ருத்திர் மணிபாதரகேடி! முரத்விஷோ மூரத்திமதீ தயா த்வம்||

மணி பாதரகேடி! சேதனர்களின் அஞ்சூனமாகிற இருளைச் சூரியனாலும் போக்க முடியாது -- அத்தனை கெட்டிடுன் ரத்னங்களின் சோபை பட்டதுமே அந்த அஞ்சூனம் அழிந்து போகிறது.

மணிபாதரகேடி! = மணி பாதுகையே!; அஸுர்ய பேத்யாம் = சூரியனாலும் போக்கமுடியாத; ப்ரஜாநாம் ரஜநீம் = ஜனங்களின், (அஞ்சூனமென்ற) இருளை; முரத்விஷ: மூரத்திமதீ = பெருமாளின் சரீரமே போன்ற; த்வம், அமோக வ்ருத்தி: = நீ, வீண்போகாத வ்ருத்தியையுடைய; தயா, ஆலோகமாத்ரேண = உன் தயையால், உன் ரத்னங்களின் ஒளியைக் கொண்டு, நிவாரயந்தீ = போக்கடிக்கிறாய்.

485. ரங்கேசபாதாவநி! தாவகாநாம் ரத்நோபலாநாம் த்யுதய: ஸ்புரந்தி|
ச்ரேய:பலாநாம் ச்ருதிவல்லரீணாம் உபக்நஶாகா இவ நிர்வ்யபாயா:||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, வேதமெனும் கொடிகளுக்குக் கொழுகொம்பு போல் இருக்கிறது.

ரங்கேச பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; தாவகாநாம் ரத்நோபலாநாம் த்யுத: = உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி; ச்ரேய: பலாநாம் ச்ருதிவல்லரீணாம் = ஸகல கேடுமங்களையும் அளிக்கும், வேதமாகிற கொடிகளுக்கு; நிர்வ்யபாயா: உபக்நஶாகா இவ ஸ்புரந்தி = அழிவற்ற கொழுகொம்புகள் போல விளங்குகின்றன.

486. கஸ்யாபி பும்ஸ: கந்காபகாயா: புண்டே ஸலீலம் புளிநே சயாளோ:|
ஸமீபவ்ருத்திர் மணிபாதுகே! த்வம் ஸம்வாஹ்யந்தீவ பதம் கரை: ஸ்வை:||

மணிபாதரகேடி! உன் மேல் உள்ள ரத்னக்கற்களின் சோபை, நீ, சயனம் கொண்டிருக்கும் அரங்கனின் திருவடிகளைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டு இருப்பதைப் போலத் தோன்றுகிறது.

மணி பாதுகே! கந்காபகாயா: = மணி பாதுகே! காவேரியின்; புண்டே புளிநே ஸலீலம் சயாளோ: = பரிசுத்தமான மணற்குன்றிலே (ஸ்ரீரங்கம்) விளையாட்டாய் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்; கஸ்யாபி பும்ஸ: = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத, அந்த மகாபுருஷனின்; ஸமீப வ்ருத்தி: த்வம் ஸ்வை: கரை: = அருகே உள்ள நீ, உன் கிரணங்களாகிற (ரத்ன ஒளி) கைகளால்; பதம் ஸம்வாஹ்யந்தீ இவ = திருவடிகளைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டிருப்பதுபோல.

487. தித்ருக்ஷமாணஸ்ய பரம் நிதாநம் ஸ்நேஹாந்விதே யோகதசாவிசேஷே|
ஸம்வித்ப்ரதீபம் மணிபாதரகேடி! ஸ்ந்துக்ஷயந்தீவ மர்சயஸ்தே||

மணிபாதரகேடி! எம்பெருமானைத் தியானித்து, அவரைக் காண முயலும் யோகியரின் ஞானம் என்ற விளக்கை, உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தியால், நீ தூண்டி விட்டுப் பிரகாசப்படுத்துகிறாய்.

மணிபாதரகேடி! ஸ்நேஹாந்விதே = மணிபாதுகையே! ப்ரீதியுடன் கூடின; யோகதசா விசேஷே = உயர்ந்த தியானம் பண்ணும்போது; பரம் நிதாநம் = உயர்ந்த புதையலான (நிதி) பெருமாளை; தித்ருக்ஷமாணஸ்ய = பார்க்க ஆசைப்படுபவனின்; ஸம்வித் ப்ரதீபம், தே மர்சய: ஸந்துக்ஷயந்தீ இவ = ஞானமெனும் விளக்கை, உன்னுடைய (ரத்னங்களின்) ஒளி, பிரகாசப்படுத்துகின்றது போல.

488. ஸமாதிபாஜாம் தநுதே த்வதீயா ரங்கேசபாதாவநி! ரத்நபங்க்தி:|
ஸ்தாநம் ப்ரயாதும் தமஸ: பரம் தத் ப்ரதீபக்ருத்யம் ப்ரபயா மஹத்யா||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மீது பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளி, பரம பதத்தை அடைய விரும்புவோர்க்கு, ஒரு தீவட்டி ஒளியோ எனத் தோன்றுகிறது.

ரங்கேச பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகே!; மஹத்யா ப்ரபயா ஸமாதிபாஜாம், தமஸ: பரம் = மிக உயர்ந்த காந்தியால், தியானம் அடைந்தவர்க்கு, பிரகிருதியிலிருந்து மேலானதான; தத் ஸ்தானம் ப்ரயாதும் = அந்த பிரஸித்தமான பரமபதத்தை அடைவதற்கு; த்வதீயா ரத்ந பங்க்தி: = உன்னுடைய ரத்னங்களின் ஒளிக்கத்திர்கள் (வரிசை); ப்ரதீப க்ருத்யம் = ஒரு தீவட்டியின் செயலை; தநுதே = செய்கின்றது.

489. பத்நாளி ரங்கேச்வரபாதரகேடி! மந்யே யதார்ஹும் மணிரச்மிஜாலை:|
ஸேவாநதாநாம் த்ரிதேசச்வராணாம் சேஷாபாலம் சேகரஸ்ந்திக்ருஷ்டாம்||

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! உன்னைச் சேவிக்க வரும் தேவர்களுக்கு, நீ, உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் சோபையால், அவர்களுடைய கிரீடங்களுக்குப் பறியட்டம் கட்டுகிறாய் போல உள்ளது.

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; ஸேவாநதாநாம் த்ரிதேசச்வராணாம் சேகரஸ்ந்திக்ருஷ்டாம் = (பெருமாளை) ஸேவிக்கின்ற தேவச்ரேஷ்டர்களின் கிரீடங்களுக்கு கிட்டிய; சேஷாபாலம் = பெருமாள் சாத்திக் களைந்த சேஷ வஸ்திரம் (பரியட்டம்); யதார்ஹும், மணிரச்மிஜாலை: = தக்கபடி, (உன்) ரத்னங்களின் காந்தியால்; பத்நாளி மந்யே = நீ கட்டுகிறாய், என நினைக்கிறேன்.

490. பஜந்தி ரங்கேச்வரபாதரகேடி! ப்ரகல்பயந்தோ விவிதாந் புமர்த்தாந்|
உதர்ச்சிஷி: சிந்தயதாம் ஜநாநாம் சிந்தாமணித்வம் மணயஸ்த்வதீயா:||

அரங்கனின் பாதுகையே! பலவித புருஷார்த்தங்களை விரும்பும் மக்களுக்கு, அவர்கள் விரும்பியதைக் கொடுக்க வல்ல "சிந்தாமணி" போல, ஒளி வீசுகின்றன, உன் ரத்னங்கள்.

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! உத் அர்ச்சிஷி: த்வதீயா: மணய: = ரங்கநாதனின் பாதுகையே! நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் காந்தியை உடைய, உன் ரத்னங்கள்; விவிதாந் புமர்த்தாந் = அனேக விதமான புருஷார்த்தங்களை; சிந்தயதாம் ஜநாநாம் = நினைக்கும் (விரும்பும்) ஜனங்களுக்கு; சிந்தாமணித்வம் ப்ரகல்பயந்த: = ஒரு சிந்தாமணி போல, பலனை உண்டு பண்ணித் தருகிற; பஜந்தி = (செயலை) செய்கிறது.
(சிந்தாமணி: ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள ஒரு ரத்னம் - வேண்டுவதைக் கொடுக்க வல்லது).

491. நாதஸ்ய தத்தே நதராஜகந்யா
பாதும் சுபாந் பாதநகேந்துரச்நிஃ|
மணிப்ரபாபி: ப்ரதிபந்ந பக்ஷாம்
லீலாசகோரீமிவ பாதுகே! த்வாம்||

பாதுகே! நதிகளின் அரசனான ஸமுத்திர ராஜனின் மகள் - மகாலட்சுமி, உன்னைப் பெருமாள் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கிறாள். உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் சோபை, இறக்கைகள் போல உள்ளன... பெருமாளின் திருவடி நகங்களாகிற, சந்திரனின் அழுதமயமான கிரணங்களைப் பருக விரும்பும் சகோர பக்ஷி போல, நீ விளங்குகின்றாய்.

பாதுகே! நதராஜகந்யா = பாதுகையே! நதிகளின் ராஜாவான ஸமுத்ர ராஜனின் மகளான மகாலட்சுமி; நாதஸ்ய, சுபாந் பாத நக இந்து ரச்நிஃ பாதும் = பெருமாளுடைய, இன்பமான, திருவடி நகம் எனும் சந்திரனின் கிரணங்களைக் குடிக்க; மணிப்ரபாபி: ப்ரதிபந்ந பக்ஷாம்,

த்வாம் = ரத்னங்களின் காந்தியால் அடைந்துள்ள சிறைக உடைய உன்னை; லீலா சகோர்மிவ தத்தே = விளையாட்டிற்காக உள்ள பெண் சகோரபகவியைப் போல / கொடுக்கிறாள்.

492. ஜநஸ்ய ரங்கே ச்வரபாதுகே! த்வம் ஜாதாநுகம்பா ஜநயஸ்யயத்நாத்|
ஆக்ருஷ்ய தூராந்மணிரச்மிஜாலை: அநந்யலக்ஷ்யாணி விலோசநாநி||

பாதுகே! சேதனர்களிடம் கருணை கொண்டுள்ள நீ, உன் மேல் புதித்திருக்கும் ரத்னங்களின் காந்தியால், வெகுதூரத்தில் உள்ள, அவர்களை, உன்னையும் பெருமாளையும் ஸேவிக்க ஆகர்ஷிக்கிறாய்.

ரங்கேச் வர பாதுகே! த்வம் = அரங்கனின் பாதுகையே! நீ; ஜாத அநுகம்பா, ஜநஸ்ய = ஏற்பட்ட, தயையால், மக்களின்; விலோசநாநி, மணி ரச்மிஜாலை: = கண்களை (பார்வையை), உன் ரத்னங்களின் சோபையால்; தூராந், அயத்நாத் = வெகுதூரத்தில் உள்ளவரையும், பிரயாஸையின்றி; ஆக்ருஷ்ய, அநந்ய லக்ஷ்யாணி = இழுத்து, வேறு எதிலும் மனதைச் செலுத்தாதவாறு; ஜநயனி = செய்கிறாய்.

493. ரங்கேச பாதாவநி! தாவகீநை:
ஸ்ப்ருஷ்டா: கதாசித் மணிரச்மிபாசை|
காலஸ்ய கோரம் ந பஜந்தி பூய:
காராக்ருஹாந்தேஷ்ட கசாபிகாதம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் ஒனி ஒருவன் மீது பட்டால், அவன் ஒருபோதும் நரகம் என்ற சிறையில், சாட்டை அடி வாங்க நேராது.

ரங்கேச பாதாவநி! தாவகீநை: = அரங்கனின் பாதுகே! உன்னுடைய; மணி ரச்மிபாசை: = ரத்னங்களின் காந்தியாகிற கயிறுகளால்; கதாசித் ஸ்ப்ருஷ்டா: = ஒருமுறை தொடப்பட்டால், (அவன்); பூய: கோரம், காலஸ்ய = மறுபடி, பயப்படும்படியான, யமனுடைய; காராக்ருஹ அந்தேஷ்ட = சிறைச்சாலை (நரகத்தின்)யின் பக்கவிலே; கச அபிகாதம் ந பஜந்தி = சாட்டை அடிகளை, அடையமாட்டான்.

494. ரத்நாநி ரங்கேச்வரபாதரகேடி! த்வதாச்ரிதாந்யப்ரதிகைர்மழைகை:|
ஆஸேதுஷ்ணாம் சுருதிஸ்ராந்தரீணாம் விதந்வதே வர்ணாநிசோளலக்ஷ்மீம்||

அரங்கனின் பாதரகேடி! சுருதியாகிற மாதர்கள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, நீ அவர்களுக்குப் பல வண்ணங்களில், ரவிக்கைகளைக் கொடுப்பதைப் போல இருக்கிறது -- உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி.

ரங்கேச் வர பாதரகேடி! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; த்வதாச்ரிதாநி ரத்நாநி = உன்னை அடைந்துள்ள ரத்னங்கள்; அப்ரதிகை: மழைகை: = தடங்கலற்ற காந்திகளால்; ஆஸேதுஷ்ணாம் = அருகில் வந்திருக்கும்; சுருதி ஸாந்தரீணாம் = வேதமாகிற ஸ்தரீகளுக்கு; வர்ண நிசோள லக்ஷ்மீம் = பல வண்ணங்களில், ரவிக்கையின் சோபையை; விதந்வதே = செய்கின்றன.

495. நித்ராரஸப்ரணயிநோ மணிபாதரகேடி!
ரங்கேச்வரஸ்ய ஸவிதம் ப்ரதிபத்யமாநா|
ச்யாபணீந்தரமபிதோ பவதீ விதத்தே
ரத்நாம்சபிரயவநிகாமிவ தர்சநீயாம்||

மணிபாதுகே! அரங்கன் யோக நித்திரை செய்ய சயனிக்கும்போது, படுக்கையைச் சுற்றி, ஒரு திரைபோட்ட மாதிரித் திகழ்கிறது, உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி.

மணிபாதரகே! நித்ரா ரஸ ப்ரணயிந: ரங்கேச்வரஸ்ய = மணிபாதுகே! தூக்கத்தின் ஸந்தோஷத்தில் ஆசையள்ள, அரங்கனின்; ஸவிதம் ப்ரதிபத்யமாநா = ஸமீபம் அடைந்தவளாய்; பவதீ, ரத்ந அம்சிபி: = நீ, உன் ரத்னங்களின் காந்தியால்; சுயா பணீந்த்ரம் அபித: = படுக்கையாகிற ஆதிசேஷனுக்கு, நாலுபுறமும்; தர்சநீயாம் அவநிகாம் ஓவ = பார்க்கக்கூடிய (seethro) திரையைப் போல; விதத்தே = செய்கிறாய்.

496. ஸத்யஸ்தவதுத்க்ரஹதசாநமிதாக்ருதீநாம்
ஸ்ரஸ்தாம்சகம் நிஜருசா மணிபாதுகே! த்வம்|
பத்மாஸஹாய பரிவாரவிலாவிநீநாம்
பட்டாம்சகைரிவ பயோதரம் ஆவ்ருணோவி||

மணிபாதுகையே! பெருமாளின் பரிஜன ஸ்த்ரீகள் வணங்கி, உன்னை எடுக்கின்றனர். பெருமானுக்கு சமர்ப்பிக்க....அப்போது, அவர்களது மார்புப் பிரதேச வஸ்திரம் நழுவுகின்றது....நீ, உன் ரத்னங்களின் ஒனியால், மார்புப் பிரதேசங்களைப் பட்டு வஸ்திரத்தால் மூடுவது போல் உள்ளது.

மணிபாதுகையே! த்வத் உத்க்ரஹதசா = மணிபாதுகையே! உன்னை எடுக்கும் ஸமயம்; நமித ஆக்ருதீநாம் = வணங்கின உடம்பையுடைய; பத்மா ஸஹாய பரிவார விலாவிநீநாம் = பெருமாளின் வேலைக்காரப் பெண்களின்; ஸ்ரஸ்த அம்சகம் பயோதரம் = நழுவியிருக்கும் வஸ்திரத்தை உடைய ஸ்தனத்தை; பட்டாம்சகை: ஸத்ய: த்வம் நிஜருசா = பட்டு வஸ்திரத்தால், உடனே நீ, உனது ரத்னகாந்தியால்; ஆவ்ருணோவீவ = மறைக்கிறாய் போல.

497. தேவஸ்ய ரங்கவஸதே: புரத: ப்ரவ்ருத்தை:
உத்தூதவிசுவதிமிராம் மணிரச்சிஜாலை:|
மந்த்யே மதீயஹ்ருதயாயதநப்ரவேச
மாங்கள்யதீபகணிகாம் மணிபாதுகே! த்வாம்||

மணிபாதுகே! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி உலகெங்கும் பரவி இருக்கும் இருளைப் போக்க வல்லது...என் மனமாகிற சிறிய வீட்டில், ஸ்ரங்கநாதன் பிரவேசிக்கும் மூன், ஒரு மங்கல விளக்காக வரவேண்டும் நீ.

மணிபாதுகே! ரங்கவஸதே: தேவஸ்ய புரத: ப்ரவ்ருத்தை:, மணி ரச்மி ஜாலை: = பாதுகே! ரங்கவிமானத்திலே வலிக்கும் பெருமாளின் மூன்பு பரவியுள்ள (உன்) ரத்னங்களின் ஒளிக்கூட்டங்கள்; விசுவதிமிராம் உத்தூத = அகில உலகமும் பரவியுள்ள இருளைப் போக்கி (உள்ள); த்வாம், மதீய ஹ்ருதய ஆயதந = உன்னை, என்னுடைய மனதாகிற வீட்டிலே (பெருமாள்); ப்ரவேச மங்கள்ய தீப கணிகாம் = உட்புக, தக்க மங்கள, சிறிய விளக்காக; மந்த்யே = எண்ணுகிறேன்.

498. ஆகீர்ணாரத்நநிகராம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ரங்கேச்வரஸ்ய லவிதாம் விபணிம் ப்ரதீம:|
யத்ஸம்ஸ்ரயேண பவதி ஸ்திரபக்திமூல்யம்
கைவல்யமத்ர ஜகதாம் க்ரயவிக்ரயார்ஹம்||

மணிபாதுகே! அனைக ரத்னங்களால் நிரம்பியிருக்கும் உன்னைப் பெருமாள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒரு கடைத் தெருவாக நினைக்கிறேன் ... பெருமாளைப் பலகாலம் பக்தி செய்து அடைய வேண்டிய மோக்கம், இங்கே மக்களுக்கு சுலபமாய் வாங்கும் பொருளாக இருக்கிறதே!

மணிபாதுகே! ஆகீர்ணாரத்ந நிகராம் த்வாம் = மணிபாதுகையே! பரப்பி உள்ள ரத்னங்களின் கூட்டத்தையுடைய உன்னை; ரங்கேச்வரஸ்ய, லவிதாம் விபணிம் ப்ரதீம: = ஸ்ரங்கநாதனின் அழகிய கடைத் தெருவாகவே நினைக்கிறோம்; யத் ஸம்ஸ்ரயேண = எந்த உன்னை அடைவதால்; அத்ர ஜகதாம் = இந்த உலகில், ஜனங்களுக்கு; ஸ்திர பக்திமூல்யம் கைவல்யம்

= நிலையான பக்தியாகிற விலையை உடைய மோகஷத்தை; கரய, விக்ரயார்ஹம் பவதி = விற்கவும் / வாங்கவும் தக்கதாக ஆகிறதோ.

499. வ்யங்க்தும் கூடும் பகவதோ ஜகதீஸ்வரத்வம்
வஜ்ராங்குசத்வஜஸ்ரோருஹ சக்ரசிஹ்நம்
ஆக்லிஷ்ய நிர்ப்பராஞ்சிம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ஆலீத் அநாபரணஸாந்தரம் அங்கரிபத்மம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிகளிலே உள்ள ரேகைகள் - வஜ்ராயுதம், தாமரை, சக்ரம், அங்குசம் - இத்யாதி; அவரை உலகம் அனைத்துக்கும் ஈச்வரன் என்பதை அறிவிக்கும். அப்படிப்பட்ட திருவடிகளுக்கு, எந்த ஆபரணமும் தேவையில்லை....நீ மட்டும் போதும்.

மணி பாதுகே! ஜகதீஸ்வரத்வம் வ்யங்க்தும் கூடும் = மணிபாதுகையே! உலகங்கள் அனைத்துக்கும் அதிபதி என்பதைப் பறைசாற்றக் கூடியதான்; வஜ்ர - அங்குச - தவஜ - ஸரோருஹ - சக்ர சிஹ்நம் = வஜ்ராயுதம், அங்குசம், கொடி, தாமரைமலர், சக்ரம் ஆகிய அடையாளங்களை (ரேகை) உடைய; பகவத: அங்கரிபத்மம் = பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகள்; நிர்ப்பராஞ்சிம் த்வாம் = பூரணமான காந்தியை உடைய உன்னை; ஆக்லிஷ்ய, அநாபரண ஸாந்தரம் ஆலீத் = அடைந்து, வேறு ஆபரணம் தேவையில்லாததாய் அழகாக இருந்தது.

500. ரத்நப்ரபாபடலசக்ரமநோஹரா த்வம்
பத்மாருணம் பதமிதம் த்வயி ரங்கபர்த்து:|
மந்யே ததேததுபயம் மணிபாதரகேடி!
சக்ராப்ஜமண்டலம் அகிஞ்சநரக்ஷணார்ஹம்||

மணிபாதரகேடி! உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி வட்டமாக உள்ளது. அரங்களின் திருவடி செந்தாமரை மலர் போன்றது. இந்த இரண்டையும் பார்க்கும்போது, பெருமாளை ஆராதிக்கத் தகுதி பெற (அர்ச்சகர்கள்) செய்ய வேண்டிய ஸம்ஸ்காரமான சக்ராப்ஜ மண்டலம் போல நினைக்கிறேன்.

மணிபாதரகேடி! த்வம் = மணிபாதுகையே! நீ; ரத்ந ப்ரபா சக்ர படல = ரத்னங்களின் ஒளியால், வட்டமான உருவில்; மநோஹரா = அழகாக இருக்கிறாய்; த்வயி ரங்கபர்த்து: இதம் பதம், பத்ம அருணம் = உன்னிடமுள்ள, ரங்கநாதனின் இந்தத் திருவடி செந்தாமரை போல் சிவந்து இருக்கிறது; தத் ஏதத் உபயம் = அப்படிப்பட்ட, இந்த இரண்டும் (சேர்ந்து); அகிஞ்சந ரக்ஷணார்ஹம் சக்ராப்ஜ மண்டலம் = (பெருமாளை ஆராதிக்க) தகுதியில்லாதவர்களுடைய காப்பாற்றுதலுக்குத் தக்க "சக்ராப்ஜ மண்டலம்"; மந்யே = என நினைக்கிறேன்.

501. த்ராஸாத் ஸ்வயம் ப்ரணமதாம் தநுஜீஸ்வராணாம்
ஸங்க்யேவலுநசிரஸாம் அபி மெளளிரத்தந:|
ஆயோஜயத்யநுகலம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ஸௌரந்தரிகேவ முரவைரிக்ஞபாணதாரா||

பாதுகே! பெருமாள் கத்தியுடன் வெளியே கிளம்புகிறார்....சில அஸரர்கள் பயந்து, கிரீடங்களை பாதுகையிலே ஸமர்ப்பித்து விடுகின்றனர்....சிலரை, பெருமாள், யுத்தம் செய்து, தலையை அறுத்து, அந்த கிரீடங்களை பாதுகையில் சேர்த்து விடுகிறார்.

மணிபாதுகே! முரவைரி க்ஞபாண தாரா = மணிபாதுகையே! முரன் என்ற அசரனுக்கு சத்ருவான பெருமாள், (தன்) கத்தியின் நுனியால்; ஸௌரந்தரிகேவ, த்வாம், = (உனக்கு) ஒரு அலங்காரம் செய்யவள் போல -- உன்னை; த்ராஸாத் ஸ்வயம் ப்ரணமதாம் தநுஜீஸ்வராணாம் = பயத்தினால் வணங்கிய அசரத்தலைவர்களுடையவும்; ஸங்க்யே அவலுந சிரஸாமபி =

யுத்தத்திலே, அறுக்கப்பட்ட, அஸரர்களின் தலையில் உள்ள; மெள்ளி ரத்நை: அநுசூலம் ஆயோஜயதி = கிர்டங்களின் ரத்னங்களை அடிக்கடி சேர்க்கிறது.

502. ஆஸ்கந்தநாநி விபுதேந்தரசிகாமணீநாம்
த்வாமாச்சிதாந்யஸ்ரஸதநபாதரகேஷி!
ரத்நாநி தே ஸ்துதிஸவர்ண பர்க்ஷணார்த்தே
நூநம் பஜந்தி நிகவோபலதாம் கவீநாம்||

பெருமாளின் பாதுகே! தேவ ச்ரேஷ்டர்கள் உன்னை ஸேவிக்கும்போது, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்கள், அவர்களின் மகுடங்களை இழக்கும். ஏனெனில், உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்கள்தாம் உயர்ந்தவை....பாதுகையின் மேல் உள்ள ரத்னங்களைப் பற்றின ஸ்தோத்திரமே உயர்ந்தவை.

அஸர ஸுதந பாதரகேஷி! = அரக்கர்களைக் கொல்கிற பெருமாளின் பாதுகே; விபுதேந்தரசிகாமணீநாம் = தேவ ச்ரேஷ்டர்களின் தலையில் உள்ள ரத்னங்களை; ஆஸ்கந்தநாநி, த்வாம் ஆச்சிதாநி ரத்நாநி = இழக்கும், உன்னை ஆச்சரித்துள்ள ரத்னங்களே (உயர்ந்தவை); தே ஸ்துதி ஸவர்ண = உன்னைப் பற்றின ஸ்தோத்திரத்தின் எழுத்துக்களை; பர்க்ஷணார்த்தே கவீநாம் = பரிசோதிக்கும் கவிகளுக்கு; நிகவோபலதாம் பஜந்தி = உரைகல் போன்ற தன்மையை அடைகின்றன; நூநம் = நிச்சயம்.

503. பாதாவநி! ப்ரணயிநாம் ப்ரதிபாதிதார்த்தாம்
க்ரீடாஸ்ரோஜமிவ சௌரிபதம் வஹந்தீம்|
ப்ரத்யுப்தரத்நநிகரப்ரதிபந்ந சோபாம்
பச்யாமி ரோஹணகிரே: அதிதேவதாம் த்வாம்||

பாதுகே! உன்னை ஆச்சரித்தவர்க்கு, வேண்டியதையெல்லாம் கொடுக்கிறாய். எல்லையில்லாத ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டு, ஜோலிக்கிறாய்....உன்னைப் பார்த்தால், ரத்ன மலைக்கு, அதிஷ்டான தேவதை போல இருக்கிறது.

பாதாவநி! ப்ரணயிநாம் = பாதுகையே! (உன்னை) ஸேவிப்பவர்களுக்கு; அர்த்தாம் ப்ரதிபாதித = செல்வத்தை (புருஷார்த்தங்களை) கொடுப்பவரும்; சௌரிபதம், க்ரீடா = பெருமாளின் திருவடியை, உன் விளையாட்டுக்காக; ஸரோஜமிவ வஹந்தீம் = (பெற்றிருக்கும்) தாமரை போல தரிப்பவரும்; ப்ரத்யுப்த ரத்நநிகர = இழைக்கப்பட்டுள்ள ரத்னக்கூட்டங்களாலே; ப்ரதிபந்ந சோபாம் = அடைந்துள்ள சோபை (காந்தி)யை உடைய; த்வாம், ரோஹணகிரே: = உன்னை, ரத்ன மலைக்கு; அதிதேவதாம் பச்யாமி = அதிஷ்டான தேவதையாகப் பார்க்கிறேன்.

504. யாமேவ ரத்நகிரணைர்மணி பாதரகேஷி!
குடாபதே தநுப்ருதாம் பவதீ விதத்தே|
சக்ராதி தைவதசிகாமணிரஜ்யமானை:
தாமேவ தே ப்ரகடயந்தி பதைரபிக்யாம்||

மணிபாதுகே! உன்னைத் தலையிலே தரித்துக் கொள்ளும் மனிதர்களின் சிரலிலே, உன் ரத்னங்களின் ஒளி மினிரும்... அதே சோபை, அவர்களின் பாதங்களுக்கும் ஏற்படுகின்றது....எப்படி?....உன்னைச் சேவிப்பதால் அந்த மக்களை தேவர்கள் வணங்குகின்றனர்....அவர்களது மகுடங்களில் உள்ள ரத்னங்களின் சோபையால்....

மணிபாதரகேஷி! பவதீ = மணிபாதுகே! நீ (உன்); ரத்ந கிரணை: தநுப்ருதாம் = ரத்ன கிரணங்களால், (வணங்கும்) மக்களின்; குடாபதே, யாமேவ விதத்தே = சிரஸ்லிலே, எந்த அழகை, உண்டுபண்ணுகிறாயோ; தே சக்ராதி தைவத சிகா மணி ரஜ்ய மானை: = அவர்கள், இந்திரன் முதலான தேவர்களின் தலையில் உள்ள (மகுடம்) ரத்னங்களால் விளக்கப்பட்ட;

பதை: தாம் அபிக்யாம் ஏவ = திருவடிகளால், அதே போன்று அழகையே; ப்ரகடயந்தி = பிரகாசப்படுத்துவர்.

505. ரத்நாங்குரரை: அவிரளா மணிபாதரகேஷ!
- பாகோந்முகை: பரிகதா புருஷார்த்தஸ்ஸை:
- தேவேந ரங்கபதிநா ஜகதாம் விழுத்யை
- கேதாரிகேவ க்ருபயா பரிகல்பிதா த்வம்||

மணிபாதரகேஷ! உன் மீது நெருக்கமாய்ப் பதித்துள்ள ரத்னங்கள், ஒரு கழனியில் உள்ள பயிர் முளை போலவும், தான்யக் கதிர் போலவும் உள்ளன. ஸர்வலோக ரகஷகனான அரங்கன், மக்களின் நலனுக்காக, சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் பயிர் செய்கிறாரோ?

மணிபாதரகேஷ! ரங்கபதிநா = மணி பாதுகே! ரங்க ப்ரபுவான; தேவேந ஜகதாம் விழுத்யை = பெருமாளால், உலகங்களுடைய ஜஸ்வர்யத்தின் பொருட்டு; க்ருபயா பாகோந்முகை: = தயையால், சீக்கிரமே பலிக்கப்போகும்; புருஷார்த்த ஸ்ஸை: பரிகதா = புருஷார்த்தங்களாகிற பயிரை நிரம்பியுள்ள; கேதாரிகேவ, ரத்ந அங்குரரை: = வயல் போன்று -- ரத்ன ஒளியாகிற முளைகள் (நாற்று); அவிரளா த்வம் பரிகல்பிதா = நெருக்கமாய், நீ, ஏற்படுத்தப்பட்டாய்.

506. நிர்தூத மோஹதிமிரா: தவ ரத்நதீபை:
- நிர்விச்யமாந விபவம் நத ராஜபுத்ரயா
- ப்ரத்யக்ஷயந்தி நிகமாந்த நிகூடம் அர்த்தம்
- பாதாவநி த்வயி நிவேசித பாவபந்தா:||

பாதுகையே! உன்னிடம் பூர்ணமான பக்தி பண்ணுவோர், உன் ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களால், தம்மிடமுள்ள அஞ்சூனம் என்று இருள் விலகியவராய்.....மகாலக்ஷ்மியால் அநுபவிக்கப்படும் பெருமாளைக் கண்ணால் காண்பர்.

பாதாவநி! த்வயி நிவேசித பாவபந்தா: = பாதுகே! உன்னிடம் வைக்கப்பட்ட கெட்டியான (ஸ்திரமான) புத்தியை உடையவர்கள்; தவ ரத்ன தீபை: மோஹதிமிரா: = உன் ரத்ன ஒளிக்கதிர்களால் போக்கடிக்கப்பட்ட, அஞ்சூனமாகிற இருட்டை உடையவராய்; நிர்தூத நத ராஜபுத்ரயா நிர்விச்யமாந விபவம் = மகாலக்ஷ்மியால் அநுபவிக்கப்பட்டுவரும் ஸம்பத்துக்களையும்; நிகமாந்த நிகூடம் அர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷயந்தி = உபநிஷத்துக்களில் மறைத்துக்கூறப்படும் (பொருளான) பெருமாளை பார்க்கின்றனர்.

507. ரத்நோபலப்ரகரஸம்பவ ஏஷ தூராத்
- ரங்காதி ராஜ சரணாவுநி! தாவகீந:|
- ஆர்த்ராபராத பரிகிந்நதியாம் ப்ரஜாநாம்
- ஆச்வாஸநார்த்த இவ பாதி கரப்ரஸார:||

பாதுகே! உன்மேல் இழைத்திருக்கிற ரத்னங்களின் காந்தி, வெகுதூரம் பரவகின்றது...அது, அனேக தப்பிதங்களைச் செய்து, அதனால் வருத்தப்பட்டிருக்கும் ஜனங்களை, கையை நீட்டிச் சமாதானம் செய்வது போல இருக்கிறது.

ரங்காதி ராஜ சரணாவுநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; தாவகீந: ரத்நோபல = உன்னுடைய ரத்னக்கற்களின்; ப்ரகர ஸம்பவ: கரப்ரஸார: = கூட்டம் உண்டாக்கும் கிரணங்களால்; ஏஷ, தூராத் = இந்த, வெகுதூரத்திலும் உள்ள; ஆர்த்ர அபராத பரிகிந்ந = ஃரமான குற்றம் (Just performed) செய்ததால் வருந்தும்; தியாம் ப்ரஜாநாம் = மனதை உடைய மக்களின்; ஆச்வாஸநார்த்த கரப்ரஸார: = ஸமாதானத்துக்காக, கையை நீட்டி; இவ பாதி = (ஸமாதானம் செய்வது) போல விளங்குகிறது.

508. வ்யாழமுறையதோ விஷயி பாலம்ருகாந் மதீயாந்
ஸம்ஸாரகர்மஜநிதாஸா மரீசிகாஸா|
பாதாவநி! ப்ரகுணரத்நமரீசிஜாலை:
ஆக்ருஷ்ய விச்ரமய கேசுகாந்திலிந்தெள||

ஸம்ஸாரம் எனும் கோடையில் வியர்த்து கானல் நீரைத் தேடி அவதியறும் எனது இந்திரியங்களாகிற மான் குட்டிகளை, பாதுகையே! நீ, உன் ரத்னங்களின் காந்தியாகிற வலையில், வளைத்து, இழுத்துப் பிடித்து, பகவானுடைய தேஜோ நதியில் அமிழ்த்தி, களைப்பு நீக்கிட வேண்டும்.

பாதாவநி! ஸம்ஸார கர்ம ஜநிதாஸா = பாதுகே! ஸம்ஸாரம் என்ற கோடை வெயிலில் ஏற்படும்; மரீசிகாஸா வ்யாழமுறையத: = கானல் ஆறுகளில் மயங்கியிருக்கிற; மதீயாந், விஷயி பாலம்ருகாந் = என்னுடைய, இந்திரியங்களாகிற மான் குட்டிகளை; ப்ரகுண ரத்ந = மிக உயர்ந்த ரத்னங்களின்; மழுகஜாலை: ஆக்ருஷ்ய = ஒளிக்கதிர்களின் சோபையால் இழுத்து; கேசு காந்தி லிந்தெள = பெருமாளின் காந்தி என்ற ஸமுத்திரத்தில்; விச்ரமய = (அமிழ்த்தி) இளைப்பாற்றி வைக்கவேண்டும்.

509. அந்தர்நிதாய முநிபி: பரிரக்ஷயமாணாம்
ஆத்மீய ரஸ்மிகுணிதாம் மணிபாதரகேஷி|
ரங்கேச பாதகமலப்ரதி பந்நமுத்ராம்
நீவீம் அவைமி பவதீம் நிகமாந்தவாசாம்||

மணி பாதரகேஷி! முனிவர்கள் ஆதுரத்துடன் முடிச்சு போட்டு வைத்துக் காக்கும் ஒரு நிதி மூட்டையாக உன்னைச் சொல்லவாம்....வேதாந்த வாக்குகள் புகழும் நீயே அந்த நிதி -- உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் ஒனி, கட்டும் கயிறுகள் -- அரங்களின் திருவடிக்கமலங்கள், மேலே இடப்பட்ட முத்திரை (Seal)!

மணி பாதரகேஷி! முநிபி: அந்த: நிதாய பரிரக்ஷய மாணாம் = மணி பாதரகேஷி! முனிவர்களால், மனதில் இருத்தி, போற்றப்படுவங்கும்; ஆத்மீய ரஸ்மி குணிதாம் = உன்னுடைய காந்தி (ரத்ன) என்ற கயிறுகளால் கட்டப்பட்டும்; ரங்கேச பாத கமல ப்ரதிபந்நமுத்ராம் = அரங்களின் திருவடித்தாமரையால் அடையப்பட்டுள்ள முத்திரையுடன் கூடிய, பவதீம், நிகமாந்த வாசாம் = உன்னை, உபநிஷத்தாகிற ரத்னங்களின்; நீவீம் அவைமி = முடிச்சாக அறிகின்றேன்.

510. ராமஸ்ய ரங்கவஸதேச்சரணாநுஷங்காத்
காஷ்டாம் கதாம் புவநபாவநதாம் ததாநா|
பாதாவநி! ப்ரசரரத்நசிலா நிபத்தா
ஸம்ஸார ஸந்தரணேஸதுரளி ப்ரஜாநாம்||

பாதுகையே! ரங்க விமானத்தை இருப்பிடமாய்க் கொண்ட யீராமனின் திருவடி ஸம்பந்தத்தை அடைந்த நீ, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒனி வீச்சால், மக்களுக்கு, ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கும் பாலமாக இருந்து உதவுகின்றாய்.

பாதாவநி! ரங்கவஸதே: = பாதுகே! ரங்கவிமானத்தை இருப்பிடமாக உடைய; ராமஸ்ய சரண அநுஷங்காத் = ராகவனின், திருவடி ஸம்பந்தத்தால்; காஷ்டாம் கதாம் = உயர்வை அடைந்தவங்கும்; புவந பாவநதாம் ததாநா = உலகைப் பரிசுத்தம் செய்யும் விஷயத்தை ஏற்றுள்ளவங்கும் ஆன; (தவம்) ப்ரசர ரத்நசிலா = (நீ) உன் மிகுதியான ரத்னங்களால்; ப்ரஜாநாம் ஸம்ஸார ஸந்தரண நிபத்தா ஸதுரளி = மக்களின் ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட, கட்டப்பட்ட அணை போல இருக்கிறாய்.

511. திவிஷந் மகுடேஷா ஸஞ்சரந்த்யா:
 ப்ரசரஸ்தே மணிபாதுகே! ப்ரகாச: |
 திவி ரங்கபதேர் மஹோத்ஸவார்த்தம்
 விததா வந்தந மாலிகேவ பாதி||

மணிபாதுகே! ஸஞ்சார காலங்களில் தேவர்கள் உன்னை வணங்குகின்றனர் ..... அது ஸமயம், அவர்களது கிர்டங்களில் உள்ள ரத்னங்கள் மேல், உன்னுடைய ரத்னங்கள் வீசும் ஒளி சேர்ந்து, ஆகாயத்தில் உத்ஸவத்துக்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள, வண்ணத் தோரணங்களாகப் பிரகாசிக்கிறது.

மணி பாதுகே! ஸஞ்சரந்த்யா: திவிஷத் = மணி பாதுகையே! ஸஞ்சார வேளைகளில் தேவதைகளின்; மகுடேஷா = கிர்டங்களில்; தே ப்ரசர ப்ரகாச: = உன்னுடைய அதிகமான, ரத்ன காந்தி; ரங்கபதே: மஹோத்ஸவார்த்தம் = அரங்கனின் உத்ஸவத்திற்காக; திவி விததா வந்தந மாலிகேவ பாதி = ஆகாயத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள, வண்ணத்தோரணம் போல, விளங்குகிறது.

512. ப்ரபவந்தி தவீயஸாம் ஸ்வபாவாத்
 தவ ரத்நாநி முகுந்த பாதரகேஷி! |
 அயஸாமிவ ஹந்த லோஹரகாந்தா:
 கடிநாநாம் மநஸாம் விகர்ஷணாய||

முகுந்தனின் பாதுகையே! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, காந்த சக்தி உடையவையோ? வெகு தூரத்திலுள்ள, இரும்பைப் போன்ற கடின மனம் கொண்டோரையும் அது ஆகர்ஷிக்கிறதே!

முகுந்த பாதரகேஷி! தவ ரத்நாநி = முகுந்தனின் பாதுகே! உன் ரத்னங்கள்; ஸ்வபாவாத் லோஹரகாந்தா: அயஸாமிவ = ஸ்வபாவமாகவே (by nature) அயக்காந்தம் இரும்பைப் போல (powerful magnet); தவீயஸாம் கடிநாநாம் = ரொம்ப தூரத்திலும் உள்ள, கெட்டியான; மநஸாம் விகர்ஷணாய = (இரும்பு போன்ற) மனதை இழுக்கும்; ப்ரபவந்தி, ஹந்த = சக்தி உடையவை. ஆச்சரியம்.

513. பரிபச்யதி தேவி! ரங்கநாதே
 ரஹஸி தவம் ஸவிதே நிவிச்ய லக்ஷ்ம்யா:
 பரிபுஷ்யஸி ரத்நதாமிஃ ஸ்வை:
 அநஸஅயேவ மனோஜ்ஞும் அங்கராகம்||

தேவி! பெருமானும் பிராட்டியும் ஏகாந்தமாக இருக்கும் வேளைகளில், நீ பிராட்டிக்குச் சந்தனம் பூசி விடுவதைப் போல இருக்கிறது, உன் ரத்னங்களின் காந்தி.

தேவி! தவம் ஸ்வை: = தேவி! நீ உன்னுடைய; ரத்ந தாமிஃ: ரஹஸி = ரத்னங்களின் காந்தியால், ஏகாந்தத்தில்; லக்ஷ்ம்யா: ஸவிதே நிவிச்ய = மகாலக்ஷ்மியின் பக்கத்திலே இருந்து; ரங்கநாதே பரிபச்யதி = ரங்கநாதன் கடாகவித்துக் கொண்டிருக்க; மனோஜ்ஞும் அங்கராகம் = இன்பமான சந்தனத்தை (பெரிய பிராட்டிக்கு); அநஸஅயேவ பரிபுஷ்யஸி = அநஸஅயை போல தடவுகிறாய்.

514. தவ ரத்ந கரார்ப்பிதம் நவீநம் பரிக்ருஹ்ய ஸ்திரம் அம்சகம் மனோஜ்ஞும் |
ஜரதம்சகவத் ஸாகேந தேஹும் க்ருதிந: கேஸு பாதுகே! தயஜங்தி||

கேசவனின் பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, எந்தப் புண்ணியசாலிகள் மீது படுகிறதோ, அவர்கள் - அந்திம காலத்தில், கிழிந்த வஸ்திரத்தை அவிழ்த்து ஏறிவது போல, சரீரத்தை விட்டு, உன் கிரணங்கள் அளிக்கும், புதிய - நிலையான வஸ்திரத்தை அணிந்து, பரமபதம் அடைவர்.

கேஸு பாதுகே! க்ருதிந: = கேசவனின் பாதுகையே! புண்யசாலிகள்; தவ ரத்நகர அர்ப்பிதம் = உன் ரத்ன கிரண கைகளால் கொடுக்கப்பட்ட; நவீநம் மனோக்ஞும், ஸ்திரம் = புதிய - இன்பமான -- நிலையான; அம்சகம் பரிக்ருஹ்ய = வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டு; தேஹும் ஸாகேந = சரீரத்தை சிரமமின்றி; ஜரதம் சகவத் தயஜங்தி = கிழிந்த துணியை (எறிவது) போல விடுவர்.

515. அபிதோ மணிபாதுகே! நிபத்தை:

க்ருதஸ்மகார விசேஷமாத்மரத்தை: |
குருதே பவதீ பதம் முராரே:
கடிநேங்ஸ்மிந் ஹ்ருதி மே நிவேசயோக்யாம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்கள் மேல் இருந்து, சொரசொரப்பான (rough) தன்மையைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பழக்கத்தைப் பெற்றுள்ளது ... கடினமான என் இதயத்திலும், திருவடியை வைக்கப் பெருமானை, நீ பழக்கியதற்கு என் நன்றி.

மணி பாதுகே! அபித: நிபத்தை: ஆத்ம ரத்தை: = மணி பாதுகையே! நான்கு பக்கமும் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் தன் ரத்னங்களால்; முராரே: பதம் க்ருத ஸ்மஸ்கார விசேஷம் = பெருமாளின் திருவடிகட்டு செய்யப்பட்டுள்ள உயர்ந்த விசேஷம் காரணமாக; மே, கடிநே அஸ்மிந் ஹ்ருதி = என்னுடைய, கடினமான, இந்த மனதிலேயும்; நிவேசயோக்யாம், பவதீ குருதே = வைக்கத்தக்கதாக, நீ செய்துள்ளாய்.

516. நிஜரத்நகராஞ்சஸலைர் மதீயாந் அபராதாந் அவதூய தத்தஸாம்யா|
ரமயா ஸஹிதஸ்ய ரங்கபர்த்து: பதயோ ரர்ப்பய பாதுகே ஸ்வயம் மாம்||

பாதுகே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள், உன் கைகள் போல.....அவற்றின் நுனியால் என் அபராதங்களைத் துடைத்து, என்னைப் பெருமான் - பிராட்டி ஆகிய தில்ய தம்பதிகள் ஸந்நிதியில் நீ சேர்த்து விட வேண்டும்.

பாதுகே! மதீயாந் அபராதாந் = பாதுகையே! என்னுடைய குற்றங்களை; நிஜ ரத்ந கர அஞ்சஸலை: = தன்னுடைய (உன்) ரத்ன கிரணங்களின் நுனிகளால்; அவதூய = போக்கி (துடைத்து); ஸ்வயம் ஸாம்யா = நீயாகவே, உன்னைப் போன்று (என்னையும்); ரமயா ஸஹிதஸ்ய ரங்கபர்த்து: = மகாலக்ஷ்மியுடனிருக்கும் அரங்கனுடைய; பதயோ: மாம் அர்ப்பய = திருவடிகளிலே, என்னைச் சேர்த்து விட வேண்டும்.

517. ரச்மிஜால பரிவேஷ பந்துரா ரங்கழூமிபதி ரத்நபாதுகே|
விச்வலோசந விதூங்கஹாரிணி வாகுரேவ விததா விராஜூஸே||

ரத்ன பாதுகையே! உன் ரத்னங்களின் ஒளிக் கதிர்கள் வெளியிடும் ஒளி வட்டங்கள், உன்னைச் சுற்றி அழகான வலை போல் இருக்கின்றன....மக்களின் கண்களாகிற பக்கிகளைப் பிடிக்க, வைக்கப்பட்ட பொறி போல இருக்கிறது.

ரங்க பூமிபதி ரத்ந பாதுகே! = ஸ்ரீங்கநாதனின் பாதுகே!; ரச்மி ஜால பரிவேஷ பந்துரா = ரத்னக் கிரணங்களின் கூட்டத்தால், இன்பமான உள்ள நீ; விச்வலோசந விஹங்க ஹாரினி விததா வாகுரேவ விராஜஸே = எல்லா லோகங்களின் கண்ணாகிற பக்ஷிகளைப் பிடிக்க வேண்டி, விரிக்கப்பட்டுள்ள வலையைப் போல விளங்குகிறாய்.

518. மாநஸாம்புஜ விகாஸஹேதுபி:

ஸேவிதா மணிகணை: ப்ரபாகரை:
பாதுகே! வஹலி ஸதபிராச்சிதாம்
தேவி! விஷ்ணுபத ஸம்பதம் நவாம்||

தேவி! பாதுகே! உன் ரத்னங்களின் ஒளி, பல சூரியர்களின் காந்தியைப் போல உள்ளது ...பக்தர்களின் மனமாகிற தாமரை மலர்களை, மலரச் செய்கிறது; அது.

தேவி! பாதுகே! ஸதபிஃ: ஆச்சிதா = பாதுகா தேவி! பெரியோர்களால் ஆச்சியிக்கப்பட்டவரும்; மாநஸ அம்புஜ விகாஸ ஹேதுபி: = மனமாகிற தாமரையின் மலர்ச்சிக்குக் காரணமானவரும்; மணிகணை: ப்ரபாகரை: ஸேவிதா = ரத்னக்கூட்டத்தின் சூரியர்களை உள்ளவருமான; (தவம்) நவாம் விஷ்ணுபத ஸம்பதம் = நீ, புதிதான, பெருமாளின் திருவடி சோபையை; வஹலி = அடைகிறாய்.

519. அதிசமிதபணீஸ்வரஸ்ய சௌரே:

ஸவயம் அதிருட பதோபதாந பார்ச்வா|
மணிவலயஜாஷா கரேண மந்தம்
ஸ்ப்ருசனி பதாவநி! பாதயோர் யுகம் தத்||

பாதுகே! ஆதிசேஷப் படுக்கையில் சயனித்திருக்கும் பெருமாளின் திருவடிகளை, பிராட்டி மெல்லப் பிதித்து விகுகிறாள....பெருமாளின் திருவடி திண்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நீயும், உனது ரத்னங்கள் வீசும் ஒளியால், திருவடிகளை மெல்ல வருகுகிறாயோ?

பாதாவநி! அதிசமித பணீஸ்வரஸ்ய சௌரே: = பாதுகையே! ஆதிசேஷன் மேல் சயனம் கொண்டுள்ள பெருமாளின்; பதோபதாந பார்ச்வா அதிருட = திருவடித் திண்டின் பக்கத்திலே ஏறி (அமர்ந்து); (தவம்) ஸவயம், மணிவலயஜாஷா கரேண = (நீ) தானே, உன்னுடைய ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களெனும் கைகளாலே; தத் பாதயோ: யுகம் = அந்தத் திருவடிகள் இரண்டையும்; மந்தம் ஸ்ப்ருசனி = மெள்ளத் தொடுகிறாய் (வருகுகிறாயோ)?

520. பவத்யந்தே த்வாம் ப்ரணதஸ்ய ஜந்தோ:

ததோகோடிக்ரஜ்வலநம் த்வத்ப்ரகாசை|
யதோ நாட்யா மத்யமயா விநிர்யந்
கதிம் விந்தேத் கேசவ பாதரகேஷ||

கேசவ பாதுகே! உன்னைச் சேவிப்பவன், அவனது அந்திம வேளையில், ஜீவன் ஹ்ருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டு, 'ஸாஷ்டம்நா நாடி'யில் புக, உன் மீதுள்ள ரத்ன ஒளி வழிகாட்ட, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை அடைகிறான்.

கேசவ பாதரகேஷ! த்வாம் ப்ரணதஸ்யஜந்தோ: அந்தே = பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னை வணங்கிய (பிராணி) மக்களின் அந்திம வேளையில்; தத் ஒக: த்வத் ப்ரகாசை: உக்ரஜ்வலநம் பவதி = அந்த (பிரஸித்தமான) ஹ்ருதயம், உன் ரத்னங்களின் காந்தியால், நூனியில் வெளிச்சத்தை அடைகிறது; யத: மத்யமயா நாட்யா விநிர்யந் கதிம் விந்தேத் = எந்த வெளிச்சத்தால், (அவன்) நடுவிலே உள்ள நாடியின் வழியே, வெளிக் கிளம்பி, அடைய வேண்டிய இடமான பெருமாளைச் சேருவான்.

521. அசிதில பரிணத்தா ரஸ்மிஜாலைர் மணீநாம்
 துரதிகமதம் ந: பாரம் ஆரோபயந்தீ|
 கமலநயநம் ஆத்யம் கர்ணதாரம் ததாநா
 பவளி பவபயோதே: பாதுகே! போதபாத்ரீ||

பாதுகையே! ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸாகரத்தைக் கடக்க உதவும் கப்பல் நீ --- உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளிக்கத்திர்கள், அந்தக் கப்பலைக் கட்டி வைத்திருக்கும் கயிறுகள் போல --- கப்பலைச் செலுத்திக் கரை சேர்க்கும் கப்பல் தலைவன் - பெருமானே!

பாதுகே! பவ பயோதே: = பாதுகே! ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை (கடக்க); (த்வம்) போத பாத்ரீ பவளி = நீ ஓடமாக ஆகிறாய்; மணீநாம் ரஸ்மிஜாலை: = (உன்) ரத்ன ஒளிக்கத்திர்களே; அசிதில பரிணத்தா = (ஓடத்தை) தளராமல் கட்டி உள்ள (கயிறுகள்)வை; துரதிகமதம் பாரம் = கண்டப்பட்டும் கூட, ஒருவராலும் அடையழியாத ஸம்ஸாரத்தின் அக்கரையான பரமபதத்தை (அடைய); ஆரோபயந்தீ, ததாநா ஆத்யம் கமல நயநம் = கைதூக்கி விடுபவரும், நீ தாங்கிக் கொண்டிருப்பவரும், ஆதிபுருஷனுமான, கமலநயனன் (i.e. பெருமாள்); கர்ணதாரம் = ஓடக்காரன்; பவளி = ஆகிறார்.

522. மணிகண கிரணைஸ்தே கல்பிதே குலம்பேதே
 மர்கயுரிவ குரங்கீம் தவாம் புரஸ்க்ருத்ய பவ்யாம்|
 ஹரதி சரண ரகேஷ! பக்திபாசாவருத்தம்
 ஹ்ருதய ஹரிணாயுதம் ப்ராணிநாம் ரங்கநாதः||

சரண ரகேஷ! ஒரு வேடன் புதரில் மறைந்து கொண்டு, பெண் மாணைக் காட்டி, ஒரு மான் கூட்டத்தையே பிடிப்பது போல, அரங்கன், அனேக வண்ணங்கள் உள்ள உனது கற்களின் ஒளியால், சேதனர்களைத் தன் வசம் இழுத்துக் கொள்கிறார்.

சரண ரகேஷ! குலம்பேதே ம்ருகய: பவ்யாம் குரங்கீம் = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே! ஒருவித புதரிலே (மறைந்து கொண்டு) வேடன், தகுந்த பெண் மாணை (காட்டி); ஹரிண யூதம் ஹரதி = மான் கூட்டத்தையே பிடிப்பது போல; ரங்கநாத: தே மணிகண கிரணை: கல்பிதே = அரங்கன், உன்னுடைய ரத்னக்கூட்டங்களின் ஒளிக்கத்திர்களால் உண்டாகும்; தவாம் புரஸ்க்ருத்ய = உன்னை முன்னிட்டு; பக்தி பாசா அவருத்தம் ப்ராணிநாம் ஹ்ருதய யூதம் = பக்தி என்ற கயிற்றாலே கட்டப்பட்ட, மக்களின் ஹ்ருதயக் கூட்டத்தை; ஹரதி = பிடிக்கிறார்.

523. பரிசித பதமூலா பாதுகே! ரங்கிணஸ்த்வம்
 ப்ரபவதி புஜமத்யே கெளஸ்துபோயம் ததாபி|
 பவதி ப்ருசம் அதஸ்தாத் தேஜஸா பவ்ய பூம்நா
 சஸ்பித துரிதாநாம் தாவகாநாம் மணீநாம்||

பாதுகையே! நீ எப்போதும் திருவடியிலே இருப்பவன்; கெளஸ்துபம் பெருமாளின் திருமார்பிலே .... உன்னைவிட உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறது. உன் பெருமைதான் மிகவும் சிறந்தது ---- அளவிட்டுக் கூற முடியாதது ....ஆச்சிரிதர்களின் பாவங்களை, உன் ரத்னங்களின் ஒளியால், விட்டில் பூச்சியை ஏரிக்கும் தீபம் போல, பொசுக்கும்.

ரங்கிணை: பாதுகே! த்வம் = ஸ்ரங்கநாதனின் பாதுகையே! நீ; பரிசித பத மூலா = பரிசயம் பண்ணப்பட்டுள்ள, திருவடியை அடைந்தவன்; ப்ருசம் அதஸ்தாத் பவதி = மிகவும் கீழே இருக்கிறாய்; அயம் கெளஸ்துப: = இந்த கெளஸ்துப ரத்தினம்; புஜமத்யே ப்ரபவதி = பெருமாளின் புஜங்களின் நடுவே விளங்குகிறது; ததாபி = அப்படியிருப்பினும்; தாவகாநாம் மணீநாம் = உன்னுடைய மணிகளின்; பவ்ய பூம்நா தேஜஸா = மிக அதிகமான பெருமை

உடைய காந்தியால்; துரிதாநாம் சஸபித = பாவங்களை, தீபம் விட்டில் பூச்சியை ஏரிப்பதைப் போல் உள்ள காரணத்தால் (மேன்மையானவையே).

524. கல்ப்பச்ரேணி^{திந்} பரிணாதெள ஜந்துஜாலே ப்ரஸாப்தே
விழ்வக் வ்யாப்தே ஜகதி தமஸா பாதுகே! தாத்ருசேந|
ஸ்த்யாநாலோகைகஸ்தவ மனிகணை: வாஸகேஹபரதீபா:
ஸம்பத்யந்தே ஸஹ கமலயா ஜாகருகஸ்ய யூந:||

பாதுகே! பிரம்மாவின் பகல் முடிந்து பிரளை ராத்திரி ---- ஒரே இருள் மயம்; ஜீவ ராசிகள் அனைத்தும், ஜடமாய் - பிரக்ஞா இல்லாமல் கிடக்க, நித்ய யுவாக்களான், மகாலக்ஷ்மியும், பெருமானும் மட்டுமே ... அவர்கள் இன்புற, விளக்கொளி போல, பிரகாசிக்கிறது, உன் ரத்னங்களின் ஒனி.

பாதுகே! கல்பச்ரேணி = பாதுகையே! பிரம்மாவின் கல்பங்களின் கூட்டமாகிற; திந பரிணாதெள, ஜந்து ஜாலே = பகல் பொழுதின் முடிவிலே, ஜீவராசிகளின் கூட்டம்; ப்ரஸாப்தே, தாத்ருசேந தமஸா = பெரும் தூக்கம் அடையும், அப்படிப்பட்ட இருளால்; ஜகதி, விழ்வக் வ்யாப்தே = உலகம், நாலுபுறமும் குழப்பட; கமலயா ஸஹ ஜாகருகஸ்ய = மகாலக்ஷ்மியுடன், விழித்துக் கொண்டிருக்கும்; யூந: = யுவாவான அரங்களின்; வாஸகேஹ, தவ மனி கணை: = இருப்பிடத்தில், உனது ரத்னங்கூட்டம்; ஆலோகை: ஸ்த்யான = பிரகாசத்தால் பருத்து உள்ள; ப்ரதீபா: ஸம்பத்யந்தே = விளக்குகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

525. ஸ்ரீரங்கேந்தோ: சரண கமலத்வந்தவஸேவாவலேபாத்
ஆரூடாயாம் தவயி மகபுஜாம் ஆநதாந் மெளளிபாகாந|
தேவாம் சூடாமணிபிரநகை: தாவகாநாம் மணீநாம்
கேசாகேசி ப்ரபவதி மிதஸ்த்ராஸ லேசோஜ்ஜிதாநாம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளிலே ஸேவை செய்யும் காரணத்தால், உனக்குக் கர்வம் போலும்!!.....பெருமானை ஸேவிக்கும் தேவர்களின் கிரீடங்களின் மேல் ஏறிமிதித்து, உன் ரத்னங்கள், அந்த ரத்னங்களுடன் சண்டையிடுகின்றனவே!!

(பாதுகே)! தவயி, ரங்கேந்தோ: = பாதுகே! நீ, அரங்கனின்; சரணகமல த்வந்தவ ஸேவா அவலேபாத் ஆநதாந் = திருவடித்தாமரைகள் இரண்டின், ஸேவை செய்வது என்பதால் ஏற்பட்ட கர்வத்தால்; மகபுஜாம் மெளளி பாகாந் ஆரூடாயாம், தேவாம் = (உன்னை) வணங்கும், தேவதைகளின் கிரீடங்களின் மேல் ஏறி, அந்தத் தேவதைகளின்; அநகை: சூடா மணிபி: = குற்றமற்ற, தலையில் உள்ள ரத்னங்களுடன்; தாவகாநாம் மணீநாம் = உன்மேல் உள்ள ரத்னங்களின்; த்ராஸ லேச உஜ்ஜிதாநாம் = பயத்தைக் கொஞ்சம், விட்டவைகளாய்; மித: கேசா கேசி = ஒன்றோடு ஒன்று, மயிர்ப்பிடி சண்டையை; ப்ரபவதி = உண்டாக்குகின்றன.

526. த்வத்ரத்நோபல ரச்சிபஞ்ஜர தநுத்ராணம் ஸ்திரம் பிப்ரத:
மாதர் மாதவ பாதுகே! ந து புநர்ஹங்கதை: ஸ்ப்ருஸ்த்யாகுலை:
தூரோத்ஸிக்த தூராட்யஜிஹ்ரமகபில த்வா:பால கோபாநல-
ஜ்வாலாமித்ர கடோரவேத்ரலதிகாதத்தார்த்த சந்தரம் வடி:||

தாயே! மாதவ பாதுகே! உன் ரத்னங்களின் காந்தி, உன் பக்தர்களுக்கு ஒரு கவசம் ... அவர்கள் ஒருபோதும், பாம்பு போன்ற குணம் கொண்ட தனவந்தரின் வீட்டு வாசலில், யாசகம் கேட்டு நிற்க மாட்டார் - மற்றும் காவல்காரணால் தூரத்தப்படுவதுமில்லை.

மாதவ பாதுகே! மாத: = பெருமாளின் பாதுகையே! அம்மா!; ஸ்திரம் பஞ்ஜர த்வத் = நிலையான - கூடு போன்ற, உன்னுடைய; ரத்நோபல ரச்சி தநுத்ராணம் = ரத்னங்கற்களின் காந்தி எனும் கவசத்தை; பிப்ரத: தூர உத்ஸிக்த = அணிபவர்கள், அதிகமான கர்வம்

கொண்ட; துராட்ய ஜிவுமக பிலத்வா: பால கோபாநல் = கெட்ட பணக்காரர்களின், பாம்புப்புற்று போன்ற வாயிற்காப்போனின், கோபம் என்ற நெருப்பு; ஜ்வாலா மித்ர, கடோர வேதரலதிகா = ஜ்வாலைகளுக்குத் தோழன் போன்ற, கெட்டியான (முரடான) கொடிப்பிரம்பால்; தத்த அர்த்த சந்தரம் = கொடுக்கப்பட்ட, பிறைச்சந்திரனை ஒத்த; வடு: ஆகுலை: ஹஸ்தை: = சரீரத்தை உடைய, பரபரப்புள்ள கைகளால்; புந: ந து ஸ்ப்ருசந்தி = மறுபடியும் தொட (சந்தரப்பம்) கொடுப்பதில்லை.

527. ஸம்வர்த்தோதித ஸஅர்யகோடி ஸத்ருசீம் ரங்கேச பாதாவநி!
 ப்ரஸ்தெளவி ப்ரதியத்நரத்நநிகர ஜ்யோதிச்டாம் உத்படாம்|
 தந் மந்யே ததநந்யஸமரிபரிஷந் மத்யே நிவேசாய ந:
 தாத்ருக் வாஸரஸேஷபி பேத்தும் அசிராத் அஸ்மாகம் அந்தம் தம:||

அரங்களின் பாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள், ப்ரளய காலத்து இருளில் கோடி ஸஅர்யர்கள் உதித்தது போல இருக்கிறது...பெருமாளைத் தவிர, வேறு எதையுமே நினைக்காத, நித்ய ஸஅரிகள் கோஷ்டியில் வைக்க ஹேதுவாய், எங்களது அஞ்ஞானம் என்ற இருளைப் போக்கவே, இந்தப் பேரோளி, என நினைக்கிறேன்.

ரங்கேச பாதாவநி! ஸம்வர்த்த உதித ஸஅர்யகோடி ஸத்ருசீம் = ரங்கநாதனின் பாதுகையே! ப்ரளய காலத்தில் தோன்றும், கோடி ஸஅர்யர்களுக்குச் சமமானதும்; உத்படாம் ப்ரதியத்ன ரத்ன நிகர ஜ்யோதி: சடாம் ப்ரஸ்தெளவி = அதிகமானதுமான, அழகியதுமான ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களை (கூட்டத்தை) (நீ) உண்டு பண்ணுகிறாய்; தத் ததநந்ய = அதை, அந்தப் பெருமாளைத் தவிர, வேறு எதையுமே (நினைக்காத); ஸஅரி பரிஷத் மத்யே = நித்யஸமரிகளின் கூட்ட நடுவிலே; நிவேசாய = வைப்பதற்காக; தாத்ருக் வாஸ ரஸேஷபி அசிராத் = அப்படி மிக உயர்ந்த இடத்திலே (பரமபதம்) உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திலும், கூட; அந்தம் அஸ்மாகம் தம: பேத்தும் = எங்களுடைய (ஒன்றும் தெரியாத) அஞ்ஞானம் என்ற இருளைப் போக்கடிக்கவே; மந்யே = என நினைக்கிறேன்.

528. ஸலீலம் விந்யஸ்ய த்வயி சரணரகேஷ! நிஜபுதம்
 யத்ருச்சாநிஷ்க்ராந்தே விஹரதி ஹரெள ரங்கரஸிகே|
 திசாஸெளதாந் அஷ்டெள ஜநயஸி ததா நிர்ப்பரமினந்
 மணிச்சாயா மாயாகநகடிதகேதுவ்யதிகராந்||

சரணரகேஷ! பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செல்ல, உன் மீது, திருவடியை வைத்த உடனேயே, நீ, ஆகாயம் எங்கும் - எட்டுத்திசைகளிலும், வண்ணக்கொடி கட்டிவிடுகிறாய் - உன் மேல் உள்ள ரத்னங்களின் ஒளியாலே!

சரணரகேஷ! ரங்க ரஸிகே ஹரெள, நிஜபுதம் த்வயி ஸலீலம் விந்யஸ்ய = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே! ரங்க விமானத்தில் ஆசையுடைய பெருமாள், தன் திருவடியை, உன்னிடம், விளையாட்டாக வைத்து; யத்ருச்சா நிஷ்க்ராந்தி விஹரதி = திடரென்று ஸஞ்சரிக்கக் கிளம்புகிறார்; ததா அஷ்டெள திசா ஸெளதாந், (த்வம்) நிர்ப்பர = அந்த ஸமயம், நீ, எட்டுத் திக்குகளின் உப்பரிகையிலே, பூர்ணமாய்ச் சேர்ந்து; மிளத், மணிச்சாயா = (உன்மீது இழைத்துள்ள) ரத்னங்களின் ஒளி; மாயா - கந - கடித = என்ற வ்யாஜத்தினால், நெருக்கமாகக் கோர்த்த; கேது வ்யதிகராந் = கொடிகளைப் போன்ற தோற்றுத்தை; ஜநயஸி = உண்டு பண்ணுகிறாய்.

529. மஹார்க்கை: ஆக்லிஷ்டாம் மணிபிரவுதாதத்யமணிபி:
 கதம் சித் கேடித்ரஜ்ஞை: அதிகதபதாம் அம்ப! பவதீம்|
 முகுந்தேந த்ராதும் பதகமலழுலே விநிஹுதிதாம்
 நிராபாதாம் மந்யே நிதிம் அநுக வாசாம் நிரவதிம்||

தாயே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்கள் விலை மதிப்பற்றவை - சூரியனின் பிரகாசத்தையும் தோற்கடிக்கும் அவைகளின் ப்ரபை ... உன்னை நன்கு அறிந்தவர்களால் மட்டுமே, பிரயாணஸ்யுடன் கண்டுகொள்ள முடியும் ... பெருமாள், உன்னை, அவரது திருவடிகளின் கீழே - யாரும் அபகரிக்க முடியாதவாறு, வைத்துள்ள "வேத நிதி" -- நீ.

அம்ப! மஹார்க்கை: = தாயே! விலை மதிக்கமுடியாததும்; அவதாத த்யுமணிபி: மணிபி: = அவமானம் செய்யப்பட்ட, ஸுரியர்களைக் கொண்டதும், ரத்னங்களால்; ஆச்சிஷ்டாம் = இழைக்கப்பட்டுள்ளதும்; கேஷத்ரக்ஞை: கத்சித் = மக்களால், மிகவும் கண்டப்பட்டே; அதிகத பதாம் = அறியப்படக்கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவரும்..; முகுந்தேந த்ராதும் = பெருமாளால், லோக கேஷமத்தின் பொருட்டு; பத கமல மூலே = திருவடிகளின் அடியிலே; விநிஹிதாம் = வைக்கப்பட்டுள்ளதும்; நிராபாதாம் பவதீம் = குற்றமற்றவருமான உன்னை; அநகவாசாம் = குற்றமற்ற வார்த்தைகட்கு; நிரவதிம் நிதிம் = எல்லையற்ற ஒரு நிதியாக; மந்யே = நினைக்கிறேன்.

530. தாபத்ரயம் நிருந்தே பசதி கவாயாந் விசோஷயதி பங்கம்
தேஜஸ்த்ரிதயம் இதம் ஹே ஸங்கே ரங்கேந்தர பாதுகே! தேஜः॥

அரங்களின் பாதுகையே! தாபத்ரயத்தைப் போக்கும் சூரியந்த சந்திரன், ... மன அழக்குகளை ஏரித்துச் சாம்பலாக்கும் அக்னி ---- பாவம் என்ற சேற்றை உலர்த்தும் சூரியன் .... இம்முன்று வித காந்தியும் ஒன்று சேர்ந்தது, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒனி.

ரங்கேந்தர பாதுகே = ஸீரங்கநாதனின் பாதுகையே; தே தேஜः = உன் ரத்னங்களின் காந்தி; தாபத்ரயம் நிருந்தே = தாபத்ரயத்தைப் போக்கடிக்கின்றது; கவாயாந் பசதி = பாவங்களைப் போக்கடிக்கிறது; பங்கம் விசோஷயதி = (பாவமாகிற) சேற்றை உலர்த்துகிறது; இதம், தேஜஸ்த்ரிதயம் = (இவ்வாறாக) இதை மூன்று தேஜஸ்களாக --- (i.e. சந்திரன் - அக்னி - சூரியன்); ஸங்கே = நினைக்கிறேன்.

தாபத்ரயம் ....i.e. மூன்று தாபங்கள் யாவை?

- i) ஆத்யாத்மிக = ஆத்மாவினால் ஏற்படுபவை ....(கர்ம வினைகள்)
- ii) ஆதி பெளதிக = அதிவருஷ்டி / அநாவருஷ்டி
(excessive rain and opposite of it etc.,)
- iii) ஆதி தைவிக = தெய்வத்தால் ஏற்படுபவை ....

இதி ஸீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ரத்நஸாமாந்யபத்ததி: - பஞ்சதசீ.

16. பஹ்ரா ரத்ந பத்ததி

முந்தைய பத்ததி மில், பாதுகைகளின் மீது பதிக்கப்பட்டுள்ள ரத்னங்கள் வீசும் காந்தியைப் பொதுவாக வர்ணித்த ஸ்வாமி தேசிகன், இப்பத்ததி மில், முத்து-சிகப்பு-இந்திர நீலம் என்ற மணிகளின் சோபையைத் தனித்தனியே குறிப்பிட்டு வர்ணிக்கிறார்.

531. முகபாஹுமிரு பாதேப்யோ வர்ணாந் ஸ்ருஷ்டவத: ப்ரபோ:|
ப்ரபத்யே பாதுகாம் ரத்நா: வ்யக்த வர்ண வ்யவஸ்திதி ம் ||

எம்பெருமான் தனது முகம், கை, தொடை (*Thighs*) - திருவடி ஆகிய அங்கங்களிலிருந்து, நான்கு வர்ணங்களை ச்ருஷ்டித்தது போன்றே, (கறுப்பு, சிகப்பு, பச்சை, வெள்ளை ஆகிய) பல வண்ணங்களைக் காட்டும் பாதுகையைச் சரண் அடைகின்றேன்.

ப்ரபோ:, முக - பாஹுமி - ஊரு, பாதேப்யோ:, வர்ணாந் ஸ்ருஷ்டவத: = பெருமாள், தன்னுடைய, முகம்/கை/ தொடை/திருவடி ஆகிய பாகங்களிலிருந்து ஜாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்தது போன்றே (புருஷஸுக்தம் - வேதத்தின் பகுதி - நான்கு வேதங்களிலும் இந்த ஸுக்தம் கூறப்பட்டுள்ளது); வ்யக்த ரத்நா: வர்ண வ்யவஸ்திதி ம் = தன் மேல் பிரகாசிக்கின்ற ரத்னங்களின் பல வர்ணங்களைக் கொண்ட; பாதுகாம் ப்ரபத்யே = பாதுகையைச் சரணடைகின்றேன்.

532. மணிபி: ஸிதரக்தபீத க்ருஷ்ண: பவதீ காஞ்சந பாதுகே! விசித்ரா|
யுகபேத விகல்பிதம் முராரே: யுகபத் தர்சயதீவ வர்ணபேதம்||

காஞ்சந பாதுகே! உன் மேல் உள்ள ரத்னங்கள் ஒரே ஸமயத்தில், பல வர்ணங்களை வீசுகின்றன (வெள்ளை - மஞ்சள் - சிகப்பு - கறுப்பு). பெருமாள் ஒவ்வொரு யுகத்தில் ஒரு வர்ணமாய் இருப்பார் என்பதை, நீ ஒரு சேரக் காட்டுகிறாயோ!

காஞ்சந பாதுகே! பவதீ = காஞ்சந பாதுகே! நீ; ஸித ரக்த பீத க்ருஷ்ண மணிபி: = வெண்மை, சிகப்பு, மஞ்சள், கறுப்பு வண்ண ரத்னங்களால்; விசித்ரா முராரே: யுகபேத = அனேக வர்ணங்களை, பெருமாள், யுகங்களின் பிரிவில்; விகல்பிதம் யுகபத் = மாறுபட்டுள்ள (வர்ணங்களுடன்), ஒரே காலத்தில்; தர்சயதீவ = காண்பிக்கிறாய் போல.

533. நவரத்ந விசித்ரிதா முராரே: பதயோஸ்த்வம் மணிபாதுகே! விபாஸி |
நவகண்டவதீ வஸாந்தரேவ ப்ரணயாத் ஜந்மபுவம் ஸமாச்ரயந்தீ||

மணிபாதுகே! நவரத்னங்கள் பதிக்கப்பெற்று, விசித்ரிமான வண்ணக்கலவையுடன் நீ காட்சி தருகிறாய்... ஆசையுடன் பிறந்தகம் வந்துள்ள - ஒன்பது கண்டங்களைக்கொண்ட பூழி போல, பெருமாளின் திருவடியிலே நீ விளங்குகிறாய்.

மணிபாதுகே! நவரத்ந விசித்ரிதா = மணி பாதுகே! நவரத்னங்களாலே அனேக வர்ணங்களுடன் உள்ளவாக; த்வம் முராரே: பதயோ: = நீ பெருமாளின் திருவடிகளில்; ப்ரணயாத் ஜந்மபுவம் = ஆசையால், பிறந்தகம்; ஸமாச்ரயந்தீ நவகண்டவதீ = அடைந்துள்ள, ஒன்பது (பாரதம் - கிம்புருஷம் - ஹரிவர்ஷம் - இளாவிருதம் - பத்ராச்வம் - கேதுமாலம் - ரம்யம் - ஹரிரண்மயம் - குரு... ஆகியவை ஒன்பது) கண்டங்களைக் கொண்ட; வஸாந்தரா இவ விபாஸி = பூழி போல விளங்குகிறாய்.

534. ஸஹஸா விநிவேத்ய ஸாபராதாந்
 த்வததீநஸ்வபதே முகுந்தபாதே|
 அருணோபல ஸக்த மெளக்திகரீ:
 ஸ்மயமாநேவ விபாஸி பாதுகே! த்வம்||

பாதுகையே! உன்மேல் சிகப்புக்கற்களும், அதன் நடுவே முத்துக்கள் பதித்திருப்பது - நீ புன்சிரிப்பைக் காட்டுவது போல இருக்கிறது. (சிகப்பு = உதடுகள்; முத்து = பற்கள்), நீ ஏன் சிரிக்கிறாய்?.. அபராதிகள் பெருமாளிடம் சரணம் அடையும்போது, திருவடி அதை ஏற்க மறுக்கிறது; நீ, ரகுவித்தே ஆக வேண்டும் எனச் சிபாரிசு செய்யவும், உனக்கு அதீனமான திருவடிகள் இறுதியில், உன் சிபாரிசுப்படி செயல்படவும், நீ வெற்றிச் சிரிப்பு செய்கிறாய், இல்லையா?

பாதுகே! அருணோபல ஸக்த = பாதுகையே! சிகப்புக்கற்களுடன் சேர்ந்துள்ள; மெளக்திக ஸ்ரீ:, த்வம் = முத்துக்களின் சோபையை உடைய, நீ; த்வததீந முகுந்தபாதே = உன் அதீனமான, முகுந்தனின் திருவடிகளிலே; ஸாபராதாந் ஸஹஸா விநிவேத்ய = அப்படிப்பட்ட அபராதம் செய்த சேதனர்களை சீக்கிரமே, வைத்து; ஸ்வபதே, ஸ்மயமாநேவ விபாஸி = காப்பாற்றப்பட்டதைக் (கண்டு) சிரிப்புடன் விளங்குகின்றாய்.

535. பஹா ரதந் ஸமுத்பவம் மழுகம் தவ மந்யே மணிபாதுகே! முராரே:|
 சரணோபகதம் மழுரபிஞ்சும் மகுடாரோஹண ஸாஹஸம் ப்ரமார்ஷ்டும்||

மணிபாதுகையே! உன் மீதுள்ள பல வண்ண ரத்னங்களின் சோபை ஒரு மயில் தோகையைப்போல உள்ளது... கிருஷ்ணாவதாரத்திலே, யோசியாமல், பெருமாளின் தலைமேல் ஏறி அமர்ந்ததற்குப் பரிகாரம் தேட, மயிற்பீலி, இப்போது திருவடியிலே இடம் தேடிக்கொண்டதோ?

மணிபாதுகே! தவபஹாரதந் ஸமுத்பவம் மழுகம் = மணிபாதுகையே! உன்னுடைய, அனேகம் ரத்னங்களால் ஏற்பட்ட காந்தியை; ஸாஹஸம் முராரே: = யோசியாமல், பெருமாளின் (கிருஷ்ணாவதார வேளையில்); மகுடாரோஹண ப்ரமார்ஷ்டும் = கிரீடத்தில் ஏறிய செய்கைக்கு, மன்னிப்புக் கோரும் விதமாக; சரணோபகதம் மழுரபிஞ்சும் மந்யே = இப்போது, திருவடிகளை அடைந்துள்ள மயில் தோகையாக நினைக்கிறேன்.

536. ப்ரபயா ஹரிநீல மெளக்திகாநாம் விகஸந்தயா திசஸ்வ பாதுகே த்வம்|
 மதுபிச் சரணாரவிந்த லக்ஷ்ம்யா: ஸ்ரஜமிந்தீவர புண்டரீக பத்தாம்||

பாதுகையே! உனது இந்திர நீலம், முத்து இவைகளால், பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளுக்குக் கருநெய்தல் - வெண்தாமரை ஆகிய மலர்களால் தொடுத்த மாலையை அணிவிக்கிறாய்.

பாதுகே! தவம் விகஸந்தயா = பாதுகையே! நீ ஜவலிக்கின்ற; ஹரிநீல மெளக்திகாநாம் = இந்திர நீலம் முத்து ஆகியவைகளின்; ப்ரபயா, மதுபிச் சரண அரவிந்த லக்ஷ்ம்யா: = ஓளியால், பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளுக்கு; இந்தீவர - புண்டரீக = கருநெய்தல் - வெண்தாமரை மலர்களால்; பத்தாம் ஸ்ரஜம் திசஸ்வ = தொடுத்த மாலையைக் கொடுக்கிறாய்.

537. தவ மாதவ பாதுகே மணீநாம் ப்ரபயா தேவி விதாவிதாருணாநாம்|
 வஹதே கிரிசஸ்ய மெளாி கங்கா குமுதேந்தீவர பத்மகாநநாநி||

தேவி! மாதவ பாதுகே! உன்மேல் வெளுப்பு - சிகப்பு ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டுள்ளன... சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும் போது அவர் ஜடையிலுள்ள கங்கையின் மேல், ரத்னங்களின் காந்தி

வீசுவும், கங்கையிலே ஆம்பல் - கருநெய்தல் - செந்தாமரைப் பூக்கள் பூத்தது போல இருக்கிறது.

மாதவ பாதுகே! தேவி! ஸித அஸித அநுணாநாம் தவமணீநாம் ப்ரபயா = மாதவனின் பாதுகையே! தேவி! உன்மேல் வெளுப்பாயும்/கறுப்பாயும்/சிகப்பாயும் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி; கிரிசஸ்ய மெளளி கங்கா குழுத - இந்தீவர - பத்ம = வணங்கிய சிவனின் சிரளிலே உள்ள கங்கையிலே, ஆம்பல் - கருநெய்தல் - செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள்; காநநாநி வஹதே = காடுபோல் இருக்கும் (தோற்றத்தை உண்டாக்கும்).

538. ப்ருதக்விதாநாம் த்யுதிபிர் மணீநாம் த்வாம் பாதுகே! லோஹித சுக்லக்ருஷ்ணாம்| விஹார ஹேதோரிஹு ரங்கபர்த்து: பாதாநுஷ்க்தாம் ப்ரக்ருதி ப்ரதீம:||

பாதுகே! வெவ்வேறு நிறம் கொண்ட ரத்னக் கற்களின் காந்தியுடன் விளங்கும் உன்னப்பார்த்தால், ஸுரங்கநாதன், தன் வீலைக்காக அமைத்துக்கொண்ட மூலப்ரகிருதியோ என்று எண்ண வைக்கிறது.

பாதுகே! லோஹித சுக்ல-க்ருஷ்ணாம் = பாதுகையே! சிகப்பு- வெளுப்பு - கறுப்பு என்ற; ப்ருதக் விதாநாம் த்யுதிபி: த்வாம் = வெவ்வேறு வண்ண ரத்னங்களின் காந்தியுடன் உள்ள உன்னை; இஹ ரங்கபர்த்து: விஹார ஹேதோ: பாத அநுஷ்க்தாம் = இந்த ரங்கநாதன், விளையாட்டுக்காக, தன் திருவடியிலே சேர்த்துள்ள; ப்ரக்ருதி ப்ரதீம: = பிரகிருதியாகவே நினக்கிறோம்.

மூலப்ரகிருதி:- (வீலாவிபூதி) பிரகிருதிக்கு ஸத்வம் - ரஜஸ் - தமஸ் என்று, மூன்று குணங்கள் உண்டு. அவை, வெண்மை/ சிகப்பு/ கறுப்பு ஆகிய வண்ணங்களால் குறிப்பிடப்படும்.

539. தமால நீல த்யுதி மிந்தர நீலை: முக்தாநுவித்தாம் மணிபாதுகே! த்வாம| அவைமி ரங்கேச்வர காந்திலிந்தோ: வேலாம் அவிச்ராந்த கதாகதார்ஹாம்||

மணிபாதுகே! உன் மீதுள்ள இந்திர நீலமும், முத்தும் தமால விருக்ஷங்கள் நிறைந்த கடற்கரை போலத் தோன்றுகின்றன. பகவான் ஸஞ்சாரம் செய்யத்தக்க, காந்தி ஸமுத்ரம் போல உள்ளது அது.

மணி பாதுகே! இந்தர நீலை: தமால நீல த்யுதிம் = மணிபாதுகையே! நீல ரத்னங்களால் பச்சல மரங்கள் போல, கருமையான காந்தியுடனும்; முக்த அநுவித்தாம் த்வாம் = முத்துக்களுடனும் சேர்ந்துள்ள உன்னை; ரங்கேச்வர காந்திலிந்தோ: = அரங்கனின் அழகு ஸமுத்ரத்தின்; அவிச்ராந்த கதாகதார்ஹாம் = ஒய்வ இன்றி உள்ள போக்குவரத்துக்கான தகுந்த; வேலாம் அவைமி = கரையாக நினைக்கிறேன்.

540. அவைமி ரங்கேச்வர பாதுகாப்யாம் அகால கால்யம் விபவம் விதாதும்| வஜ்ரேந்தர நீல வ்யபதேச த்ருச்யம் பந்தீக்ருதம் நூநம் அஹஸ்த்ரியாமம்||

ரங்கநாத பாதுகைகள், தங்களை ஆசரயிததோர்க்கு, காலங்களால் கட்டுப்படாத ஜச்வர்யத்தைக் கொடுப்போம் என்பதைக் காட்டும் முகமாய், வைரம், நீலம் என்ற பெயருடன், பகலையும் - இரவையும், தம்மிடம் சிறை வைத்துக் கொண்டனவோ?

ரங்கேச்வர பாதுகாப்யாம் = அரங்கனின் பாதுகைகளால்; அகால கால்யம் விபவம் விதாதும் = காலத்திற்கு வசப்பட்டிராத, மோக்ஷி ஸம்பத்தை, உண்டு பண்ண; வஜ்ர இந்தர நீல = வைரம், இந்திர நீலம் ஆகியவைகளின்; வ்யபதேச த்ருச்யம் = வ்யாஜத்தால் காணக்கூடிய; அஹஸ்த்ரியாமம் = பகல், மற்றும் ராத்திரி இவை; பந்தீக்ருதம் அவைமி நூநம் = சிறைப்படுத்தப்பட்டன என நினைக்கிறேன், நிச்சயம்.

541. பதஸ்ய கோப்தரீ பவதீ முராரே: மணிஸ்ப்ருசா மெளக்திக ரத்நபாஸா|
அந்தர்த்ருசாம் ஸாஞ்ஜநயா முநீநாம் அநக்தி கர்ப்பூர ஸாகயேவ||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்தும், இந்திர நீலமும் இணைந்து, ஒரு பச்சைக்கற்பூர குச்சியும், அதன் நுணியில் மை(அஞ்சன)யும் போன்ற தோற்றுத்தைத் தருகிறது. யோகிகளின், அகக்கண்களுக்குப் பெருமாள் காட்சி தர, அவர்கள் இந்த மையை விழிகளிலே, பூசிக்கொள்ள, நீ உதவுகிறாயோ இப்படி?

முராரே: பதஸ்ய கோப்தரீ = பெருமாளின் திருவடிகளைக் காக்கும்; பவதீ மணிஸ்ப்ருசா மெளக்திக ரத்நபாஸா = நீ, இந்திர நீல மணிகளைத்தொட்டுக்கொண்டு இருக்கும் முத்துக்களின் ஓளிக்கதிர்களால்; முநீநாம் அந்தர் த்ருசாம் = யோகியரின், ஞானக்கண்ணை (உட்கண்ணை); ஸாஞ்ஜநயா கர்ப்பூர ஸாகயேவ = மையுடன் கூடின, பச்சைக் கற்பூரக்குச்சியால்; அநக்தீவ = மை இடுகிறாயோ?

542. முக்தாமழுகப்ரகரை: ஸாபத்ரா க்ருஷ்ணா மஹேந்த்ரோபல ரச்மிஜாஸை:|
மாந்யா முராரேர் மணிபாதுகே! த்வம் விஹாரயுக்தா விஜயம் வருணோவி||

மணிபாதுகையே! உன் மீது பதித்துள்ள முத்துக்களின் காந்தியால், நீ ஸாபத்ரா ஆகிறாய் (கேஷமத்தைக் கொடுப்பவன்); இந்திர நீலங்களின் கிரணங்களால், க்ருஷ்ண (திரெளபதி) (கருமை); பெருமாளின் லீலா ஸஞ்சாரங்களுடன் கூடியுள்ள நீ, ஜயத்தை அடைவவன். (விஜயம் = ie. அரச்சனன்) [இரண்டு பொருள் கொண்ட, மூன்று சொற்களை பிரயோகம் பண்ணி உள்ளார்]

மணிபாதுகே! மாந்யா த்வம் = மணிபாதுகே! கொண்டாடத்தக்க நீ; முக்தா மழுக ப்ரகரை: ஸாபத்ரா = (உன் மீதுள்ள) முத்துக்களின் கூட்டங்களால் நல்ல கேஷமத்தைத் தருபவன்; மஹேந்த்ரோபல ரச்மி ஜாஸை: க்ருஷ்ணா = இந்திர நீல கிரணங்களால் கறுப்பாகவும் (திரெளபதி is known as க்ருஷ்ண) உள்ளவன்; முராரே: விஹாரயுக்தா விஜயம் வருணோவி = பெருமாளின் லீலா ஸஞ்சாரத்துடன் கூடியவளாய் ஜயத்தை அடைகிறாய் (விஜயம் = அரச்சனன்).

543. விசித்ரவர்ணாம் மணிபாதுகே! த்வாம் சந்தோமயீம் ஸாமநிபத்த கீதிம்|
முநீந்தரஜூஷ்டாம் த்விபதாம் முராரே: ப்ரத்யாயிகாம் காஞ்சித்ருசம் ப்ரதீம:||

மணிபாதுகே! நீயும் அந்த ரிக் எனும் மந்திரத்துக்கும் ஒரே ரீதியான குணாதிசயங்கள் - பல வித வண்ணங்கள்; பலவித அகஷரங்கள் -யதேச்சையான ஸஞ்சாரம் - இப்படியாக, முநிவர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவன் நீ - சந்தஸ்களுடன் கூடியவரும் கூட.

மணிபாதுகே! சந்தோமயீம் = மணிபாதுகையே! (அநுஷ்டுப் போன்ற) சந்தஸ்ஸாடன் கூடினவரும்; ஸாம நிபத்த கீதிம் = ஸ்வரத்துடன் இணைக்கப்பட்ட கானம் (ஸாமகானம்) போன்றவரும்; முநீந்தர ஜூஷ்டாம் = முநிவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு; த்விபதாம் விசித்ரவர்ணாம் = இரண்டு வாக்கியமும் - பல நிறங்களையும் கொண்ட; த்வாம் முராரே: ப்ரத்யாயிகாம் = உன்னை, பெருமாளின் வரவை அறிவிக்கும்; காஞ்சித்ருசம் ப்ரதீம: = ஒருவித ரிக் மந்திரமே, என எண்ணுகின்றோம்.

544. ப்ரஸேதுஷ் கோத்ரபித: ப்ரணாமை: புஷ்ணாவி ரங்கேச்வர பாதுகே! த்வம்|
மணிப்ரபாஸம்வலநாபதேசாத் ப்ராயஸ்தரஹாணி சராஸநாநி||

மணிபாதுகே! உன்னை இந்திரன் வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டதால் ஸந்தோஷம் கொண்ட நீ, அவனுக்குப் பல வில்களை வழங்கியதுதானோ - உன் மேல் தோன்றும் பல நிற வண்ணக்கற்களின் ஓளி.

ராங்கேசுவர பாதுகே! கோத்ரபித: = அரங்கனின் பாதுகே! இந்திரன்; ப்ரணாமை: ப்ரஸேதுஷி த்வம் = நமஸ்கரித்ததால், ஸந்தோஷம் அடைந்த நீ; மணிப்ரபா ஸம்வலந அபதேசாத் = ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களின் சேர்க்கை என்ற வியாஜத்தால்; தத் அர்ஹாணி சராஸநாநி = அந்த இந்திரனுக்கு ஏற்ற, விற்களை; புண்ணாலி ப்ராய: = உண்டு பண்ணுகிறாயோ? (இந்தர தனுஸ் is Rainbow.)

545. சேஷாச்நாம் தவ ஹரிந்மணி ரச்வி பிந்நம்
பாலாதபம் பலிவிமர்தந பாதரகேஷி!
ச்யாமிக்ருதம் சுகசகுந்த கணப்ரவேசாத்
சங்கே ஸதாம் கிமபி சாலிவநம் விபக்வம்||

பெருமாளின் பாதரகேஷி! உன்மேல் புதித்துள்ள பச்சைசநிற ரத்னங்களும், பவழமும் சேர்ந்து, ஒரு நெல்லயலையும் - அதில் உட்கார்ந்திருக்கும் கிளிகளையும் ஞாபகப்படுத்தும்.

பலிவிமர்தந பாதரகேஷி! = மகாபலியை அடக்கின பெருமாளின் பாதுகே!; தவ ஹரிந் மணி ரச்விபிந்நம் = உன் மேலுள்ள பச்சை நிறக்கற்களின் காந்தியுடன் சேர்ந்துள்ள; சேஷாச்நாம் பாலாதபம் = சிகப்புக் கற்களின் இளம் வெயில் போன்ற சோபை; சுகசகுந்த கணப்ரவேசாத் = கிளிகளின் கூட்டம் பிரவேசித்த, ஒரு; ஸதாம் கிமபி விபக்வம் = நல்லவர்க்கு உபயோகப்படுவதும், இன்னதென்று வர்ணிக்கமுடியாத, கதிர்கள் முற்றியதும்; ச்யாமிக்ருதம் சாலிவநம் சங்கே = பச்சை நிறம் கொண்ட வயல் போலவும் நினைக்கிறேன்.

546. ஸம்பித்யமாந மணிவித்ரும மெளக்திகச்சி:
ஸௌரந்தரிகேவ பவதீ மணிபாதரகேஷி!
ப்ரஸ்தெளதி ரங்கந்ருபதே: சரணாரவிந்தே
கஸ்தூரிகாகுஸ்ருண சந்தந பங்கசர்ச்சாம்||

மணிபாதரகேஷி! உன் மேலுள்ள பவழம் - முத்து - இந்திர நீலம் இவைகளின் காந்தி, நீ ஒரு பணிப்பெண் போன்று, பெருமாளின் திருவடிக் கமலங்களுக்கு, கஸ்தூரி-குங்குமப்பு - சந்தனம் மூன்றையும் கலந்து, ஒரு குழம்புப் பூச்சை, ஸமர்ப்பிப்பது மாதிரி உள்ளது.

மணிபாதரகேஷி! ஸம்பித்யமாந = மணிபாதுகே! ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்; மணி வித்ரும மெளக்திக = இந்திர நீலம் - பவழம் - முத்து ஆகியவையின்; யீ: பவதீ, ஸௌரந்தரிகேவ = காந்தியை அடைந்துள்ள நீ, ஒரு பணிப்பெண் போல; ரங்கந்ருபதே: சரணாரவிந்தே = அரங்கனின் திருவடிக்கமலங்களுக்கு; கஸ்தூரிகா குஸ்ருண சந்தந = கஸ்தூரி - குங்குமப்பு - சந்தனம்; பங்க சர்ச்சாம் ப்ரஸ்தெளதி = (ஆகியவைகளின்) சந்தனக்குழம்பை பூசகிறாய்.

547. ஆதந்வதீம் அஸ்ரமர்தந பாதரகேஷி!
சுத்தாந்தபக்ஷ்மள த்ருசாம் மதநேந்தர ஜாலம்|
வைஹாரிகீம் விவிதரத்ந மழுகலக்ஷ்யாத்
மந்யே ஸமுதவஹலி மோஹநபிஞ்சிகாம் தவம்||

பெருமாளின் பாதுகே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, அந்தப்புரத்திலுள்ள பிராட்டிமார்களைக் காமாவேசத்துக்கு உட்படுத்தும்...நீ, இந்திர ஜால வித்யைக்குப் பயன்படுத்தப்படும், ஒரு மயில் தோகையைப் போலத் தோற்றமளிக்கும்.

அஸ்ர மர்தந பாதரகேஷி! = அஸ்ரர்களைக் கொல்லும் பெருமாளின் பாதுகே!; தவம் விவித ரத்ந மழுக லக்ஷ்யாத் = நீ, பலவித ரத்னங்களின் காந்தியின் வ்யாஜத்தினால்; சுத்தாந்த பக்ஷ்மள் த்ருசாம் = பெருமாளின் அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளுக்கு; மதந இந்தர ஜாலம் = மன்மதனுடைய ஆச்சர்யமான தோற்றத்தை; ஆதந்வதீம் வைஹாரிகீம் = உண்டுபண்ணும்,

விளையாட்டுக்கான; மோஹன பிஞ்சிகாம் ஸழுத்வஹளி = மயக்கும் மயில் தோகையை வறிக்கிறாய்.

548. ரத்னைர் வ்யவஸ்தித விதானித சேண வர்ணை:

ஆலோகவத்பி: அஜஹத் ஸ்ருதிஸுந்திகர்ஷை:|
த்ரஷ்டும் முகுந்தசரணை அநிமேஷத்ருச்யெள
ஸந்த்ருச்யஸே ஜநநி! ஸம்ப்ருதநேதரபங்கதி:||

தாயே! உன் மேல் பதித்துள்ள, வெள்ளை - கறுப்பு - சிகப்பு நிற ரத்னங்களின் காந்தி, நீ, காதுவரை நீண்டுள்ள உன் கண்களால், பெருமாளின் திருவடிகளைக் கண் கொட்டாமல் அறுபவிப்பது மாதிரி இருக்கிறது.

ஜநநி! வ்யவஸ்தித வித அலித சேண வர்ணை: = தாயே! ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்காத, வெளுப்பு - கறுப்பு - சிகப்பு வண்ண; ஆலோகவத்பி: அஜஹத் ஸ்ருதி = ஓளியை உடையதும், விடாத, காது; ஸந்திகர்ஷை: ரத்னை: = வரை நீண்டுள்ள ரத்னங்களால்; முகுந்த சரணை த்ரஷ்டும் = முகுந்தனின் திருவடிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க; அநிமேஷ த்ருச்யெள ஸம்ப்ருத நேதர பங்கதி: = கண்கொட்டாமல் , எப்போதும் அடைந்துள்ள கண்களை (வரிசை) உடையவளாய்; ஸந்த்ருச்யஸே = காணப்படுகிறாய்.

549. காருத்மதாந்தரிதமெளக்திக பங்க்திலக்ஷ்யாத்

தூர்வா மதாகரசிதம் துரிதோபசாந்த்யை|
மாத!: ஸ்வயம் வஹளி முக்ததியாம் ப்ரஜாநாம்
மங்கள்யமால்யமிவ மாதவ பாதுகே! த்வம்||

மாதவ பாதுகே! உன் மேலுள்ள பச்சை ரத்னங்களும் - முத்தும் சேர்ந்து அருகம்புல் - இலுப்பைப்படி, இவை இரண்டும் கலந்த மாலையைப்போல உள்ளது. உன்னை ஆச்ரயித்த மக்களின் பாவத்தைப் போக்க, நீயே மங்கலார்த்தமாக அணிந்து கொண்டிருக்கிறாயோ?

மாதவ பாதுகே! மாத!: = மாதவனின் பாதுகையே! தாயே!; காருத்மத அந்தரித மெளக்திக = பச்சை நிற ரத்னங்களால் நடுவிலே சேர்ந்த முத்துக்கள்; பங்க்தி லக்ஷ்யாத், த்வம் = வரிசை, எனும் வ்யாஜத்தினால், நீ; முக்த தியாம் ப்ரஜாநாம் = ஒன்றும் தெரியாத மக்களின்; துரிதோப சாந்த்யை = பாவங்களை நிவர்த்திக்க, தூர்வா - மதாக ரசிதாம் = அருகம்புல் - இலுப்பைப்படி இவைகளால் ஆன; மங்கள்ய மால்யம் = மங்கலகரமான மாலையை; ஸ்வயம், வஹளி இவ = தானாகவே வைத்திருக்கிறாய் போல.

550. ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! ராஜதே தே

வஜ்ரோபஸங்கடித மெளக்திக வித்ருமயீ:|
ஸக்தா சிரம் மநலி ஸ்மயமிநாம் நிவாஸாத்
ஸமர்யேந்துவஹ்நிமய மண்டல வாஸநேவ||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்மீது பதித்துள்ள வைரம், முத்து, பவழம் ஆகியவைகளின் அமைப்பு, யோகியரின் இதயத்திலே, நீ பகவானுடன் பல காலம் இருந்ததால் - இவற்றின் வாஸனையால் - சூரியன் / சந்திரன் / அக்னி மூவரின் நிறத்தையும் கொண்டது போல இருக்கிறது.

ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! = ரங்கராஜனின் பாதரகேஷி!; தே வஜ்ர உபஸங்கடித = உன்னுடைய, வைரங்களின் ஸமீபம் உள்ள; மெளக்திக வித்ரும யீ: = முத்து - பவழம் ஆகியவைகளின் காந்தி; ஸ்மயமிநாம் மநலி சிரம் = யோகிகளின் மனதிலே, வெகுகாலம்; நிவாஸாத் ஸக்த ஸமர்ய = வசித்ததால் ஏற்பட்ட ஸமர்ய; இந்துவஹ்நிமய மண்டல = சந்திர / அக்னி ஆகியவைகளின் ஹ்ருதய பாகம்; வாஸனேவ ராஜதே = போன்ற ஒரு பகுதி போல விளங்கும். (ஹ்ருதயத்திலே, ஸமரியன் / சந்திரன் / அக்னி மூன்றும் போன்ற ஒரு இடம் இருக்கிறதாம்).

551. ஆஸக்த வாஸவசிலா சகலாஸ்த்வதீயா:

பத்மாஸஹாய பதரக்ஷிணி! பத்மராகா:

ப்ரத்யக்ஷயந்தி கமபி ப்ரமராபிலீநம்

பாதாரவிந்த மகரந்த ரஸப்ரவாஹம்||

லக்ஷ்மீ காந்தனின் பாதுகையே! உன் பத்மராகம் (சிகப்பு) மற்றும் இந்திர நீலம் இவையிரண்டும் சேர்ந்து - திருவடித்தாமரையிலிருந்து பெருகும் தேணை உண்டு, மயங்கி உள்ள கருவண்டுகள் போல இருக்கிறது.

பத்மாஸஹாய பதரக்ஷிணி! = லக்ஷ்மியின் துணைவனான பெருமாளின் பாதுகே!; ஆஸக்த வாஸவசிலா சகலா: = அருகில் உள்ள, இந்திர நீலக்கற்களின், சிறிய; த்வதீயா: பத்மராகா: = உனது பத்மராகக்கற்கள்; கமபி, பாதாரவிந்த மகரந்த = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத, திருவடித்தாமரைகளின், தேனின்; ரஸப்ரவாஹம் ப்ரமர அபிலீநம் = வெள்ளத்திலே, மயங்கியுள்ள வண்டு; ப்ரத்யக்ஷயந்தி = போலக்காட்சி தருகின்றன.

552. அந்த: புராணி ஸமயேஷா அபிகந்துமேகா

ரங்கேசிது: ஜ்ஞப்யஸீவ பதாவநி! புவம்

முக்தாம்ச ஜால மிளநாத் ரூசிரை: ப்ரவாளை:

பிம்பாதரம் ஸ்மிதவிசேஷியுதம் ப்ரியாணாம்||

பாதுகே! உசிதமான ஸந்தர்ப்பங்களில், நீ உன் அழகிய புன்சிரிப்பால், அரங்கனுக்கு, "அந்தப்புரம் போகவேண்டிய வேளை இது" என்று நினைவுட்டுகிறாய்.. உன் முத்தும் - பவழமும், அரங்கனுக்குப் பிராட்டிமார்களின் பற்கள் / அதரம் ஆகியவைகளை நினைவுட்டும்.

பதாவநி! த்வம் ஏகா ஸமயேஷா = பாதுகையே! நீ (பெருமாஞ்சன) ஒருவள் மட்டும் இருக்கும் ஸமயங்களில்; அந்த: புராணி = தாயார் எழுந்தருளி உள்ள இடத்திற்கு; அபிகந்தும் முக்த அம்ச ஜால = பெருமாள் செல்லவேண்டும் என்று, முத்துவின்; மிளநாத் ரூசிரை: ப்ரவாளை: = ஓளிக்கதிர்களால் அபரிமிதமான அழகை உடைய பவழங்களால்; ரங்கேசிது: ஸ்மித விசேஷ யுதம் = அரங்கனுக்கு, புன்சிரிப்புடன் கூடின; ப்ரியாணாம் பிம்பாதரம் = பத்னிகளின், கோவைப்பழும் போன்ற உதட்டை; ஜ்ஞப்யஸீவ = நினைவு படுத்துகிறாய்.

553. ரங்கேசுவரஸ்ய ம்ருகயோ: சரணாவஸக்தாம்

ரக்ஷி: கபீந்தர மகுடேஷா நிவேச யோக்யாம்|

மந்யே பதாவநி! நிபத்த விசித்ர ரத்நாம்

மாயாம்ருகஸ்ய ரசிதாமிவ சர்மணாத்வாம்||

பாதுகையே! பல வண்ண ரத்னக்கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற பொன் உருக்கொண்டவள் நீ.... ராமாவதாரத்தின் போது, வேட்டையாடப்பட்ட, மாயமான் மார்செனின் தோலால் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போன்ற ஒரு தோற்றுத்தைத் தருகிறாய்.

பதாவநி! விசித்ர ரத்நாம் நிபத்த = பாதுகே! பலவித ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்டு; ரங்கேசுவரஸ்ய = அரங்கனின்; ம்ருகயோ: சரணாவஸக்தாம் = (வேடன் போன்ற) திருவடிகளுடன் சேர்ந்தவளுமான; த்வாம், ரக்ஷி: கபீந்தர மகுடேஷா = உன்னை, ராக்ஷஸ, மற்றும் வானரத்தலைவர்களின் கிரீடங்களின் மீது; நிவேச யோக்யாம், மாயாம்ருகஸ்ய = வைக்கத் தக்கதான், மாயமான் மார்செனின்; சர்மணா ரசிதாமிவ மந்யே = தோலினால் செய்யப்பட்ட, பாதரக்ஷி என நினைக்கிறேன்.

554. பத்நாளி ரங்கபதி விப்ரம பாதுகே! த்வம்

மாயாகிராதமகுடே நவபர்ஹமாலாம்|

ஆக்ருஷ்ட வாஸவ தநுச்சகலைர் மணீநாம்

அந்யோந்ய ஸங்கடித கர்புரிதைர் மழுகை:||

அரங்கனின் லீலா ஸஞ்சாரத்துக்கு உதவும் பாதுகையே! உன் மீதுள்ள பல வண்ண ரத்னங்கள் சேர்ந்து உழிழும் ஒளி, வானவில்லின் அழகை ஏற்படுத்துகிறது.

ரங்கபதி விப்ரம பாதுகே! = அரங்கனின் ஸஞ்சாரத்துக்காக உள்ள பாதுகே!; அந்யோந்ய ஸங்கடித = ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்க்கையினாலே; கர்புரிதை: மணீநாம் மழுகை: = அனேக வண்ணங்களுடைய, ரத்னங்களின் ஒளியால் சேர்ந்துள்ள; த்வம் ஆக்ருஷ்ட வாஸவதநு: சகலை: மாயாகிராத மகுடே = நீ, இழுக்கப்பட்ட, இந்திரதனுளின் துணுக்குகளை (Bits) உடையவள் போலும், வேட வேஷம் பூண்ட; நவபர்ஹ மாலாம் பத்நாளி = சிவனுடைய கிரீடத்திலே, மயில்தோகையால் செய்யப்பட்ட மாலைபோல தோன்றுகிறாய்.

555. அந்யோந்யபந்துர ஹரிந்மணிபத்ம ராகா
ரங்கேச்வரஸ்ய சரணாவநி! ராஜஸே த்வம்|
ஆத்மோபமாந விபவாத் சரிதார்த்தயந்தீ
ஸஸாத்மஜாகிரிசயோரிவ மூர்த்திம் ஏகாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மேல் பச்சையும் - சிகப்புமாய் கற்கள் மிக நெருக்கமாய்ப் பதித்திருப்பது, பார்வதியும் - சிவனும் இணைந்து, தோற்றம் தரும் அரத்தநாரீ உருவத்தைப் போல இருக்கிறது.

ரங்கேச்வரஸ்ய சரணாவநி! = அரங்கனின் பாதுகே!; அந்யோந்ய பந்துர ஹரிந்மணி பத்மராகா த்வம் = ஒன்றுடன் ஒன்று, அழகாக உள்ள மரகதம் (பச்சை), பத்மராகம் இவைகளுடன் கூடின நீ; ஸஸாத்மஜா, கிரிச ஏகாம் மூர்த்திம் = பார்வதி (ஹிமவத் பர்வதப் பெண்) சிவன் இணைந்து தோன்றும் அரத்தநாரி எனும் ஒரே சரீரத்தை; ஆத்மோபமாந விபவாத் சரிதார்த்தயந்தீ ராஜஸே = உனக்கு உவமையாகச் சொல்லக்கூடிய பெருமையை விளக்குகிறாய்.

556. தாபத்ரயப்ரஸமநாய ஸமாச்சிதாநாம்
ஸந்தர் சிதாருணைவிதாவிதரத்நபங்க்தி:|
புண்ணாலி ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே! த்வம்
ப்ராயஸ்ஸரோஜகுமுதோத்பலகாநநாநி||

ரங்கநாதனின் மணிபாதுகே! உன் மேல் வரிசையாக உள்ள, சிகப்பு, வைரம், இந்திர நீல ரத்னங்களின் வரிசை, உன்னை ஆச்சரியித்தவர்களின் தாபத்ரயங்களைப் போக்க, நீ செந்தாமரை - ஆம்பல் - கருநெந்தல் ஆகிய புஷ்பங்களை உடைய காடுகளைப் போலத் தோற்றம் தருகிறாய்.

ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே! = அரங்கனின் மணி பாதுகையே!; ஸந்தர் சித அருண விதாவித = காண்பிக்கப்படும், சிகப்பு - வைரம் - இந்திரநீலம்; ரத்ந பங்க்தி: த்வம் = என்ற ரத்னங்களின் வரிசையை உடைய, நீ, ஸமாச்சிதாநாம் தாபத்ரய = உன்னை ஆச்சரியித்தவர்களின் தாபத்ரயங்களை; ப்ரஸமநாய = போக்குவதற்காக; ஸரோஜ குமுத உத்பல = செந்தாமரை - ஆம்பல் - கருநெந்தல் மலர்களை; காநநாநி புண்ணாலி ப்ராய: = உடைய காடுகள் போன்ற தோற்றத்தை உண்டு பண்ணுகிறாயோ?

557. தேஹுத்யதிம் ப்ரகடயந்தி மஹேந்த்ரநீலா:
சௌரே: பதாம்புஜருசிம் தவ பத்மராகா:|
அந்யோந்யலப்தபரபாகதயா து அமீஷாம்
ஆபாதி காந்திரபரா மணிபாதரகேஷ!||

மணிபாதரகேஷ! உனது இந்திரநீலங்களின் காந்தி, பெருமாளின் மேனி நிறத்தையும் - பத்மராகங்களின் சோபை, திருவடித்தாமரைகளின் நிறத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

மணிபாதரகேடு! தவ மஹூந்தர நீலா: சௌரே: தேஹுத்யதி ப்ரகடயந்தி = மணிபாதுகே! உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் ஒளி, பெருமாளின் மேனி நிறத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகின்றன; பத்மராகா: பதாம்புஜரூசிம் ப்ரகடயந்தி = சிகப்பு ரத்னங்களோ, திருவடித்தாமரைகளின் நிறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன; அமீஷாம் காந்தி (ஸது) = இந்த இரண்டுவித ரத்னங்களின் காந்தியோ; அந்யோந்ய லப்த = ஒன்றிற்கொன்று அடைந்த; பரபாகதயா அபரா ஆபாதி = உயர்த்தியைக்கொண்டு, (விரோதமான) வேறு ஒரு ரூபத்தின் அழகை அடைந்து விளங்குகிறது.

558. ஆகீர்ணமெளக்திக ஹரிந்மணிபத்மராகாம்
அம்போஜலோசநபதாவறி! பாவயே த்வாம்|
தத்பாத விச்ரமஜூஷாம் ச்ருதிஸூந்தரீணாம்
வர்ணோபதாநமிவ மெளளிநிவேசயோக்யம்||

அம்புஜலோசனனின் பாதுகையே! வேதங்கள், பெருமாளின் திருவடிகளின் பெருமையைப் பேசுபவை - வேதமெனும் ஸ்த்ரீ, பெருமாளின் திருவடிகளிலே இளைப்பாறும்போது, நீ அவர்களுக்கு, வண்ணத் தலையணைகளைத் தருவது போல் இருக்கிறது - உன் மேல் உள்ள வண்ணக்கற்களின் சோபை.

அம்புஜ லோசன பதாவநி! = செந்தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகே!; ஆகீர்ண மெளக்திக - ஹரிந்மணி - பத்மராகாம் த்வாம் = இழைக்கப்பட்டிருக்கிற, முத்து - பச்சை - சிகப்பு ரத்னங்களை உடைய, உன்னை; தத்பாத விச்ரமஜூஷாம் = அந்தப் பெருமாளின் திருவடியிலே, சிரம பரிகாரம் செய்து கொண்டிருக்கும்; ச்ருதிஸூந்தரீணாம் மெளளிநிவேசயோக்யம் = வேத ஸ்த்ரீகள், தலைக்கு வைத்துக்கொள்ளத்தக்க; வர்ணோபதாநமிவ பாவயே = பலவண்ணத் தலையணை போல, நினைக்கிறேன்.

559. ஆஸந்நவாஸவசிலாருசிராஸ்த்வதீயா:
பத்மேக்ஷணஸ்ய பதரகவினி! பத்மராகா:|
ஸம்பாவயந்தி ஸமயே க்வசித் உங்ணபாநோ:
ஸத்ய: ப்ரஸுதயமுநாஸூபகாம் அவஸ்த்தாம்||

பத்மேக்ஷணனின் பாதுகே! உன்மீது சிகப்பும் - இந்திர நீலமுரான கற்கள் பதித்துள்ளன....இது கறுமை நிறத்தவளான யுழனை நதியை உண்டுபண்ணி, மதியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஸுரியனைப்போல இருக்கிறது.

பத்மேக்ஷணஸ்ய பதரகவினி! = தாமரை போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகே!; ஆஸந்ந வாஸவசிலா ருசிரா: த்வதீயா: பத்மராகா: = அருகிலே உள்ள, இந்திர நீலங்களால் அழகாகத் தோன்றும் உன் பத்மராகங்கள்; க்வசித் ஸமயே, உங்ணபாநோ: = ஒரு ஸமயம், ஸுர்யன்; ஸத்ய: ப்ரஸுத யமுநா = அப்போதுதான் பிறந்த யமுனை ஆற்றின்; ஸூபகாம் அவஸ்த்தாம் = அழகை அடைந்ததை; ஸம்பாவயந்தி = தோற்றுவிக்கும்.

560. முக்தேந்தரநீலமணிபிரவிஹிதே பவத்யா:
பங்கதீ த்ருடே பரமழுஷபாதரகேடு!
மந்யே ஸமாச்சித ஜநஸ்ய தவாநுபாவாத்
உந்மோசிதே ஸாக்ருத துஷ்க்ருதச்ருங்கலே த்வே||

பரமழுஷனின் பாதுகையே! உன்மேல் வரிசையாகப் பதித்துள்ள முத்து - இந்திர நீலம் ஆகியவை, இரண்டு சங்கிலிகள் போன்று தோற்றம் தருகின்றன...உன்னைச் சரணம் அடைந்தவர்களின் புண்ணியம்- பாவம் எனும் இரண்டு விலங்குச் சங்கிலிகளையும் கழற்றி, உன்னிடம் வைத்துக்கொண்டாயோ? - அவர்களின் நன்மைக்காக.

பரமழுஷ பாதரகேடு! = பரம புருஷனான பெருமாளின் பாதுகே!; முக்தா - இந்தரநீல மணிபி: = முத்துக்கள் - இந்திர நீலம் ஆகிய மணிகளால்; விஹிதே, பவத்யா: பங்கதீ த்ருடே =

செய்யப்பட்டுள்ள, உனது கெட்டியான இருவரிசைகளை; ஸமாச்சித ஜநஸ்ய, உந்மோசிதே = உன்னை ஆச்சரியித்த மக்களின் விடுவிக்கப்பட்ட; ஸாக்ருத, துவிக்ருத த்வே = புண்ணியம், பாவம் என்கிற இரண்டு; ச்ரங்கலே மந்யே = விலங்காக (chain) எண்ணுகிறேன்.

561. உத்கீர்ணகாடதமலோ ஹரிநீலபங்கா:

தாராவிசேஷ ரூசிராணி ச மெளக்திகாநி|
த்வத்ஸங்கமாத் ஸரஸிஜேக்ஷனபாதரகேஷ
ஸம்யோஜயந்தி நிசயா பவமெளிசந்தரம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! உன் மீது பதித்துள்ள இந்திர நீலங்கள், காரிருளைப்போல் உள்ளன; முத்துக்கள் நகூத்திரங்கள் போல் உள்ளன... சிவனின் சிரஸ்ஸிலே உன்னை வைக்கும்போது, தலையில் உள்ள பிரைச்சந்திரனுக்கு, பகலிலேயே இரவின் தோற்றுத்தைத் தருகின்றது.

ஸரஸிஜேக்ஷன பாதரகேஷ! = தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடைய பெருமாளின் பாதுகே!; உத்கீர்ண காட தமஸ: = கக்கப்பட்ட, கெட்டியான இருளைப்போன்ற; ஹரிநீல பங்கா:, தாராவிசேஷ ரூசிராணி, மெளக்திகாநி ச = இந்திர நீலங்களின் சிறிய ரத்னங்களும், உயர்ந்த நகூத்திரங்கள் போன்றதுமான முத்துக்களும்; த்வத் ஸங்காத் = உன்னுடைய சேர்க்கையால்; பவமெளிசந்தரம் = சிவனின் தலையிலே இருக்கும் (பிறைச்) சந்திரனை; நிசயா ஸம்யோஜயந்தி = (பகலில் கூட) ராத்திரி போல் சேர்க்கின்றன.

562. விஷ்ணோ: பதேந கடிதா மணிபாதுகே! த்வம்

வ்யக்தேந்தரநீலரூசி: உஜ்ஜவலமெளக்திகச்சரீ:|
காலேஷா தீவ்யஸி மருத்பி: உதீர்யமாணா
காதம்பிநீவ பரித: ஸ்ப்புவாரிபிந்து:||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள் நீர்த்துளிகள் போன்ற தோற்றுத்தைத் தருகின்றன. (தேவர்களின் சிரஸ்ஸிலே உன்னை வைக்கும்போது) உன் இந்திர நீலங்கள் மேகத்தைப்போல தோற்றம் தருவதால் - மேகம், மெதுவாக ஆகாயத்தில் (விஷ்ணுபதம்) நகர்வது போலத் தோன்றும்.

மணிபாதுகே! விஷ்ணோ: பதேந = மணி பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடியுடன்; கடிதா, வ்யக்த இந்தரநீல ரூசி: = சேர்ந்து, ஒளிரும் இந்திர நீலங்களின்; உஜ்ஜவல மெளக்திக ச்சரீ: = காந்தி மற்றும் பிரகாசமான முத்துக்களின் சோபையுடன் கூடியவளாய்; த்வம், காலேஷா மருத்பி: = நீ, அந்த அந்தக் காலங்களில், காற்றால்; உதீர்யமாணா, பரித: ஸ்ப்புட = ஏவப்படுகின்ற, நான்குபுறமும் பிரகாசிக்கும்; வாரிபிந்து: காதம்பிநீவ தீவ்யஸி = ஜலத்திவலைகளின், மேகக்கூட்டம் போல விளங்குகிறாய்.

563. பாஸா ஸ்வயா பகவதோ மணிபாதரகேஷ

முக்தாந்விதா மரதகோபலபத்ததிஸ்தே|
நித்யாவகாஹந ஸஹம் ஸகலஸ்ய ஜந்தோ:
கங்காநவிதம் ஜநயதீவ ஸமுதரம் அநயம்||

மணிபாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் காந்தி, கங்கையை நினைவு படுத்தும் - பச்சை ரத்னங்களின் சோபை, ஸமுத்திரம் போல உள்ளது. ஸமுத்திரத்தில் பர்வங்களில் மட்டும் (i.e. அமாவாஸ்யை / பென்றாமி) ஸநானம் செய்யலாம். (மற்ற தினங்களில் கூடாது). ஆனால், கங்கையுடன் கூடின ஸமுத்திரம் போன்ற உன்னை அனுசினமும் ஸேவிக்க வழி வகுத்தாயோ?

பகவத: மணிபாதரகேஷ! = பெருமாளின் பாதுகையே! முக்தாந்விதா தே மரதகோபலபத்ததி: ஸ்வயா பாஸா, ஸகலஸ்ய = முத்துக்களுடன் கூடின, உன் பச்சை ரத்னங்களின் வரிசை, தனது காந்தியால், எல்லா; ஜந்தோ: நித்யாவ காஹந ஸஹம் = மக்களின், எப்போதும்

இறங்கக்கூடிய; கங்காந்விதம் அந்யம் ஸமுத்ரம் ஜிநயதீவ = கங்கையுடன் கூடின, வேறு ஒரு ஸமுத்திரத்தை உண்டு பண்ணுவது போல.

564. ஸமர்யாத்மஜா ஹரி சிலாமணிபங்க்தி லக்ஷ்யாத்
த்வாம் நிதயம் ஆச்சிதவதீ மணிபாதரகேஷ!|
ஆதெள ஜநார்தநபதே கூடணமாத்ரலக்நாம்
ஆஸந்நமெளக்திகருசா ஹஸதீவ கங்காம்||

மணிபாதரகே! உன் மேவுள்ள இந்திர நீலங்கள், யழுனையின் நிறம் போன்றவை - முத்துக்கள், யழுனை சிரிப்பது போன்ற ஒரு தோற்றத்தைத் தருகின்றன... யழுனை கங்கையைப்பார்த்துச் சிரிக்கின்றாரோ? -- "ஓ! கங்கையே! உனக்கு, பெருமாளின் திருவடிய ஸம்பந்தம், (த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின் போது) கொஞ்சம் நேரமே கிடைத்தது. என்னைப்பார் - எப்போதும் அவரது திருவடியிலே இருக்கிறேன்" என.

மணிபாதரகே! ஹரி சிலாமணி பங்க்தி லக்ஷ்யாத், ஸமர்யாத்மஜா = மணிபாதுகையே! இந்திரநீலங்களின் வரிசையால், ஸமரியனின் பெண் (யழுனை); த்வாம் நிதயம் ஆச்சிதவதீ = உன்னை எப்போதும் அடைந்த காரணத்தால்; ஆஸந்ந, மெளக்திக ருசா கங்காம் = அருகே உள்ள, முத்துக்களின் காந்தியால் தோற்றம் தரும் கங்கையைப் பார்த்து; ஆதெள ஜநார்தந பதே = த்ரிவிக்ரம அவதார காலத்தின்போது, பெருமாளின் திருவடிகளிலே; கூடணமாத்ர லக்நாம் = சற்று நாழிகை மட்டுமே சேர்ந்ததைச் சொல்லி; ஹஸதீவ = சிரிப்பது போல.

565. பர்யந்தஸங்கடிதபாஸூரபத்மராகா:
பத்மோதரப்ரமரகாந்திமுஷ்வத்வதீயா:
த்வத்ஸம்ச்ரயேண சரணாவநி! சக்ரநீலா:
பீதாம்பரேண புருஷேண துலாம் லபந்தே||

பாதுகே! உன்மீது, இந்திரநீலக் கற்களும் - சுற்றிலும் புத்மராகங்களும் உள்ளன....இவை, தாமரை மலரின் நடுவே, வண்டுகள் இருப்பது போன்ற தோற்றம் தருகின்றன. உன்னை அடைந்த பாக்யத்தால், அவை பீதாம்பரம் போர்த்திய நீல வண்ணனாகிற, எம்பெருமானுடன் உவமையைப் பெருகின்றன.

சரணாவநி! பர்யந்த ஸங்கடித = பாதுகே! அருகிலே பதித்துள்ள; பாஸூர பத்மராகா: = பிரகாசிக்கும் சிகப்பு ரத்னங்கள்; பத்ம உதரப்ரமர = தாமரை (செந்தாமரை) மலரின் நடுவே உள்ள வண்டுகளின்; காந்திமுஷ: த்வதீயா: = அழிகை அடைந்து, உனது; சக்ரநீலா: த்வத் = இந்திரநீலங்கள், உன்னை; ஸம்ச்ரயேண பீதாம்பரேண = ஆச்சரியித்துள்ள, பீதாம்பரத்தை (வஸ்திரம்) அணிந்திருக்கும்); புருஷேண, துலாம் லபந்தே = பெருமானுடன் உவமையை, அடைகின்றன.

566. ஸங்கே பதாவநி! ஸதா பரிசிந்வதீ த்வம்
ரங்கேசிதுச்சரணபங்கஜஸௌகுமார்யம்|
அக்ரே மஹோபி: அருணோபல மெளக்திகாநாம்
ப்ராஜ்யாம் விநிக்ஷபி பஸ்லவுட்ப பங்கதிம்||

பாதுகே! ரங்கராஜனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின் மிருதுத்தன்மையை நன்கு அறிந்தவள் நீ. எனவே, உன்மீது மலர்களையும், இளம் தளிர்களையும் பரப்பி வைத்துள்ளாயோ? (சிகப்பு - முத்துக்களின் ஒளி) - பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளையில், வழி நெடுக பரப்ப?

பதாவநி! ஸதா ரங்கேசிது: = பாதுகையே! எப்போதும், அரங்களின்; சரண பங்கஜ ஸௌகுமார்யம் = திருவடித்தாமரைகளின் மிருதுத்தன்மையை; பரிசிந்வதீ த்வம், அக்ரே = பழகியதால் தெரிந்துள்ள, நீ, (உன்மீது) முன்பு; அருணோபல - மெளக்திகாநாம் = சிகப்பு - வெள்ளைக்கற்களின்; மஹோபி: பஸ்லவ - புஷ்ப = காந்தியினால், தளிர்களையும் /

மலர்களையும்; ப்ராஜ்யாம் பங்கதிம் = அதிகமான வரிசைகளில் (great quantity); விநிக்ஷிபலி, ஸங்கே = வைத்திருக்கிறாய் என்று நினைக்கிறேன்.

567. நிர்கச்சதா சரணரக்ஷிணி! நீயமாநா
ரங்கேசுவரேண பவதீ ரணத்கூவிதேந
ஸுதே ஸராரி ஸபாந்யநாம்புஜாநாம்
ஜ்யோத்ஸ்நீம் நிசாமிவ ஸிதாஸிதரத்நபாஸா||

பாதுகே! உன்னை அணிந்துகொண்டு, பெருமாள் அஸரர்களைச் சம்ஹறிக்க, புறப்படுகிறார். உன் மேலுள்ள வெள்ளை - கறுப்பு நிறக்கற்களின் சோபை, நிலவுடன் கூடின இரவைப் போலத்தோன்றுகிறது... அஸரர்களின் மனைவியர், முடிவு என்ன ஆகப்போகிறது எனத் தெரிந்ததால், கண்களை முடிக்கொள்கின்றனர் பயத்தால்.

சரணரக்ஷிணி! ரணத்கூவிதேந = பாதுகையே! யுத்தம் செய்ய முடிவு கொண்ட; நிர்கச்சதா ரங்கேசுவரேண = வெளியே புறப்படும் அரங்கனால், உடன்; நீயமாநா, பவதீ, ஸிதாஸித = அழைத்துச்செல்லப்படும் நீ, உனது, வெள்ளை, கறுப்பு; ரத்நபாஸா, ஸராரி ஸபாந் = ரத்னங்களின் காந்தியால், அஸரப்பெண்கள் சண்டையின் (முடிவால்); நயந அம்புஜாநாம் = தாமரைமலர் போன்ற கண்கள்; ஜ்யோத்ஸ்நீம் நிசாம் = நிலவுடன் கூடிய இரவை; ஸுதே இவ = காண்பிக்கிறது போல.

568. மரதகஹரிதாங்கி மேதுரா பத்மராகை:
அபிநவஜலபிந்துவ்யக்தமுக்தாபலச்ரீ:
கலயலி பதரகேஷி! க்ருஷ்ண மேகப்ரசாராத்
கநகஸரிதநாபே சாத்வலம் ஸேந்த்ரகோபம்||

பாதரகேஷி! கார்மேனி நிறத்தவரான அரங்கன் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், உன்மீது உள்ள பல வண்ணக்கற்களின் காந்தி, காவேரிக்கரையின் சதுப்பு நிலங்களில் - பச்சைப்புல் தரையில், பட்டுப்பூச்சிகள் இருப்பது போல உள்ளது.

பதரகேஷி! மரதக ஹரித அங்கி = பாதுகையே! மரகதக்கற்களின் ஓளியால் பச்சைநிறமேனியடனும், பத்மராகை: மேதுரா = பத்மராகங்களால் (சிகப்பு) பருத்தும்; அபிநவ ஜலபிந்து வ்யக்த முக்தாபலச்ரீ: = புதிய நீர்த்துளிகள் போலமிலிரும் முத்துக்களின் சோபையால் பிரகாசிக்கும் (நீ); க்ருஷ்ண மேகப்ரசாராத் = கார்மேகவண்ணன் ஆன, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தின்போது; கநகஸரிதநாபே ஸேந்த்ரகோபம் சாத்வலம் கலயலி = காவேரிக்கரையில் உள்ள சதுப்பு நிலத்தில், பட்டுப்பூச்சிகளுடன் கூடின பச்சை புல்தரைபோல இருக்கிறாய்.

569. விரசித ஸரஸிந்தோ: விஷ்ணுபாதாரவிந்தாத்
ஸமதிகமநுபாவம் பாதுகே! தர்சயந்தீ|
வலபிதுபல முக்தாபத்மராகப்ரகாசை:
பரிணமயலி நூநம் ப்ராப்த சோணம் ப்ரயாகம்||

பாதுகே! பெருமாளின் த்ரிவிக்ரம அவதார காலத்தில், திருவடி கங்கையை மட்டுமே பிறப்பித்தது...நீயோ, உனது வண்ணக்கற்களின் காந்தியால், ஏக காலத்தில், கங்கை - யழனை - சோணம் என்ற முன்று நதிகளைப் பிறப்பித்துள்ளாய்.

பாதுகே! விஷ்ணுபாதாரவிந்தாத் = பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடிகள்; ஸரஸிந்தோ: விரசித = கங்கையை (த்ரிவிக்ரம) ஏற்படுத்தியதைவிட; ஸமதிகம் அநுபாவம் தர்சயந்தீ = மிக அதிகமான பெருமையைக் காண்பிப்பவளாய், நீ; வலபிதுபல முக்தா பத்மராக ப்ரகாசை: = இந்திர நீலம் - முத்து - பத்மராகம் ஆகியவைகளின் காந்தியால்; ப்ராப்த சோணம் ப்ரயாகம் பரிணமயலி நூநம் = அடையப்பட்ட, சோண ஆறு - ப்ரயாக் - (கங்கை+யழனை சேர்ந்தது) இவைகளை உண்டு பண்ணுகிறாய். நிச்சயம்.

570. விவிதமணிமழுகை: வயக்தபக்ஷாம் விசித்ரை:
 ஜலநிதிதுஹி துஸ்தவாம் வேத்மி லீலா சகோரீம்|
 அநி சமவிகலாநாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 சரணநகமணீநாம் சந்தரிகாம் ஆபிபந்தீம்||

பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மிக்குச் செல்லமான சகோரப்பறவையோ நீ?... உன் மேலுள்ள, பல வண்ணக்கற்களின் காந்தி, சிறகுகளைப் போலவும், பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் பிரகாசமாகிற நிலவின் ஒளியை, அப்பட்சி விழுங்க முயல்வது போலவும் காண்கிறேன்.

பாதுகே! தவாம் விசித்ரை: = பாதுகையே! உன்னை, ஆச்சரியமான; விவிதமணி மழுகை: வயக்தபக்ஷாம் = பலவித ரத்னங்களின் காந்தியால் பிரகாசிக்கும் சிறகுகளை உடையதும்; அநிசம் அவிகலாநாம் ரங்கபர்த்து: சரணநக மணீநாம் = எப்போதும், குறைவில்லாத, பெருமாளின் திருவடி நகங்களாகிற முத்துக்களாகிற; சந்தரிகாம் ஆபிபந்தீம் = நிலவைக் குடித்துக்கொண்டும்; ஜலநிதி துஹிது: லீலா சகோரீம் வேத்மி = மகாலக்ஷ்மியின் விளையாட்டுக்கான பெண் சகோரப்பகுவியாக நினைக்கிறேன்.

571. சரணகமல்ஸேவாஸங்கிநாம் ரங்கபர்த்து:
 விந்யகரிமபாஜாம் வர்ஜிதைதராதபத்ரை:|
 புநர்பி பதரகேஷ! புஷ்யளி த்வம் ஸாராணாம்
 பஹாவித மணிகாந்த்யா பர்ஹி பிஞ்சாதபத்ரம்||

பாதரகேஷ! தேவர்கள் பெருமாளைச் சேவிக்கும்போது, வினாயத்துடன், அவர்களது குடைகளை மடக்கி வைக்கின்றனர்... அவர்களது சிரஸ்ஸிலே உன்னை தரிக்கும்போது, நீ உனது பல வண்ண ரத்னங்களின் காந்தியால், அந்தத் தேவதைகளுக்கு மயில் இறகினால் ஆன குடையை விரிக்கிறாய்.

பதரகேஷ! ரங்கபர்த்து: = பாதுகையே! அரங்கனின்; சரண கமல ஸேவாஸங்கிநாம் = திருவடித்தாமரைகளை ஸேவிப்பதில் ஆசையுள்ளவர்களாய்; விந்யகரிம பாஜாம் = மிக்க வணக்கத்துடன் கூடியவர்களாய்; வர்ஜிதை: ஆதபத்ரை: ஸாராணாம் = விலக்கப்பட்ட குடைகளோடு வரும் தேவதைகளுக்கு; தவம் புநர்பி பஹாவித மணிகாந்த்யா = நீ, மறுபடியும், உன்னுடைய பலவித ரத்னங்களின் பிரகாசத்தினால்; பர்ஹி பிஞ்சாதபத்ரம் = மயில் தோகையினால் ஆன குடையை; புஷ்யளி = உண்டு பண்ணுகிறாய்.

572. மரதகருசிபத்ரா மெளக்திகஸ்மேரபுஷ்பா
 ஸ்புடகிஸலயசோபா பாஸ்ரை: பத்மராகை:|
 பலமகிலமுதாரா ரங்கநாதஸ்ய பாதே
 கலயளி பவதீ ந: கல்பவல்லீவ காசித்||

நீ ஒரு கற்பகக்கொடி - கேட்டதையெல்லாம் தருபவன்... பெருமாளின் திருவடிக்குக் கீழே இருக்கும் உன மேலுள்ள பச்சைநிறக்கற்களின் ஒளி - இலைகள்; முத்துக்கள் - மலர்கள்; பத்மராகங்கள் - தனிர்கள்.

மரதகருசி பத்ரா = மரகதக்கற்களின் காந்தியால், இலைகளையும்; மெளக்திக ஸ்மேர புஷ்பா = முத்துக்களால், மலர்ந்திருக்கும் புஷ்பம் போலும்; பாஸ்ரை: பத்மராகை: = ஜோலிக்கும் பத்மராகங்களால்; ஸ்புட கிஸலய சோபா = மிளிரும் இளம் துளிர்களின் அழகை (உடைய நீ); ரங்கநாதஸ்ய பாதே = அரங்கனின், திருவடிகளிலே இருந்து கொண்டு; உதாரா பவதீ, காசித் = அபரிமிதமாய் அளித்தரும் நீ, ஒரு; கல்பவல்லீவ, ந: அகிலம் பலம் கலயளி = கற்பகச் செடி போல, எங்களுக்கு, எல்லா பிரயோஜனங்களையும் உண்டு பண்ணுபவள்.

573. பஹாமணிருசிராங்கீம் ரங்கநாதஸ்ய பாதாத்
 நிஜசிரளி கிரேசோ நிக்ஷிபந் பாதுகே! த்வாம்|
 ஸ்மரதி லளிதமந்தர்லாளாந்யம் பவாந்யா:
 தரளகநகலாபம் ஷண்முகஸ்யெளபவாஹ்யம்||

பாதுகே! உன்மீது ரத்னங்கள் காட்டும் பல வண்ணங்கள், ஒரு மயில் தோகை போல இருக்கிறது... சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, பார்வதிக்கு மிக்க ப்ரியமான ஸாப்ரமணியனின் வாகனமான மயிலை நினைத்துக் கொள்கிறார்.

பாதுகே! பஹாமணிருசிர அங்கீம் = பாதுகையே! பலவித ரத்னங்களால் அழகிய மேனியை உடைய; த்வாம், ரங்கநாதஸ்ய பாதாத் = உன்னை, அரங்கனின் திருவடியிலிருந்து; நிஜசிரளி நிக்ஷிபந் கிரேச = தன் தலையிலே, வைத்துக் கொள்ளும், சிவன்; பவாந்யா: லாளாந்யம் = பார்வதியால் கொண்டாடத்தக்கதும்; தரள கநகலாபம், லளிதம் ஷண்முகஸ்ய ஓளபவாஹ்யம் அந்த: ஸ்மரதி = அசங்கிக்கொண்டு, நெருக்கமான தோகைகளை உடையதும், அழகானதுமான ஷண்முகனின் மயிலை, மனதிலே நினைக்கிறார்.

574. விவிதமணிஸமுத்தை: வ்யக்தமாபாதயந்தீம்
 திவஸரஜநிஸந்த்யாயெளகபத்யம் மழுகை:|
 உபநிஷதுபக்தாம் பாதுகே! ரங்கினைஸ்தவாம்
 அகடிதகடநார்ஹாம் சுக்திம் ஆலோசயாம:||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, ஒரே ஸமயத்தில், பகல் / இரவு / ஸந்த்யாகாலம் மூன்றையும் காண்பிக்கின்றதே! இது பெரும் ஆச்சரியம் அன்றோ!! ஒரு சேரப்பார்க்க முடியாத இதை, நீ சேர்த்துக் காட்டுவது பகவானின் அகடிதகடிநா ஸாமர்த்தியத்தை நினைவு படித்துகிறது.

ரங்கினை: பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; விவித மணி ஸமுத்தை: = பலவித ரத்னங்களால் உண்டாகியுள்ள; மழுகை:, திவஸ ரஜநி ஸந்த்யாயெளகபத்யம், வ்யக்தம் = காந்திகளால், பகல் - ராத்திரி - ஸந்தியாவேளை ஆகியவைகளை ஒரே ஸமயத்தில் தெரிவிக்கும்படி; ஆபாதயந்தீம் த்வாம் = செய்யும் உன்னை; உபநிஷதுப கீதாம் = உபநிஷத்துக்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கும்; அகடிதகடநார்ஹாம் = அகடிதகடிநா ஸாமர்த்தியத்தை உடைய; ரங்கினை: சுக்திம் ஆலோசயாம: = அரங்கனின் குணமாய் நினைக்கிறோம்.

575. ஸகலமிதமவந்த்யே சாஸநே ஸ்தாபயந்தீ
 முரமதநபதஸ்தா மெளக்திகாதிப்ரகாரா|
 ப்ரகடயலி விசுத்தச்யாம ரக்தாதிருபாந்
 பலபரிணதி பேதாந் ப்ராணிநாம் பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! மக்களின் புண்ணிய / பாப பலன்களை, பெருமாளின் உத்தரவை மீறாமல், உன்மேல் பதித்துள்ள, வெண்மை / கறுப்பு / சிகப்பு வண்ண ரத்னங்களின் சோபையால், நீ காட்டுகிறாய் போலும்.

பாதுகே! இதம் ஸகலம் = பாதுகையே! இந்த ஸகலமான லோகத்தையும்; அவந்த்ய சாஸநே ஸ்தாபயந்தீ = மீறமுடியாத, பெருமாளின் கட்டளையில் நிறுத்துபவளும்; முரமதந பதஸ்தா = பெருமாளின் திருவடியிலே இருப்பவளும்; மெளக்திகாதி ப்ரகாரா, த்வம் = முத்து போன்ற கற்களுடன் கூடியவளும்; விசுத்த ச்யாம ரக்தாதிருபாந் = வெண்மை - கறுப்பு - சிகப்பு வர்ணங்களைக் கொண்டவளும் ஆன நீ; ப்ராணிநாம் பலபரிணதி பேதாந் ப்ரகடயலி = ஜனங்களின் பலவித கர்ம பலன்களை, ப்ரகாசப்படுத்துகிறாய்.

576. ப்ரதிச்சி முதம் அக்ஷீனா: பாதுகே! தேஹபாஜாம்
சதமகமணிபங்கதி: சார்ங்கினஸ்தூல்யவர்ணா|
பரிஸரநிலீதைஸ்தே பத்மராகப்ரதீபை:
கந்தரபரிணாத்தா கஜ்ஜல ச்யாமிகேவ||

பாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள இந்திர நீலங்களின் காந்தி, பகவானின் கருமாணிக்க நிறத்தையும், சிகப்பு ரத்னங்களின் காந்தி, தீப ஒளி போலும் தோன்றுகிறது - ஒரு திடமான மை நிறம், பார்ப்பவர்களுக்கு, நேர்த் ஆண்நிறத்தைத் தருகிறது.

பாதுகே! சார்ங்கின: தூல்யவர்ணா = பாதுகையே! பெருமானுக்குச் சமமான ரூபத்தையடைய; தே சதமகமணி பங்கதி: = உன் இந்திரநீலங்களின் வரிசை; பரிஸரநிலீதை: பத்மராக ப்ரதீபை: = அருகிலே வைத்துள்ள, பத்மராகக்கற்களின் ஒளியால் [(விளக்கு) போன்ற]; கந்தரபரிணாத்தா = மிகக் கெட்டியாகச் செய்யப்பட்டுள்ள; கஜ்ஜல ச்யாமிகேவ = மையின் கருமை நிறம் போன்ற; தேஹபாஜாம் அக்ஷீனா: = உடம்பை அடைந்தவர்களின் கண்களுக்கு; முதம் ப்ரதிச்சி = ஸந்தோஷத்தைத் தருகின்றது.

577. கலயாபி ஹாநிரஹிதேஷௌ ஸதா தவ மெளக்திகேஷௌ பரித: ப்ரததே|
உபரஜ்யமாநஹரிணாங்கதுலா ஹரிபாதுகே! ஹரிசிலாமஹஸா||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்களின் ஒளி ழர்ண சந்திரனை ஞாபகப்படித்தும் - அதைச் சுற்றி உள்ள இந்திர நீலங்கள், கரஹணத்தால் சந்திரனின் ஒளி மங்கியிருப்பதை நினைவுட்டும்.

ஹரிபாதுகே! கலயாபி ஹாநிரஹிதேஷௌ தவ மெளக்திகேஷௌ = ஹரியின் பாதுகையே! கொஞ்சமும் குறைவே இல்லாத, உன் முத்துக்களிலே; ஹரிசிலாமஹஸா, ஸதா பரித: = இந்திரநீலங்களின் காந்தியால், எப்போதும் நான்குபுறமும்; உபரஜ்யமாந ஹரிணாங்கதுலா = கரஹணத்தை அடைந்த, சந்திரனின் ஸாத்ருசயம்; ப்ரததே = தெரிகின்றது.

578. மரதகபத்ரளா ரூசிரவித்ரும பல்லவிதா
ப்ரநுதுதரமெளக்திகஸ்தபகிதா நிகமைஸ்ஸாரிபி:|
உபவநதேவதேவ சரணாவநி ரங்கபதே:
அபிலஷதோ விஹாரம் அபிகம்ய பதம் ஸ்ப்ருசனி||

பாதுகையே! நீ, உயர்ந்த தோட்டத்துக்கு, ஒரு அதிஷ்டான தேவதை போன்று இருப்பவள் - வீலா ஸஞ்சாரத்தில் விருப்பமுள்ள, அரங்கனின் திருவடியை அடைந்துள்ள நீ - உன் மரகதங்களால், இலைகளையும் - அழகிய பவழங்களால், துளிர்களையும், பருத்துள்ள முத்துக்களால் ழங்கொத்தையும் அடைந்தது போல் மட்டுமன்றி, வேத வாஸனையுடனும் கூடினவள்.

சரணாவநி! உபவந தேவதா இவ = பாதுகே! (நீ) தோட்டத்துக்கு அதிஷ்டான தேவதையோ!; விஹாரம் அபிலாஷத: ரங்கபதே: பதம் அபிகம்ய, ஸ்ப்ருசனி = விளையாட்டான ஸஞ்சாரத்தில் ஆசையுள்ள, அரங்கனுடைய, திருவடியை அடைந்து, அதைத் தொட்டுக்கொண்டு இருப்பவள்; மரதக பத்ரளா = (உன்) மரகதக் கற்களால் இலைகளையும்; ரூசிர வித்ரும பல்லவிதா = அழகிய பவழங்களால், துளிர்களையும்; ப்ரநுதுதர மெளக்திக ஸ்தபகிதா = பருத்த முத்துக்களால், ழங்கொத்தையும்; நிகமை: ஸாரிபி: = வேதங்களின் வாஸனையுடனும் (இருப்பவள்).

579. ஸதோத் துங்கே ரங்கக்ஷவிதிரமணபாதப்ரணயிநி
 த்வதாலோகே தத்தந் மணிகிரணஸம்பேத கலுஷே|
 ப்ரதிஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா ப்ரதிதருசிபேதம் ந ஸஹதே
 நவாம்பஸ்ஸ்வாச்சந்த்யம் நமதமரகோடரமகர:||

பாதுகையே! உன்ன வணங்கி நிற்கும் தேவர்கள் அணிந்துள்ள மகுடங்களில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் மீன் ப்ரதிமைகள் - உன் கற்களின் ஒளி வெள்ளத்தில் - எதிர் நீச்சல் போடமுடியாமையால், ஸ்தம்பித்து, நின்று விட்டன போலும்!!

ரங்கக்ஷவிதி ரமண பாதப்ரணயிநி! = யீரங்கநாதனின் பாதுகே!; நமத் அமர கோடர மகர: = வணங்கும் தேவர்களின் கிரீடத்திலே உள்ள மீன்கள் (ப்ரதிமை); ஸதா உத்துங்கே = எப்போதும் மேலானவையான; தத் தந்மணி கிரண ஸம்பேத கலுஷே = அந்தந்த ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களின் சேர்க்கையால், கலங்கியிருக்கும் (fusion); த்வத் ஆலோகே = உன் காந்தி வெள்ளத்திலே; ப்ரதி ஸ்ரோதோ வ்ருத்த்யா = எதிர் நீச்சலைப் போட முடியாமையால்; ப்ரதித ருசி பேதம் = நன்கு தெரிகின்ற (ஆசையை) விசேஷ காந்தியை; நவாம்ப: ஸ்வாச்சந்த்யம் = புது வெள்ளத்தில், இஷ்டப்படி செல்வதை; ந ஸஹதே = பொறுப்பதில்லையோ!

580 ஜநயலி பதாவநி! த்வம் முக்தா சேண்மணிச்க்ரநீஸ்ருசா|
 நகருசிஸந்ததிருசிராம் நந்தகநிஸ்த்ரிம்ச ஸம்பதம் செளரே:||

பாதுகே! உன்மேல், சிகப்பு - முத்து - இந்திரர்நீஸம் மூன்று வண்ண ரத்னங்கள் பதித்துள்ளன... அதைப்பார்த்தால், பெருமாள் கையிலே நாந்தகம் எனும் கத்தியை வைத்திருப்பது போன்றும் காண்கிறேன். (சிவந்த உள்ளங்கை - நகங்களின் வெண்மை - கறுமை நிறக் கத்தி).

பதாவநி! த்வம், முக்தா - சேண்மணி சுக்ர நீஸ்ருசா = பாதுகையே! நீ, முத்து - சிகப்பு - இந்திர நீஸம் ஆகியவற்றின் சோபையால்; நகருசி ஸந்ததி ருசிராம் செளரே: = நகங்களின் வரிசையான காந்தியை வீசும், பெருமாளின்; நந்தக நிஸ்த்ரிம்ச ஸம்பதம் ஜநயலி = நாந்தகம் என்ற கத்தியின் அழிகை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

இதி ஸி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே பஹ்ரத்நபத்ததி: - வோடசீ.

17. பத்மராக பத்ததி

581. ப்ரபத்யே ரங்கநாதஸ்ய பாதுகாம் பத்மராகிணீம்|
பதைகநியதாம் தஸ்ய பத்மவாஸாமிவாபராம்||

பாதுகை - மகாலக்ஷ்மி இருவருமே பத்மராகிணி. பாதுகையின் மேல் பத்மராகக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. மகாலக்ஷ்மி, பத்மத்திலே (தாமரை) ராகம் (ஆசை) உடையவள். மகாலக்ஷ்மி போன்ற பாதுகையைச் சரண் அடைகிறேன்.

தஸ்ய பதைக நியதாம் = அந்த ரங்கநாதனின் திருவடியை விட்டுப் பிரியாததும்; அபராம், பத்ம வாஸாமிவ = வேறு மாதிரியான, மகாலக்ஷ்மி போன்ற; பத்ம ராகிணீம் = சிகப்பு ரத்னங்களை உடைய; ரங்கநாதஸ்ய பாதுகாம் ப்ரபத்யே = ரங்கநாதனின் பாதுகைகளைச் சரண் அடைகின்றேன்.

582. அதிவாங்மநஸம் விசிந்த்ய சௌரே: பதரகே! பதபத்மஸௌகுமார்யம்|
பரிபுஷ்யஸி பத்மராகபாஸா பதவீம் ஆஹிதபல்லவாமிவ த்வம்||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிகளின் மென்மை - ஸௌகுமார்யம் ஆகியவை மனதுக்கும் - வாக்குக்கும் எட்டாத ஒன்று.. எனவே, நீ உன்மேல் பதித்துள்ள பத்மராகக் கற்களின் ஒளியால், பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும் வழி நெடுக, தளிர்களைப் பரப்புகின்றாயோ?

பதரகே! அதிவாங்மநஸம் = பாதுகையே! மனதாலும்/வாயினாலும் விவரிக்க முடியாத; சௌரே: பதபத்ம ஸௌகுமார்யம் விசிந்த்ய = பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் மிருதுத்தன்மையை யோசித்து; பத்மராகா பாஸா, பதவீம் = பத்மராகங்களின் காந்தியால், (பெருமாள் - எழுந்தருளும்) வழி நெடுக; த்வாம், ஆஹித பல்லவாம் பரிபுஷ்யஸி இவ = நீ, துளிரைப் பரப்பி வைக்கிறாய் போலும்.

583. பதபல்லவஸங்கிபி: ப்ரதீப்தை:
அதிகோல்லாஸிபி: அம்ப! பத்மராகை:
அந்லே சயநம் க்வசிந்தூராரே:
அவிஸம்வாதயஸீவ பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! தாயே! உன் மீதுள்ள பத்மராகங்களின் சிகப்பு, பளபளக்கும் ஒளியை உடையவை.. பெருமாளின் திருவடிகள் (உள்ளங்கால்கள்) துளிர் போன்ற சிகப்பு நிறம். இந்த இரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படுத்தும் ஜோலிப்பு - பாஞ்சராத்ரம் கூறுவதை - (ஒரு காலத்திலே பெருமாள் அக்னியிலே சயனித்து இருந்தார் என்று) முற்றிலும் உண்மையே, என நீ கூறுவது போல் உள்ளது.

அம்ப! பாதுகே! பத பல்லவ ஸங்கிபி: = தாயே! பாதுகையே! துளிர் போன்ற திருவடிகளுடன் சேர்ந்திருக்கிற; ப்ரதீப்தை: அதிகோல்லாஸிபி: பத்மராகை: த்வம் = பளபளப்பானதும், மிகக மகிழ்ச்சியை அளிப்பதுமான, பத்மராகங்களால், நீ; முராரே: க்வசித் அந்லே சயநம் அவிஸம்வாதயஸீவ = பெருமாளின், ஒரு இடத்திலே, அக்னிப்படுக்கையிலே, இருந்ததை ஸத்யம் எனக் காண்பிக்கிறாய்.

584. விவ்ருணோதி ரங்கபதிரத்நபாதுகே!

த்வயி பத்மராகமணிபத்ததி: சுபா|

நிபிடோருஸங்கடநபீடநக்ஷரந்

மதுகைடபக்ஷதஜபங்கவாஸநாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் பத்மராகக்கற்களின் காந்தியை, இப்படியாக நான் நினைக்கிறேன்!..இரு ஸமயம் பெருமான் ஹயக்ரீவ் அவதாரம் எடுத்தபோது, மதுகைடபன் என்ற அஸ-அர்கனைத் தனது தொடைகளுக்கு நடுவே நெறித்துக் கொன்ற போது, பெருகிய ரத்தத்தின் சிகப்போ இது?!

ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! சுபா = அரங்கனின் ரத்ன பாதுகையே! கேழமத்தையே கொடுக்கும்; தவ பத்மராக மணி பத்ததி: = உன் பத்மராகக்கற்களின் வரிசை; நிபிட ஊரு ஸங்கடந = தொடைகளைக் கெட்டியாகச் சேர்த்துக் கொண்டு, உபத்திரவத்தால்; பீடந கூஷரத், மதுகைடப = பெருகும், மதுகைடபர்களின்; கூடதஜ பங்க வாஸநாம் = ரத்தத்தின் சேறு போன்று இருப்பை; விவ்ருணோதி = பிரகாசப்படுத்துகிறது.

585. ப்ரதியந்தி ரங்கபதிபாதுகே! ஜநா:

தவ பத்மராகமணிரச்சிலஸந்ததிம்|

அபிஜக்முஷாம் த்வதநுபாவகண்டிதாத்

அகஸஞ்சயாத் விகளிதாம் அஸ்ருக்சடாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் பத்மராகக் கற்களின் காந்தியை, ஆச்சிரிதர்களின் பாவங்களையும், அவற்றின் அபிமான தேவதைகளையும் நீ ஸம்ஹரித்ததால் உண்டான ரத்த வெள்ளமோ என ஜனங்கள் ஜயம் அடைகின்றனர்.

ரங்கபதி பாதுகே! ஜநா: தவ பத்மராகினி ரச்சி ஸந்ததிம் = ரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஜனங்கள், உன் பத்மராகங்களின் ஒளி வரிசைகளை; த்வத் அநுபாவ கண்டிதாத் = உன் பெருமையால் வெட்டப்பட்ட (போக்கடிக்கப்பட்ட); அபிஜக்முஷாம் அகஸஞ்சயாத் = உன்னை ஆச்சிரிததோரின், பாவங்களின் கூட்டத்தினின்று; விகளிதாம் அஸ்ருக்சடாம் ப்ரதியந்தி = பெருகிய, ரத்த ப்ரவாகம் என நினைக்கின்றனர்.

586. பச்யந்தி ரங்கேச்வரபாதுகே! த்வாம் பெளராங்கநா: ஸ்பர்சிதராகபந்தாம்|

ச்ருங்காரயோநே: ஜ்வலநஸ்ய தீப்தை: அங்காரஜாலைரிவ பத்மராகை:||

அரங்கனின் பாதுகையே! நகரத்து நார்மணிகள் உன்மீது காதலுறுகின்றனர்... உன் பத்மராகங்களின் காந்தி, மன்மதனாகிற அக்னியின் தணவில் இருந்து வந்தது எனக் கருதுகின்றனர்.

ரங்கேச்வரபாதுகே!பெளராங்கநா: ஸ்பர்சிதராகபந்தாம் த்வாம் = அரங்கனின் பாதுகையே! நகரத்து நார்மணிகள், ஏற்படும் ஆசையின் சேர்க்கையை உடைய உன்னை; பத்மராகை: ச்ருங்காரயோநே: = பத்மராகங்களால், மன்மதனின்; ஜ்வலநஸ்ய தீப்தை: = அக்னியின், ஜோலிக்கின்ற; அங்கார ஜாலைரிவ பச்யந்தி = தணவின் வெப்பமாக (கூட்டம்) பார்க்கின்றனர்.

587. அவையி தோஷாபகமஸ்ய ஹேதும்

தமோபஹாம் ஸம்ப்ருத பத்மராகாம்|

அசேஷவந்த்யாம் மணிபாதுகே!

த்வாம் ரங்கேசஸமர்யோதயழூர்வஸந்த்யாம்||

மணிபாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன் என்ற ஸுயீர்யன் உதயமாகும் முன்பு தோன்றும் "காலைஸந்தி" நீ... உன் பத்மராகங்களின் ஒளியால் இருள் விலகுகிறது. ஸகலமான பாவங்களும் நீங்குகின்றன.

மணிபாதுகே! தோஷாபகமஸ்ய = மணிபாதுகையே! ஸகல பாவங்களும் போவதற்கு; ஹேதும், தமோபஹாம் = காரணமாயும், தமோகுணத்தை (இருளை)ப் போக்குவதும்; ஸம்ப்ருத பத்மராகாம் = சேர்ந்துள்ள பத்மராகங்களின் காந்தியையுடைய; அசேஷவந்தயாம் த்வாம் = அனைவராலும் ஸேவிக்கப்படும் உன்னை; ரங்கேச ஸுயீர்யோதய = அரங்கன் (என்ற) ஸுயீர்யோதயத்தின்; பூர்வஸந்தயாம் அவைமி = பூர்வஸந்தியாக நினைக்கிறேன்.

588. அவாப்ய பாதாவநி! ரங்கபர்த்து:

பாதாம்புஜே பல்லவஸம்ஸ்தராபாம்|
த்வத்பத்மராக த்யுதயோ பஜந்தே
காலாநலத்வம் கலுஷாம்பதேர் ந:||

பாதுகையே! உன் மேலுள்ள பத்மராகங்களின் ஒளி, அரங்கனின் திருவடியில் தளிர் போன்ற மெத்தையைப் பரப்பும்...எங்கள் விஷயத்திலோ, எங்களது பாவ ஸமுத்திரத்தை வற்றடிக்கும் காலாக்னியாகும். (*contrasting effects*).

பாதாவநி! த்வத் பத்மராக த்யுதய: = பாதுகே! உனது பத்மராகங்களின் சோபை; ரங்கபர்த்து: பாதாம்புஜே = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளில்; பல்லவ ஸம்ஸ்தர ஆபாம் = தளிர்களால் ஆன மெத்தையின் அழைக; அவாப்ய ந: கலுஷ அம்பதே: காலாநலத்வம் பஜந்தே = அடைந்துள்ளது; எங்களுக்கு, பாவ ஸமுத்திரத்தை, பிரளைகால அக்னியாக ஏரித்துவிடுகிறது.

589. நிஸர்களித்தம் மணிபாதரகேடி!

தேவஸ்ய ரங்காவஸதப்ரியஸ்ய|
பாலார்க்கவர்ணா: பதபத்மராகம்
த்வத்பத்மராகா: புநரூக்தயந்தி||

மணிபாதரகேடி! அரங்கனின் திருவடிகள், தாமரை மலரின் இளம் சூரியனின் நிறத்தை உடையவை.. உன் மேலுள்ள பத்மராகங்களின் காந்தி, அந்தச் சிகப்பை இரண்டு மடங்காக்குகிறது.

மணிபாதரகேடி! நிஸர்க்க ஸித்தம் ரங்காவஸதப்ரியஸ்ய, தேவஸ்ய = மணி பாதுகே! ஸ்வபாவமாகவே ஏற்பட்ட, ரங்கவிமானத்தின் இருப்பிடத்தை உடைய, பெருமாளின்; பத பத்மராகம் = திருவடித்தாமரையின் சிகப்பு; பாலார்க்க வர்ணா: த்வத் = இளம் சூரியனின் நிறத்தையூடைய, உனது; பத்மராகா: புநரூக்தயந்தி = பத்மராகங்களின் சோபையால், இரட்டிப்பு ஒளியை உடையதாகிறது.

590. பதேந விச்வம் மணிபாதரகேடி!

பத்ந்யா ஸமம் பாலயதோ முராசீ:|
யசபயோதெள பரிகல்பயந்தி
ப்ரவாள சோபாம் தவ பத்மராகா:||

மணிபாதரகேடி! பிராட்டியுடன் இணைந்து, பெருமாள் இவ்வுலகை ரக்ஷிக்கும் கீர்த்தி என்ற ஸமுத்திரத்தில் உள்ள பவழங்களே, உன் மேல் உள்ள பத்மராகங்கள்.

மணிபாதரகேடி! தவ பத்மராகா: = மணிபாதரகேடி! உன் பத்மராகங்கள்; பத்ந்யா ஸமம், பதேந விசுவம் = மகாலக்ஷ்மியுடன் திருவடியால் உலகை; பாலயத: முராரே: = காப்பாற்றுபவரான, பெருமாளின்; யச.பயோதெள = கீர்த்தி என்ற கடலிலே; ப்ரவாளசோபாம் பரிகல்பயந்தி = பவழங்களின் சோபையை அடைகின்றன.

591. அர்ச்சிஷ்மதீ காஞ்சநபாதரகேடி!
 ப்ரஸ்தெளதி தே பாடலரத்நபங்கதி:|
 ரேகாரதாங்கஸ்ய மஹ:ப்ரபஞ்சம்
 ரங்கேசுபாதாம்புஜமத்யபாஜ:||

தங்கப்பாதுகையே! உன் மேலுள்ள அக்னி ஜ்வாலையைப்போன்ற தேஜஸ், பெருமாளின் திருவடியில் (உள்ளங்காலில்) நடுவில் உள்ள ரேகையின் தேஜஸாக விளங்குகின்றது.

காஞ்சந பாதரகேடி! = பொற்பாதுகையே!; அர்ச்சிஷ்மதீ தே பாடலரத்நபங்கதி: = காந்தியை உடைய (ஜ்வாலை) உனது பத்மராகங்களின் வரிசைகள்; ரங்கேச பாதாம்புஜ மத்யபாஜ: = அரங்களின் திருவடித்தாமரைகளின் நடுப்பாகத்தில் உள்ள; ரேகா ரதாங்கஸ்ய மஹ:ப்ரபஞ்சம் = ரேகை ரூபமான சக்கரத்தின் தேஜஸ்ஸின் விஸ்தாரத்தை; ப்ரஸ்தெளதி = சொல்கிறது.

592. த்வயைவ பாதாவநி! சோணாரத்நை: பாலாதபம் நூங்முதீரயந்த்யா|
 பத்மாபதே: பாததலப்ரஞ்சம் ரேகாம்புஜம் நித்யமழுத் அநித்ரம்||

பாதுகையே! பெருமாளின் உள்ளங்காலில், ரேகை உருவில் உள்ள பத்மம் எப்போதுமே மலர்ந்த நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம், ஸஅர்யோதயம் போல் உள்ள, உன் பத்ம ராகங்களின் ஒளியால்தானே?

பாதாவநி! பத்மாபதே!: = பாதுகே! பெருமாளின்; பாத தல ப்ரஞ்சம் = திருவடியின் அடியிலே எப்போதும் உள்ள; ரேகாம்புஜம் = ரேகைரூபமான தாமரை மலர்; நித்யம், அநித்ரம் = எப்போதும் தூங்காமலிருப்பது (குவியாமல்); சோணாரத்நை: பாலாதபம் = பத்மராகங்களின், இளம் வெயிலை; உதீரயந்த்யா த்வயைவ = உண்டுபண்ணும், உண்ணால்தான்; அடுத் நூநம் = ஆனது...நிச்சயம்.

593. நித்யம் நிஜாலோகபதம் கதாநாம்
 சீரேயோ திசந்தீம் ஸ்ரிதபத்மராகாம்|
 மஹீயஸீம் மாதவபாதரகேடி
 மந்யாமஹே மங்களதேவதாம் த்வாம்||

மாதவ பாதரகேடி! உன்னை, ஸகல சேஷமங்களுக்கும் அதிஷ்டான தேவதையான, மகாலக்ஷ்மியாகவே கருதுகிறோம்..அவன் பத்மத்தில் வளிக்க ஆசைப்பட்டுவள்..உன்மேல் பத்மராகங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன..நீ உன் ஒளிவட்டத்துள் வந்தவர்க்கும்..அவன் தன் கடாக்கித்துக்கு இலக்கானவர்க்கும், சீரேயஸ்ஸைத் தருபவர்கள்.

மாதவபாதரகேடி! நிஜாலோகபதம் = மாதவனின் பாதுகே! தன் பார்வை விழும்படியான இடத்தை; கதாநாம் நித்யம் = அடைந்தோர்க்கு, எப்போதும்; சீரேய: திசந்தீம் = ஸகல சேஷமங்களையும் கொடுக்கிறவளாயும்; ஸ்ரிதபத்மராகாம் = அடைந்துள்ள பத்மராகங்களையும் கொண்ட; மஹீயஸீம் த்வாம் = உயர்ந்தவளான உன்னை; மங்கள தேவதாம் மந்யாமஹே = மங்களங்களுக்கு எல்லாம், அதிஷ்டான தேவதையான மகாலக்ஷ்மியாக நினைக்கிறேன்.

594. தேவஸ்ய ரங்கரளிகஸ்ய விஹாரஹேதோ:
 ஆத்மாநமங்க்ரிகமலே விநிவேத்ய பூர்வம்|
 ப்ராயோ நிவேதயஸி சோண மணிப்ரகாசை:
 ப்ரத்யூபத்மகலிகாம் பதரக்ஷிணி! புவம்||

பாதுகையே! நாட்டிய சாலையில் ப்ரதி உள்ள நடன் ஒருவனை, அவன் ஆட்டத்திற்கு வரும்போது - வணங்கி வரவேற்பது போல, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரத்துக்குப் புறப்படும்போது, அவன் திருவடிகளில் உன்னை - காலையிலே, இன்னும் மலராத தாமரை மொட்டாக, ஸமர்ப்பிக்கிறாயோ? நீ, உன் பத்மராகங்களின் ஒளியால்.

பதரக்ஷிணி! ரங்கரளிகஸ்ய தேவஸ்ய விஹாரஹேதோ: = திருவடியைக் காப்பவளே! ரங்கவிமானத்திலே ஆசையுள்ள (ஏ) நடன மேடையில் ஆசை கொண்ட, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்துக்குக் காரணமான; பூர்வம், ஆத்மாநம் அங்க்ரி கமலே = முதலிலே, தன்னை, தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலே; விநிவேத்ய, சோண மணிப்ரகாசை. = வைத்து, பத்ம ராகங்களின் காந்தியால்; ப்ரத்யூப பத்மகலிகாம் = காலை வேளையில், தாமரை மொட்டை; ப்ராய: நிவேதயஸி = அனேகமாய் கொடுக்கிறாய்.

595. ப்ரத்யங்மயஸ்ய ஹவிஷ: ப்ரணவேந தேவி!
 ப்ரகேஷபணாய பரமார்த்தவிதாம் முநீநாம்|
 ப்ராஜ்யாம் முகுந்தசரணாவநி! பத்மராகை:
 பர்யாயபாவகசிகாம் பவதீம் ப்ரதீம:||

முகுந்தனின் பாதுகே! தேவி! புருஷார்த்தங்களை நன்கு அறிந்த ரிஷிகள், ப்ரணவ மந்திர உச்சாடனத்துடன், அக்னிகுண்டத்தில் (ஆத்மா எனும் ஹவிஸ்ஸை) ஹோமம் செய்யும்போது ஏற்படும் ஜ்வாலையைப் போல உள்ளது - உனது பத்மராகங்களின் காந்தி.

தேவி! முகுந்த சரணாவநி! = தேவி! முகுந்தனின் பாதுகே!; பத்மராகை: பவதீம் = பத்மராகங்களுடன் கூடிய உன்னை; பரமார்த்தவிதாம் முநீநாம் ப்ரத்யங்மயஸ்ய ஹவிஷ: = ஸ்வரூப - உபாய - புருஷார்த்தங்களின் உன்மையை அறியும், முனிவர்களின் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபமான, ஹவிஸ்ஸை; ப்ரணவேந ப்ரகேஷபணாய = ஒம் எனும் மந்திரத்தால் கொடுப்பதற்கு; ப்ராஜ்யாம் = பெருத்த; பர்யாய பாவகசிகாம் ப்ரதீம: = ஒருவித அக்னி ஜ்வாலையாக நினைக்கிறோம்.

596. ஸம்பத்யதே தவ பதாவநி! பத்மராகை:
 ப்ரஸ்தாநமாங்களிகஹோமஹாதாசுநஸீ:|
 கூந்ராஹாதிர் பவதி யத்ர விகல்பகங்கா
 ரங்கேச்வரஸ்ய ரூசிரா நகரச்சிதாரா||

பாதுகே! அரங்கனின் பிரயாணமாகிற (ஸஞ்சாரம்) கல்யாணத்திற்காகச் செய்கிற ஹோமத்தின், அக்னி ஜ்வாலை போல் திகழ்கிறது - உன் பத்மராகங்களின் சிகப்பு.. அரங்கனின் திருவடிநகங்களின் வெண்மை, அக்னியில் சேர்க்கப்படும் பால்.

பதாவநி! தவ பத்மராகை: = பாதுகையே! உன் பத்மராகங்களின் காந்தி; ரங்கேச்வரஸ்ய ப்ரஸ்தாந மாங்களிக ஹோம ஹாதாசுந ஸீ: = அரங்கனின் ப்ரயாணமாகிற கல்யாணத்துக்குச் செய்யும் ஹோமத்தின், அக்னியின் சோபை; விகல்ப கங்கா ரூசிரா = கங்கை (பின் வெண்மை) போன்ற இன்பமான; நகரச்சிதாரா, யத்ர = (பெருமாளின்) நகங்களின் காந்தி

வெள்ளம் எனும்; கூடிர ஆஹாதி: ஸம்பத்யதே பவதி = பாலில் செய்யும் ஹோமம் போன்று தோன்றுகிறது.

597. ஆழஞ்சதாம் அருணயாவகபங்கலக்ஷ்மீம்
சோணாஸ்மநாம் தவ பதாவநி! காந்தியோகாத்|
பத்மாஸஹாயபதபத்மநகா: ஸ்ரயந்தே
ஸந்த்யாநுரஞ்ஜிதஸ்தாகரபிம்ப சோபாம்||

பாதுகையே! ஸஞ்சாரத்துக்குப் பிறகு பெருமாள் திரும்பும் ஸாயங்கால வேணையில் அவரின் திருவடி நகங்கள், செம்பஞ்சக் குழம்புப் பூச்சை உடையவை போன்று திகழ்கின்றன - உன் பத்ம ராகங்களின் சோபையினால்.

பதாவநி! பத்மாஸஹாய பதபத்ம நகா: = பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியின் துணைவனின் திருவடித்தாமரை நகங்கள்; அருண யாவகபங்க = சிவந்த, செம்பஞ்சக்குழம்பின்; லக்ஷ்மீம், ஆழஞ்சதாம் = அழகை, உண்டாக்கும்; தவ சோணாஸ்மநாம் காந்தியோகாத் = உன் பத்மராகங்களின், ஓளிக்கதிர்களால்; ஸந்த்யா அநுரஞ்ஜித = ஸந்தியா காலத்தில் சிகப்பாகக்காணும்; ஸ்தாகர பிம்ப சோபாம் = சந்திர மண்டலத்தின் அழகை; ஸ்ரயந்தே = அடைகின்றன.

598. ஸ்தாநே தவாச்யதபதாவநி! பத்மராகா:
தேஜோமயா: ப்ரஸமயந்தி தமோ மதீயம்|
சித்ரம் ததேததிஹ யஜ்ஞநயந்தி நித்யம்
ராகாத்மகேந மஹஸா ரஜஸோ நிவ்ருத்திம்||

அச்யுத பாதுகே! உன் பத்மராகங்களின் காந்தி என்மேல் படவும், எனது தமோ குணம் (தமஸ் = இருள்) அறவே நீங்கிவிடுகிறது..கூடவே, ரஜோ குணத்தையும் அது நீக்குகின்றதே! இது விசித்திரம்தான்.

அச்யுத பதாவநி! தேஜோமயா: = அச்யுதனின் பாதுகையே! தேஜோமயமான; தவ பத்மராகா: மதீயம் = உன் பத்மராகங்களின் சிகப்பு, என்னுடைய; தம: ப்ரஸமயந்தி, ஸ்தாநே = இருளை (தமோ குணத்தை) போக்கடிக்கின்றன, இது நியாயம்; ராகாத்மகேந மஹஸா ரஜஸ: = சிகப்பு நிற தேஜஸ்ஸினால், ரஜோகுணமும்; நிவ்ருத்திம் நித்யம் = இல்லாமையை, எப்போதுமே; ஜநயந்தி, இதி யத் = அடைவது - என்ற இது; ததேதத், இஹ சித்ரம் = இந்த உலகில் ஒர் ஆச்சரியமே!

599. பத்மாகராந்தரவிகாலிநி! ரங்கபர்த்து:
பீத்வா பதாவநி! மதூநி பதாரவிந்தே|
சோணோபலத்யுதிமயீம் ஸ்தாபகப்ரசாராம்
மந்யே பிபர்வி மஹதீம் மதராகசோபாம்||

பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடிகளைப் பெரிய பிராட்டி வருட, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் தேனை, வேண்டிய அளவு குடித்து, அதனால் கண்கள் சிவந்து (பத்மராகம்), மதத்துடன் உள்ள ஒரு வண்டு போல, நீ காட்சி அளிக்கிறாய்.

பதாவநி! பத்மா கர அந்தர = பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் திருக்கைகளின் நடுவில்; விகாலிநி ரங்கபர்த்து: = விளங்கும் அரங்கனின்; பதாரவிந்தே மதூநி = திருவடித்தாமரயின் தேனை; பீத்வா, சோணோபல த்யுதி மயீம் = குடித்து (நீ) சிவப்பு ரத்னங்களின் ஓளியால்; ஸ்தாபக ப்ரசாராம் = அழகிய ஸஞ்சாரத்தைக் கொண்டதும்; மஹதீம் மதராக சோபாம் =

அதிகக் கொழுப்புடன் (சிகப்பு அழகுடன்); பிபர்வி மந்தே = தரிக்கிறாய் (என) நினைக்கிறேன்.

600. பாதாவநி! ப்ரஸ்ருமரஸ்ய கலேர்யுகஸ்ய
ப்ராயேண ஸம்ப்ரதி நிவாரயிதும் ப்ரவேசம்|
ஸ்ரங்கஸ்ம்நி தவ சோண மணிப்ரஸத:
ப்ராகாரமக்நிமயம் ஆரபதே ப்ரகாச:||

பாதுகே! உன் பத்மராக ஒளிக்கத்திர்கள், அக்னி ஜ்வாலையைப்போல, எங்கும் பரவி, ஸ்ரங்கத்துக்கே, அக்னியாலான ஒரு மதின் சுவரை எழுப்பியதைப்போல இருக்கிறது.. பரவிவரும் கலி, ஸ்ரங்கத்தில் நுழையாதிருக்க, கோட்டை (fort) எழுப்பி உள்ளாயோ?

பாதாவநி! தவ சோண மணிப்ரஸத: ப்ரகாச: ப்ரஸ்ருமரஸ்ய = பாதுகே! உன் சிகப்பு ரத்னங்கள் உண்டாக்கும் வெளிச்சம், எங்கும் பரவும்; கலே: யுகஸ்ய, ஸ்ரங்கஸ்ம்நி = கலியுகம், ஸ்ரங்கத்திலே; ப்ரவேசம் ஸம்ப்ரதி நிவாரயிதும் = நுழைவதை, இப்போதே தடுத்து நிறுத்த; அக்னிமயம் ப்ராகாரம் = நெருப்பாலான மதின் சுவரை; ப்ராயேண ஆரபதே = அனேகமாய் உண்டு பண்ணுகிறது.

601. லீலாக்ருஹாந்தரவிஹாரினி ரங்கநாதே
லாக்ஷ்மீஸ: அருணரத்நமயூக்லக்ஷ்மை:
ப்ராயேண ரஞ்ஜயதி பாதஸ்ரோஜயுக்மம்
ஸௌரந்தரிகேவ பவதீ மணிபாதரகேஷ!||

மணிபாதுகே! அரங்கன் தன் பிராட்டிமாருடன் உல்லாஸமாயிருக்க, லீலாக்ருஹத்துக்கு எழுந்தருளும் வேளைகளில், நீ ஒரு பணிப்பெண்ணைப் போல. உன் பத்மராகத்தின் காந்தியால், திருவடிகளுக்குச் செம்பஞ்சுக் குழம்பைப் பூசி, அலங்காரம் செய்கிறாயோ?

மணிபாதரகேஷ! ரங்கநாதே = மணிபாதுகையே! ஸ்ரங்கநாதன்; லீலா க்ருஹ அந்தர விஹாரினி, பவதீ, ஸௌரந்தரிகேவ = லீலாக்ருஹங்களுக்கு (பிராட்டிமாருடன் உல்லாஸமாயிருக்க) எழுந்தருளும்போது, நீ ஒரு பணிப்பெண்ணைப்போல; அருண ரத்ந மயூக்லக்ஷ்மை: = சிகப்புக் கற்களின் காந்தி எனும் வ்யாஜத்தால்; லாக்ஷ்மீஸ: பாதஸ்ரோஜயுக்மம் ப்ராயேண ரஞ்ஜயதி = செம்பஞ்சுக் குழம்பை, திருவடிகளுக்குப் பூசி, மிகவும் அழகுபடச் செய்கிறாய்.

602. ரங்கேசிதூர் விஹரதோ மணிபாதரகேஷ!
ரத்யாந்தரே ஸமநஸ: பரிகீர்யமாணா:|
த்வத்பத்மராககிரணச்சரணாத் பஜந்தே
ஸந்த்யாதபாந்தரிததாரகபங்க்திலக்ஷ்மீம்||

மணிபாதரகேஷ! அரங்கன் வீதி உலா வரும் வேளைகளில், பக்தர்கள் வழி நெடுக மலர்களைத் தூவகின்றனர்... உன் பத்மராகங்களின் காந்தியும் சேர்ந்து, ஸந்தியா காலத்தில், வாணில் நடச்சத்திரங்கள் போல ஒளிர்கின்றன.

மணிபாதரகேஷ! ரங்கேசிது: = மணி பாதுகையே! ஸ்ரங்கநாதன்; விஹரத: ரத்யாந்தரே = ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, வழி நெடுக (வீதியில்) பரிகீர்யமாணா: = வாரி இறைக்கப்பட்டுள்ள மலர்களுடன்; த்வத் பத்மராக கிரணச் சரணாத் = உன் பத்மராகங்களின் காந்தி இணைவதால்; ஸந்த்யாதப அந்தரித தாரக = மஞ்சள் வெயிலால், ஆகாயவெளியில் நகைத்திரங்களின்; பங்க்தி லக்ஷ்மீம் பஜந்தே = அழகை அடைகின்றன.

603. ரங்காதிராஜபதரக்வினி! பிப்ரதஸ்தவாம்
கங்காதரங்கவிமலே கிரிசுஸ்ய மெளெளா|
ஸம்வர்த்தயந்தி மஹஸா தவ பத்மராகா:
ஸைலாத்மஜாசரணயாவகபங்கலக்ஷ்மீ||

பெருமாளின் பாதுகையே! சிவன் உன்னைச் சேவிக்க வரும் வேளைகளில், தன் ஜடையில், பார்வதியின் பாதச் செம்பஞ்சக் குழம்பு இராதபடி, கங்கை நீரால் அலம்பிக்கொண்டு வருகிறார்.... எனினும், உன் செம்பஞ்சக் குழம்பு பட்டு, வர்ணம் மேலும் வளர்கிறது.

ரங்காதிராஜ பதரக்வினி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; ஸைலாத்மஜா சரண = ஹிமவத் பர்வதத்தின் பெண்ணான பார்வதியின் கால்களின்; யாவகபங்க லக்ஷ்மீ = செம்பஞ்சக் குழம்பின் சோபையை; கங்கா தரங்க விமலே = கங்கா ஜலத்தினால், அலம்பிக்கொண்டு; தவாம் பிப்ரத: கிரிசுஸ்ய = உன்னைத் தரிசிக்கும் சிவனின்; மெளெளா, தவ பத்மராகா: = சிரஸ்லிலே, உன் பத்மராகங்களின்; மஹஸா: ஸம்வர்த்தயந்தி = காந்தி (சோபையை) வ்ருத்தி அடையச் செய்யும்.

604. சரணமுபகதாநாம் சர்வரீம் மோஹரூபாம்
சமயிதும் உதயஸ்தாந் மந்மஹே பாலஸஅர்யாந்|
பதஸரஸிஜயோகாத் ரங்கநாதஸ்ய பூய:
பரிணமதருணிமந: பாதுகே! பத்மராகாந்||

பாதுகே! உன் பத்மராகங்களின் சிகப்பு, பெருமாள் திருவடித்தாமரையுடன் சேர்ந்து, மேலும் செந்திறம் அடைகிறது. உன்னைச் சரண் அடைந்தவர்களின் அஞ்சூன இருளைப் போக்கும், பால ஸஅர்யன் போலப் ப்ரகாசிக்கிறது.

பாதுகே! ரங்கநாதஸ்ய பத ஸரஸிஜ யோகாத் பூய: = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளின் ஸம்பந்தத்தால், மிக அதிகமாக உண்டான; பரிணமத் அருணிம் ந: பத்மராகாந் = மிகச் சிவந்த பத்மராகங்களைச்; சரணமுபகதாநாம் = சரணம் அடைந்தவர்களின்; மோஹரூபாம் சர்வரீம் = மோகம் என்கிற இருளை; சமயிதும் உதயஸ்தாந் பாலஸஅர்யாந் மந்மஹே: = போக்கடிக்க உதயமான, இளஞ்சுரியனாக உன்னை நினைக்கிறேன்.

605. ஹரிபதருஷிராணாம் பாதுகே! தாவகாநாம்
அருணமணிகணாநாம் நூநமர்த்தேந்து மெளளி:|
ப்ரணதிஸமயலக்நாம் வாஸநாமேவ தத்தே
களமகணிச காந்திஸ்பர்த்திநீபி: ஜடாபி:||

பாதுகையே! சந்திர கலையைத் தலையில் உடைய சிவனின் ஜடை, செம்பாப்பயிரின் கதிர் போன்ற வண்ணத்துடன் உள்ளவை.... உன்னைச் சிவன் ஸேவித்தபோது, உன் பத்மராகங்களின் காந்தியால்தான், அந்த வண்ணத்தைப் பெற்றதோ அது?

பாதுகே! அர்த்த இந்து மெளளி: = பாதுகையே! பிறைச்சந்திரனை தலையில் கொண்ட சிவன்; களம கணிச காந்தி = செம்பாப் பயிரின் கதிர்களின் ஒளி; ஸபர்த்திநீபி: ஜடாபி: = போன்று உள்ள ஜடைகளை (ஜடைகளால்); ஹரிபதருஷிராணாம் தாவகாநாம் = பெருமாளின் திருவடி (உள்ளங்கால்) போல அழகாய் இருக்கும்; அருணமணிகணாநாம் = சிகப்புக்கற்களின் கூட்டத்தின் (ஒளியால்), பாதுகையை; ப்ரணதிஸமய லக்நாந் = ஸேவிக்கும்போது உண்டான; வாஸநாமேவ தத்தே = சேர்க்கையை அடைகிறான்.

606. ப்ரதிவிஹரணமேதே பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதகமலஸகந்தா: பத்மராகாஸ்தவதீயா:|
 தருணதபநமைத்ரீம் உத்வஹத்பிரமழைகை:
 ஸ்தலகமல விழுதிம் ஸ்தாபயந்தயவ்யவஸ்தாம்||

பாதுகையே! உன் மேலுள்ள பத்ம ராகங்களின் ஒளி, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் ஒளி போன்றது. அவறது ஸஞ்சார காலங்களில், இடைவெளியின்றி, நகர்ந்து கொண்டே போகும், பத்மராகங்களின் காந்தி, நிலத்தாமரைபோல இருக்கிறது.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! ப்ரதி விஹரணம் பதகமல ஸகந்தா: தவதீயா: ஏதே = அரங்கனின் பாதுகே! ஒவ்வொரு ஸஞ்சார வேளையின்போதும், திருவடித்தாமரைகளுக்குச் சமமான உன்னுடைய, இந்த; பத்மராகா: தருண தபந மைத்ரீம் = சிகப்பு ரத்னங்கள், இளம் சூரியனின் ஸ்ணேகத்தை; உத்வஹத்பி: மழைகை: = அடைந்ததால் ஏற்பட்ட காந்தியுடன் கூடி; அவ்யவஸ்தாம் ஸ்தல கமல விழுதிம் ஸ்தாபயந்தி = கட்டுப்பாடற்ற, நிலத்தாமர மலர்களின் ஸ்மிருத்தியை ஏற்படுத்துகின்றன.

607. அயமநிதரபோகாந் ரஞ்சயந் வீதராகாந்
 அருணமணிகணாநாம் தாவகாநாம் ப்ரகாச:|
 மதுரிபுதரகேஷ! மங்கூடு ஜாஜ்வல்யமாந:
 சுபயதி ஜநாநாம் சாச்வதம் பாபராசிம||

பாதுகையே! பெருமாளைத்தவிர இதர விஷயங்களில் ஆசையை விட்டவர்கள், உன் பத்மராக ஒளியின் மேல் ஆசை உள்ளவர்கள்...இந்த உன் ஒளி, அன்பர்களின் நீடித்து வந்த பாவங்களை எரித்துக் குவிக்கும்.

மதுரிபு பதரகேஷ! வீதராகாந் = பெருமாளின் பாதுகே! எல்லா ஆசையை விட்டவர்களும்; அநிதர போகாந் அஞ்ஜயந் = பெருமாளைத் தவிர வேறு எதிலும் ஆசை இல்லாதவரை சந்தோஷப்படுத்த; ஜாஜ்வல்யமாந: தாவகாநாம் அருணமணி கணாநாம் அயம் ப்ரகாச: = பேரொளியுடன் கூடிய, உன்னுடைய பத்மராகங்களின் இந்த காந்தியானது; மங்கூடு, ஜநாநாம் சாச்வதம் பாபராசிம் சுபயதி = சீக்கிரமே, மக்களின், ரொம்ப காலமாய், இருக்கும், பாவங்களை, விளக்குப்பூச்சியைப்போல, அழிக்கிறது.

608. ப்ரசுரநிகமகந்தா: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதகமலஸம்ருத்திம் ப்ரத்யஹம் பாவயந்த:|
 தத்தி சகலயந்தோ காடமந்தஸ்தமிஸ்ரம
 ஸமுசிதம் அருணத்வம் தாவகா: பத்மராகா:||

பாதுகே! உனக்கும் சூரியனுக்கும் வேத நறுமணம் ஒரு சிறப்பு; சூரியன் தாமரையை மலர்விக்கிறான்; உன் பத்மராகங்களின் காந்தி, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைக்குச் சோபையைச் சேர்க்கும் - சூரியன் புற இருளைப் போக்குபவன்; நீ கனமான உள் இருளைப் போக்குகிறாய்.

பாதுகே! ப்ரசுர நிகம கந்தா: = பாதுகையே! அபரிமிதமான, வேத வாஸனையுடன் கூடியவளும்; காடம் அந்த: தமிஸ்ரம் சகலயந்த: = கெட்டியான, உள் இருளைப் போக்குபவளும்; ரங்கபர்த்து: பதகமல ஸம்ருத்திம், ப்ரத்யஹம் பாவயந்த: = அரங்கனின், திருவடித்தாமரைகளின், (பெரியதான அளவிலே தினமும்) சோபையை உண்டாக்கும்; தாவகா: பத்மராகா: = உனது பத்மராகக் கற்கள்; அருணத்வம் தத்தி = செம்மை நிறத்தை அடைந்துள்ளன; ஸமுசிதம் = உசிதமே.

609. லாக்ஷ்யாலக்ஷ்மீம் அதரருசகே ரங்கினா: பாதரகேடி!
 வக்த்ராம்போஜே மதபரிணதிம் பத்மராகத்யுதிஸ்தே|
 கர்ணோபாந்தே கிளையருசிம் தேவி! ஸேவாநதாநாம்
 ஸீமந்தே ச த்ரிதசஸ-த்ருசாம் ஸெளதி ஸிந்துாரசோபாம்||

பாதரகேடி! தேவஸ்த்ரீகள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, உன் புத்மராகங்களின் ஒளியால், நீ அவர்களது கீழ் உதட்டில் செம்பஞ்சக்குழம்பைப் பூசி, காதருகில் செவிப்பு போன்ற தளிரின் அழகையும், உச்சி வகிட்டில், ஸிந்துாரத்தின் அழகையும் உண்டாக்குகிறாய்.

ரங்கினா: பாதரகேடி! தேவி! = அரங்கனின் பாதுகே! தேவி!; தே பத்மராக த்யுதி: = உன்னுடைய பத்ம ராகங்களி காந்தி; ஸேவா நதாநாம் த்ரிதச ஸ-த்ருசாம் = உன்னைச் சேவிக்கக் வந்துள்ள தேவஸ்த்ரீகளின்; அதர ருசகே, லாக்ஷ்யாலக்ஷ்மீம் = (பூஷணம் போன்ற) உதட்டிலே, செம்பஞ்சக்குழம்பின் சோபையையும்; வக்த்ராம்போஜே, மதபரிணதிம் = தாமரை போன்ற முகத்தில், கொழுப்பினால் ஏற்பட்ட அழகையும்; கர்ண அபாந்தே, கிளைய ருசிம் = காதுகளின் அருகில், துளிர்களின் அழகையும்; ஸீமந்தே ஸிந்துார சோபாம் = வகிட்டுப்பகுதியில் ஸிந்துாரத்தின் அழகையும்; ஸெளதி = உண்டு பண்ணுகிறது.

610. அருணமணையஸ் தவவதே ஹரிபதராகேண ஸப்தமஹிமாநः|
 கமயந்தி சரணரகேடி! த்யுமணிகணம் ஜ்யோதிரிங்கணதாம்||

சரண ரகேடி! உன் புத்மராகங்களின் ஒளி, பெருமாளின் திருவடிச் சிகப்பையும் பெற்று, மேலும் பிரகாசமாய் விளங்குகின்றது. அது, பல ஸுரியர்களின் ஒளியையும், வெறும் மின் மினிப் பூச்சியின் ஒளியாக மங்கச் செய்யும்.

சரண ரகேடி! ஹரி பத ராகேண = பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிச் சிகப்பினால்; ஸப்தமஹிமாந: தவ ஏதே = அடைந்துள்ள பெருமையை உடைய, உனது இந்த; அருணமண: த்யுமணி கணம் = பத்மராகங்கள், ஸுரியர்களின் கூட்டத்தையும்; ஜ்யோதிரிங்கணதாம் = மின்மினிப் பூச்சிகளின் ஒளியைப் போல; கமயந்தி = செய்கின்றன.

இதி ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ரீமத் வேதாந்தா சார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, பத்மராகபத்ததி: - ஸப்ததசீ.

50 சூலோகங்களால், பாதுகைகளின் மீது பதித்துள்ள முத்துக்களை, மிக அழகான வர்ணனைகளுடன், அநுபவிக்கிறார் ஸ்வாமி தேசிகன்.

611. பத்தாநாம் யத்ர நித்யாநாம் முக்தாநாமீச்வரஸ்ய ச |
ப்ரத்யக்ஷம் சேஷேஷித்வம் ஸா மே ஸித்தயது பாதுகா||

பத்தர், முக்தர், நித்யர் எனும் மூன்று வகை ஜீவாத்மாக்களுக்கும், பெருமானுக்கும் உள்ள சேஷேஷி ஸம்பந்தத்தை, பாதுகை தன்மேல் பதித்துள்ள, நித்யமான முத்துக்களால், ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காட்டுகிறது. அந்தப் பாதுகை எனக்கு ஸித்திக்கட்டும்.

யத்ர பத்தாநாம் முக்தாநாம் நித்யாநாம் ஈச்வரஸ்ய ச = எந்தப் பாதுகையால், பத்தர்களுடையவும், முக்தர் - நித்யர்களுடையவும், ஈச்வரனுடையவும்; சேஷ சேஷித்வம் ப்ரத்யக்ஷம் = சேஷ/சேஷித்வ பாவம், நன்கு புலப்படுகிறதோ; ஸா, பாதுகா, மே ஸித்தயது = அப்பாதுகை, எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.

612. தவரங்கதுரீணபாதரகேஷ!
விமலா மெளக்திகபத்ததிர் விபாதி|
ஸாஹ்ருதி த்வயி ஸாதிதாபவர்க்கை:
ஸமயே ஸங்கரமிதேவ ஸாதுக்ருத்யா||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன்மீது வரிசையாகப் பதித்துள்ள நிர்மலமான முத்துக்கள், மோக்ஷம் பெற்றவர்களால், அவர்களது புண்ய க்ருத்யங்கள், உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்டதால், ஏற்பட்டவைபோல இருக்கிறது.

ரங்கதுரீண பாதரகேஷ! விமலா தவ மெளக்திக பத்ததி: அபவர்க்கை: = அரங்கனின் பாதுகே! நிர்மலமான உனது முத்துக்களின் வரிசையானது, மோக்ஷம் சென்றவர்கள்; ஸமயே, ஸாஹ்ருதி த்வயி = மோக்ஷம் சென்ற ஸமயம், ப்ரியமுள்ள உன்னிடம்; ஸாதித ஸாதுக்ருத்யம் ஏவ = ஸம்பாதித்திருந்த, புண்ய கர்மம்; ஸங்கரமிதம் விபாதி = சேர்க்கப்பட்டது போலத்தோன்றும்.

613. சரணாகதஸஸ்யமாலிநீயம் தவ முக்தாமணிரச்விநிர்ஜ்ஜிரௌகை:|
நநு ரங்கதுரீணபாதரகேஷ! ஜகதீ நித்யம் அதைவமாத்ருகாபூத்||

பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் வரிசைகளின் ஒளிக்கத்திர்கள், அருவிபோல் விழுவும், ப்ரபன்னர்களாகிற பயிர்களுக்கு, மழைக்காக வானத்தைப் பார்க்கும் விஷயம் தேவையில்லாமல் ஆயிற்று.

ரங்கதுரீண பாதரகேஷ! சரணாகத ஸஸ்யமாலிநீ = அரங்கனின் பாதுகையே! சரணம் அடைந்தவரின் பயிர்களின் வரிசை போன்ற; இயம் ஜகதீ, தவ முக்தா மணி ரச்சி, நிர்ஜ்ஜிர ஒகை: = இந்த பூமி, உன்னுடைய, முத்துக்களின் காந்தியாகிற மலை அருவிகளின், வெள்ளங்களால்; நித்யம் அதைவ மாத்ருகா ஆபூத் நநு = எப்போதும், மானம் பார்த்த பூமி இல்லாததாய் ஆயிற்று. நிச்சயம்!.

614. அதிவிண்ணுபதம் பரிஸ்புரந்தீ|
நவ முக்தாமணிநிர்மலப்ரகாசா|
பரிபுஷ்யலி மங்களாநி பும்ளாம்|
ப்ரதிபச்சந்த்ரகலேவ பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள நிர்மலமான முத்துக்களின் சோபையுடன், பெருமாளின் திருவடிகளிலே நீ விளங்குவது, ஆகாயத்தில் தோன்றும் பிரதமைச் சந்திரன் போல, ஜனங்களுக்குச் சுபத்தை வழங்குகின்றது.

நவமுக்தாமணி நிர்மல ப்ரகாசா = புதிய, உயர்ந்த முத்துக்களாலே, காந்தியுடன் விளங்குவதும்; ப்ரதிபத் சந்தர்கலா இவ பும்ஸாம் மங்களாநி பரிபுஷ்யலி பாதுகே! = பிரதமைச் சந்திரகலை போல, ஜனங்களுக்கு கேடுமங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு, பாதுகையே!; தவம் அதிவிஷ்ணுபதம் பரிஸ்புரந்தீ = நீ பெருமாளின் திருவடியிலே இருக்கின்றாய்.

**615. நிஹிதா நவமெளக்திகாவளிஸ் த்வாம் அபித: காஞ்சநபாதுகே! முராரே|
நகசந்தரமஸாம் பதாச்சிதாநாம் ப்ரதிமாசந்தரபரம்பரேவ பாதி||**

காஞ்சந பாதுகே! உன்மீது நாற்புறமும் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் காந்தி, பெருமாள் திருவடி நகங்களாகிற சந்திரனின் பிரதிபிம்பங்கள் போல் உள்ளன.

காஞ்சந பாதுகே! த்வாம் அபித: = பொற்பாதுகையே! உன் நாலு புறமும்; நிஹிதா நவமெளக்திகாவளி: முராரே: பத ஆச்சிதாநாம் = இழைக்கப்பட்டிருக்கும், புதிய முத்துக்களின் வரிசை, பெருமாளின் திருவடியை ஆச்சரியித்துள்ள; நக சந்தரமஸாம் ப்ரதிமா சந்தர பரம்பரேவ பாதி = நகங்களாகிற சந்திரன்களின் பிரதிபிம்பம் போல விளங்குகின்றன.

**616. ஸமதாம் உபைதி வபுஷாபி ஸதா பவதீய மெளக்திக மஹச்சரிதா|
ஹரிபாதுகே! ஹரிபதோத்பவயா கநகாபகா ஸாரபுராபகயா||**

ஹரிபாதுகே! பெருமாள் திருவடியிலிருந்து தோன்றிய கங்கையுடன், காவேரியும் என்றுமே, புனிதத்தன்மையில் ஸமம். இப்போது உன்னுடைய முத்துக்களின் ஒளியும் கலந்து, காவேரியின் ஜலமும், வெண்மையாகிறது - உருவத்திலும் ஒற்றுமை.

ஹரிபாதுகே! ஸதா பவதீய = ஹரிபாதுகே! எப்போதும் உன்னுடைய; மெளக்திக மஹ: சுரிதா = முத்துக்களின் காந்தியால் பூசப்பட்டுள்ள; கநகாபகா, ஹரிபதோத்பவயா ஸாரபுராபகயா, வபுஷாபி = பொன்னி (காவேரி), பெருமாளின் திருவடிகளிலிருந்து தோன்றின, கங்கையுடன், சர்ரத்தினாலும்; ஸமதாம் உபைதி = ஒற்றுமையை அடைகின்றது.

**617. தவ ரங்கசந்தரதபநீய பாதுகே!|
விமலா ஸமுத்வஹந்தி மெளக்திகாவளி:|
சரணாரவிந்தநகசந்தரமண்டல-
ப்ரணயோபயாதநவதாரகாருசிம்||**

பொற்பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரை நகங்களாகிற சந்திரன்கள், ஒரு சந்திர மண்டலம் போல் உள்ளன - உன்மீதுள்ள முத்துக்களின் சோபை, ஒரு நகஷ்திரக் கூட்டம் போன்று தோன்றுகின்றது.

ரங்கசந்தர தபநீய பாதுகே! = அரங்கனின் தங்கப் பாதுகையே!; விமலா தவ மெளக்திக ஆவளி: = வெளுப்பான, உனது முத்துக்களின் வரிசை, சரணாரவிந்த நக சந்தரமண்டல ப்ரணய, உபயாத = திருவடித் தாமரைகளின் நகமாகிற சந்திர மண்டலத்தின், ஸனேகத்தைப் பெற்ற; நவ தாரக ரூசிம் ஸமுத்வஹந்தி = புதிதான, நகஷ்திரங்களின் அழகை அடைகிறது.

618. சந்தர்கூட மகுடேந லாளிதா
சாருமெளக்திகமழைபாண்டரா|
ரங்கநாதபதபத்மஸங்கிறீ
லக்ஷ்யஸே ஸாரதுநீவ பாதுகே!||

பாதுகையே! சிவனின் கிரீடம் உன்மேல் படிவதால் (ஸேவிக்கும்போது) அழகாய் விளங்கியும், உன்மேல் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் காந்தியால் வெண்மையாகத் தோற்றம் அளிக்கும் நீ, கங்கை போல இருக்கிறாய்.

பாதுகே! சந்தர்கூட மகுடேந = பாதுகே! சிவனின் கிரீடத்தினால்; லாளிதா, சாரு மெளக்திக = அழகாக விளங்கும், மற்றும் அழகிய முத்துக்களின்; மழை பாண்டரா, ரங்கநாத = ஒளியால் வெளுப்பாகவும், அரங்களின்; பதபத்ம ஸங்கிறீ (த்வாம) = திருவடித் தாமரைகளுடன் சேர்ந்திருக்கும் நீ; ஸாரதுநீவ லக்ஷ்யஸே = கங்கைபோல, காணப்படுகிறாய்.

619. யே பஜந்தி பவதீம் தலைவ தே
மெளக்திகத்யதிவிகல்பகங்கயா|
வர்த்தயந்தி மதுவைரிபாதுகே!
மெளளிசந்தர்சகலஸ்ய சந்தரிகாம்||

பாதுகே! உன்னைச் சேவிப்பவர்க்கு, உடனே ருத்ர பதவி கிடைக்கிறது...எப்படி? உன் முத்துக்களின் ஒளி, கங்கையாக அவர்கள் தலையிலே பெருகி நிற்பதால்.

மதுவைரிபாதுகே! யே பவதீம் = பெருமாளின் பாதுகையே! எவர்கள் உன்னை; பஜந்தி, தே தவ மெளக்திகத்யதி விகல்ப கங்கயா இவ = தியானிக்கின்றனரோ, அவர்கள் உன்னுடைய, கங்கைபோல் வெண்மையான முத்துக்களின் ஒளியால்; மெளளி சந்தர் சகலஸ்ய சந்தரிகாம் வர்த்தயந்தி = தலையில் உள்ள பிறைச்சந்திரனின் நிலவை, விருத்தி பண்ணும்.

620. முக்தாமழைகர் நியதம் த்வதீயை:
ஆபூரயிஷ்யந் அவதம்ஸசந்தரம்|
பிபர்தி ரங்கேச்வர பாதரகே!|
தேவோ மஹாந் தர்ச்சீத ஸந்நதிஸ் த்வாம்||

அரங்களின் பாதுகையே! மகாதேவனான சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர் தலையில் தரித்துக்கொள்வதன் மூலம், தலையிலுள்ள சந்தரகலை, உன் முத்துக்களின் சோபையால், வருத்தி அடைந்து பிரகாசிக்கிறது,

ரங்கேச்வர பாதரகே! மஹாந் தேவ: = அரங்களின் பாதுகே! சிவன்; த்வாம் ஸந்நதி: த்வதீயை: = உன்னைச் சேவிக்கும் ஸமயம், உன்னுடைய; முக்தா மழைக: அவதம்ஸ சந்தரம் ஆபூரயிஷ்யந் பிபர்தி நியதம் = முத்துக்களின் ஒளியால், தலைக்கு அலங்காரமான சந்திரனை (ஒளியை) மேலும் அதிகரிப்பதுபோல, தூக்குகிறார், நிச்சயம்.

621. பரிஷ்க்ருதா மெளக்திகரச்விஜாலை:
பதஸ்ய கோப்தரீ பவதீ முராரே:|
பவத்யநேகோர்மிஸமாகுலாநாம்
பும்ஸாம் தமஸ்ஸாகரபோதபாதரீ||

பாதுகையே! உலகில் மக்கள், பசி - தாகம் போன்ற பீடைகளால் அவுதிப்படுகின்றனர்.... நீ ஸம்ஸாரமென்னும் கடலைக் கடக்க உதவும் தோணி... உன் முத்துக்களின் வரிசை, தோணியின் கயிறுகள் போல உள்ளன..பாதுகை என்ற தோணி கொண்டுதான் மோகஷம் செல்ல முடியும்.

முராரே: பதஸ்ய கோப்தர் = பெருமாளின் திருவடிகளை ரக்ஷித்துக்கொண்டும்; மௌக்திக ரச்சி ஜாலை: பரிஷ்க்ருதா = முத்துக்களின் ஒளியின் கூட்டங்களால் (கட்டப்பட்டும்) அலங்காரமாக; பவதீ அனேகோர்மி ஸமாகுலாநாம் = நீ, எல்லையே இல்லாத அஸைகள் பொங்கும் (பசி- தாகம் etc.); பும்ஸாம் தம: ஸாகர = ஸம்ஸாரக்கடலிலே தவிக்கும், மக்களின்; போதபாத்ரீ பவதீ = (தாண்டுதலுக்கு) ஒரு ஒடம்போல விளங்குபவள்.

622. ரங்கேசூதப்ரதிபந்நபோகாம்
 ரத்நாநுவித்தைர் மஹிதாம் சிரோபி:|
 முக்தாவதாதாம் மணிபாதுகே! தவாம்
 மூர்த்திம் புஜங்காதிபதே: ப்ரதீம:||

மணிபாதுகே! அரங்கனின் திருவடி ஸாகத்தை (சேர்க்கையை) ஸதா அனுபவிப்பவள் நீ - மக்கள் - தேவர் அணைவராலும், தலை வணங்கிப் போற்றப்படுபவள் - உன்மேல் ரத்னங்கள் பல உள்ளன - முத்துக்களால் வெண்மையாகக் காட்சி தரும், உன் மேனி, ஒரு ஸமயம் ஆதிசேஷனின் திருவருவம் போல் இருக்கிறது.

மணிபாதுகே! ரங்கேச பாத = மணி பாதுகே! அரங்கனின் திருவடியில்; ப்ரதிபந்ந போகாம், ரத்ந அநுவித்தை: சிரோபி: மஹிதாம், முக்தா அவதாதாம் = அடைந்துள்ள போகத்தை உடையவரும், ரத்தினங்களுடன் சேர்ந்துள்ளவரும், (அணைவரின்) தலைகளால் கொண்டாடப்படுபவரும், முத்துக்களால், வெண்மையாக உள்ள; தவாம் புஜங்காதி பதே: மூர்த்திம் ப்ரதீம: = உன்னை, ஆதிசேஷனின் உருவமாய் நினைக்கிறோம்.

- 623 முகுந்தபாதாவநி! மௌக்திகைஸ்தே
 ஜ்யோத்ஸ்நாமயம் விசுவிதம் திவாடிபி||
 வைமாநிகாநாம் ந பஜந்தி யேந
 வ்யாகோசதாம் அஞ்ஜலிபத்மகோசா:||

முகுந்தனின் பாதுகையே! உன் மேல் உள்ள முத்துக்கள், நிலவாய் பிரகாசித்து, பகலையும் இரவாக்கி விடுகின்றன. உன்னைச் சேவிக்கும் தேவர்களின் தாமரை மொட்டு போன்ற அஞ்ஜலியுடன் கூடிய கைகள் பிரிவதே இல்லை (தாமரை மொட்டு, ஸரியன் இல்லாமையால் மலரவில்லை)

முகுந்த பாதாவநி! தே மௌக்திகை: = முகுந்தனின் பாதுகே! உன்னுடைய முத்துக்களின் வெண்மை; இதம் விசுவம் திவாடிபி = இந்த உலகை, பகலிலும் கூட; ஜ்யோத்ஸ்நாமயம் = நிலா ஒளியால் நிரப்புகின்றது; யேந வைமாநிகாநாம் அஞ்ஜலி பத்மகோசா: = எந்தக் காரணத்தால் (உன்னைச் சேவிக்கும்) தேவர்களின், கை கூப்பும் தாமரை மொட்டுகள்; வ்யாகோசதாம் ந பஜந்தி = மலர்ச்சியை அடைவதில்லை.

624. ஸமாச்சிதாநாம் அநகாம் விசுத்திம்
 த்ராஸ்வயபாயம் ச விதந்வதீ தவம்|
 ஸாயுஜ்யமாபாதயஸி ஸ்வகீயை:
 முக்தாபலைர் மாதவபாதுகே! ந:||

மாதவனின் பாதுகையே! உன் மேல் உள்ள முத்துக்களின் சோபை, உன்னை ஆச்சரியித்துள்ள எங்களுக்கு, முத்துக்கள் போன்ற, தோஷம் அற்ற தன்மையையும் - தூய்மையையும் கொடுக்கின்றது.

மாதவபாதுகே! ஸமாச்சிதாநாம் ந: = மாதவனின் பாதுகையே! உன்னை ஆச்சரியித்துள்ள எங்களுக்கு; அநகாம் விசுத்திம் த்ராஸ வ்யபாயம் ச விதந்வதீ, தவம் = குற்றமில்லாததும் - தோஷமற்றதும் - பயமின்மையையும், உன்டு பண்ணும் நீ; ஸ்வகீயை: முக்தாபலை: = உன்

முத்துக்களின் ஒளியுடன்; ஸாயுஜ்யம் ஆபாதயஸி = ஒன்றே போன்ற அநுபவத்தை ஏற்படுத்துகிறாய்.

625. அவையி பாதாவநி! மெளக்திகாநாம்
கீரணாம் உதக்ரை: கிரணப்ரரோஹை:
யாத்ரோத்ஸவார்த்தம் விஹிதாம் முராரே:
அபங்குராம் அங்குரபாலிகாம் த்வாம்||

பாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள முத்துக்கள், நவதானியம் முளை விட்டது போல, பிரகாசமாக உள்ளன. பெருமாளின் யாத்ரோத்ஸவத்துக்கு, வளர்க்கப்பட்ட பாலிகைகள் போல உள்ளன.

பாதாவநி! மெளக்திகாநாம் உதக்ரை: * = பாதுகையே! முத்துக்கள் நீட்டியிருப்பது (* protruding); கிரண ப்ரரோஹை: கீரணாம் = ஒளியாகிற முளைகளால் ரொம்பி உள்ள; த்வாம், முராரே: யாத்ரா உத்ஸவார்த்தம் = உன்னை, பெருமாளின், யாத்ரையாகிற உத்ஸவத்திற்காக; விஹிதாம் அபங்குராம் = ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள, குறைவு இல்லாத; அங்குர பாலிகாம் அவையி = முளைவிட்ட பாலிகையாக நினைக்கிறேன்.

626. சிவத்வஹேதும் ஸகலஸ்ய ஜந்தோ:
ஸ்ரோதோவிசேஷ: ஸபகாம் அஸங்க்யை:
முக்தாமழைக: ஸாரஸிந்தும் அந்யாம்
புண்ணாஸி ரங்கேச்வரபாதுகே! த்வம்||

அரங்களின் பாதுகையே! உன் முத்துக்களின் காந்தியால், எல்லா உயிரினங்களுக்கும், சுபத்தைத் தரக்கூடியதான, கணக்கற்ற கங்கைகளை உண்டு பண்ணி, மக்களுக்கு சுபத்தைக் கொடுக்கிறாய்.

ரங்கேச்வரபாதுகே! முக்தா மழைக:, த்வம் ஸகலஸ்ய ஜந்தோ: சிவத்வ ஹேதும் = அரங்கனின் பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் சோபையால், நீ ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும், மங்களத்தைத் தரக்கூடிய; அஸங்க்யை: ஸ்ரோதோ விசேஷ: = கணக்கற்ற விசேஷமான; ஸபகாம் அந்யாம் ஸாரஸிந்தும் புண்ணாஸி = வெள்ளங்களை உடையதும், சுபமானதுமான, வேறுபல, கங்கைகளை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

627. ரங்கே சயாநஸ்ய பதாவநி! த்வாம்
லாவண்யஸிந்தோ: ஸவிதே நிஷண்ணாம்|
பரிஸ்புரந்மெளக்திகஜால த்ருச்யாம்
ப்ரஸுதிபிந்நாம் ப்ரதியந்தி சக்திம்||

பாதுகே! ஸ்ராங்கத்தில் சயனம் கொண்டுள்ள, அந்த அழகுக் கடலின் அருகே, ஒரு முத்துச் சிப்பி, பிளந்து, முத்துக்களின் ஒளியை வீசுவதைப் போல உள்ளாய் நீ.

பதாவநி! ரங்கே சயாநஸ்ய = பாதுகையே! ரங்க விமானத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள; லாவண்ய ஸிந்தோ: ஸவிதே = அழகுக் கடல் (ஸ்ராங்கநாதன்) அருகிலே; நிஷண்ணாம், மெளக்திக ஜால = இருப்பவரும், முத்துக்களின் வரிசையால்; த்ருச்யாம், பரிஸ்புரத் த்வாம் = பார்க்கத்தக்கவளாய் விளங்கும், உன்னை; ப்ரஸுதிபிந்நாம் சக்திம் ப்ரதியந்தி = முத்து உண்டாகும் ஸமயம், பிளந்திருக்கும் முத்துச் சிப்பியாக நினைப்பர்.

628. அவையி ரங்கேச்வரபாதரகே! முக்தாபலாநி த்வமி நிஸ்துலாநி|
தேநைவ கல்பாந்தரதாரகாணாம் உப்தாநி பீஜாநி ஜகத்விதாத்ரா||

அரங்களின் பாதுகையே! ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான பெருமாள், வரப்போகும் கல்பங்களிலே தோன்ற வேண்டிய நகூத்திரங்களுக்காக, இப்போது விதைத்த விதைகளோ உன் முத்துக்கள்?

ரங்கேச்வர பாதரகே! தவமி = அரங்கனின் பாதுகே! உன்னிடம் இருக்கிற; நிஸ்துலாநி முக்தாபலாநி = ஈடு இணையற்றான முத்துக்கள்; ஜகத் விதாத்ரா தேநெவ உப்தாநி = உலகை உண்டு பண்ணும் அந்தப் பெருமாளால் விதைக்கப்பட்டுள்ள; கல்பாந்தர தாரகாணாம் பீஜாநி அவைமி = வரப்போகும் கல்பங்களுக்கான, நகூத்திரங்களின் விதைகள் என நினைக்கிறேன்.

629. விக்ரம்யமாணம் அபவத் சூடனமந்தரிக்ஷம்
மாயாவிநா பகவதா மணிபாதரகே!|
வ்யோமாபகாவிபுலபுத்புததர் சீரை:
முக்தாபலைஸ் தவ சபை: புநருக்ததாரம்||

மணி பாதரகே! பெருமாள் வாமனாக, வஞ்சக வேடம் தரித்து, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து, உலகை அளந்த பின்பு, திருவடியை ஆகாயம் நோக்கித் தூக்கிய ஸமயம், உன் முத்துக்களின் ஒளி, நகூத்திரங்களின் எண்ணிக்கையை, இரட்டிப்பாக்கிக் காட்டிற்று.

மணிபாதரகே! மாயாவிநா = மணி பாதுகையே! மாயங்களைச் செய்யும்; பகவதா விக்ரம்யமாணம் = பெருமாளால், அளக்கப்பட்ட; அந்தரிக்ஷம், சூடனம் வ்யோமாபகா = ஆகாயம், கொஞ்ச நேரம், ஆகாய கங்கையின்; விபுல புத்புத = பெரிய அளவிலான, நீர்க்குமிழிகள் போல; தர் சீரை: சபை: தவ = காணப்பட்டு, சுபமான, உன்னுடைய; முக்தாபலை: புநருக்த = முத்துக்களின் ஒளியுடன், இரண்டு மடங்கான; தாரம் அபவத் = நகூத்தரமண்டலம் ஆயிற்று.

630. லக்ஷ்மீவிஹாரரவிகேந பதாவநி! தவம்
ரக்ஷாவிதெள பகவதா ஜகதோ நியுக்தா|
ஸத்தவம் ததர்ஹுமிவ தர் சயளி ப்ரபூதம்
முக்தாமழுகநிகரேண விஸ்ருத்வரேண||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள் உன் ஸாத்விகத்தன்மையைக் காட்டுகின்றன. எனவே, பெருமாள், உலக ரக்ஷணத்தை உன்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, பிராட்டியுடன் லீலை செய்வதில் ருசி காட்டிச் செல்கிறார்.

பதாவநி! லக்ஷ்மீ விஹார ரவிகேந பகவதா ஜகத: ரக்ஷாவிதெள நியுக்தா = பாதுகையே! பிராட்டியுடன் லீலை புரிவதில் ஆசையுள்ள பெருமாளால் உலகின் ரக்ஷணத்தில் ஏவப்பட்டுள்ள; தவம், விஸ்ருத்வரேண, முக்தா மழுக நிகரேண = நீ, நான்கு பக்கமும் பரவும், உனது முத்துக்களின் ஒளிக்கூட்டத்தினால்; ததர்ஹும் ப்ரபூதம் ஸத்வம் தர் சயளி = அந்த பொறுப்புக்கு ஏற்ற, மிகப்பெரிய ஸாத்விகத் தன்மையைக் காண்பிக்கிறாய்.

631. பாதார்ப்பணேந பவதீம் ப்ரதிபத்யமாநே
ஸ்ரங்கசந்தரமலி ஸம்ப்ருதமெளக்திகரீ:|
அங்கீகரோவி சரணாவநி! காந்திம் அக்ர்யாம்
உத்பித்யமாநகுழுதேவ குழுத்வதீ தவம்||

பாதுகே! அரங்கன் தனது திருவடிகளை உன்னில் நுழைத்துச் சேர்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். அது ஸமயம், சந்திரனைக் கண்டு மலரும் ஆம்பல் மலர்களினால் நிரம்பிய ஒடையைப்போல, தோற்றத்தைக் கொடுக்கின்றன, உன் முத்துக்குவியலின் காந்தி.

சரணாவநி! ஸ்ரங்கசந்தரமலி = பாதுகையே! ரங்கவிமானத்துச் சந்திரன் போன்ற பெருமாள்; பாத அர்ப்பணேந, பவதீம் = , திருவடியை வைக்கும்போது, உன்னை; ப்ரதிபத்யமாநே, மெளக்திகரீ: = அடைந்து, முத்துக்களின் ஒளியால் அடையப்பட்ட; ஸம்ப்ருத, உத்பித்யமாந குழுதா = மலர்ந்துள்ள, ஆம்பல் மலர்களைக் கொண்ட; குழுத்வதீ இவ, தவம்,

அக்ர்யாம் = ஆம்பல் ஓடை போல, நீ, உயர்ந்ததான்; காந்திம் அங்கீகரோதி = அழைக, அடைகின்றாய்.

632. த்ரய்யந்தவூர்ம்யதலவர்ணஸ்தாயிதேந
ஜ்யோத்ஸ்நாவிகல்பிதருசா மணிபாதுகே! த்வம்|
முக்தாமயீ முரபிதங்க்ரிஸ்ரோஜபாஜாம்
வர்ணேந தே சமயஸீவ ஸதாம் அவர்ணம்||

மணிபாதுகே! பெருமாளை ஆச்ரயிப்பவர்களின் மன அழுக்கை (அபவாதம்) நீ போக்கடிக்கிறாய் - தூய்மை ஆக்குகிறாய், உன் மேல் பதித்துள்ள, நிலவு போன்ற முத்துக்களின் ஒளி வீச்சினால்.... உன் சுத்த வெண்மை கொண்டு, வேதாந்தமாகிற உப்பரிகைக்கு வெள்ளள அடிக்கவும் முடியும்!

மணி பாதுகே! த்வம் த்ரய்யந்த ஹர்ம்யதல வர்ணஸ்தாயிதேந = மணிபாதுகே! நீ உபநிஷத்துக்களாகிற உப்பரிகைக்கு வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு போன்ற; ஜ்யோத்ஸ்நா விகல்பிதருசா = நிலவு போன்ற காந்தியைக் கொண்டவள்; தே, முக்தாமயீ வர்ணேந = உன் முத்துக்களின் காந்தியினால் (வண்ணத்தால்); முரபித் அங்க்ரி ஸ்ரோஜபாஜாம் = பெருமாளுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை அடைந்துள்ள; ஸதாம், அவர்ணம் சமயஸீவ = பெரியோர்களின் மன அழுக்கைப் போக்கடிக்கிறாய்.

633. வைகுண்டபாதநகவாஸநயேவ நித்யம்
பாதாவநி! ப்ரஸாவதே தவ மெளக்திகாநி|
அச்சிந்ந தாபசமநாய ஸமாச்சிதாநாம்
ஆலோகமண்டலமிஷாத அம்ருதப்ரவாஹம்||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி ஸம்பந்தம் எப்போதும் பெற்றுள்ளவள் நீ... அவரது திருவடி நகங்களிலிருந்து பெருகும் அமிருத வெள்ளத்தைக் குடித்ததால்தான், உன்னைச் சரண் அடைந்தவர்களின் தாபத்ரயங்களைப் போக்கடிப்பவளாக இருக்கிறாய் நீ... (நீயே அமிருதத்தைச் சுரக்கும் சக்தி உள்ளவள் அன்றோ!)

பாதாவநி! தவ மெளக்திகாநி = பாதுகையே! உனது முத்துக்கள்; வைகுண்ட பாதநக வாஸநயேவ = பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் பழக்கத்தால்; ஸமாச்சிதாநாம், அச்சிந்ந = உன்னை ஆச்ரயித்தோரின், யாராலும் போக்கழுடியாத; தாப, ஸமநாய, = தாபங்களைப் போக்க; ஆலோக மண்டல மிஷாத், நித்யம் = ஒளி மண்டலம் என்ற வ்யாஜத்தினால், எப்போதும்; அம்ருதப்ரவாஹம் ப்ரஸாவதே = அம்ருத வெள்ளத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன.

634. ராமாநுவரூத்திஜிடலே பரதஸ்ய மெளெளை
ரங்காதிராஜபதபங்கஜரக்ஷிணி! புவம்|
ஏகாதபத்ரிதஜகத்திரிதயா த்விதீயம்
முக்தாம்சிபி: க்ருதவதீ நவம் ஆதபத்ரம்||

அரங்களின் பாதுகே! பரதன் உன்னை அவன் தலை மீது வைத்துக்கொண்ட ஸமயம், உன் முத்துக்களின் ஒளியால், ஒரு வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடித்த மாதிரி இருந்தது.

ரங்காதிராஜ பதபங்கஜ ரக்ஷிணி! = ரங்கநாதனின் திருவடிகளை ரக்ஷிப்பவளே!; ஜகத் த்ரிதயா, ராமாநுவரூத்தி ஜிடலே பரதஸ்ய மெளெளை = மூன்று உலகங்களையடையவனும், ராமனைப் போன்றே ஜடை தரித்த பரதனுடைய தலையிலே; ஏகாதபத்ரித முக்தாம்சிபி: த்வம் = ஒற்றைக்குடை போன்ற முத்துக்களின் ஒளியை உடைய நீ; நவம் த்விதீயம் ஆதபத்ரம் க்ருதவதீ = புதிய, மற்றும் ஒரு குடையை (பரதனுக்கு) செய்தாய்.

635. பாதாவநி! ஸ்புடமயூகமதுப்ரவாஹா
 முக்தா பரிஸ்புரதி மெளக்திகபத்ததில்தே|
 ரூடஸ்ய ரங்கபதிபாதஸரோஜமத்யே
 ரேகாத்மந: ஸாரதரோரிவ புஷ்பங்க்தி:||

பாதுகையே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி வெள்ளம், ஒரு புஷ்ப வரிசை போல இருக்கிறது. பெருமாளின் திருவடித்தாமரையின் நடுவே, ரேகை உருவிலே உள்ள, கற்பக விருக்குத்தின் மலர்களோ இவை?

பாதாவநி! மது ப்ரவாஹா, முக்தா தே மெளக்திக பத்ததி: மயூக ஸ்புட = பாதுகே! வெள்ளம்போல் பெருகும் தேனை உடையதும், அழியதுமான, உன் முத்துக்களின் வரிசையின் ஒளித்தோற்றம்; ரங்கபதி பாத ஸரோஜமத்யே, ரூடஸ்ய ரேகாத்மந: ஸாரதரோ: புஷ்ப பங்க்திரிவ பரிஸ்புரதி = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளின் நடுவே, முளைத்திருக்கும், ரேகை உருவான, கற்பக விருக்குத்தின் மலர்களின் வரிசை போல விளங்குகின்றது.

636. ஆம்ரேடிதை: பதநகேந்துருசா மநோஜ்ஞை:
 முக்தாம்சபிர் முரபிதோ மணிபாதுகே! த்வம்|
 ஸ்வாபாவிகீம் ஸகலஜந்துஷ்டா ஸார்வபெளமீம்
 ப்ராய: ப்ரஸ்த்திம் அமலாம் ப்ரகடகரோவி||

மணிபாதுகையே! பெருமாளின் திருவடி நகமாகிற சந்திரனின் ஒளியால், மிக இன்பமான, உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி சேர்ந்து, ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அநுக்ரஹத்தை நீ தருவது போல இருக்கிறது.

மணிபாதுகே! முரபித: பத நக = மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி நகங்கள்; இந்துருசா, ஆம்ரேடிதை: = (என்ற) சந்திரனின் ஒளியால், வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட; மநோஜ்ஞை: முக்தாம்சபி: த்வம் = மிக இன்பமான, முத்துக்களின் ஒளியால், நீ; ஸ்வாபாவிகீம் ஸார்வபெளமீம் = (உனக்கு) ஸ்வபாவமாகவே உள்ளதும், மிக உயர்ந்த; அமலாம், ஸகல ஜந்துஷ்டா = குற்றமற்றதாய், அனைத்து ஜந்துக்களிடமும்; ப்ரஸ்த்திம் ப்ராய: = அனுக்ரஹத்தை (Blessings) உடனே; ப்ரகடகரோவி = பிரகாசப்படுத்துகிறாய்.

637. நிஸ்ஸீமபங்கமலிநம் ஹ்ருதயம் மதீயம்
 நாதஸ்ய ரங்கவஸதே: அதிரோடுமிச்சோ:|
 மாதஸ்தவைவ ஸஹஸா மணிபாதரகேஷ!
 முக்தாம்சவ: ஸ்படிகஸெளததுலாம் நயந்தி||

மணிபாதரகேஷ! தாயே! எல்லையே இல்லாத அழுக்குப் படிந்தது என் மனம் - பெருமாள் என் மனதிலே குடிபுக விரும்பியதும், நீ - அவருக்கு ஏற்றதாக என் இதயத்தை, உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் காந்தியால், ஸ்படிகங்களால் ஆன உப்பரிகை ஆக்கி விட்டாய்.

மாத: மணிபாதரகேஷ! தவ = தாயே! மணி பாதுகையே! உன்னுடைய; முக்தாம்சவ: ஏவ, நிஸ்ஸீம = முத்துக்களின் காந்திதான், எல்லையே இல்லாத; பங்கமலிநம், மதீயம் = சேற்றால் அழுக்கடைந்துள்ள, எனது; ஹ்ருதயம் அதிரோடும் இச்சோ: = உள்ளத்திலே இருக்க ஆசைப்படும்; ரங்கவஸதே: நாதஸ்ய = ரங்கவிமானத்திலே வளிக்கும், பெருமாளுக்கு; ஸ்படிக ஸெளத துலாம் ஸஹஸா நயந்தி = (ஏற்றபடி) ஸ்படிகத்தால் ஆன உப்பரிகை போல (ஸமமாக), சீக்கிரமே செய்தாய்.

638. ச்யாமா தநூர் பகவத: ப்ரதிபந்நதாரா
 தவம் சந்தரிகா விமலமெளக்திகதர் சந்யா|
 ஸ்தாநே ததேததுபயம் மணி பாதரகே!|
 போதம் கூடணாந் நயதி புத்திகுழுத்வதீம் ந:||

மணிபாதுகே! என் இதயத்திலே பெருமான் எழுந்தருளியதுமே, என் மதியும் - பார்வையும் மலர்ந்து விடுகின்றன - ஆம்பல் ஒடையாக.. இதற்கு உன் முத்துக்களின் ஒளியே காரணம்.

மணி பாதரகே! பகவத: தநு: = மணி பாதுகையே! பெருமாளின் சரீரம்; ச்யாமா; ப்ரதிபந்நதாரா = கறுப்பு நிறம் (இரவு); முத்துக்களை உடைய; தர்சந்யா தவம் விமல மெளக்திக சந்தரிகா = பார்க்கத்தக்க, நீ, அழக்கற்ற முத்துக்களின் ஒளியால், சந்திரனைப்போல; தத் ஏதத் உபயம், ந: புத்தி = அந்த இரண்டும் சேர்ந்து, எங்களுடைய மனமாகிற; குழுத்வதீம் கூடணாத் போதம் = ஆம்பல் ஒடையை, கூடணத்திலே, மலர்த்தியை; நயதி ஸ்தாநே = அடையும்படி செய்யும். நியாயமே.

639. உத்காடபங்கசமனை: மணிபாதரகே!|
 முக்தாம்சுபிர் முரபிதோ நகரச்சிபிந்நை:|
 கூடாபதேஷூ நிலுவிதா த்ரிதசேச்வராணாம்|
 தீர்த்தோதகை: ஸ்நபயஸீவ பதார்த்திநஸ் தாந்||

மணிபாதுகே! தேவர் தலைவர்களின் சிரஸ்னிலே நீ வைக்கப்படுவதால் - அவரவர் பதவிகளில் ஸ்திரமாக இருக்க, நீ பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கின்றாய். பெருமாளின் திருவடிநகங்களின் காந்தி, உன் முத்துக்களின் சோபை - இரண்டும் புண்ணிய தீர்த்தங்கள்.

மணி பாதரகே! த்ரிதசேச்வராணாம் = மணி பாதுகையே! தேவர் தலைவர்களின்; கூடாபதேஷூ நிலுவிதா, உத்காட = தலைகளிலே வைக்கப்படுகிற, நீ, கெட்டியான; பங்கசமனை:, முரபித: நகரச்சி பிந்நை:, முக்தாம்சுபி: = பாவங்களைப் போக்கடிக்கும், பெருமாளின் நகங்களின் காந்தியடன் கூடின, முத்துக்களின் ஒளியால்; தீர்த்த உதகை: பதார்த்திந: தாந் ஸ்நபயஸீவ = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் ஜலங்களால், அவரவர் அபேக்ஷிக்கும் பட்டம் (position) (கிடைக்க), அவர்களுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கிறாய் போலும்.

640. ரங்கேசுபாத நகசந்த்ரஸ-தாநுலேபம்
 ஸம்ப்ராப்ய லித்தகுளிகா இவ தாவக்நா:|
 ஸம்ஸாரஸம்ஜ்வரஜ-ஆவாம் மணிபாதரகே!|
 ஸஞ்ஜீவநாய ஜகதாம் ப்ரபவந்தி முக்தா:||

மணிபாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்கள், பெருமாளின் திருவடி நகங்களிலிருந்து பெருகும் அமிருதத்தைப் பருகி, ஸித்த குளிகைகள் போல ஆகின்றன...ஸம்ஸார ஜாரத்திலே தவிக்கும் எங்களுக்கு, கஷ்டங்களைப் போக்கி, ஆறுதல் அளிக்கின்றன.

மணி பாதரகே! தாவக்நா: = மணி பாதுகையே! உன்னுடைய; முக்தா: ஸித்த குளிகா இவ = முத்துக்கள், ஸித்த குளிகைகள் போல (மாத்திரைகள்); ரங்கேசுபாத நக சந்தர் = அரங்களின் திருவடி நகமெனும் சந்திரனின்; ஸ-தாநுலேபம் ஸம்ப்ராப்ய = அமிருதத்தின் பூச்சை அடைந்து; ஸம்ஸார ஸம்ஜ்வரஜ-ஆவாம் = ஸம்ஸாரமென்ற ஜாரத்தால் அவதியறும்; ஜகதாம் ஸஞ்ஜீவநாய ப்ரபவந்தி = உலக மக்களின், நலன் பொருட்டு, (நீ) ஸமர்த்தை உள்ளவள்.

641. பாவோத்தரைரதிகதா பரதப்ரதாநை:

ப்ரத்யுப்தமெளக்திகமிவேண விகீர்ணாபுஷ்பா|
ரங்கேச்வரஸ்ய நியதம் தவயி லாஸ்யபாஜ:|
ரங்கஸ்தலீவ லளிதா மணிபாதுகே! தவம்||

மணிபாதுகே! உன்மீது பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி, மலர்களைப் பரப்பி வைத்தது மாதிரி இருக்கிறது.. நாட்டியத்தில் ஆசையுள்ள அரங்கன் கூத்தாரும் நாட்டியமேடை அங்றோ நீ!

மணிபாதுகே! பாவோத்தரை: = மணிபாதுகையே! மிக்க பக்தி உள்ளவர்களான; பரத ப்ரதாநை: அதிகதா = பரத முனிவர் போன்ற முக்யமானவர்களால் அடையப்பட்டவரைும்; ப்ரத்யுப்த மெளக்திக மிவேண விகீர்ண புஷ்பா, தவம் = (உன் மேல்) இழைக்கப்பட்டுள்ள முத்து என்ற வ்யாஜத்தினாலே, இறைக்கப்பட்டுள்ள மலர்களை உடைய நீ; தவயி லாஸ்யபாஜ: ரங்கேச்வரஸ்ய லளிதா, ரங்கஸ்தலீவ நியதம் = உன்னிடம், நாட்டியத்தில் ஆசையுள்ள அரங்கனின் லளிதமான, கூத்து (நடன) மேடை போன்றவள் ஆக இருக்கிறாய்.

642. மந்யே முகுந்தசரணாவநி! மெளளிதேசே

விந்யஸ்ய தேவி! பவதீம் விந்தஸ்ய சம்போ:|
ஆபாதயந்தயதிக்ருதா: ப்ரதிபந்நதாரம்
குடாதுஷாரகிரணம் தவ மெளக்திகொகை:||

முகுந்தனின் பாதுகே! சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, ஆராதகர் உன்னை சிவன் தலையிலே வைப்பார்.. சிவன் தலையில் உள்ள சந்திரன், உன் முத்துக்களால் சூழப்பட்டு - நக்ஷத்திர மண்டலத்தின் நடுவே உள்ளது போன்ற தோற்றம் அடைகின்றது.

முகுந்த சரணாவநி! தேவி! விந்தஸ்ய = முகுந்தனின் பாதுகையே! தேவி! வணங்கும்; சம்போ: மெளளிதேசே, அதிக்ருதா: = சிவனின் தலையிலே, ஆராதகர்கள்; பவதீம் விந்யஸ்ய = உன்னை வைக்கும்போது; குடா துஷாரகிரணம், தவ மெளக்திக = (அவர்)தலையில் உள்ள சந்திரனை, உன் முத்துக்களின்; ஒகை: ப்ரதிபந்நதாரம் ஆபாதயந்தி மந்யே = கூட்டங்களால், அடையப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடியதாக ஆகும்.

643. பத்மாபதேர்விஹரத: ப்ரியமாசரந்தீ

முக்தாமழுகநிவஹை: புரதோ விகீர்ணை:|
கந்தாநி காஞ்சநபதாவநி! பத்மிநீநாம்
மந்யே விநிக்ஷபஸி மந்திரதீர்க்கிகாஸ-||

பொற்பாதுகையே! அரங்கனுக்கு ப்ரியமான செயல்களையே செய்பவள் நீ... உன்மேல் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் சோபை என்ற வ்யாஜத்தால் நீ என்ன செய்கிறாய் தெரியுமா?.. கோவிலில் உள்ள சந்திர புஷ்கரிணியில், அரங்கன், பிராட்டியுடன் விளையாடி மகிழ், தாமரைக்கொடி படர, கிழங்குகளை போடுகிறாய் அல்லவா?

காஞ்சந பதாவநி! விஹரத: = தங்கப் பாதுகையே! விளையாடுகிற; பத்மாபதே: ப்ரியம் ஆசரந்தீ = லக்ஷ்மீபதியின், இஷ்டமானதையே செய்பவளான; புரத: விகீர்ண: முக்தா = (நீ) முன்னே, பரப்பியுள்ள, முத்துக்களின்; மழுக நிவஹை: மந்திர = ஒளி வெள்ளங்களால், கோவிலின்; தீர்த்திகாஸ- பத்மிநீநாம் = புஷ்கரிணி (ஒடைகளிலே) தாமரைக்கொடிகளின்; கந்தாநி விநிக்ஷபஸி மந்யே = கிழங்குகளைப் போடுகிறாய்.

644. ஆசாஸ்ய நூநமநகாம் மணிபாதரகேடு!
 சந்தர்ஸ்ய வாரிதிலைதாஸஹஜஸ்ய வருத்திம்|
 தாத்ரீம் முகுந்தபதயோ: அநபாயிநீம் தவாம்
 ஜ்யோத்ஸ்நா ஸமாச்ரயதி மெளக்திகபங்க்தி ஸக்ஷயாத்||

மணிபாதரகேடு! ஸமுத்திர ராஜனின் புத்திரியான மகாலக்ஷ்மியின் உடன் பிறப்பான, சந்திரன், தேய்வே இல்லாதபடி, குறைவில்லாத விருத்தி வேண்டும் என்று உன்னை ஆச்ரயித்தான் போலும்... உன்மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளியால் உன்னைச் சந்திரனாகவே அறிகிறோம்... பெருமாள் திருவடிகளை விட்டுப் பிரியாத உன்னைவிட மேலான உபாயம் யார்?

மணிபாதரகேடு! ஜ்யோத்ஸ்நா = மணிபாதுகையே! நிலவானது; வாரிதிலைதா ஸஹஜஸ்ய = கூஈர ஸமுத்திரனின் பெண்ணான (மகாலக்ஷ்மியின்) உடன் பிறப்பானதால்; அநகாம் வருத்திம் ஆசாஸ்ய முகுந்த பதயோ: அநபாயிநீம் = குற்றமில்லாத வளர்த்தியை அபேக்ஷித்து, பெருமாளின் திருவடிகளை சற்றும் விடாமல்; தாத்ரீம், தவாம், மெளக்திக பங்க்தி ஸக்ஷயாத் ஸமாச்ரயதி நூநம் = தூக்கும் உன்னை, முத்துக்களின் வரிசை எனும் வியாஜத்தால் அடைக்கலம் கொண்டது.

645. யே நாம கேபி பவதீம் விந்யாவநம்ரை:
 உத்தம்ஸயந்தி க்ருதிந: கூடணமுத்தமாங்கை:|
 இச்சந்தி ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேடு!
 த்வந்மெளக்திகெளகநியதாமிஹ தே விசுத்திம்||

அரங்கனின் மணி பாதரகேடு! எந்தப் புண்ணியசாலி, விந்யத்துடன் உன்னை ஒரு கூடணநேரமாவது, தன் தலையிலே தாங்குகின்றானோ, அவன் இந்தப் பிறவியிலேயே, முத்து போன்ற நிர்மலமான குணத்தை அடைகிறான்.

ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேடு! = அரங்கனின் மணிபாதுகையே!; யே நாம கேபி க்ருதிந: விந்யா = எந்த ஒரு புண்ணியசாலிகள், வணக்கத்துடன்; அவநம்ரை: பவதீம் உத்தமாங்கை: = உன்னை, வணங்கிய தலைகளால்; கூடணம் உத்தம்ஸயந்தி, தே = ஒரு கூடண நேரம் தூக்குவரோ, அவர்கள்; இஹ, தவத் மெளக்திக ஒக = இந்த உலகிலே, உனது முத்துக்களின் கூட்டத்தின்; நியதாம் விசுத்திம் இச்சந்தி = தவறாத தோழிமற்ற தன்மையை ஆசைப்படுவர்.

646. அநுதிநல்ஸிதாநாம் அங்குள்பல்லவாநாம்
 ஜநிதமுகுள்சோபை: தேவி! முக்தாபலைஸ்தவம்|
 ப்ரகடயலி ஜநாநாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதஸரஸிஜ்ஜரோகா பாஞ்சஜன்யப்ரஸுதிம்||

பாதுகா தேவியே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள், தினமும் கூடிக் கொண்டே போகும் அழகை உடைய அரங்கனின் விரல்களாகிற துளிர்களின் மொட்டோ என நினைக்கிறேன்.... அந்த முத்துக்கள், பெருமாளின் திருவடி ரேகை ரூபமான பாஞ்சஜன்யத்திலிருந்து உண்டானவை போன்ற வடிவுடன் காட்சி தருகின்றன.

தேவி! பாதுகே! ரங்கபர்த்து: = தேவி! பாதுகே! ஸ்ரங்கநாதனின்; பதஸரஸிஜ் ரேகா பாஞ்சஜன்ய ப்ரஸுதிம், ஜநாநாம் ப்ரகடயலி = திருவடித்தாமரைகளின் ரேகை வடிவான பாஞ்சஜன்யத்திலிருந்து (முத்து) பிறப்பதை, ஜநங்களுக்கு (நீ) தெரிவிக்கிறாய் (எப்படி தெரிவிக்கிறாய்?); தவம் அநுதிநம், ஸிதாநாம் அங்குள் பல்லவாநாம் = நீ, தினமும், மெல்லியதான, விரல்களாகிற துளிர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட, மொட்டுக்களின்; ஜநிதமுகுள சோபை: முக்தாபலை: = ஒளியை உடைய முத்துக்களாலே.

647. பலிவிமதநவேளாவ்யாபிந்தஸ்ய விஷ்ணோ:
 பதஸரஸிஜமாத்வீ பாவநீ தேவி! நூநம்|
 ஜநநஸமயலக்நாம் ஜாஹ்ரநவீ தாவகாநாம்
 வஹதி சரணரகேஷ! வாஸநாம் மெளக்திகாநாம்||

பாதுகே! மகாபலியை அடக்க, அன்று பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்த ஸமயம், அவரது திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து பெருகிய தேன் நீ - உலகின் ஈகல பாவங்களையும் போக்குவள்... கங்கை உன் மேலுள்ள முத்துக்களிலிருந்துதான் வெண்மை நிறம் பெற்றாலோ?

தேவி! சரணரகேஷ! பலி விமதந வேளா = தேவி! (பெருமாளின்) திருவடியை ரக்ஷிப்பவளே! மகாபலியை அடக்கிய ஸமயம்; வ்யாபிந: தஸ்ய விஷ்ணோ: பதஸரஸிஜ மாத்வீ = (த்ரிவிக்ரமனாக) வளர்ந்த அந்த விஷ்ணுவின் திருவடித்தாமரையின் தேன் (நீ); பாவநீ ஜாஹ்ரநவீ, ஜநந ஸமய லக்நாம், தாவகாநாம் = பாவங்களைப் போக்கும், அந்த கங்கை பிறந்த போது, சேர்ந்த, உன்னுடைய; மெளக்திகாநாம் வாஸநாம் வஹதி நூநம் = முத்துக்களின் சேர்க்கையாலேயே (வெண்மையை) அடைந்தது. நிச்சயம்.

648. மதுரிபுபதமித்ரை: வைரமிந்தோஸ்ஸரோஜை:
 சமயிதுமிவ தாராஸ் ஸேவமாநா ச்சிரம் த்வாம்|
 ப்ரசரகிரண்பூரா: பாதுகே! ஸம்ச்சிதாநாம்
 கலிகலுஷம்சேஷம் சுஷாளயந்தீவ முக்தா:||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள் நகூட்திரங்கள் போல... பெருமாளின் திருவடிகளோ, தாமரை மலர் போன்றவை. தாமரையுடன், என்றுமே சந்திரனுக்கு விரோதம். (சந்திரன் உதயமாணால் தாமரை குவியும்)...நகூட்திரங்களைச் சந்திரனின் மனைவிகள் என்பர்...தங்கள் கணவனின் நீங்காத குற்றத்தைப் போக்க, அவர்கள் முத்து வடிவிலே, உன்னிடம் சிபாரிசுக்கு வந்தனரோ?

பாதுகே! மதுரிபு பத மித்ரை:ஸரோஜை: இந்தோ: வைரம் = பாதுகையே! மது என்ற அசுரனின் விரோதியான திருவடிக்குத் தோழனான, தாமரை மலர்களுடன் சந்திரனின் சண்டையை; சமயிதுமிவ, சிரம் த்வாம் = போக்கடிக்கவே, வெகு காலமாய், உன்னை; ஸேவமாநா: தாரா: = ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கும், நகூட்திரங்கள்; ப்ரசரகிரண பூரா: முக்தா: = மிக அதிகமான, காந்தி வெள்ளத்தை உடைய உன் முத்துக்கள்; ஸம்ச்சிதாநாம் கலிகலுஷம் அசேஷம் சுஷாளயந்தீவ = உன்னை ஆச்சரியித்தவரின், கலியினால் ஏற்படும் பாவம் (சேற்றை) மீதியின்றி, அலம்புகின்றன.

649. முகுளிதபரிதாபாம் ப்ராணிநாம் மெளக்திகை: ஸ்வை:
 அம்ருதமிவ துஹாநாம் ஆத்ரியே பாதுகே! த்வாம்|
 விஷதரபணபங்க்தி: யத்ப்ரபாவேந மந்யே
 லளிதநடநயோக்யம் ரங்கமாஸீந் முராரே:||

பாதுகையே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் சோபை, மக்களின் தாபத்தை, தீர்க்கக்கூடிய அமிருதத்தைச் சரக்கின்றன என்பதில் ஜயம் ஏதும் இல்லை...அதனாலன்றோ, அன்று விஷம் கக்கும் காளியன் தலை மீது, கண்ணன் நடனம் ஆட முடிந்தது.

பாதுகே! ஸ்வை: மெளக்திகை: = பாதுகே! உன்னுடைய முத்துக்களால்; ப்ராணிநாம் முகுளிதபரிதாபாம், அம்ருத துஹாநாமிவ = மக்களின் (ஸுடின) வருத்தங்களை போக்கடிக்க, அமிருதம் சுரப்பவள் போன்ற; த்வாம் ஆத்ரியே = உன்னைக் கொண்டாடுகிறேன்; யத் ப்ரபாவேந, விஷதர = எந்த ஒரு உன் சக்தியால், காளியன் எனும் நாகத்தின்; பண பங்க்தி: முராரே: = வரிசையான படங்கள், பெருமாளின்; லளித நடன யோக்யம் = இனிய நாட்டியத்துக்கு உகந்ததான்; ரங்கம் ஆஸீத் மந்யே = மேடையாக ஆனதோ?

650. ஸக்ருதபி விந்தாநாம் த்ராஸமுந்மூலயந்தீம்
த்ரிபுவநமஹநீயாம் த்வாம் உபாச்ரித்ய நாநம்|
ந ஜஹதி நிஜகாந்திம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
சரணநகமணீநாம் ஸந்நிதெள மெளக்திகாநி||

பாதுகே! உன்னை ஒரு தடவை ஸேவித்தாலே போதும்...பயம் அடியோடு போய்விடும்...மூன்று உலகங்களும் உன்னைக் கொண்டாடுகின்றன..அவ்வளவு பெருமையை உடைய, உன் மேல் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் சோபை, பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் முன்னேயும், ஒளி இழந்து மங்குவதில்லை..நிச்சயம்.

பாதுகே! ஸக்ருதபி விந்தாநாம் = பாதுகையே! ஒரு தடவையாவது வணங்கியவர்கட்கு; த்ராஸம் உந்மூலயந்தீம் = பயத்தைப் போக்கடிப்பவளும்; த்ரிபுவந மஹநீயாம் த்வாம் = மூன்று உலகங்களும் கொண்டாடும் உன்னை; உபாச்ரித்ய ரங்கபர்த்து: சரண நக மணீநாம் ஸந்நிதெள = அடைந்து, அரங்கனின், திருவடி நகங்களாகிற ரத்னங்களின் ஸமீபத்திலே (உன்னுடைய); மெளக்திகாநி நிஜ காந்திம் = முத்துக்கள், தங்கள் பள பளப்பை; ந ஜஹதி நாநம் = விடுவதில்லை. நிச்சயம்.

651. புவநமிதமசேஷம் பிப்ரதோ ரங்கபர்த்து:
பதகமலமிதம் தே பாதுகே! தாரயந்தயா:|
சிரவிஹரணகேதாத் ஸம்ப்ருதாநாம் பஜந்தி
ஸ்ரமஜலகணிகாநாம் ஸம்பதம் மெளக்திகாநி||

பாதரகேஷ! அரங்கன் அகில உலகையும் தாங்குபவன்...நீ ஸதா அவனைத்தாங்கி நிற்பவன்...அடிக்கடி ஸஞ்சாரம் வேறு.... அதனால் ஏற்பட்ட வியர்வைத் துளிகளோ, உன் முத்துக்களின் ஒளி?

பாதுகே! இதம் புவநம் அசேஷம் = பாதுகையே! இந்த உலகத்தை ழராவும்; பிப்ரத: ரங்கபர்த்து: இதம் = தூக்கி நிற்கும், அரங்கனின் இந்த; பதகமலம் தாரயந்தயா: தே = திருவடித்தாமரைகளை தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் உன்னுடைய; மெளக்திகாநி, சிர விஹரண கேதாத் ஸம்ப்ருதாநாம் = முத்துக்களின், வெகுகாலம் நடந்ததால் ஏற்பட்ட சிரமத்தால் (வருத்தம்); ஸ்ரமஜல கணிகாநாம் ஸம்பதம் பஜந்தி = ஏற்பட்ட வியர்வைத் துளிகளின் சோபையை அடைகின்றன.

652. ப்ரகடிதயசூம் தே பாதுகே ரங்கபர்த்து:
த்விகுணிதநகசந்தரஜ்யோதிஷாம் மெளக்திகாநாம்|
கரணவிலயவேளாகாதரஸ்யாஸ்ய ஜந்தோ
ஸமயதி பரிதாபம் சாச்வதீ சந்தரிகேயம்||

பாதுகையே! உன் மேலுள்ள முத்துக்களின் சோபை, பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் ஒளியுடன் சேர்ந்து, இரு மடங்காகிறது... அடியேனின் மரண தசையில், "என்ன நேரப்போகிறதோ?" என, நான் நடுங்கும் வேளையில், நீ பெருமானுடன் வந்து, என் பயத்தைப் போக்க வேண்டும்.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; நக சந்தர ஜ்யோதிஷாம் = (பெருமாளின்) திருவடி நகம் என்ற சந்திரனின் காந்தியை; த்விகுணித ப்ரகடித = இருமடங்காய் ப்ரகாசப் படுத்தியுள்ள; தே மெளக்திகாநாம் யசூம் சாச்வதீ = உன் முத்துக்களின் கீர்த்தி அழிவே இல்லாதது; இயம் சந்தரிகா = இந்த காந்தியாகிற நிலவு; கரணவிலய வேளா = (என்) இந்திரியங்கள் போகிற ஸமயம்; காதரஸ்ய அஸ்ய ஜந்தோ: = பயத்துடன் இருக்கும் இந்த ஜந்துவின் (என்னுடைய); பரிதாபம் ஸமயதி = வருத்தத்தைப் போக்கடிக்கும்.

653. திவ்யம் தாம ஸ்திரமபியதாம் தேவி! முக்தாமணீநாம்
மத்யே கச்சித் பவதி மதுஜித் பாதுகே! தாவகாநாம்|
ந்யஸ்தோ நித்யம் நிஜகுணகணவயக்திஹேதோர் பவத்யாம்
ஆத்மஜ்யோதிச்சுவிததமஸாம் யோகிநாமந்தராத்மா||

பாதுகையே! உன் மேல் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் முத்துக்கள், வெண்ணம - குனிர்ச்சி, ஆகிய குணங்களுடன் பிரகாசிக்கின்றன..... தமது ஒனியால் அவை இருளைப் போக்கடிப்பவை...எவன் ஒருவன், தமோ குணத்தை நீக்கி, தன்னையும் - பரம புருஷனையும் உள்ளபடி அறிந்து, பரம பதத்தை அடைகிறானோ, அவன் அப்படிப்பட்ட முத்துக்களிடையே ஒன்றாக இருக்கும் பேற்றை அடைகிறான்.

மதுஜித் பாதுகே! தேவி! தமஸாம் சமித = பெருமாளின் பாதுகே! தமோ குணத்தைப் போக்கடித்து; ஆத்ம ஜ்யோதி: யோகிநாம் அந்தராத்மா திவ்யம் - ஸ்திரம் தாம அபியதாம் = தன்னையும் - பரமாத்மாவையும் உள்ளபடி அறியும் யோகிகளின் ஜீவஸ்வருபம், அப்ராகிருதமான, நிலையான, பரமபதத்தை அடைந்து; பவத்யாம் நிஜகுணகண வ்யக்திஹேதோ: ந்யஸ்த: = உன்னுடைய குணங்களின் கூட்டத்தின் சோபைக்காக இழைக்கப்பட்டுள்ள; தாவகாநாம் முக்தா மணீநாம் மத்யே = உன் முத்துக்களின் நடுவிலே; நித்யம், கச்சித் பவதி = எப்போதும் ஒருவராக இருப்பர். (ஆவர்).

654. சுத்தே நித்யம் ஸ்திரபரிணதாம் தேவி! விஷ்ணோ: பதே த்வாம்
ஆஸ்தாநீம் தாமமித விபவாம் பாதுகே! தர்க்கயாமி|
ஆலோகை: ஸ்வைர் புவநமகிலம் தீபவத் வ்யாப்ய காமம்
முக்தா: சுத்திம் யதுபஸநாத்பிப்ரதி த்ராஸஹீநா:||

பாதுகே! தேவி! நீ, பரமபதத்திலே, நித்திய, முக்தர்களால் நிறைந்திருக்கும் ஸபை போல விளங்குகிறாய்... எப்போதும் சுத்த ஸத்வமான, பெருமாளின் திருவடிகளிலே இருப்பவன் நீ... உன்மேல் புதித்துள்ள முத்துக்களின் சோபை போன்றே, முக்தர்களும் தமது ஞான ஒனியைப் பரப்புகின்றனர்.

பாதுகே! தேவி! = பாதுகையே! தேவி!; யத் உபாஸநாத் = எந்தப் பாதுகையை அடைந்ததால்; முக்தா த்ராஸஹீநா: = முத்துக்கள் (ரத்ன) தோஷம் அற்றவைகளாய்; ஸ்வை: ஆலோகை: = தங்களது ஒளி வெள்ளத்தால்; ஆகிலம் புவநம் = எல்லா உலகத்தையும்; தீபவத் காமம் வ்யாப்ய = விளக்கு போலே, வேண்டியவாறு அடைந்து; சுத்திம் பிப்ரதி = வெளுப்பை (தோஷம் இல்லாமை) அடைகின்றனவோ; தாம், த்வாம் = அப்படிப்பட்ட உன்னை; நித்யம் சுத்தே = எப்போதும் சுத்தஸ்தவமயமானதாக உள்ள; விஷ்ணோ: பதே = பரமபதத்தில்; ஸ்திரபரிணதாம் = நிலையாக உள்ளதும்; அமித விபவாம் தாம் ஆஸ்தாநீம் = அளவற்ற பெருமையை உடைய அந்த (நித்ய முக்தர்களால் நிறைந்த) ஸபையாக; தர்க்கயாமி = நினைக்கிறேன்.

655. ப்ராப்தா சௌரீ: சரணகமலம் பாதுகே! பக்திபாஜாம்
ப்ரத்யாதேஷ்டும் கிமபி வ்ருஜிநம் ப்ராபிதா மெளாி பாகம்|
தேவேந த்வம் தசசத்தருசா தந்திராஜஸ்ய தத்ஸே
மூர்த்தநி ந்யஸ்தா முகபடருசிம் மெளக்திகாநாம் ப்ரபாபி:||

பாதுகே! பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அடைந்துள்ள நீ, உன்னைச் சேவிப்போரின் அளவற்ற பாவங்களைப் போக்கடிக்கிறாய்... தேவேந்திரனின் யானைக்கு, உன் முத்துக்களின் காந்தி, முக படம் போன்ற அழகைக் கொடுக்கும்.

பாதுகே! சௌரீ: சரணகமலம் = பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடித் தாமரையை; ப்ராப்தா, கிமபி வ்ருஜிநம் ப்ரத்யா தேஷ்டும் பக்திபாஜாம் மெளாிபாகம் ப்ராபிதா = அடைந்தவளாய், (நீ), விவரிக்க முடியாத அளவு பாவத்தைச் செய்தவர்கள், அதைப் போக்கடிக்க, பக்தியுடன்

தலையிலே (உன்னை) அடைந்து; தவம், தசசத்ருசா தேவேந = உன்னை, ஆயிரம் கண்களை உடைய, இந்திரனாலே; தந்திராஜஸ்ய முர்த்தி ந்யஸ்தா = உயர்ந்த யானையின் தலையிலே வைக்கப்பட்டு; மௌக்திகாநாம் ப்ரபாபி: = உன் முத்துக்களின் சோபையால்; முகபட ரூசிம் தத்ஸே = முகபடம் போன்ற அழகைத் தருகிறாய்.

656. தவ ஹரிபாதுகே! ப்ருதுளமௌக்திக ரத்நபுவ:
 ப்ரசல தமர்த்யவிந்துலஹரீஸஹதர்மசரா:||
 பதமஜராமரம் விதததே கதம்ப! ஸதாம்
 ப்ரணதஸ-அரேந்தர மௌளி பலிதங்கரணா: கிரணா:||

ஹரியின் பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் காந்தி, கங்கையின் அலை போன்ற வெண்மை நிறம்... தேவர் தலைவர்கள் பெருமாளைச் சேவிக்கும்போது, உன்னை அவர்கள் சிரஸ்ஸிலே வைக்கவும், தலைமுடி நரைத்து விட்டது போன்ற தோற்றத்தைத் தருகிறது... ஸதபுருஷர்களுக்கு, கிழுத்தனம் இல்லை என்பார்கள்; தலைநரைத் தோரை கிழவர் அல்ல என்பது பொருந்தாதே!

ஹரி பாதுகே! தவ ப்ருதுள = ஹரி பாதுகே! உன்னுடைய, மிகப் பெரிதான; மௌக்திக ரத்ந புவ: = முத்துக்களிலிருந்து உண்டாகும் (வெண்மை); ப்ரசலத் அமர்த்ய ஸிந்துலஹரீ ஸஹதர்மசரா: = அலைகள் போன்ற, கங்கையின் வெள்ளம் போன்றது; ப்ரணத ஸ-அரேந்தர மௌளி = ஸேவிக்கும் தேவர் தலைவர்களின் சிரஸ்ஸை; பலிதங்கரணா: கிரணா: = நரைக்கப் பண்ணுவது போன்ற சோபையால்; ஸதாம், அஜராம் அமரம் = பெரியோர்கள், கிழுத்தன்மை - மரணம் இல்லாமையாகிற; பதம் கதம் விதததே அம்ப! = பட்டத்தை, எப்படிக் கொடுக்கிறது? அம்மா!

657. கபர்தே கஸ்யாபி கூவிதிதர பத்ராயிணி! ததா
 முஹார் கங்காமந்யாம் கூஷரதி தவ முக்தா மணிமஹ:|
 முதாரம்ப: கும்பஸ்தல மநுகலம் ஸிஞ்சுசதி யதா
 நிராலம்போ லம்போதர களபசண்டால சுளக:||

பாதரகே! உன்னைச் சிவன் ஸேவிக்கும்போது, தலையிலே நீ வைக்கப்படுகிறாய். உன் முத்துக்களின் காந்தி, சிவனின் தலையிலே, அப்போது, இன்னுமொரு கங்கையின் வெள்ளத்தை ஏற்படுத்த, பக்கத்தில் நிற்கும் கஜமுகன், தனது துதிக்கையால், கங்கை நீரை மொண்டு, தன் தலை மீது கொட்டிக்கொள்ள வீணை, முயற்சிக்கிறான்.

கூவிதிதர பத்ராயிணி! = பூமியைத் தூக்குகிற பெருமாளின் பாதுகே!; கஸ்யாபி கபர்தே, தவ = ஒருவனின் (சிவனுடைய) சடை முடியிலே, உனது; முக்தாமணி மஹ:, முஹா: = முத்துக்களின் காந்தி, அடிக்கடி (பட்டு); அந்யாம் கங்காம், ததா கூஷரதி = மற்றுமொரு கங்கையை, அப்படி பெருக்குகிறது; யதா, லம்போதர களப சண்டால சுளக: நிராலம்ப:; முதாரம்ப: = எப்படிப் பெருக்கியதால், விநாயகன், யானையின் துதிக்கையால், சிறியதான; கும்பஸ்தலம் அநுகலம் ஸிஞ்சுசதி = கைக்கு எட்டாத, தலைப்பிரதேசத்தை, அடிக்கடி நனைத்துக் கொள்கிறதோ!.

658. முகுந்த பதரகூவிணி! ப்ரகுணைப்தயஸ் தாவகா:
 கூஷரந்தயம்ருத நிர்ஜ்ஜரம் கமபி மௌக்திக்ரந்தய:|
 மநாகபி மநீவிணோ யதநுஷங்கினைஸ் தத்கூவணாத்
 ஜராமரண தந்துரம் ஜஹநி ஹந்த தாபத்ரயம்||

முகுந்தனின் பாதுகே! ப்ரகாசமான உன் முத்துக்கள், அம்ருத வெள்ளத்தைப் பொழிகின்றன. அதன் ஸம்பந்தத்தைச் சிறிது பெற்றாலும், அந்த கூணமே, கிழுத்தனமும் - மரணமும் போன்ற தாபங்கள் நீங்கிவிடுகின்றன.

முகுந்த பதரசுவினி! ப்ரகுண = பெருமாளின் பாதுகையே! அதிகமான; தீப்தய: தாவகா: மெளக்திக = காந்தியை உடைய, உன்னுடைய முத்துக்களின்; க்ரந்தய:; கமபி அம்ருத நிர்ஜீவரம் சூறந்தி = வரிசைகள், விவரிக்கமுடியாத, அமிருத வெள்ளத்தைப் பெருக்குகின்றன; மந்வின: மநாகபி யதநுஷங்கின: = மனிதர்கள் கொஞ்சமாவது, அந்த அமிருத வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தவராய்; ஜரா மரண தந்துரம் தாபத்ரயம் தத்கூணாத் ஜஹதி ஹந்த = கிழுத்தனம் - மரணம் போன்ற துக்கங்கள் நிறைந்த தாபத்ரயங்களை, அந்த சுடினாமே விடுகின்றனர்...ஆச்சரியமே.

659. தேவ: ஸ்ரீபதலாக்ஷ்யா திலகிதஸ் திஷ்ட்டத்யுபர்யேவ தே
கெளரீ பாதஸ்ரோஜயாவகதநீ மூலே ஸமாலக்ஷ்யதே|
இத்ததம் ஜல்பதி துர்மதாந் முரபித: சுத்தாந்த சேஷஜேநே
ப்ராயஸ்த்வம் மனிபாதுகே! ப்ரஹஸிதா முக்தாமழுகச்சலாத்||

மனிபாதுகே! பெருமாளின் அந்தப்புரத்துப் பணிப்பெண்கள், உன்னைப் பற்றி, விளையாட்டாக, தங்களிடையே இப்படி ஸம்பாணிப்பர் - ஒருத்தி: "மகாலக்ஷ்மியின் திருவடிச் செம்பஞ்சக் குழம்பைத் தன் நெற்றியிலே பொட்டாக வைத்திருப்பவன் காலடியிலே இவன் இருக்கிறான்" என்பான்..மற்றவரோ "பார்வதியின் பாதாரவிந்தத்தின் செம்பஞ்சக் குழம்பை, தனம் என என்னும் புருஷன் இவன் காலடியிலே!" ...அம்மம்மா! இவனுக்குத்தான் எத்தனை புருஷர்கள்?..இதையெல்லாம் கேட்கும் நீ சிரித்துக் கொள்கிறாய், உன் முத்தின் ஒளியால்.

மனி பாதுகே! ஸ்ரீபதலாக்ஷ்யா திலகித: தேவ: தே உபர்யேவ ஸமாலக்ஷ்யதே = மனி பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் திருவடிச் செம்பஞ்சக்குழம்பினால், திலகம் இட்டுள்ள பெருமாள், உன்னுடைய மேலே காணப்படுகிறார்; கெளரீ பாதஸ்ரோஜ யாவக தநீ, மூலே ஸமாலக்ஷ்யதே = பார்வதியின் திருவடி செம்பஞ்சக் குழம்பை பண்மாக (தனமாக)க் கருதும் ஒருவன், உனக்குக் கீழே காணப்படுகிறார்; இத்ததம், சுத்தாந்த சேஷஜேநே = இப்படியெல்லாம், அந்தப்புரத்து வேலைக்காரப் பெண்கள்; துர்மதாத் ஜல்பதி, தவம் = கர்வத்துடன் பேசுவதை, நீ; முக்தா மழுகச்சலாத் = உன் முத்துக்களின் காந்தி எனும் வ்யாஜத்தால்; ப்ரஹஸிதா ப்ராய: = சிரிக்கிறாய்.

660. ரங்கேச சரணரக்ஷா ஸா மே விததாது சாச்வதீம் சுத்திம்|
யந்மெளக்திகப்ரபாபி: சுவேதத்வீபமிவ ஸஹ்யஜாத்வீபம்||

தனது முத்தொளி வெள்ளத்தால் ஸ்ரீரங்கத்தை, ஒரு "சுவேத த்வீபம்" போல ஆக்கும், அந்தப் பாதுகைகள் அடியேனுக்கு, ஸ்திரமான சுத்தியைத் தர வேண்டும்.

ஸா, ரங்கேச சரணரக்ஷா = அந்த, ரங்கநாதனின் திருவடிகளை ரக்ஷிக்கும் பாதுகை; மே, சாச்வதீம் சுத்திம் விததாது = எனக்கு, நிரந்தரமான, சுத்தியைத் தரவேண்டும்; யத் மெளக்திக ப்ரபாபி: ஸஹ்யஜாத்வீபம் சுவேதத்வீபமிவ = எந்தப் பாதுகை, தன் முத்துக்களின் காந்தியால், ஸ்ரீரங்கத்தை, ஒரு சுவேத த்வீபமாகப் பண்ணுகிறதோ.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய, க்ருதிஷ்ண, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, முக்தாபத்ததி: - அஷ்டாதசீ.

19. மரதகபத்ததி

மரகதக் கற்களின் பச்சையை, 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்ததியில்.

661. வந்தே காருத்மதீம் வருத்யா மணிஸ்தோமைச்ச பாதுகாம்|
யயா நிதயம் துளஸ்யேவ ஹரிதத்வம் ப்ரகாச்யதே||

பாதுகை - கருடன் - துளஸி மூன்றுமே மரகதமயம். துளஸி, ஹரி தத்துவத்தை உடையது (பச்சை நிறம்); பாதுகையின் மேல் பச்சை நிற ரத்னங்கள்; பாதுகை கருடனைப் போல, ஹரிதத்துவத்தைப் பிரகாசிக்கப் படுத்துபவை...அந்த மரகத மணிப்பாதுகையை தியானிக்கிறேன்.

வருத்யா, மணிஸ்தோமைச்ச = வேலையினாலும், ரத்னங்களின் கூட்டங்களாலும்; காருத்மதீம் பாதுகாம் வந்தே = கருடன் போல உள்ள, பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்; யயா துளஸ்யேவ, நிதயம் ஹரி தத்வம் ப்ரகாச்யதே = எந்தப் பாதுகையால், துளஸியைப் போன்றே ஹரி தத்துவம் (பெருமாளின் தத்துவம்) நன்கு காணபிக்கப்படுகின்றதோ.

662. ஸவிலாஸகதேஷ்டா ரங்கபர்த்து: த்வதத்நேஷ்டா பஹரிஷ்க்ருதோ கருத்மாந்|
அதிகச்சதி நிர்வருதிம் கதம்சித் நிஜரத்நைஸ் த்வயி பாதுகே! நிவிஷ்டை||

பாதுகே! உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், தனக்கு ஏதும் வேலை இல்லையே என்று கருடன் கவலைப்படுவதில்லை - "உன் மேல் என் ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளனவே" என்று சமாதானம் அடைகிறான்.(மரகதத்தின் தேவதை - கருடன்).

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: த்வதத்நேஷ்டா = பாதுகையே! அரங்கன், உன் அதீனமாக; ஸவிலாஸ கதேஷ்டா = விளையாட்டான ஸஞ்சார வேளைகளில்; பஹரிஷ்க்ருத: கருத்மான் = தான் விடப்பட்ட காரணத்தால் கருத்மான்; த்வயி, நிவிஷ்டை: நிஜ ரத்நை: = உன் மேல் பதித்துள்ள தனது மரகதக்கற்களாலே; நிர்வருதிம் அதிகச்சதி = கொஞ்சம் ஸமாதானம் அடைகிறான்.

663. ஸமயே மணிபாதுகே! முராரே: முஹாரந்த:புரமுக்த சேஷிகாஸ்தே
ஹரிதாந் ஹரிதச்மநாம் மழுகாந் துளஸீபல்லவசங்கயா கூவிபந்தி

மணி பாதுகே! பெருமாள் அந்தப்புரம் சென்றதும், பணிப்பெண்கள் உன் மேல் பதித்துள்ள மரகதக் கற்களை, துளஸிதளம் என நினைத்து, (அர்ச்சனை செய்தபோது விழுந்தலை என) அப்புறப்படுத்த முயல்கின்றனர்.

மணிபாதுகே! முராரே: அந்த: புர முக்த சேஷிகா: தே ஹரிதச்மநாம் ஹரிதாந் மழுகாந்= மணி பாதுகையே! பெருமாளின் அந்தப்புரத்தில் வேலை செய்யும், அசடான வேலைக்காரிகள், உன் மேல் பதித்துள்ள மரகதக் கற்களின், பச்சை நிறத்தால்; துளஸீபல்லவ சங்கயா முஹா: கூவிபந்தி = அவைகளை துளஸி தளம் என நினைத்து அடிக்கடி அப்புறப்படுத்த முயல்கின்றனர்.

664. ஹரிதஸ் ஸஹஸா ஹரிந்மணீநாம் ப்ரபயா ரங்கநரேந்தர பாதரகேடி!
துளஸீதளஸம்பதும் ததாதி த்வயி பக்ஞதை: நிவிது: ப்ரஸுந்ராசி:

அரங்களின் பாதரகேடி! உன் மீதுள்ள மரகதங்களின் காந்தியால், பெருமானுக்கு அர்ச்சிக்கும் அனைத்து மலர்களும், துளஸி தளமாகக் காட்சி தருகின்றன.

ரங்கநரேந்தர பாதரகேடி! தவயி = அரங்கனின் பாதுகையே! உன்னுடைய; ஹரிந் மணீநாம் ப்ரபயா, ஸஹஸா ஹரித: = பச்சை ரத்னங்களின் காந்தியால், உடனே பச்சையாகும்; பக்தை: நிஹித: = பக்தர்களால் அர்ப்பிக்கப்பட்ட; ப்ரஸுநராசி: துளை தள = மல்லிகை முதலான மலர்கள், துளை தளமாக; ஸம்பதம் ததாதி = காட்சி தருகின்றன.

665. ப்ரஸாதயந்தீ மணிபாதுகே! தவம் விகோடிபயோகேந விஹாரவேளாம்
ஹரிந்மனோஜ்ஞா ஹரிகாந்திலிந்தோ: ஸந்த்ருச்சேல சைவல மஞ்ஜரீவ

ரங்கநாதனின் பாதுகே! இனிய மரகத ரத்னங்களுடன் கூடியவளாய், நீ, பெருமாள் ஸஞ்சார காலங்களில், திருவடிகளை உன்மீது வைப்பதால் ஸந்தோஷம் அடைந்து, அந்த அழகு ஸழுத்திரத்திற்கு, வேலம்பாசிக் கொத்து போல (*herbal cleaner*) விளங்குகிறாய்.

மணிபாதுகே! ஹரிந்மனோஜ்ஞா = மணிபாதுகையே! பச்சைக்கற்களால் இன்பமாயும்; விஹார வேளா விகோடிபயோகேந ப்ரஸாதயந்தீ, தவம் = (பெருமாளின்) ஸஞ்சார வேளைகளில் திருவடிகளை உன் மேல் வைப்பதால் ஏற்படும் ஸந்தோஷமடையும் நீ; ஹரிகாந்தி ஸிந்தோ: = பெருமாளாகிற அழகுக்கடலுக்கு; சைவல மஞ்ஜரீவ ஸந்த்ருச்சேல = வேலம்பாசி போல காணப்படுகிறாய்.

666. பத்தநாளி ரங்கேச்வர பாதரகேடி! ஹரிந்மணீநாம் ப்ரபயா ஸ்புரந்த்யா
குடாபதேஷூ ச்ருதிஸூந்தரீணாம் மாங்கள்யதூர்வாங்குரமால்ய பங்க்திம்

பாதரகேடி! உன்னைச் சேவிக்கும் வேத மாதர்களின் சிரஸ்லிலே, நீ மங்கலகரமான அருகம்புல் மாலையை அணிவிப்பதுபோல் உள்ளது - உன் மரகதக்கற்களின் ஒளி.

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! ஹரிந் மணீநாம் ஸ்புரந்த்யா ப்ரபயா = அரங்கனின் பாதுகே! மரகத மணிகள் வீசும் காந்தியால், நீ, (உன்னை லேவிக்கும்); ச்ருதிஸூந்தரீணாம் குடாபதேஷூ = வேத ஸ்தரீகளின் தலைகளிலே; மாங்கள்ய தூர்வாங்குரமால்ய = மங்கலமான, அருகம்புல் மாலையை; பங்க்திம் பத்தநாளி = வரிசையாக, உண்டு பண்ணுவது போல் இருக்கிறது.

667. அச்சேத்யரஸ்விநியதை: கடிதா ஹரித்பி:
ஸத்வர்த்தமநா கதிமதீ மணிபாதரகேடி!
ஸந்த்ருச்சேல ஸவித்ருமண்டலமத்ய பாஜ:;
ரங்கேச்வரஸ்ய ரதஸம்பதிவாபரா தவம்

மணி பாதரகேடி! உன்மேல் உயர்ந்த ஒளி வீசும் மரகதக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டு உள்ளன... அவை கயிறுகள் போல இருக்கின்றன...நீ ஸஅர்யன் போலவும், பெருமாள் ஸஅர்யமண்டலத்திலே எழுந்தருளியிருப்பது போலவும் அறிகிறேன்.

மணிபாதரகேடி! அச்சேத்ய = மணிபாதுகே! நடுவே துண்டிக்கப்படாத; ரச்மி நியதை: ஹரித்பி: கடிதா = கிரணங்களால் தவறாத, மரகதக்கற்களோடு சேர்க்கப்பட்டும்; ஸத்வர்த்தமநா கதிமதீ, தவம் = நல்ல பாதையிலே ஸஞ்சாரம் உள்ள நீ; ஸவித்ருமண்டல மத்ய பாஜ: = ஸஅர்யமண்டலத்தின் நடுவே உள்ள; அபரா ரத ஸம்பதிவ ஸந்த்ருச்சேல = வேறான, தேர் போல, காணப்படுகிறாய்.

668. ச்யாமாயமாந் நிகமாந்தவனோப கண்ட்டா:
 ஸ்தாநே பதாவுநி! ஹரிந்மணையஸ் த்வதீயா:
 பர்யந்த சாத்வலவதீம் ப்ரதயந்தி நிதயம்
 நாராயணஸ்ய ருசிராம் நகரச்விகங்காம்

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி விரல்களின் நகங்கள் நீண்டு - கங்கையோ என்னும்படி வெண்மை நிறம் கொண்டவை...உன் மரகதக் கற்களின் ஒளி கங்கை பாயும் பிரதேசத்தில் உள்ள பசும்புல் தரையைப் போல் இருக்கிறது.

பதாவுநி! ச்யாமாயமாந் = பாதுகையே! கறுமை நிறம் கொண்ட; நிகமாந்த வந் உபகண்டா: = உபநிடதமெனும் காடுகளின் அருகே உள்ள; த்வதீயா: ஹரிந்மணைய: = உனது, மரகதக்கற்கள்; ருசிராம் நாராயணஸ்ய = இன்பமான, பெருமாளுடைய (திருவடி); நக ரசுமி கங்காம், நிதயம் = நகங்களின் காந்தியாகிற கங்கையை, எப்போதும்; பர்யந்த சாத்வலவதீம் = அடைந்துள்ள பச்சைப்புல் தரையாக; ப்ரதயந்தி ஸ்தாநே = காண்பிக்கின்றன - இது பொருத்தமே.

669. உத்திச்ய காமபி கதிம் மணிபாதரகேஷ!
 ரங்கேச்வரஸ்ய சரணே விநிவேசிதாத்மா
 ப்ராயோ ஹரிந்மணிருசா த்ருடபக்திபந்தா
 ப்ராதுஷ்கரோதி பவதீ துளஸீவநாநி

பாதுகே! பெருமாள் உன்னை அனிந்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கும்போது, உன் மரகதக்கற்களின் காந்தி, நற்கதி அடைய திடமான பக்தி செய்வோர், ஒரு துளஸிப் பாத்தியை அமைத்தது போல் இருக்கிறது.

மணிபாதரகேஷ! பவதீ ஹரிந் மணிருசா, ப்ராய: = மணிபாதுகையே! நீ மரகதக் கற்களின் காந்தியால், அனேகமாய்; துளஸீவநாநி ப்ராதுஷ்கரோதி = துளஸித்தோட்டங்களை பிரகாசப்படுத்துகிறாய்; காமபி கதிம் உத்திச்ய ரங்கேச்வரஸ்ய சரணே = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத உயர்ந்த கதியை உத்தேசித்து, பெருமாளின் திருவடிகளில்; த்ருட பக்தி பந்தா = திடமான பக்தி செலுத்துவோர்; விநிவேசித ஆத்மா = (தமது) ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தது போல.

(பெருமாளிடம் சரணாகதி பண்ணி, பூமியிலிருக்கும் காலத்தில் துளஸித் தோட்டம் அமைத்தல் போல).

670. ஸேவார்த்ததம் ஆகதவதாம் த்ரிதேசச்வராணாம்
 சூடாமணிப்ரகரசாலிஷா மெளனிஷா தவம்
 ஸம்வர்த்தயஸ்யஸ்ரமர்த்தந் பாதரகேஷ!
 ஸ்வேநாசம் கர்ப்பமஹஸா சுகபங்க்திசோபாம்

பெருமாளின் பாதுகையே! தேவர் தலைவர்கள் வந்து உன்னை வணங்கி நிற்க, அவர்கள் சிரஸ்லிலே உன்னைச் சாற்றுவம், உன் மரகத மணிகளின் காந்தி, பயிர் மீது வரிசையாகக் கிளிகள் உட்கார்ந்துள்ளதைப் போல இருக்கிறது... (தேவர்களின் கிர்டங்களில் உள்ள ரத்னங்களின் ஒளி நெற்கதிர்கள் போலே).

அஸ்ர மர்த்தந பாதரகேஷ! = அஸ்ரர்களைச் சம்ஹரிக்கும் பெருமாளின் பாதுகே!; ஸேவார்த்தம் ஆகதவதாம் = பெருமாளைச் சேவிக்க வந்துள்ள; த்ரிதேசச்வராணாம் சூடாமணி = தேவர் தலைவர்களின், ரத்னங்களின்; ப்ரகர சாலிஷா மெளனிஷா = கூட்டத்தால் (பழுத்த நெற்கதிர்கள் போன்ற) கிர்டங்களிலே; தவம், ஸ்வேந அஸ் கர்ப்ப = நீ, உன் பச்சை

ரத்னங்களின்; மஹூஸா சுகபங்க்தி சோபாம் ஸம்வர்த்தயலி = காந்தியால், கிளிகளின் வரிசையின் அழகைச் செய்கிறாய்.

671. தரபரினத தூர்வா வல்லரீ நிர்விசேஷ:
 மரதக சுகலாநாம் மாம்ஸலைரம்சஜாலை:
 பசுபதிவித்ருதா த்வம் தஸ்ய பாணென நிஷண்ணம்
 மதுரிபுதரகேடி! வஞ்சயஸ்யேன சாபம்

பெருமாளின் பாதுகே! வணங்கி நிற்கும் சிவனின் சிரஸ்னிலே உன்னை வைக்கும்போது, உன் மரகதங்களின் சோபை, அருகம்புல் போலத்தோன்றவும், சிவன் கையிலே உள்ள மான்குட்டி அதை மேய முயற்சிக்கிறது.

மதுரிபு பதரகேடி! பசுபதி வித்ருதா, த்வம், தர பரினத தூர்வா வல்லரீ நிர்விசேஷ:
 மாம்ஸளை: = மது என்ற அஸ்ரானுக்குச் சத்துருவான பெருமாளின் பாதுகையே! சிவனால் தூக்கப்படும் நீ, அப்போதுதான் முளைத்த அருகம்புல்ஸலவிட, பேதமில்லாத, பருத்த; மரதக சுகலாநாம் அம்சஜாலை: = மரகதக்கற்களின் துணுக்குகளின் (bits) கூட்டத்தால்; தஸ்ய பாணென நிஷண்ணம் ஏன் சாபம் வஞ்சயலி = சிவனின் கையிலே உள்ள மான்குட்டியை, ஏமாற்றுகிறாய்.

672. ஹரிசரணஸ்ரோஜந்யாஸ யோக்யம் பவத்யா:
 ப்ரகுணமிலவுந்தயோ வர்ணலாபம் துளஸ்ய:
 ப்ரதிதிநம் உபஹாரை: பாதுகே! தாவகாநாம்
 மரதக சுகலாநாம் ஆச்யந்தே மழுகாந்

பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடிகளிலே அர்ச்சிக்கப்படும் துளஸி தளங்களும் பச்சை நிறம் கொண்டவையே!...எனினும், அவைகள், உனது மரகத மணிகளின் சோபை, தங்களுக்கு இல்லையே எனவும் ஏங்குகின்றன.

பாதுகே! துளஸ்ய: ஹரிசரண = பாதுகே! துளஸி தளங்கள், பெருமாளின்; ஸரோஜ ந்யாஸ யோக்யம் = திருவடித்தாமரைகளிலே வைக்கத்தக்க; ப்ரகுணம் பவத்யா: வர்ணலாபம் = மிக உயர்ந்த பேற்றை உடைய, உனது நிறத்தை அடைய; அபிலஷிந்த்ய: ப்ரதிதிநம் = ஆசைப்பட்டவையாய், தினமும்; உபஹாரை: தாவகாநாம் = (தங்கள் தளங்களாகிற) உபகாரங்களுடன் உனது; மரதக சுகலாநாம் மழுகாந் ஆச்யந்தே = மரகதக் கற்களின் துணுக்குகளை (ஒளியை) சரணம் அடைகின்றன.

673. ஹரிதமணிமழுகை: அஞ்சிதாத்யாத்மகந்தை:
 திசிலி சரணரகேடி! ஜாதகெளதூஹலா த்வம்
 தநுஜமதநலீலாதாரிகாணாம் உதாராம்
 தமநகதள பங்கதிம் தேவி! மெளெள சுருதீநாம்

சரணரகேடி! தேவி! வேதங்கள் பெருமாளின் விளையாட்டுப் பாவைகள் - உனது மரகதக்கற்களின் சோபையால், நீ, வேத மாதர்களை, மருக்கொழுந்து மாலைகளால் கெளரவப்படுத்துகிறாய் போலும்!

தேவி! சரண ரகேடி! தநுஜ மதந லீலாதாரிகாணாம் சுருதீநாம் மெளெளை, த்வம் = தேவி! பாதுகே! அஸ்ரர்களைச் சம்ஹாரிக்கும் பெருமாளுடைய, விளையாட்டுக்குழந்தைகள் போன்ற வேதங்களின் தலையிலே, நீ; ஜாத கெளதூஹலா, அஞ்சித அத்யாத்ம, கந்தை: ஹரிதமணி மழுகை: = ஸந்தோஷம் அடைந்தவளாக, உபநிஷத்துக்களால் அடையப்பட்ட வாஸனைகளால்;

தமந் கதள் பங்க்திம் திசலி = உனது மரகதங்களின் காந்தியால், மருக்கொழுந்து வரிசைகளைக் கொடுக்கிறாய்.

674. அதிகதபறூசாகை: அச்மகர்ப்பரஸுதை:

மதுரிபுதரகேஷ! மேசகைரம்சஜாலை:

அநிதரசரணாநாம் நூநம் ஆரண்யகாநாம்

கிமிபி ஜநயலி தவம் கீசகாரண்யதூர்க்கம்

பெருமாளின் பாதுகையே! உன் மரகதக் கற்களின் ஒனி, ஒரு பச்சை மூங்கில் காட்டைப் போல இருக்கிறது... இது போன்ற அரணில், வேறு கதியற்ற அரண்யவாளிகளும், அரண்யகம் எனும் வேதங்களும் பத்திரமாக இருக்க முடிகிறது.

மதுரிபு பதரகேஷ! மேசகை: = பெருமாளின் பாதுகே! கறுப்பாக உள்ள; அச்ம கர்ப்ப ப்ரஸுதை: = பச்சைக்கற்கள் (Dark Green) உண்டு பண்ணும்; அம்ச ஜாலை: தவம் = ஒளிக்கதிர்களின் கூட்டங்களால், நீ; கிமிபி கீசகாரண்யதூர்க்கம் = விவரிக்கமுடியாத ஒரு மூங்கில் காடாகிற கோட்டையை; ஜநயலி, நூநம் = உண்டுபண்ணுகிறாய்..நிச்சயம்; அநிதரசரணாநாம், பறூசாகை: ஆரண்யகாநாம் அதிகத: = வேறு கதியற்றவர்களும் - மற்றும் பல சாகைகளைக் கொண்ட அரண்யகமும் (வேதம்); (உன்னை) அடைகின்றன.

675. ப்ரசரநிகமசாகாம் பாதுகே! ரங்கினை தவாம்

சரணநக மழுகை: சாருபுஷ்பாநுபந்தாம்

மரதகதளர்ம்யாம் மந்மஹே ஸஞ்சரந்தீம்

கநகஸரிதநாபே காஞ்சித் உத்யாநலக்ஷ்மீம்

பாதுகே! காவேரியின் கரையிலே நீ ஒரு "உத்யான லக்ஷ்மி" யாகத் தோற்றம் அனிக்கிறாய்... வேத சாகைகளாகிற கிளைகள் - பெருமாளின் திருவடி நகங்களாகிற புஷ்பங்கள் - உன் மரகதங்களாகிற பச்சைத் தளிர்கள்.

பாதுகே! ப்ரசர நிகம சாகாம் = பாதுகையே! அதிகமான வேத பாகங்களாகிற கிளைகளையும் (branches); ரங்கினை: சரண நக மழுகை: சாரு புஷ்பாநுபந்தாம், மரதக = அரங்களின் திருவடி நகங்களின் காந்தியாகிற அழிகிய மலர்களையும் - பச்சை நிரக்கற்களின் ஒளியால்; தள ரம்யாம், கநகஸரித் அநாபே, ஸஞ்சரந்தீம் தவாம் காஞ்சித் உத்யான லக்ஷ்மீம் மந்மஹே = இலைகளின் அழகையும் உடைத்தாய், காவேரிக்கரை அருகே ஸஞ்சரிக்கும் உன்னை ஓர் "உத்யான லக்ஷ்மியாக" நினைக்கிறோம்.

676. நககிரணநிகாயை: நித்யம் ஆவிர்ம்ருணாளே

மஹிதரஸவிசேஷே மேசகை: அம்சிலிஸ்தே

பரிகலயலி ரம்யாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:

பதகமலஸமீபே பத்மிநீபத்ரபங்க்திம்

பாதுகே! நான் உன்னை இப்படியாகவும் பார்க்கிறேன். நீ ஒரு தாமரைத் தடாகம் - பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் நகங்களின் ஒனி - தாமரையின் தண்டு; திருவடி யே - தாமரை மலர் - உன் மரகதங்களின் ஒனி - தாமரை இலைகள்.

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: நக கிரண நிகாயை: நித்யம் ஆவி: ம்ருணாளே = பாதுகையே! அரங்களின் திருவடி நகங்களின் ஒளிக்கூட்டங்களால், எப்போதும் பிரகாசிக்கும் தாமரை; மஹித ரஸ விசேஷை: ரங்கபர்த்து:பத கமல ஸமீபே, தே மேசகை: = தண்டுடனும் கொண்டாடப்படுகிற உயர்ந்த ஸந்தோஷத்துடன், அரங்களின் திருவடித்தாமரைகளின்

அருகிலே உன் பச்சைக் கற்களின் ஒளியால்; அம்சுபி: ரம்யாம் பத்மிந் பத்ர பங்க்திம் பரிகலயலி = அழகான, தாமரை இலைகளின் வரிசையை உண்டாக்குகிறாய்.

677. அநிமிஷுவதீதாம் ஆர்த்தநாதோபசாந்த்யை
த்வயி விநிவீதபாதே லீலா ரங்கநாதே!
தத்தி சரணரகேஷ தைத்யஸௌதாநி நூநம்
மரதகருசிபிஸ் தே மங்கூஷா தூர்வாங்குராணி

பாதுகையே! தேவ மாதர் ரக்ஷணம் கோரிப் பெருமாளிடம் முறையிடவும், அஸர்ரகளை, ஸ்மஹாரம் செய்ய, அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, புறப்படுகிறார்.... அந்த கூடணமே, என்ன ஆகிறது என்பதை, உன் மேல் பதித்துள்ள மரகதங்களின் ஒளி காட்டுகிறது. (அஸர்ரகளின் மாளிகைகளில் புல் முளைத்து விட்டது என்பதையே).

சரண ரகேஷ! ரங்கநாதே = பாதுகே! ரங்கநாதன்; அநிமிஷ யுவதீநாம் ஆர்த்தநாதோபசாந்த்யை, த்வயி, லீலா விநிவீத = தேவ ஸ்த்ரீகளின், வருத்தத்துடன் கூடிய குரலைப் போக்க, உன்னிடம், விளையாட்டாகவே; பாதே மங்கூஷா தைத்ய ஸௌதாநி, தே மரதகருசிபி: = திருவடிகளை வைத்தவுடனே, அஸர மாளிகை உப்பரிகைகளில், உனது மரகதங்களின் ஒளியால்; தூர்வாங்குராணி தத்தி நூநம் = புல் முளைகளைத் தரிக்கின்றன. நிச்சயம்.

678. விபுலதமமஹோபி: வீததோஷாநுஷங்கம்
விலஸதுபரிநெல்யம் தேவி! விஷ்ணோ: பதம் தத்
ப்ர்நுதுமரதகத்ருச்யாம் ப்ராப்ய பாதாவநி! த்வாம்
ப்ரகடயதி ஸமந்தாத் ஸம்ப்ரயோகம் ஹரித்பி:

தேவி! உன்னைப் பெருமாள் சாற்றிக் கொள்ளும்போது, உன் மேல் பதித்துள்ள, மரகதக் கற்களின் சோபையால், ஆகாயமே பச்சை நிறமாக மாறுகிறது.

தேவி! பாதாவநி! ப்ர்நுது மரதக = தேவி! பாதுகே! பருத்துள்ள, மரகத மணிகளால்; த்ருச்யாம் த்வாம் ப்ராப்ய = பார்க்க இன்பமாக உள்ள உன்னை அடைந்து; ஸமந்தாத் ஹரித்பி: ஸம்ப்ரயோகம் விபுலதமம் மஹோபி: = நாலுபுறமும், மரகதக் கற்களால், சூழப்பட்டு மிக அதிகமான, காந்தியால்; வீத தோஷாநுஷங்கம் விலஸத் = குற்றங்கள் அகற்றப்பட்டு மிளிர்கின்றதும்; உபரி நைல்யம், தத் விஷ்ணோ: பதம் ப்ரகடயதி = மேற்புறம், கறுமை நிறத்துடனான, அந்த விஷ்ணுபதம் (ஆகாயம்) பிரகாசப்படுத்தப்படும்.

679. பத்மாபூம்யோ: ப்ரணயஸரணிர் யத்ர பர்யாயஹீநா
யத்ஸம்ஸர்காத் அநகசரிதா: பாதுகே! காம சாரா:
தாராஸக்தம் தமிழ தருணம் ப்ரீணயந்தே ஜூத்ய:
நித்யச்யாமாஸ்தவ மரதகை: நூநம் ஆம்நாயவாச:

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மி - பூமாதேவி இவர்கள் பெருமாளிடம் அளவற்ற பிரேமை கொண்டவர்கள்...பிராட்டிமார்களிடம், போகங்களில் ஈடுபாடு உடைய, நித்ய யுவாவான அந்தப் பரம புருஷனை, வேத வார்த்தைகள் புகழ்கின்றன....வேதங்கள் அநாதியானவை அன்றோ! (i.e.) மூத்த கிழங்கள்.... எனவே, நீ உன் மரகதப் பச்சையால், அந்த வேதங்களை நித்ய யுவதிகளாக்கி, பெருமாளை ரசிக்கப் பண்ணுகிறாய்.

பாதுகே! பத்மா, பூம்யோ: = பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மி - பூமாதேவியின்; ப்ரணய ஸரணி: யத்ர பர்யாயலீநா = ஸ்நேகத்தின் வழியே, ஸமமில்லாததும்; காமசாரா: யத் ஸம்ஸர்காத் அநக சரிதா: தாராஸ்க்தம் = தன்னிச்சையாக நடப்பதால் (பெருமானுடன்) சேர்ந்ததால், தோஷமற்ற செயல்களையுடைய ப்ரணவ ஸ்வருபியான; தம் தருணம், ஜரத்ய: = அந்த யுவாவை (பெருமாளை) கிழவிகளான; ஆம்நாயவாச: தவ மரதகை: = வேத வார்த்தைகள், உனது மரகத ஒளியால்; நித்ய ச்யாமா: ப்ரீணயந்தே இவ = எப்போதும், கறுமை (Dark Green) நிறம் கூடின பெண்களாய், ஸந்தோஷப்படுத்துவர்.

680. ஸ்தலகமலிநீவ காசித் சரணாவநிபி பாளி கமல வாளிந்யா:
யந்மரதகதளமத்யே ய: கச்சிதஸௌ ஸமீக்ஷ்யதே சௌரி:

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மி தாமரை மலரை விரும்பி, அதிலே இருப்பவள்...உன் மீது பதித்துள்ள, மரகதங்களின் ஒளியால், நீ ஒரு நிலத்தாமரைக் காடு போல காண்கிறாய்...உன் மரகதம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தாமரை இலை... ஒரு கொடி மேல் நோக்கி உள்ளதே - அதுவே எம்பெருமான்.

சரணாவநி! கமல வாளிந்யா: காசித் ஸ்தல கமலிநீவ பாளி = பாதுகையே! (நீ) தாமரை மலரில் வளிக்கும் மகாலக்ஷ்மிக்கு, இன்னதென்று சொல்ல முடியாத, நிலத்தாமரைக் காடாக விளங்குகிறாய்; யத் மரதக தள மத்யே கச்சித அஸௌ சௌரி: ஸமீக்ஷ்யதே = எந்த உனது, பச்சை இலைகளின் நடுவே ஒரு இலையாக, இந்த பெருமாள் காணப்படுகிறார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, மரதகபத்ததி: - ஏகோநவிம்ஶே.

20. இந்தரீல் பத்ததி

இந்திர நீலம் (Sapphaire) பற்றி சுவையுடன் 30 சுலோகங்களால் வர்ணனைகள் செய்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியிலே.

681. ஹரினா ஹரிநீலைச்ச ப்ரதியத்நவதீம் ஸதா|
அயத்நலப்பயநிர்வாணாம் ஆச்ரயே மணிபாதுகாம்||

ஞான/பக்தி யோகாதிகளில் ப்ரயாஸையின்றியே, முக்தியைப் பெற்றுத்தரக்கூடிய மணி பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்...அந்த மணி பாதுகைக்கு அலங்காரம் கிடைப்பது, ஹரியாலும்/ஹரிநீல் ரத்னங்களாலும்.

ஹரினா, ஹரிநீலைச்ச = பெருமாளாலும், இந்திர நீலக்கற்களாலும்; ஸதா ப்ரதியத்நவதீம் = எப்போதும், அலங்காரத்தை அடைபவனும்; அயத்ந லப்ய நிர்வாணாம் = பிரயாஸையே இன்றி, மோகூம் பெற்றுத்தரக்கூடிய; மணிபாதுகாம் ஆச்ரயே = மணி பாதுகையைச் சரண் அடைகிறேன்.

682. ஹரிரத்ந மர்சயஸ் தவைதே நவநீலீஸ நிர்விசேஷவர்ணா:|
ச்ருதிமூர்த்தநி சௌரிபாதரகேடி! பலிதாநுத்பவ பேஷஜம் பவந்தி||

பாதுகையே! உனது இந்திர நீலங்களின் ஒளி அவிரிச்சாயம் போன்றது. (*Herbal Dye*) - வேதங்களின் சிரஸ்லிலே நீ அமர்வதால், இந்தச் சாயம் பட்டு, தொன்மையான அவர்களது தலை நரைக்கவே இல்லையோ?

சௌரி பாதரகேடி! தவ நீலீஸ நிர்விசேஷ வர்ண, ஹரிரத்ந = பெருமாளின் பாதுகே! உன்னுடைய அவிரிச்சாயத்தை விட, பேதமில்லாத நிறம் கொண்ட இந்திர நீலங்களின்; மர்சய: ச்ருதிமூர்த்தநி = காந்தி, வேதங்களின் சிரஸ்லிலே; பலித அநுத்பவ = நரை உண்டாகாமலிருக்க; பேஷஜம் பவந்தி = மருந்தாக ஆகின்றன.

683. அளகரிவ பிம்பிதை: ச்ருதீநாம்
ஹரிநீலை: ஸ்ருஜலி த்வம் உந்மயைகை:|
கமலாதயிதஸ்ய பாதரகேடி!
கருணோதந்வதி சைவலப்ரரோஹாந்||

பாதுகே! நீ, ரங்கநாதனின் தயை எனும் கடவிலே, உனது இந்திர நீலக்கற்களின் காந்தியாலே, பாசிக்கொத்தின் முளைகளை உண்டு பண்ணுகிறாய்... (மற்றும்) உன்னை ஸேவிக்கும் வேத மாதர்களின் கூந்தல் ப்ரதிபலிப்பாகவும் தோன்றுகிறது.

பாதரகேடி! த்வம் உந்மயைகை: = பாதுகையே! நீ அதிகமான ஒளியை வீசும்; ஹரிநீலை: கமலாதயிதஸ்ய = இந்திர நீலங்களால், மகாலக்ஷ்மியின் கணவனான பெருமாளின்; கருணா உதந்வதி சைவல ப்ரரோஹாந் = தயை என்ற கடவிலே, பாசிக்கொத்தின் முளைகளை; ஸ்ருஜலி...ச்ருதீநாம் அளகை: பிம்பிதை: இவ = உண்டுபண்ணுகிறாய்... (மற்றும்) வேத மாதர்களின் கேசம் (தலை மயிர்) ப்ரதிபலிப்பு போலும் உள்ளது.

684. அநகைர் ஹரிந்லபத்தீநாம்
 ப்ரதமானைர் மணிபாதுகே மழுகை: |
 அதர்குருவே ரதாங்கபாணே:
 அமிதாம் ஊர்த்தவம் அவஸ்திதஸ்ய காந்திம்||

மணிபாதுகையே! உன் மேல் எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளின் மேனி நிறம் ச்யாமள வண்ணம் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே... உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி, அந்த ச்யாமள வண்ணத்தை வெளிறியதித்துக் காட்டுகிறது.

மணி பாதுகே! அநகை: ப்ரதமானை: ஹரிந்ல பத்ததீநாம் மழுகை: = மணி பாதுகே! குற்றமற்றவைகளும், எங்கும் பரவும், இந்திரநீலக்கற்களின் வரிசைகளின் காந்திகளால்; ஊர்த்தவம் அவஸ்திதஸ்ய = உன் மேல் எழுந்தருளியுள்ள; ரதாங்கபாணே: அமிதாம் = பெருமாளின், எல்லையற்றதான்; காந்திம் (தவம்) அதர்குருவே = அழகை (நீ) இளப்பமாக்குகிறாய்.

685. சரணாவநி! பாதி ஸஹ்யகந்யா
 ஹரிநீலத்யுதிபிஸ் தவாநுவித்தா|
 வஸாதேவ ஸாதஸ்ய ரங்கவ்ருத்தே:
 யமுநேவ ஸ்வயம் ஆகதா ஸமீபம்||

பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளியால், காவேரி கறுமை நிறம் கொண்டவளாய்க் காணப்படுகிறாள்...அது, யழுனையே, கண்ணனைத் தேடிக் கொண்டு, இங்கே வந்து விட்டாலோ, என ஜயம் தோன்றுகிறது.

சரணாவநி! தவ ஹரிந்ல த்யுதிபி: அநுவித்தா, ஸஹ்யகந்யா = பாதுகையே! உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் காந்தியால் காணப்படும் காவேரி; ரங்கவ்ருத்தே: வஸாதேவ ஸாதஸ்ய ஸமீபம் = ரங்கவிமானத்தில் வளிக்கும், வஸாதேவரின் பிள்ளையான கண்ணனைத் தேடி; ஸ்வயம் ஆகதா யமுநேவ பாதி = தானே வந்துள்ள யழுனை போலக் காணப்படுகிறது.

686. அவதீரித தேவதாந்தராணாம்
 அநகைஸ் தவம் மணிபாதுகே! மழுகை:
 ஹரிநீல ஸமுத்பவைர் விதத்ஸே
 ஹரிஸாருப்யம் அயத்நதோ ஜநாநாம்||

மணி பாதுகே! "ஸாருப்யம்" (ரூபத்தில் ஒற்றுமை) என்ற உயர்ந்த மோக்ஷி நிலையை, எம்பெருமான் - வேறு தேவதையை மனத்தாலும் நினைக்காத பரமை காந்திகளுக்கு மட்டும்தான் வழங்குவார் என்பர்... உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் காந்தி, உன்னைச் சேவிக்கும் அனைத்து மக்களுக்கும் அந்த உயர்ந்த நிலையைத் தருகிறதே! எப்படி? (பகவானின் நிறம் ச்யாமளம்)

மணி பாதுகே! அநகை: = மணி பாதுகையே! குற்றமே இல்லாத; ஹரிநீல ஸமுத்பவை: மழுகை: = இந்திர நீல மணிகள் ஏற்படுத்தும் காந்திகளால்; தவம் தேவதாந்தராணாம் அவதீரித ஜநாநாம் ஹரிஸாருப்யம் அயத்நத: விதத்ஸே = நீ, பெருமாளைத்தவிர, வேறு தேவதைகளை தள்ளிவிடும் மக்களுக்கு, பெருமாளைபோன்றே, உருவ ஒற்றுமையை (Here Black Colour) பிரயாசையின்றி ஏற்படுத்துவாய்.

687. நேத்ரேஷா பும்ஸாம் தவ பாதரகேஷ!

நீலாசம்பாஸா நிஹிதாஞ்ஜேநஷா
ச்ரியா ஸமம் ஸம்சரிதரங்க கோச:
நிதி: ஸ்வயம் வ்யக்திம் உபைதி நித்யம்||

பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளி, ஜனங்களுக்கு மை போல இருக்கிறது... அதனால்தான், புதையல் போன்ற ஸ்ரீங்கநாதனை அவர்கள் ஸேவிக்க முடிகிறது.

பாதரகேஷ! தவ நீலாசம்பாஸா பும்ஸாம் நேத்ரேஷா = பாதுகையே! உனது இந்திர நீல மணிகளின் காந்தியினால், மனிதர்களுக்கு, கண்களிலே; நிஹித அஞ்ஜேநஷா, ஸம்சரித = இடப்பட்டுள்ள மையை அடைந்து; ரங்க கோச: நிதி: = ரங்கவிமானத்திலே, பெட்டியிலே உள்ள புதையலை; ச்ரியா ஸமம் நித்யம் = மகாலக்ஷ்மியுடன் கூட, எப்போதும்; ஸ்வயம் வ்யக்திம் உபைதி = தானாகவே பார்க்கும் பிரகாசத்தை அடைகிறது.

688. அபங்குராம் அச்யத பாதரகேஷ!

மாந்யாம் மஹாநீலரூசிம் த்வதீயாம்|
நி:சேரேயஸ்த்வார கவாடிகாயா:
ஸங்கே ஸமுத்பாடந குஞ்சிகாம் ந:||

அச்யதனின் பாதுகையே! குறைவே இல்லாததும், கொண்டாடப்படவேண்டியதுமான, உனது இந்திர நீலங்களின் காந்தி, எங்களுக்கு, மோகஷத்தின் வாசலின் கதவிற்கு இரு திறவுகோலாக இருப்பதாக நினைக்கிறேன்.

அச்யத பாதரகேஷ! அபங்குராம் = பெருமாளின் பாதுகே! குறைவற்றதும்; மாந்யாம் த்வதீயாம் = கொண்டாடப்படத்தக்கதுமான, உன்னுடைய; மஹாநீல ரூசிம், ந: = இந்திரநீல மணிகளின் காந்தி, எங்களுக்கு; நி:சேரேயஸ்த்வார கவாடிகாயா: = மோகஷத்தின் வாயிலின், கதவுகளை; ஸமுத்பாடந குஞ்சிகாம் ஸங்கே = திறக்கும் திறவுகோலாக நினைக்கிறேன்.

689. ஜீவயத்யம்ருதவர்ஷிணீ ப்ரஜா: தாவக் தநுஜவைரி பாதுகே!

கோரஸ்மஸ்ரண கர்மநாசிநீ காளிகேவ ஹரி நீலபத்ததி:||

பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி - நீருண்ட மேகம் போல உள்ளது... ஸம்ஸாரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு, வேட்கையைத் தீர்க்கும் மழை போன்று குளிர்ச்சியைத் தருகிறது.

தநுஜவைரி பாதுகே! = அஸ்ரர்களின் எதிரியான பெருமாளின் பாதுகையே! தாவக் ஹரிநீல பத்ததி: = உன்னுடைய, இந்திர நீலங்களின் வரிசை; காளிகேவ, ப்ரஜா: = நீருண்ட மேகம் போல, ஜனங்களை; ஜீவயதி - கோர ஸமஸ்ரண = கேடுமுடன் வாழுச்செய்து, பாவத்தைச் சேர்க்கும்; கர்மநாசிநீ, அம்ருதவர்ஷிணீ = ஸம்ஸாரத் தளையாகிற கோடையைப் போக்கும் அமிருதத்தைப் பொழிகிறது.

690. சதமகோபல பங்க மனோஹரா விஹரஸே முரமர்தந பாதுகே!|
மணிகிரீட கணேஷ திவெளகஸாம் மதுகர்வ மனோரமபங்கதிஷ்ட||

பாதுகே! தேவர்கள் வணங்கி நிற்கும்போது, ஒவ்வொருவர் கிரீடத்திலும் வீசம், உன் இந்திர நீலங்களின் ஒனி, பூக்கள் மேல் வண்டுகள் உட்கார்ந்து ரணிப்பதைப் போல இருக்கிறது.

முரமர்தந பாதுகே! சதம கோபல பங்க = பெருமாளின் பாதுகையே! இந்திர நீலங்களின் துணுக்குகளால்; மனோஹரா மனோரம பங்கதிஷ்ட திவெளகஸாம் மணிகிரீட = இன்பமாயிருக்கிற (நீ) இன்பமான வரிசைகளால், தேவர்களின் கல் இழைத்த கிரீடங்களின்; கணேஷ, மதுகர்வ = வரிசைகளில், ஒரு பெண் வண்டு போல, விஹரஸே = விளையாடுகிறாய்.

691. அந்விச்சதாம் கிமபி தத்வம் அநந்யத்ருச்யம்
ஸம்யக் ப்ரகாசஜநநீ த்ருதக்ருஷ்ணாநுபா|
பாதாவநி! ஸ்புரஸி வாஸவரத்ந ரம்யா
மத்யே ஸமாதிநயநஸ்ய கந்நிகேவ||

பாதுகையே! உன் இந்திர நீலங்களின் ஒனி, கண்ணின் கருமணி போன்ற நிறம்... மற்றவரால் காணமுடியாத பரம்பொருளை, யோகியர் உன் உதவியால் பார்க்கின்றனர்.

பாதாவநி! வாஸவரத்ந ரம்யா = பாதுகே! இந்திரநீலக்கற்களால், இன்பமாயும்; ஸம்யக் ப்ரகாச ஜநநீ = நல்ல அறிவை உண்டு பண்ணுபவளாகவும்; க்ருஷ்ணாநுபா த்ருத = கறுமை நிறம் அடைந்துள்ள (நீ); அநந்ய த்ருச்யம் கிமபி = (பெருமாளைத்தவிர) வேறு பிரயோஜனத்தை நினைக்காத; தத்வம், அந்விச்சதாம் ஸமாதி நயநஸ்ய மத்யே, கந்நிகேவ ஸ்புரஸி = விவரிக்கமுடியாத, உயர்ந்த வஸ்துவை, தியானம் செய்வோரின் தியானத்திலே, கண்ணின் நடுவே உள்ள கருவிழி போல் விளங்குகிறாய்.

692. மாத!: ஸலீலம் அதிகம்ய விஹாரவேலாம்
காந்திம் ஸமுத்வஹனி காஞ்சந பாதுகே! த்வம்|
லக்ஷ்மீகடாக்ஷி ருசிரை: ஹரிநீலரத்நை:
லாவண்யஸிந்து ப்ருஷ்தைதரிவ ரங்கதாம்ந:||

பொற்பாதுகையே! தாயே! உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யப் பறப்படுகிறார். அவரோ அழகுக்கடல். அந்தக் கடலிலிருந்து தெறித்த நீர்த்துளிகளே, உனது இந்திர நீலங்களின் ஒனி!

காஞ்சந பாதுகே! மாத: ஸலீலம் = தங்கப் பாதுகையே! தாயே! விளையாட்டாக; விஹார வேலாம் அதிகம்ய = ஸஞ்சாரத்தை அடைந்து; லக்ஷ்மீ கடாக்ஷி ருசிரை: ஹரிநீல ரத்நை: = மகாலக்ஷ்மியின் பார்வை போன்ற இன்பமான இந்திர நீலங்களின் ஒளியால்; த்வம் = நீ; ரங்கதாம்ந: = அரங்கன் என்ற; லாவண்ய ஸிந்து, ப்ருஷ்தைதரிவ = அழகுக்கடலின் திவலைகள் போல; காந்திம் ஸமுத்வஹனி = அழகை அடைகிறாய் நீ.

693. க்லுப்தாவகுண்டநவிதி: மணிபாதரகேஷ!
நீலாம்சகை: வலபிதச்சஸமுத்பவைஸ்தே|
ஸங்கச்சகே முநிஜநஸ்ய மதிஸ் ஸமாதெள
ராத்ரெள ஸமஸ்தஜகதாம் ரமணேந லக்ஷ்ம்யா:||

மணி பாதரகேடு! உன் மேல் பதித்துள்ள இந்திர நீலங்களின் காந்தி, ஒரு கறுப்புப் புடவை போல இருக்கிறது...யோகிகளின் புத்தியாகிற பெண், ராத்திரியாகிற தியானம் செய்யும் வேளையில், அந்தப் புடவையை முக்காடிட்டு, மகாலக்ஷ்மியின் துணைவனாகிற பெருமானுடன் அவிசாரி ஆடுகிறாள் போல.

மணிபாதரகேடு! தே வலபிதச்சமஸ்தபவை: நீலாம்சகை: க்லுப்தா = மணி பாதுகே! உன்னுடைய இந்திர நீலங்கள் உண்டாக்கும் கறுப்பு நிறத்தால் செய்யப்பட்டுள்ள; அவகுண்டந விதி: = உடம்பு முழுவதும் மூடின, கார்யத்தை உடையவராய்; முநிஜ்ஞஸ்ய மதி: ஸமஸ்த ஜகதாம் = யோகிகளின் மனம், அனைத்து உலகங்களுக்கும்; ராத்ரெள ஸமாதெள = ராத்திரியாக உள்ள, தியானம் பண்ணும் ஸமயம்; லக்ஷ்ம்யா: ரமணேந ஸங்கச்சதே = மகாலக்ஷ்மியின் புருஷனான பெருமானுடன் சேர்கிறது.

694. த்ரஷ்டும் கதாசந பதாவநி! நைவ ஜந்து:
 சக்நோதி சாசுவதநிதிம் நிஹிதம் குஹாயாம்|
 க்ருஷ்ணாநுரூப ஹரிநீல விசேஷத்ருச்யா
 ஸித்தாஞ்ஜநம் த்வமளி யஸ்ய ந தேவி! த்ருஷ்டே:||

பாதுகா தேவி! உன் இந்திர நீலங்கள் கறுத்த மை போன்ற நிறம் கொண்டவை. ஒருவன் உன்னை ஆச்ரயிக்காவிட்டால், அவனால், நிச்சயமாக, இதயத்திலே மறைந்து நிற்கும் அழியாப் பெருநிதியாகிற, பகவானைக் காண்பது இயலாது.

பதாவநி! தேவி! க்ருஷ்ண அநுரூப ஹரிநீல விசேஷ த்ருச்யா, த்வம் யஸ்ய த்ருஷ்டே: ஸித்தாஞ்ஜநம் = பாதுகே! தேவி! கறுப்பாயும், பார்க்கத்தக்கதாயும், இந்திர நீலக் கற்களால் பார்க்கத்தக்கவளான நீ, எவனுடைய பார்வைக்கு (கண்ணுக்கு) உயர்ந்த மையாக; நாளி, ஸ: ஜந்து: கதாசந = ஆவதில்லையோ - அந்த மனிதன், ஒரு போதும்; குஹாயாம் நிஹிதம் சாசுவதநிதிம் = இதயத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள அழிவே இல்லாத நிதியான (பெருமாளை); த்ரஷ்டும் நைவ சக்நோதி = பார்ப்பதற்கு ஸமர்த்தனாவதில்லை.

695. ப்ரத்யேமி ரங்கந்ரூபதே: மணிபாதுகே! த்வாம்
 க்ருஷ்ணாந்தரங்கருசிபி: ஹரிநீலரத்நை:|
 விச்வாபராத ஸஹநாய பதம் ததீயம்
 விச்வம்பராம் பகவதீம் ஸமயே பஜந்தீம்||

மணி பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள இந்திர நீலங்களின் காந்தியால், நீயும், பெருமாளைப் போலவே, கறுப்பாக இருக்கிறாய். குற்றம் புரிந்த ஒருவன், தண்டனை விழும் அந்த ஸமயம் நெருங்கும்போது - தண்டனையிலிருந்து தப்ப - உன்னையே, பூமிப்பிராட்டியாக எண்ணி, சிபாரிசு வேண்டி, உன்னை ஆச்ரயிக்கிறான்.

ரங்க ந்ருபதே: மணி பாதுகே! = ரங்கநாதனின் மணி பாதுகையே! க்ருஷ்ண அந்தரங்க ருசிபி: = பெருமானுக்கு இஷ்டமான காந்தியை உடைய; ஹரிநீல ரத்நை: த்வாம் = இந்திர நீல மணிகளோடே உள்ள உன்னை; விச்வாபராத ஸஹநாய = மகா, மகா குற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ள; ஸமயே, ததீயம் பதம் பஜந்தீம், பகவதீம் = தக்க தருணம் வரும் வேளை, (குற்றம் செய்தோர்) பெருமாளின் திருவடியில் அடைந்துள்ள தேவியான; விச்வம்பராம் ப்ரத்யேமி = பூமிப்பிராட்டியாக உன்னை நினைக்கிறேன்.

696. மத்வா மணிம் பரிமிதாம் பவதீ ததந்யாம்
வைகுண்ட பாதரஸிகே மணிபாதுகே! ஸ்வாந்|
அங்க்தே ஸ்வயம் கிரணலேபிபி: இந்த்ரநீலை:
ஆசாதடேஷ ஸளிதாந் அபதாநவர்ணாந்||

மணி பாதுகையே! உன் இந்திரநீலங்களின் மசி போன்ற ஒளியால், நீ, உன் சரிதத்தை, அனைத்து திக்குகளிலும் எழுதி உள்ளாயோ? உலகத்திலே உள்ள அத்தனை மசியும், உன் பெருமையை எழுதப் போதாது என்றுதான் இதைச் செய்திருக்க வேண்டும்.

வைகுண்ட பாதரஸிகே! மணிபாதுகே! = பெருமாளின் திருவடியை ரஸிப்பவனே! மணி பாதுகையே!; ததந்யாம் மணிம் பரிமிதாம் மத்வா பவதீ, கிரண லேபிபி: இந்தர் நீலை: ஆசாதடேஷ = (இந்திர நீலம் தவிர) வேறு அனைத்து மசியாலும், கொஞ்சமே என எண்ணிய நீ, பூசுவதற்கு (எழுத) உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் காந்தியாகிற மையால்; ஸளிதாந் ஸ்வாந் அபதாநவர்ணாந் ஸ்வயம் அங்க்தே = திசைகளிலே, இன்பமான, உன்னுடைய சரிதத்தை, நீயே எழுதியுள்ளாயோ?

697. வலமதந மணீநாம் தாமபிஸ் தாவகாநாம்
மதுரிபுதரகேஷ! வாஸரை: அவ்யபேதா|
அபிஸரணபராணாம் வல்லவீநாம் ததாகாஸீத்
சமிதகுருபயார்த்தி: ஸ்வர் காசித் அந்யா||

பெருமாளின் பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி, பகல் நேரத்தையே இரவாக்கின - விளைவு?...ஆயர்பாடி இடைப் பெண்கள், கண்ணனை அநுபவிக்க வேண்டி - வீட்டிலுள்ள பெரியோர்களுக்குப் பயப்படாமல் - (கண்ணன் இருக்கும் இடத்துக்கு), பகலிலேயே, வீட்டை விட்டுச் சென்றனர்.

மதுரிபு பதரகேஷ! தாவகாநாம் = பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னுடைய; வலமதந மணீநாம் தாமபி: = இந்திர நீலக்கற்களின் காந்தியாலே; ததா, அபிஸரணபராணாம் வல்லவீநாம், குருபய ஆர்த்தி: சமித = அப்போது (கிருஷ்ணாவதார காலத்தில்) அவிசாரி ஆடுவதில் ஆசையுள்ள, இடைப்பெண்கள், (வீட்டிலுள்ள) முதியோரிடம் பயப்படும் உபத்திரவத்தை, விட்டவராய்; வாஸரை: அவ்யபேதா அந்யா காசித் ஸ்வர் ஆஸீத் = பகல் பொழுதிலேயே, (பகலைக்காட்டிலும்) வேறான, ஒரு, இரவு ஏற்பட்டது.

698. சுதமகமணிபங்கை: உந்மியுகைர் திசந்தீ
சரணம் உபகதாநாம் ரங்கநாதேந ஸாம்யம்|
ப்ரதயலி ஜகதி த்வம் பாதுகே! வைதுகாநாம்
உபநிஷதுபகீதாம் தத்க்ரதுந்யாயவார்த்தாம்||

பாதுகையே! உன்னைச் சரண் அடைந்தவர்கட்டு, நீ, உன்னுடைய இந்திர நீல ரத்னங்களின் சோபையால், ஸ்ரீரங்கநாதனைப் போன்றே (நிறத்தில்) வண்ண ஒற்றுமையைத் தருபவள்... மேலும், உபநிஷத்திலே உள்ள "தத் க்ரது" ("எப்படி நினைக்கிறானே, அப்படி யே ஆதல்" என்று பொருள் படும்) நியாயத்தையும், உலகிலே பிரளித்தப்படுத்துகிறாய்.

பாதுகே! த்வம் உத் மழுகை: = பாதுகையே! நீ, அதிகமாக உள்ள காந்தியை உடைய; சுதமக மணி பங்கை: = இந்திர நீல மணிகளின் துணுக்குகளால்; சரணம் உபகதாநாம் = உன்னை உபாயமாக அடைந்தவர்கட்டு; ரங்கநாதே ஸாம்யம் = ரங்கநாதனைப் போன்றே (நிறத்திலே);

திசந்தீ = கொடுக்கிறாய் (மற்றும்); உபநிஷத் உபகீதாம் = உபநிஷத்திலே கூறப்பட்டுள்ள; தத்கரதந்யாய வார்த்தாம் = "தத் க்ரது" என்ற வார்த்தையையும்; ஜகதி ஷஹதுகாநாம் = உலகிலே, வேதத்தில் சொல்லியவை பற்றி சந்தேகிப்பவர்களுக்கு; ப்ரதயலி = பிரஸித்தமாக்குகிறாய்.

699. பரிசரதி விதெள த்வாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:

பதஸரஸிஜப்ருங்கை: பாஸ்ரைரிந்தரநீலை:
ப்ரகடிதயழுநெளகா பக்திநம்ரஸ்ய சம்போ:
பரினமயலி சூடாவிஷ்ணுபத்யா: ப்ரயாகம்||

பாதுகையே! உன்னைச் சேவிக்கும் சிவனின் சிரஸ்ஸிலே கங்கை இருக்கிறான். நீ, அப்போது அந்த கங்கையுடன், யழுனையையும் சேர்த்துக் காண்பிக்கிறாய். இது எப்படி?... உன்னுடைய இந்திர நீலக்கற்களின் சோபையால்!! (யழுனையின் நிறம் = கறுப்பு).

பாதுகே! விதெள பரிசரதி, ரங்கபர்த்து: பதஸரஸிஜ ப்ருங்கை: பாஸ்ரை: = பாதுகே! பிரம்மா (பெருமாளை) ஆராதித்த ஸமயம் (த்ரிவிக்ரம அவதாரம்), அரங்கனின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு, வண்டு போன்று விளங்குகிற; இந்தரநீலை: ப்ரகடித = இந்திர நீலங்களால் பிரகாசப்படுத்தும்; யழுநா ஒக (த்வம்) = யழுனையின் வெள்ளம் போன்று (நீ); பக்தி நம்ரஸ்ய சம்போ: சூடா = வணங்கி நிற்கும் சிவனின் தலையில் உள்ள; விஷ்ணு பத்யா: ப்ரயாகம் = கங்கைக்கு, யழுனையின் சேர்க்கையை; பரினமயலி = உண்டு பண்ணுகிறாய்.

700. பதகிலஸய ஸங்காத் பாதுகே பத்ரளாழி:

நகமணிபிருதாரைர் நித்யநிஷ்பந்நபுஷ்பா|
சதமகமணிநீலா செளரிலாவண்யலிந்தோ:
நிபிடதமதமாலா காபி வேலாவநீ த்வம்||

பாதுகே! அழகுக் கடலான அரங்கனின் திருவடிகளிலே உள்ள நீ, ஒரு பச்சிலை மரம் நிறைந்த (கடலின் அருகே உள்ள) காடாகச் சொல்லாம். உன் இந்திர நீலக் கற்களின் கறுமை - திருவடிகள் தளிர் போலவும், நகங்களின் சோபை, புஷ்பங்கள் போலும் - உள்ளதை, மேலும் அடர்த்தியாகக் காட்டுகின்றது.

பாதுகே! நித்ய சதமக மணிநீலா = பாதுகையே! எப்போதும், இந்திர நீல மணிகளால், கறுப்பாக உள்ள; த்வம் சென்றி லாவண்ய விந்தோ: பதகிலஸய ஸங்காத் பத்ரளாழி: உதாரை: நகமணிபி: = நீ, அழகுக் கடலாகிற அரங்கனின், துளிர் போன்ற திருவடியின் சேர்க்கையினால், இலைகள் போலவும் சிறந்ததான வைரம் போன்ற நகங்களால்; நிஷ்பந்ந புஷ்பா = உண்டான புஷ்பங்கள் போன்றும் கூடின; காபி நிபிடதம தமாலா வேலாவநீ = விவரித்துக் கூற முடியாத, ஒரு நெருக்கமான பச்சிலை மரங்களை உடைய, காடு போல இருக்கிறாய்.

701. த்வயி விநிஹிதமேதத் கோபி பச்யந்தி மந்தா:

சதமகமணிஜாலம் சார்ங்கினை: பாதரகேடி!
வயமிதமிஹ விதம்: ப்ராணிநாம் பாவுகாநாம்
ஹ்ருதயக்ருஹகுஹாப்ய: பீதம் அந்தம் தமில்ரம்||

பாதுகையே! உன் கறுமை நிறத்துக்குக் காரணம், உன் மேலுள்ள இந்திர நீலங்களின் ஓளியே என்பர் - விஷயம் அறியாதவர்கள். உன்னை ஆச்ரயித்த சேதனர்களின், ஹ்ருதயத்திலே

சுழந்திருந்த அக இருளை, நீ, முழுதும் குடித்தால்தான் என, நான் சொல்வேன்.
(சேதனர்கள் தூய்மை அடைந்தனர்)

சர்ங்கினை: பாதரகேடு! கேடபி மந்தா:, தவயி விநிஹிதம் = பெருமாளின் பாதுகே! ஒரு சில அறிவீனர்கள், உன்னிடம் வைக்கப்பட்டுள்ள; ஏதத் சதமகமணி ஜாலம் பச்யந்தி = இந்த, இந்திர மணிகளின் கூட்டத்தின் (சேர்க்கையாலேயே, உன் கறுமை என்பர்); வயம் இஹ இதம் = நாங்கள், இந்த (உனது கறுமை) நிறம்; பாவுகாநாம் ப்ராணிநாம் = உன்னைத் தியானம் செய்யும் மக்களின்; ஹ்ருதய க்ருஹ குஹாப்ய: = மனமெனும் வீட்டிலே; அந்தம் தமிஸ்ரம் பீதம் விதம்: = உள்ளே இருந்த இருளை (மன அழுக்கை) குடித்தாலே (என) நினைக்கிறோம்.

702. க்லுப்தச்யாமா மணிபிரஸிதை: க்ருஷ்ணபகேஷன ஜாஷ்டா
சரேய: பும்லாம் ஜநயலி கதிம் தக்ஷிணாம் உத்வஹந்தீ|
தேநாஸ்மாகம் ப்ரதயலி பரம் பாதுகே! தத்வவித்பி:
மெளளௌ த்ருஷ்டாம் நிகமவசஸாம் முக்தி காலாவ்யவஸ்தாம்||

பாதுகே! தக்ஷிணாயனம் - க்ருஷ்ண பகூஷம் - ராத்திரி நேரம், ஆகிய காலங்களில் மரணம் நேர்ந்தால் மோகஷம் அந்த ஜீவனுக்குக் கிட்டாது - என, தத்துவம் உணர்ந்தோர் கூறுவர்....ஆயினும், ஒரு ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் இது பொருந்தாது...உன்னைச் சரண் அடைந்தவன் கண்டிப்பாக, மோகஷம் அடைகிறான் - எப்போது மரணம் ஸம்பவித்தாலும்.

பாதுகே! அஸ்மாகம் = பாதுகையே! எங்களுக்கு; ச்யாமா - ராத்திரி; க்ருஷ்ண பகேஷன - தக்ஷிணாம் = க்ருஷ்ண பகூஷம் - தக்ஷிணாயனம் ஆகிய நேரங்களில் (இறப்பவர்களின்); முக்திகால அவ்யவஸ்தாம் = மோகஷம் அடைவதில் கட்டுப்பாடின்மையை - (i.e. எந்த வேளையில் இறந்தாலும் மோகஷம் உண்டு என்று); அஸிதை: மணிபி: க்லுப்த = கறுமை நிற ரத்னங்களால் ஏற்பட்ட உருவத்தை உடைய (நீ); கதிம் உத்வஹந்தீ = ஸஞ்சாரத்துடனும் அடைந்துள்ளவளாய்; தேந, தத்வ வித்பி: ஜாஷ்டா = அப்படிப்பட்ட, தத்துவம் அறிந்த ஞானிகள் வணங்கும்; நிகம வசஸாம் மெளளௌ = வேதங்களின் சிரஸான, உபநிஷத்துக்களால்; த்ருஷ்டாம் = பார்வையால்; பும்லாம் சரேய: ஜநயலி = ஜனங்களுக்கு புகழை (மோகஷத்தை) உண்டுபண்ணும்; ப்ரதயலி பரம் = தெரியப்படுத்துகிறாய்.

703. ஸத்பிர ஜாஷ்டா ஸமுதிதவிது: ஜைத்ரயாத்ராவிநோதேஷ்டா
ஆதந்வாநா ரஜநிமநகாம் இந்த்ரநீலாம்சஜாலை:|
சித்ரம் க்யாதா குமுதவந்த: பாதுகே! புஷ்யலி தவம்
வ்யாகோசத்வம் விபுதவநிதா வக்த்ரபங்கேருஹாணாம்||

பாதரகேடு! உன்னை அணிந்துகொண்டு அரங்கன் ஸஞ்சாரம் செய்வது ஒரு விஜய யாத்திரையே...பகவான் எனும் சந்திரோதயம் - உனது இந்திர நீலங்களின் ஓளி இரவு போல - ஸாதுக்களின் கூட்டம் நகூத்ரங்கள்...இதில் ஒரு ஆச்சரியம்! ...சந்திரன் இரவு இவை இரண்டும் இருக்கும்போதே தாமரை எப்படி மலர்கிறது!....(தேவமங்கையரின் முகத்தாமரை!!)

பாதுகே! ஸத்பி: ஜாஷ்டா = பாதுகையே! பெரியோர்களால் ஸேவிக்கப்படுவனும்; விது: ஸமுதித ஜைத்ர யாத்ரா விநோதேஷ்டா = பெருமாளை அடைந்தவளுமாய், விஜய யாத்திரையாகிற ஸந்தோஷ காலங்களிலே; இந்தர நீலாம்சஜாலை: அநகாம் ரஜநிம் ஆதந்வாநா = உன் இந்திர நீலங்களின் ஓளியால், குற்றமற்ற இரவை உண்டு பண்ணுபவளாயும்; குமுதவந்த: க்யாதா, தவம் = ஆம்பல் மலர்களின் காட்டில் கீர்த்தி உடைய, நீ; விபுதவநிதா வக்த்ர பங்கேருஹாணாம் = தேவ மாதர்களின், முகமாகிற தாமரை

மலர்களுக்கு; வயாகோசத்வம் புஷ்யலி சித்ரம் = மலர்தலை உண்டு பண்ணுகிறாய். ஆச்சரியமே அன்றோ!

704. நித்யம் லக்ஷ்மீநயநருசிரை: சோபிதா சக்ரநீலை:
 ஸாளக்ராமகுவிதிரிவ சபை: சார்ங்கினோ ரூபபேதை:
 ஸாகேதாதே: ஸமதிககுணாம் ஸம்பதம் தர்சயந்தீ
 முக்திகேஷ்டரம் முநிபிரகிலை: கீயஸே பாதுகே! தவம்||

பாதுகே! முக்தி தரும் ஏழ கேட்டறங்களையும் விட மேலானதான ஒரு ஸாளக்ராம கேட்டரம் நீ...மூர்த்திகள் நிறைந்து, மங்களகரமாக உள்ள அதில், உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி - பிராட்டியின் கண்கள் போல் பிரகாசிக்கின்றன.

பாதுகே! சக்ரநீலை: லக்ஷ்மீ நயநருசிரை: தவம் = பாதுகையே! இந்திர நீலங்களால், மகாலக்ஷ்மியின் கண்கள் போல அழகாக உள்ள, நீ; சபை: நித்யம் சோபிதா = கேஷமத்தைப் பண்ணும், மற்றும் எப்போதும் அழகுடன் உள்ளதும்; ஸாகேதாதே: = அயோத்தி முதலான இடங்களை விடவும்; ஸமதிக குணாம் = மிக உயர்ந்ததும்; சார்ங்கினை: ரூபபேதை: = பெருமாளின் ஒரு வித திருமேனிகளாலே, விளங்கும்; ஸாளக்ராம குவிதிரிவ = ஸாளக்ராமம் விளையும் பூமிபோல; ஸம்பதம் தர்சயந்தீ = ஜச்வர்யத்தைக் காண்பிப்பதாக; அகிலை: முநிபி: முக்திகேஷ்டரம் கீயஸே = எல்லா ரிஷிகளாலும் மோகஷம் தரும் கேஷ்டரமாக சொல்லப்படுகிறாய்.

(அயோத்தி - மதுரை (மதுரா) - காஞ்சி - காசி - துவாரகா - மாயா - அவந்தி என்ற ஏழ ஊர்களும் முக்தி தரும் கேட்டதிரங்கள்).

705. பாதந்யாஸப்ரியஸஹஸரீம் பாதுகே! வாஸகேஹாத்
 த்வாம் ஆருஹ்ய த்ரிசதுரபதம் நிர்க்கதே ரங்கநாதே|
 அந்தஸ்ஸ்நிக்கதை: அஸ்ரமஹிளாவேணிவிகேஷப மித்ரர:
 ச்யாமச்சாயம் பவதி பவநம் சக்ரநீலாம்சுபிஸ்தே||

பாதுகையே! பெருமாள் சயனத்திலிருந்து ஏழந்து, உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸஞ்சாரம் செய்ய, இரண்டு - மூன்று அடிகள் வைத்ததுமே, அங்கெல்லாம் ஒரே கறுமை நிறம் - கூந்தலை அவிழ்த்துவிட்ட மாதிரி; பயந்த அஸ்ர மாதர்கள் - முடிவைத் தெரிந்து கொண்டதால் - அவ்விதம் செய்தது போல இருக்கிறது, உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளியைக் காணும்போது.

பாதுகே! ரங்கநாதே, பாதந்யாஸ = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடி வைத்தலுக்கு; ப்ரியஸஹஸரீம், த்வாம் ஆருஹ்ய = இஷ்டமான தோழியான உன்னை ஏறி; வாஸகேஹாத், த்ரி - சதுர பதம் நிர்க்கதே = இருப்பிடத்திலிருந்து மூன்று - நான்கு அடிகள் சென்றதுமே; பவநம், ஸ்நிக்கதை: = கோவில், பிசுக்குள்ளவையாயும்; அஸ்ர மஹிளா வேணி = அஸ்ர மாதர்களின் தலை மயிரை; விகேஷப மித்ரர: = விரித்துப் போட்டதுபோல; தே சக்ர நீல அம்சுபி: அந்த: = உன், இந்திர நீல மணிகளின் உள்ளே; ச்யாமச் சாயம் பவதி = (இருக்கும்) கறுமை நிறம் ஆகிறது.

706. யா தே பாஹ்யாங்கணம் அபியத: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 ஸஞ்சாரேஷா ஸ்புரதி விததி: சக்ரநீலப்ரபாயா:
 விஷ்வக்ஷேந ப்ரப்ருதிபிரஸௌ க்ருஹ்யதே வேத்ரஹஸ்கதை:
 ப்ருவிகேஷபஸ் தவ திவிஷதாம் நூநம் ஆஹ்வாநஹேது:||

பாதுகையே! பெருமாள் ஸஞ்சாரத்துக்காகப் புறப்பட்ட உடனேயே, தேவர்களை அழைக்கக்கூறி, விஷ்வக்ஸேனருக்கு - நீ இடும் புருவத்தின் நெறிப்போ? - உனது இந்திர நீலங்களின் காந்தி?

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: ஸஞ்சாரேஷா = பாதுகே! அரங்கன் ஸஞ்சார வேளையில்; பாஹ்யாங்கணம் அபியத: = வெளிக்கட்டை அடைந்தவராக; தே ச்கர நீல ப்ரபாயா: = உனது, இந்திர நீல மணிகளின் காந்திகளின்; யா விததி: ஸபுரதி = எந்த பரப்புதலானது தோன்றுகிறதோ; அஸௌ, வேத்ரஹஸ்த: = அது, பிரம்பைக் கையிலே உடைய; விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிபி: = விஷ்வக்ஸேனர் முதலானவர்களால்; திவிவதாம் ஆஹ்வாந ஹேது: = தேவதைகளை அழைக்கும் காரணத்துக்காக; தவ ப்ருவிகேஷப: க்ருஹ்யதே நூநம் = உன், புருவத்தின் அசைவாக நினைக்கப்படுகிறது, நிச்சயம்.

707. அக்ஷணோரஞ்ஜங்கல்பநா யவநிகா லாஸ்யப்ரஸுதேர்கதே:
 சித்கங்காயமுநா முகுந்தஜலதே: வேலாதமாலாடவீ|
 காந்தா குந்தளஸந்ததி: சுருதிவதூகாஸ்தூரிகாலங்க்ரியா
 நித்யம் ரத்நபதாவநி! ஸ்ப்புரதி தே நீலா மணிச்ரேணிகா||

ரத்ன பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் சோபையை என்னவென்று நான் வர்ணிக்கட்டும்?...உன்னைச் சேவிக்க வந்துள்ள சேதனர்களின் கண்களில் தீட்டப்பட்டுள்ள மையின் ப்ரதிபலிப்போ?...பகவானின் உல்லாஸ நடையாகிற நாட்டிய அரங்கின் திரையோ?...பிராட்டிகளின் முன் நெற்றி முகட்டில் விழுகின்ற குழற் கற்றைகளா?...அல்லது, வேத மாதரின் கஸ்தாரித் திலகமோ?

ரத்ந பதாவநி! தே நீலா மணி ச்ரேணிகா அக்ஷணோ: அஞ்சன கல்பநா = மணி பாதுகே! உனது இந்திர நீல மணிகளின் வரிசை, கண்களுக்கு மை இடுதல் போலவும்; லாஸ்ய ப்ரஸுதே: கதே: யவநிகா சித் கங்கா யமுநா முகுந்த ஜலதே: வேலா தமாலாடவீ = நடனத்திற்கு (கூத்து) காரணமாகும் ஸஞ்சாரத்திற்குத் திரை போலவும்; ஞானம் என்ற கங்கை - யமுனை போன்று பெருகுவதும், பெருமாளாகிற ஸமுத்திரத்தின் கரையிலுள்ள பச்சலை மரக்காடாயும்; காந்தா குந்தள ஸந்ததி: = மகாலங்மீ ஆகிய பிராட்டிமாரின் முன் உச்சி கேசம் போலவும்; சுருதி வதூ கஸ்தாரி காலங்க்ரியா நித்யம் ஸ்புரதி = வேத மாதரின் கஸ்தாரி திலகம் போலும் எப்போதும் விளங்கும்.

708. நிரந்தரபுரந்தரோபலுவம் த்யதிம் தாவகீம்
 அவைமி மணிபாதுகே! ஸரணிஸங்கிநீம் ரங்கினை:
 ததீய நவ யெளவந த்விரதமல்ல கண்டஸ்த்தலீ
 களந்மதளஞ்ஜளா பஹ்ளகஜ்ஜளா ச்யாமிகாம்||

மணிபாதுகே! அரங்கன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஸமயம், உன் மீது நெருக்கமாய் பதிக்கப்பட்டிருக்கும், இந்திர நீலங்களின் காந்தி - புதிய, யெளவனமான யானையின் கண்ணத்திலிருந்து பெருகும் மத ஜலத்தின் வெள்ளத்தின் மை போல, கறுமையாக இருக்கிறது.

மணி பாதுகே! தாவகீம் நிரந்தர புரந்தரோபல புவம் த்யதிம் = மணி பாதுகையே! உன்னுடைய நெருக்கமாய் உள்ள, இந்திர நீலங்களின் காந்தியை; ஸரணி ஸங்கிநீம் ரங்கினை: = ஸஞ்சாரத்தின் வழியிலே உள்ள, அரங்கனின்; நவ - யெளவந த்விரதமல்ல = புதிய, இளமையான, உயர்ந்த யானையின்; கண்டஸ்த்தலீ களத் மத இளஞ்சளா =

கன்னத்திலிருந்து, பெருகும், மத ஜலத்தின் வெள்ளமாக; பஹ்ளா கஜ்ஜள ச்யாமிகாம் அவைமி = அதிக கறுமையான மை போல் இருப்பதாய் பார்க்கிறேன்.

709. ப்ரதீமஸ் த்வாம் பாதாவநி! பகவதோ ரங்கவஸதே:

கநீபூதாமித்தம் பதகமல மாத்தவீ பரிணதிம்
ஸ்புரந்த: பர்யந்தே மதகரிமநிஷ்பந்தமதுப-
ப்ரஸக்திம் யத்ரைதே விதததி மஹாநீலமணய:||

பாதுகையே! ரங்க விமானத்திலே எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளின் திருவடித் தாமரை மலர்களிலிருந்து பெருகிய தேன் உறைந்து போய், உன் ரூபத்தை அடைந்ததோ?...அத்தேனைச் சுவைத்த வண்டுகள்தானோ உன் இந்திர நீலங்கள்?

பாதாவநி! ரங்கவஸதே: பகவத: = பாதுகே! ரங்கவிமானத்திலே வளிக்கும் பெருமாளின்; பதகமல மாத்தவீ பரிணதிம் த்வாம் ப்ரதீம: = திருவடித் தாமரையிலிருந்து பெருகும் தேனின், வேறு மாதிரியான உருவமாய் உன்னை எண்ணுகிறோம்; யத்ர பர்யந்தே ஸ்புரந்த: ஏதே மஹாநீல மணய: = எந்த, உன் அருகிலே இருக்கும், இந்த இந்திர நீல மணிகள்; மத கரிம நிஸ்பந்த மதுப ப்ரஸக்திம் விதததி = மிக்க கொழுப்பினால், அசையாமல் உள்ள வண்டு போன்ற இருப்பை உண்டு பண்ணுகின்றன.

710. நமதாம் நிஜேந்தரநீலப்பவேந முகுந்த பாதுகே! பவதீ|
தமஸா நிரஸ்யதி தம: கண்டகமிவ கண்டகேநேவ||

முகுந்தனின் பாதுகையே! முள்ளை முள்ளால்தான் எடுக்கமுடியும் என்பது போல, உன்னைச் சேவிக்கும் எங்களுடைய, அக இருளை, உன் இந்திர நீலங்களின் கறுமை ஒளியால் மட்டுமே நீக்க முடியும்.

முகுந்த பாதுகே! நமதாம் = முகுந்தனின் பாதுகே! (உன்னை) ஸேவிக்கிற; கண்டகமிவ தமஸா = (எங்களுடைய) முள் போன்ற அக இருளை; கண்டகேநேவ தம: = உன் முள் போன்ற கறுமையால்; பவதீ நிஜ இந்தர நீல = நீ, உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின்; ப்ரபவேந நிரஸ்யதி = காந்தியால், போக்கடிக்கிறாய்.

இதி ஞ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஞீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஞீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஞீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, இந்தரநீலபத்ததி: - விமசீ.

21. பிம்பப்ரதிபிம்ப பத்ததி

711. செனரே: சுத்தாந்த நாரீணாம் விஹாரமணி தர்ப்பணம்|
ப்ரஸத்தேரிவ ஸம்ஸ்தாநம் பதத்ராணம் உபாஸ்மஹே||

பகவானின் நாயகிகள் வேடிக்கையாக முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியாக (mirror) உதவும் பாதுகைகளைத் தியானிக்கிறோம்.

சொரே: சுத்தாந்த நாரீணாம் = பெருமாளின் அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகளின் (மகாலக்ஷ்மி போன்ற); விஹார மணி தர்ப்பணம் = விளையாட்டிற்காக உள்ள ரத்னக் கண்ணாடி போன்றதும்; ப்ரஸத்தே: ஸம்ஸ்தாநம் இவ = தெளிவு என்பதின் வடிவான; பதத்ராணம் உபாஸ்மஹே = பாதுகைகளைத் தியானிக்கிறோம்.

712. கமலாபதி பாதுகே! கதாசித்
விஹுகேந்த்ரஸ்த்வமி பிம்பிதோ விபாதி|
ஸவிலாஸ கதேபி ரங்கபர்த்து:
நிஜமாத்மாநமிவோபதாதுகாமः||

பெருமாளின் பாதுகையே! அரங்கன் கருடன் மேல் அமர்ந்து ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேணாகளில் தன் (கருடனின்) பிம்பம் உன்மேல் விழுவதைக் காண்பான்...பெருமாள் கருடன் மேல் ஏறி, ஸஞ்சாரம் செய்வது, சில ஸமயங்களில் மட்டுமே....உன் மேல் தன் பிம்பம் விழுவதைக் காண விழையும் கருடன், உன் அருகில் நின்று மகிழ்கிறான்.

கமலாபதி பாதுகே! விஹுகேந்த்ர: கதாசித் ரங்கபர்த்து: விலாஸ கதேபி = மகாலக்ஷ்மியின் பதியான பெருமாளின் பாதுகையே! பக்ஷிராஜன் ஆகும் கருடன் எப்போதாவதுதான், அரங்கனின் விளையாட்டான ஸஞ்சாரத்தில், (வாகனமாய்) இருந்தாலும் கூட; த்வயி பிம்பித: நிஜம் ஆத்மாநம் உபதாதுகாம: இவ = உன்னிடம், தன் உருவம் ப்ரதிபலிப்பதை, தன் உடம்பை (பெருமாளுக்கு) வாகனமாய்க் கொடுக்கும் எண்ணத்துடன்; விபாதி = விளங்குகிறார்.

713. மணிபங்க்திஷூ தே திசாம் அதீசா:
ப்ரதிபிம்பாநி நிஜாநி வீக்ஷமாணா:|
அபியந்தி முகுந்த பாதுகே! த்வாம்
அதிகாராந்தர ஸ்ரூஷ்டி ஸங்கயேவ||

முகுந்த பாதுகே! இந்திரன் முதலான திக் பாலர்கள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களது பிம்பங்கள் உன் மீதுள்ள ரத்னங்களில் விழக்கண்டு, வேறு புதிய திக்பாலர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விட்டனரோ, என அஞ்சி, உன்னை சரணடைகின்றனர்.

முகுந்த பாதுகே! திசாம் அதீசா: = பெருமாளின் பாதுகையே! திக்குகளுக்கு அதிபதிகளான (இந்திரன் முதலானோர்); தே மணி பங்க்திஷூ நிஜாநி = உனது, ரத்னங்களின் வரிசையில், தங்களுடைய; ப்ரதிபிம்பாநி வீக்ஷமாணா: = ப்ரதிபிம்பங்களைக் கண்டதும்; அதிகார, அந்தர ஸ்ரூஷ்டி ஸங்கயேவ = தங்கள் பதவிக்கு வேறு சிலர் ஸ்ரூஷ்டி செய்யப்பட்டனரோ என அஞ்சியது போல; த்வாம் அபியந்தி = உன்னை அடைகின்றனர்.

714. மணிமௌளி சதேந பிம்பிதேந ப்ரணதாநாம் பரித: ஸ-ராஸ-ராணாம்|
முரபிந் மணிபாதுகே! மஹிமநா யுகபத் தேஷூ ஸமர்ப்பிதேவ பாளி||

மணி பாதுகே! தேவர், அஸ-ரர் எல்லாரும் நாற்புறமும் நின்று ஸேவிக்கும் போது, அனைவருடைய கிரீடங்களிலும், உன் உருவம் ப்ரதிபலிக்கிறது...ஒரே ஸமயத்தில், நாறு-ஆயிரம் - பதினாயிரம் பாதுகைகள் ஸேவை தரும் தோற்றம் ஏற்படும்.

முரபிந் மணி பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; பரித: ப்ரணதாநாம் ஸ-ராஸ-ராணாம் = நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் (உன்னை) வணங்கி நிற்கும், தேவர் / அஸ-ரர்களின்; மௌளி மணி பிம்பிதேந = கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்களில் பிரதிபலிக்கும் பிம்பங்களால்; மஹிமநா, தேஷூ, யுகபத் = உன் மகிழ்மையால், அந்தக் கிரீடங்களில் ஒரே ஸமயத்தில்; சதேந ஸமர்ப்பிதேவ பாளி = நூற்றுக்கணக்கான பாதுகைகள் ஸாதிக்கப்படுவதை, காண்பிக்கிறாய்.

715. உபநீதம் உபாயநம் ஸ-ரேந்த்ரை:
ப்ரதிபிம்பச்சலத: த்வயி ப்ரவிஷ்டம்|
ஸ்வயமேவ கில ப்ரஸாதபூம்நா
ப்ரதிக்ருஹ்ணாளி முகுந்த பாதுகே! த்வம்||

முகுந்தனின் பாதுகையே! தேவர் தலைவர்கள், பெருமாளைச் சேவிக்க, உபகாரங்களுடன் வந்து நிற்கின்றனர்...அவை உன் மேல் ப்ரதிபலிப்பது, உபகாரங்களை பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்க, நீ வாங்கிக்கொண்டது போல இருக்கிறது.

முகுந்த பாதுகே! ஸ-ரேந்த்ரை: = முகுந்தனின் பாதுகே! தேவர் தலைவர்கள்; உபநீதம் உபாயநம் = கொண்டு வந்துள்ள உபகாரங்களின்; ப்ரதிபிம்பச் சலத: = ப்ரதிபலிப்பு (Reflection) எனும் வ்யாஜத்தால்; த்வயி ப்ரவிஷ்டம் ப்ரஸாத பூம்நா = உன்னிடம் நுழைந்திருக்கும், தெளிவின் அநுக்ரஹத்தால்; ஸ்வயம் ஏவ த்வம் ப்ரதிக்ருஹ்ணாளி கில = நீயாகவே வாங்கிக்கொள்கிறாய் அன்றோ?

716. ரங்கேச்வரஸ்ய நவ பல்லவலோபநீயெள
பாதெள கதம் நு கடிநா ஸ்வயமுத்வலேஹயம்|
இத்யாகலய்ய நியதம் மணிபாதுகே! த்வம்
பத்மாஸ்தரம் வஹளி தத்ப்ரதிபிம்ப லக்ஷாத்||

மணி பாதுகே! பெருமாள் திருவடித்தாமரைகளை, உன்மேல் வைக்கும்போது, கமலம் போன்ற அந்தத் திருவடிகளின் பிம்பம் உன்மேல் விழுகிறது. அது, "கடினமான ரத்னங்கள் பதித்துள்ள என்மேல், மிக மிருதுவான திருவடிகளை வைத்தால், அவை கன்றிப் போகுமே" - என்று, நீ உன்மேல் ஒரு தாமரை மலரை பரப்பி வைத்துள்ளாயோ, எனத் தோன்றும்.

மணி பாதுகே! நவ பல்லவ = மணி பாதுகையே! புதிய துளிர் போன்ற; லோபநீயெள ரங்கேச்வரஸ்ய பாதெள = ஆசைப்படக்கூடிய அரங்கனின் திருவடிகளை; கடிநா ஸ்வயம் கதம் நு உத்வலேஹயம் இதி ஆகலய்ய = கடினமான (hard surface) நான், எப்படித்தான், தூக்குவேன் என்று நினைத்து; தத், ப்ரதிபிம்ப லக்ஷாத் = அந்தத் தாமரை மலரின் ப்ரதிபிம்பத்தாலே; பத்மாஸ்தரம் த்வம் வஹளி நியதம் = பத்மாஸனத்தை நீ தரிக்கிறாய், நிச்சயம்.

717. பாதார்ப்பணாத் ப்ரதமதோ ஹரிதச்மரம்யே
மத்யே தவ ப்ரதிபலந் மணிபாதரகேடி!|
மந்யே நிதர் சயதி ரங்கபதிர்யுகாந்தே
ந்யக்ரோதபத்ரசிதம் நிஜமேவ ரூபம்||

மணிபாதுகே! அரங்கன் உன்மேல் திருவடிகளை வைக்கும் ஸமயம், சற்றே குனிகிறார். அப்போது அவர் பிம்பம் உன் மேலுள்ள மரகதங்களில் ப்ரதிபலிப்பது - என் கற்பணையில் - ஒரு ஸமயம், பெருமாள் ஆலிலை மேல் சயனித்திருந்த காட்சியை, நீ, இப்போது காண்பிப்பதைப் போலத் தோன்றுகிறது.

மணி பாதரகே! ரங்கபதி: = மணி பாதுகையே! ஞீரங்கநாதன்; பாதார்ப்பணாத் ப்ரதம: = (உன்னிடம்) திருவடியை வைக்கும் முன்; தவ, ஹரிதசம் ரம்யே மத்யே = உனது, பச்சைக் கற்களின் அழகின் நடுவே; ப்ரதிபலந், யுகாந்தே ந்யக்ரோதபத்ர = ப்ரதிபிம்பம் விழுவது - யுகத்தின் முடிவில் (ப்ரளயம்) ஆலிலைமேல்; சிதம், நிஜம் ரூபமேவ = படுத்திருத்தலை, தன் திருமேனியையே; நிதர்சயதி மந்யே = காண்பிக்கிறார் என நினைக்கிறேன்.

718. யாத்ராவஸாநம் அதிகச்சதி ரங்கநாதே
விச்ராண்யஸ்யநுபதம் மணிபாதுகே! தவம்|
ப்ராய: ப்ரயாணஸமயே ப்ரதிபிம்பிதாநாம்
தீர்த்தாவகாஹம் அபரம் த்ரித்சேச்வராணாம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் உத்ஸவத்திற்கு, எல்லா தேவதைகளும் வந்து, ஸேவித்து, சந்திர புஷ்கரணியில் தீர்த்தம் ஆடி, மறுபடி அவரவர்கள் இடம் போகும்போது, உன் மேல் விழும் பிம்பம், அவர்கள் ஆடிக்கடி தீர்த்தமாடுவது போன்று தோற்றம் உண்டாகிறது.

மணிபாதுகே! ரங்கநாதே, யாத்ரா அவஸாநம் அதிகச்சதி = மணி பாதுகையே! பெருமாள் உத்ஸவ காலங்களில், ஸஞ்சாரம் முடிவை அடைந்தபோது; ப்ரயாண ஸமயே, ப்ரதிபிம்பிதாநாம் த்ரித்சேச்வராணாம், அபரம் = ஸஞ்சாரத்தின்போது (ப்ரதிபலிக்கும்) தேவர் தலைவர்களின் (சந்திர புஷ்கரிணி தவிர) வேறு; தீர்த்தாவகாஹம், த்வம் அநுபதம் விச்ராண்யஸி ப்ராய: = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் ஸ்னானத்தை, நீ ஆடிக்கடி காண்பிக்கிறாய் (கொடுக்கிறாய்) போல.

719. உச்சாவசேஷா தவ ரத்நகணேஷா மாத:
வேதா: ப்ரயாணஸமயே ப்ரதிபிம்பிதாங்க:|
ஆசங்கதே மதுபிதோ மணிபாதுகே த்வாம்
ஆகாமிகல்ப்பகமலாஸநபங்க்திகர்ப்பாம்||

மணி பாதுகே! அம்மா! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் மேல், தன் ப்ரதிபலிப்பைக் காணும் (reflection) பிரம்மா, "அவர்கள் வரப்போகும் கல்பங்களுக்கான பிரம்மாக்களோ" என்று அச்சம் அடைகிறார்.

மதுபித: மணிபாதரகே! மாத: = பெருமாளின் பாதுகையே! தாயே!; உச்சாவசேஷா தவ ரத்ந கணேஷா = எல்லையே இல்லாத உன் ரத்னக் கூட்டங்களால்; ப்ரயாண ஸமயே ப்ரதிபிம்பித அங்க: வேதா: த்வாம் = பிரம்மலோகத்துக்குப் போகும் வேளையில், (உன்மேல்) ப்ரதிபலிக்கும் உடம்பைப் பார்த்த பிரமன், உன்னை; ஆகாமி கல்பப் கமலாஸந பங்க்தி கர்ப்பாம் ஆசங்கதே = வரப்போகும் கல்பத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள பிரம்மாக்களின் வரிசையை, உள்ளே கொண்டதாக சந்தேகிக்கிறார்.

720. ஆலோலரஸ்மிநியதாம் மணிபாதுகே த்வாம்
ஆருஹ்ய ஸஞ்சரதி ரங்கபதெள ஸல்லம்|
அந்த:புரேஷா யுகபத் ஸாத்ருசோ பஜந்தே
டோளாதிரோஹணரஸம் த்வயி பிம்பிதாங்கய:||

மணி பாதுகே! பெருமாள் உன்னை அணிந்து கொண்டு, அந்தப்புரம் திரும்புகிறார். உன்மேல் உள்ள ரத்னங்களின் வரிசை, கயிறுகள் போலவும், நீ ஒரு ஊஞ்சல் போலும் தோன்ற, அருகே

வரும் பணிப்பெண்களின் உருவங்கள், உன்மேல் விழுகிறது. ஊஞ்சலில் ஆகும் திருப்தியை அவர்கள் அடைகின்றனர்.

மணி பாதுகே! ரங்கபதெள = மணி பாதுகையே! ஸ்ரங்கநாதன்; த்வாம் ஆருஹ்ய, அந்த:புரேஷா ஸலீஸம் ஸஞ்சரதி = உன்னை அணிந்துகொண்டு, அந்தப்புரங்களில் விளையாட்டாக, ஸஞ்சரிக்கும் போது; ஆலோல, ரச்மி நியதாம் = அசையும் ஒளிக்கத்திர்கள் நிரம்பியுள்ளது (கபிறு போல இருக்கவும்); த்வயி பிம்பித அங்க்ய: ஸாத்ருச = உன்மேல் ப்ரதிபலிக்கும் சர்ரத்தை உடைய பெண்கள்; யுகபத், டோளாதிரோஹண ரஸம் பஜந்தே = ஒரே ஸமயத்தில், ஊஞ்சலில் ஏறும் மகிழ்ச்சியை அடைகின்றனர்.

721. காலேஷா ராகவபதாவநி! பக்திநம்ர:

கார்யாணி தேவி! பரதோ விநிவேதயம்ஸ்தே|
த்வத்ரத்ந பிம்பிததயாபி முஹா: ஸவகீயாம்
ராஜாஸநஸ்த்திதிம் அவேக்ஷ்ய ப்ரஞ்சம் ஸலஜ்ஜே||

ராகவ பாதுகே! நீ ராஜ்யம் ஆண்ட நாட்களில், ஸிம்மாஸனத்திலே நீ இருக்க, பரதன், பக்தியுடனும் - வினயத்துடனும் வணங்கி, உன்னிடம் ஆலோசனைகள் கேட்பது வழக்கம்...அந்த நேரங்களில், தன் பிம்பம் உன் மேல் விழுவும், தான் ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளது போன்று, கூசி வெட்கப்பட்டார்.

ராகவ பாதாவநி! தேவி! = ராகவனின் பாதுகே! தேவி! (நீ); காலேஷா, பக்திநம்ர: பரத: தே கார்யாணி = (ராஜ்யம் ஆண்ட) காலங்களில், விநயத்துடன் உன்னை வணங்கிய பரதன், உன் பொருட்டுச் செய்ய வேண்டி காரியங்களை, (உன்னிடம்); விநிவேதயந், த்வத் ரத்ந = தெரியப்படுத்தி, உன் ரத்னங்கள் மீது; பிம்பிததயாபி, ஸவகீயாம் = தனது பிம்பம் விழுந்ததைக் கண்டு, தானும், ராஜாஸந ஸ்த்திதிம் அவேக்ஷ்ய = ஸிம்மாஸனத்திலே இருப்பதைக் கண்டு (தோற்றும்); ப்ரஞ்சம் ஸலஜ்ஜே = மிகவும் வெட்கப்பட்டார்.

722. ப்ரத்யாகதே விஜயிநி ப்ரதமே ரகுணாம்

விந்யஸ்யதி த்வயி பதம் மணிபாதரகேஷி!|
ரத்நோக பிம்பித நிசாசரவாநராம் த்வாம்
பூர்வகூஷணஸ்த்ததம் இவ புஷ்பகம் அந்வபச்யந்||

மணி பாதரகேஷி! ராவண வதம் முடிந்து, அயோத்தி திரும்பிய ரகுவீரன், உன் மேல் திருவுடிகளை வைத்தார்.. உடன் வந்த வானர வீரர் - ராகுஷர்களின் பிம்பம், உன் மேல் ப்ரதிபலிக்க, சற்றுமுன் அவர்கள் ஏறிவந்த புஷ்பக விமானக்காட்சியை நினைவுட்டியது.

மணி பாதரகேஷி! விஜயிநி ப்ரத்யாகதே ரகுணாம் ப்ரதமே, த்வயி பதம் = மணி பாதுகே! ராகுஷர்களை ஜயித்து, திரும்பி வந்த ரகுவம்ச திலகம் (ராமன்) உன்னிடம் திருவுடிகளை; விந்யஸ்யதி, ரத்நோக பிம்பித = வைத்த ஸமயம், ரத்னங்களில் ப்ரதிபலித்த; நிசாசர, வாநராம் = ராகுஷர்கள், மற்றும் வானரர்களின் உருவும் (காட்சி); பூர்வகூஷணஸ்த்ததம் புஷ்பகம் இவ அந்வபச்யந் = உன்னை அணிந்து கொள்வதற்குச் சற்று முன் இருந்த, புஷ்பக விமானத்தைப் போலப் பார்த்தனர்.

723. வையாகுலீம் சமயிதும் ஜகதோ வஹந்த்யா

ரகுஷாதுராம் ரகுதுரந்தர பாதரகேஷி!|
ப்ராஜ்யம் யச: ப்ரசுரசாமர பிம்பலகூஷாத்
ப்ராயஸ்த்வயா கபளிதம் ப்ரதிபூதீநாம்||

ராகவ பாதரகேஷி! ராமன் வனம் சென்ற போது, உலகைக் காப்பாற்றுபவர்கள் யாரும் இல்லாதபோது, நீ அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றாய்....உனக்குச் சாமரம் வீசியபோது, அது பல

சாமரங்களாய்ப் பிரதிபலிக்கவும், அது நீ அனைத்துப் பகைவர்களின் கீர்த்தியை விழுங்கியது போல இருந்தது (கவிகள், கீர்த்தியை வெண்மை நிறமாய் வர்ணிப்பர்).

ரகுதுரந்தர பாதரகேஷ! ஜகத: வையாகுலீம் சமயிதும் = ரகுவீரனின் பாதுகையே! உலகத்தை காப்பவர் யாரும் இல்லாததால் ஏற்பட்ட தொந்தரவைப் போக்க; ரக்ஷாதுராம் வஹந்த்யா = காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட; தவயா = உன்னால்; ப்ரசர சாமர பிம்பலக்ஷாத் = அதிகமான சாமரங்களின் பிம்பங்களால் ஏற்பட்ட வியாஜத்தினால்; ப்ரதி பூபதீநாம் ப்ராஜ்யம் = எல்லா அரசர்களுடையவும், அதிகமான; யச: கபளிதம் ப்ராய: = கீர்த்தி, விழுங்கப்பட்டது போல் ஆயிற்று.

724. ப்ரதிதிசும் உபயாதே தேவி! யாத்ரோத்ஸவார்த்தம்
த்வயி விஹரணகாலே பிம்பிதே ஜீவலோகே|
வஹநி மணிகணைஸ்தவம் பாதுகே! ரங்கபர்தது:
கபளித ஸகலார்த்தாம் காஞ்சித் அந்யாம் அவஸ்தாம்||

பாதுகாதேவி! உன்னை அணிந்து கொண்டு, அரங்கன் திருவீதி உலா வரும் ஸமயம், பல திசைகளிலிருந்து, உன்னைச் சேவிக்க வந்த மக்களின் பிம்பங்கள், உன்மேல் உள்ள கற்களின் கூட்டத்தில் ப்ரதிபலிக்கிறது.... அது, அகில உலகையும் நீ, ப்ரளய காலத்தில் உண்டு, வயிற்றில் வைத்துக் காட்டுவது போல - நினைவுட்டுகிறது.

தேவி! பாதுகே! யாத்ரோத்ஸவார்த்தம் விஹரணகாலே = தேவி! பாதுகையே! திருவீதி உலா வரும் வேளைகளில் (உன்னைச் சேவிக்க); ப்ரதிதிசும் உபயாதே ஜீவலோகே த்வயி மணிகணை: பிம்பிதே, தவம் ரங்கபர்தது: = ஒவ்வொரு திக்குகளிலிருந்தும் வந்த ஜனங்களின் உருவம் உன் ரத்னங்களில் ப்ரதிபலிக்கவும், நீ, அரங்கன்; கபளித ஸகலார்த்தாம் காஞ்சித் அந்யாம் அவஸ்தாம் வஹநி = எல்லாப் பொருட்களையும் விழுங்கிய, ஒரு வேறுவிதமான இருப்பை (ப்ரளய காலத்து) காட்டுகிறாய். (வகிக்கிறாய்).

725. பகவதி கருடஸ்தே வாஹநஸ்தா: ஸாரேந்த்ரா:
த்வயி விநிஹிதபாதே பூமிமேவாச்ரயந்தி|
ததபி சரணரகேஷ! ரத்நஜாலே த்வதீயே
ப்ரதிபலிதநிஜாங்கா: துல்ய வாஹா பவந்தி||

பாதுகே! பெருமாள் கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளும்போது, தேவதைகள் அவரவர்கள் வாகனத்தில் ஏறிக்கொள்கின்றனர்....பெருமாள், வாகனத்திலிருந்து இறங்கி, உன்னை அணிந்து கொண்டதும், அந்தத் தேவதைகளும், வாகனங்களில் இருந்து பூமியில் இறங்கிவிடுகின்றனர்...உன் மேல், அவர்களது உருவம் ப்ரதிபலிக்கவும், எல்லாரும் உண்ணிடம் உள்ளது போல இருக்கிறது.

சரணரகேஷ! பகவதி கருடஸ்தே = பாதுகையே! பெருமாள் கருட வாகனத்தில் எழுந்தருளிய போது; வாஹநஸ்தா: ஸாரேந்த்ரா: = அவரவர் வாகனங்களிலே இருக்கும் தேவர் தலைவர்கள்; த்வயி விநிஹித பாதே = (பெருமாள்) உன்மேல் திருவடிகளை வைத்ததும்; பூமிமேவ ஆச்ரயந்தி = பூமியையே அடைகின்றனர்; ததபி, த்வதீய ரத்ன ஜாலே = அப்படி இருந்தும், உன்னுடைய, ரத்னங்களின் கூட்டத்திலே; ப்ரதிபலித நிஜ அங்கா: = ப்ரதிபலிக்கும், தங்கள் உடம்பை உடையவர்களாய்; துல்ய வாஹா: பவந்தி = ஒரே மாதிரியான உருவத்தை / வாகனத்தை அடைகின்றனர்.

726. ஸ்வச்சாகாராம் ஸாரயுவதய: ஸ்வப்ரதிச்சந்த ஸக்ஷியாத்
காஹந்தே த்வாம் ப்ரணதிஸமயே பாதுகே! ஸாபிமாநா:|
ஸ்தரீ ரத்நாநாம் பரிபவவிதெள ஸ்ருஷ்டிமாத்ரேண தக்ஷாம்
நீசை: கர்த்தும் நரஸகமுநே: ஊர்வசீம் ஊருஜாதாம்||

பாதுகே! தான் நாராயண ரிவியின் தொடையிலிருந்து தோன்றியவள் என்று ஊர்வசி, தேவ மாதர்களிலேயே கர்வம் மிகுந்தவள் - மற்ற மாதர்களைக் கேளியாகப் பார்ப்பாள்....அந்த மற்ற மாதர், உன்னை சேவிக்கும்போது, அவர்களின் பிம்பம் உன்மேல் ப்ரதிபலிக்கவும், அவர்கள் இப்போது ஊர்வசியை ஏனாம் செய்ய முடிகிறது---'நீ ஒரு முறைதான் முனிவரின் தொடையிலிருந்து பிறந்தாய்.... நாங்கள் நினைக்கும்போதெல்லாம் பாதுகா தேவியில் புகுந்து புறப்படுகிறோம்' என்று.

நரஸகமுநே: ஊருஜாதாம் ஊர்வசீம் = நரன் என்பவனின் தோழனாகிற நாராயண முனிவரின் தொடையிலிருந்து பிறந்தவளான, ஊர்வசி; ஸ்ரஷ்டி மாத்ரேண தக்ஷாம் = தனது பிறப்பினால் கர்வம் அடைந்திருந்ததால்; ஸ்த்ரீ ரத்நாநாம் பரிபவ விதெள = இதர, உயர்ந்த தேவஸ்த்ரீகளையும் அவமானம் பண்ணுவதால்; ஸார யுவதய: ஸாபிமாநா: = அந்த தேவஸ்த்ரீகள் ஆக்ரஹத்தோடு கூடியவர்களாய்; நீசை: கர்த்தும், ஸ்வச்ச ஆகாரம் = (�ர்வசியை) இளப்பமாக்க, பளபளக்கும் மேனியையுடைய; த்வாம், ப்ரணதிஸமயே ஸ்வப்ரதிச் சந்த லக்ஷ்யாத் = உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களது உருவங்கள் உன்மேல் ப்ரதிபலித்ததின் வியாஜத்தினால்; காஹந்தே = (உன்னில்) பிரவேசிக்கின்றனர்.

727. ஸ்வேச்சாகேளிப்ரியஸஹஸரீம் ஸ்வச்ச ரத்நாபிராமாம்
ஸ்தாநே ஸ்தாநே நிஹிதசரணோ நிர்விசந் ரங்கநாத:
ஸஞ்சாராந்தே ஸஹ கமலயா சேஷ்யாதிருடஸ்-
த்யக்த்வாபி த்வாம் த்யஜதி ந: புந: ஸ்வப்ரதிச்சந்தலக்ஷ்யாத||

பாதுகையே! ஸஞ்சாரம் முடிந்து, பெருமாள் அந்தப்புரம் திரும்புகிறார்...மகாலக்ஷ்மியுடன், ஆதிசேஷன்மீது சயனிக்க எழுந்தருள்கிறார்...அப்போதும் அவரால், உன்னை விட முடியவில்லை....அவரது பிம்பம் உன்மேல் ப்ரதிபலிக்கிறதே! அவரை விட்டுப் பிரியாத தோழி அன்றோ நீ?

ஸ்வேச்சாகேளி ப்ரியஸஹஸரீம் = தன் இஷ்டப்படியான லீலா ஸஞ்சாரங்களில், உடன் விளையாடும் தோழி போன்ற; (தவியி) நிஹிதசரண: ஸ்வச்ச ரத்ந அபிராமாம் = உன்னிடம் திருவடிகளை வைத்து, தூய்மையான ரத்னங்களால் ஜோலிக்கும்; த்வாம் ஸ்தாநே ஸ்தாநே நிர்விசந் ரங்கநாத: ஸஞ்சாராந்தே = உன்னை அந்தந்த இடங்களில் அநுபவிக்கும் ரங்கநாதன், ஸஞ்சாரங்களின் முடிவிலே; கமலயா ஸஹ, சேஷ சய அதிருட: அபி = மகாலக்ஷ்மியுடன், ஆதிசேஷன் மீது ஏறும்போதும்; ஸ்வப்ரதிச்சந்த லக்ஷ்யாத் = தனது பிம்பம் உன்மேல் விழுவதன் காரணத்தால்; புந: ந: த்யஜதி = மறுபடியும் (உன்னை) விடுவதில்லை.

728. த்வாமேவைகாம் அதிகதவத: கேளிஸஞ்சாரகாலே
பார்ச்வே ஸ்த்தித்த்வா விநிஹிதத்தருசோ: பாதுகே! அநந்யலக்ஷ்யம்|
த்வத்ரத்நேஷ ப்ரதிபலிதயோ: நித்யலக்ஷ்யப்ராஸாதா
பத்மாஸும்யோ திசதி பவதீ பாதஸேவாம் முராரே:||

பாதுகையே! பெருமாள் வெளியே எழுந்தருஞம் போதெல்லாம் உன்னையே அணிந்து கொள்கிறார்....மகாலக்ஷ்மிக்கும் - பூமிதேவிக்கும், தம் மீது திருவடிகளை வைப்பதில்லை என்று வருத்தம்...உன்னிடம் அவர்களின் பிம்பம் விழுவதால், நீ அவர்களுக்கு திருவடி ஸேவையைக் கொடுக்கிறாய்.

பாதுகே! கேளி ஸஞ்சாரகாலே த்வாம் ஏகாம் ஏவ அதிகதவத: = பாதுகையே! லீலையாக ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், உன் ஒருத்தியை மட்டும் அணியும் (அடைந்துள்ள); முராரே: பார்ச்வே ஸ்த்தித்த்வா = பெருமாளின், இருபுறமும் இருந்து கொண்டுள்ள; அநந்ய லக்ஷ்யம் விநிஹித த்தருசோ: = வேறு எதிலும் பார்வையைச் செலுத்தாத; பத்மா பூஸும்யோ: த்வத் ரத்நேஷ ப்ரதிபலிதயோ: = பெரிய பிராட்டி - மற்றும் பூமாதேவியின், உனது ரத்னங்களில்

ப்ரதிபலிப்பதால்; நித்ய லக்ஷ்ய ப்ரஸாதா = எப்போதும் காணக்கூடிய ஸந்தோஷத்தை; பாதஸேவாம் பவதீ திசதி = திருவடி ஸேவையை, நீ கொடுக்கின்றாய்.

729. ஏகாம் ஏக: கில நிரவிசத் பாதுகே! த்வாரகாயாம்
க்ரீடாயோக் க்ருதபஹாதநு: ஷாடச்சுத்ரீஸஹஸ்ரே|
சுத்தே தேவி! த்வதுபநிஹிதே பிம்பிதோ ரத்நஜாலே
புங்க்தே நித்யம் ஸ கலு பவதீம் பூமிகாநாம் ஸஹஸ்ரை:||

தேவி! பாதுகே! பெருமாள் கண்ணனாக, விளையாட்டில் ஆசையுள்ளவராய், துவாரகையில் 16,000 ஸ்த்ரீகளை மகிழ்வித்தார் - ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு கண்ணன் உருவம் எடுத்து .... அதே போன்று, இப்போதும் உன்மேல் உள்ள ரத்னங்களில், ப்ரதிபலிக்கிறது பல ஆயிரம் பிம்பங்கள்... ஆனால், ஒரு வித்தியாஸம் இங்கே உன் ஒருத்தியை மட்டுமே அநுபவிக்கிறார்.

தேவி! பாதுகே! க்ரீடாயோக் = தேவி! பாதுகையே! விளையாட்டில் ஆசையுள்ள கண்ணனாக; த்வாரகாயாம், க்ருத பஹாதநு: = துவாரகையில், அனேகம் உருவம் கொண்டு; ஷாடச ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரே = 16,000 பெண்களுடன்; ஏகம் ஏக: நிரவிசத் கில = ஒருத்தியை, ஒருவராக (one for each) அநுபவித்தார்; சுத்தே த்வத் உபநிஹிதே = பளபளப்புடன், உன்னிடம் இழைக்கப்பட்டுள்ள; ரத்ன ஜாலே பிம்பித: = ரத்னங்களின் ஒளியில் ப்ரதிபலிக்கும்; பூமிகாநாம் ஸஹஸ்ரை: = வேஷங்களின் ஆயிரங்களாலே; பவதீம் நித்யம் புங்க்தே கலு = உன்னை எப்போதும் அநுபவிக்கிறார் என்பது பிரவித்தம்.

730. ஹரிபதநகேஷ்டா பவதீ ப்ரதிபலதி தவைததபி ரத்நேஷ்டா
உசிதா மித: பதாவநி! பிம்பப்ரதிபிம்பதா யுவயோ:||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி நகங்களிலே நீ ப்ரதிபலிக்கிறாய்; அந்த திருவடிகள் உன் ரத்னங்களிலே ப்ரதிபலிப்பதும் ரொம்பப் பொருத்தமே...திருவடி - பாதுகை என்ற நீங்கள் இருவரும், பிம்ப ப்ரதிபிம்பமாய் அமைந்துள்ளு உசிதமே.

பதாவநி! பவதீ ஹரிபத நகேஷ்டா = பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடி நகங்களிலே; ப்ரதிபலதி: ஏததபி தவ ரத்நேஷ்டா = ப்ரதிபலிக்கின்றாய்; இந்த நகங்களும் உன் ரத்னங்களில் ப்ரதிபலிக்கின்றன; யுவயோ: மித: பிம்ப ப்ரதிபிம்பதா = நீங்கள் இருவரும், ஒருவருக்கொருவர், பிம்பப்ரதி பிம்பமாக இருப்பது; உசிதா = தக்கதே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, பிம்பப்ரதிபிம்பத்ததி: - ஏகவிம்சீ.

22. காஞ்சநபத்ததி

காஞ்சநம் என்றால் தங்கம் (Gold). பாதுகைகள் தங்கத்தால் ஆனவை..இதை 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார், ஸ்வாமி.

731. கல்யாணப்ரக்ருதிம் வந்தே பஜந்தீம் காஞ்சநச்சியம்|
பதார்ஹாம் பாதுகாம் சௌரே: பத ஏவ நிவேசிதாம்||

தங்க மயமானதும், தனிப்பட்ட சிறப்பைப் பெற்றதுமான பாதுகையை வணங்குகிறேன்...அது, திருவடிக்குப் பொருத்தமாய் அமைந்து, திருவடியிலேயே பொருந்தி உள்ளது.

கல்யாண ப்ரக்ருதிம் = கேஷமங்களைக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவம் கொண்டவளும் (or) தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதும்; காஞ்சனச்சியம் = தங்கம் என்பதால் பள பளப்பை (or) விவரிக்க முடியாத அழகை; பஜந்தீம் = அடைந்துள்ளதும்; பத அர்ஹாம், பத ஏவ நிவேசிதாம் = திருவடிக்குத் தகுந்ததாயும், திருவடியிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளதும் ஆன; சௌரே: பாதுகாம் வந்தே = பெருமாளின் பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்.

732. மது ஜித் தநு காந்தி தஸ்கராணாம் ஜலதாநாம் அபயம் விதாது காமா|
சபலேவ ததங்கரிம் ஆச்ரயந்தீ பவதீ காஞ்சன பாதுகே! விபாதி||

பாதுகே! தங்கமயமான உன்னைப் பார்த்தால் மின்னல் போல இருக்கிறது. (மின்னல் மேகங்களிடையே இருப்பது - திருவடியில் என்ன வேலை?) - மேகங்கள், பெருமாளின் திருமேனி அழகைத் திருடிக் கொண்டன - எனவே, பயந்து, பெருமாள் தண்டிக்காமலிருக்க, மின்னலை ஒத்த பாதுகை மூலம் சிபாரிசுக்கு வந்தனவோ?

காஞ்சந பாதுகே! மதுஜித் தநு காந்தி தஸ்கராணாம் = தங்கப் பாதுகையே! மது என்ற அஸ்ரனை ஜயித்த பெருமாளின் திருமேனி, அழகைத் திருடியுள்ள; ஜலதாநாம் அபயம் விதாதுகாமா = மேகங்களின் பயத்தைப் போக்க ஆசைப்பட்டு (நீ); ததங்கரிம் ஆச்ரயந்தீ = அந்தப் பெருமாளின் திருவடியை அடைந்து; சபலேவ விபாதி = மின்னல் * போல விளங்குகிறாய்.

* மின்னல் (Lightning) is compared as the wife of மேகங்கள்...எனவே சிபாரிசுக்கு வந்த திருவடிகளை, மின்னல் போல (as the wife seeking an apology) என்று compare பண்ணியிருக்கிறார்.

733. நிகஷீக்ருத ரம்யக்ருஷ்ணரத்நா
பவதீ காஞ்சந ஸம்பதம் வ்யநக்தி|
பரிபுஷ்யதி பாதுகே! யதீக்ஷா
ஸஹஸா ந: ஸமலோஷ்டகாஞ்சநத்வம்||

பாதுகே! தங்கமயமான உன்னைச் சேவித்தபின், உலகில் உள்ள அத்தனைப் பொன்னும், மன் கட்டிக்குச் சமம் என்ற என்னாலே வளர்கின்றது!

பாதுகே! நிகஷீக்ருத ரம்ய க்ருஷ்ண ரத்நா பவதீ = பாதுகையே! உரைகல் போன்று, அழகிய இந்திர நீலக்கற்களின் ஒளியோடு உள்ள நீ; காஞ்சந ஸம்பதம் வ்யநக்தி = தங்கத்தின் பள பளப்பை ப்ரகாசப்படுத்துகிறாய்; யத் தீக்ஷா, ஸஹஸா ந: = எந்த ஒரு பார்வை, உடனே

எங்களுக்கு; ஸம லோஷ்டா காஞ்சநத்வம் பரிபுஷ்யதி = ஒரே மாதிரியான, ஓட்டாஞ்சல்லி - தங்கம் இவைகளை உடையதானதாக உண்டாக்குகிறதோ!

734. ஸாரபிர்நிகமைஸ் ஸமக்ரகாமா கநகோத்கர்ஷவதீ பதாவநி! புவம்
திசினி ப்ரதிபந்ந மாதவசரீ: அநிசோந்நித்ரம் அசோகவைபவம் ந:||

பாதுகையே! நீ வேதமணம் கமழ்பவன் - தங்க மயமானவன் - திருமால் என்ற பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றவன் - ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் தருபவன் - எங்களுக்கு, எப்போதும், துக்கமே இல்லாத ஸம்பத்தைக் கொடுப்பவன்.

பதாவநி! நிகமை: ஸாரபி: = பாதுகே! வேதங்களால் வாஸனை உடையவரும்; ஸமக்ர காமா கநக உத்கர்ஷவதீ = நிரம்பின குணங்களுடனும், தங்கத்தின் உயர்த்தியை உடையவரும்; மாதவசரீ: ப்ரதிபந்ந, தவம் = பெருமாளின் ஸம்பத்தை அடைந்தவருமான, நீ; ந: அநிச உந்நித்ரம் = எங்களுக்கு, எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டும், அசோகவைபவம் திசினி = துக்கமற்ற ஸம்பத்தையும் கொடுப்பவன்.

735. ஸதி வர்ணாகுணே ஸாவர்ணஜாதே:
ஜகதி க்யாதம் அஸௌரபாத் அவர்ணம்|
அந்திஸௌரப சாலிநா ஸ்வஹேம்நா
பவதீ சௌரிபதாவநி! வ்யதாஸ்த்தத்த||

பெருமாளின் பாதுகே! தங்கத்துக்கு நிறச் சிறப்பு மட்டுமே உண்டு - வாஸனை கிடையாது.... உன் விஷயத்திலோ, நீ ஸ்வர்ணமயமாய் ஜோலிப்பதுடன், உன்னிடம் வேத மணம் கமழ்கிறது.

சௌரி பதாவநி! ஸாவர்ண ஜாதே: வர்ணாகுணே ஸதி, அஸௌரபாத் = பெருமாளின் பாதுகே! தங்கம் என்ற ஜாதிக்கு, பள பளப்பு என்ற குணம் இருப்பினும், வாஸனை கிடையாது என்பதால்; ஜகதி க்யாதம் அவர்ணம் = உலகிலே ஏற்பட்டுள்ள அபவாதத்தை; பவதீ, சூர்திஸௌரப சாலிநா = நீ, வேதவாஸனையுடன் கூடின; ஸ்வஹேம்நா வ்யதாஸ்த்தத்த = உன் தங்கத்தன்மையால், போக்கடித்தாய்.

736. ப்ரதிபந்ந மழூர கண்டதாம்நா பரிசுத்தேந பதாவநி! ஸ்வகேந
கமலாஸ்தநபூஷிணோசிதம் தத் பவதீ ரத்நமலங்கரோதி ஹேம்நா||

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மி, பெருமாள் எங்கிற இந்திரநீலக்கல்லை - எல்லையில்லாத உயர்ந்த உன் தங்கத்தில் கட்டி, தனக்கு ஆபரணமாக தரித்திருக்கிறான்.

பதாவநி! மழூரகண்டதாம்நா = பாதுகையே! மயில் கழுத்தின் பளபளப்பை; ப்ரதிபந்ந, பரிசுத்தேந = அடைந்துள்ள, குற்றமற்ற; ஸ்வகேந ஹேம்நா = உன்னுடையதான், தங்கத்தினால்; கமலா ஸ்தந பூஷண உசிதம் தத் ரத்நம் பவதீ அலங்கரோதி = மகாலக்ஷ்மியின் ஸ்தனங்களின் அலங்காரத்துக்குத் தக்கதான், அந்த பிரவித்தமான பெருமாளை நீ அலங்கரிக்கிறாய்.

737. காந்த்யா பரம் புருஷம் ஆப்ரணகாத் ஸாவர்ணம்
கர்த்தும் கூடிமா த்வம் அஸி காஞ்சநபாதரகேஷி||
அந்யாத்ருசீம் திசினி யா விநந்தஸ்ய தூராத்
ஆரக்வதஸ்தபக ஸம்பதம் இந்துமெளோ:||

காஞ்சந பாதுகே! உன் காந்தியால், நீ, கார்வண்ண மேனியனான பெருமாளை, திருவடி நகம் முதல், உச்சிவரை, ஸ்வர்ண மயமாக ஜோலிக்கப் பண்ணுகிறாய். சிவன் உன்னை, தூர

இருந்து ஸேவித்தாலும், உன் தங்கக் காந்தி படுவதால், சிவனின் தலையில் இருக்கும் சந்திரன், ஆச்சரியமான கொன்னைப் பூங்கொத்தின் நிறத்தைப் பெறுகிறான்.

காஞ்சந பாதரகே! தவம் காந்த்யா = பொற்பாதுகையே! நீ உன் காந்தியால்; பரம் புருஷம் ஆப்ரணகாத் = பெருமாளை, நகம் முதல் தலை வரை; ஸ்வர்ணம் கர்த்தும் கூடமா அஸி = தங்கமாய்ச் செய்யும் தகுதி உள்ளவள்; யா, தூராத் விந்தஸ்ய இந்துமெளளே: = நீ, தூர இருந்து ஸேவிக்கும், சந்திரனை தலையில் கொண்ட சிவனின்; அந்யாத்ருசீம் ஆரக்வதஸ்தபக ஸம்பதம் திசனி = வேறு மாதிரியான தோற்றம் உடைய, கொன்னைப் பூங்கொத்தின் அழகைத் தருகிறாய்.

738. *சந்தராக்ருதி: கதம் அகல்பயதாஸ் ததாநீம்
வைமாநிக ப்ரணயிநீ வதநாம்புஜாநாம்|
விக்ராந்தி கால விததேந நிஜேந தாம்நா
பாலாதபம் பலிவிமர்த்தந பாதுகே! தவம்||

பாதுகையே! சந்திரன் போன்ற உடம்பை உடைய நீ, பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக அவதரித்து, உலகை அளந்தபோது, தேவலோக மாதர்களின் தாமரை மலரையொத்த முகங்களை மலரச் செய்யக்கூடிய, இளம் வெயிலை எப்படி உண்டாக்கினாயோ?

பலி விமர்த்தந பாதுகே! = மகாபலியை அடக்கிய பெருமாளின் பாதுகே! சந்தர ஆக்ருதி: தவம் = * சந்திரன் போன்ற தேகத்தை உடைய நீ, (* சந்தர means தங்கம் எல்); ததாநீம் விக்ராந்தி கால = த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது, உலகை அளந்த ஸமயம்; விததேந நிஜேந தாம்நா = பரப்பி உள்ள உன்னுடைய தங்கக் காந்தியால்; வைமாநிக ப்ரணயிநீ = தேவலோக மாதர்களின்; வதந அம்புஜாநாம் = முகமாகிற தாமரை மலர்களுக்கு; பாலாதபம் கதம் அகல்பயதா: = மலரச் செய்யும் இளம் வெயிலை, எப்படிச் செய்தாய்?

739. லேபே ததாப்ரப்ருதி நூநமியம் பவத்யா:
காந்த்யா கவேரதநயா கநகாபகாத்வம்|
யாவந் முகுந்தபதஹேம பதாவநி! தவம்
புண்யம் விழுவிதவதீ புளிநம் ததீயம்||

பாதுகே! பெருமானுடன் நீ காவேரிக்கரைக்கு எழுந்தருளிய போது, உன் தங்க நிறம் பட்டதால், அன்று முதல் காவேரிக்கு, "பொன்னி" என, இன்னுமொரு பெயர் கிடைத்தது.

முகுந்த பத ஹேம பதாவநி! = முகுந்தனின் திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் தங்கப்பாதுகே!; யாவத், த்வம், ததீயம் புண்யம் புளிநம் விழுவிதவதீ = எப்போது, நீ, அந்த (காவேரியின்) பரிசுத்தமான, மணற்குன்றை (யீரங்கத்தை) அலங்கரித்தாயோ; ததா ப்ரப்ருதி இயம் கவேரதநயா = அது முதல், இந்தக் காவேரி (கவேரன் என்ற அரசனின் மகள் காவேரி); பவத்யா: காந்த்யா கநகாபகாத்வம் லேபே நூநம் = உன்னுடைய (தங்க) நிறத்தால், பொன்னி எனும் பெயரைப் பெற்றாள். நிச்சயம்.

740. சித்ரம் ஸ்ரோஜநிலயா ஸஹிதஸ்ய சென்றே:
வாஸோசிதாநி சரணாவநி! ஸம்விதித்ஸோ:|
ஸத்யோ விகாஸம் உபயாந்தி ஸமாதிபாஜாம்
சந்தராதபேந தவ மாநஸபங்கஜாநி||

பாதுகே! யோகியரின் மனதில் வாஸம் செய்ய, பெருமாள் பிராட்டியுடன் எழுந்தருள்கிறார்...அதற்குமுன், நீ, அந்த யோகியரின் மனத்தை - பெருமாளின் வாஸத்துக்குத் தகுதி உடையதாகச் செய்ய, தாமரையாக மலரச் செய்கிறாய் உன் நிலவு போன்ற தங்க நிறத்தால்...ஆச்சரியமே!!

சரணாவநி! ஸமாதி பாஜாம் மாநஸ பங்கஜாநி = பாதுகையே! பெருமாளை தியானம் செய்யும் யோகியின், மனதாகிற தாமரை மலர்களில்; ஸரோஜ நிலயா ஸஹிதஸ்ய சௌரே: வாஸோசிதாநி = மகாலக்ஷ்மியுடன் கூட, பெருமாள் வாஸம் செய்ய உசிதமானதாய்ச் செய்ய; ஸம்விதித்தஸோ: தவ சந்தராதபேந, ஸத்ய: = ஆசையுள்ள உன்னுடைய, நிலவு போன்ற ஒளியால், உடனே; விகாஸம் உபயாந்தி.. சித்ரம் = மலர்ச்சியை உண்டு பண்ணுகிறாய். ஆச்சரியமே!

741. த்வய்யேவ பாதம் அதிரோப்ய நவம் ப்ரவாஹம்
நாதே பதாவநி! நிசாமயிதும் ப்ரவ்ருத்தே|
ஆத்மீய காஞ்சநருசா பவதீ விதத்தே
ஹோமாரவிந்த பரிதாம் இவ ஹோமஸிந்தும்||

பாதுகையே! உன்னை அணிந்து கொண்டு, பெருமாள் காவேரியின் புது வெள்ளத்தை கடாக்கிக்க (18ம் பெருக்கு) எழுந்தருள்கிறார்...உனது பொன் நிற ஒளியால், காவேரி ஆற்றில், பொற்றாமரைகள் நிறைந்திருப்பது போன்ற காட்சி உண்டாகிறது.

பதாவநி! நாதே த்வய்யேவ = பாதுகே! பெருமாள் உன்னிடத்திலேயே; பாதம் அதிரோப்ய, நவம் ப்ரவாஹம் = திருவடியை வைத்து, புதிய வெள்ளப் பெருக்கை; நிசாமயிதும் ப்ரவ்ருத்தே = பார்க்க எழுந்தருளும்போது; ஹோமஸிந்தும், ஆத்மீய = காவேரி, உன்னுடைய; காஞ்சநருசா, ஹோமாரவிந்த = தங்க நிறம் பட்டு, தங்கத்தாமரைகளால்; பரிதாம் இவ பவதீ விதத்தே = நிறைந்தது போன்று, (காட்சியை) நீ உண்டாக்குகிறாய்.

742. விஹரதி புளிநேஷ்ட த்வத்ஸகே ரங்கநாதே
கநகஸரிதியம் தே பாதுகே! ஹோமதாம்நா|
வஹதி ஸலிலகேள்ஸ்ரஸ்தசோளாவரோத-
ஸ்தநகலசஹரித்ரா பங்க பிங்காம் அவஸ்த்ததாம்||

பாதுகே! உன்னை அணிந்து கொண்டு, பெருமாள் காவேரிக்கு எழுந்தருள்கிறார். உன் தங்க மயமான காந்தி, நீரில் பரவுகிறது - அது, சோழ மன்னன், தனது அந்தப்புரத் தேவிமாருடன் ஜலக்ரீடை செய்தபோது, அந்த நார்மணிகள் பூசியிருந்த மஞ்சள் கரைந்து கலந்தது போல இருக்கிறது.

பாதுகே! த்வத்ஸகே ரங்கநாதே = பாதுகையே! உன்னுடன் கூடிய அரங்கன்; புளிநேஷ்ட விஹரதி, தே = (காவேரி) மணற்குன்றுகளிலே ஸஞ்சரிக்கும்போது, உனது; ஹோமதாம்நா, இயம் கநகஸரித் = பொன் காந்தியால், இந்தக் காவேரியானது; சோளா ஸலிலகேள், அவரோத ஸ்தந கலச ஸ்ரஸ்த ஹரித்ரா பங்க பிங்காம் அவஸ்த்ததாம் = சோழமன்னன், ஜலக்ரீடை செய்த ஸமயம், அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளின், ஸ்தனங்களிலிருந்து கரைந்த மஞ்சளால், பொன் நிறம் கொண்ட தோற்றத்தை; வஹதி = அடைந்தது.

743. ஸரபிநிகமகந்தா ஸௌம்ய பத்மாகரஸ்ததா
கநக கமலிநீவ ப்ரேக்ஷ்யஸே பாதுகே! த்வம்|
ப்ரமர இவ ஸதா த்வாம் ப்ராப்த நாநாவிஹார:
சதமகமணிநீல: ஸேவதே சர்வங்கதந்வா||

பாதுகையே! நீ ஒரு தங்கத்தாமரை போல இருக்கிறாய்....உன்னிடம் வேத வாஸனை கமழ்கிறது. உன்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள், ஒரு தாமரை மஸரை, வண்டு சுற்றி வருவது போல இருக்கிறார்.

பாதுகே! ஸரபி நிகம கந்தா = பாதுகே! ஸந்தோஷத்தை அளிக்கும் வேத வாஸனையுடனும்; ஸௌம்ய பத்மா கரஸ்ததா = இன்பமான, மகாலக்ஷ்மியின் கையில் இருப்பவஞ்மான; த்வம் கநக கமலிநீவ ப்ரேக்ஷ்யஸே = நீ, பொன்மய தாமரை மலர் போல காணப்படுகிறாய்; சதமக

மணி நீல: சார்ங்கதந்வா, நாநாவிஹார: = இந்திர நீலம் போன்ற மேணி நிறம் கொண்டவரும், சார்ங்கம் என்ற வில்லை ஏந்தியவரும், பலவித ஸஞ்சாரம் உடைய; ஸதா த்வாம் ப்ராப்த ப்ரமர இவ ஜேவதே = (பெருமாள்), ஸதாகாலமும், உன்னை அடைந்த ஒரு வண்டு போல, காட்சி தருகிறார்.

744. கநகருசிர வர்ணாம் பாதுகே! ஸஹ்யலிந்து:
 ஸ்ரியமிவ மஹநீயாம் லிந்துராஜஸ்ய பத்நீ|
 ஸ்வயமிஹ ஸவிதஸ்தா ஸெளம்யஜாமாத்ருயக்தாம்
 உபசரதி ரஷேந த்வாம் அபத்யாபிமாநாத||

பாதுகையே! உன்னை அனிந்து கொண்டு பெருமாள் எழுந்தருளும் காலத்தில், காவேரி உன்னைத் தன் பெண்ணான மகாலக்ஷ்மி போலவே நினைத்து, மாப்பிள்ளையுடன், பெண், அகத்துக்கு வந்தது போல உபசாரம் செய்கிறாள்.

பாதுகே! லிந்துராஜஸ்ய பத்நீ = பாதுகே! ஸமுத்திர ராஜனின் மனைவியான; ஸஹ்யலிந்து: இஹ ஸவிதஸ்தா = காவேரி, இங்கே ஸமீபத்தில் இருந்து கொண்டு; மஹநீயாம், கநகருசிர வர்ணாம் = கொண்டாடத்தக்கவரும், தங்கத்தால் அழகிய உருவம் கொண்ட; த்வாம், ஸெளம்ய ஜாமாத்ருயக்தாம் ஸ்ரியமிவ அபத்யாபிமாநாத் = உன்னை, அழகிய மணவாளனுடன் சேர்ந்திருக்கும், மகாலக்ஷ்மியைப்போல, பெண் என்னும் அபிமானத்தால்; ரஷேந ஸ்வயம் உபசரதி = சந்தோஷத்துடன், தானே, உபசரிக்கிறாள்.

745. அநுகலமுபஜீவ்யா த்ருச்யஸே நிர்ஜராணாம்
 த்ரிபுரமதநமெளள சேகரத்வம் ததாஸி|
 ப்ரதிபதம் அதிகம்ய ப்ராப்த ஸ்ருங்காஸி சென்றே:
 ததபி சரணரகேஷ! பூர்ணசந்தராக்ருதிஸ்த்வம||

பாதுகே! உன்னை ஸகலமான தேவதைகளும் கொண்டாடுகின்றனர் - அவர்களது கேஷமத்தைக் கருதி.....முக்தர்களும், நித்யஸுரிகளும் உன்னைக் கொண்டாடுகின்றனர். சிவன், உன்னைத் தலைக்கு அலங்காரமாய் வைத்துக் கொள்கிறார்.....பெருமாள், உன்னை அடிக்கடி திருவடிகளிலே சாற்றிக்கொள்கிறார்..நீ தங்க மேனியுடன் ஜோவிப்பவன்.

சென்றே: சரணரகேஷ! த்வம் = பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே! உன்னை; அநுகலம் நிர்ஜராணாம் உபஜீவ்யா = ஓவ்வொரு சூடினமும், தேவதைகள், தங்களது கேஷமத்திற்காக அடைபவளாக; த்ருச்யஸே, த்ரிபுரமதந மெளள சேகரத்வம் ததாஸி = காணப்படுகிறாய்; த்ரிபுர அஸ்ரணைக் கொன்ற சிவனின் தலையிலே அலங்காரமாக இருக்கிறாய்; ப்ரதிபதம் அதிகம்ய, ப்ராப்த ஸ்ருங்காஸி ததபி பூர்ணசந்தர ஆக்ருதி: = பெருமாள் உன்னை ப்ரதிபதத்திலும் (EACH STEP) அடைந்து (அனியும்) பெருமையை உடையவள் நீ; அப்படி இருந்தும், முழு நிலவு போன்று, உடல் பூராவும் தங்க மயமாய் ஜோவிப்பவள் நீ. (பூர்ண சந்திரன் = முழுத்தங்கம்)

746. கநகமபி த்ருணம் யே மந்வதே வீதராகா:
 த்ருணமபி கநகம் தே ஜாநதே த்வத்ப்ரகாசை|
 மதுரிபு பதரகேஷ! யத் த்வதர்த்தோபநீதாந்
 பரிணமயஸி ஈஹமாந் தேவி! தூர்வாங்குராதீந்||

பெருமாளின் பாதுகே! பற்றறவர்கள் - i.e. பொன்னையும் த்ருணமாக (புல் போல) என்னுபவர்கள், உனக்கு ஒரு அருகம்புல்லை ஸமர்ப்பித்து ஆராதிக்கின்றனர்...உன் ஒளி அதன் மேல் படவும், அந்த அருகம்புல், உடனே தங்கத்தால் ஆனது போலக் காட்சி அளிக்கிறது.

மதுரிபு பதரகேஷ! தேவி! = பெருமாளின் பாதுகையே! தேவி!; வீதராகா: யே = ஆசைகளை விட்ட எவர்கள்; கநகமபி த்ருணம் மந்யதே = பொன்னையும் த்ருணமாக (புல்லுக்குச் சமமாக)

எண்ணுகின்றனரோ; தே, தருணமலி தவத் ப்ரகாசசை = அவர்கள் புல்லையும் உன் (தங்க) ஒளியால்; கநகம் ஜாநதே = தங்கமாக எண்ணுவர்; யத், தவத் அர்த்தோபநீதாந் = எந்தக் காரணத்தால், உனக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கொண்டு வரப்பட்ட; தூர்வாங்குராதீந் = இளம் அருகம்புல் முதலியவற்றை; ஷஹமாந் பரிஞமயஸி = தங்கமாகச் செய்கிறாய்.

747. விசுத்திமதிகச்சதி ஜ்வலநஸங்கமாத் காஞ்சநம்
விதந்தி ச ஜகந்தி தத் ந கலு தத் விபர்யஸ்யதி|
கதம் கநக பாதுகே! கமலோசனே ஸாக்ஷினி
த்வயைவ பரிசுத்ததா ஹாதபுஜோாபி ஜாகட்யதே||

ஸ்வர்ண பாதுகே! "பொன் நெருப்பில் சுடப்பட்டு மேலும் தூய்மை அடையும்" என்பதுதான் உலக நியதி...ஆனால், அக்னி தேவன் உன்னை அவன் சிரலிலே தரிக்க, மேலும் தூய்மை அடைகிறான் அவன்...இது எப்படி?? (Just a reversal of the universal truth)...இந்தக்கூத்துக்கு அரங்கனும் ஸாக்ஷி!!!

கநக பாதுகே காஞ்சநம் = பொற்பாதுகையே! தங்கம்; ஜ்வலந ஸங்கமாத் = நெருப்புடன் சேர்வதால் (சுடப்படும்போது); விசுத்திம் அதிகச்சதி, தத் ஜகந்தி விதந்தி ச = அழக்கு நீங்கி, மேலும் சுத்தம் அடையும், அந்த ஸங்கதியை, எல்லா உலகமும் அறியும்கூட; தத் ந விபர்யஸ்யதி கலு = அந்த உன்மை மாறுவதில்லை என்பதும் பிரஸித்தமான ஒன்றுதானே!; கமல லோசனே ஸாக்ஷினி = தாமரை மலரையொத்த கண்களையுடைய பெருமாள் ஸாக்ஷியாய் நிற்க; கதம், ஹாதபுஜோாபி த்வயைவ பரிசுத்ததா ஜாகட்யதே? = எப்படி அக்னி தேவன், உன் ஸ்பர்சத்தால் (தலையிலே தரித்தல்) மேலும் சுத்ததன்மையை அடைகிறது எப்படி?

748. தாராஸங்கப்ரதித விபவாம் சாருஜாம்பூநதாபாம்
த்வாமாருடஸ்தரிதச மஹிதாம் பாதுகே! ரங்கநாதः|
ஸஞ்சாரிண்யாம் ஸாரசிகரினை: தஸ்துஷா மேகலாயாம்
தத்தே மத்தத்விரத பதிநா ஸாம்யக்கஷ்யாம் ஸமீக்ஷ்யாம்||

பாதுகையே! ஸுரங்கநாதன் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் கம்பீரம், மேரு பர்வதம் என்ற தங்கமலையின் ஒரு பகுதி, ஒரு மதம் கொண்ட யானையை ஏற்றிக் கொண்டு, நகர்வது போல இருக்கிறது.

தார ஆஸங்க ப்ரதித விபவாம் சாரு ஜாம்பூநதாபாம் = ப்ரணவத்தின் சேர்க்கையால், பிரஸித்தமான பெருமையை அடைந்தும், அழகான தங்கத்தின் காந்தியுடன் கூடியவரும்; த்ரிதச மஹிதாம் த்வாம் ஆரூட = தேவர்கள் கொண்டாடும் உன்னை அணிந்து கொண்டு; ரங்கநாதः: ஸஞ்சாரிண்யாம் = அரங்கன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் (அழகு); ஸாரசிகரினை: மேகலாயாம் = மேரு பர்வதத்தின் தாழ்வரையிலே; தஸ்துஷா மத்தத்விரத பதிநா = உட்கார்ந்து கொண்டு மதம் பிடித்த யானையோடு; ஸமீக்ஷ்யாம் ஸாம்யக்கஷ்யாம் = பார்க்கத் தகுந்த, உவமை சொல்லத்தக்க காட்சியாக; தத்தே = அடைகிறாய்.

749. கநகருசிரா காவ்யாக்யாதா சகைநச்சரணோசிதா
ஸ்ரிதகுருபுதா பாஸ்வத்ரூபா தவிஜாதிபஸேவிதா|
விஹிதவிபவா நிதயம் விஷ்ணோ: பதே மணிபாதுகே!
த்வமலி மஹதீ விசேவஷாம் ந: சுபா க்ரஹமண்டலீ||

மணி பாதுகே! அழகிய தங்க நிறம் (அங்காரகன்) - ராமாயண காவ்யங்களில் புகழப்பட்டவள் (சுக்ரன்) - மெதுவான ஸஞ்சாரத்துக்கு ஏற்றவள் (சனி) - வித்வான்கள் / ஆசார்யர்களால் ஆராதிக்கப் படுவன் (குரு) - ஜோவிக்கும் மேனி - (ஸுரியன்) - எப்போதும் பெருமாள் திருவடியிலே இருப்பவன் - இப்படிப்பட்ட நீ, எங்களுக்கு, ஸகல கேடுமத்தையும் தருபவன் - நவக்ரஹங்களின் கூட்டம் போல.

மணி பாதுகே! கநகருசிரா = மணி பாதுகையே! தங்கத்தால் அழகாயும் (அங்காரகன்); காவ்ய அக்யாதா = (ராமாயணம் போன்ற) காவியங்களிலே கூறப்பட்டவரும் (சுக்ரன்); சனை: சரண உசிதா = மந்த ஸஞ்சாரத்துக்குத் தக்கவரும் (சனி); சித்தகுருபுதா = உன்னை ஆச்சரியித்த ஆசார்யர்கள், வித்வான்கள் (குரு - புதன்); பாஸ்வத் ரூபா = பள பளக்கும் மேனி (ஸுர்ய ரூபம்); த்விஜாதிப ஸேவிதா = பிராமண ச்ரேஷ்டர்களால் ஸேவிக்கப்படுவரும் (சந்திரன்); நித்யம் விஷ்ணோ: பதே = எப்போதும் விஷ்ணுவின் திருவடியிலே இருப்பவரும்; மஹதீ த்வம், விசுவேஷாம் ந: சுபா க்ரஹமண்டலீ = மிக உயர்ந்தவளான நீ, உலகிலே, எங்களுக்கு, நவக்ரஹங்களின் கூட்டமாக இருக்கிறாய்.

750. ப்ரஜ்வலித பஞ்சஹேதி: ஹிரண்மயீம் த்வாம் ஹிரண்யவிலயார்ஹ:|
ஆவஹது ஜாதவேதா: ச்ரியமிவ ந: பாதுகே! நித்யம்||

பாதுகே! பஞ்ச ஆயுதங்களை ஏந்தியவரும், ஜொலிக்கும் மேனியை உடைய, பெருமாள், எங்களுக்கு, எப்போதும், தங்கமயமானவரும், மகாலக்ஷ்மி போன்றவருமான உன்னைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பாதுகே! ப்ரஜ்வலித பஞ்சஹேதி: = பாதுகையே! பிரகாசிக்கும் பஞ்ச ஆயுதங்களை உடையவரும்; ஹிரண்ய விலயார்ஹ: ஜாதவேதா: ஹிரண்மயீம் த்வாம் = தங்கம் போன்ற மேனியை உடைய பெருமாள், தங்கத்தால் ஆன உன்னை; ச்ரியமிவ ந: நித்யம் ஆவஹது = மகாலக்ஷ்மி (ஸம்பத்தைப்) போல, எங்களுக்கு எப்போதும் கொடுக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்டா, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, காஞ்சநபத்ததி: - த்வாவிம்சீ.

23. சேஷபத்ததி

10 சுலோகங்களால், பாதுகையின் சேஷபாவத்தையும் (Bhava), ஆதிசேஷனே பாதுகா ரூபமாய் கைங்கர்யம் செய்கிறான் பகவானுக்கு என்றும் விவரிக்கிறார்.

751. ஸ்ருஷ்டாம் பூமாவநந்தேந நித்யம் சேஷஸமாதிநா|
அஹும் ஸம்பாவயாமி த்வாம் ஆத்மாநமிவ பாதுகே||

பாதுகையே! பெருமானிடம் ஒரு ஜீவனின் சேஷபாவம் (*quality of Subordination*) எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று காட்டவே, உன்னை ஸ்ருஷ்டித்தாரோ?

பாதுகே! நித்யம் சேஷஸமாதிநா = பாதுகே! எப்போதும் சேஷபாவத்துடன் (இருக்க ஆசைப்படும்); அநந்தேந, ஆத்மாநமிவ = ஆதிசேஷனால், தன்னையே; பூமெள ஸ்ருஷ்டாம் த்வாம் = பூமியிலே உண்டுபண்ணப்பட்டுள்ளவாக உன்னை; அஹும் ஸம்பாவயாமி = நான் நினைக்கிறேன்.

752. பத்மாபோகாத் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
பாதஸ்பர்சாத் போகம் அந்யம் ப்ரபித்ஸோ:|
சேஷஸ்யைகாம் பூமிகாம் அப்ரவீத் த்வாம்
ஆசார்யாணாம் அக்ரணீர் யாழுநேய:||

பாதுகே! ஆசார்யர்களுள் முதல்வரான ஆளவந்தார், தனது ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் உன்னைப் பற்றி, இப்படியாகச் சொல்லி இருக்கிறார் - "ஆதிசேஷன், ஸதா காலமும் திருவடியைத் தொட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் பாக்யம் வேண்டும் என்றும் - அது மகாலக்ஷ்மியின் ஏகபோக உரிமை; எனவே, அதனின்று, சற்று மாறுபட்டதாக இருந்தாலும் போதும் என்று, எடுத்த ஓர் உருவமே பாதுகை" என்று.

பாதுகே! ஆசார்யாணாம் அக்ரணீ: = பாதுகையே! ஆசார்யர்களுள் முதல்வரான; யாழுநேய:; த்வாம், பத்மா போகாத் அந்யம், ரங்கபர்த்து: பாதஸ்பர்சாத் போகம் ப்ரபித்ஸோ: = யாழுநாச்சார்யார், உன்னைப்பற்றி, "மகாலக்ஷ்மி அநுபவிக்கக்கூடியதிலிருந்து, வேறுபட்ட, அரங்கனின் திருவடிகளை வருடும் பாக்யம் அடையவேண்டும் என ஆசைப்பட்ட; சேஷஸ்ய ஏகாம், பூமிகாம் = ஆதிசேஷனே, ஒரு அவதாரமாக (i.e.பாதுகை); அப்ரவீத் = தோன்றினார்" (என்று கூறியுள்ளார்).

753. சேஷத்வம் அம்ப! யதி ஸம்சர்யதி ப்ரகாமம்
த்வத் பூமிகாம் ஸமதிகம்ய புஜங்கராஜ:|
த்வாமேவ பக்தி விநதை: வஹ்தாம் சிரோபி:
காஷ்டாம் கதம் ததிஹு கேசவபாதரகேஷ!||

கேசவனின் பாதுகே! தாயே! ஆதிசேஷன் பகவானுக்கு, புகுக்கை - குடை என்று பலவிதமாகக் கைங்கர்யம் செய்தாலும், உன் உருவத்திலே செய்யும் கைங்கர்யத்தையே, மிகவும் சிறந்ததாக

எண்ணுகிறான்...பக்தியுடன் உன்னை சிரஸ்ஸிலே ஸாதித்துக் கொள்ளும் ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் சேஷ்டவும் எல்லையில்லாதது.

கேவு பாதர்கேஷ! அம்ப! புஜங்கராஜ: த்வத்பூமிகாம் ஸமதிகம்ய = கேசவனின் பாதுகையே! தாயே! ஆதிசேஷன், உன் (பாதுகா) ரூபமான உருவும் அடைந்து; ப்ரகாமம் சேஷ்டவும் ஸம்சர்யதி யதி = உயர்ந்த சேஷ்டவத்தை அடைந்த போதிலும்; பக்திவிந்தை: சிரோபி: த்வாமேவ = பக்தியுடன் உன்னை வணங்கி, உன்னையே சிரஸ்ஸில்; வஹதாம், தத் காஷ்டாம் கதம் = வகிப்பவர், அடைவிட மேலான உயர்த்தியை அடைகிறார்கள்.

754. மா பூதியம் மயி நிழன்ன பதஸ்ய நிதயம்
விசும்பரஸ்ய வஹநாத் வயதிதேதி மத்தவா|
தத்ஸே பலாப்யதிகயா மணி பாதுகே! த்வம்
சேஷாத்மநா வஸாமதீம் நிஜயைவ மூர்த்யா||

மணி பாதுகே! நீ பெருமாளைத் தாங்குகிறாய் - பூமி உன்னைத் தாங்குகின்றது...பூமி ஸதா காலமும் இவ்வாறு தாங்குவதால், அவளுக்குச் சோர்வு ஏற்படக்கூடாதே என்று, நீ, ஆதிசேஷன் உருவில், பாதாள லோக ஆதிசேஷனாகப் பூமியைத் தாங்குகிறாய்.

மணிபாதுகே! விசும்பரஸ்ய பதஸ்ய, மயி நிழன்னை = மணி பாதுகையே! எல்லா உலகையும் தூக்கும் பெருமாளின் திருவடிகளை, என்னிடம் வைத்து, அடையும்; வஹநாத் வயதிதா = தூக்குவதால் வருத்தப்பட்டதாக; இயம் மாபூத் இதி மத்வா = இந்த பூமா தேவி ஆகக்கூடாது, என எண்ணி; பல அப்யதிகயா சேஷாத்மநா = (நீ) பலத்தால் மிக உயர்ந்த, ஆதிசேஷ உருவில்; நிஜமூர்த்யா இவ = தன்னுடைய உருவத்தினால்; வஸாமதீம் தத்ஸே = பூமியைத் தூக்குகிறாய்.

755. தத்தாத்ருசா நிஜபலேந நிருடகீர்த்தி:
சேஷஸ்தவைவ பரிணாம விசேஷ ஏஷி|
ராமேண ஸத்ய வசஸா யதநந்யவாஹ்யாம
வோடும் புரா வஸாமதீம் பவதீ நியுக்தா||

பாதுகே! பலம் கொண்ட ஆதிசேஷன், உன் மற்றொரு உருவும் என்பது தின்னம்...மற்ற எவராலும் தாங்கமுடியாததாகக் கருதப் பெற்ற, பூமியின் ஆட்சிப் பொறுப்பு, ராகவன் வனம் சென்ற ஸமயம், உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதே இதற்கு ஆதாரம்.

தத்தாத்ருசா நிஜபலேந = அப்படிப்பட்ட, தன் பலத்தால்; நிருடகீர்த்தி: ஏஷி: சேஷி: = பிரஸித்தமான கீர்த்தியை உடைய இந்த ஆதிசேஷன்; தவ பரிணாம விசேஷ ஏவ = உன்னுடைய ஒருவித அவதாரம்தான்; யத், ஸத்ய வசஸா ராமேண = எந்தக் காரணத்தால், உண்மையே பேசும் ராமனால்; அந்ய வாஹ்யாம் வஸாமதீம் = வேறு யாராலும் தூக்கமுடியாத, பூமியை; வோடும், புரா பவதீ நியுக்தா = தூக்க, (காடு சென்ற வேளை), நீ ஏவப்பட்டாய். (நியமிக்கப்பட்டாய்).

756. சேஷத்வ ஸீமநியதாம் மணிபாதர்கேஷ!
த்வாமாகமா: குலவதூமிவ பாலபுத்ரா:|
த்வத்ருப்பேத சமிதஸ்ய பரஸ்ய புமஸ:
பாதோபதாந சமிதாம் உபதாநயந்தி||

மணி பாதரகேடு! பெருமாள் ஆதிசேஷன் மீது சயனித்திருக்கிறார் - அதுஸமயம் நீ, அவரது திருவடிகளைத் தலையணையாகக் கொண்டு, காலடியில் புத்திருக்கிறாய். கைங்கர்யம் செய்யாத நேரத்தும், புருஷனை விட்டுப் பிரிய மனம் இல்லாத பதிவிரதை அன்றோ நீ?

மணிபாதரகேடு! குலவதூம் பாலபுத்ரா: இவ ஆகமா: த்வாம் = மணி பாதுகே! பதிவ்ரதையான தாயாரிடம் குழந்தைகள் போல, வேதங்கள் உன்னிடம் இருக்கின்றன; தவத் ரூபபேத சேஷத்வ, ஸீமநியதாம் சமிதஸ்ய பரஸ்ய பும்ஸ: = உருவத்தினால் மட்டும் உன்னை விட வேறு மாதிரியானவரும், சேஷ பாவத்தை எல்லையின்றி காட்டுபவருமான, ஆதிசேஷன் மேல் சயனித்துள்ள பெருமாளின்; பாத உபதாந சமிதாம் = திருவடி ஸம்பம், தலையணையிலே சயனித்துள்ளது போல; உபதாநயந்தி = திகழும் உனக்கு, தலையணை போன்றவை.

757. பரதசிரஸி லக்நாம் பாதுகே! தூரதஸ்த்வாம்
ஸ்வத்தநுமபி வவந்தே லக்ஷ்மண: சேஷபூத: |
கிமிதமிலு விசித்ரம் நித்யயுக்த: ஸிஷேவே
தசாத தநயஸ்ஸந் ரங்கநாத: ஸ்வமேவ||

பாதுகையே! நீ ஆதிசேஷனின் அவதாரம் - லக்ஷ்மணனும் ஆதிசேஷனின் அவதாரமே...ராவண வதம் முடிந்து, நந்திக்ராமம் திரும்பியபோது, பரதன் சிரஸ்ஸிலே இருந்த உன்னை, லக்ஷ்மணன் வணங்கினான்...இது, ராமனாக பெருமாள் அவதரித்தபோது, அவர் ரங்கநாதனை (தன்னையே) சேவித்தது போல இதுவும்.

பாதுகே! சேஷபூத: லக்ஷ்மண: = பாதுகே! ஆதிசேஷனின் அவதாரமான லக்ஷ்மணன்; பரதசிரஸி லக்நாம் த்வாம் தூரத: வவந்தே = பரதனின் தலையிலே இருந்த உன்னை, தூர வரும்போதே வணங்கினார்; இஹ இதம் கிம் விசித்ரம்? = இவ்வுலகில், இது ஒரு ஆச்சரியமே இல்லை; நித்ய யுக்த: ரங்கநாத: = ரொம்பவும் உவாரான ஸ்ரீரங்கநாதன்; தசாத தநயஸ்ஸந் ஸ்வமேவ ஸிஷேவே = ராமனாக, தன்னையே வணங்கிக் கொண்டாரே!

758. பூயோடூய: ஸ்திமித சலிதே யஸ்ய ஸங்கல்பஸிந்தெள
ப்ரஹ்மேசாந ப்ரப்ருதய இமே புத்புத்வம் பஜந்தி|
தஸ்யாநாதே: யுகபரிணதெள யோகநித்ராநுபம்
க்ரீடாதல்ப்பம் கிமிபி தநுதே பாதுகே! பூமிகாந்யா||

பாதுகே! பகவத் ஸங்கல்பம் ஒரு கடல் போல; ...ஒரு ஸமயம் பொங்கும் - சில ஸமயம் அசைவின்றி இருக்கும்...பிரம்மா, சிவன் போன்ற தேவதைகள் அந்தக் கடலில் தோன்றி மறையும் நீர்க்குமிழிகள்....பெருமாள் அணாதி....ப்ரளயத்தின் போது, அவர் யோக நித்திரை செய்ய, உகந்த படுக்கையை - உன் மற்றொரு உருவமான ஆதிசேஷனே ஆலிலையாக ஏற்கிறான்.

பாதுகே! யஸ்ய, ஸ்திமித சலிதே ஸங்கல்ப ஸிந்தெள, இமே = பாதுகையே! எந்தப் பெருமாளின், அசங்காமலும், அசங்கிக்கொண்டும் இருக்கும், நினைவு என்ற கடலிலே, இந்த; ப்ரஹ்மேசாந ப்ரப்ருதய: = ப்ரம்மா, சிவன் முதலானோர்; பூயோடூய: புத்புத்வம் பஜந்தி = அடிக்கடி, தோன்றி மறையும் நீர்க்குமிழிகள் போன்றது; அநாதே: தஸ்ய, யுக பரிணதெள யோக நித்ரா அநுநுபம் = பிறப்பே இல்லாத அந்தப் பெருமாளின், யுகழுடிவில் (ப்ரளயம்) யோக நித்ரைக்குத் தகுந்ததான; கிமிபி க்ரீடாதல்ப்பம் = விவரிக்கழுடியாத, விளையாட்டுப்படுக்கையை; அந்யா பூமிகா தநுதே = உன் மற்றொரு அவதாரமான ஆதிசேஷனே, ஆலிலையாக உண்டாகிறான்.

759. அஹ்ரீநாத்மா ரங்கசுவிதிரமண பாதாவநி! ஸதா
ஸதாமித்தம் த்ராணாத் ப்ரதிதநிஜ ஸத்ரத்வ விபவா|
அவித்யா யாமிந்யா: ஸப்ருசனி புந்ரேகாஹ பதவீம்
க்ரதுநாமாராத்யா க்ரதுரபி ச ஸர்வஸ்த்வமஸி ந:||

அரங்கனின் பாதுகையே! ஆதிசேஷனின் அவதாரமான நீ, பிரஸித்தமான செயல்களைச் செய்பவள் - ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றும் பெருமையை உடையவள்; "அஹ்ரீநம்" - "ஏகாஹம்"
எனும் யாகங்களாயும் இருப்பவள் நீ; (உன் பெருமை எல்லையற்றது அல்லவா?)

ரங்கசுவிதி ரமண பாதாவநி! = ஸுரங்கநாதனின் பாதுகே! அஹ்ரீநாத்மா ஸதா ஸதாமித்தம் த்ராணாத், ப்ரதித நிஜ ஸத்ரத்வ = ஆதிசேஷனின் அவதாரமாக உள்ள நீ, எப்போதும் பெரியோர்களை இவ்வாறு காப்பாற்றுவதால் ப்ரஸித்தமான உன் ஸத்துக்களைக் காப்பாற்றுதல்; விபவா, தவம் ந: = என்ற பெருமையால், நீ, எங்களுக்கு; அவித்யா யாமிந்யா: = அறியாமை எனகிற இருளிலிருந்து; ஏகாஹ பதவீம் ஸப்ருசனி = ஒரே பகல் என்ற வழியைக் காட்டுகிறாய் (மோக்ஷம்); புந: க்ரதுநாம் ஆராத்யா = மறுபடி, எல்லா யாகங்களாலும் ஆராதிக்கப்படுபவள்; ஸர்வ: க்ரதுரபி ச அளி = எல்லா யாகங்களாயும் இருப்பவள்.

760. பஹ்ரமகபோக ஸமேதை: நிர்முக்ததயா விசுத்திமாபந்நை:|
சேஷாத்மிகா பதாவநி! நிழேவ்யஸே சேஷபூதைஸ்த்வம்||

பாதுகே! ஆதி சேஷனின் அவதாரமாக இருந்து நீ, எப்போதும் பகவானுக்கு வேலை செய்கிறாய். உன்னை பக்தர்களும், முக்தர்களும், நித்ய ஸஅரிகளும் கொண்டாடுகின்றனர்.

பதாவநி! சேஷாத்மிகா த்வம் = பாதுகையே! ஆதிசேஷனின் அவதாரமான நீ; பஹ்ரமக போக ஸமேதை: = அனேகவித ஸாகங்களுடன் சேர்ந்தவர்களாய்; நிர்முக்ததயா விசுத்திம் ஆபந்நை: = எல்லா கர்மங்களாலும் விடுபட்டதால்; சேஷ பூதை: நிழேவ்யஸே = பெருமாளின் சேஷ பூதர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவள்.

இதி ஸு கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர் ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸுமீத் வேங்கடநாதஸ்ய,
ஸுமீத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ச, ஸுரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, சேஷபத்ததி:
- த்ரயோவிம்சீ.

24. த்வந்த்வ பத்ததி

பாதுகை என்று ஒருமையில் இதுவரை (singular) சொல்லி வந்தாலும், பாதுகைகள் எப்போதும் இரட்டையாகவே (pair) கேள்வி என்று வாதிப்பவை. இதை 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார்.

761. ப்ரபத்யே பாதுகாருபம் ப்ரணவஸ்ய கலாத்வயம்|
ஒதம் மிதமிதம் யஸ்மிந் அநந்தஸ்யாபி தத்பதம்||

ப்ரணவம் (அ-உ-ம) பாதுகைகள் ரூபமாய், ஒர் த்வயமாய் (இரட்டை) உள்ளது. அனுரூபமான ஜீவாத்மாவும், அளவுக்குள் அடங்காத பகவானின் ஸ்வரூபமும் கோர்க்கப்பட்டுள்ள, அந்தப் பாதுகைகளைச் சரண் அடைகிறேன்.

பாதுகா ரூபம் ப்ரணவஸ்ய = பாதுகா ரூபமாக உள்ள, ப்ரணவத்தின்; ஒதம் கலாத்வயம் ப்ரபத்யே = "ஓ" என்னும் இரண்டு பாகத்தை (i.e.அ+உ) சரண்டைகிறேன்; யஸ்மிந் அநந்தஸ்யாபி தத் தீதம் பதம் மிதம் = எந்தப் பாதுகைகள், ப்ரஸித்தமான, பெருமாளுடையவும், இந்தத் திருவடிகள், அளக்கப்பட்டுள்ளதோ.

762. மணிபாதுகயோர்யுகம் முராரே: மம நிதயம் விததாது மங்களாநி|
அதிக்ருத்ய சராசரஸ்ய ரக்ஷாம் அநுகம்பா சுஷமயோரிவாவதார:||

சேதனம்- அசேதனம் என்ற இருவகையைக் கொண்ட உலக ஸம்ரக்ஷணத்தின் பொருட்டு, தயை-பொறுமை ஆகிய இரண்டின் அவதாரம் போன்ற பாதுகைகள், எனக்கு எப்போதும் மங்கலத்தை அருள் வேண்டும்.

சராசரஸ்ய ரக்ஷாம் அதிக்ருத்ய = சேதனம்-அசேதனம் இவைகளின் காப்பாற்றுதலை உத்தேசித்து; அநுகம்பா- சுஷமயோ: அவதார: இவ = தயை, பொறுமை ஆகியவற்றின் அவதாரம் போன்ற; முராரே: மணி பாதுகயோ: யுகம் = பெருமாளின் பாதுகைகள் இரண்டும்; மம, நிதயம் மங்களாநி விததாது = எனக்கு, எப்போதும், மங்களத்தைத் தர வேண்டும்.

763. சரணெள மணிபாதுகே! முராரே: ப்ரணதாந் பாலயிதும் ப்ரபத்யமாநம்|
விபதாமிஹ தைவ மாநுஷ்ணாம் ப்ரதிகாரம் யுவயோர்த்வயம் ப்ரதீம:||

மணிபாதுகே! பெருமாளை ஸெவிப்பவர்களைக் காப்பதற்காக, நீங்கள் இருவரும் பகவானின் திருவடிகளை அடைந்துள்ளீர்கள்....தேவர்களிடமிருந்தும், மனிதர் மூலமாகவும் வரும் ஆபத்துக்களிலிருந்து காக்க, நீங்கள் செயல் படுகிறீர்கள்.

மணிபாதுகே ப்ரணதாந் பாலயிதும் = மணிபாதுகே! வணங்கியவர்களைக் காக்க; முராரே: சரணெள ப்ரபத்யமாநம் = பெருமாளின் திருவடிகளை அடைந்திருக்கும்; யுவயோ: த்வயம், இஹ = நீங்கள் இருவரும், இந்த உலகில்; தைவ மாநுஷ்ணாம் விபதாம் ப்ரதிகாரம் ப்ரதீம: = தைவத்தாலும் - மனுஷ்யர்களாலும் ஏற்படும் ஆபத்துக்களுக்கு, ஸமாதானம் செய்வதற்காக என்று நினைக்கிறோம்.

764. முரபிந் மணிபாதுகே! பவத்யோ: விழிதோ நூநமஸெள மிதோ விபாக:|
பஜதாம் அபரஸ்பர ப்ரியாணாம் அவிரோதாய ஸ்ராஸ்ரேச்வராணாம்||

மணி பாதுகே! ஒருவருக்கொருவர் எப்போதும் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் அஸ்ரர் - தேவர் இரு சாராரும் வந்து ஸேவிக்கின்றனர், பெருமாளை...அப்போது அவர்களிடையே சண்டை வராமலிருக்க, நீங்கள் இருவராக இருந்து பார்த்துக் கொள்கிறீர்களோ?

முரபிந் மணிபாதுகே! அஸெளை = பெருமாளின் மணி பாதுகே! இந்த; மித: விபாக: அபரஸ்பர ப்ரியாணாம் ஸ்ராஸ்ரேச்வராணாம் = ஒருவருக்கொருவரின் பிரிவானது, ஒருவரிடம் ஒருவர் ப்ரீதி இல்லாத, தேவதைகளும், அஸ்ரர்களும்; பஜதாம், அவிரோதாய பவத்யோ: விழித: நூநம் = பெருமாளைச் சேவிக்கும்போது, சண்டை வராமலிருக்க, ஏற்பட்டது. நிச்சயம்.

765. அஹிதோந்மதநாய ஸம்ச்ரிதாநாம் அலம் ஆலோக வசேந சப்ததோ வா|
கரயோச்ச ரதாங்க பாஞ்சஜங்யெள மதுஹந்து: பதயோச்ச பாதுகே யே||

பெருமாளின் கைகளில் ஸதர்சநம்/பாஞ்சஜங்யம் ஆகிற இரண்டு ஆயுதங்களும், திருவடிகளிலே நீங்கள் இருவருமாக, ஆச்ரிதர்க்கு ஏற்படும் பலவித கஷ்டங்களையும் நிவர்த்திக்க இருக்கிறீர்கள்.

மதுஹந்து: கரயோ: ரதாங்க- பாஞ்சஜங்யெள ச = மது என்ற அஸ்ரனைக் கொன்ற பெருமாளின் திருக்கைகளிலே, சக்கரம் - பாஞ்சஜங்யம் இரண்டும்; பதயோ: யே பாதுகே ச = திருவடிகளிலே, பிரவித்தமான இந்தப் பாதுகைகளும்; ஆலோக வசேந, சப்ததோ வா = தங்களைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே, தங்கள் பெயராலும்; ஸம்ச்ரிதாநாம் அஹிதோந் மதநாய = தன்னை ஆச்ரிதவர்கட்டு, கஷ்டங்களை அடியோடு போக்க; அலம் = போதுமானவை.

766. அவதீரித ஸாது பத்ததீநாம் அலஸாநாம் மதுவைரி பாதுகே த்வே|
இதரேதரஸாஹசர்ய மித்தம் ப்ரதிபந்தே இவ தைவபெளருஷே ந:||

பாதுகே! ஸாதுக்களின் நல்வழியைப் பின்பற்றாதவர்கள் நாங்கள் - சோம்பேறிகளும் கூட.....நீங்கள் இருவராக இருந்து, என் போன்றோர்க்கு, "தெய்வ அருள் - மனித முயற்சி இரண்டுமே, வாழ்க்கையில் அவசியமானவை" என உணர்த்துகிறீர்களோ?

மதுவைரி பாதுகே! அவதீரித = பெருமாளின் பாதுகைகளே! அலக்ஷ்யம் பண்ணப்பட்ட; ஸாது பத்ததீநாம், அலஸாநாம் ந: இதரேதர ஸாஹசர்யம் = நல்லவர்களின் வழியை உடையவர்களும், சோம்பேறிகளும் ஆன, எங்களுக்கு, ஒன்றுக்கொன்று துணையாக இருப்பதை; ப்ரதிபந்தே, தைவ பெளருஷே இவ = அடைந்துள்ள, தெய்வத்தின் அருள் - மனித முயற்சி போல; இத்தம் த்வே = நீங்கள் இருவராக இப்படி இருக்கிறீர்கள்.

767. பார்ச்வயோஸ் ஸரவிஜாவஸாந்தரே
பாதயோச்ச மணிபாதுகே! யுவாம்|
ஸந்நிகர்ஷத நசேத் மது த்விஷ:
கிம் கரிஷ்யதி க்ருதாகஸாம் கண:||

மணி பாதுகைகளே! அபராதிகளான எங்களுக்காகப் பெருமாளிடம் சிபாரிசு செய்ய, இரு புறமும் ஸ்ரிதேவி - ஸ்ரேதவியும், திருவடிகளிலே நீங்கள் இருவருமாக இல்லாவிடில், எங்களுக்கு ஏது பாப விமோசநம்?

மணி பாதுகே! மது தவிஷ: = மணி பாதுகைகளே! பெருமாளின்; பார்ச்வயோ:, ஸரலிஜா-வஸாந்தரே = இருபுறமும், ஸ்ரீதேவி-பூமாதேவி; பாதயோ: யுவாம் ச = திருவடிகளில், நீங்கள் இருவரும் கூட; ந ஸந்நிகர்ஷத சேத = இல்லாமல் போயிருந்தால்; க்ருத ஆகஸாம் கணம் = கூட்டங்கள் போன்ற அளவு குற்றம் செய்துள்ள; கிம் கரிஷ்யதி = (எங்களுக்கு) என்ன செய்ய முடியும்? (விமோசனம் இல்லை).

768. பாதுகே! பவபய ப்ரதீபயோ: பாவயாமி யுவயோஸ் ஸமாகமம்|
ஸக்தயோர் தநுஜவைரினா: பதே வித்யயோரிவ பராவராத்மநோ:||

பாதுகைகளே! ஸம்ஸாரத்தின் பயத்தைப் போக்கக் கூடியவைகளும், பகவானை அடையச் செய்யவேண்டிய, பரை - அபரை என்னும் வித்யைகளாக, உங்கள் இரண்டு பேரையும் நினைக்கிறேன்.

பாதுகே! தநுஜ வைரினா: பதே ஸக்தயோ: யுவயோ: = பாதுகைகளே! அஸாரர்களுக்குச் சத்ருவான பெருமாளின் திருவடியில் சேர்ந்திருக்கும் உங்கள்; ஸமாகமம், பவபய = இருவரின் சேர்க்கையை - ஸம்ஸார பயத்தை; ப்ரதீபயோ: = போக்கும் சத்ரு போன்ற; பராவராத்மநோ: = பரை - அபரை எனப்படும் இரண்டு; வித்யயோரிவ பாவயாமி = வித்யைகளைப் போலப் பார்க்கிறேன்.

769. ரங்க ஸீமநி ரதாங்க ஸக்ஷமணா: சிந்தயாமி தபநீய பாதுகே|
சாபதோஷ சமநாய தத்பதே சக்ரவாக மிதுநம் க்ருதாஸ்பதம்||

தங்களுக்கு சாபத்தால் ஏற்பட்ட கெடுதிக்குப் பரிகாரம் தேட, ஆனும் பெண்ணுமான இரு சக்ரவாகப் பறவைகள், ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளிலே இருப்பதைப் போல, உங்கள் இருவரையும் - பாதுகைகளே! - நினைக்கிறேன்.

ரங்கஸீமநி ரதாங்க ஸக்ஷமணா: தபநீய பாதுகே! = ரங்க விமானத்திலே இருக்கும், சக்கரத்தாழ்வானை அடையாளமாக்கொண்ட பெருமாளின் பொற்பாதுகைகளை; சாபதோஷ சமநாய = தங்கள் சாபத்தின் தோஷத்தைப் போக்கடிக்க; தத் பதே, க்ருதாஸ்பதம் = அந்தத் திருவடிகளிலே தங்கியுள்ள; சக்ரவாக மிதுநம் = ஆனும் பெண்ணுமான சக்ரவாகப் பறவைகளைப் போல; சிந்தயாமி = நினைக்கிறேன்.

770. மாநயாமி ஜகதஸ் தமோபஹே மாதவஸ்ய மணிபாதுகே யுவாம்|
தக்ஷிணோத்தர கதிக்ரமோசிதே பத்ததீ இவ மழுக மாலிந:||

மணி பாதுகைகளே! உலகத்தில் இருளைப் போக்கி, வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற, தெற்கு-வடக்காகப் போகும் வரிசையை உடைய, தக்ஷிணாயனம்/த்தராயணம் போல, நீங்கள் இருவரும், மக்களுக்கு நல்ல அறிவைக் கொடுக்கிறீர்கள்.

ஜகத: தமோபஹே மாதவஸ்ய மணிபாதுகே! யுவாம் = உலகின் இருளைப் போக்கடிக்கின்றவைகளான, பெருமாளின் மணி பாதுகைகளே! உங்களை; தக்ஷிணா உத்தர கதி க்ரம உசிதே = தெற்கேயும் - வடக்கேயும் செல்லும் வரிசைகளுக்கு (அயனம்) உசிதமான; மழுக மாலிந: பத்ததீ, இவ = ஸஅரியனுடைய வழி போல; மாநயாமி = கொண்டாடுகிறேன்.

771. ரங்கநாத பதயோரலங்க்ரியா ராஜதே கநக பாதுகா த்வயீ|
தத்விபூதி யுகளீவ தாத்ரூசீ ச்சந்தத: ஸமவிபாக மாச்ரிதா||

பெருமாளின் ஜசவர்யம் - லீலாவிபூதி எனப்படும் உலகம்; நித்யவிபூதி என்ற வைகுண்டம்...லீலாவிபூதியைப் போல, மூன்று மடங்கு பெரியது நித்ய விபூதி....திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் பாதுகைகள் இரண்டையும் சமமாகவே கருதி, ஆச்ரயிக்கின்றனர் எல்லாரும்.

ரங்கநாத பதயோ: அலங்கனின் திருவடிகளை அலங்கரிக்கின்ற; கநக பாதுகா த்வயீ = தங்கப் பாதுகைகள் இரண்டும்; சந்தத: ஸமவிபாகம் ஆச்ரிதா = பெருமாளின் இஷ்டத்தினால், ஒரே மாதிரியான பிரிவை (equal) அடைந்தவை; தாத்ரூசீ தத் விபூதி யுகளீவ ராஜதே = அப்படி மேலான, பெருமாளின் உபய விபூதிகள் (நித்ய விபூதி/லீலா விபூதி) போன்று விளங்குகின்றன.

772. ஸாக்ஷாத் பதம் மதுபித: ப்ரதிபாதயந்த்யெள
மாநோப பத்திநியதே மணிபாதுகே த்வே|
அந்யோந்ய ஸங்கதிவசாத் உபபந்நசர்யாம்
ஆஜ்ஞாம் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிமயீம் அவதாரயாமி||

மணி பாதுகைகளே! பெருமாளின் ஸாக்ஷாத் ஸ்வருபத்தையும், அவரது திருவடிகளையும் செவ்வனே காட்டித்தரும், ச்ருதி - ஸ்ம்ருதி இவைகளின் உருவங்களோ நீங்கள்?

மதுபித: பதம் ஸாக்ஷாத் ப்ரதிபாதயந்த்யெள = பெருமாளின் திருவடிகளை, எல்லாரும் கண்டு களிக்கும்படி கொடுப்பவர்களும்; மாந உபத்தி த்வே மணிபாதுகே! = பிரமாணம் - யுக்திகள் இவைகளால்/ஓ திருவடிகளுக்குச் சமமான, பொருத்தமான அளவுடன் உள்ள, இரண்டு மணி பாதுகைகளும்; அந்யோந்ய ஸங்கதி வசாத் = ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து செயல்படுவதால்; உபபந்ந சர்யாம் = நன்கு சேர்ந்த ஸஞ்சாரங்களை உடையவைகளாய்; ச்ருதி ஸ்ம்ருதி மயீம் ஆஜ்ஞாம் = ச்ருதி - ஸ்ம்ருதி ரூபமான உத்தரவாக; அவதாரயாமி = நினைக்கிறேன்.

773. விச்வோபகாரமதிக்ருத்ய விஹார காலேஷ்ட
அந்யோந்யத: ப்ரதம மேவ பரிஸ்புரந்தயோ:|
த்ருஷ்டாந்தயந்தி யுவயோ: மணிபாத ரகேஷ!
திவ்யம் ததேவ மிதுநம் திவிஷந் நிஷேவ்யம்||

மணி பாதரகேஷ! ஸஞ்சார காலங்களில், நீங்கள் இருவரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு, "ஆச்ரயித்தோரை நான்தான் காப்பாற்றுவேன் -- இல்லை, இல்லை, நான்தான் காப்பாற்றப் போகிறேன்" என்று கூறுகின்றீர்களோ?

மணிபாதரகேஷ! விச்வ உபகாரம் = மணி பாதுகைகளே! உலக கேடிமத்தை; அதிக்ருத்ய விஹார காலேஷ்ட = முன்னிட்டு, ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில்; அந்யோந்யத: ப்ரதமேவ பரிஸ்புரந்தயோ: யுவயோ: = ஒருவருக்கொருவர், "நான்தான் முதலில் - நான்தான் முதலிலே" என்று செல்லும் நீங்கள்; திவிஷத் நிஷேவ்யம் = பிரம்மா போன்ற தேவதைகளால் ஸேவிக்கத் தகுந்த; திவ்யம் தத் மிதுநமேவ த்ருஷ்டாந்தயந்தி = பரமபதத்தில் உள்ள, நாராயணன்/மகாலக்ஷ்மி என்ற இரண்டு பேரைப் போலவே, உபமானமாகச் சொல்வர்.

774. த்வாவேவ யத்ர சரணை பரமஸ்ய பும்ஸ:
 தத்ர த்விதா ஸ்திதவதீ மணிபாதுகே! தவம்|
 யத்ரைவ தர்சயதி தேவி! ஸஹஸ்ர பாத்தவம்
 தத்ராபி நூநமளி தர்சித தாவதாத்மா||

தேவி! மணி பாதுகே! பரம புருஷனான எம்பெருமான் இரண்டே திருவடிகளுடன் ஸேவை தரும் ஸமயங்களில், நீங்கள் இருவராயும், அவன் 1000 திருவடிகளுடன் தோற்றும் தரும் வேளைகளில், நீங்களும் அத்தனை உருவம் எடுக்கிறீர்கள்.

மணி பாதுகே! தேவி! தவம் = மணி பாதுகே! தேவி! நீ; பரமஸ்ய பும்ஸ: யத்ர = பரம புருஷனாகிற பெருமாள், எந்த இடத்தில்; சரணை த்வாவேவ, தத்ர = இரண்டே திருவடிகளுடன் (ஸேவை தருகிறாரோ) அங்கே; த்விதா ஸ்திதவதீ = இரண்டாக இருக்கிறாய்; யத்ர ஸஹஸ்ர பாத்தவம் தர்சயதி = எங்கே (பெருமாள்) 1000 திருவடியுடன் இருப்பாரோ; தத்ராபி தர்சித தாவதாத்மா = அங்கே, நீயும் அவ்வளவு திருமேனிகளுடன் காண்பித்து; அளி நூநம் = இருக்கிறாய். நிச்சயம்.

775. பர்யாயதோ கதிவசாத் மணிபாதரகேடி!
 பூர்வாபரத்வ நியமம் வ்யதி வர்த்தயந்த்யெளி|
 மந்யே யுவாம் மஹதி விண்ணுபதே ஸ்புரந்த்யெளி
 ஸந்த்யே ஸமஸ்த ஜகதாம் அபிவந்தநீயெளி||

மணி பாதரகேடி! பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தின் போது, வலது திருவடிதான் முதல் அடியை வைத்தது என்றோ or மற்ற திருவடிதான் என்றோ சொல்ல முடியாது. அகில உலகமும் உபாளிக்கும் காலை - மாலை என்ற இரு ஸந்த்யைகள் போல உபாளிக்கத் தகுந்தவர்கள் நீங்கள்.

மணி பாதரகேடி! பர்யாயதோ கதிவசாத், பூர்வ- அபரத்வ நியமம் = மணி பாதுகையே! ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலத்தில், மாறி மாறி, வைக்கும் அடிகளை (steps) உடைய, முன்னே - அப்புறம் என்ற கட்டுப்பாட்டை; வ்யதி வர்த்த பந்த்யெளி = தாண்டியுள்ள; யுவாம், மஹதி விண்ணுபதே ஸ்புரந்த்யெளி = உங்கள் இருவரையும், உயர்ந்ததான், பெருமாளின் திருவடிகளிலே, விளங்கி; ஸமஸ்த ஜகதாமயி வந்தநீயெளி = எல்லா உலகங்களாலும் ஸேவிக்கத்தக்கவைகளான; ஸந்த்யே மந்யே = காலை - மாலை எனும் இரண்டு ஸந்த்யைகளாக நினைக்கிறேன்.

776. அச்ராந்த ஸஞ்சரணயோ: நிஜஸம்ப்ரயோகாத்
 அம்லாநதாம் சரணைங்கஜயோர்திசுந்த்யெளி|
 மாந்யே யுவாம் ரகுபதேர் மணிபாதரகேடி!
 வித்யே பலாம் அதிபலாம் ச விசிந்தயாமி||

ராகவனின் மணி பாதுகைகளே! ஓயாமல் ஸஞ்சாரம் செய்யும் அரங்கனின் திருவடிகளின் சிரமத்தைப் போக்கவல்லவர்கள் நீங்களிருவரும்....ராகவனுக்கு விச்வாமித்திரர் உபதேசித்த.....பலை, அதிபலை என்று இரண்டு உயர்ந்த வித்யைகளாக உங்களை அறிகிறேன்.

ரகுபதேர் மணி பாதரகேடி! அச்ராந்த ஸஞ்சரணயோ: = ராகவனின் மணிபாதுகைகளே! ஒய்வே இல்லாத ஸஞ்சாரத்தை உடைய; சரண பங்கஜயோ: நிஜஸம்ப்ரயோகாத், அம்லாநதாம் திசுந்த்யெளி = திருவடித்தாமரைகளின் உடன் சேர்ந்தேயுள்ள காரணத்தால், வாட்டமின்மையைக் கொடுக்கும்; யுவாம், பலாம் - அதிபலாம் ச = உங்கள் இருவரையும்,

பலை - அதிபலை என்றும்; மாந்யே - வித்யே விசிந்தயாமி = உயர்ந்த வித்யைகளாக நினைக்கிறேன்.

777. அந்தர் மோஹாத் அவிதிதவதாம் ஆத்மதத்வம் யதாவத் பத்யாமித்தம் பரிசிதவதாம் பாதுகே! பாபலோக்யாம்| நித்யம் பக்தேரநு குணதயா நாதபாதம் பஜந்த்யெள நிஷ்டே ஸாக்ஷாத் ஸ்வயமிலூ யுவாம் ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே ந:||

பாதுகைகளே! மனதில் தெளிவே இல்லாதவர்கள் நாங்கள்.....ஜீவாதம் - பரமாதம் ஸ்வரூபம் என்பதெல்லாம் பற்றிச் சிறிதும் ஞானம் இல்லாதவர்கள்...நரகத்தில் கொண்டு சேர்க்கும் வழிகளையே அனுதினமும் பின்பற்றுகிறோம்...அப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு, நீங்கள் இருவரும்தான், பெருமாளின் திருவடிகளை அடையக்கூடிய ஞானயோகம் - பக்தியோகம் என்ற இரு நிஷ்டைகள் ஆவீர்.

பாதுகே! அந்தர் மோஹாத் ஆத்மதத்வம் = பாதுகைகளே! மனதிலே தெளிவே இல்லாமல், ஜீவாதம் - பரமாதம் தத்துவம் இன்னதென்று; யதாவத் அவிதிதவதாம் = உள்ளபடி தெரியாதவர்களாய்; இத்தம் பாப லோக்யாம் = இப்படிப்பட்ட, நரகங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய; பத்யாம் பரிசிதவதாம் = வழிகளையே, பழக்கத்தினால் பின்பற்றும்; ந: இஹ பக்தே: அநுகுணதயா = எங்களுக்கு, இவ்வுலகிலே, பக்தி யோகம் செய்ய உதவியாக; நாதபாதம், நித்யம் ஸ்வயம் = பெருமாளின் திருவடிகளிலே, எப்போதும், தானாகவே; பஜந்த்யெள, ஸாக்ஷாத் = பூஜித்துக்கொண்டும், கண்ணால் காணக்கூடிய; ஞான-கர்மாத்மிகே நிஷ்டே யுவாம் = ஞான- கர்மயோகங்களின் நிஷ்டையாக உங்களைப் (பார்க்கிறேன்).

778. ந்யஸ்தம் விஷ்ணோ: பதமிலூ மஹத் ஸ்வேந பூம்நா வஹந்தயோ:
ஆம்நாயாக்யாம் அவிஹதகதிம் வர்த்தயந்தயோர் நிஜாஜ்ஞாம்|
ஆஸந்நாநாம் ப்ரணய பதவீம் ஆத்மநா பூரயந்தயோ:
த்வராஜ்யசீர் பவதி ஜகதாம் ஜகராஜ்யே பவதயோ:||

பாதுகைகளே! ராகவனின் இரு திருவடிகளை நீங்கள் இருவரும் தாங்கினீர்கள் - பெருமாளின் ஆக்ஞாயாகிற வேத மார்க்கத்தைத் தடையின்றி நடத்துவது; ஆச்ரயித்தோரின் மனோப்பிடங்களைத் தடையின்றி நிறைவேற்றுவது ஆகியவைகளில் நீங்கள் - தோற்றுத்தில் இருவராணாலும், ஒரே அரசாக நடத்தி வைக்கிறீர்கள்.

பவதயோ: ஜகதாம் ஜகராஜ்யே தலை ராஜ்ய சீ: பவதி = நீங்கள் இருவரும், உலகங்களுக்கு, ஒரே ராஜாவாக இருப்பினும், தோற்றுத்திலே இருவராய் உள்ளவர்கள்; ந்யஸ்தம் மஹத் விஷ்ணோ: பதம் இஹ, ஸ்வேந பூம்நா வஹந்தயோ: = (உங்களிடம்) வைக்கப்பட்டுள்ள, மிக மேலான பெருமாளின் திருவடிகளை, இவ்வுலகிலே, உங்களது பெருமையால், தாங்குகிறீர்கள்; ஆம்நாயாக்யாம் நிஜாஜ்ஞாம் அவிஹத கதிம் வர்த்தயந்தயோ: = வேதம் என்ற, தன்னுடையதான உத்தரவை தடையற்ற வழியை அடையும்படிச் செய்கிறீர்கள்; ஆஸந்நாநாம் ப்ரணய பதவீம் ஆத்மநா பூரயந்தயோ: = ஆச்ரயித்தவரின், விருப்பங்களை, நீங்களாகவே நிரப்புகிறீர்கள்.

779. அப்ராப்தாநாம் உபஜநயத: ஸம்பதாம் ப்ராப்தி மேவம்
ஸம்ப்ராப்தாநாம் ஸ்வயமிலூ புந: பாலநார்த்தம் யதேதே|
ஸாக்ஷாத் ரங்கக்ஷிதிபதி பாதுகே! ஸாதயந்த்யெள
யோகக்ஷேமொ ஸாசரிதவசாத் மூர்த்திமந்தெள யுவாம் ந:||

பாதுகைகளே! இதுவரை நாங்கள், பெறாத செல்வங்களை, நாங்கள் நேராகக் காணும்படிச் செய்கிறீர்கள்...பெற்ற அச் செல்வங்களைக் காக்கவும் அருள்கிறீர்கள்...ஸாக்ஷாத் மூர்த்திமந்தெளின் திருவடிகளை, எங்கள் சிரளிலே வைக்கிறீர்கள்...எங்களது புண்யத்தின் விளைவாக, உருவெடுத்த, யோக - க்ஷேமங்களே நீங்கள்.

பாதுகே! ரங்கக்ஷிதிபதி பதம் = பாதுகைகளே! அரங்கனின் திருவடிகளை; ஸாக்ஷாத் ஸாதயந்த்யெள = நேராகவே கொடுக்கும்; யுவாம் ந: அப்ராப்தாநாம் ஸம்பதாம் ப்ராப்தி ம் = நீங்கள் இருவரும் - எங்களுக்கு, இதுவரை அடையப்படாத ஜிச்வர்யங்களை அடைவதை; உபஜநயத:..புந: ஸம்ப்ராப்தாநாம் = உண்டு பண்ணுகிறீர்கள்; மேலும், அப்படி அடைந்தவைகளை, காப்பாற்றும் முயற்சியிலும் நீங்களே பிரயத்தனப்படுகிறீர்கள்; ஸாசரித வசாத், ஏவும் மூர்த்திமந்தெள யோக-க்ஷேமொ (ஸ்த:) = எங்கள் பாக்யவசத்தால், இப்படியாக, ஒரு உருவும் கொண்ட யோக-க்ஷேமமாக நீங்கள் உள்ளீர்கள்.
(இல்லாததைக் கொடுப்பது - யோகம்; கொடுத்ததைக் காப்பாற்றுவது - க்ஷேமம்).

780. பத்த ஹரிபாதயுகளம் யுகளம் தபநீய பாதுகே! யுவயோ:
மோசயதி ஸம்ச்ரிதாநாம் புண்யாபுண்ய - மயச்ருங்கலாயுகளம்||

பொற்பாதுகைகளே! நீங்கள் இரட்டையாகப் பெருமானைச் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்...உங்களது இந்த இரட்டை, ஆச்ரயிததோரின் புண்ய - பாபச் சங்கிலிகளை கழற்றிப் போடுகின்றன.

தபநீய பாதுகே! ஹரிபாத பத்த யுகளம் யுவயோ: = பொற்பாதுகைகளே! ஹரியின் திருவடிகள் இரண்டை அடைந்துள்ள, உங்களது இரட்டை; யுகளம் ஸம்ச்ரிதாநாம் = உங்களை ஆச்ரயித்தவர்களின்; புண்யா புண்யமய ச்ருங்கலாயுகளம் மோசயதி = புண்யம் - பாபம் எனும் இரண்டு சங்கிலிகளையும் விடுவிக்கிறது.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, த்வந்த்வபத்ததி: - சதுர்விம்சீ.

25. ஸந்திவேச பத்ததி

பாதுகைகளின் உருவம் (shape) பற்றி, 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியில்.

781. அணோரணீயஸ்மீ விஷ்ணோ: மஹதோபி மஹீயஸ்மீ|
ப்ரபத்யே பாதுகாம் நித்யம் தத் பதேநெவ ஸம்மிதாம்||

விஷ்ணு, அனு அளவு உருவத்துடனும், மஹத்தான விச்வரூபம் எடுக்கும்போதும் அவரது திருவடிகளுக்குச் சமமான - சரியான அளவில் இருக்கும் பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்.

அணோ: அணீயஸ்மீ = அனுவைக்காட்டிலும் மிகவும் சிறியதாயும்; மஹதோபி மஹீயஸ்மீ = மிகப்பெரியதாயும்; நித்யம் தத் பதேநெவ = எப்போதும், அந்தத் திருவடியுடனே; ஸம்மிதாம் விஷ்ணோ: = ஒரே அளவாக உள்ள, பெருமாளின்; பாதுகாம் ப்ரபத்யே = பாதுகைகளாச் சரணடைகின்றேன்.

782. ப்ரதிதிஷ்டதி பாதஸம்மிதாயாம் தவயி
நித்யம் மணிபாதுகே! முகுந்த:
இதரே து பரிச்சதாஸ்த ஏதே
விபவ வ்யஞ்ஜந ஹேதவோ பவந்தி||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிக்குச் சமமான உன்னிடம் எப்போதும் பெருமாள் இருக்கிறார்....குடை / சாமரம் போன்ற இதர அணிகலன்கள் அவருடைய பெருமையை வெளிப்படுத்துபவையே.

மணி பாதுகே! பாதஸம்மிதாயாம் = மணி பாதுகையே! திருவடிக்குச் சரியான அளவுள்ள; தவயி நித்யம் முகுந்த: ப்ரதிதிஷ்டதி = உன்னிடம், எப்போதும், முகுந்தன் இருக்கிறார்; ஏதே இதரே பரிச்சதா: து = இந்த இதர பரிச்சதங்களோ(குடை முதலியன); விபவ வ்யஞ்ஜந ஹேதவ: = பெருமாளின் பெருமையை வெளிப்படுத்தும், காரணங்களாக; பவந்தி = ஆகின்றன.

783. தவ ரங்க நரேந்தர பாதரகேஷ!
ப்ரக்ருதிஸ்ஸந்நபி பக்தி பாரதந்த்ரயாத்|
பவதீம் வஹதீவ பந்நகேந்த்ர:
ப்ரதித ஸவஸ்திக ஸகஷணை: சிரோபி:||

பாதுகையின் உருவம், பெருமாளின் திருவடிகள் போலவே.....ஆதிசேஷன், பாதுகையின் மேல் உள்ள பக்திகாரணமாக, தன் தலகளிலே (here read as hood - படங்களிலே) உனது அடையாளம் போன்ற ஸ்வஸ்திகாலை அடைந்துள்ளார்.

ரங்க நரேந்தர பாதரகேஷ! பந்நகேந்த்ர: = அரங்கனின் பாதுகே! ஆதிசேஷன்; தவ ப்ரக்ருதிஸ்ஸந்நபி = உனது அவதாரத்துக்கு காரணமாக இருப்பினும்; பக்தி பாரதந்த்ரயாத் = பக்திக்கு அதீனமாயிருப்பதால்; ப்ரதித ஸவஸ்திக ஸகஷணை: சிரோபி: = ஸ்வஸ்திகா அடையாளத்தை, தன் தலைகளிலே கொண்டு; பவதீம் வஹதி = உன்னை தூக்குகிறார் (தரித்துள்ளார்)

784. பரஸ்ய பும்ஸ: பதஸந்நிவேசாத்
 ப்ரயுஞ்ஜேதே பாவித பஞ்சராத்ரா:|
 அகப்ரதீபாந் அபதிச்ய புண்ட்ராந்
 அங்கேஷை ரங்கேசய பாதுகே! த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர - வைகாநஸ ஆகமங்களின்படி, பெருமானை ஆராதிப்பவர், நெற்றி - மார்பு - புஜம் - வயிறு - கழுத்து ஆகிய இடங்களில், பகவானின் திருவடில் ரூபத்தில் ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களைத் தரிப்பர். அவை, உன்னுடைய உருவங்களே!

ரங்கேசய பாதுகே! பாவித பஞ்சராத்ரா: அகப்ரதீபாந் பரஸ்ய பும்ஸ: = அரங்களின் பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தைச் சேர்ந்தோர், பாவங்களின் சத்ருவான பரமபுருஷனான பெருமானின்; பதஸந்நிவேசாத், புண்ட்ராந் = திருவடி போன்ற ரூபம் உடைய ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களை; அபதிச்ய, அங்கேஷை த்வாம் = தரித்து (உடம்பிள் பாகங்களில்) உன்னையே; ப்ரயுஞ்ஜேதே = வைத்துக்கொள்கின்றனர்.

785. விம்ருஶ்ய ரங்கேந்த்ரபதிம்வராயா:
 ச்ருதே: ஸ்திதாம் மூர்த்தநி பாதுகே! த்வாம்|
 பத்நந்தி வருத்தா: ஸமயே வதுநாம்
 த்வந் முத்ரிதாநி ஆபரணாநி மௌளெளள||

பாதுகையே! பெரியோர் விவாஹ காலத்தில், மணப்பெண்ணின் சிரஸ்லிலே, நுகத்தடியுடன் திருமாங்கல்யத்தை வைப்பர்...நீ திருமண் ரூபமாக, திருமாங்கல்யத்தில் இருக்கிறாய், என்பதை ஆராய்ந்ததாலேயே, அப்படி வைப்பர்.

பாதுகே! ரங்கேந்த்ர பதிம் வராயா: = பாதுகே! அரங்கனை பதியாக வரித்துள்ள; த்வாம், வருத்தா:, ச்ருதே: மூர்த்தநி = உன்னை பெரியோர்கள், உபநிஷதங்களில்; ஸ்திதாம் விம்ருஶ்ய, ஸமயே = இருப்பவள் என்பதை ஆராய்ந்து, விவாஹ காலத்தில்; வதுநாம் மௌளெளள, த்வந் முத்ரிதாநி ஆபரணாநி பத்நந்தி = மணப்பெண்ணின் தலையிலே, உனது அடையாளம் கொண்ட ஆபரணங்களை வைக்கின்றனர்.

786. வஹந்தி ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! தீர்க்காயுஷாம் தர்சித பக்தி பந்தா:|
 ஆசாதிபாநாம் அவரோத நார்ய: த்வந் முத்ரிகாம் மங்கள ஹேமஸுத்ரை:||

அரங்கனின் பாதுகே! திக்பாலர்கள் தீர்க்காயுஞ்சன் இருப்பது எப்படி? அவர்களது மகிழிகள், தங்கள் தங்கச் சரட்டில், உன் உருவம் உடைய திருமாங்கல்யத்தை அணிந்திருப்பதால்தான்!

ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! ஆசாதிபாநாம் தீர்க்காயுஷாம் அவரோத நார்ய: = அரங்கனின் பாதுகையே! திக்குகளின் அதிபதிகளான (திக்பாலர்களின்) தீர்க்க ஆயுளை மூன்னிட்டு, அவர்களின் மகிழிகள்; பக்தி பந்தா: தர்சித மங்கள ஹேம ஸுத்ரை: த்வந் முத்ரிகாம் = பக்தியுடன், தங்கமயமான சரடிலே, உன் உருவத்தைப் பொறித்து; வஹந்தி = அணிகின்றனர்.

787. வ்யூஹக்ரமேண ப்ரதிதாரமக்ரே ஸந்தர்சயந்தீம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
 பாதும் த்ரிலோகீம் பதபத்ம பாஜம் ஸௌதர்சநீம் சக்திமவையி சௌரே:||

பாதுகையே! பெருமானின் பல்வேறு வ்யூஹங்களை (வாஸாதேவ - ஸந்கர்ஷன etc.) காண்பிப்பவளாயும் - மூவுலகங்களையும் ரக்ஷிக்கவே, பெருமானின் திருவடிகளிலே இருப்பவரும் ஆன உன்னை, ஸதர்சந யந்த்ரமாக நினைக்கிறேன்.

மணிபாதுகே! அக்ரே வ்யூஹரமேண ப்ரதிதாரம் ஸந்தர்சயந்தீம் = மணிபாதுகையே! தன் மேலே, வரிசை க்ரமமான, பெருமாளின் வ்யூஹ (ப்ரஸித்தி) அவதாரங்களைக் காண்பிப்பவரும்; த்ரிலோகீம் பாதும், சௌரே: = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்ற, பெருமாளின்; பதபுத்ம பாஜம், த்வாம் = திருவடித்தாமரைகளை அடைந்துள்ள உன்னை; ஸௌதர்சநீம் சக்திம் அவைமி = ஸாதர்சந யந்தரமாக நினைக்கிறேன்.

788. பத்தாலிகா கநகபங்கஜ கர்ணிகாயாம்
மத்யே க்ருஷ முரரிபோ: மணிபாதுகே! தவம்|
ஸந்தருஷ்யஸே ஸரவிஜாஸநயா க்ருஹ்ரீதம்
ரூபாந்தரம் கிமிபி ரங்க விஹார யோக்யம்||

பெருமாளின் பாதுகே! தங்கத் தாமரைப் ழவின் காயிலே இருப்பது போல, நீ தோற்றம் அளிக்கிறாய்.....மஹாலக்ஷ்மி, ஸ்ரீரங்கத்திலே ஸஞ்சாரம் செய்வதற்கென்றே எழுத்த மற்றொரு உருவமாக உன்னைக் காண்கிறேன்.

முரரிபோ: மணிபாதுகே! = முரன் என்ற அஸாரனுக்கு எதிரியான பெருமாளின் பாதுகையே! கநகபங்கஜ கர்ணிகாயாம் = தங்கத்தாமரைப் ழவின் காயிலே; பத்த ஆலிகா, மத்யே க்ருஷ, தவம் = செய்யப்பட்டு, நடுவில் இளைத்த நீ; ஸரவிஜாஸநயா க்ருஹ்ரீதம் = மகாலக்ஷ்மியினால் அடையப்பட்ட; ரங்கவிஹார யோக்யம் கிமிபி ரூபாந்தரம் ஸந்தருஷ்யஸே = இப்படியென்று வர்ணிக்கழுதியாதபடி, ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்யத்தக்க, வேறு ஒரு ஸுபமாய் உன்னைப் பார்க்கிறேன்.

789. மநோசிதஸ்ய மததீநஜநஸ்ய நித்யம்
மாழுத் அத: க்ருபணதேதி விசிந்தயந்தயா|
பந்தீக்ருதம் த்ருமவைமி வலக்நதேசே
கார்ச்யம் த்வயா கமலலோசநபாதரகேஷ!||

கமல லோசன பாதரகேஷ! நீ இடை (நடுப்பாகம்) சிறுத்து இருப்பதன் காரணம் இதுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன்....'என்ன ஆச்ரயிததோர், பணம் - புகழ் - படிப்பு - பக்தி எதிலுமே இளைத்தவராக இருக்கக் கூடாது' என்று, அவர்களின் இளைப்பை நீ, உன்னிடம் சிறை வைத்தாயோ?

கமல லோசந பாதரகேஷ! நித்யம் = பெருமாளின் பாதுகே! எப்போதும்; மநோசிதஸ்ய = மரியாதை செய்யத் தகுந்தவர்களான; மத் அதீந ஜநஸ்ய = என்னை ஆச்ரயித்த மக்களுக்கு; அத: க்ருபணதா = (என்னை அடைந்த)பிறகு, ஏழ்மை / இளைப்பு போன்றவை; மாழுத் இதி, விசிந்தயந்தயா த்வயா = உண்டாகக்கூடாது என்று எண்ணிய, உன்னால்; கார்ச்யம் வலக்நதேசே பந்தீக்ருதம் அவைமி த்ருவம் = இளைப்பு, நடுப்பாகத்திலே (இடை) சிறை வைக்கப்பட்டது என நினைக்கிறேன். நிச்சயமே.

790. மத்யே க்ருஷாம் உபயத: ப்ரதிபந்ந வ்ருத்திம்
மந்யே ஸமீக்ஷய பவதீம் மணி பாதரகேஷ!|
நித்யம் முகுந்தபத ஸங்கம விப்ரயோகெள
நிச்சிந்வதே க்ருததிய: ஸாகது:க காஷ்டாம்||

மணிபாதுகே! நீ நடுவில் சிறுத்தும், இரண்டு முனைகளிலும் பருத்தும் (broader at the ends) இருப்பதற்குக் காரணம், 'பெருமாள் உன்னை அணியும்போது, அவரது திருவடி இரு முனைகளிலும் அழுந்த, அதனால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியால் பருத்தும் - நடு பாகத்திலே திருவடி ஸம்பந்தம் (physical contact) இல்லாததால் ஏக்கழும்' என, வித்வான்கள் நிச்சயிக்கின்றனர்.

மணி பாதரகேடு! மத்யே க்ருசாம் = மணி பாதுகே! நடுவில் இளைத்தும்; உபயத: வ்ருத்திம் ப்ரதிபந்ந = இருமுனைகளிலும் பருமனை அடைந்துள்ள; பவதீம் ஸமிக்ஷய, க்ருததிய: = உன்னைப் பார்த்து, வித்வான்கள்; முகுந்த பத ஸங்கம - விப்ரயோகெள ஸாகது:க காஷ்டாம் = பெருமாளின் திருவடிகளின் சேர்க்கை- பிரிவு இவை காரணமாக உண்டான சுந்தோஷம் - வருத்ததினாலே என்று; நித்யம் நிச்சிந்வதே = எப்போதும் நிச்சயிக்கின்றனர்.

791. ரங்கேசிதுச் சரணபங்கஜேயோர் பஜந்தீ
ரக்ஷாப்ரஸாதந விகல்ப ஸஹாம் அவஸ்தாம்|
மாந்யாக்ருதிர் நிவிசஸே மணிபாதரகேடு!
மத்யே பரிச்சதவிபூஷண வர்கயோஸ் த்வம்||

மணிபாதுகே! அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளுக்கு அலங்காரமாக உள்ள உன்னை - குடை/சாமரம் போன்ற பரிச்சதங்கள், மற்றும் திருவாபரணங்கள் இரண்டுக்கும் இடையிலான வகையில் சேர்க்கலாம்.

மணி பாதரகேடு! மாந்யா ஆக்ருதி: = மணி பாதுகையே! கொண்டாடத்தக்க உருவத்தை உடைய; தவம் ரங்கேசிது: சரணபங்கஜேயா: = நீ அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளுக்கு; ரக்ஷாப்ரஸாதந விகல்ப ஸஹாம் அவஸ்தாம் = ரக்ஷிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றவளாக, அல்லது; பரிச்சத விபூஷண வர்கயோ: மத்யே = குடை போன்ற பூஷணங்களுக்கு இடையே ஆன வகையிலே; நிவிசஸே = இருப்பவள்.

792. அங்காந்தரேஷு நிஹிதாந்யகிலாநி காமம்
பர்யாய கல்பநஸஹாநி விபூஷணாநி|
நித்யம் முகுந்த பதபத்ம தலாநுஞபம்
நைபத்யமம்ப! பவதீ நயநாபிராமம்||

அம்மா! பெருமாளின் அவயவங்களிலே, திருவாபரணங்கள், தினம் ஒன்றாக, மாற்றி அலங்கரிப்பதை - அவை ஸஹித்துக்கொள்ளும்...எம்பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகட்டு ஆபரணம், என்றுமே, நீ ஒருத்தி மட்டுமே அன்றோ!

அம்ப! அங்காந்தரேஷு நிஹிதாநி அகிலாநி விபூஷணாநி காமம் பர்யாய கல்பநஸஹாநி = தாயே! (திருவடி தவிர) பெருமாளின் இதர அங்கங்களில், வைக்கப்படும், எல்லாவித நகைகளும், இஷ்டப்படி, மாற்றி அணிவிக்கத் தக்கவையே; பவதீ, முகுந்த பதபத்மதல அநூபம், நயநாபிராமம் நித்யம் நைபத்யம் = நீ மட்டும், பெருமாளின், திருவடித்தாமரைகளுக்கு தகுந்தவளாகவும், கண்களுக்கு ரம்மியமாயும் எப்போதும் அலங்காரமாய் இருப்பவள்.

793. யே நாம பக்திநியதைத்தவ ஸந்நிவேசம்
நிர்விச்ய நேத்ரயுகளைர் ந பஜந்தி த்ருப்திம்|
காலக்ரமேண கமலேக்ஷண பாதரகேடு!
ப்ராயேண தே பரிணமந்தி ஸஹஸ்ர நேத்ரா:||

கமலேக்ஷண பாதரகேடு! திருவடிகளில் நீ இருக்கும் அழகை ரளித்து, எவன் ஒருவன், "ஆகா! இந்த அழகை ரளிக்க இரண்டு கண்கள் போதாதே! என்று ஏங்குவானோ, அவன் காலக்ரமத்தில், 1000 கண்களைக் கொண்ட இந்திர பதவியை அடைகிறான்.

கமலேக்ஷண பாதரகேடு! = தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகே!; யே நாம பக்தி நியதை: நேத்ர யுகளை: தவ ஸந்நிவேசம் நிர்விச்ய = எவர்கள், பக்திக்கு அதீனமாய், இரண்டு கண்களாலும், உனது திருமேனி அழகை அநூபவித்து; த்ருப்திம் ந பஜந்தி, தே காலக்ரமேண = திருப்தியை அடைவதில்லையோ, அவர்கள் காலக்ரமத்தில்; ஸஹஸ்ர நேத்ரா: பரிணமந்தி = 1000 கண்களுடைய இந்திர பதவியை அடைகிறார்கள்.

794. பதம்ப்ரமாணமிதி வாதிநாம் மதம்
மதுஜித்பதே மஹதி மாஸ்ம பூதிதி|
வ்யுதபாதி தஸ்ய சரணாவநி! தவயா
நிகமாத்மநஸ்தவ ஸமப்ரமாணதா||

பாதுகே! வைகுந்தம் (பரமபதம்) ப்ரமாணம் இல்லை என வாதிப்போரின் எண்ணம் கூட, பெருமாளின் திருவடி ஸமீபம் வரக்கூடாது என்ற காரணத்தால், அந்தத் திருவடிக்கு, வேதஸ்வருபியான, உன் ப்ரமாணம் தெரியப்படுத்தப்படுகிறது.

சரணாவநி! பதம் அப்ரமாணம் இதி வாதிநாம் மதம் மஹதி = பாதுகையே! வைகுந்தம் (பரமபதம்) ப்ரமாணம் இல்லை என்று வாதிப்போரின் மதம் (religion / எண்ணம்) உயர்ந்ததான்; மதுஜித்பதே மா அஸ்ம பூத் இதி = பெருமாளின் திருவடி அருகே வரவேண்டாம் என்று; தஸ்ய, நிகமாத்மந: தவ = அந்தத் திருவடியிலே, வேதஸ்வருபியான உன்னுடைய; ஸமப்ரமாணதா வ்யுதபாதி = ஸரியான ப்ரமாணம் (அளவு/உண்மை) தெரியப்படுத்தப்பட்டது.

795. அப்ரபூதமபவத் ஜகத்தரயம் யஸ்ய மாதும் உதிதஸ்ய பாதுகே!|
அப்ரமேயம் அமிதஸ்ய தத்பதம் நித்யமேவ நநு ஸம்மிதம் தவயா||

பாதுகே! த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது, மூன்று உலகங்களும், பெருமாளின் ஒரு அடிக்குப் போதவில்லை...அளவிட முடியாத அந்தத் திருவடி, உன்னால் தினமும் அளவிடப்படுகிறது.

பாதுகே! ஜகத் தரயம் மாதும் = பாதுகையே! மூன்று உலகங்களையும் அளக்க; உதிதஸ்ய, யஸ்ய, அப்ரபூதம் அபவத் அமிதஸ்ய அப்ரமேயம் = ஆரம்பித்தபோது, எந்தப் பெருமாளின் திருவடிகட்கு போதாததாக இருந்ததோ, ஒருவராலும் அளந்து பார்க்க முடியாத; தத் பதம் நித்யமேவ, தவயா = அந்தத் திருவடிகள், உன்னால் தினமும்; ஸம்மிதம் நநு = அளக்கப்படுகிறது நிச்சயம்.

796. ஆலவாலமிவ பாதி பாதுகே! பாதபஸ்ய பவதீ மதுத்விஷः|
யத்ஸமீப விநதஸ்ய சூலிந: ஸாரிணீ பவதி மெளளி நிம்நகா||

பாதுகே! பெருமாளாகிற கற்பக விருக்ஷத்திற்கு நீ பாத்திபோல விளங்குகிறாய்...சிவன் ஸேவிக்கும்போது, அவன் தலையிலுள்ள கங்கை, கால்வாயாக ஆகிறது.

பாதுகே! பவதீ மதுத்விஷः = பாதுகையே! நீ பெருமாளாகிற; பாதபஸ்ய ஆலவாலமிவ பாதி = கற்பக விருக்ஷத்திற்கு, பாத்தி போல விளங்குகிறாய்; யத்ஸமீப விநதஸ்ய சூலிந: = உனதருகே வந்து ஸேவிக்கும் சிவனுடைய; மெளளி நிம்நகா ஸாரிணீ = தலையிலுள்ள கங்கை, கால்வாயாக; பவதி = ஆகிறது.

797. மோதமாநமுநிப்ருந்த ஷ்டபதா பாதி முக்திமகரந்தவர்விணீ|
காடபி ரங்கந்ருபதே: பதாம்புஜே கர்ணிகா கநக பாதுகாமயீ||

பாதுகே! நீ பெருமாளின் திருவடித்தாமரைப் பூவிற்கு நடுவே உள்ள கர்ணிகை போன்று விளங்குகிறாய் - பெருமாளை தியானம் பண்ணும் ரியிகள் உன்னை, வண்டுகள் போல மொய்க்கின்றனர்...மோக்ஷம் என்ற தேனைப் பெருக்குபவன் நீ.

காடபி கநக பாதுகாமயீ கர்ணிகா = விவரிக்க முடியாததான், தங்கப் பாதுகா ரூபமான காய்; ரங்கந்ருபதே: பதாம்புஜே = அரங்கனின் திருவடித் தாமரையிலே (இருந்து கொண்டு); மோதமாந முநி ப்ருந்த ஷ்டபதா = ஸந்தோஷமடைந்த முனிவர்களின் கூட்டமென்ற வண்டுகளை உடைத்ததாயும்; முக்தி மகரந்த வர்விணீ = மோக்ஷம் என்ற தேனைப் பெருக்கிக் கொண்டும்; பாதி = விளங்குகிறது.

798. யுகபதநுவிதாஸ்யந் யெளவதம் துல்யராகம்
யுதுபதிரதிசக்ரே யாவதோ ரூபபேதாந்|
ததிதமதிவிகல்பம் பிப்ரதீ ஸந்நிவேசம்
தவ கலு பதரகேஷ! தாவதீ மூர்த்திராஸீத்||

பதரகேஷ! கண்ணன், நரகாசரனிடமிருந்து மீட்டு வந்த 16,000 பெண்களுடன், அத்தனை உருவம் எடுத்து, தனித்தனியே அவர்களை மகிழ்வித்தார். அப்போது நீ அதற்கேற்ப, $16,000 \times 2$ உருவங்களை எடுத்தாய் அல்லவா?

பதரகேஷ! யதுபதி: துல்யராகம் = பாதுகே! கண்ணன் ஒரே மாதிரியான ஆசையை உடைய; யெளவதம், யுகபத் அநுவிதாஸ்யந் = (16,000) ஸ்த்ரீகளை, ஒரே காலத்தில், அனுஸரிக்க; யாவத: ரூபபேதாந் அதிசக்ரே = எத்தனை திருமேனிகளை அடைந்தாரோ; தத் இதம், தவ அதிவிகல்பம் = அச்சமயம், இந்த, உன்னுடைய ஸமம் இல்லாத; ஸந்நிவேசம் பிப்ரதீ = உருவங்களை அடைந்து; தாவதீ மூர்த்தி: ஆஸீத் கலு = அத்தனை சரீரம் ஆனாய் அல்லவா?

799. தத்தத்வஞ்சேரநுகுணதயா வாமநீம் வ்யாபிநீம் வா
ப்ராப்தே ரங்கப்ரதிதவிபவே பூமிகாம் ஸுத்ரதாரே|
மந்யே விச்வஸ்திதிமய மஹாநாடிகாம் நேதுகாமா
நாநாஸம்ஸ்தா பவதி பவதீ பாதுகே! நர்த்தகீவ||

பாதுகையே! பிரஸித்தமான ஸுத்ரதாரான அரங்கன், ரங்க விமானத்தில் வெவ்வேறு ஸந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு - சிறிதும், பெரிதுமான வேஷங்களைப் போடுபவர்... அச்சமயங்களில், நீயும் ஒரு சிறந்த நர்த்தகியைப் போல, தகுந்த வேஷத்தை ஏற்கிறாய்.

பாதுகே! ரங்கப்ரதித விபவே = பாதுகே! ரங்கவிமானத்தில், பிரஸித்தமான ஸம்பத்தை உடைய; ஸுத்ரதாரே, தத்தத் வஞ்சே = ஸுத்ரதாரியான பெருமாள், அந்தந்த வியாபாரத்திற்கு; அநுகுணதயா, வாமநீம் வ்யாபிநீம் வா = தகுந்தபடி, குட்டையாகவோ, பெரிதானதாயோ; பூமிகாம் ப்ராப்தே, பவதீ = உருவம் எடுக்கும்போது, நீ; விச்வஸ்திதிமய மஹாநாடிகாம் = உலகை ரக்ஷிக்கும், பெரிய கூத்தை; நேதுகாமா, நர்த்தகீவ = பெருமாளைக் கொண்டு நடத்த விரும்பி, ஒரு நர்த்தகியைப் போல; நாநாஸம்ஸ்தா பவதி, மந்யே = பல உருவங்களுடன் ஆகிறாய் என நினைக்கிறேன்.

800. மாநே பரம் ஸமாநே ப்ரத்யக்ஷேணாகமேநாபி|
ஹரிசரணஸ்ய தவாபி து வைஷம்யம் ரக்ஷியரக்ஷித்வாப்யாம்||

பாதுகே! திருவடிகளுக்கும் உனக்கும் எத்தனை ஓற்றுமை! உருவம் - அளவு இரண்டிலும் நீங்கள் ஸமம்..ஆகமங்களும் ஸமம் என்றே சொல்கின்றன. ஆனாலும், திருவடி ரக்ஷிக்கப்படும் வன்து - அதைக் காப்பவன் நீ அன்றோ?

ஹரி சரணஸ்ய தவாபி = பெருமானுடைய திருவடிக்கும், உனக்கும்; ப்ரத்யக்ஷேணா ஆகமேநாபி = தோற்றும், மற்றும் ஆகமத்தாலும்; மாநே பரம் ஸமாநே து = அளவு முதலியன, மிகவும் ஒன்று போலவே இருப்பினும்; வைஷம்யம் ரக்ஷிய ரக்ஷித்வாப்யாம் (அஸ்தி) = வேறுபாடானது, காப்பாற்றுவது - காப்பாற்றப்படுவது என்பதிலே இருக்கிறதே!

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ஸந்நிவேசபத்ததி: - பஞ்சவிம்சீ.

26. யந்த்ரிகாபத்துதி

பாதுகையின் மேற்புறம் உள்ள குமிழ்கள் (knobs) பற்றி, 10 சலோகங்களால் விவரிக்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியில்.

801. உதக்ரயந்த்ரிகாம் வந்தே பாதுகாம் யந்நிவேசனாத்|
உபர்யபி பதம், விஷ்ணோ: பரத்யாதிஷ்ட ப்ரஸாதநம்||

மேலே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் குமிழை உடைய பாதுகையைச் சேவிக்கிறேன். இந்தக் குமிழ், பெருமானுடைய திருவடியின் மேல் பாகத்துக்கு ஒரு ஆபரணமே.

உதகர யந்த்ரிகாம் பாதுகாம் வந்தே யந்நிவேசனாத், விஷ்ணோ: = மேலே நீட்டியிருக்கும் குமிழை உடைய பாதுகையை வணங்குகிறேன், எந்தக் குமிழினால், விஷ்ணுவின்; பதம் உபர்யபி, பரத்யாதிஷ்ட ப்ரஸாதநம் = திருவடி, மேற்புறமும் தள்ளப்பட்ட (திருவடியின் மேல் பாகத்துக்கு வேறு எந்த நகையும் தேவையில்லை என்பது) அலங்காரத்தை உடையதாக உள்ளதோ.

802. ப்ரஸபம் ப்ரதிருத்ய கண்டகாதீந்
பவதீ சௌரிபதாம்புஜாததஸ்தாத்|
சரணாவநி! தாரயத்யமுஷ்மிந்
உசிதச்சாயம் உபர்யபி ப்ரதீகம்||

பாதுகே! உன் அடிப்பாகம் (BOTTOM) வழியிலே உள்ள முன் போன்றவைகளை நசக்கிப் பெருமானுக்கு உதவுகிறது...மேற்புறம் உள்ள குமிழ், திருவடிகளின் அழகை மேலும் கூட்டுகிறது.

சரணாவநி! பவதீ சௌரி பதாம்புஜாத் அதஸ்தாத், கண்டகாதீந் = பாதுகையே! நீ பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு, கீழே (உள்ளங்கால்) முட்களை; ப்ரஸபம். ப்ரதிருத்ய, ப்ரதீகம் உபர்யபி உசிதச் சாயம் அழுஷ்மிந் தாரயதி = பலாத்காரமாக, நசக்கி (தடுத்து), குமிழ் எனும் பாகத்தால், மேற்புறமும் தக்க நிழலை அந்தத் திருவடியில் தருகிறாய்.

803. முரபிந் மணிபாதுகே! த்வதீயாம் அநகாமங்குளி யந்த்ரிகாமவையி|
ஸ்வயமுந்நமிதாம் ப்ரதேசிநீம் தே பரமம் தைவதம் ஏகமிதி ருசந்தீம்||

பாதுகே! உன் அழகிய குமிழ், பெருமான் திருவடி விரல்களுக்கு, ஒரு பிடிப்பாக இருக்கிறது என்பதை அறிவேன்...அது தவிர 'எவ்லா தெய்வங்களுக்கும் மேலான பரம புருஷன் ஜீமீந் நாராயணனே' என்று உறுதியாகக் கூறும், ஆள்காட்டி விரலாகத் (index finger) தோன்றுகிறது.

முரபிந் மணி பாதுகே! அநகாம் த்வதீயாம் அங்குளி யந்த்ரிகாம் = பெருமானின் பாதுகையே! இன்பமான உன்னுடைய, விரலுக்குப் பிடிப்பாக இருக்கும் குமிழை; ஸ்வயம் உந்நமிதாம் பரமம் தைவதம் ஏகம் இதி = தன்னாலே தூக்கப்படும் "மேலான தெய்வம்" இது ஒன்றே என; தே ருசந்தீம் ப்ரதேசிநீம் அவையி = சொல்லும் உன் ஆள்காட்டி விரலாக அறிகிறேன்.

804. ஸ்வததே மணிபாதுகே! த்வதீயா பதசாகாயுக யந்த்ரிகா விசித்ரா|
பரமம் புருஷம் ப்ரகாசயந்தீ ப்ரணவஸ்யேவ படியமர்த்த மாத்ரா||

மணி பாதுகே! பெருமானுடைய விரல்களுக்குப் பிடிப்பாக உள்ள, இந்த விசித்ரமான குமிழ், பரம புருஷனாகிற பெருமானைத் தெரியப்படுத்தும் ப்ரணவத்தின் கடைசிப் பகுதியான மகாரம் என்ற அரை மாத்திரையைப் போல இனிக்கிறது.

மணி பாதுகே! விசித்ரா தவதீயா = மணி பாதுகையே! விசித்ரமான, உன்னுடைய; பதசாகாயுக யந்த்ரிகா பரமம் புருஷம் ப்ரகாசயுந்தீ = திருவடிகளின் கட்டை விரல்களுக்குப் பிடிப்பாக உள்ள குழிழ், பரம புருஷனைத் தெரியப்படுத்துகிற; ப்ரணவஸ்ய பரா அர்த்தமாத்ரா ஏவ ஸ்வத்தே = ப்ரணவத்தின், கடைசியிலுள்ள 'ம' காரம் எனும் அரை மாத்திரையைப் போல இனிமை.

805. அநுயாத மநோரதா முராரே:

பவதீ கேளிரத ச்ரியம் ததாதி|
சரணாவநி! யந்த்ரிகா தவைவா
தநுதே கூபுர ஸ்ம்பதம் புரஸ்தாத||

பாதுகே! உன்ன ஆச்ரயித்த ஜனங்களின் இஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, நினைத்தபோது பெருமாளை அழைத்துச் செல்லும், தேர் மாதிரி நீ விளங்குகின்றாய். உனது குழிழ், அந்தத் தேரின் ஏர்க்காலுடைய சோபையை உடையது.

சரணாவநி! அநுயாத மநோரதா = பாதுகையே! அடைந்தவர்களிடம் ஆசையையுடைய; பவதீ, முராரே: கேளிரத = நீ, பெருமாளின் விளையாட்டுத் தேரின்; ச்ரியம் ததாதி தவ ஏவ = அழகை தரித்துள்ளாய் - உன்னுடைய இந்த; யந்த்ரிகா புரஸ்தாத் கூபுர ஸ்ம்பதம் தநுதே = குழிழ், முன்னே இருக்கும், ஏர்க்காலின் சோபையை உண்டாக்குகிறது.

806. ஸ்வகே பவத்யாஸ் ஸாபகம் ப்ரதீகம்

ரங்கேச பாதாங்குளி ஸங்க்ரஹார்த்தம்|
த்ராணாய பாதாவநி! விஷ்டபாநாம்
ஆஜ்ஞாகர்மங்குளி முத்ரிகாம் தே||

பாதுகே! உன் குழிழாகிற ஆள்காட்டி விரல் இதையும் கூறுகிறதோ? துஷ்டர்களைப் பார்த்து - "தவறு செய்யாதீர் - செய்தால் கண்டிப்பாய் தண்டனை உண்டு" என்று.

பாதாவநி! ரங்கேச பாதாங்குளி = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடி விரல்களின்; ஸங்க்ரஹார்த்தம், பவத்யா: = பிடிப்புக்காக உள்ள, உனது; ஸாபகம் ப்ரதீகம் = இனிய குழிழை; விஷ்டபாநாம் த்ராணாய = உலகங்களை ரகுஷிக்கும்பொருட்டு; ஆஜ்ஞாகரீம், தே அங்குளி முத்ரிகாம் ஸ்வகே = உத்தரவுகளை பிறப்பிக்கும், உன்னுடைய ஆள்காட்டி விரலைக் காட்டுவதாக எண்ணுகிறேன்.

807. அலங்க்ருதம் கர்ணிகயோபரிஷ்டாத்

உதக்ரநாளம் தவ யந்த்ரிகாம்சம்|
பத்மாபதே: பாதஸ்ரோஜ ஸக்ஷம்யா:
ப்ரத்யேமி பாதாவநி! கேளிபத்மம்||

பாதுகையே! உன்னுடைய குழியின் நுனியில் சிறிய காய் போல, அலங்கரிக்கப்பட்டு உள்ளது. அந்தக் குழிழ், பெருமாளின் திருவடியாகிற தாமரை மலரில் உள்ள மகாலக்ஷ்மிக்கு, விளையாட்டிற்கான பத்மத்தைப் போல, என நினைக்கிறேன்.

பாதாவநி! உபரிஷ்டாத் கர்ணிகயோ: = பாதுகே! மேற்புறம் காயினால்; அலங்க்ருதம் உதக்ரநாளம் = அலங்கரிக்கப் பட்டும், நீட்டிய தண்டு பாகம் உடைய; தவ யந்த்ரிகாம்சம் = உன்னுடைய குழிழ் என்ற பாகத்தை; பத்மாபதே: பாதஸ்ரோஜ ஸக்ஷம்யா: = பெருமாளின், திருவடித்தாமரையின் மகாலக்ஷ்மிக்கு; கேளி பத்மம் ப்ரத்யேமி = லீலா மலர் போன்று நினைக்கிறேன்.

808. உபரி விநிஹிதஸ்ய கேசவாங்கரே:
 உபரி பதாவநி! யந்த்ரிகாத்மிகா த்வம்|
 இதி தவ மஹிமா லகூகரோதி
 ப்ரணதஸ்ரேச்வர சேகராதிரோஹாம்||

பாதுகே! உன் மேலே பெருமாளின் திருவடி - அந்தத் திருவடிக்கும் மேலே உன் குமிழ் (யந்த்ரிகா) பாகம். பெருமாளின் திருவடிகளுக்கு, அனைத்து தேவர்களும் வணங்குவதால், அவர்களின் மகுடங்களின் மேலே இருக்கும் பெருமை உண்டு (கிடைக்கிறது). உன் பெருமை, அதை விடப் பெரிதன்றோ!

பதாவநி! உபரி விநிஹிதஸ்ய = பாதுகையே! உன்மேல் வைத்திருக்கும்; கேசவ அங்கரே: உபரி = பெருமாளின் திருவடியின் மேலே; த்வம் யந்த்ரிகாத்மிகா = நீ குமிழ் வடிவில் இருக்கிறாய்; இதி, தவ மஹிமா, ப்ரணத = என்ற, உனது பெருமை, வணங்குகின்ற; ஸ்ரேச்வர சேகராதிரோஹாம் = தேவர்களின் கிரீடத்திலே ஏறுகிறோம் என்ற (திருவடியின் பெருமையை); லகூகரோதி = சிறியதாக்குகிறது.

809. நித்யம் பதாவநி! நிபத்தகிரீட சோபம்
 பத்மாலயாபரிசிதம் பதமுத்வஹந்த்யா:|
 அங்கீரோதி ருசிமங்குளி யந்த்ரிகா தே
 ஸாம்ராஜ்யஸம்பதநூரூபமிவாதபத்ரம்||

பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் திருக்கைகளால் வருடப்படும் பெருமானுடைய திருவடி, மூவுலகையும் ஆண்ட, ராஜாத்தியாக (Empress) இருந்த, உனக்குக் கிரீடம் மாதிரி. உன் குமிழ், அந்த உன் பதவிக்குத் தகுந்ததான், ஒரு குடையோ?

பதாவநி! பத்மாலயா பரிசிதம் = பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியால் பிடிக்கப்படுகின்ற; பதம் உத்வஹந்த்யா: = திருவடியைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய் (நீ); நித்யம் நிபத்தகிரீட சோபம் = எப்போதும் நீ, கிரீடம் என்ற அழகை உடைத்தாயிருப்பவள் (அத்திருவடியால்); தே அங்குளி யந்த்ரிகா ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத் = உன் விரலுக்குப் பிடிப்பான குமிழ், சக்கரவர்த்தினிப் பட்டத்துக்கு உரியதான், தகுந்த; அநூரூபம் ஆதபத்ரம் ருசிம் = கொற்றக்குடையின் அழகை; அங்கீரோதி = அடைகிறது.

810. ப்ரதமா கலேவ பவதீ சரணாவநி! பாதி ரங்கசந்த்ரமஸ:|
 ச்ரங்கோந்திரிவ யத்ர ச்ரியம் விபாவயதி யந்த்ரிகா யோக:||

பாதுகே! ஸ்ரீங்கநாதன் எனும் சந்திரனுடைய முதல் கலையைப் போன்றவள் நீ. (முன்றாம் பிறை). உன்மேல் உள்ள குமிழ், பிறையின் நுனி, சுற்றே உயர்ந்து இருப்பதைப் போலக் காடசி தருகிறது.

சரணாவநி! பவதீ ரங்கசந்த்ரமஸ: = பாதுகையே! நீ, ரங்கநாதனாகிற சந்திரனின்; ப்ரதமா கலேவ பாதி = முதல் கலை போல விளங்குகிறாய். யத்ர யந்த்ரிகா யோக: = எந்த உனது, குமிழின் சம்பந்தமானது; ச்ரங்க உந்நதிரிவ ச்ரியம் விபாவயதி = சந்தர கலையின் நுனியின் உயரம் போல விளங்குகின்றது. (முன்றாம் பிறையின் நுனி, ஒரு புறம் சற்று உயர்ந்த மாதிரியிருந்தால், உலகசேஷம் என்பர்).

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தா சார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ண, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, யந்த்ரிகாபத்ததி: - ஷ்ட்விம்சீ.

27. ரேகா பத்ததி

பாதுகையின் மேல் உள்ள ரேகைகள் பற்றி, 10 சுலோகங்களால் வர்ணனைகள் இப்பத்ததியில்.

811. ஸ-சயந்தீம் ஸவரேகாபி: அநாலேக்ய ஸரஸ்வதீம்
அலேகநீய ஸெளந்தர்யாம் ஆச்ரயே செளரிபாதுகாம்||

பெருமானுடைய பாதுகைகளின் ஸெளந்தர்யத்தை (அழகு) எழுத்தில் வடித்துக்காட்டுவது கடினம்.. எழுத்திலே வடிக்கக்கூடாத, வேதத்தைத் தெரியிப்பவை போன்ற ரேகைகள், பாதுகையின் மேல் உள்ளன. அப்பாதுகைகளை ஆச்ரயிக்கிறேன்.

ஸ்வ ரேகாபி: அநாலேக்ய = தன்னுடைய ரேகைகளால், எழுதத் தகாத; ஸரஸ்வதீம் ஸ-சயந்தீம் = வார்த்தைகளான வேதத்தைத் தெரியப்படுத்துபவரும்; அலேகநீய ஸெளந்தர்யாம் = எழுத்திலே வடிக்க முடியாத அழகை உடைய; செளரிபாதுகாம் ஆச்ரயே = பெருமாளின் பாதுகைகளச் சரணடைகிறேன்.

812. மணிமௌளிநிகர்ஷணாத் ஸ-ஏராணாம் வஹஸே காஞ்சநபாதுகே! விசித்ரம்|
கமலாபதி பாதபத்மயோகாத் அபரம் லக்ஷ்ணமாதிராஜ்யஸாரம்||

பொற்பாதுகே! பெருமாள் உன்மீது திருவடியை வைப்பதால், உன்மேல் சில ரேகைகள் ஏற்படுகின்றன... தேவர்கள் உன்னை வணங்கும்போது, அவர்களுடைய கிரீடங்கள் உன் மேல் உராய்வதால், மேலும் சில கோடுகள் தோன்றுகின்றன.

காஞ்சநபாதுகே! கமலாபதி பாத பத்ம யோகாத் = தங்கப்பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் ஸம்பந்தத்தைக் காட்டிலும்; அபரம் விசித்ரம் லக்ஷ்ணம் = வேறானதும், ஆச்சரியமானதுமான அடையாளங்களை; ஸ-ஏராணாம் மணி மௌளி நிகர்ஷணாத் ஆதிராஜ்யஸாரம் வஹஸே = தேவர்களின் கிரீடங்களின் உராய்வதால் உண்டாகும், சக்ரவர்த்தினிப் பட்டத்தை உடைய ஸம்பத்தை வஹிக்கிறாய்.

813. அபிதோ மணிபாதுகே! ஸ்புரந்த்யா: தவ ரேகாவிததே: ததாவிதாயா:|
முரவைரிபதாரவிந்தருடை: அநுகல்பாயிதம் ஆதிராஜ்யசிஹ்நை:||

மணி பாதுகையே! உன் மேல், நாலுபக்கமும் ரேகைகள் இருக்கின்றன - பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளிலும் அநேகம் ரேகைகள் - அவைகள், பெருமாள் ஜகத்துக்கெல்லாம் ராஜா என்பதைக் குறிப்பவை - உன் ரேகைகள், உன்னை அதற்கு அடுத்தபடி என்பவையாகும்.

மணி பாதுகே! தவ ரேகா விததே: = மணி பாதுகையே! உன் மேலுள்ள ரேகைகளின் வரிசைகள்; அபித: - ஸ்புரந்த்யா: = நாலு புறமும் விளங்குகின்றன; ததாவிதாயா: முரவைரி பதாரவிந்த ரூடை: = அப்படிப்பட்ட அவை, பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளிலே (உள்ள) முளைத்துள்ள; ஆதிராஜ்ய சிஹ்நை: அநுகல்பாயிதம் = எல்லா உலகிற்கும் ராஜா என்பதைக் குறிக்கும் சின்னங்களாக உள்ளவை. அதற்கு அடுத்தவை உன் ரேகைகள்.

814. ரேகயா விந்மதாம் திவெளக்ளாம் மௌளிரத்ந மகர்முகோத்தயா|
பாதுகே! வஹஸி நூந மத்புதம் செளரிபாத பரிபோகலக்ஷணம்||

தேவர்கள் உன்னைப் பணிவுடன் ஸேவிக்கும்போது அவர்களது, கிரீடங்களில் உள்ள ரதனங்களாலான மீன் சின்னம், உன் மேல் அழுந்தி, மகர ரேகைகள் படிகின்றன; எனினும், எனக்கு இப்படித் தோன்றுகிறது -- பெருமாளின் திருவடிகளிலேயும் மகர ரேகைகள் உண்டு... உன் நாதனுடன் (திருவடி) நீ அநுபவித்த கலவியின் போது ஏற்பட்டவையே இவை.

பாதுகே! விநமதாம் திவெளக்ளாம் மீளளி ரத்ந மகர்முக உத்தயா = பாதுகையே! (உன்னை) ஸேவித்த தேவர்களின் கிரீடங்களிலே உள்ள, ரத்ன மீன்கள் உராய்வதால் உண்டான; ரேகயா, (த்வம்) அத்புதம் சௌரிபாத பரிபோக லக்ஷணம் = ரேகைகளாலே (நீ) ஆச்சரியமானதும், பெருமாளின் திருவடி உன்னை அநுபவித்ததின் அடையாளத்தை; வஹளி நூநம் = வகிக்கிறாய். நிச்சயம்.

815. த்ரிதச மகுடரத்நோல்லேக்ரேகாபதேசாத்
பரிணமயலி பும்ளாம் பாதுகே! மூர்த்தி லக்நா|
நரகமதந ஸேவாஸ்ம்பதம் ஸாதயித்ரீ
நியதிவிலிகிதாநாம் நிஷ்க்ருதிம் துர்லிபீநாம்||

பாதுகே! சேதனர்கள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களின் சிரஸ்லிலே நீ வைக்கப்படுகிறாய். உன் ரேகைகள், அவர்கள் தலையில் பிரம்மா எழுதியுள்ள கெட்ட எழுத்துக்களை, அழித்து விடுகின்றன.

பாதுகே! பும்ளாம் மூர்த்தி லக்நா = பாதுகையே! சேதனர்களின் தலையிலே சேர்ந்துள்ள; நியதி விலிகிதாநாம் துர்லிபீநாம் = தெய்வம் எழுதியிருக்கும் கெட்ட எழுத்துக்களை; நரகமதந ஸேவா ஸம்பதம் ஸாதயித்ரீ, த்ரிதச மகுட ரத்ந = நரகாஸரணைக் கொன்ற பெருமாளின் ஸேவை என்ற ஸம்பத்தை உண்டுபண்ணும், (உன்னைச் சேவிக்கும்) தேவர்களின் கிரீடங்களில் உள்ள; உல்லேக ரேகாப தேசாத் (த்வம்) = ரத்னங்கள் கீறியதால் ஏற்பட்ட ரேகைகளால்; நிஷ்க்ருதிம் பரிணமயலி = நீ அழிப்பதை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

816. பதகமலதலாந்தஸ்ஸம்ச்ரிதாந்யாதபத்ர-
த்வஜஸரஸிஜமுக்யாநி ஜஸ்வர்லக்ஷணாநி|
அவகமயலி செனரே: பாதுகே! மாத்ருசாநாம்
உபரி பரிணதை:ஸ்வை: தேவி! ரேகாவிசேஷா:||

தேவி! பாதுகே! பெருமாளின் பாத கமலங்களில், உள்ளங்காலில், குடை- தாமரை - கொடி போன்ற ரேகைகள் இருப்பதாயும், அவை பெருமாளின் ராச்வரத்தன்மைக்கு லக்ஷணம் என்று அறிகிறோம்... உன்னை ஸேவித்ததன் மூலம் இது எங்களுக்குத் தெரிந்தது.

தேவி! பாதுகே! செனரே: = தேவி! பாதுகையே! பெருமாளின்; பத கமல தல அந்த: = திருவடித்தாமரைகளில், உள்ளங்காலகளின் நடுவில்; ஆதபத்ர - த்வஜ - ஸரஸிஜ = குடை - கொடி - தாமரைப் பூ போன்ற; முக்யாநி, ஜஸ்வர் லக்ஷணாநி = முக்கியமான - ராச்வரத்தன்மையை அடையாளம் காட்டும்; ஸம்ச்ரிதாந், மாத்ருசாநாம் = அடைந்துள்ளது, என்னைப் போன்றவர்களுக்கு; ஸ்வை: உபரி பரிணதை: = உன் மேலே உண்டாயிருக்கும்; ரேகா வி சேஷா: அவகமயலி = விசேஷமான கோடுகளின் வாயிலாகத் தெரிவிக்கிறாய்.

817. ஸ்நாதா பதாவநி! சிரம் பரிபுஜ்ய முக்தா
பாதேந ரங்கந்ருபதே: சுபலக்ஷணேந
ரேகாந்தரைர்நவநவை: உபசோபஸே தவம்
ஸம்ஸ்காரசந்தநவிலேபந பங்கலக்நை:||

பாதுகே! பெருமாள் வெளியில் எழுந்தருளும் ஸமயங்களில், உனக்குத் திருமஞ்சனம் பண்ணி, சந்தனம் ஸமர்ப்பித்து, திருவடிகளிலே சாற்றுகிறார்கள்... பெருமாள் உன்னை அணிந்து கொண்டிருந்து, பிறகு கழற்றியதும், திருவடி ரேகைகள் பூராவும் உன் மேல் பதிந்திருப்பதால், நீ அழகாய் விளங்குகிறாய்.

பதாவநி! ஸ்நாதா - சுபலக்ஷணேந ரங்கந்ருபதே: பாதேந, சிரம் பரிபுஜ்ய, முக்தா தவம் = பாதுகையே! திருமஞ்சனம் ஆனபின்னர், நல்ல அடையாளங்களுடன் (Decoration) அரங்களின் திருவடிகளால், ரொம்ப நாழிகை அநுபவிக்கப்பட்டு, விடப்பட்ட நீ; ஸம்ஸ்கார சந்தன விலேபந

பங்க லக்னை: நவநவை: = அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த, சந்தனக் குழம்பின் பூச்சடன் சேர்ந்த, புதிது புதிதான; ரேகாந்தரை: உபசோபஸே = ரேகைகளுடன் காட்சியளிக்கிறாய்.

818. பக்த்யா முஹா: ப்ரணமதாம் த்ரித்சேங்வராணாம்
கோடர கோடிகவணாத் உபஜாயமானை:|
ஆபாதி செளரி சரணாத் அதிகாநு பாவா
ரேகாசதைஸ்தவ பதாவநி! காடபி ரேகா||

பாதுகையே! தேவர்கள் பக்தியுடன் அடிக்கடி சேவிக்கின்றனர் - அவர்களுடைய கிரீட உரசலால், புதிய ரேகைகள் உன் மேல் ஏற்படுகின்றன....பெருமாளின் திருவடிகளிலே உள்ள ரேகைகளை விட, உன் மேல் உள்ளவை அதிகம்.

பதாவநி! முஹா: பக்த்யா ப்ரணமதாம் த்ரித்சேங்வராணாம் கோடர கோடிகவணாத் = பாதுகே! அடிக்கடி, பக்தியுடன் ஸேவிக்கும், தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் நூனி உராய்வதால்; உபஜாயமானை: தவ ரேகா சதை: = ஏற்பட்டுள்ள, உனது நூற்றுக்கணக்கான ரேகைகள்; செளரி சரணாத் அதிகாநு பாவா காடபிரேகா ஆபாதி = பெருமாளின் திருவடிகளில் உள்ள ரேகைகளை விட, அதிக பெருமை உடையவையாக விளங்குகின்றன.

819. பாதாவநி! ப்ரதிபதம் பரமஸ்ய பும்ஸ:
பாதாரவிந்த பரிபோக விசேஷமோக்யா|
ஸ்வாபாவிகாந்ஸஸபகபக்தி விசேஷத்ருச்யாந்
ரேகாத்மகாந் வஹாவி பத்ரலதா விசேஷாந்||

பாதுகே! பரம புருஷனான பெருமாளின் பாதாரவிந்தங்களின் சிறந்த போகத்தை அடிக்கடி அனுபவிப்பவன் நீ....ஸ்வயமாகவே, உன் மேல் உள்ள ரேகைகள் - காதலி போகத்துக்குப் போகும் முன், தன் உடலிலே எழுதிக் கொள்ளும் மகரிகா பத்திரங்கள் போலத் தோன்றுகின்றன.

பாதாவநி! ப்ரதிபதம் பரமஸ்ய பும்ஸ: பாதாரவிந்த பரிபோக விசேஷ யோக்யா = பாதுகையே! அடிக்கடி பரம புருஷனான பெருமாளின், பாதாரவிந்தங்களின் சிறந்த போகத்தை அனுபவிக்கத்தக்க; (தவம்) ஸ்வாபாவிகாந் ஸபக பக்தி விசேஷ த்ருச்யாந் = (நீ) ஸ்வயமாகவே (உன்மேலுள்ள), இன்பமான வரிசை வரிசையான, பார்க்கத்தக்க; ரேகாத்மகாந், விசேஷாந் பத்ரலதா வஹாவி = கோடு ரூபமான, உயர்ந்த ரேகைகளால், மகரிகா பத்ரங்களை தூக்குகிறாய்.

820. ரேகாபதேசதைஸ்தவம் ப்ரசமயிதும் ப்ரளய விப்லவாஸங்காம்|
வஹாவி மதுஜித்பதாவநி! மந்யே நிகமஸ்ய மாத்ருகாலேக்யம்||

பெருமாளின் பாதுகே! ப்ரளயம் வரும்போது, எல்லாமே அழிந்து போகுமே? அப்படியானால் வேதங்களின் கதி?...அந்தக் கவலையைப் போக்குபவன் நீ...உன்மேல் ரேகை உருவில், வேதம் அனைத்தும் மாத்ருகா ரூபமாய் (Mastercopy) உள்ளனவே!

மதுஜித் பதாவநி! ப்ரளய, நிகமஸ்ய விப்லவ ஆஸங்காம் ப்ரசமயிதும் = பெருமாளின் பாதுகே! ப்ரளயம் வரும்போது வேதங்கள் அழிந்து விடுமே எனும் பயத்தை, போக்க; ரேகா அபதேச: தவம் மாத்ருகா லேக்யம் வஹாவி மந்யே = உன் மேலுள்ள ரேகையின் வ்யாஜத்தால், நீ, ஒரு Master copy போல ஆகிறாய் என நினைக்கிறேன்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ச, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ரேகாபத்ததி: - ஸப்தவிம்சீ.

28.ஸ்பாஷித பத்ததி

10 சுலோகங்களால், பாதுகை பற்றின சில ராமாயண நிகழ்ச்சிகளை, மிக அழகாய், அதே ஸமயம் மிக ஆணித்தரமான சொற்களால், விவரிக்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியிலே.

821. கலாஸூ காஷ்டாமாதிஷ்டந் பூம்நே ஸம்பந்திநாமபி|
பாதுகா ரங்கதுர்யஸ்ய பரதாராத்யதாம் கதா||

கலைகளில் உயரிய நிலையை அடைந்தவன், அவனுடன் ஸம்பந்தப்பட்டோருக்கும் பெருமையைச் சேர்க்கிறான்...ஸ்ரீராமனின் பாதுகைகள், பரதனால் ஆராதிக்கத்தக்க உயர்த்தியை அடைந்தன அன்றோ?

கலாஸூ காஷ்டாம் ஆதிஷ்டந் = வித்யைகளில் மேலான இடம் அடைந்தவன்; ஸம்பந்திநாமபி பூம்நே = தன்னைச் சேர்ந்தவர்க்கும் பெருமையை (சேர்க்கிறான்); ரங்கதுர்யஸ்ய பாதுகா = ராமாவதாரம் எடுத்த அரங்கனின் பாதுகை; பரதாராத்யம் கதா = பரதனுக்கு ஆராதிக்கத்தக்கதாக ஆனதே!

ராமன் = பெருமை -> அவனைச் சேர்ந்த பாதுகைக்கும் பெருமை

822. ஸந்தஸ் ஸ்வதேச பரதேச விபாக சூந்யம்
ஹந்த ஸ்வவ்ருத்திமநகாம் ந பரித்யஜந்தி|
ராஜ்யே வநே ச ரகுபங்கவ பாதரக்ஷி
நெஜம் ஜெஹள ந கலு கண்டக சோதநம் தத||

பெரியோர் எங்கே இருப்பினும் அனுஷ்டானத்தை விடமாட்டார் - இது அவர்கள் ஸ்வபாவம்...ராகவனின் பாதுகை, வனம் சென்ற காலத்திலும், ராஜ்யாதிகாரம் வகித்த நாட்களிலும் "கண்டக சோதநம்" என்ற தனது கடமையிலிருந்து வழுவவில்லை. (வனத்தில் முட்களை நசக்கிறறு - ராஜ்யம் ஆண்ட நாட்களில் சத்ருக்களை அழித்தது).

ஸந்த: ஸ்வதேச பரதேச = பெரியோர், தன் ஊர்/பிற தேசம் என்ற; விபாக சூந்யம் அநகாம் = பாகுபாட்டைப் பார்க்காது, குற்றமற்ற; ஸ்வ வ்ருத்திம் ந பரித்யஜந்தி = தங்கள் வழியை, விடுகிறதில்லை; ரகுபங்கவ பாதரக்ஷி, ராஜ்யே வநே ச தத் கண்டக சோதநம் ந ஜெஹள கலு ஹந்த = ராகவனின் பாதுகை - ராஜ்யம் ஆண்ட காலத்திலும், காட்டில் சென்ற போதும், அப்படிப்பட்ட கண்டக சோதநம் என்ற வேலையை விடவில்லை அல்லவா? ஆச்சரியம்.

(கண்டகம் = முள் / சத்ரு; சோதநம் = அழித்தல்)

823. ப்ரஹ்மாஸ்த்ரதாம் அதிஜூகாம த்ருணம் ப்ரயுக்தம்
புண்யம் சர்வ் ய மபவத் பயஸாம் நிதிர்வா|
ப்ருத்வீம் சாஸ பரிமுக்த பதம் பத்ரம்
கிம் வா ந கிம் பவதி கேளிவிதெள விழுநாம்||

இரு வீரனின் கையில் எந்தப் பொருளும், எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக்கூடிய தகுதியைப் பெறும்.

- i) ஒரு புல் (grass) பிரம்மாஸ்திரமாகச் செயல்பட்டது; (காகாஸூர வதம்)
- ii) கண்ணுக்குப் புலனாகாத பொருள் (பரச்ராமனின் புண்ணியம்) ஓர் அம்புக்கு இலக்கானது
- iii) ஸழுத்ர ஜலம் பூராவையும் ஓர் அம்பு வற்றிடத்தது

திருவடிகளைக் காக்க ஏற்பட்ட பாதுகைகள் ராஜ்யம் ஆண்டதும் இந்த வகையைச் சேர்ந்ததே.

ப்ரயுக்தம் தருணம் ப்ரஹ்மாஸ்தரதாம் அதிஜகாம = பிரயோகம் பண்ணப்பட்ட புல் பிரம்மாஸ்திரமாக இருப்பை அடைந்தது; புண்யம், பயஸாம் நிதிர்வா சூவ்யம் அபவத் = புண்ணியழும், ஸமுத்திரத்தின் ஜலழும், பாணத்திற்கு இலக்காக ஆயின; பரிமுக்த பதம், பதத்ரம் ப்ருதவீம் சசாஸ = திருவடியை விட்டு விலகிய (ராம) பாதுகைகள் உலகைக் காப்பாற்றின; விழுநாம் கேளி விதெளி கிம் வா கிம் ந பவதி? = சக்தி வாய்ந்தவர்களின் விளையாட்டு வியாபாரங்களிலே, எந்த வஸ்துதான் எந்த வஸ்துவாகச் செயல்படாது?

824. அந்யேஷ்ட ஸத்ஸ்வபி நரேந்தர ஸாதேஷ்ட தைவாத்
ப்ரஸ்ட: பதாத் அதிகரோதி பதம் பதார்ஹ:|
ப்ராயோ நிதர்சயதி தத் ப்ரதமோ ரகுணாம்
தத்பாதயோ: ப்ரதிநிதீ மணிபாதுகே வா||

ராகவன் - பாதுகை, இவ்விரண்டும் ஒரு நிதரிசமான உண்மையை நிருபிக்கின்றன - தெய்வ ஸங்கல்பத்தால், ஒரு பதவி, சில நேரங்களில், உரியவனுக்குக் கிடைக்காமல் தட்டுப் பட்டாலும், உரிய நேரத்தில் அவன் அதை அடைந்தே தீருவான்...ராமன் விஷயத்திலே, முத்தவணான அவனுக்கு முடி சூட்டும் நேரம், அது தடைப்பட்டது...வேறு அரசு குமாரர்கள் இருந்தும், அவர்களிடம் அந்தப் பதவி போய்ச்சேரவில்லை...அந்த ராமனே, பின்னர் முடி சூட்டிக் கொண்டான்...அதுபோல, பாதுகைகள் விஷயத்திலும், திருவடியை / பதம் ரகுவிக்க ஏற்பட்டவை அவை...சில காலம் அந்தப் பொறுப்பை இழக்க நேர்ந்தாலும், வேறு புதம் கிடைத்தது.

அந்யேஷ்ட நரேந்தர ஸாதேஷ்ட ஸத்ஸ்வபி தைவாத் ப்ரஸ்ட: பதாத், பதார்ஹ: பதம் அதிகரோதி = வேறு பல அரசு குமாரர்கள் இருந்த போதும், தெய்வ ஸங்கல்பத்தால், (சிறிது) நழுவிய பட்டம் (ஆடசிப்பொறுப்பு), அதை உரியவனுக்கே, (பின்னர்) கிடைக்கிறது; தத் ரகுணாம் ப்ரதம: தத் பாதயோ: ப்ரதிநிதீ மணிபாதுகே வா நிதர்சயதி ப்ராய: = அந்த ஸங்கதியை, ராமனும், அவரது திருவடிகளுக்கு ப்ரதிநிதியாய் விளங்கும், மணி பாதுகைகளும், காண்பிக்கின்றனர்கள் போல.

825. சரணமநகவங்ருத்தே: கஸ்யசித் ப்ராப்ய நிதயம்
ஸகலவுந குப்த்யை ஸத்பதே வர்த்ததே ய:|
நரபதி பஹ்மாநம் பாதுகேவாதிகச்சந்
ஸ பவதி ஸமயேஷ்ட ப்ரேக்ஷவிதஜ்ஞஞாருபாஸ்ய:||

எவன் ஒருவன், குற்றமற்ற நடத்தையை உடைய நல்லவரின் திருவடியை ஆச்சரியித்து, அவருடைய அநுந்டானத்தைப் பின்பற்றுகிறானோ, அவன் - பாதுகையைப் போலவே - அரசர்களுக்கு உரிய மரியாதையைப் பெறுவான்...நாம் எத்தனை திட்டமும் போடலாம்...தெய்வம் என்ன நினைக்கிறதோ, அதுதான் நடக்கும்.

ய: அநகவங்ருததே: கஸ்யசித் சரணம் ப்ராப்ய, நிதயம் ஸத்பதே வர்த்ததே ஸ: = எவன் ஒருவன் குற்றமற்ற காரியங்களை உடைய, ஒரு (பெரியவரின்) திருவடிகளை அடைந்து, எப்போதும், நல்ல நடத்தையில் இருக்கிறானோ, அவன்; பாதுகே இவ, நரபதி பஹ்மாநம் = பாதுகைக்குக் கிடைத்தது போலவே, அரசர்களால் செய்யப்படும் மரியாதையை; அதிகச்சந், ஸகல புவந குப்த்யை = அடைந்து, அனைத்து உலகையும் ரகுவிப்பவனாக; ஸமயேஷ்ட ப்ரேக்ஷவிதஜ்ஞஞா: உபாஸ்ய: பவதி = அந்தந்த காலங்களில், ஜாடை தெரிந்தவர்களால் ஸேவிக்கத்தகுந்தவனாக, ஆகின்றான்.

826. ராமே ராஜ்யம் பிதுரபிமதம் ஸம்மதம் ச ப்ரஜாநாம்
மாதா வவ்ரே ததிலூ பரதே ஸத்யவாதீ ததெள ச |
சிந்தாதீதஸ் ஸமஜ்ஞி ததா பாதுகாக்ரயாபிவேக:
துர்விஜ்ஞாநஸ்வஹ்ருதயமஹோ தைவமத்ர ப்ரமாணம்||

தசரதன் ராமனுக்கு முடி சுட்டத் தீர்மானித்தான் - ப்ரஜைகளும் அதையே விரும்பி ஆமோதித்தனர்...இடையே, கைகேயி, புகுந்து, பரதனுக்கே பட்டம் என்றாள்...தசரதனும், வேறு வழியின்றி பரதனுக்கு முடி சுட்ட இசைந்தான்...என்ன ஆயிற்று? மகுடம், யாருமே நினைத்துக் கூடப் பார்க்காத பாதுகைக்குக் கிடைத்தது.

ராமே ராஜ்யம் பிது: அபிமதம் = ராமனுக்கு முடிசுட்டுவதில், தந்தையான (தசரதனுக்கு) இஷ்டம்; ப்ரஜாநாம் ச ஸம்மதம் = ஜனங்களுக்கும் அதில் ஸம்மதமே; தத், மாதா பரதே வவ்ரே = அந்த ராஜ்யத்தை, தாயாரான கைகேயி பரதனுக்குக் கேட்டாள்; ஸத்யவாதீ ததெள ச = வார்த்தை மாறாத மன்னனும் கொடுக்கவும் செய்தார்; ததா, சிந்தாதீதீ: பாதுகாக்ரயாபிவேக: ஸமஜ்ஞி = அப்போது, யாரும் நினைத்திராத, உயர்ந்த பாதுகா பட்டாபிவேகம் நடந்தது; அதர், துர்விஜ்ஞாந, ஸவ ஹ்ருதயம் தைவம் ப்ரமாணம் அஹோ = இந்த விஷயத்திலே, அறிய முடியாமல் இருக்கும் மனதுக்கு, தெய்வத்தின் முடிவே காரணம்.....ஆச்சர்யமே!

827. நாதிக்ராமேச் சரணவஹநாத் பாதுகா பாதபீடம்
யத்வாஸந்நம் பரமிஹு ஸதா பாதி ராஜாஸநஸ்ய|
பூர்வத்ரைவ ப்ரணிஹிதமழுத் ஹந்த ராமேண ராஜ்யம்
ஸங்கே பர்த்து: பஹ்ரமதிபதம் விக்ரமே ஸாஹஸர்யம்||

பாதுகைகளை விடவும், திருவடி மேடைதான், ஸிம்மாஸனத்திற்கு மிகவும் அருகில் இருப்பது...திருவடியை ரகவிக்கும் காரணத்தால், பாதுகை திருவடி மேடையை அதிக்ரமிக்கமுடியாது....எனினும் ஆட்சிப் பொறுப்பு, ராமணால் பாதுகையிடமே கொடுக்கப்பட்டது...கெட்டிக்காரணாக இருந்து, சூரத்தனமாக வேலை செய்பவனைத்தான், யஜமானன் கொண்டாடுவார்.

சரண வஹநாத் பாதுகா = திருவடிகளை ரகவிப்பதாலேயே, பாதுகைகள்; பாதபீடம் நாதிக்ராமேத் = திருவடி மேடையை அதிக்ரமிக்கமுடியாது; யத்வா பாதபீடம் ஸதா = மேலும், திருவடிமேடை, எப்போதும்; ராஜாஸநஸ்ய ஆஸந்நம் பாதி = ஸிம்மாஸனத்திற்கு அருகிலேயே இருப்பது; ராமேண ராஜ்யம் பூர்வத்ரைவ = ராகவனால், ஆட்சிப் பொறுப்பு, முதலிலே சொன்ன; ப்ரணிஹிதம் அழுத் = (பாதுகையிடம் அன்றோ) கொடுக்கப்பட்டது; விக்ரமே ஸாஹஸர்யம் பர்த்து: = பராக்ரமத்தில் கெட்டியாக இருப்பவனையே எஜமானன்; பஹ்ரமதி பதம் ஸங்கே = கொண்டாடுவார் (என) நினைக்கிறேன்.

828. ப்ரதிபத சபலாபி பாதுகா
ரகுபதிநா ஸ்வபதே நிவேசிதா|
ஸமஜ்ஞி நிப்ருதஸ்திதிஸ்ததா
பவதி குண: ஸ்ரியம் அப்யுபேயுஷாம்||

பாதுகையின் ஸ்வபாவும் எப்போதும் ஸஞ்சாரம் செய்வது...அப்படிப்பட்ட பாதுகை, ராகவன் பட்டாபிவேகம் செய்து பரதனிடம் தந்ததும், அசைவு ஏதும் இன்றி, 14 வருடங்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்தன....ஸம்பத்து வந்தால் அதற்குரிய குணமும் கூடவே வரும்...என்பது நிருபணம் ஆகிறது.

பாதுகா ப்ரதிபத சபலாபி = பாதுகை, அடிக்கடி, ஸஞ்சரிப்பவை ஆனாலும்; ரகுபதிநா ஸ்வபதே நிவேசிதா = ராமனால், தன் பட்டத்தில் அமர்த்தப்பட்டபோது; ததா, நிப்ருத ஸ்திதி ஸமஜநி = அச்சமயம், அசையாத இருப்பை அடைந்தது; ச்ரியம் அப்யபேயுஷாம் குண: பவதி = ஸம்பத்தை அடைபவர்களுக்கு, கூடவே அதற்கு ஏற்ற குணமும் உண்டாகிறது.

829. கதிஹேது ராது க்வசித் பதே ஸ்திதிஹேதுர் மணிபாதுகா க்வசித்|
ந ஹி வஸ்துஷ்ச சக்தி நிச்சயோ நியதி: கேவல மீஸ்வரேச்சயா||

பாதுகை, திருவடியில் இருந்த ஸமயங்களில் கதிஹேது: (ஸஞ்சாரம் செய்யக் காரணம் ஆயிற்று; அதே பாதுகை, வேறு ஒரு ஸமயம் (ஸ்திதி ஹேது:) ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்து உலகைக் காப்பாற்றிற்று...ஒரே பொருள், வேறு வேறான காலங்களில், வேறான சக்தியைப் பெறுவது, ஈச்வரனின் இச்சைப்படியே.

மணிபாதுகா க்வசித் பதே கதிஹேது: அழுத் = மணி பாதுகைகள், திருவடியில் இருந்தபோது ஸஞ்சாரத்துக்குக் காரணம்; க்வசித் பதே ஸ்திதிஹேது: அழுத் = (அதே பாதுகை) ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்த போது ஒரே இடத்தில் இருக்கக் காரணம் (ஆட்சிப் பொறுப்பு); வஸ்துஷ்ச சக்தி நிச்சயோ ந ஹி = வஸ்துக்களிலே, அவைகளின் சக்தி நிச்சயிக்கப்படுவது கிடையாது; நியதி: ஈச்வர இச்சயா கேவலம் = கட்டுப்பாடுகள், பெருமாளின் ஸங்கல்பப்படியேதான்.

830. அதர்க்ருதோபி மஹதா தமேவ ஸேவேத ஸாதரம் பூஷ்ணு:|
அலபத ஸமயே ராமாத் பாதாக்ராந்தாபி பாதுகா ராஜ்யம்||

கேஷமத்தை விரும்பும் ஒருவன், அவன் எஜமானரால் (பெரிய மனிதரால்) இளப்பமாகப் பார்க்கப் பட்டாலும், தொடர்ந்து அவரிடமே கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும்...பாதுகை, ராமனால், திருவடிகளுக்குக் கீழே வைத்து (ஏறி மிதிபட்டாலும்), ராமனிடமிருந்து, அரசை ஆளும் போகம் அடைந்ததே.

பூஷ்ணு: மஹதா அதர்க்ருதோபி = கேஷமத்தை விரும்புவன், ஒரு பெரிய மனிதரால், இளப்பமாகச் செய்யப்படினும்; தமேவ ஸாதரம் ஸேவேத = அவரிடமே, தொடர்ந்து ஸேவை செய்யவேண்டும்; பாதுகா பாதாக்ராந்தாபி = பாதுகை, திருவடிகளால் மிதிக்கப்பட்டாலும்; ஸமயே ராமாத் ராஜ்யம் அலபத = தக்க ஸமயத்தில், ராமனால், ராஜ்ய அதிகாரத்தை அடைந்தனவே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ச, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ஸபாவிதபத்ததி: - அண்டாவிம்சீ.

29. ப்ரகீர்ணபத்ததி

பாதுகையின் மேன்மை பற்றிய, பல விஷயங்கள் (Miscellaneous aspects) வர்ணிக்கப் பட்டுள்ளன இப்பத்ததியில்.

831. விதெள ப்ரவ்ருத்தே யத்த்ரவ்யம் குணஸ்மஸ்கார நாமபி:|
ச்ரேயஸ்ஸாதநமாம்நாதம் தத் பத்ரம் ததாஸ்து மே||

பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்துக்கு உயர்ந்த ஸாதனம் பாதுகை. ...குணம்- ஸம்ஸ்காரம் - பெயர் (சடகோபன்) இவை எல்லாம் நிரம்பியது..திருவடிகளை ரக்ஷிக்கும் பாதுகை, அடியேனுக்கு புகழை அளித்து அருள வேண்டும்.

காஞ்சனம் - மணிகள் etc. ஸம்ஸ்காரம் / or ஸந்தனம் பூசுதல் etc.

த்ரவ்யம் யத் = கேஷமத்தைத் தரும் எந்தப் பாதுகையானது; விதெள ப்ரவ்ருத்தே = பெருமாள் ஸஞ்சாரத்திற்குப் புறப்பட்டபோது; குண - ஸம்ஸ்கார - நாமபி: = (தயை முதலிய) குணங்கள், (உபநாயனம் போன்ற) ஸம்ஸ்காரங்கள், மற்றும் (பாகவதன்/சடகோபன்) போன்ற பெயர்களுடனும்; ச்ரேய: ஸாதநம் ஆம்நாதம் = உயர்ந்த ஸாதனமாய்ச் சொல்லப்பட்டதோ; தத் பத்ரம் = அந்த திருவடியைக் காக்கும் பாதுகை; மே ததா அஸ்து = எனக்கு, ச்ரேயஸ்ஸாக்கு/(or) மோகஷத்திற்குக் காரணமாக ஆக வேண்டும்.

832. மதுரஸ்மிதரம்ய மெளக்திகரீ: விசலி வ்யஞ்ஜித மஞ்ஜூள ப்ரணாதா|
ஸஹ ரங்கந்தருபேண வாஸகேஹும் தநு மத்யா மணிபாதுகே! தவமேகா||

மணி பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி - புன்முறுவல்; நீ நடக்கும்போது, இனிய நாதம்...உனது மெல்லிய இடை...இவ்விதம் நீ ரங்கராஜனுடன் பள்ளியறையில் நழைகிறாய்...நீ அவருடைய நாயகி அன்றோ? அவருடன் பள்ளியறை புகுவது சரியே!

மணிபாதுகே! மதுர ஸ்மித ரம்ய மெளக்திக ரீ: = மணிபாதுகையே! இனிதான புன்முறுவல் போல அழகான, முத்துக்களின் காந்தியை உடையவளாயும்; மஞ்ஜூள ப்ரணாதா வ்யஞ்சித தநு மத்யா, தவம் ஏகா = அழகான ஓலியை உடைய வார்த்தைகளால் பிரகாசிப்பவருமாய், சிறிய இடையை உடைய நீ, தனியாக; வாஸகேஹும், ரங்கந்தருபேண ஸஹ விசலி = பள்ளியறையிலே, ரங்கநாதனுடன் பிரவேசிக்கிறாய்.

833. சபச்பத விசேஷஸம்ச்ரிதாபி: பவதீ சௌரி பதாவநி! க்ரியாபி:|
அநுதிஷ்டதி நூநமாச்ரிதாநாம் அகிலோபத்ரவ ஸாந்திகம் நவீநம்||

பெருமாளின் பாதுகே! ஸஞ்சாரத்தின்போது நீ உண்டாக்கும் ஒலி சுபமானது; வேத சப்தம் போல இருக்கிறது...உன்னை ஆச்ரயித்தோரின் உபத்திரவங்களைப் போக்கும் "சாந்தி கர்மா" வைப் போல.

சௌரி பதாவநி! பவதீ = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ; சப சப்த விசேஷ ஸம்ச்ரிதாபி: க்ரியாபி: ஆச்ரிதாநாம் = கேஷமத்தையே தரும், உயர்ந்த (வேத) சப்தங்களை அடைந்த ஸஞ்சாரங்களால், உன்னை ஆச்ரயித்தோருக்கு; நவீநம், அகிலோபத்ரவ ஸாந்திகம் அநுதிஷ்டதி நூநம் = புதியதான, ஸமஸ்தமான உபத்திரவங்களை போக்கக்கூடிய, "சாந்தி யாகம்" செய்கிறாய். நிச்சயம்.

834. மணிபிர் மதுவைரி பாதரகேடு!
 பவதீ விக்ரமனே ப்ரவர்த்தமாநா|
 யுகபத் பவதாம் யுகாந்தகாலே
 திவி லக்ஷ்மீம் விததே திவாகராணாம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக, உலகை அளந்தபோது, உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, ப்ரளை காலத்தில் தோன்றும் ஆயிரம் ஸுயர்யர்கள் போல இருந்தது.

மதுவைரி பாதரகேடு! விக்ரமனே ப்ரவர்த்தமாநா பவதீ = பெருமாளின் பாதுகே! த்ரிவிக்ரமனாய் உலகை அளந்த ஸமயம், வளர்ந்தவளாய், நீ; மணிபி: திவி, யுகாந்தகாலே = உன் மணிகளின் காந்தியால், ஆகாயத்தில் ப்ரளை காலத்தில்; யுகபத் பவதாம் திவாகராணாம் = ஒரே நேரத்தில் உண்டாகும் ஸுயர்யர்களின்; லக்ஷ்மீம் விததே = சோபையை உண்டு பண்ணினாய்.

835. மஞ்ஜூஸ்வநாம் மணிமழுக்கலாபிநீம் தவாம்
 தருஷ்ட்வா கபர்தஸவிதே விநிவேச்யமாநாம்|
 கூடைபவந்தி கருடத்வஜ பாதரகேடு!
 பூத்காரவந்தி புரவைரி விபூஷணாநி||

பாதுகையே! உன் மீதுள்ள பலவித வண்ண ரத்னங்களின் ஒளி, ஒரு மயில் தோகை போல இருக்கிறது...சிவன் பெருமாளை வணங்கும்போது அவர் ஜடையிலுள்ள ஸர்ப்பங்கள், மயிலைக் கண்டது போல, பயந்து ஒளிந்து கொள்கின்றன.

கருடத்வஜ பாதரகேடு! = கருடனைக் கொடியில் உள்ள பெருமாளின் பாதுகையே!; புரவைரி விபூஷணாநி = த்ரிபுராஸ-ஏரனுக்கு எதிரியான சிவனின் ஆபரணங்களான (ஸர்ப்பங்கள்); மணி மழுக கலாபிநீம் = ரத்னங்களின் ஒளிக்கூட்டமும்; மஞ்ஜூஸ்வநாம் தவாம் = இனிய நாதமும் கொண்ட உன்னை; கபர்த ஸவிதே விநிவேச்யமாநாம் = (சிவனுடைய) ஜடையின் ஸமீபம் வைக்கப்பட்டதை; தருஷ்ட்வா பூத்காரவந்தி = பார்த்ததும், பெருமுச்சடன் (சீரி); கூடைபவந்தி = ஒளிகின்றன.

836. மத்யே பரிஸ்புரித நிர்மல சந்தர தாரா
 ப்ராந்தேஷு ரத்நநிகரேண விசித்ரவர்ணா|
 புஷ்ணாஸி ரங்க ந்ருபதேர் மணிபாதுகே! தவம்
 சக்ஷிர்வச்சீரண யந்தர விசேஷ ஸங்காம்||

அரங்களின் மணிபாதுகே!...நிர்மலமான தங்கம்; முத்துக்கள்; நடுவிலும் ஓரங்களிலும் விசித்ர வர்ணமுடைய ரத்னக்கற்களும் பதிக்கப்பட்டு, பார்ப்பவரை மயக்கும் வடிவு கொண்ட, நீ ஒரு யந்தரம் என நினைக்கிறேன்.

ரங்க ந்ருபதேர் மணிபாதுகே! - ரங்கநாதனின் மணி பாதுகையே!; ப்ராந்தேஷு விசித்ரவர்ணா = ஓரங்களிலே, பலவித வண்ண, ரத்ந நிகரேண, மத்யே = ரத்னங்களின் கூட்டத்துடனும், நடுவில்; பரிஸ்புரித நிர்மல சந்தர தாரா = விளங்கும், தூய்மையான தங்கம் முத்து; தவம், சக்ஷிர் வசீரண யந்தர விசேஷ ஸங்காம் புஷ்ணாஸி = (இவைகளுடன் கூடிய) உன்னை, கண்களை மயக்கும் விசேஷமான ஒரு யந்தரத்தின் ஸந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறாய்.

837. பாதேந ரங்கந்ருபதே: பரிபுஜ்யமாநா
 முக்தாபலப்ரகடித சர்ம வாரிபிந்து:|
 உத்கண்டகா மணிமழுக சதைருதக்ரை:
 ஸீத்காரிணீவ சரணாவநி! சிஞ்ஜிதைத்வம்||

பாதுகையே! ஸ்ரங்கநாதனின் திருவடி உன் நாயகன்...நீ அவருடன் கிரீடிக்கும் வேணாயில் ஏற்படும் வியர்வைத்துளிகளோ - உன் முத்துக்களின் சோபை? அது ஸமயம் உனக்கு ஏற்படும் மயிர்க்கூச்சம்தானோ, உன் ரத்னங்களின் கம்பி போன்ற ஒளிர்க்கதிர்கள்?...கலவியின் போது எழும்பும், போக ஒலியோ - உன்னுடைய இனிய நாதம்?

சரணாவநி! ரங்கந்ரூபதே: பாதேந பரிபுஜ்யமாநா = பாதுகே! அரங்கனின் திருவடிகளால் அநுபவிக்கப்பட்டவளாக, உனது; முக்தாபல ப்ரகடித சர்மவாரி = முத்துக்களின் ஒளி பிரகாசப்படுத்தும் வியர்வைத்துளிகளையும்; பிந்து: உதக்ரை: மணி மழுக சதை: உத்கண்டகா, தவம் = நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் (protruding) ரத்னங்களின் அனேக கிரணங்களால் மயிர்க்கூச்சமும் (harringtonillation); சிஞ்ஜிதை: ஸீத்காரிணீவ அளி = கொண்டவளாக நீ, உன் நாதங்களால் "போக" ஒலியை எழுப்புகிறாயோ?

838. தூரப்ரஸாரிதகரா நிநதைர்மணீநாம்
ஆயாதி தைத்ய ரிபுரித்யஸக்ருத் ப்ருவாணா|
தைத்யேக்வராநிமுகாந் ஜநிதாநுகம்பா
மந்யே நிவாரயலி மாதவ பாதுகே! தவம்||

மாதவ பாதுகே! உன் மேல் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, கைகள் போல, வெகு தூரம் எட்டி நீட்டும்...எதிரில் வரும் அசுரர்களுக்கு - "பெருமாள் எழுந்தருள்கிறார்" - துஷ்டரைச் சம்ஹுரிப்பார் - ஓடிப்போய்விடுங்கள்" என்று எச்சரிக்கை செய்கின்றாயோ?

மாதவ பாதுகே! தூர ப்ரஸாரித கரா ஜநித அநுகம்பா, தவம் = பெருமாளின் பாதுகையே! வெகுதூரம் நீட்டியிருக்கும் (கிரணம் எனும்) கைகளை உடையவளாயும் தயை உடைய நீ; மணீநாம் நிநதை: = உனது ரத்னங்களின் இனிய சப்தங்களால்; தைத்ய ரிபு: ஆயாதி இதி = "அஸாரர்களின் எதிரியான பெருமாள் வருகிறார்" என்று; அஸக்ருத் ப்ருவாணா, அபிமுகாந் தைத்யேக்வராந் நிவாரயலி மந்யே = அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு, எதிரே வரும்க் அஸாரர்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிறாய் - என நினைக்கிறேன்.

839. அச்சேத்யரசுமி நியதக்ரம ரத்நதுர்யா
நிஷ்கம்பகூபர நிபம் தததீ ப்ரதீகம்|
கர்டாகதேஷ்ட மதுஜித்பதபத்ம லக்ஷ்ம்யா:
கர்ணீரதஸ்த்வமலி காஞ்சநபாதரகேஷ!||

பொற்பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் அழகை - ஒரு பிராட்டியாக - மகாலக்ஷ்மி போல உருவகப்படுத்தலாம்...உன் மேல் உள்ள, உயர்ந்த ரத்னங்களின் ஒளி வரிசை, ஒரு விளையாட்டுத் தேர் போலவும், உன் குழிழ், தேரின் ஏர்க்கால் முனை போலவும் இருக்கின்றன....திருவடிகளுக்கு, நீ ஒரு விளையாட்டுத் தேரோ?

காஞ்சநபாதரகேஷ! அச்சேத்ய ரசுமி, ரத்நதுர்யா க்ரம நியத = தங்கப் பாதுகையே! குறைவே இல்லாத மணிகளின் கிரணங்களை உடையவளாகவும், வரிசை தவறாததும்; நிஷ்கம்ப கூபநிபம் = நிலையானதும், ஏர்க்கால் போன்ற; ப்ரதீகம் தததீ தவம் = குழிழ் எனும் பாகத்தை உடையவளான நீ; மதுஜித் பத பத்ம லக்ஷ்ம்யா: = பெருமாளின் தாமரைத் திருவடிகளுக்கு, கர்டாகதேஷ்ட, கர்ணீரத: அளி = விளையாட்டு வேளைகளில், தோளில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய தேர் போல.

840. மஞ்ஜூஸ்வநா மரதகோபல மேசகாங்கீ
சோணாசும் துண்டருசிரா மணிபாதுகே! தவம்|
பத்மாவிஹார ரஸிகஸ்ய பரஸ்ய யூந:
பர்யாயதாம் பஜுளி பஞ்ஜீரஸாரிகாணாம்||

மணி பாதுகே! உன் மேலுள்ள ச்சை நிறக்கற்கனும், சிகப்பு ரத்னங்களும் சேர்ந்து, ஒரு கிளியைப் போல் இருக்கின்றன...பிராட்டியுடன் லீலையில் ஈடுபடும் ரஸிகனான பெருமானுக்கு, நீ ஒரு செல்லக் கிளி போலத் தோன்றுகிறாய்.

மணி பாதுகே! மரதகோபல = மணி பாதுகையே! பச்சைக்கற்களின்; மேசக அங்கீ - சோணாசும் = கறுமையான உடம்புதனும், சிகப்பு மணிகளின்; துண்ட ருசிரா மஞ்ஜூஸ்வநா = அழகால் உள்ள வாயுதனும், இனிய நாதங்களுடன் கூடின; தவம் பத்மா விஹார ரஸிகஸ்ய பரஸ்ய யூந், பஞ்ஜராரிகாணாம் பர்யாயதாம் = நீ, மகாலக்ஷ்மியுடன் விளையாட்டில் ஆசையுள்ள, உயர்ந்த புருஷனான, நித்ய யுவாவான அரங்கனின் கூட்டுக்கிளியாக (ஸம்மாக); பஜலி = அடைகிறாய்.

841. சோணோபலைச்சரண ரகவினி ஸம்ச்ரிதேஷ்ட
 ச்சாயாத்மநா மரதகேஷ்ட தவாவகாட:
 அந்வேதி சௌரிரபித: பலபங்க்திசோபிநி
 ஆத்மாநமேவ சிதம் வடபத்ரமத்யே॥

சரணரகவினி! சுற்றிலும் சிகப்பு ரத்னங்கள் - நடுவே பச்சை நிற ரத்னங்கள் - உன்மேல் பெருமானின் பிம்பம் ப்ரதிபலிக்கிறது...இது, ப்ரஸை காலத்தில், ஆலிலை மேல் பெருமான் இருக்க - சுற்றிலும் ஆலம்பழங்கள் போல, ஒரு காட்சியைத் தருகிறது.

சரணரகவினி! அபித: சோணோபலை: ஸம்ச்ரிதேஷ்ட, தவ மரதகேஷ்ட = பாதுகையே! நான்கு புறமும், சிகப்பு ரத்னங்களால் அடையப்பட்டு, உனது மரகதங்களிலே; சௌரி சாயாத்மநா அவகாட: பல பங்க்தி சோபிநி = பெருமானின், பிரதிபிம்ப ஸுபமாய், ப்ரவேசித்துள்ள, பழங்களின் வரிசையால் பிரகாசித்துக்கொண்டு; வடபத்ர மத்யே சிதம் ஆத்மாநமேவ அந்வேதி = ஆலிலையின் நடுவே படுத்திருந்த தன்னையே காண்பிக்கிறார்.

842. ஸ்பீதம் புதாவழி! தவ ஸ்நபநார்த்ர ஸுரத்தே:
 ஆஸாகரம் ததமழுத் மணிரச்மி ஜாலம்|
 லீலோசிதம் ரகுஸ்தஸ்ய சரவ்யமாஸந்
 யாதாநி யஸ்ய வலயேந விவேஷ்டிதாநி||

பாதுகே! பரதன் உனக்குப் பட்டாபிழேகம் செய்தபோது, நனைந்த உன் திருமேனியில் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி - ஸமுத்திர எல்லை வரையில் பரவி, ஒரு வலை விரித்த மாதிரி இருந்தது...அதனுள் சிக்கிய ராக்ஷஸர்களை, ராகவன் பின்னர் கொன்றது - ஒரு வியாஜமே.

பதாவநி! ஸ்நபந ஆர்த்ர ஸுரத்தே: தவ ஸ்பீதம் மணி ரச்மி ஜாலம் = பாதுகையே! பட்டாபிழேகத்தால் ஈரமான திருமேனியுடன் உள்ள உனது பருத்த மணிகளின் ஒளிபின் கூட்டம்; ஆஸாகரம் ததம் அழுத் = ஸமுத்திரம் வரையிலும் பரவியது; யஸ்ய வலயேந விவேஷ்டிதாநி = எந்த வலையின் மண்டலத்தினால், கட்டப்பட்ட (சுற்றப்பட்ட); யாதாநி, ரகுஸ்தஸ்ய = ராக்ஷஸர்கள், ராகவனுக்கு; லீலோசிதம் சரவ்யம் ஆஸந் = விளையாட்டான, அம்பிற்கு இலக்கு ஆனார்களோ.

843. ரக்தாம்சுவிஸ்தவ ததா மணிபாதரகேஷ!
 ஸம்ரஜ்யமாந வபுவாம் ரஜநீமுகேஷ்ட
 ஆகஸ்மிகாகதம் அதர்சி மஹளாஷதித்வம்
 ஸாகேதபத்தநஸமீபருஹாம் த்ருமாணாம்||

பாதுகே! அயோத்தியில் நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த நாட்களில், உன்னுடைய ரத்னங்களின் காந்தி, பட்டணத்து அருகே உள்ள மரங்களில் வியாபித்து, ராத்திரியில் ஏரிவல்லிக் கொடிகள்* போன்று இருந்தன.

மணி பாதரகேஷ! ததா தவ ரத்நாம்சுபி: ஸம்ரஜ்யமாந் = மணிபாதுகே! அப்போது (அயோத்தியை அரசு ஆண்ட ஸமயம்) உனது ரத்னங்களின் சோபை பள பளப்பான தோற்றும் உடைய; வடுஷாம், ஸாகேத பத்தந ஸமீபருஹாம் = அயோத்தியின் ஸமீபம் உள்ள; த்ருமாணாம், ரஜந்முகேஷ = மரங்களுக்கு, அஸ்தமன வேளையில்; ஆகஸ்மிகா கதம் மலூளஷதித்வம் அதர்சி = ஏற்பட்ட, எரிவல்லிக்கொடி போன்ற (தோற்றும்) பார்க்கப்பட்டது.
* (மலைகளில் / வனங்களில், ஒரு வித கொடிகள் (creepers) நெருப்பு போல, இரவில் காணப்படும்).

844. ராமே வநம் தசுதே ச திவம் ப்ரயாதே
நிர்தூதவிசுவ திமிரா ஸஹஸா பழுவ|
பூயிஷ்டரத்நகிரணா பவதீ ரகணாம்
பூய: ப்ரதாபதபநோதய பூர்வஸந்த்யா||

ஸ்ரீராமன் வனம் சென்ற சேதி அறிந்ததும், தசரதனின் ஆவி பிரிந்தது...அயோத்தி இருளில் மூழ்கியது...உன் ரத்னங்களின் ஒளி, அந்த துக்கமெனும் இருளைப் போக்கடித்த, உதய ஸந்த்யையாக இருந்தது.

ராமே வநம், ப்ரயாதே = ராகவன் காட்டை அடையவும்; தசுதே ச திவம் ப்ரயாதே = தசரதனும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தபோது; பவதீ பூயிஷ்ட ரத்ந கிரணா = நீ, அதிகமான ரத்ந காந்தியை உடையவாக; ரகணாம் பூய: ப்ரதாப = ரகுகுல மன்னர்களின் மிக்க பராக்ரமமாகிற; தபநோதய பூர்வ ஸந்த்யா = ஸமர்ய உதயத்துக்கு முன்பு ஏற்படும் பூர்வ ஸந்த்யையாக; ஸஹஸா விசுவதிமிரா நிர்தூத பழுவ = உடனே, உலகத்திலே இருளைப் போக்கடித்தாய் (ஆனாய்).

845. ப்ரீதேந தேவி! விபுநா ப்ரதிபாதநீயாம்
பாதாவநி! ப்ரதிபதோதித மஞ்ஜூநாதாம்|
வித்யாம் விதுர்பகவத: ப்ரதிபாதநார்ஹாம்
பாராயணாகமபயோநிதி பாரகாஸ்த்வாம்||

தேவி! பாதுகே! அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கும்போது, ஒவ்வொரு அடிதோறும், உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் (மணி) நாதம், மிக இன்பமாக ஒலிக்கிறது....வேதங்களாகிற கடலின் எல்லையை அறிந்தவர்கள் உன்னை ஒரு வித்யையாக அறிகின்றனர்.

தேவி! பாதாவநி! பகவத: = தேவி! பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; ப்ரதிபாத நார்ஹாம் த்வாம் = ஸஞ்சாரத்துக்குத்தக்கவளான உன்னை; பாராயணாகம பயோநிதி பாரகா: = எல்லா வேதங்களாகிற கடலின் அக்கரையை அறிந்தவர்கள்; ப்ரீதேந விபுநா = ஸந்தோஷம் கொண்ட பெருமாளால்; ப்ரதிபாதநீயாம் ப்ரதிபட உதித = கொடுக்கத்தக்கதான - ஒவ்வொரு பதம் தோறும் ஏற்படுகின்ற; மஞ்ஜூநாதாம் = இனிய நாதங்களை உடைய (உன்னை); வித்யாம் விது: = ஒரு வித்யையாக அறிகின்றனர்.

846. முக்தாம்சகேஸரவதீ ஸதிரவஜரதமஷ்ட்ரா
ப்ரஹ்லாதஸம்பதநூப ஹிரண்ய பேதா|
மூர்த்தி: ச்ரியோ பவளி மாதவ பாதரகேஷ!
நாதஸய நூரநமுசிதா நரளிம்ஹ மூர்த்தே:||

மாதவனின் பாதுகையே! உன்மேல் உள்ள முத்துக்களின் ஒளிக்கம்பிகள், சிங்கத்தின் பிடரி மயிர் போலவும் - கெட்டியான வைரங்களின் காந்தி - கோரைப்பற்கள் போன்றும் இருக்கின்றன. பிரகலாதனின் பக்தியை மெச்சி, பெருமாள் நரளிம்ம மூர்த்தியாக அவதாரம் செய்து இரணியெனப் பின்தபோது - அந்த உருவத்துக்கு உசிதமான, மகாலக்ஷ்மியின் திருமேனி போலத் திகழ்கிறாய் நீ.

மாதவ பாதரகே! முக்தாம்ச = மாதவனின் பாதுகே! முத்துக்களின் ஒளியால்; கேஸரவதி, ஸ்திர வஜ்ர தம்ட்ரா ப்ரஹ்லாத ஸம்பத் அநுரூப = பிடரி மயிர்களுடனும், கெட்டியான வைரங்களால் கோரைப்பற்களையும் உடையவளான நீ, ப்ரஹ்லாதனின் கேட்மத்திற்கு அநுகுணமான; ஹிரண்ய பேதா, நரவிம்ஹ மூர்த்தே: நாதஸ்ய உசிதா சிரிய: மூர்த்தி: பவளி = நரவிம்ஹ அவதாரம் செய்த பெருமாளுக்கு (அப்போது) ஏற்றதான, மகாலக்ஷ்மியின் சர்ரம் போல விளங்குகிறாய் (இருக்கிறாய்); நூநம் = நிச்சயம்.

847. ஸம்பாவயந்தி கவயச்சதுரப்ரசாராம்
 மஞ்ஜஸ்வநாம் மஹிதமெளக்திகபத்ரளாங்கீம்|
 ஸ்வாதீநஸர்வபுவநாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
 ரங்காதிராஜபதபங்கஜ ராஜஹம்ஸீம்||

மணிபாதுகே! சீரிய நடை - ஸஞ்சாரத்தின் போது இனிமையான நாதம் - முத்துக்களின் காந்தி - இவைகளுடன் கூடிய உன்னைக் கவிகள், "ராஜஹம்ஸம்" எனப் புகழ்வர.....ஆம்! நீ, ரங்கராஜனின் திருவடித்தாமரைகளிலே ஸஞ்சாரம் செய்கின்ற ராஜஹம்ஸம் தானே!

மணிபாதுகே! கவய: = மணி பாதுகையே! கவிகள்; சதுர ப்ரசாராம், மஞ்ஜஸ்வநாம் மஹித மெளக்திக பத்ரள அங்கீம் = இன்பமான ஸஞ்சாரத்துடனும், இனிய நாதமும், கீர்த்தி உள்ள முத்துக்களாலே உள்ள சர்ரத்தை உடையவளாய்; ஸ்வாதீந ஸர்வ புவநாம், த்வாம் = எல்லா உலகங்களையும் தன் அதீனமாய்க் கொண்டிருக்கும் உன்னை; ரங்காதிராஜ பதபங்கஜ ராஜஹம்ஸீம் ஸம்பாவயந்தி = ரங்கநாதனின், திருவடித்தாமரைகளுடன் (விளையாடும்) ராஜஹம்ஸமாய் நினைக்கின்றனர்.

848. முக்தா மழுகருசிராம் மணிபாதரகே!
 மஞ்ஜஸ்வநாம் மணிபிராஹித வர்ணவர்க்காம்|
 மந்யே முகுந்த பதபத்ம மது வரதீநாம்
 அந்யாமக்ருத்ரிம கிராம் அதிதேவதாம் த்வாம்||

மணி பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் காந்தியால் அழகாக விளங்குபவரும், இனிய நாதத்துடனும், பல வண்ண ரத்னங்களால் மினிர்பவநுமான உன்னை, பெருமாளுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே சுற்றிவரும் வண்டு என நினைக்கிறேன் -- மேலும், வேதங்களுக்கு அதிஷ்டான தேவதையாக இருப்பவரும் நீ.

மணி பாதரகே! முக்தா மழுக = மணி பாதுகையே! முத்துக்களின் காந்தியால்; ருசிராம் - மஞ்ஜஸ்வநாம் - மணிபி: ஆஹித வர்ணவர்க்காம் = அழகாகவும் - இனிமையான நாதத்துடனும் - பல வண்ண ரத்நங்கள் பதிக்கப்பட்டு விளங்குபவரும்; முகுந்த பத பத்ம மதுவரதீநாம் த்வாம் அக்ருத்ரிமகிராம் அந்யாம் அதி தேவதாம் மந்யே = பெருமாளின், திருவடித்தாமரைகளை அடைந்த பெண்வண்டு போன்ற, உன்னை, ஒருவரால் இயற்றப்படாத வார்த்தைகளான (வேதத்தின்) அதிஷ்டான தேவதையாக நினைக்கிறேன்.

849. ஆஸாத்ய கேகயஸ்தா வரதாநஸுலம்
 காலம் ப்ரதோஷ மநிரீக்ஷய ரமாஸஹாயம்|
 மஞ்ஜஸ்ப்ரணாத ரஹிதா மணிபாதரகே!
 மெளநவரதம் கிமபி நூநமவர்த்தயஸ்தவம்||

மணி பாதரகே! தசரதன் கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தின் விளைவாக, ராகவனும் ஸீதையும் பிரிந்து இருக்க நேரந்தது - அதை நீ தோஷம் மிகுந்த காலமாய்க் கருதினாய்...மகாப்ரதோஷ காலம் போல மெளனம் அநுஷ்டித்தாய். (த்ரயோதசியுடன் சேர்ந்த அங்தமன வேளை - ப்ரதோஷம் - மெளநம் அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும்).

மணிபாதரகேடு! கேகயஸ்தா வரதாந் மூலம், ரமா ஸஹாயம் அநிர்க்ஷய காலம் ஆஸாத்ய = மணிபாதுகே! கைகேயி வரம் பெற்றதன் விளைவு - ராகவனும் / ஸ்தையும் (ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்து) பார்த்துக்கொள்ள முடியாத காலத்தை அடைந்தபோது; ப்ரதோஷம், மஞ்ஜூப்ரணாத ரஹிதா கிமிபி மௌநவரதம், த்வம் அவர்த்தய: நூநம் = அதை ப்ரதோஷ வேளையாக நினைத்து, உன் சப்தங்களை விட்டவளாக - விவரிக்கமுடியாத ஒரு மௌன வரதத்தை நீ அனுஷ்டித்தாய்.

850. வைபூர்ய ரம்யஸலிலா மஹிதா மருத்பி:

ச்சாயாவதீ மரதகோபலரச்சிஜாலை:|
அச்சாந்தமோஹ பதவீ பதிகஸ்ய ஜந்தோ:
விச்ராந்தி பூமிரிவ சௌரிபதாவநி! த்வம்||

பாதுகையே! உன் மீதுள்ள வைபூர்யங்களின் சோபை, தெளிந்த நீர் நிலை போல் இருக்கிறது...மரகதக் கற்களின் காந்தி - பசுமையான, நிழல் தரும் சோலை போன்றது....ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கி அலைச்சல் படும் மக்களுக்கு, நீ தாபத்தைத் தீர்ப்பவளாக இருக்கிறாய்.

சௌரி பதாவநி! வைபூர்ய = பெருமாளின் பாதுகே! வைபூர்யக் கற்களின்; ரம்ய ஸலிலா, மரத கோபல = அழகால், நீர் நிலை போலவும் - மரகதப்பச்சையின்; ரச்சிஜாலை: சாயாவதீ = காந்திக்கூட்டங்களால், நிழலை உடையவளாய்; மருத்பி: மஹிதா, த்வம் = குளிர்ந்த காற்றினால் கொண்டாடப்படும் நீ; அச்சாந்தமோஹ பதவீ = (உலக) விஷயங்களிலே மயங்கி, கஷ்டப்படும்; பதிகஸ்ய ஜந்தோ: = வழியிலே சுழன்று கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு; விச்ராந்தி பூமிரிவ = சிரமத்தைத் தீர்க்கும் இடமாக இருக்கிறாய்.

851. ஆத்யோ ரகுக்ஷிதிபுஜாம் அபிஷேக தீப்தை:

ஆப்யாயிதல் தவ பதாவநி! ரச்சிஜாலை:|
மந்தீச்கார தபநோ வ்யபநீதபீதி:
மந்தோதரி வதந சந்தரம்ஸோ மழுகாந்||

பாதுகையே! ரகுவம்சம் ஸமர்யவம்சம்...அந்த வம்சத்துக்கு முதல் புருஷன் ஸமர்யனே.....(குரியனின் ஒளியால், சந்திரனின் ஒளி மங்கிப் போவது உலகம் அறிந்த விஷயம்...குரியன் உள்ள வேளையில், சந்திரனைப் பார்க்க முடிவதில்லை)...இப்படியிருந்தும், இராவணனின் மனைவியான மந்தோதரியின் முகமாகிற சந்திரனின் ஒளியை, அந்தச் சூரியனால் மங்கச் செய்ய முடியவில்லை....உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகும்வரை...இல்லையா???

பதாவநி! ரகுக்ஷிதிபுஜாம் ஆத்ய: தபந:, தவ அபிஷேக தீப்தை: ரச்சிஜாலை: = பாதுகே! ரகுகுலமான (ஸமர்ய வம்சத்துக்கு) முதல் புருஷனாகிற, ஸமரியன், உன்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தால், பிரகாசமான, ரத்ன ஒளியால்; ஆப்யாயித: வ்யபநீத பீதி: = வருத்தியடைந்த காந்தியால் பயம் நீங்கினவனாய்; மந்தோதரி வதந சந்தரமஸ: மழுகாந் மந்தீச்கார = மன்னோதரியின் முகமாகிற சந்திரனின் ஒளியை மங்கச் செய்ய முடிந்தது.

852. மாந்யா ஸமஸ்தஜகதாம் மணிபங்கநீலா

பாதே நிலைர்க கடிதா மணிபாதுகே! த்வம்|
அந்த: புரேஷா லளிதாநி கதாகதாநி
ச்சாயேவ ரங்கந்ருபதே ரநுவர்தஸே த்வம்||

மணி பாதுகே! எல்லா லோகங்களுக்கும் பூஜ்யையான நீ, உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தியால் - கறுமை நிறுத்துடன், அரங்கனின் திருவடி நிழல் போல, அவருடன் அந்தப்புரங்களிலே, லளிதமாகச் செல்கிறாய்.

மணிபாதுகே! ஸமஸ்த ஜகதாம் = மணி பாதுகையே! அனைத்து உலகங்களாலும்; மாந்யா, மணிபங்கநீலா = கொண்டாடப்படுவங்கும், இந்திர நீலங்களின்; நிலர்க ரங்கந்ருபதே: பாதே கடிதா, தவம் அந்த: புரோஷ = துணுக்குகளால், கறுமை நிறத்துடனும், ஸ்வபாவத்தாலேயே, அரங்கனின் திருவடியை அடைந்தவளான, நீ, அந்தப்புரங்களிலே; ரங்கந்ருபதே: ச்சாயேவ = அரங்கனின் நிழல் போல; ஸளிதாநி, கதா கதாநி அநுவர்தலே = இன்பமான ஸஞ்சாரங்களை (movements) நீ அனுஸரிக்கிறாய்.

853. ரங்காதி ராஜபதபங்கஜ மாச்சயந்தீ
ஹஹம் ஸ்வயம் பரிகதா ஹரிநீஸரத்ஞூ:|
ஸம்பாவ்யஸே ஸாக்ருதிபி: மணிபாதுகே! தவம்
ஸாமாந்ய மூர்த்திரிவ ஸிந்து ஸதா தரண்யோ:||

மணி பாதுகையே! ரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பற்றி இருக்கும் உன் மேனி தங்க மயமாக - இந்திர நீலங்களின் சோபையும் சேர, மகாங்கள், உன்னை, மகாலக்ஷ்மி - பூமிப்பிராட்டி ஆகியோரின் இரட்டை உருவமாகக் காண்கின்றனர்.

மணிபாதுகே! ரங்காதிராஜ = மணி பாதுகே! யீரங்கநாதனின்; பத பங்கஜம் ஆச்சயந்தீ = திருவடித்தாமரைகளை அண்டியுள்ளவங்கும்; ஸ்வயம் ஹஹம் - ஹரிநீஸ ரத்ஞூ: பரிகதா, தவம், ஸிந்து ஸதா = உருவத்தினால், பொன்மயமாய், மற்றும் இந்திர நீஸ மணிகளால் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் நீ, ஸமுத்திர ராஜனின் மகளான மகாலக்ஷ்மி; தரண்யோ: ஸாமாந்ய மூர்த்திரிவ ஸாக்ருதிபி: ஸம்பாவ்யஸே = பூமிப்பிராட்டியின் ஒற்றைச் சர்ரம் போல, புண்யவான்களால், எண்ணப்படுகிறாய்.

854. அப்யர்ச்சிதா ஸமநஸாம் நிவஹஹராஜஸ்ரம்
முக்தாருணோபல நகாங்குளி பல்லவரீ:|
சரேயஸ்கரீம் முரபிதச்சரணத்வயீவ
காந்திம் ஸமாச்சயளி காஞ்சநபாதுகே! தவம்||

பொற்பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடிகள் என்றே சொல்லாம் - தேவதைகள் சிறந்த மலர்கள் கொண்டு, உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர் -- உன்மேல் உள்ள முத்துக்களின் காந்தி, விரல் நகங்களாயும், சிகப்பு ரத்னங்கள், தளிர் விரல்கள் போலவும் உள்ளன...திருவடிகளுக்கு உள்ள சோபை உனக்கும் இருக்கிறது.

காஞ்சந பாதுகே! ஸமநஸாம் = தங்கப் பாதுகையே! தேவதைகளால்; நிவஹஹ: அஜஸ்ரம் அப்யர்ச்சிதா = கூட்டமாய், எப்போதும் அர்ச்சிக்கப்படுவங்கும்; முக்தா - அருணோபல, நக - அங்குளி = முத்து - சிகப்பு முதலிய ரத்னங்களின் காந்தியால், நகங்கள் / தளிர் போன்ற விரல்கள்; பல்லவ ரீ: தவம், முரபித: சரணத்வயீவ, சரேயஸ்கரீம் காந்திம் = இவற்றின் சோபையை உடைய நீ பெருமாளின், திருவடிகளின் கேஷமத்தைத் (மோகஷம்) தருவதான காந்தியை; ஸமாச்சயளி = அடைகிறாய்.

855. நிர்ம்ருஷ்ட காத்ரருசிரா மணிபாதுகே! தவம்
ஸநாதாநுலேபஸ்ராபிர நவமாலய சித்ரா|
ப்ராப்தே விஹாரஸமயே பஜஸே முராரே:
பாதாரவிந்த பரிபோக மநந்யலப்யம்||

மணிபாதுகே! (திருமஞ்சன காலங்களில்) உன் மேனி நன்கு ஸ்னானம் செய்யப்பட்டு - துடைத்து - சந்தனம் பூசி, புஷ்பங்களால் அலங்கரித்த பின்னர், நீ, ஸஞ்சார காலங்களில், பெருமாளின் திருவடிகளுடன் போகம் அனுபவிக்கிறாய்...வேறு எந்தத் திருவாபரணத்துக்கும் இந்தச் சுகம் கிடையாது.

மணி பாதுகே! ஸ்நாதா = மணிபாதுகையே! ஸ்நானம் செய்யப்பட்டு; நிர்ம்ருஷ்ட காதர - ருசிரா = துடைத்த மேனி அழை உடையவளாய்; அநுலேப ஸூரபி: நவமால்ய சித்ரா, தவம், விஹார ஸமயே = சந்தனம் போன்ற வாஸனைத் திரவ்யங்கள் பூசியும், புதிய மலர் / மாலைகளுடன் தினமும் நீ ஸஞ்சார காலத்தை; ப்ராப்தே, அநந்யலப்யம் முராரே: பாதாரவிந்த பரிபோகம் பஜேஸ = அடைந்து, வேறு (எந்தத் திருவாபரணமும்) அடைய முடியாததான - பெருமாளின் திருவடி போக ஸாகத்தை அடைகிறாய்.

856. நாதே பதாவநி! ததா தவ ஸந்திவேசே

நிர்வேசந்கரமமஸஹ்யமபாசிக்ர்ஷா:|

யைரேவ லோசந சைதரபிலீக்ஷதே த்வாம்

தைரேவ பந்நகபதி: ச்ருதிமாந் பழுவ||

பாதுகே! நீ ஆதிசேஷன் அவதாரம்...உன் திருமேனி அமைப்பையும், அதே ஸமயம், உன் நாதத்தையும் கேட்டு / அனுபவிக்க ஆராத காதல் அந்த ஆதிசேஷனுக்கு...உன் அருளால், அந்த நூற்றுக்கணக்கான கண்களே காதுகளுமாகி, உன் அழகையும் நாதத்தையும் அனுபவிக்க முடிகிறது.

(பாம்புக்கு காது என்று தனி அவயம் கிடையாது. Hears only by the eyes)

பதாவநி! தவ ஸந்திவேசே = பாதுகையே! உன்னுடைய மேனி அமைப்பு; ததா நாதே, நிர்வேசந் = அவ்விதமே, உன் நாதம் (இவைகளை) அனுபவிக்க; க்ரமம் அஸஹ்யம், அபாசிக்ர்ஷா: பந்நகபதி: = வரிசையை (முன்/பின்) பொறுக்க முடியாமல், அதைப் போக்கடிக்க வேண்டி ஆதிசேஷன்; யை: லோசந சைதரேவ த்வாம் அபிலீக்ஷதே = எந்த நூற்றுக்கணக்கிலான கண்களால், உன்னைப் பார்க்கிறாரோ; தைரேவ ச்ருதிமாந் பழுவ = அவைகளாலேயே, கேட்பவராயும் ஆனார்.

857. பாதாவநி! ஸ்புட மழுக ஸஹஸ்ரத்ருச்யா

விஷ்ணோ: பதேந பவதீ விஹிதப்ரசாரா|

த்வத் பக்தியந்த்ரிதஜந ப்ரதமஸ்ய சம்போ:

வைகர்த்தந்மநுகரோதி விஹாரமூர்த்திம||

பாதாவநி! உன்னிடம் பக்தி செலுத்துபவர்களில் முதன்மையானவர் சிவன்...நீ சிவனுக்கு அருள் புரிவதற்காக, அவனுக்குள் அஷ்டமுர்த்திகளில் ஒன்றான, ஸுரியனின் தன்மையோடு, உன் சர்வத்தை உடையவளாகிறாய்...நீ விஷ்ணுபதத்தால், ஸஞ்சாரம் செய்பவள்...அந்தச் சூரியன் விஷ்ணுபதத்திலே (ஆகாயம்) ஸஞ்சரிப்பவன்.

பாதாவநி! பவதீ, த்வத் = பாதுகையே! நீ உன்னுடைய; பக்தி யந்த்ரித ஜூந ப்ரதமஸ்ய சம்போ: வைகர்த்தந்ம் விஹார மூர்த்திம் = பக்தியால் கட்டப்பட்டுள்ள ஜநங்களுள் முதல்வரான, சிவனின் - ஸுரியருபமான ஸஞ்சார ரூபத்தை; ஸ்புட மழுக ஸஹஸ்ர த்ருச்யா, விஷ்ணோ: பதேந = உன் பளபளக்கும், ஆயிரக்கணக்கான மணிகளின் காந்தியால், பார்க்கத்தக்கவளாய், பெருமாளின் திருவடியால்; விஹித ப்ரசாரா அநுகரோதி = அடையப்பட்டுள்ள, ஸஞ்சாரங்களை அடைகிறாய்.

(ஸுரியன், சிவனின் எட்டு மூர்த்திகளில் ஒன்று - Paduka creates a similarity, as Sun - through the brightness of the gems - resembles the sun with a 1000 rays)

858. ராஜ்யே வநேபி ரகுவீரபதோசிதாயா:

ஸம்ஸம்ருத்ய கெளதமவதூ பரிரக்ஷணம் தே|

மந்யே ஸமாஹிததியோ மணிபாதுகே! த்வாம்

மூர்த்தா பஜந்த்யநுதிநம் முநிதர்மதாரா:||

மணிபாதுகே! ராஜ்யத்திலும் சரி - அதே போல, ராகவன் வனம் சென்ற போதும் சரி - நீ பெருமாளின் பதத்திற்கு ஏற்ற செயல்களைச் செய்தாய்..முதலில் ராஜ்ய ரக்ஷணம்; மற்றது கௌதம பதத்தினியின் பரிரக்ஷணம்..இதை நினைத்து, ரிஷி பதத்தினிகள், உன்னை தினமும் கொண்டாடுகின்றனர்.

மணிபாதுகே! ராஜ்யே, வநே அபி ரகுவீர பத உசிதாயா: தே = மணி பாதுகையே! ராஜ்யத்திலும், அதே போல், வனத்திலும் கூட, ராகவனின் திருவடிக்கு ஏற்றவளான, உன்னுடைய; கௌதம வது பரிரக்ஷணம் ஸம்ஸ்முத்ய, ஸமாஹித தியா: = கௌதம பதத்தினியை காப்பாற்றினதை நினைத்து, வேறு விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்தாதவர்களாய்; முநிதர்மதாரா: தவம் அநுதிநம் மூர்த்தா பஜந்தி - மந்யே = ரிஷி பதத்தினிகள், உன்னை தினமும் தலையாலே வணங்குகின்றனர்.

859. த்வாமாச்சிதோ மணிமழுக ஸஹஸ்ர த்ருச்யாம்
த்வச்சிஞ்ஜிதேந ஸஹ ரங்கபதிஸ்ஸமுத்யந்|
ஆசங்க்யதே ஸாமதிபிர மணிபாதரகேஷ!
வித்யாஸகஸ்ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தி||

மணி பாதரகேஷ! ஆயிரக்கணக்கான ரத்ன கிரணங்களுடன், இனிய நாதத்துடனும் கூடிய உன்னை அணிந்துகொண்டு, பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவரைச் சேவிக்கும் வித்வான்கள், "இவன்தான் வித்யைகளுடன் கூடி, ஸஅர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் இருப்பவன்" என்று முடிவு செய்வர்.

மணி பாதரகேஷ! மணி மழுக ஸஹஸ்ர த்ருச்யாம், த்வாம் = மணி பாதுகே! ஆயிரக்கணக்கான ரத்னங்களின் ஒளியுடன் காணப்படும், உன்னை; ஆச்சித: ஸாமதிபி: த்வத் சிஞ்ஜிதேந ஸஹ = சரணடைந்த வித்வான்களால் உன்னுடைய சப்தத்துடன் கூட; ஸமுத்யந் ரங்கபதி: = புறப்படும் ரங்கநாதன்; வித்யாஸக: ஸவித்ரு மண்டல = வேதங்களுடன் கூடின, ஸஅர்ய மண்டலத்தின்; மத்யவர்த்தி ஆசங்க்யதே = நடுவிலே உள்ள பெருமாளாக நினைக்கப்படுகின்றனர்.

860. ரத்நாச்சிதைரஹரிபதம் மணிபாதுகே! தவம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கரை: ச்ருதிரஸாயநமஞ்ஜாநாதா|
தத்வம் ததேததிதி போதயஸீவ ஸம்யக
வேதாந் ப்ரதாரிதவதோ விவிதாந் குத்ருஷ்ணந்||

மணிபாதுகே! வேதங்களுக்குப் பொய்யான அர்த்தங்களைக் கூறி, தவறான செய்திகளைப் பரப்புகின்ற குத்ருஷ்டிகளைத் திருத்தம் முகமாய், நீ, ரத்னங்களாகிற உனது கரங்களால், ஹரியின் திருவடிகளைத் தொட்டு, உன் இனிய நாதங்களால், "வேதங்கள் கூறும் பரதத்துவம் இந்த ரங்கநாதனே" - என்று நன்கு தெரியப்படுத்துகிறாய்.

மணிபாதுகே! ரத்நாச்சிதை: கரை: ஹரிபதம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா = மணி பாதுகையே! ரத்னங்களை அடைந்துள்ள கிரணங்களாகிற கைகளால், பெருமாளின் திருவடியைத் தொட்டு; தவம், ச்ருதி ரஸாயந மஞ்ஜாநாதா = நீ, வேதங்களுக்கு, இன்பமான, அழகிய ஒலியுடன்; வேதாந் ப்ரதாரிதவத: விவிதாந் குத்ருஷ்ணந், "தத் ஏதத் தத்வம்" இதி போதயஸீவ = வேதங்களை ஏய்ப்பவர்களை (தவறான பொருளைச் சொல்லும்), பலவித தப்பு மதத்தினரைப் (பார்த்து), "வேதங்களால் கூறப்படும் தத்துவம் (பரமபுருஷன்) இந்த அரங்கனே உண்மை" என்று தெரிவிக்கிறாய்.

861. ஆநந்தஸு: ப்ரணயிநாம் அநகப்ரஸாதா
ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! ரத்நபாஸா|
ந்யஸ்தே முஹார் நிஜபாரே ஸ்திரதாம் பஜந்த்யா:
வர்ணாம்சகம் விதரஸீவ வஸாந்தராயா:||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் ரத்னங்களின் சோபை பூமியின் மேல் பரவுவது - உன் பாரதத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும், பூமிப்பிராட்டிக்கு, பலவிதமான வர்ணங்களை உடைய ஒரு உயர்ந்த வஸ்திரத்தைப் பரிசு அளிப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! = அரங்கனின் திருவடியைக் காப்பவளே!; ப்ரணியிநாம் ஆநந்தஸு: = பக்தர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை ஏற்படுத்துவதாகும்; அநகப்ரஸாதா, த்வம் = ஸௌக்கியத்தைத் தருவதாகும் ஆனால், நிஜ பரே ந்யஸ்தே = உன்னுடைய பாரததை வைப்பினும், ஸ்திரதாம் பஜந்த்யா: வஸாந்தராயா: = அசையாமலிருப்பதை அடைந்துள்ள பூமிக்கு; ரத்நபாஸா, வர்ண அம்சகம் = உன் ரத்னங்களின் காந்தியால், பல வண்ண வஸ்திரத்தை; மஹா: விதரஸி இவ = கொடுக்கிறாய் போல.

862. த்வம் சித்ரபாநுரவி ரத்நவிசேஷ யோகாத்
பூம்நா நிஜேந பரிபுஷ்யஸி பாவகத்வம்|
ஸ்வேநநவ செளரி சரணாவநி! சந்தர்ணுபா
தேஜஸ் த்ரயீவ மிளிதாஸி தமோபஹா ந:||

பெருமாளின் பாதுகையே! பல வண்ண ரத்னங்களின் சேர்க்கையால், விசித்திரமான காந்தியை உடைய ஸுர்யன் போலவும் - உன் பெருமையால், சுத்தியைத் தரும் அக்னி போன்றும் - தங்க மயமான சர்வத்தால், நீ சந்திரன் போலும் இருக்கிறாய்....இப்படியெல்லாம், எங்கள் தமோ குணம் எனும் இருளை, நீ போக்கடிக்கிறாய்.

செளரி சரணாவநி! ரத்ந விசேஷ = பெருமாளின் பாதுகே! பலவித ரத்னங்களின்; யோகாத், த்வம் சித்ரபாநு: அளி = ஸம்பந்தத்தால், நீ, ஸுர்யனாக ஆகிறாய்; நிஜேந பூம்நா, பாவகத்வம் பரிபுஷ்யஸி - ஸ்வேநநவ = உன்னுடைய பெருமையால், பரிசுத்தம் செய்யும் தன்மையை உண்டு பண்ணுகிறாய்; சொந்தமாகவே; சுந்தர ஸுபா அளி, மிளிதா தேஜஸ்த்ரயீவ, ந: தம: உபஹா அளி = தங்கமயமான சந்திரன் போன்று உள்ளவள்; ஒன்றாய்க் கலந்துள்ள, ஸுர்யன் - சந்திரன் - அக்னி இந்த மூன்று பேர் போல, எங்களுக்கு இருளை (வருத்தத்தை) போக்குபவள்.

863. ப்ரெளட ப்ரவாளருசிரா புவனைகவந்த்யா
ரங்காதிராஜ சரணாவநி! ரம்யசந்தரா|
ஸம்பிந்ந மெளக்திகருசி: ஸததம் ப்ரஜாநாம்
தாபாத்யயம் திசனி தாரகிதேவ ஸந்த்யா||

அரங்கனின் பாதுகே! முத்துக்களின் ஒளியும், சிறந்த பவழங்களும் உன் மேல் ஜோலிக்கின்றன...தனிர் போல, அழகிய சந்திரனையும், நகூட்திரங்களையும் கொண்ட ஸந்தியா வேளையாக, ஜனங்களுக்கு, எப்போதும், நீ அவர்களின் ஸம்ஸார தாபத்திலிருந்து சாந்தியைத் தருகிறாய்.

ரங்காதிராஜ சரணாவநி! = ரங்கராஜனின் பாதுகையே!; மெளக்திக ருசி: ஸம்பிந்ந = முத்துக்களின் ஒளியால் கலந்தும்; ப்ரெளட ப்ரவாளருசிரா = இளசான துளிர் போன்ற அழகாலும்; ரம்ய சந்தரா - தாரகிதா = இனிய (தங்கம்) சந்திரன் போலும் உள்ளவளாய்; ஸந்த்யேவ (த்வம்) புவன = நகூட்திரங்களுடன் கூடின ஸந்த்யா வேளை போல, நீ, உலகங்களுக்கு; ஏகவந்த்யா, ப்ரஜாநாம் ஸததம் தாபாத்யயம் திசனி = ஸேவிக்கவே ஏற்பட்டவளாய் - மக்களின் அனைத்து ஸம்ஸார தாப சாந்தியைக் கொடுக்கிறாய்.

864. ரங்கேசுவரஸ்ய புரதோ மணிபாதுகே! த்வம்
ரத்நாம்சுபிர விகிரஸி ஸ்புடபக்திபந்தா|
பாதெள விஹாரயிதும் அத்புத ஸௌகுமார்யெள
ப்ராய: ஸ்ரோஜ குழுதோத்பலபத்ர பங்க்திம்||

மணி பாதுகே! ரங்கநாதனின் திருவடிகள் மிக மென்மையானவை...அதை மனதில் கொண்டு, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தின்போது, நீ, வழி நெடுகே, உன் மீதுள்ள, பல வித வண்ணக்கற்கள் தரும் ஒளியால், ஒரு மஸர் மெத்தையையே விரிக்கின்றாய்.

மணி பாதுகே! ரங்கேச்வரஸ்ய = மணி பாதுகையே! அரங்கனுடைய; அத்புத ஸௌகுமார்யெள பாதெள = அத்புதமானதும், மிருதுவானதுமான திருவடியின்; விஹாரயிதும், ஸ்புடபக்தி பந்தா தவம் புரத: ரத்நாம்சிபி: = ஸஞ்சாரங்களுக்கு, திடமான பக்தியையூடைய நீ, உனது ரத்னங்களின் ஒளிகளால்; ஸரோஜ - குழுத - உத்பல பத்ர = தாமரை, ஆம்பல், கருநெந்தல் இதழ்களின்; பங்க்திம், ப்ராய: விகிரலி = வரிசையைப் பரப்பி வைக்கிறாய்.

865. ஆஸந்நவ்ருத்திரவரோதக்ருஹேஷ்வர சௌரே:

ஆபாதயஸ்யநுபதம் வரவர்ணிநீநாம்|
ஆலக்நார்த்நகிரணா மணிபாதுகே! தவம்|
மஞ்ஜஸ்வநா மதநபாண நிகர்ஷங்காம்||

மணி பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு, அந்தப்புரம் செல்லும்போது, உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் ஒளியும், உன் மெல்லிய ஒலியும் - மன்மதன் தன் கணைகளை உன் பரப்பில் தீட்டுவதைப் போன்ற தாபம், அந்தப்புர மகிழிகளுக்கு ஏற்படுகின்றது.

மணிபாதுகே! சௌரே: = மணிபாதுகே! பெருமாளின்; அவரோதக்ருஹேஷ்வர ஆஸந்ந = அந்தப்புரங்களில், ஸமீபத்தில் உள்ளவரும்; ரத்நகிரணா - மஞ்ஜஸ்வநா ஆலக்ந, தவம், அநுபதம் = (உன்) ரத்ன ஒளியாலும் - இனிய நாதத்தாலும், அடைந்துள்ள நீ, பிரதி அடிகள் தோறும்; வரவர்ணிநீநாம், மதநபாண = பிரிய மகிழிகளுக்கு, மன்மத பாணங்களை; நிகர்ஷ சங்காம் ஆபாதயஸி = சாணை பிடிப்பது போன்ற ஸந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறாய்.

866. பர்யாப்த மெளக்திக நகா ஸ்புட புத்மராகா

ரேகாவிசேஷ ரூசிரா ஸளிதப்ரசாரா|
ரங்காதிராஜ பதயோர் மணிபாதுகே! தவம்|
ஸாயுஜ்யமாச்சிதவதீவ ஸமஸ்த வந்த்யா||

மணிபாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளுடனான ஸாயுஜ்யத்தை பெற்றிருக்கிறாய் - (ஒற்றுமை); முத்துக்களின் சோபையே, திருவடி நகங்கள்; பிரகாசிக்கும் புத்மராகங்கள் - பத புத்மம் (தாமரை); அனைக ரேகைகள் உன்மீதும்; மெல்லிய நடை; அனைவராலும் ஸேவிக்கப்படுவான்....நீ.

மணிபாதுகே! மெளக்திக - நகா = மணிபாதுகையே! முத்துக்களே - நகம்; ஸ்புட புத்ம ராக; ரேகா விசேஷ ரூசிரா ஸளித ப்ரசாரா: ஸமஸ்த வந்த்யா = பிரகாசிக்கும் சிகப்பு ரத்னங்களின் காந்தி - திருவடித்தாமரை; (த்வஜம் / வஜரம் போன்ற) ரேகைகளும் உன் மேல்; ஸளிதமான நடை; அனைவராலும் ஸேவிக்கப்படுவான்; தவம் பர்யாப்த, ரங்காதிராஜ பதயோ: ஸாயுஜ்யம் ஆச்சிதவதீ இவ = (இவை எல்லாம் அடைந்துள்ள) நீ, அரங்கனுடைய திருவடி போன்ற ஒற்றுமையை அடைந்தவள்.

867. ப்ராப்தாபிவேகா மணிபாதுகே! தவம்

ப்ரதீப்ரத்நா ரகுராஜதாந்யா:|
ப்ரதக்ஷிண ப்ரக்ரமணாதகார்ஷி:
ப்ராகாரமாக்நேயமிவ ப்ரபாபி:||

மணிபாதுகையே! உனக்குப் பட்டாபிவேகம் ஆனதும், நீ வீதிவெலம் வருகிறாய்....உன் மேல் பதித்துள்ள சிகப்பு ரத்னங்களின் காந்தி அயோத்தியைச் சுற்றி, அக்னி மயமான ஒரு மதின் சுவர் எழுப்பியது மாதிரி இருக்கிறது.

மணிபாதுகே! ப்ராப்த அபிஷேகா = மணி பாதுகே! அபிஷேகம் அடைந்து; ப்ரதீப ரத்நா, தவம், ரகுராஜதாந்யா: ப்ரதக்ஷபிண ப்ரக்ரமணாத் = பிரகாசிக்கும் ரத்னங்களுடன் கூடியவளாய், நீ, ரகுகுல மன்னர்களின் தலைநகரான அயோத்தியை, வலம் வந்ததால்; ப்ரபாபி: ஆக்நேயம் இவ ப்ராகாரம் ஆகார்ஷி: = உன் ஒளிக்கத்திர்களால், நெருப்பினால் ஆன மதிள் சுவரை ஏற்படுத்தியது போல இருந்தது.

868. ரத்நாஸநே ராகவ பாதரகேஷ! ப்ரதீப்யமாநாஸ்தவ பத்மராகா:
ப்ராயோ நரேந்த்ராந் பரதஸ்ய ஜேது: ப்ரதாப வற்நேரபவந் ப்ரரோஹா:||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே! ரத்ன லிம்ஹாஸனத்திலே நீ வீற்றிருந்த போது, உன் பத்மராகக் கற்களின் காந்தி - பரதன், உன் அநுக்ரஹத்தால், அரசர்களை வென்றபோது ஏற்பட்ட ப்ரதாப அக்னியைப் போலத் தோன்றிற்று.

ராகவ பாதரகேஷ! ரத்நாஸநே = ராகவனின் பாதுகையே! ரத்ன லிம்ஹாஸனத்திலே நீ இருந்தபோது; ப்ரதீப்யமாநா: தவ பத்மராகா: = ஜொலிக்கும் உனது பத்மராகங்கள்; நரேந்த்ராந் ஜேது: பரதஸ்ய = எதிரி அரசர்களை ஜயித்த பரதனின்; ப்ரதாவஹநீ: ப்ராய: = பராக்ரமம் எனும் நெருப்பிற்கு முன்பு உள்ள; ப்ரரோஹா: இவ அபவந் = முளைகள் போல ஆயின.

869. சுப்ரணாதா பவதீ சுருதீநாம்
கண்டேஷு வைகுண்ட பதிம் வராணாம்|
பத்நாளி நூநம் மணிபாதரகேஷ!
மங்கள்யஸுத்ரம் மணிரச்சிஜாஸலை:||

மணிபாதரகேஷ! பெருமானையே கணவனாக வரிக்க விரும்பும் வேதமாதரின் கழுத்துகளில், நீ மங்கலமாய் ஒலிக்கும் உன் ரத்னங்களின் காந்தியால், திருமாங்கல்யத்தைக் கட்டிவிடுகிறாய்.

மணிபாதரகேஷ! வைகுண்டபதிம் = மணிபாதுகையே! பெருமானை; வராணாம் சுருதீநாம் கண்டேஷு = கணவனாக வரிக்கும், வேத மாதரின் கழுத்துகளில்; பவதீ, சுப ப்ரணாதா, மணிரச்சிஜாஸலை: மங்கள்யஸுத்ரம் பத்நாளி நூநம் = நீ (உனது) சுபமான ஒலியுடன் கூடின ரத்னங்களின் காந்தியால் திருமங்கல்யத்தைக் கட்டுகின்றாய்.

870. விசித்ரவர்ணா சுருதிரம்ய ஸ்தா நிஷேவ்யஸே நாகஸ்தாம் சிரோபி:|
மதுத்விஷஸ்த்வம் மணிபாதரகேஷ! சரேயஸ்கரீ சாஸந பத்ரிகேவ||

மணிபாதரகேஷ! பலவித வண்ணங்களை (எழுத்துக்களை) உடைய நீ, வேதங்கட்டு, கீர்த்தியைத் தருபவளாய், பெருமாளின் உத்தரவு ரூபமான ஸங்கதிகளைத் தெரிவிப்பவள் போல, தேவதைகளின் சிரங்களிலே வைக்கப்படுகிறாய்.

மணிபாதரகேஷ! விசித்ரவர்ணா = மணிபாதுகையே! பலவித வண்ணக் கற்களுடனும்; ரம்ய ஸ்தா, சரேயஸ்கரீ = இனிய சப்தத்துடனும் உடையவளாய் மோக்ஷத்தைத் தருபவளான; தவம், மதுத்விஷ: சாஸநபத்ரிகேவ = நீ பெருமாளின் உத்தரவு ரூபமான விஷயத்தைத் தெரிவிப்பதுபோல; நாகஸ்தாம் சிரோபி: நிஷேவ்யஸே = தேவதைகளின் சிரஸ்லிலே தூக்கப்படுகிறாய்.

871. ஸ்திரா ஸ்வபாவாந் மணிபாதுகே! தவம்
ஸர்வம்ஸஹா ஸ்வாதுபலப்ரஸுதி:|
ப்ருத்வீவ பத்ப்யாம் பரமஸ்ய பும்ஸ:
ஸம்ஸ்ருஜ்யஸே தேவி! விபஜ்யஸே ச||

மணிபாதுகே! நீ ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ஆச்ரிதர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்து அருங்பவன் - போக்யமான பலன்களை வாரி வழங்குவன்... பூமிப்பிராட்டி போன்றே, பெருமாளின் திருவடிகளுடன் சில ஸமயம் சேர்ந்தும், சில ஸமயம் பிரிந்தும் இருப்பவன்.

தேவி! மணிபாதுகே! த்வம் = தேவி! மணி பாதுகையே! நீ; ஸ்வபாவாந் ஸ்திரா ஸர்வம்ஸஹா = ஸ்வபாவமாகவே, நிலையாகவும் (கெட்டியாகவும்); ஸ்வாது பல ப்ரஸுதி: = எல்லாக்குற்றங்களையும் பொறுப்பவளாயும், நல்ல பலன்களைத் தருவவாயும்; பரமஸ்ய புமஸ: பத்ப்யாம் ப்ருத்வீவ ஸம்ஸ்ருஜ்யஸே = பரமபுருஷனாகிற பெருமாளின் திருவடிகளுடன்; விபுஜ்யஸே ச = பூமிப்பிராட்டியைப் போல, (சிலஸமயம்) சேர்ந்தும் - பிரிந்தும் இருப்பவன்.

872. பச்யந்தி ரங்கேச்வர பாதரகே!

பூஜாஸூ தே ஸம்ஹித புஷ்பஜாலாம்|
ம்ருக்த்ருசோ வாஸவரத்நரேகாம்
ஸசித்ரபுங்காமிவ மந்மதஜ்யாம்||

மாதவபாதுகே! பூஜை காலங்களில், உன் மேல் பலவித மலர்கள் அர்ச்சிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன... உன் இந்திர நீலங்களின் ஒனி இவைகளுடன் சேரவும், உன்னைச் சேவிக்கும் மான் விழி மாதர்களுக்கு, மன்மதனின் வில் நாணை போல, தாபத்தைக் கொடுக்கிறது.

ரங்கேச்வர பாதரகே! பூஜாஸூ = அரங்கனின் பாதுகே! பூஜா காலங்களில்; ஸம்ஹித புஷ்பஜாலாம், தே = அர்ச்சித்துள்ள, மலர்களுடன், உன்னுடைய; வாஸவ ரத்ந ரேகாம் - ம்ருக்த்ருச: = இந்திர நீல ரத்ன வரிசைகளைப் பார்க்கும் மான்விழி போன்ற பார்வையை உடைய மாதர்; மன்மத ஸசித்ரபுங்காம் ஜ்யாமிவ = மன்மதனுடைய பாணத்துடன் கூடின நான் போல; பச்யந்தி = பார்க்கின்றனர்.

873. கரைருநதக்ரை: ஸ்புரதாம் மணீநாம் மஞ்ஜூஸ்வநா மாதவ பாதுகே! த்வம்|

அநூபதேசே கநகாபகாயா: கலே: ப்ரவேசம் ப்ரதிவேதஸீவ||

பாதுகையே! உன் இனிய ஒலியும் - ரத்னங்களின் ஒனியும் சேர்ந்து, "கலியின் விஷமம் பொன்னியின் கரையிலே உள்ள ஸ்ரங்கத்திலே நுழைய விடமாட்டோம்" என்று தடுக்கின்றனவோ!

மாதவ பாதுகே! மஞ்ஜூஸ்வநா த்வம் = பெருமாளின் பாதுகே! இனிய நாதத்தை உடைய நீ; ஸ்புரதாம் மணீநாம் = ஒனிரும் ரத்னங்களின்; உதக்ரை: கரை: கநகாபகாயா: அநூபதேசே = நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் கரம் போன்ற (ஒனியால்) காவேரிக்கரைப் பிரதேசத்தின் ஸமீபம்; கலே: ப்ரவேசம் ப்ரதிவேதஸீவ = கலியின் நுழைவைத் தடுக்கிறாய் போலும்.

874. ஆக்ராந்தவேதிர் பவதீ ததாநீம் அதர்சி முக்தாந்விததேசாணரத்நா|
கரக்ரஹார்த்தம் பரதேந பூம்யா: லாஜோத்கரைர் வஹ்நி சிகேவ கீர்ணா||

பாதுகே! பரதனாலே, நீ ஸிம்ஹாஸனத்திலே அமர்த்தப்பட்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த நாட்களில், உன்னுடைய முத்துக்களும் - சிகப்பு ரத்னங்களும் சேர்ந்து வீசிய ஒனி - பொரியிடன் கூடின அக்னி ஜ்வாலையுடன் சேர்ந்த "லாஜா ஹோம்" போல இருந்த காட்சியானது - பரதன் பூமியை பாணிக்ரஹணம் செய்ய ஏற்பட்டது போல இருந்தது.

ஆக்ராந்தவேதி: முக்தாந்வித சோண ரத்நா பவதீ, பரதேந = ஸிம்ஹாஸனத்திலே அமர்த்தப்பட்டு, முத்துக்களும் - சிகப்பு ரத்னங்களுடன் கூடின நீ, பரதனால்; ததாநீம் பூம்யா: கரக்ரஹார்த்தம் லாஜை உதக்ரை: கீர்ணா வஹ்நி சிகேவ உதர்சி = (அன்று) பூமியின் பாணிக்ரகணத்தின்போது பொரியின் கூட்டத்துடன் சேர்ந்த அக்னிஜ்வாலை போல காணப்பட்டாய்.

875. பத்ரளா மணிகணைர் ஹிரண்மீ பாஸி ரங்கபதிரத்ந பாதுகே!|
கேளி மண்டப கதாகதோசிதா பூமிகேவ கருடேந கல்பிதா||

பாதுகே! ரத்னக்ஷூட்டங்களின் சேர்க்கையால் - இறக்கைகளை (wings) உடையவன் போலவும், ஸ்வர்ண மயமாயும் உள்ள நீ, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்துக்கு உதவும் (சில ஸமயங்களில்) கருடனின் வேலையைச் செய்கிறாய்.

ரத்ந பாதுகே! மணிகணை: = மணிபாதுகையே! ரத்னக்ஷூட்டத்தால்; பத்ரளா, ஹிரண்மீ = சிறகுகளைப் பெற்றவள் போலும், தங்கமயமான; ரங்கபதி கேளி மண்டப = நீ, அரங்கன் விளையாட்டு மண்டபங்களுக்கு; கதாகத உசிதா கருடேந = போய் வரத் தக்கதான், கருத்மானால்; கல்பிதா பூமிகேவ பாஸி = ஏற்படுத்தப்பட்ட வேஷம் போல பிரகாசிக்கிறாய்.

876. உந்நதம் பலிவிரோதிநஸ் ததா பாதுகே! பதஸ்ரோஜ மாச்சிதா|
மெளக்திக்கல்தபக மத்ய ஸம்மிதம் வயோம ஷ்பததுலாமஸ்பய:||

பாதுகே! மகாபலியை அடக்க, எம்பெருமான் த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்த ஸமயம், உயரே தூக்கின திருவடியை அலங்கரித்திருந்த, உன் மீது இழைத்த முத்துக்களின் ஒளி - மலர்க்கொத்து போலவும், ஆகாயம் கருவண்டு போலவும் தோன்றின.

பாதுகே! பலிவிரோதிந: ததா உந்நதம் பத ஸரோஜம் ஆச்சிதா = பாதுகையே! மகாபலியின் விரோதியாக அன்று (த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்து) உயரே தூக்கிய திருவடிகளை ஆச்சரியித்த (நீ); மெளக்திக ஸ்தபக மத்ய ஸம்மிதம் வயோம, ஷ்பதத துலாம் அலம்பய: = உன் முத்துக்கூட்டத்தின் பூங்கொத்தின் நடுவே, அளந்த, ஆகாயத்தை, வண்டுகளின் தோற்றுத்துடன் செய்தாய்.

877. கோமளாங்குளி நிவேச யந்த்ரிகாந்யஸ்த மெளக்திக மழுக தந்துரா|
மங்களாநி வமஸ்வ தேஹிநாம் ரங்கராஜ மணிபாதுகே! ஸ்வயம்||

அரங்களின் மணி பாதுகையே! விரல்களுக்குப் பிடிப்பாக உள்ள குழிழிலே இழைத்துள்ள முத்துக்களின் மிகுதியான காந்தியால், நீ, ஜனங்களுக்கு, கேடுமங்களைக் கக்குவது போல இருக்கிறது.

ரங்கராஜ மணிபாதுகே! கோமள அங்குளி நிவேச யந்த்ரிகா ந்யஸ்த = ரங்கநாதனின் மணிபாதுகே! அழகிய விரல்களின் பிடிப்புக்காக உள்ள குழிழிலே இழைக்கப்பட்டுள்ள; மெளக்திக மழுக தந்துரா = முத்தின் மிகுதியான காந்தியால் (நீ); ஸ்வயம் தேஹிநாம் மங்களாநி வமஸ்வ = தானாகவே, மக்களுக்குச் சுபங்களைக் கக்குகின்றாய்.

878. பங்கஜா ஸஹசரஸ்ய ரங்கினை: பாதுகே! நிஜபதாத் அநந்தரம்|
ந்யஸ்யதஸ் த்வமி ஜகந்தி ஜாயதே நாகபோகசயநம் நிரங்குசம்||

பாதுகே! பெருமாள் ஸஞ்சாரத்தை முடித்துக்கொண்டு சயனத்துக்குப் போகிறார்....அப்போது, உலக ரக்ஷணத்தை உன் பொறுப்பில் விட்டு, அவர் கவலை இல்லாமல் துயில் கொள்கின்றார்.

பாதுகே! பங்கஜாஸஹ சரஸ்ய = பாதுகே! பிராட்டியுடன் ஸஞ்சாரத்தை முடித்துக் கொண்டு; ரங்கினை: அநந்தரம், த்வமி = அரங்கன், பின்னர் உன்னிடம்; நிஜபதாத் ஜகந்தி ந்யஸ்த: நாகபோகசயநம் நிரங்குசம் ஜாயதே = தன் திருவடியிலிருந்து உலகங்களை (ரக்ஷணத்தை) ஒப்படைத்து, ஆதிசேஷப் படுக்கையில் யோக நித்திரையை, தடங்கல் இல்லாமல் செய்ய முடிகிறது.

879. ஸாதயந்தி மதுவைரி பாதுகே! ஸாதவ: ஸ்திரமுபாய மந்திமம்|
த்வத்ப்ரவங்ருத்தி விநிவர்த்தனோசித ஸ்வப்ரவங்ருத்தி விநிவர்த்தனாந்விதம்||

பெருமானின் பாதுகே! ஸ்திரமான மோக்ஷம் அடைய உபாயம், உன்னிடம் சரணாகதி செய்வது ஒன்றே - என்பதில் உறுதியாக உள்ள ஸாதுக்கள், மற்ற எந்த உபாயத்தையும் நாடுவதில்லை.

பாதுகையே! பெரியோர்கள், மோக்ஷம் பெற, ஸ்வய முயற்சிகளாகிற, கர்ம - ஞான யோகாதி ப்ரயாசைகளில் ஈடுபடுவதில்லை...என? அவ்விதம் செய்தால், நீ "ஏதோ செய்து கொள்ளட்டும்" என்று வெறுமனே இருந்து விடுவாய் என்பதை உணர்ந்ததால், அழிவற்ற சரணாகதி ரூபமான மோக்ஷ உபாயமான, உன்னிடமே பரத்தை ஓப்படைக்கின்றனர்.

பாதுகே! ஸாதவ: ஸ்வப்ரவர்த்தி விநிவர்த்தந, தவத் ப்ரவர்த்தி = பாதுகே! பெரியோர்கள் (மோக்ஷம் பெற) தன்னைத்தானே ரக்ஷிக்கும்படியான (உபாயங்களை) விட்டு, உனது காப்பாற்றும்; விநிவர்த்தந உசித அந்விதம் அந்திமம் ஸ்திரம் உபாயம் ஸாதயந்தி = பொறுப்பிலேயே (தங்களை) விடுவதில் தக்கதான, சேர்ந்து, ஸ்திரமான, கடைசி உபாயமான (மோக்ஷம் அடைய) சரணாகதியை அநுஷ்டிக்கின்றனர்.

880. நந்தஸுநுபத பத்ம மிந்திராபாணி பல்லவ நிபீடநாஸஹம்|
பாதுகே! தவ பலேந பர்யடூத ஊஷ்மளாம் உரக மெளளிச்சர்கராம்||

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியின் தளிர் போன்ற விரல்களால் வருடப்படிம்போதும், பெருமானின் திருவுடி கன்றிப் போகும் - அத்தனை மென்மை! கிருஷ்ணாவதாரத்தில் முரடனான காளியனின் தலை மீது, அவை நடனம் ஆடின என்றால், அது உனது பலத்தால் அன்றோ!

பாதுகே! இந்திரா பாணிபல்லவ நிபீடந அஸஹம் நந்தஸுநு = பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் தளிர் போன்ற கையினால் பிடிப்பதையும் பொறுக்காத, நந்தகோபனின் பிள்ளை; பதபத்மம் ஊஷ்மளாம் உரக மெளளி சர்க்கராம் தவ பலேந = (கண்ணனின்) திருவுடிகள், உஷ்ணம் கொண்ட பாம்பின் (காளியன்) தலைகளின் சொரசொரப்பான பகுதிகளில், உனது பலத்தால்; பர்யடூத = அவமானப்படுத்தியது.

881. மணிநிகரஸமுத்தை: ஸர்வவர்ணா மழுகை:
ப்ரகாதிதசபநாதா பாதுகே! ரங்கபர்த்து:|
நிகில நிகமஸஅதே: ப்ரஹ்மணஸதத்ஸநாதாம்
அவகமயஸி ஹ்ருத்யாம் அர்த்த மாத்ராம் சதுர்த்தீம்||

பாதுகையே! பலவித வண்ண ரத்னங்களின் காந்தியுடனும், சுபமான நாதத்தையும் உடையவன் நீ...அனைத்து வேதங்களுக்கும் காரணமான ப்ரணவம் (அ - உ - ம) "ஓம்" மூன்று முழு மாத்திரைகளைக் கொண்டதும், நான்காவதான அரை மாத்திரை (பர வாஸசேதவன் - ஸகல வர்ணங்களையும் உடையவன்) என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறது.
(அ - உ - ம / ஓவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வர்ணம்)

நிகில நிகமஸஅதே: ப்ரஹ்மண: ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = எல்லா வேதங்களுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமான மகத்தானவரான அரங்கனின் பாதுகே!; மணி நிகர ஸமுத்தை: - மழுகை:, ஸர்வவர்ணா சுப நாதா - ப்ரகாதித (தவம்) = ரத்னங்களின் கூட்டத்தால் உண்டாகும் காந்தியால் எல்லா வண்ணங்களுடனும், சுபமான நாதத்தை வெளிப்படுத்துபவரும் ஆன நீ; தத்ஸநாதாம் ஹ்ருத்யாம் நிகில நிகமஸஅதே: ப்ரஹ்மண: சதுர்த்தீம் அர்த்தமாத்ராம் அவகமயஸி = அந்தப் பெருமாளை தெய்வமாக உள்ள - ஹ்ருத்யத்திலிருந்து எழும்பும் அனைத்து வேதங்களுக்கும் முதல் வேதமான ப்ரணவத்தின் ('ஓம்') - நான்காவதான அரை (½) மாத்திரையை ஞாபகப்படுத்துகிறாய்.

[மந்திரங்களுக்கு, ஸ்வரம் / வர்ணம் / அதிஷ்டான தேவதை - இவைகள் உன்டு; ப்ரணவத்திற்கு வெளுப்பு முதலிய வண்ணங்கள் உள்ளதாக சாஸ்திரம் கூறுகிறது...ப்ரணவத்தை (ஓம் - அ - உ - ம) உயர்ந்த ஸ்வரத்தில் உச்சரிக்கும்போது, அதற்கு $3\frac{1}{2}$ மாத்திரைகள்

... (தீர்க்கம் - பலுதம் என்பன மாத்திரைகள்). "அதர்வ -சிகா" என்ற உபநிடத்தில் அ-உ-ம என்ற எழுத்துக்களின் மாத்திரை அளவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பாதுகையின் நாதம் (ஓலி) பெருமாள் வருவதைக் கூறுதல், இங்கே link செய்யப்பட்டுள்ளது].

882. சுருதிவிஷயகுணா த்வம் பாதுகே! கைத்ய ஹந்து:

ஸததகதிமநோஜ்ஞா ஸ்வேந தாம்நா ஜ்வலந்தீ|
ஜநிதபுவநவ்ருத்தி: த்ருச்யஸே ஸ்தைர்யயுக்தா
வித்ருத நிகிலபூதா வைஜயந்தீவ மாலா||

பெருமாளின் பாதுகே! நீ ஸதாகாலமும் ஜனங்களின் கேட்மத்தை மனதில் கொண்டவள் - அகில உலகங்களையும் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவள் - எப்போதும் இனிய நாதத்துடன் ஸஞ்சாரம் செய்யவள் - உன்மேல் உள்ள மனிகளின் ஒளியால் பிரகாசிக்கிறாய் - பஞ்சபூதங்களையும் தரிப்பதால் வைஜயந்தீ மாலையை ஒத்தவள்.

கைத்ய ஹந்து: பாதுகே! சுருதி விஷயகுணா, ஸதத = அஸாரர்களைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே! வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட குணங்களை உடையவளும், எப்போதும்; கதி மனோ ஜ்ஞா, ஸ்வேந தாம்நா - ஜ்வலந்தீ = அழகான நடையை உடையவளும், சொந்தமான காந்தியால் பிரகாசிப்பவளும்; ஜநித புவந வ்ருத்தி: ஸ்தைர்ய யுக்தா - த்வம், நிகில பூதா வித்ருத - வைஜயந்தீ மாலா இவ த்ருச்யஸே = உலகங்களின் வியாபாரத்தை உண்டுபண்ணுபவளும், உறுதியாய் நிலை நிற்பவளும் ஆன (நீ) ஸமஸ்தமான பூதங்களையும் (பஞ்ச) உடையவளாய், வைஜயந்தீ மாலைபோலக் காண்கிறாய். வைஜயந்தீ மாலை - பஞ்சபூதங்களுக்கும் அதிஷ்டான தேவதை; (ஆகாயம் - வாயு - அக்னி - நீர் - ப்ருத்வீ (பூமி)).

883. ரகுபதிபதஸங்காத் ராஜ்யகேதம் த்யஜந்தீ
புநரபி பவதீ ஸ்வாந் தர்சயந்தீ விஹாராந்|
அபிஸமதித வ்ருத்திம் ஹர்ஷகோலாஹலாநாம்
ஜநபதஜநிதாநாம் ஜ்யாயஸா சிஞ்ஜிதேந||

பாதரகேடி! 14 ஆண்டுகள் ராஜ்ய அதிகாரம் வகித்த ஸமயம், உனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி இல்லை...ராகவனைப் பிரிந்து இருந்ததால் கொஞ்சம் வருத்தம் உண்டு...ராகவன் அயோத்தி திரும்பி, நீ அவருடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்தபோது, உண்டான ஸந்தோஷ ஓலி, அனைத்துக் கோலாகலங்களையும் விஞ்சியது.

ரகுபதி பத ஸங்காத், ராஜ்யகேதம் த்யஜந்தீ, புநரபி ஸ்வாந் விஹாராந் = ராமனின் திருவடிகளைச் சேர்ந்ததும், ராஜ்யபாரத்தால் உண்டான ச்ரமத்தை விட்டவளாய் - மறுபடி தன்னுடையதான ஸஞ்சாரங்களை; தர்சயந்தீ, பவதீ, சிஞ்ஜிதேந ஜ்யாயஸா, ஹர்ஷ கோலாஹலாநாம் ஜநபத ஜநிதாநாம், வ்ருத்திம் அபிஸமதித = காண்பித்து, நீ - நாதங்களால் (ஏற்பட்ட) பெரியதான ஸந்தோஷமான கூச்சல்களை, உலகெங்கும் உண்டாக்கி, வ்ருத்தியைக் காண்பித்தாய்.

884. ஹரிசரணம் உபகநம் பாதுகே! ஸம்சரிதாயாம்
அதிகத பஹாசாகம் வைபவம் தர்சயந்த்யாம்|
அபஜூத விதிஹஸ்த ந்யஸ்த தர்மத்ரவாயாம்
த்வயி முகுள ஸம்ருத்திம் மெளகதிக ஞிஸ்ததாநீம்||

பாதுகே! பகவான் த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்து பூமியை அனந்தபோது, நீ ஒரு கொடி (creepers) போல, அவர் திருவடியைப்பற்றிச் சென்றாய்..அப்போது, பிரம்மாவால் திருவடியில் சேர்க்கப்பட்ட குளிர்ந்த தீர்த்தம், உன்மேல் உள்ள முத்துக்களின் வனப்பை அடைந்தது.

பாதுகே! ததாநீம் ஹரி சரணம் உபக்நம், ஸம்சிதாயாம் அதிகத = பாதுகையே! அப்போது (த்ரிவிக்ரம அவதார காலம்) ஹரியின் திருவடியைக் கொழுகொம்பாக அடைந்தவளாய்; பஹாசாகா வைவம் தர்சயந்த்யாம் விதிஹஸ்த ந்யஸ்த தர்மத்ர வாயாம் = பலகிளைகளையுடைய பெருமையை அடைந்து (காண்பித்து) - நீ பிரம்மாவின் கையால் வைக்கப்பட்ட புண்ணிய ஜலப் பெருக்கால்; தவமி மௌக்திக ஞி: முகுள ஸம்ருத்திம் அபஜத = உனது முத்துக்களின் ஒளியால், மொக்குகளின் தோற்றத்தை அடைந்தாய்.

885. கநகருசிர காந்தி: கல்பிதாசோகபாரா
 க்ருதபதகமலூரி: க்ரீடா மாதவேந
 திசி திசி ஸமநோபி: தர்சநீயாநுபாவா
 ஸாரபி ஸமயலக்ஷ்மீம் பாதுகே! புஷ்யஸி தவம்||

பாதுகே! தங்கமயமான ஒளியுடனும், மாதவனின் திருவடித்தாமரைகளுடன் இணை பிரியாமலும், அனைத்து தேவதைகளும் உன்னை வந்து ஸேவிக்கும் பெருமையை உடையவளாக நீ - வஸந்தகால லக்ஷ்மியின் சோபையுடன் விளங்குகின்றாய்.

பாதுகே! கநக ரூசிர காந்தி: திசி திசி ஸமநோபி: தர்சநீய = பாதுகையே! தங்கமயமான அழகிய காந்தியுடனும் - திக்குகள் தோறும் தேவதைகளால் வந்து ஸேவிக்கப்படும்; அநுபாவா, க்ரீடா மாதவேந பதகமலூரி:, க்ருத கல்பித அசோகபாரா, தவம் = பெருமையுடன் கூடியும், பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளுடன் லீலைகள் புரிபவளும் - வருத்தங்களைப் போக்கடிப்பவருமாக, நீ; ஸாரபி ஸமயலக்ஷ்மீம் புஷ்யஸி = வஸந்த கால லக்ஷ்மியாக தோன்றுகிறாய்.

886. ப்ரணிவரித பதபத்மா பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 சுபதரகதிஹேது: சாருமுக்தா ப்ரவாளா|
 ஸ்திர பரிணதராகாம் சுத்த போதாநுபத்தாம்
 ஸ்வஜநயஸி முநீநாம் த்வந்மயீம் சித்தவருத்திம்||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே! உன்னிடம், முத்து - பத்மராகம் - பவழங்கள் போன்ற ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டு மிளிர்கிறாய்...அரங்கனின் சுபமான ஸஞ்சாரங்களுக்கு நீயே காரணம் ஆகிறாய்..உன்னையே ஆச்சரியித்த மக்களின், ஞானத்தை வருத்தி பண்ணி மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கிறாய்.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! ப்ரணிவரித = பெருமாளின் பாதுகையே! உன்மேல் வைக்கப்பட்ட; பத பத்மா - சுபதரகதி ஹேது: = திருவடிகளை உடையவளும், பெருமாளின் சுபமான ஸஞ்சாரத்துக்குக் காரணமானவரும்; சாரு முக்தா ப்ரவாளா தவம் = அழகான முத்து, பவளங்களை உடையவருமான நீ; ஸ்திர பரிணத ராகாம், சுத்தபோத அநுபத்தாம், த்வந்மயீம் முநீநாம் சித்தவருத்திம் ஸ்வஜநயஸி = ஸ்திரமான பத்ம ராகங்களையும், நிர்மலமான புத்தியை உள்ள நீ, யோகியரால் உன்னையே விஷயமாகக் கொண்டதால், அவர்களது பக்திரூபமான ஞானத்தை / வருத்தியை உன் அதீனமாக்கிக் கொள்கிறாய்.

887. விரசித நவ பாகா ரத்நபேதைர் விசித்ரை:
 விவித விதத்ரேகா வ்யக்த ஸ்மாவிபாகா|
 ஹரிசரணஸ்ரோஜம் ப்ரேப்ஸதாம் அர்ச்சநீயம்
 ப்ரதயஸி நவநாபம் மண்டலம் பாதுகே! தவம்||

பாதுகே! ஒன்பது விதமான (நவ) ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்டு, நடுவே தீர்க்கமான பல ரேகைகளுடன் உள்ள நீ, ஹரியின் திருவடிகளையே அடைய விரும்பும் முழக்ஷத்துக்களால் ஸேவிக்கத்தக்கவளையும், அவர்கள், கர்மபூரி எனப் பிரஸித்தி பெற்ற இந்தப் பாரதவர்ஷத்திலே வாழ்ந்து, கர்மபலனால் மேலான பதத்தைப் பெறலாம் என்று பறை சாற்றுகிறாய்.

(முத்து - மாணிக்கம் - வைகுரியம் - கோமேதகம் - வைரம் - பவழம் - பத்மராகம் - மரகதம் - நீலம் - ஒன்பது ரத்னங்கள்). (பாரத பூமி, நாபி என்ற அரசனின் ஒன்பது மகன்களால் ஆளப்பட்டது - நவநாபம் என்ற பெயரை அடைந்தது).

பாதுகே! விசித்ரை: ரத்ந பேதை: விரசித நவபாகா, விவித விதத = பாதுகையே! விசித்ரமான பலவித ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டும் - ஒன்பது அம்சங்களை உடையவளாய்; ரேகா வ்யக்த ஸீமாவிபாகா = பலவித அழகிய ரேகைகளுடன் கூடியவளாய்; த்வம் ஹரிசரண ஸரோஜம் ப்ரேப்ஸதாம் அர்ச்சநீயம் = நீ - ஹரியின் திருவடித்தாமரைகளை அடைய ஆசை உள்ளவர்கட்டு, பூஜிக்கத்தக்கதான்; நவநாபம் மண்டலம் ப்ரதயஸி = நவநாபம் எனப்படும் பாரதபூமியை ப்ரஸித்தப்படுத்துகிறாய்.

888. பரிணதகுணஜாலா பங்க்திபிர் மெளக்திகாநாம்
பஹாவிதமணி ரச்மி க்ரந்தி பந்தாபிராமா|
ரகுபதிபதரகேடி! ராஜவாஹ்யஸ்ய கும்பே
கவிதருசிரபூஸ் த்வம் காபி நக்ஷத்ரமாலா||

பாதுகே! பட்டத்து யானை சத்ருஞ்ஜயன் மேல் உன்னை இருத்தி, வலம் வந்தபோது, உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் ஒளியும், பல வண்ண ரத்னங்களின் சோபையும் சேர்ந்து, யானையின் முகத்தில் அணியும் நக்ஷத்திரமாலையாக விளங்கின.

ரகுபதி பதரகேடி! ராஜவாஹ்யஸ்ய கும்பே = ராகவனின் பாதுகையே! ரகுகுல மன்னர்களின் பட்டத்து யானையின் தலையிலே; த்வம், மெளக்திகாநா பங்க்திபி: அபிராமா = நீ, உன் முத்துக்களின் வரிசைகளால் அழகாகவும்; பஹாவித மணி ரச்மி க்ரந்தி பந்தாபி: - பரிணத = பலவித வண்ண ரத்னங்களின் காந்திகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இழைந்து அளிக்கும் தோற்றத்துடனும்; குணா ஜாலா - கவிதருசி: காபி நக்ஷத்ரமாலா அடு: = சிறந்த குணங்களுடன், விலக்ஷணமான, ஒரு நக்ஷத்திர மாலையாக அந்த யானையின் முகத்திலே விளங்குகிறாய்.

889. சரிதநிகில வ்ருத்தி: சாருபத்மாஸுநஸ்தா
குணாநிபிடித முக்தா பங்க்தி பத்தாக்ஷமாலா|
ஸவிதமதிவஸந்தீ பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
சரண கமலமந்தர் பிம்பிதம் த்யாயஸீவ||

பாதுகே! ஸருசாரம் முடிந்ததும், நீ பத்ம பீடத்தில் அமரும்போது, உன் மேலுள்ள முத்துக்களின் ஒளி - உன்னைச் சுற்றி - கழுத்தில் அணியப்பட்ட முத்து மாலை போல இருக்கிறது..பெருமாளின் திருவடி பிம்பம், உன் மேல் விழுகிறது..நீ தியானம் செய்வது போல இருக்கிறது..ஒரு மாலையை அணிந்துகொண்டு.

பாதுகே! நிகில வ்ருத்தி: சரித சாரு பத்மாஸுநஸ்தா = பாதுகையே! ஸமஸ்தமான காரியங்களையும் செய்து முடித்து, அழகிய பத்மபீடத்திலே உள்ளவளாய்; குணாநிபிடித முக்தா பங்க்தி பத்த அக்ஷமாலா, - ரங்கபர்த்து: ஸவிதம் = நெருக்கமாய்க் கோர்த்துள்ள, முத்து வரிசைகளால் கட்டப்பட்டுள்ள ஜபமாலையை உடையவளாய், நீ அரங்களின் ஸமீபம்; அதிவஸந்தீ - த்வம், அக்த: பிம்பிதம் சரண கமலம், த்யாயஸீவ = வஸித்துக் கொண்டு, உன்னுள் பிரதிபலிக்கும் திருவடித்தாமரைகளையே தியானம் செய்கிறாயோ?

890. அநுபதி பரிரக்ஷிந் ஏகபுத்ராபிமாநாத்
புவந மிதமேசைம் பாதுகே! ரங்கநாத:|
நிஜபதநிலூதாயாம் தேவி! திண்டந் வரஜந் வா
த்வயி நிலூத பரோஷபூத் கிம் புநஸ் ஸ்வாபம்ருச்சந்||

பாதுகா தேவியே! அரங்கன் இந்த உலகம் அணைத்தையும் காப்பாற்றுபவர் - ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவன், அந்தப் பிள்ளையிடம் எவ்வளவு பாசம் வைப்பானோ - அதே அனு, உலக மக்கள் அணைவரிடமும், தனித்தனியே பாசத்தைப் பொழிபவர்...தன் திருவடிகளிலே உள்ள உன்னிடம், அந்த ரகஷனச் சுமையை, நிற்கும்போதும் / நடக்கும்போதும் - யோக நித்திரை செய்யும்போதும் வைத்திருக்கிறார்.

தேவி! பாதுகே! ரங்கநாத: அசேஷம் = தேவி! பாதுகையே! அரங்கன் ஸமஸ்தமாக; இதம் புவநம், ஏகபுத்ராபிமாநாத் அநுபதி பரிரக்ஷந் = இந்த உலக மக்களை - ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவன் (அப்பிள்ளையிடம்) காண்பிக்கும் பாசத்துடன், கபடமின்றி, காப்பாற்றிக்கொண்டு; திண்டந், வரஜந்வா = ஸஞ்சாரம் இல்லாத வேளைகளிலும், ஸஞ்சாரம் செய்யும்போதும்; நிஜபத, நிவரிதாயாம் தவயிநிலீத பர: அழுத் = தன் திருவடிகளை வைத்து, தன் பாரத்தை கொடுத்தார்; ஸ்வாபம் ரூச்சந் கிம் புந்? = தூக்கம் அடையும்போது கேட்பானேன்?

891. த்வரிதம் உபகதாநாம் யீமேதா ரங்கபர்த்து:
 த்வதுபஹிதபதஸ்ய ஸ்வைரயாத்தோத்ஸவேஷா|
 முகரயதி திகந்தாந் முஹ்யதாம் த்வத் ப்ரசஸ்தெள
 விஹிதகுஸ்ம வ்ருஷ்டி: வ்யாவகோஷி ஸ்வராணாம்||

பாதுகே! அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில், தேவர்கள் ஸேவிக்க விரைகின்றனர்...புஷ்பங்களை வர்வித்து, உன்னை ஸ்துதிக்கின்றனர்...ஒரே கோலாஹலம்! எல்லா திசைகளிலும் எதிரொலிக்கிறது.

யீமத: ரங்கபர்த்து: த்வத் = பிராட்டியுடன் கூடின ரங்கநாதன் உன்னிடம்; உபஹித பதஸ்ய = திருவடிகளை வைத்தவராய்; ஸ்வைர யாத்தோத்ஸவேஷா = தன் இஷ்டமான உத்ஸவ யாத்திரைகளில்; த்வரிதம் உபகதாநாம், த்வத் ப்ரசஸ்தெள முஹ்யதாம் ஸ்வராணாம் = சீக்கிரமாக வந்து கொண்டும், உனது ஸ்தோத்திரத்திலே ஆவல் கொண்ட தேவர்களால்; விஹித குஸ்ம வ்ருஷ்டி: = இறைக்கப்பட்ட மலர் மாரியும்; வ்யாவகோஷி திகந்தாந் = கோஷங்களும், எல்லா திசைகளிலும்; முகரயதி = எதிரொலிக்கும்.

892. மநஸி நியம யுக்தே வர்த்தமாநா முந்நாம்
 ப்ரதிபதம் உபயாந்தீ பாவநீயக்ரமத்வம்|
 ச்ருதிரிவ நிஜ சுப்தை: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதமநிதர கம்யம் வ்யங்க்துமர்ஹா த்வமேவ||

பாதுகே! முனிவர்கள் நியமம் தவறாதவர்கள் - உன்னை மனதால் தியானம் செய்து காண்பர் - ரங்கநாதனின் ஸஞ்சார வேளைகளில் - ஒவ்வொரு அடி தோறும் (each step), வேதம் தவிர, வேறு எதாலும் அறிய முடியாத பெருமாளின் ஸ்வரூபத்தை, நீ "இதோ பரமபுருஷன்" என்று, அரங்கனின் திருவடியைக் காட்டிக் கூறுகிறாய்.

பாதுகே! நியம யுக்தே = பாதுகையே! நியமங்களால் தெளிவுள்ள, முந்நாம் மநஸி வர்த்தமாநா = முநிவர்களுடைய மனதிலே இருப்பவரும்; அநிதரகம்யம் ரங்கபர்த்து: பதம், பாவநீய கரமத்வம் = (வேதம் தவிர) வேறு எதாலும் அறிய முடியாத, பெருமாளின் திருவடிகளை - (நீ) பாவநமானதும், வரிசையான; ப்ரதிபதம் உபயாந்தீ, த்வமேவ ச்ருதிரிவ, நிஜ சுப்தை: = (உன்) ஒவ்வொரு அடியின் போதும், அடைந்தவளாக நீயே - வேதத்தைப் போல, உன்னுடைய; வ்யங்க்தும் அர்ஹா = நாதங்களால் காண்பிக்கத் தகுந்தவள்.

893. அவிகல நிஜ சந்த்ராலோக ஸந்தர் சீயா
 ப்ரதிகலம் உபபோக்யா பாதுகே! ரங்கபர்த்து:|
 முகுளயிதும் அசேஷம் மெளக்திக ஜ்யோதஸ்ந்யா ந:
 ப்ரபவளி திமிரெளகம் பெளர்ணமாள் நிசேவ||

அரங்கனின் பாதுகையே! மாசற்ற தங்கத்திருமேனி உனக்கு...சந்திரன் ஒவ்வொரு கலையாய், வளர்ந்து - ழரண சந்திரனாகப் பெளர்ணமியில் பிரகாசிப்பதைப் போல, நீயும் முத்தொளி நிலவால், எங்கள் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கடிக்கிறாய்.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = ஸ்ரீநங்கநாதனின் பாதுகையே!; அவிகல நிஜ சந்தர ஆலோக = களங்கமற்ற தன் தங்கத்தின் பிரகாசத்தால்; ஸந்தர்சநீயா = பார்க்கத்தக்கவளாயும் (அழகாயும்); ப்ரதிகலம் உபபோக்யா = ஒவ்வொரு முறையும், ஸாகத்தைக் கொடுப்பவளுமான நீ; மௌக்திக ஜ்யோத்ஸ்நயா ந: = முத்துக்களின் ஓளியால், எங்களது; திமிரோகம் அசேஷம் = அஞ்ஞான இருளை, முழுமையாக; முகுளயிதும், பெளர்ணமாஸீ நிசேவ ப்ரபவளி = போக்கடிக்க, ஒரு பெளர்ணமி நிலவுடன் ஆன ராத்திரி போல விளங்குகிறாய்.

894. ஹம்ஸ சேரேணி பரிசித கதி: ஹாரிணி கல்மஷாணாம்
மௌளெளா ஸம்போ: ஸ்திதிமதிகதா முக்தசந்தராநுபத்தா|
ராஜ்ஞாமோகா ரகுகுலபுவாம் ஸம்யக் உத்தாரிகா தவம்
காலே தஸ்மிந் கூவிதிமதிகதா பாதுகே! ஜாஹ்நவீவ||

பாதுகையே! நீயும் கங்கையும் பல விதங்களில் ஒப்புமை உடையவர்கள் - இருவரும் சிவனின் சிரஸ்ஸிலே இருப்பவர்கள் -- (சிவன் சடாரியை வைப்பது); ஹம்ஸங்களின் / யோகிகளின் விஹார ஸ்தலம்; கங்கையை பகேரதன் கொண்டு வந்தான் - நீ, பரதனால் அயோத்திக்கு கொண்டுவரப்பட்டாய் - இருவருமே ரகுகுல ராஜாக்களைக் கரை ஏற்றியவர்கள் (கங்கை = ஸகரபுத்திரர்கள்; பாதுகை = பரதனை)

பாதுகே! தவம் ஜாஹ்நவீவ = பாதுகே! நீ கங்கையை ஒத்தவள் (பல காரணங்கள்); ஹம்ஸ சேரேணி பரிசித கதி: = ஹம்ஸம் / யோகிகளின் கூட்டாங்களால் அடையப்பட்ட ஸஞ்சாரம் / பிரவாகம்; கல்மஷாணாம் ஹாரிணி: = பாவங்களைப் போக்குகிறீர்கள்; ஸம்போ: மௌளெளா ஸ்திதிம் அதிகதா = சிவனின் தலையிலே ஸ்திரமான இருப்பை அடைந்தவர்கள்; முக்த சந்தர அநுபத்தா: = அழகிய சந்தர கலை / தங்கத்தை உடையவர்கள்; ரகுகுல புவாம் ராஜ்ஞாம் ஏகா தஸ்மிந் காலே கூவிதிம் ஸம்யக் உத்தாரிகா = ரகுவம்சத்தில் தோன்றின அரசர்களுக்கு, ஒரு விலக்கணமான நந்தகதியை கொடுத்திர்கள் (சகர புத்திரர் / பரதன்); அதிகதா = அடைந்தாய்.

895. ஸ்வச்சாகாராம் ச்ருதிஸூரபிதாம் ஸ்வாது பாவோப பந்நாம்
மார்க்கே மார்க்கே மஹிதவிபவாம் பாதுகே! தீர்த்தபேதை:|
சீதஸ்பர்சாம் சர்மவிநியிநீம் காஹ்தே மந்தமந்தம்
க்ரீடாலோல: கமலநிலயா தத்தஹஸ்தோ யுவா த்வாம||

பாதுகே! யுவாவான ரங்கநாதன் உன்னை அணிந்துகொன்றும்போது, போக்யமான குளிர்ந்த நீரில் ஜலக்ரீடை செய்யும் ஆனந்தம் அடைகிறார்....க்ரீடையில் ரடுபட - பிராட்டி கைலாகு கொடுக்க, காவேரியில் இறங்கும் போது, மெதுவாய்ச் செல்கிறார், உன் ஸாகத்தை அநுபவித்துக் கொண்டே...

பாதுகே! கமல நிலயா தத்தஹஸ்த: = பாதுகையே! பெரிய பிராட்டியால் கைலாகு கொடுக்கப்படும்; யுவா, ஸ்வச்ச ஆகாரம் = யுவாவான அரங்கன், தெளிவான ஸ்வரூபத்தை உடையவளும்; ச்ருதி ஸூரபிதாம் - ஸ்வாதுபாவ உபபந்நாம் = வேத வாஸனையுடன் கூடினவளும் - மதுரமான பாவனைகளை உடையவளும்; மார்க்கே மார்க்கே தீர்த்த பேதை: மஹித விபவாம் - சீதஸ்பர்சாம் சர்ம விநியிநீம், த்வாம் = ஸஞ்சாரம் செய்யும் பாதைகள் தோறும் ஸ்நான கட்டாங்களை உடையவளும் - பெருமையுடன் கூடியவளாயும், குளிர்ச்சியான ஸ்பர்சம் - சர்மங்களைப் போக்கடிப்பவளுமான, உன்னை; க்ரீடா லோல:, மந்தம் மந்தம் காஹ்தே = (அரங்கன்) க்ரீடையில் ஆசையுள்ளவர் போல, மெதுவே/மெதுவே அணிகிறார்.

896. அப்யஸ்யந்தயோ: க்ரமம் அநுபமம் ரங்கபர்த்துர் விஹாரே
ஸ்தானே ஸ்தானே ஸ்வர பரிணதிம் லம்பிதல் தத்ததரஹாம்|
பர்யாயேண ப்ரஹிதபதயோ: பாதுகே! ச்ருத்யதார:
சிஞ்ஜாநாத: ஸ்புரதி யுவயோ: ச்ருங்கலா பந்தரம்ய:||

பாதுகே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, உன் ஒவ்வொரு அடிதோறும் - ஒப்பற்ற வேதக்ரம பாடத்தை நிகர்த்ததாய் இருக்கிறது... மேடு/பள்ளம் என்பதற்கேற்ப மாறும், உன் அடியோசை, க்ரம பாடத்தில், உதாத்தம்- அநுதாத்தம் எனும் ஸ்வர பேதம் போல உள்ளது.

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: விஹாரே = பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சாரத்தில்; ஸ்தானே = (மேடு - பள்ளம் போன்ற) அந்தந்த பிரதேசங்களில்; பர்யாயேண = ஓன்றின் பின் ஓன்றாக; பதயோ: ப்ரஹித = திருவடிகளை (நீ) வைக்கும்போது; யுவயோ: சிஞ்ஜாநாத: = உங்களுடைய மணிகளின் இனிய ஒலி; தத் ததரஹாம் = அந்தந்த இடங்களுக்கு ஏற்ற மாதிரியாக; ச்ருங்கலா பந்த ரம்ய: ஸ்புரதி = சங்கிலித்தொடரைப்போல அழகாய் விளங்குகின்றது; அப்யஸ்யந்தயோ: = (இது) (வேதத்தை) மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லி அப்யாஸம் செய்தவர்கள்; அநுபமம் - க்ரமம் = ஒப்புமை கூற முடியாததான் க்ரமம் எனும் வேதபாராயணம் மாதிரி; ச்ருத்யதார: = காதுகளுக்கு இன்பமான; ஸ்வர பரிணதிம் = ஸ்வரங்களின் மாறுதலை; லம்பித: = அடைந்துள்ளது (போல).

897. ஆஸந்நாநாம் திவஸம் அபுநர் நக்தம் ஆபாதயந்தீ
ஸ்பீதா லோகா மணிபிரபித: ப்ராணிநாம் அஸ்ததோஷா|
ப்ரஹ்வைர் ஜாஷ்டா விபுதநிவஹை: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
பாதாம்போஜே திச்தி பவதீ பூர்வ ஸந்தயேவ காந்திம்||

பாதுகே! உன்னை ஆச்ரயித்த சேதனர்கட்டு, ஸம்ஸாரம் என்ற இருளிலிருந்து, வெளியேற்றி - எப்போதும் பகலாகவே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும், மோகாத்தைக் கொடுப்பவன் நீ... பல நிற ரத்னங்களின் ஒளியால் பிரகாசிக்கும் உன்னை, தேவதைகள் துதிக்கின்றனர்..., அரங்கனின் திருவடித் தாமரையில், உதயஸந்த்யையாக நீ விளங்குகின்றாய்.

பாதுகே! ஆஸந்நாநாம் ப்ராணிநாம் = பாதுகையே! (உன்னை) தஞ்சம் அடைந்த சேதனர்களுக்கு; அபுநர் நக்தம், திவஸம் = மறுபடி ஏற்படாதபடி, (அவர்களுக்கு) ஞானம் என்ற பகலை; ஆபாதயந்தீ = உண்டு பண்ணுபவளும்; மணிபி: அபித: ஸ்பீத ஆலோகா = ரத்னங்களின் காந்தியால் நான்கு புறமும், பூர்ணமான பிரகாசத்தை உடையவளாயும்; அஸ்ததோஷா = தோஷங்களுக்கு விரோதியாயும்; விபுத நிவஹை: ப்ரஹ்வை: ஜாஷ்டா = தேவதைகளின் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவளாய்; பவதீ, பூர்வஸந்தயேவ, ரங்கபர்த்து: பாதாம்போஜே, காந்திம் திச்தி = நீ, உதய ஸந்தயை போல, அரங்கனின், திருவடித்தாமரைகளிலே, ஒளியைக் கொடுக்கிறாய்.

898. ரம்யாலோகா லளித கமநா பத்மராகாதரோஷ்ட
மதயே கூடாமா மணிவலயிந் மெளக்திக வ்யக்த ஹாஸா|
ச்யாமா நித்யம் ஹரிதமணிபி: சார்ங்கினை: பாதரகே!
மந்யே தாது: பவளி மஹிளா நிர்மிதெள மாத்ருகா த்வம்||

பாதரகே! அழகான நடை - மெல்லிய இடை - சிவந்த அதரங்கள் - முகத்தில் அழகிய புஞ்சிரிப்பு (முத்து) - கைகளிலே ரத்ன வளையல்கள் - ரம்யமான சோபை - இப்படிப்பட்ட தோற்றத்துடன் உள்ள நீ, உத்தம வகைப் பெண்ணைச் சிருஷ்டிக்க விரும்பும் பிரம்மாவுக்கு, ஒர் மாதிரி ப்ரதி (Model) போன்றவள்!

சார்ங்கினை: பாதரகேடு! ரம்ய ஆலோகா ஸளித கமநா - பத்மராக அதரோவ்டீ = பெருமாளின் பாதுகையே! மிளிரும் ஒளியுடனும் - மெதுவான நடை - பத்மராகக்கற்களின் சோபையால் தோன்றின, கீழ் மேல் உதடுகள்; மத்யே கூடாமா - மணிவலயிற் - மௌக்திக வ்யக்த ஹாஸா = இடை மெலிந்து - ரத்ன வளையல்கள் - முத்துக்களால் தெளிவான புன்முறவுல்; நித்யம் ஹரிதமணிபி: ச்யாமா த்வம், தாது: மஹிளா நிர்மிதெள = எப்போதும் இந்திர நீலங்களால் ஏற்படும் கறும் பச்சை - இப்படி விளங்கும் நீ, பிரமனுக்கு, உத்தம வகைப் பெண்ணை சிருஷ்டிக்க; மாத்ருகா பவளி = ஒரு மாதிரி (master copy) போன்றவள்.

899. ஸ்தித்வா பூர்வம் க்வசந பவதீ பத்ர பீடஸ்ய மத்யே
ரத்நோதஞ்சத்கிரண நிகரா ரங்கினை: பாதரகேடு!|
வ்யாகீரணாநாம் ந்ருபதி விரஹாத் தேவி! வர்ணாச்ரமாணாம்
நூநம் ஸ்மாவிபஜந ஸஹம் நிர்மமே ஸுத்ரபாதம்||

பாதுகே தேவியே! கோஸல நாட்டில் மன்னர் யாரும் இல்லாதபோது - வர்ண, ஆச்ரம எல்லைகள் மீறப்பட்டு, கலப்பு இருந்தது...நீ ஸிம்மாஸனம் ஏறியதும் - உன் ரத்னங்களின் ஒளியால், அனைத்து நியமங்களுக்கும் எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டன.

ரங்கினை: பாதரகேடு! தேவி! = அரங்கனின் பாதுகையே! தேவி!; ந்ருபதி விரஹாத் வ்யாகீரணாநாம் = ராஜோ இல்லாமையால், வ்யவஸ்தையே இல்லாமல், ஒன்று கலந்து போன; வர்ணாச்ரமாணாம் ஸ்மா, பவதீ பூர்வம் க்வசந பத்ரபீடஸ்ய மத்யே = வர்ண - ஆச்ரமங்களின், எல்லைகளை நீ (அன்று); ஸ்தித்வா - ரத்ன, உதஞ்சத் - கிரண நிகரா, விபஜநஸஹம், ஸுத்ரபாதம், நிர்மமே ....நூநம் = (கோஸல ராஜயீடம் ஏறின வேளாயில்) ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்ததும், உனது நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் ரத்னங்களின் ஒளியால் - (எல்லைகளை) பிரிக்கத்தக்க உத்தரவு ரூபமான கட்டுப்பாடுகளை, உண்டு பண்ணினாய் - நிச்சயம்.

900. மாதர்மஞ்ஜஸ்வந பரிணத ப்ரார்த்தநா வாக்ய பூர்வம்
நிகுவிப்தாயாம் த்வயி சரணயோ: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:|
த்வய்யாயத்தம் கிமிபி குஸம் ஜாநதீநாம் ப்ரஜாநாம்
பர்யாப்தம் தந்நகவு ந பவத்யாத்தம் நிகேஷப க்ருத்யம்||

தாயே! பாதுகே! நீ அரங்கனின் திருவடிகளிலே (ஆராதகரால்) ஸமர்ப்பிக்கப்படும்போது, இனிய நாதம் எழுப்புகிறாயே!...பெருமாளிடம் 'என் ஸ்வரூபம் - என்னை ரகுவிக்கும் பாரம் - அதன் பலன் அனைத்தும் உனக்கே - எனக்கு வேறு கதியில்லை' என்று ஆத்ம நிகேஷபணம் செய்வது போல இருக்கிறது.

மாத: பாதுகே! ரங்கபர்த்து: = அம்மா! பாதுகையே! ரங்கநாதனின்; சரணயோ: த்வயி நிகுவிப்தாயாம் = திருவடிகளில், உன்னை ஸமர்ப்பிக்கும்போது; மஞ்ஜஸ்வந பரிணத ப்ரார்த்தநா வாக்ய, பூர்வம் - கிமிபிகுஸம் = மிருதுவான சப்தத்தால் செய்யப்பட்ட ப்ரார்த்தனையாகிற வாக்யங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு - (எல்லா நன்மைகளும்) i.e.(பெருமாளின் திருவடி ஸேவையும் - அதனால் ஏற்படும் ஸந்தோஷமும் கூட); த்வயி - ஆயத்தம் ஜாநதீநாம் ப்ரஜாநாம் ஆத்மநிகேஷப கருத்யம் பர்யாப்தம் ந பவதி ந கவு = உனது அதீனமே - என்பதை அறிந்து கொள்ளும் ஜனங்களின் வார்த்தைகள் போதுமானதாக ஆவதில்லை என்பது இல்லை (Double negative).

901. நித்யம் ரங்க கூவிதிபதி பதந்யாஸ தந்யாத்மநஸ்தே
சிஞ்ஜாநாதம் ச்ரவண மதுரம் பாதுகே! தீர்க்கயந்த:|
காலே தஸ்மிந் கரணவிகம க்லேசஜாதம் விழந்து:
ஸந்தாபம் நஸ்தருண துளைகந்திநோ கந்தவாஹா:||

பாதுகே! ரங்க பூமிக்கு யஜமானரான பெருமாளின் திருவடி ஸம்பந்தத்தை ஸதாகாலமும் பெற்றிருப்பவன் நீ...உன் இனிய நாதம் வெகுதூரம் பரவக்கூடியது...பெருமாள் சாற்றிக்கொண்டிருக்கும் துளையின் நறுமணமும் அவ்வாறே...என் அந்திம வேணையில், எனது அவயவங்களின் வேதனையை நீ போக்கடிக்க வேண்டும்.

பாதுகே! ரங்கஸ்விதிபதி பத ந்யாஸ நித்யம், தந்ய ஆத்மந: தே ச்வண மதுரம் சிஞ்ஜாநாதம் = பாதுகையே! ரங்கநாதனின், திருவடியிலே வைக்கப்பட்டு, எப்போதும், (ஸேவையினால்) ஏற்படும் மகிழ்ச்சியுடன் கூடின, உனது, கேட்க இனிமையான மணிகளின் சப்தமும்; தீர்க்க யந்த: தருண துளை கந்திந: கந்தவாஹா: = வெகுதூரம் பரவும் துளை தளங்களின் வாஸனையைச் சுமந்துள்ள காற்றும்; தஸ்மிந் காலே - ந: கரண விகம க்லேச ஜாதம் ஸந்தாபம் விஹந்ய: = எங்களுக்கு அந்திம வேணையில் இந்திரியங்களின் நாசத்தால் ஏற்படும் வருத்தத்தை போக்கடிக்க வேண்டும்.

902. ஸம்ஸாராத்வ ஸ்ரமபிணதம் ஸம்ஸ்ரிதாநாம் ஜநாநாம்
தாபம் ஸத்ய: சமயிதுமலம் சார்ங்கினை: பாதுகே! தவம்|
சந்த்ராபீடே ப்ரணமதி நவாம் சந்த்ரிகாம் ஆபிபத்பி:
தாரா நிர்யத் ஸலிலகணிகா சீக்ரரச் சந்த்ரகாந்தை:||

பெருமாளின் பாதுகே! உன்னைச் சிவன் வணங்கும்போது, தலையிலுள்ள பிறைச்சந்திரனை, புதிய முழுநிலவாகப் பருகுகின்ற, பெருகும் தாரையாய், உன் சந்திரகாந்தக்கற்கள் பெரும் உதவி செய்பவை...உன்னை ஆச்ரயித்த ஜனங்களின் தாபத்ரயத்தை, சரமம் தீரும்படி நீ போக்கடிப்பவன்.

சார்ங்கினை: பாதுகே! தவம் சந்த்ரபீடே ப்ரணமதி, நவாம் சந்த்ரிகாம் ஆபிபத்பி: = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ பிறைச்சந்திரனைச் சிரோபூஸ்னமாக உள்ள சிவன், வணங்கும்போது புதியதான நிலவை முழுதும் குடித்து விடுபவைகளும்; தாரா நிர்யத் ஸலில கணிகா சீக்ரர: சந்த்ரகாந்தை: = பெருக்காக (தாரை) கிளம்பும் நீர்த்துளிகளால் நிறைந்துள்ள உன் சந்திரகாந்த மணிகளால்; ஸம்ஸ்ரிதாநாம் ஜநாநாம் ஸம்ஸார அத்வ சரம பரிணதம் - தாபம் ஸத்ய: சமயிதும் அலம் = உன்னை ஆச்ரயித்த மக்களின் ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் ஏற்படும் சிரமத்தால் உண்டாகும் கொதிப்பை, உடனே போக்கடிக்கிறாய்.
(சந்த்ர காந்தக்கல் - நிலவின் ஒளி பட்டால் உடனே நீரைப் பொழியும்).

903. வஜ்ரோபேதாம் வலபிதுபலஸ்யாமளாம் மஞ்ஜூ கோஷாம்
முக்தாஸாராம் மதுரசபலாம் வீக்ஷய விஷ்ணோ: பதே த்வாம்|
ஹர்ஷேஷத்கர்ஷாத் உபரி சலயந் பாதுகே! சந்த்ரகாந்தம்
தத்தே நித்யம் த்ருத கந்ருசி: தாண்டவம் நீலகண்ட:||

பாதுகே! வைரம் - இந்திரநீலம் - முத்து இவைகள் வீசம் காந்தியுடன், இனிய நாதமும் கொண்ட உன்னைப் பெருமாளின் திருவடியில் ஸேவிக்கும் நீலகண்டன், தன் சிரஸ்ஸிலுள்ளன சந்த்ர கலையின் நுனி ஆடும்படி, தாண்டவம் ஆடுகிறார்.

பாதுகே! வஜ்ர உபேதாம் வலபிதுபல சயாமளாம், மஞ்ஜூகோஷாம் = பாதுகையே! வைரங்களுடன் சேர்ந்தும், இந்திர நீலங்களால் கறுமை நிறத்துடனும், இனிய ஒலியை உடையவளாயும்; முக்தாஸாராம் - மதுர சபலாம், தவாம் = முத்துக்களால் உயர்ந்தும், அழகான ஸஞ்சாரத்தை உடையவளுமான, உன்னை; விஷ்ணோ: பதே வீக்ஷய, த்ருத கந்ருசி: நீலகண்ட: ஹர்ஷேஷத்கர்ஷாத் = பெருமாளின் திருவடிகளிலே பார்த்த, மிகுதியான ஆசையுடைய சிவன் - ஆனந்தம் மிகுதியால்; உபரி சந்த்ரக அந்தம் சலயந் நித்யம் தாண்டவம் தத்தே = மேலே உள்ள பிறைச்சந்திரனின் நுனி ஆடும்படியாக, கூத்தை, எப்போதும் செய்கிறார்.

904. ஸ்ரீங்கேந்தோ: சரணகமலம் தாத்ருசம் தாரயந்தீ
 காலே காலே ஸஹகமலயா க்லுப்த யாத்ரோத்ஸவாரி:|
 கத்வா கத்வா ஸ்வய மநுக்ருஹ த்வாரம் உந்நித்ர நாதா
 பெளராந் நிதயம் கிமபிகுஸம் பாதுகே! ப்ருச்சஸீவ||

பாதுகே! ரங்கநாதனின் திருவடித்தாமரைகளைத் தாங்கும் நீ, உத்ஸவ காலங்களில் - திருவீதி உலாவின் போது - ஒவ்வொருவர் வீட்டு வாசலுக்கும் சென்று, 'கேஷமா? ஒன்றும் குறைவு இல்லையே?' எனப் பரிவுடன் குசலம் விசாரிப்பதைப் போல இருக்கிறது.

பாதுகே! ஸ்ரீங்கேந்தோ: தாத்ருசம் சரண கமலம் தாரயந்தீ - காலே காலே = பாதுகையே! ஸ்ரீங்கநாதனின் அப்படிப்பட்டதான், திருவடித்தாமரைகளை தரித்துக்கொண்டு உசிதமான அந்த அந்த காலங்களில்; கமலயா ஸஹ, க்லுப்த யாத்ரோத்ஸவ ஸ்ரீ: (த்வாம) - உந்நித்ர நாதா, ஸ்வயம் = மகாலக்ஷ்மியுடன், உத்ஸவங்களில், நீ, உன் நாதத்தால் - பட்டணத்தின் (ஸ்ரீங்கம்); நிதயம், அநுக்ருஹ த்வாரம், கத்வா கத்வா, பெளராந் கிமபி குஸம் ப்ருச்சஸீவ = வீடுகள் தோறும், சென்று - மக்களை குசலம் விசாரிப்பது போலக் கேட்கிறாய்.

905. சதுரவிஹாரிணீம் ரூசிர பக்ஷிரூசிம் பவதீம்
 மநஸிஜ் ஸாயகாஸந குணோசித மஞ்ஜஸ்ரவாம்|
 அநுபதம் ஆத்ரியேமஹி மஹேந்த்ரசீலா மஹிதாம்
 ஹரி சரணாரவிந்த மகரந்த மது வர்திகாம||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகள் சிந்தும் தேனைப் பருகும் பெண் வண்டு போன்றவள் நீ...உனது இனிய நாதம் - மன்மதனுடைய வில்லின் நாண் ஒலியை ஒத்திருக்கும்...உன்னை ஒவ்வொரு கூடணமும் தியானிக்கிறோம்.

சதுர விஹாரிணீம் - ரூசிர பக்ஷி ரூசிம் - மஹேந்த்ர சீலா மஹிதாம் = ஸாமர்த்தியமான ஸஞ்சாரங்களை உடையவளும் - அழகிய பார்ச்வங்களை உடையவளாயும் - இந்திர நீலங்களின் காந்தியால் பெருமையை உடையவளும்; மநஸிஜ் ஸாயகாஸந குண உசித மஞ்ஜஸ்ரவாம் = மன்மதனின் வில்லின் நாண் போன்ற இனிய நாதத்துடன் கூடியவளாயும்; ஹரி சரண அரவிந்த மகரந்த மதுவர்திகாம், பவதீம் அநுபதம் ஆத்ரியேமஹி = பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து (பெருகிய) தேனைக் குடித்த வண்டாகிற உன்னை, ப்ரதிகஷணமும் கொண்டாடுகிறோம்.

906. கநகருசா ஜடாம் உரகமெளி மணீந் மணிபி:
 த்ரிதிவ தரங்கிணீம் தரள மெளக்திக தீதிதிபி:|
 குடிலதயா க்வசித் சசிகலாம் அதரீ குருவே
 முரரிபு பாதுகே! புரபித: சீரஸா வித்ருதா||

பெருமாளின் பாதுகையே! (எல்லாமே உன்னைவிடத் தாழ்ந்தே இருக்கும்; அதுபோல) சிவனின் தலையிலே உன்னை வைக்கும்போது, உனது தங்க மேனியால், சிவனுடைய ஜடையையும் - உன் ரதனங்களின் ஒளியால், பாம்புகளின் தலையில் உள்ள ரதனங்களின் ஒளியையும் - முத்துக்களின் சோபையால், சிவன் தலையில் உள்ள கந்கையையும், உன் வளைவினால், பிறைச் சந்திரனையும் இனப்பமாக்குகிறாய்.

முரரிபு பாதுகே! புரபித: சீரஸா = பெருமாளின் பாதுகையே! த்ரிபுராஸரங்க கொன்ற சிவனின் தலையிலே (நீ); வித்ருதா, கநகருசா, ஜடாம் - மணிபி: உரகமெளி மணீந் = வைக்கப்பட்டபோது, உனது தங்கக் காந்தியால் - செம்மை நிற ஜடையையும் - உன் ரதனங்களின் காந்தியால் பாம்புகளின் தலையிலே உள்ள மணிகளையும்; தரள மெளக்திக தீதிதிபி: த்ரிதிவ தரங்கிணீம் - க்வசித் குடிலதயா சசிகலாம் = முத்துக்களின் சோபையால்,

சுழன்று கொண்டு, அலைகளுடன் கூடிய தேவலோகத்து நதியான கங்கையையும், உன் நடு பாகத்தின் வளைவால், சந்தர்கலையையும்; அதரீ குருஷே = இளப்பமாகப் பண்ணுகிறாய்.

907. காலே தல்ப புஜங்கமஸ்ய பஜதः காஷ்டாம் கதாம் சேஷதாம்
ஸுர்த்திம் காமபி வேத்மி ரங்கந்ருபதே: சித்ராம் பதத்ரதவயீம்|
ஸேவா நம்ர ஸாராஸ-ரேந்தர் மகுடசேஷாபலஸங்கமே
முக்தா சந்தரிகயேவ யா ப்ரதயதே நிர்மோகயோகம் புந:||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஆச்சரியகரமான பாதுகைகளைச் சேவிக்கும்போது பெருமாள் ஸஞ்சாரம் முடிந்து திரும்பியதும், வணங்குகின்ற தேவ அஸார ச்ரேஷ்டர்களின் சிரஸ்லிலே பரியட்டம் கட்டியின் வைக்கும்போது (அந்த வங்கிரம்) ஆதிசேஷனின் உரித்த தோல் போலத் தோன்றுகிறது)...பெருமாளின் சயனத்துக்கு படுக்கையாய் இருக்கும் ஆதிசேஷன், தன் ஸேவையை மீண்டும் செய்ய ஆசைப்படுகிறான்!

ரங்க ந்ருபதே: சித்ராம் பதத்ர தவயீம் = ரங்கநாதனின் ஆச்சரியமான இரண்டு பாதுகைகளை; காலே, காஷ்டாம் கதாம் சேஷதாம் = ஸஞ்சார காலத்திலே முடிவில், தாஸனாக கைங்கர்யத்தை அடைந்த; பஜதः: தல்ப புஜங்கமஸ்ய காமபி ஸுர்த்திம் வேத்மி = பெருமாளின் படுக்கையாய் விளங்கும் ஆதிசேஷனின் ஒரு விலக்ஷணமான உருவமாகவே அறிகிறேன்; யா, ஸேவா நம்ர ஸாராஸ-ரேந்தர் மகுட சேஷாபல ஸங்கமே = எந்தப் பாதுகையானது, பெருமாளைச் சேவிக்கும் போது, தேவ அஸார ச்ரேஷ்டர்களின் மகுடங்களிலே, பரியட்டம் போன்ற சேர்த்தியை; முக்தா, சந்தரிக ஏவ = முத்துக்களின் ஒளியால், நிலவு போன்ற காந்தி; புந: நிர்மோக யோகம் ப்ரதயதே = மறுபடியும், உரித்த தோல் (பாம்புச்சட்டை) போன்ற தோற்றத்தை தெரியப்படுத்துகிறதோ.

908. சந்தராபீட சிகண்ட சந்தர சிகர ச்யோதத் ஸ-தா நிர்ஜ்ஜீர-
ஸ்தோகா க்லிஷ்ட ஸ-ரேந்தர சேகர ரஜஸ் ஸ்த்யாநாம் ஸ்தும: பாதுகாம்|
ப்ரஹ்மஸ்தம்ப விபக்த ஸ்மவிவித கேஷ்டரஜ்ஞ ஸர்க்க ஸ்திதி-
த்வம்ஸாநுக்ரஹ நிக்ரஹப்ரணயிந் யா ஸா க்ரியா ரங்கினை:||

பிறைச் சந்திரனைச் சிரஸ்லிலே தரித்துள்ள சிவன் வணங்கும்போது, சந்திரகலையிலிருந்து ஒழுகிய அமிருதத் துளிகளும், தேவர் - தலைவர்கள் தலையில் சூடியுள்ள புஷ்பங்களிலிருந்து உதிர்ந்த மகரந்தத் துகள்களும் - பாதுகையின் மேல் சேர்ந்து, சேறு போலக்கெட்டியாக இருக்கிறது. ஸகல ஜீவராசிகளின் படைப்பு - காத்தல் - ஸம்ஹாரம் இவைகளை நிர்வகிக்கும், அரங்கனின் லீலா ரூபமான பாதுகைகளைத் தியானிக்கிறோம்.

சந்தராபீட சிகண்ட சந்தர சிகர ச்யோதத், ஸ-தா நிர்ஜ்ஜீர ஸ்தோக ஆக்லிஷ்ட = பிறைச் சந்திரனை, தலையில் தரித்துள்ள (சிவனின்) சந்திரனின் நுனியிலிருந்து, பெருகும் அமிர்த வெள்ளத்தின், கொஞ்சம் கலந்தும்; ஸ-ரேந்தர சேகர ரஜ: ஸ்த்யாநாம் பாதுகாம் ஸ்தும: = தேவ ச்ரேஷ்டர்களின் தலையில் உள்ள புஷ்பங்களின் (மகரந்த) துகள்களால் ரொம்பியுள்ள பாதுகைகளை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்; யா, ப்ரம்ம - ஸ்தம்ப விபக்த ஸ்ம, விவித கேஷ்டரக்ஞ ஸர்க்க - ஸ்திதி த்வம்ஸ = எந்தப் பாதுகைகள், பிரம்மா - புல் இவைகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ள எல்லைகளை உடையதும், பல பிறவிகளை உடைய ஜீவர்களின் சிருஷ்டி - காத்தல் - அழிவு போன்ற; அநுக்ரஹ நிக்ரஹப்ரணயிந், ரங்கினை: ஸா க்ரியா = அநுக்ரஹம் / தண்டனைகளைச் செய்யும் அரங்கனின் அந்த லீலாநுபமான செயல்களைச் செய்கிறானோ?

909. ஸக்ஷமீ நூபுர சிஞ்ஜிதேந குணிதம் நாதம் தவாகர்ணயந்
ஆஜிக்ரந் நிகமாந்த கந்த துளை தாமோத்திதம் ஸௌரபம்|
காலே குத்ரசிதாகதம் கருணயா ஸார்த்தம் தவயா சாக்ரத:
பச்யேயம் மணிபாதுகே! பரதரம் பத்மேகஷணம் தைவதம்||

மணிபாதுகே! என் அந்திம வேளையில், நீ உன் தடையால், பிராட்டியோடு பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து - நான் ஸேவிக்கும்படி உதவ வேண்டும். பிராட்டியின் நாபுரத்தின் இனிய ஒலியும், உன் நாதமும் - துளையின் நறுமணமும், என் இந்திரியங்களுக்கு விருந்தாய் அமைய வேண்டும்.

மணி பாதுகே! குத்ரசித் காலே = மணி பாதுகையே! (நான்) ஒரு (மரண) காலத்தில்; கருணயா, தவ்யா ச ஸார்த்தம் அக்ரத: ஆகதம் = தடையினால், உன்னுடனும் கூட முன்னே வந்து கொண்டிருக்கும்; பரதரம் பத்மேசுடினம் - தைவதம் ஸ்திரி நாபுர சிஞ்ஜிதேந குணிதம் தவ நாதம் - ஆகர்ணயந் = எல்லாரையும் விட உயர்ந்தவரும், தாமரை போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமானை, மகாலசுஷ்மியின் தண்டை ஒலியால், விருத்தி செய்யப்பட்ட உன் நாதத்தை கேட்டும்; நிகமாந்த கந்த துளைதாம உத்திதம் ஸௌரபம் ஆஜிக்ரந் பச்சேயம் = உபநிஷத்தின் வாஸனையை உடைய, திருத்துழாய் உண்டாக்கும் வாஸனையை முகர்ந்து கொண்டும், பார்க்க வேண்டும்.

910. வஹதி குவிதிவ்யவஹிதாம் ஸோாபி த்வாம் கதிஷ்ட பாதுகே! ரங்கீ|
கமடபதி புஜகபரிப்ருட கரிவர குலசிகரி பூமிகா பேதை:||

பாதுகையே! நீ அரங்கனை, ஸஞ்சார வேளைகளில் தாங்குகிறாய்..அந்தப் பெருமான், தானும் உன்னைத் தாங்க வேண்டும் என்ற திருவள்ளத்தினால் - நேராக இல்லாமல், நடுவிலே பூமியை வைத்து - அதன்கீழே, ஆதார கூர்மம், ஆதிசேஷன் - திக் கஜங்கள் என்று (எல்லாமே விஷ்ணுமயம் அன்றோ) பல உருவங்களாலே சமக்கிறான்..அதேபோல, நானும் உன்னை தரிக்க அருள வேண்டும் நீ!

பாதுகே! ஸ: ரங்கீ அபி = பாதுகையே! அந்த அரங்கனும், தான்; குவிதி வ்யவஹிதாம் த்வாம் கதிஷ்ட = நடுவிலே பூமியை வைத்து, உன்னை ஸஞ்சாரங்களிலே; கமடபதி - புஜகபரிப்ருட - கரிவர - குலசிகரி - பூமிகா பேதை: வஹதி = ஆதிகூர்மம் - ஆதிசேஷன் - யானைகள் (திக்கஜங்கள்) - குல பர்வதங்கள் போன்ற பலவிதமான ரூபங்களால் தானே தூக்குகின்றார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ப்ரகீர்ணபத்ததி: - ஏகோநத்ரிம்சீ.

30. சித்ரபத்தி

---

1. சுலோகத்தில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களையும், பலவிதமான சித்திரங்களில் உள்ள கட்டங்களில் அடைத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட கதியில் (Direction) படிக்கும்போது சுலோகம் வருமாறு அமைத்தல் "பந்தம்" எனப்படும்.
  2. சித்திரம் ஒரு அம்பு வடிவிலோ, அல்லது தாமரை மலர் (பத்மம் - with 4 / 8 /16 petals) அல்லது வேறு வடிவில் இருக்கும்.
  3. சுலோகங்களைப் படிக்கும்போது ஏற்படும் ஒலி, இனிமையாகவும், விசித்திரமாகவும் இருக்கும்.
  4. சுலோகம் முழுவதும், ஒரே பதம் (word) or even ஒரே எழுத்து உபயோகித்தும் சுலோகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- இப்படிப் பலவிதமாக, நம்மை பிரமிக்க வைக்கும் 40 சுலோகங்கள் கொண்டது இந்த விசேஷமான பத்ததி.
- இதை ஆங்கிலத்தில் MATRIX என்பர் - அதாவது, an arrangement of symbols / letters etc. in rows and columns, treated as a single quantity....)
-

**911. ப்ரதிஷ்டாம் ஸர்வ சித்ராணாம் ப்ரபத்யே மணிபாதுகாம்|
விசித்ர ஜகதாதாரோ விஷ்ணுர்யதர ப்ரதிஷ்டிதः||**

ஸமஸ்த சித்திரங்களுக்கும் இருப்பிடமான மணி பாதுகையைச் சரணாடகிறேன்...விசித்திரமான உலகுக்கு ஆதாரமாக உள்ள விஷ்ணு, அந்தப் பாதுகையின் மீது இருக்கின்றார்.

ஸர்வ சித்ராணாம் ப்ரதிஷ்டாம் = ஸமஸ்தமான சித்திரங்களுக்கும் இருப்பிடமான; மணி பாதுகாம் ப்ரபத்யே = மணி பாதுகையைச் சரண் அடைகிறேன்; யத்ர, விசித்ர ஜகத் ஆதார: விஷ்ணு: ப்ரதிஷ்டிதः: = எந்தப் பாதுகையிடத்திலே, விசித்திரமான உலகத்துக்கு ஆதாரமான விஷ்ணு, இருக்கிறாரோ.

**912. ச்ருணு தே பாதுகே! சித்ரம் சித்ராபிர் மணிபிர் விபோ:|
யுக்ரம புவோ வர்ணாந் யுகபத் வஹஸே ஸ்வயம்||**

பாதுகே! உன் விஷயமான ஒரு ஆச்சர்யம் கேள்.....பகவான், ஒவ்வொரு யுகத்துக்கு ஒரு வண்ணமாய் இருப்பது பிரஸித்தம் (பால் - பொன் - பாசி - கறுப்பு); நீரோ, நான்கு வண்ணங்களையும் ஒரு சேர உடையவன்.

பாதுகே! தே சித்ரம் ச்ருணு = பாதுகையே! உன்னைப் பற்றி ஒரு ஆச்சரியம் கேள்; விபோ: யுக க்ரம புவ: வர்ணாந் = பெருமாள், யுகங்கள் தோறும், உண்டாகிற ஒவ்வொரு வர்ணங்களுடன் (இருப்பவர்) ; சித்ராபி: மணிபி: ஸ்வயம் யுகபத் வஹஸே = பல நிற ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ள, நீ, ஒரே ஸமயம், நான்கு யுகங்களுடைய வண்ணத்தையும் வஹிக்கிறாய்.

**913. ஸ்ரா ஸ்ரார்ச்சிதா தந்யா துங்கமங்கள பாலிகா|
சராசராச்சிதா மாந்யா ரங்க புங்கவ பாதுகா||**

ரங்கநாத பாதுகை ஸம்பத்து நிறைந்தது...தேவர்களாலும், அஸ்ரர்களாலும் அரச்சிக்கப்படுவது...சுபங்களைக் காத்து வைப்பது ---- அந்தப் பாதுகை, அனைவராலும் போற்றத்தக்கது.

ஸ்ராஸ்ர அர்ச்சிதா தந்யா, துங்க மங்கள் = தேவர்களாலும் - அஸ்ரர்களாலும் அர்ச்சிக்கப்படுபவனும் - ஸ்ம்பத்து நிறைந்தவனும் - மங்களத்தைத் தருபவனும்; பாலிகா, சராசர ஆச்சிதா = காப்பாற்றுபவனும், அசையும் பொருள் - அசையாப் பொருள் அனைத்தாலும் ஆச்சரிக்கப்பட்டவனுமான; ரங்க புங்கவ பாதுகா மாந்யா = அரங்கனின் பாதுகை, கொண்டாடத்தக்கது. (கோழுத்ரிகா பந்தம் என்ற வடிவில், சுலோகத்தின் எழுத்துக்களை அடைத்து வாசிக்க முடிகிறது இச்சுலோகம்)

ஸ	ரா	ஸ	ரா	ர்ச்சி	தா	த	ந்யா	துங்க	க	மங்	க	ன	பா	வி	கா
ச	ரா	ச	ரா	ச்சி	தா	மா	ந்யா	ரங்க	க	புங்	க	வ	பா	து	கா

(கோழுத்ரிகா பந்தம்)

914. பத்மேவ மங்கள ஸரித்பாரம் ஸம்ஸார ஸந்ததே: |
துரித கேஷிகா பூயாத் பாதுகா ரங்க பூபதே:||

அரங்கனின் பாதுகை, சுபத்தை, ஆற்று வெள்ளம் போல், வாரி வழங்குவதில், பிராட்டி போன்றது...ஸம்ஸார சங்கிலியை முடித்து, நம்முடைய பாவங்களை, அவை போக்கடிக்க வேண்டும்.

ரங்க பூபதே: பாதுகா = அரங்கனுடைய பாதுகைகள்; பத்மேவ, மங்கள ஸரித் ஸம்ஸார ஸந்ததே: பாரம் = மகாலக்ஷ்மியைப் போன்றே - மங்களங்களின் வெள்ளமாடும், ஸம்ஸாரத்தின் தொடர்ச்சிக்கு முடிவாகவும்; துரிதகேஷிகா பூயாத் = நம் பாவங்களை அழிப்பதாக ஆகவேண்டும்.

இந்தச் சுலோகத்தின் சப்த சித்திரத்துக்கு, "கூட சதுரத்தம்" என்று பெயர்... 4th quarterஸ உள்ள பதங்களின் அக்ஷரங்கள், மற்ற மூன்று பாதங்களிலிருந்து (quarter) எடுக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள்).

915. அநந்ய சரணஸ் ஸீதந் அநந்தக்லேஸாகரே|
சரணம் சரணத்ராணம் ரங்கநாதஸ்ய ஸம்சரயே||

பாதுகையைத் தவிர எனக்கு வேறு கதியில்லை...முடிவே இல்லாத துக்கக்கடலில் அமிழ்ந்து வருந்தும் நான், யீரங்கநாதனின் பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்.

அநந்த க்லேச ஸாகரே ஸீதந் = அளவே இல்லாத, கஷ்டங்களாகிற கடலிலே ஸங்கடப்பட்டுக்கொண்டு; அநந்ய சரண: = வேறு ரக்ஷகர் இல்லாத நான்; ரங்கநாதஸ்ய சரணத்ராணம் = அரங்கனின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையை; சரணம் ஸம்சரயே = உபாயமாக வரிக்கிறேன்.

"நிரோவ்டயம்" என்ற பெயர், இச் சுலோகத்தின் சப்த சித்திரத்துக்கு...உதடுகள் (lips) சேராமலே, பூரா சுலோகமும் படிக்கலாம்.

916. ப்ரதிபாயா: பரம் தத்வம் பிப்ரதீ பத்ம லோசநம் |
பச்சிமாயாம் அவஸ்தாயாம் பாதுகே! முஹ்யதோ மம||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், மரண அவஸ்தாயில் மயங்கிக் கிடக்கும் எனக்கு, நீ தாமரைக் கண்ணாகிற பரம் பொருளை, ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பித்து அருள வேண்டும்.

பாதுகே! பரம் தத்வம் பத்ம லோசநம் பிப்ரதீ (தவம்) பச்சிமாயாம் = பாதுகையே! மேலான தத்துவமாகிற தாமரைக் கண்களையுடைய பெருமாளைத் தூக்கும் (நீ) என் கடைசி காலத்தில்; அவஸ்தாயாம் முஹ்யத: மம = அவஸ்தைப்பட்டு, மயங்கி இருக்கும் எனக்கு; ப்ரதிபாயா: = ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காட்டவேண்டும்.

"க்ரியாவஞ்சந ப்ரஹேவிகா" என்ற சப்த சித்திரத்தில் உள்ளது இச்சலோகம்...ப்ரஹேவிகா என்பது = பிறரை ஏமாற்றுதல் என்று பொருள்...ப்ரதிபாயா: என்ற பதம் (which is used as a verb) looks like a பெயர்ச்சொல் - 6ம் வேற்றுமையுடன் கூடினதாய்.

917. யாம: ச்ரயதி யாம் தத்தே யைந யாத்யாய யாச்ச யா|
யாஸ்ய மாநாய யை வாந்யா ஸா மாம் அவது பாதுகா||

எந்தப் பாதுகையைப் பெருமாள் அடைகிறாரோ (ஸஞ்சார வேளையில்), எந்தப் பாதுகை விஷ்ணுவைத் தாங்குகிறதோ, எது விஷ்ணுவின் பொருட்டே இருக்கிறதோ, எது விஷ்ணுவிடமிருந்து தோன்றி, அவருக்கே அதீனமாக இருக்கிறதோ, அந்தப் பாதுகை என்னைக் காத்து அருள வேண்டும்.

அ:, யாம் ச்ரயதி = பெருமாள் எந்தப் பாதுகையை அடைகிறாரோ; யா அம் தத்தே = எந்தப் பாதுகை பெருமாளைத் தூக்குகிறதோ; யா ஏந யாதி = எந்தப் பாதுகை பெருமாளாலே ஸஞ்சரிக்கிறதோ; யா ஆய = எந்தப் பாதுகை பெருமாளின் பொருட்டே ஏற்பட்டதோ; யா ஆயாத் ச = எந்தப் பாதுகை பெருமாளிடமிருந்து வந்ததோ; யா அஸ்ய மாநாய = எந்தப் பாதுகை பெருமானுடைய பூஜையின் பொருட்டே; யா ஏ வாந்யா = எந்தப் பாதுகை பெருமாளிடம் பக்தி பண்ணத் தக்கதோ; ஸா பாதுகா மாம் அவது = அப்படிப்பட்ட பாதுகை என்னைக் காப்பாற்றட்டும்.

("அ" என்ற சொல் விஷ்ணுவைக் குறிக்கும் ---"அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" என்று நிகண்டுப்படி...அந்தச் சொல்லின் 7 வேற்றுமைகளையும் இந்தச் சுலோகத்தின் 7 வாக்கியங்களில் உபயோகித்துள்ளார்...ப்ரஹேவிகையில் இது ஒரு விதம்.

918. சர்யா ந: சௌரிபாது! தவம் ப்ராயச்சித்தேஷ்வநுத்தமா|
நிவேச்யஸே தத: ஸத்பி: ப்ராயச்சித்தேஷ்வநுத்தமா||

பெருமாளின் பாதுகே! ஸம்ஸாரமென்ற பாவக் கடலில் அமிழ்ந்துள்ள நாங்கள் தொடர்ந்து பாவங்களைச் செய்து வருகிறோம்..எங்கள் பாவம் தீரச் சிறந்த வழி, உன்னைச் சரணடைதல் இன்றே....அதனால், ஸாதுக்கள் எப்போதும் உன்னைச் சித்தத்தில் வைத்திருப்பர்.

சௌரிபாது! தவம் ந: = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ, எங்களுக்கு; ப்ராயச்சித்தேஷ்வநுத்தமா சர்யா = (பாவங்களைப் போக்க) ப்ராயச்சித்தமாக உத்தமமான, கிரியை போன்றவள்; தத: ஸத்பி: சித்தேஷ்வ ப்ராய: அநுத்தமா நிவேச்யஸே = அதனால், பெரியோர் (அவர்களது) சித்தத்தில் (மனதில்) நீ, உபாயமாக,(அநுத்தா + மா) = i.e. தள்ளப்படாத ஸக்ஷியாக வைக்கப்படுகிறாய்.

பாதா வருத்தி யமகம் என்று பெயர், இந்தச் சுலோகத்தின் சப்த சித்திரத்துக்கு...இரண்டு / மற்றும் நான்காவது பாதங்களில் ஒரே மாதிரி அக்ஷரங்கள் உள்ளன.

919. ராமபாது கதாபாஸூ ஸாபாதா கது பாமரா|
காதுபாநஞ்சு காஸ்த்யா த்யாஸ காஞ்சந பாதுகா||

ராமனின் திருவடியை அடைந்த பாதுகை, தன்னுடைய ஒளியினால், தேவர்களை எல்லாவிதமான, ஆத்ம வியாதிகளிலிருந்தும் (அகங்காரம் - மமகாரம்) காக்கும். சூரியனாலும் தாங்கமுடியாத தேஜஸ்ஸை உடையது பாதுகை...அந்தத் தங்கப்பாதுகை, அயோத்யா ராஜை வகுட்மியைக் காப்பாற்றியது.

ராம பாத கதா = ராமனின் திருவடியை அடைந்தவரும்; ஆகத பா அமரா = தேவர்களின் (ஆத்ம) வியாதியைப் போக்குவரும்; கா ஆஸ்த்யா பாஸா = ஸமரியனுக்கு, ஸகித்துக்கொள்ள முடியாத அளவு (ஒளியை உடையவள்); ஸா காஞ்சந பாதுகா = அந்த பொற்பாதுகை; காத் உபாநஞ்சு = பிரம்மாவிடமிருந்து, ஸமீபத்தில் (in recent times); பாதா, ஆஸ ஹி = அறியப்பட்டதாக, இருக்கிறது அல்லவா?

"பாத ப்ரதிலோம யமகம்" எனும் சப்த சித்ரத்தில் உள்ள சுலோகம் இது. சுலோகத்தின் - இரண்டு பாதிகளையும், இடமிருந்து வலம் / (அல்லது) வலமிருந்து இடமாகப் படித்தாலும், ஒரே மாதிரி இருக்கும்.

920. பாடாகாளி ஜ்ஜாட துச்சே காதாபாநாய புல்லகே|
ஸமாதெள சடஜிச்சுடாம் வருணோவி ஹரிபாதுகே||

ஹரியின் பாதுகையே! அழிக்கவே முடியாத அளவு பாவக்கூட்டங்கள் வரிசை வரிசையாக, ஒரு காடே போல் இருப்பினும்...அவைகள் அனைத்தையும் ஒழித்து, நசித்து, பரிசுத்த மனதுடன், யோகத்தில், தமிழ் ப்ரபந்தங்களை அருளிய நம்மாழ்வாரின் சிரஸ்ஸிலே நீ அடைகிறாய்.

ஹரிபாதுகே! பாடா அகாளி = ஹரியின் பாதுகையே! அழிக்க முடியாத பாவக்கூட்டமாகிற; ஜ்ஜாட துச்சே, காதா ஆபாநாய = காட்டிலே, சூன்யமாயுள்ள, தமிழ் ப்ரபந்தங்கள், பிரகாசிப்பதன் பொருட்டு; புல்ல கே ஸமாதெள = மலர்ந்துள்ள, மனோரூபமான, தியானத்தினாலே; சடஜிச் சுடாம் வருணோவி = நம்மாழ்வாரின் சிரஸ்ஸை வரிக்கிறாய்.

(அபநருக்த வ்யஞ்சநம்) என்ற சப்த சித்திரம். ஒரு தடவை உபயோகித்த அக்ஷரம் மறுபடி வராமல் இருப்பது.

921. ஸா பூபா ராமபாரஸ்தா விபூபாஸ்தி ஸபாரதா|
தாரபா ஸக்ருபா துஷ்டிபூபா ராமபாதுகா||

பெருமாளின் உபாஸனத்தின் எல்லை என்று சொல்லும்படி உள்ளவை பாதுகைகள். (பாதுகையை ஆராதித்த பின்னரே - பகவதாராதனம் பூர்த்தியாகும்). எம்பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், மூன் போன்றவற்றை நசுக்கும்...ஸமஸ்தமான தோஷங்களிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பவை பாதுகைகள்.

பூபா ராம பார ஸ்தா = பூமியை ஆண்டவரும், ராமன் என்ற கரையிலே இருப்பவரும்; விபு உபாஸ்தி ஸபாரதா = பகவானின், உபாஸனத்திற்கு எல்லை போன்றதும்; தார பா துஷ்டி பூர பா ஸா ராமபாதுகா ஸக்ருபா = பிரணவத்தால் சொல்லப்படும் பகவானை, காப்பாற்றுபவரும், தோஷங்களின் வெள்ளத்தைச் சாப்பிட்டுவிடுபவரும் ஆன, அந்த ராம பாதுகை, விசேஷமான தயையுடன் கூடியவள்.

"முரஜ பந்தம்" என்ற சித்திர பந்தத்தில் அமைக்கப்பட்டது இச்சுலோகம்...முரஜம் என்றால் - தவில் / உடுக்கை போன்ற percussions வாத்யம். (அதைக் கட்டியுள்ள வார் / கயிறு எந்த directionல் இருக்குமோ, அந்த க்ரமத்தில் அக்ஷரங்களைப் படிக்கும்போது, சுலோகம் வரும்படி அக்ஷரங்கள் கோர்க்கப்பட்டுள்ளது).

ஸா	பு	பா	ரா	ம	பா	ர்	ஸ்தா
வி	பு	பா	ஸ்தி	ஸ்	பா	ர	தா
தா	ர	பா	ஸ்	க்ர	பா	து	ஷ்டி
பு	ர	பா	ரா	ம	பா	து	கா

922. காரிகா ந ந யாத்ராயா யா கேயாஸ்யஸ்ய பாநுபா|
பாதபா ஹ ஹ ஸித்தாஸி யஜ்ஞாய மம ஸாஞ்ஜஸா||

பகவானின் திருவடிகள் சூரியனின் ஒளி போன்று பிரகாசிப்பவை...அத்திருவடிகளின் ஸஞ்சாரத்துக்கு நீயே ஸாதனம்...அப்படிப்பட்ட, நீ, வெகு வேகமாக - நான் செய்யும் ஆராதனத்தை ஏற்க, ஸித்தமாக இங்கே வந்திருக்கிறாய்...என்ன ஆச்சர்யம்!!

யா யாத்ராயா: ந காரிகா ந = எந்த நீ (பாதுகை), ஸஞ்சாரங்களுக்கு, நடத்தாதவளாக இல்லாமலும் (Double negative); கேயா பாநுபா அஸ்ய பாதபா = (பெருமைகளை) பாடத்தக்கவளாயும், ஸமீரியன் போன்ற பிரகாசமுள்ள, இந்தத் திருவடிகளைக் காப்பவளாக; அஸி, ஸா - மம , யக்ஞாய = இருக்கிறாயோ, அப்படி (மேன்மையான) நீ, (பரம நீசனான) என் ஆராதனத்தை ஏற்க; அஞ்ஜஸா ஸித்தாஸி..ஹ! ஹ! = சீக்கிரமே, வந்து காத்து நிற்கிறாய் (ஸந்தோஷம்).

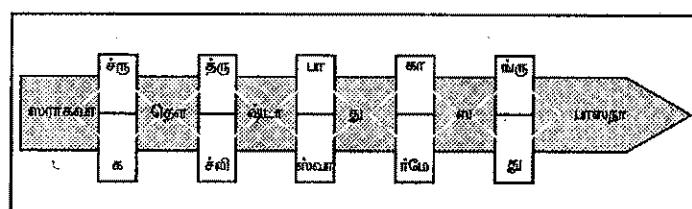
"அந்திரிக்த பத பதார்த்த அநுலோம ப்ரதிலோம யமகம்" என்னும் சப்த சித்திரத்தில் அமைந்தது இச்சுலோகம்....i.e. சுலோகத்தின் ஒவ்வொரு புத்ததையும் (each word - separately) வலமிருந்தோ / இடமிருந்தோ வாசித்தாலும், த்வணி + பொருள் மாறாமல் இருக்கும்.

923. ஸராகவா ச்ருதெள த்ருஷ்டா பாதுகா ஸந்துபாஸநா|
ஸலாகவா கதெள ச்சிஷ்டா ஸ்வாதுர்மே ஸதுபாஸநா||

ஸாதுக்களால் தியானம் செய்யப்படுபவை பாதுகைகள்...ராமன் வனம் சென்றபோது ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்தவை - வேதந்களில் விளங்குபவை..ஸஞ்சார காலங்களில், எம்பெருமானின் திருவடியோடு ஒட்டியிருப்பவை...எனக்கு மிக இனியவை.

ஸதுபாஸநா = ஸாதுக்களால் தியானிக்கப்படுபவனும்; ச்ருதெள த்ருஷ்டா = வேதத்தின் உட்கருத்தாகப் பார்க்கப்படுவனும்; ஸராகவா கதெள ஸலாகவா - ச்சிஷ்டா பாதுகா = ராமனுடன் சேர்ந்தே இருப்பவனும் - ஸஞ்சார காலங்களில் ஸாமர்த்தியமாகச் செல்பவனும், எப்போதும் சேர்ந்தே உள்ள பாதுகைகள்; மே ஸ்வாது: = எனக்கு ரூசிக்க வேண்டும்.

சரபந்தம் என்ற சித்திர வடிவில் அமையப்படும் சுலோகம் இது. சரம் என்றால் அம்பு. "ர" வுக்கும் "ல"வுக்கும் அபேதம் வழக்கம்...எனவே "ஸராகவா" - "ஸலாகவா" ஆகும்.

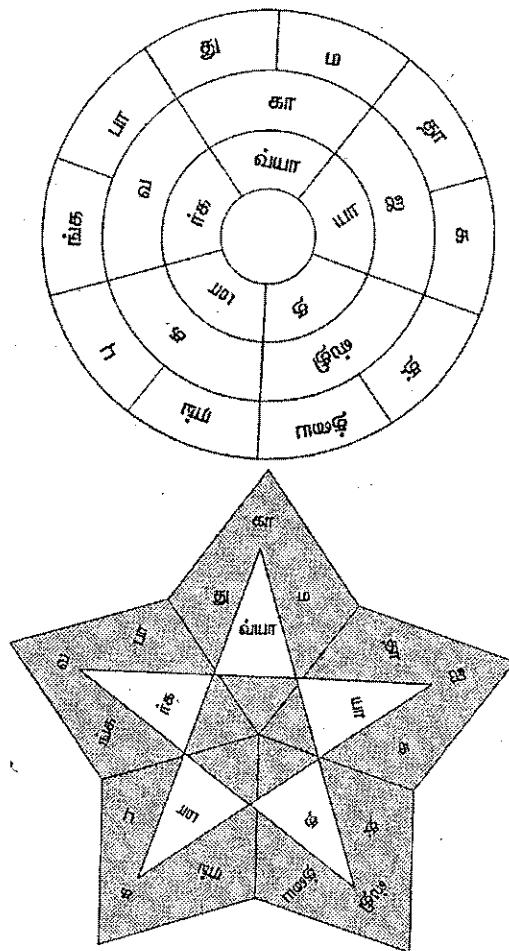
(சர பந்தம்)

924. காவ்யாயாஸ்தித மாவர்க வ்யாஜையாதக மார்க்ககா|
காமதா ஜகத: ஸ்தித்யை ரங்கபுங்கவ பாதுகா||

பாதுகை ஸஞ்சாரம் செய்யும் மார்க்கத்தில், மகாலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷம் வரவழைக்கப்படுகிறது.....வேண்டும் இஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுக்க வல்லது...ஸ்ரீராகவ பாதுகைகள், உலக சேஷமத்துக்காக, ராமாயணம் போன்ற காவ்யங்கள் பிறக்கக் காரணமாயின.

மா ஆவர்க வ்யாஜ = மகாலக்ஷ்மியின் அழைப்பதில் ஒரு காரணமான; யாத க மார்க்கா = ஸஞ்சாரத்தை அடைந்துள்ள அல்ப மார்க்கத்தை உடையதாய்; காமதா = ஸகல அபீஷ்டங்களையும் தரும்; ரங்கபுங்கவ பாதுகா, ஜகத: ஸ்தித்யை = அரங்கனின் பாதுகை, உலகின் ரக்ஷணத்துக்காக; காவ்யாய அஸ்தித = காவ்யங்களுக்கு விஷயமாக (ராமாயணம் / பாதுகா ஸஹஸ்ரம் போன்ற) ஆயிற்று.

கருட கதி சக்ர பந்தம் என்ற பந்தத்தில் அமைக்கப்பட்டது இந்த சுலோகம்...இரண்டு விதமான சித்திரங்களில், சுலோக அக்ஷிரங்களை நிரப்பி, கருடன் பறக்கும்போது - சற்று மேல் நோக்கியும், உடனே கீழே இறங்கியும் பறப்பது போன்ற மாதிரியில் படிக்கும்போது சுலோகம் வரும்.

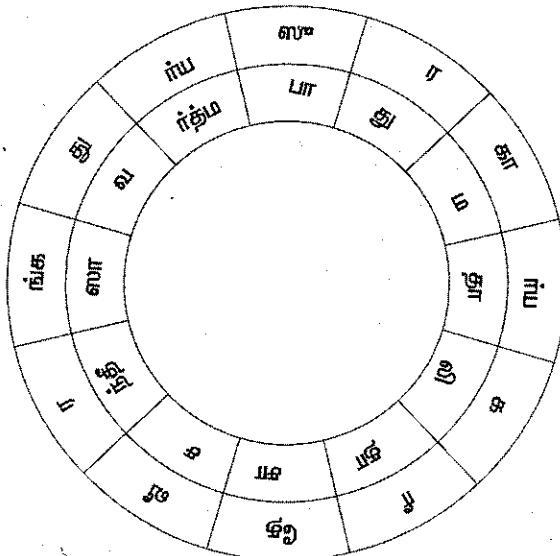
(கருடகதி சக்ரபந்தம்)

925. ஸாரகார்யகர் தேவீ ரங்கதுர்யஸ்ய பாதுகா|
காமதா கலிதாதேசா சரந்தீ ஸாதுவர்த்மஸா||

அரங்கனின் பாதுகை தேவர்களுக்கு, இஷ்ட ப்ராப்தியும் - அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் (வேண்டியதைத் தருதல் - அசுபங்களைத் தடுத்தல்) செய்கிறது...ரங்கநாதனைப் பிரியாத தோழி போன்றது.. அண்டியவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றித் தரும்.

ஸார கார்ய கரீ ஆதேசா கலித = தேவர்களின் (இஷ்டங்களைத் தருவதும் - அநிஷ்டங்களைப் போக்குவதுமான) காரியங்களைச் செய்பவரும், (ச்ருதியின்) ஆக்ஞஞ்சையை செய்து கொண்டும்; ஸாது வர்த்மஸா சரந்தீ = நல்ல வழிகளிலே ஸஞ்சரிக்கும்; ரங்கதுர்யஸ்ய தேவீ பாதுகா = அரங்கனின் விளையாட்டுத் தோழியான பாதுகை; காமதா = (அண்டியவரின்) ஆசைகளை நிறைவேற்றிறுவள்.

தவி ச்ருங்காடக சக்ர பந்தம் எனும் சித்ர வடிவில், சுலோகத்தின் அகூரங்களை நிரப்பிப் படிக்குமாறு, அமைக்கப்பட்ட சுலோகம்... இரண்டு வட்டங்களில் - ஒவ்வொன்றிலும் 12 கட்டங்களில், 12 அகூரங்களை நிரப்பிப்படிக்க, சுலோகம் கிடைக்கிறது.

(தவிச்ருங்காடக - சக்ர பந்தம்)

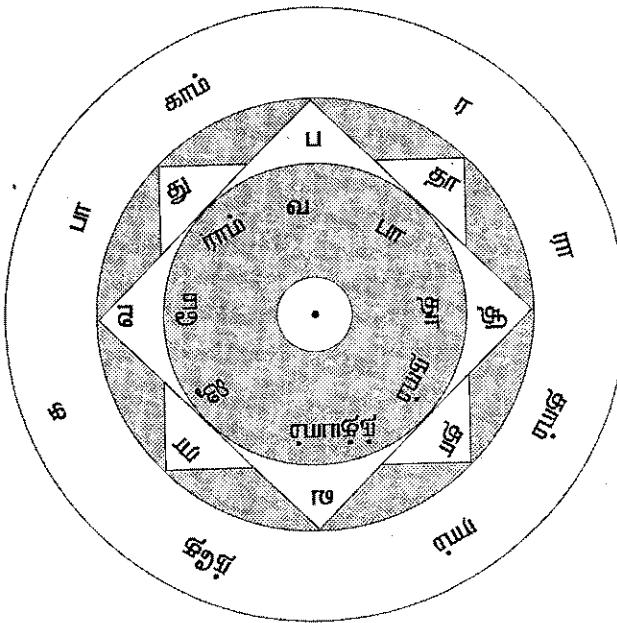
926. பரதாராதிதாம் தாராம் வந்தே ராகவ பாதுகாம்|
பவதாபாதிதாந்தாநாம் வந்த்யாம் ராஜீவ மேதுராம்||

பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்டது..மிக உத்க்ருஷ்டமானது..ஸம்ஸாரத்தில் ஏற்படும் தாபத்தாலும் - மனோவியாதியால் ஏற்படும் மனச் சங்கடங்களால் வாடும் மனிதர்களால் ஸேவிக்கத்தக்கது, ராகவ பாதுகைகள்...அந்தப் பாதுகைகளை நான் ஸேவிக்கிறேன்.

பரத ஆராதிதாம், தாராம் = பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்டதும், உத்க்ருஷ்டமானதும்; பவதாப தாந்தாநாம் வந்த்யாம் = ஸம்ஸாரத்திலுள்ள, தாபங்களால் ஏற்படும் துக்கங்களை அநுபவிக்கும் மக்களால் (அவை நீங்க) ஸ்துதிக்கப்படுபவரும்; ராஜீவ மேதுராம் = தாமரை மலர்களால் நிறைந்திருப்பவருமான; ராகவ பாதுகாம் வந்தே = ராகவ பாதுகைகளை ஸேவிக்கிறேன்.

தவிசதுஷ்க சக்ர பந்தம் (எட்டு கோணங்கள் அடங்கிய) எனும் சித்ர வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சுலோகம் இது. சுலோகத்தின் இரண்டு பாதிகளிலும் உள்ள ஒற்றைப் படை (1, 3, 5 etc,) எழுத்துக்கள், இந்த 8 கோணங்களிலும், நிரப்பி - இந்தப் பொது

(common) அகாரங்களை, இரண்டு வட்டங்களில் உள்ள இரட்டைப் படை எழுத்துக்களுடன் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும்.

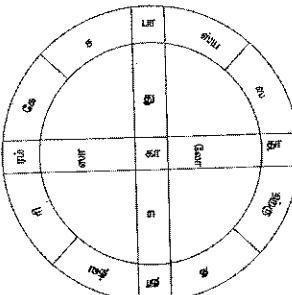
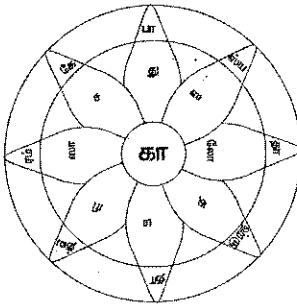
(த்விசதுவ்க சக்ர பந்தம்)

927. காதுபாஸ்யஸதாலோகா காலோதாஹ்ருத தாமகா|
காமதாஸ்த்வரிரம்ஸாகா காஸா ரங்கேசபாதுகா||

ஜலத்தை மட்டுமே அருந்தி, பகவத் தியானம் செய்யும் மகரிஷிகளால் உபாஸிக்கப்படுவன் பாதுகை... உத்க்ருஷ்டமான ப்ரகாசத்தை உடையவன்... புஷ்ப மாலைகள் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அழகுடன் விளங்குபவன்... விநோதமான ஸஞ்சாரங்களில் ப்ரியமுள்ளவன்... நம்முடைய ஆசைகளை நிறைவேற்றுபவன்.

க ஆத் உபாஸ்ய = ஜலத்தை சாப்பிடுவர்களால் (ரிஷிகள்) தியானம் பண்ணப்படுவனும்; ஸத் ஆலோகா கால உதாஹ்ருத = உத்க்ருஷ்டமான பிரகாசத்தை உடையவனும், (ஆராதன) காலங்களில், தூக்கி ஸமர்ப்பிக்கப்படுவனும்; தாமகா, காமதா அத்வ ரிரம்ஸாகா = புஷ்ப மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, நல்ல மனோபீஷ்டங்களைக் கொடுப்பவனும், மார்க்கங்களில் ஆசை உள்ளவனுமான; ரங்கேச பாதுகா அ காஸா = ரங்கநாதனின் பாதுகை பெருமானுடைய நடையைப் போன்றவனே.

1. அண்டதள பத்ம பந்தம் {எட்டு தளங்கள் (petals) கொண்ட தாமரை};
2. சதுர சக்ர பந்தம் (4 வட்டத்துண்டங்கள் கொண்ட) வட்ட வடிவம் – என்று இரண்டு வித பந்த சித்திரங்களில், சுலோகத்தை எழுத முடிகிறது.

1. (அங்கதள் பத்மபந்தம்)

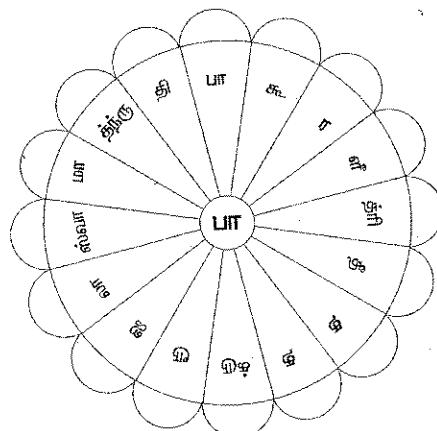
2. (சதுர சக்ர பந்தம்)

928. பாபாகூபாரபாளீபா த்ரிபாதீ பாதபாதபா|
க்ருபாருபா ஜபாலாபா ஸ்வாபா மாபாந் ந்ருபாதிபா||

க்ருபையே வடிவம் எடுத்து வந்தது போன்ற பாதுகை, கடல் அளவுள்ள நம் பாவங்களை அழித்துவிடுகிறது. பெயரை உச்சரிப்பதால் மட்டுமே, வெகு ஸாலபமாய் அண்டத்தக்கது...அத்தனை எனிமை! பரமபத நாதனாகிற பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகை, என்னைக் காப்பாற்றியது.

பாப அகூபார பாளி = பாவங்களின் கடல்களைப் போன்ற வரிசையை; பா, க்ருபாருபா = குடித்துவிடுகிறதும், தயையே வடிவமானதும்; ஜப ஆலாபா = ஜபத்தைப் போல, தன் பெயரைச் சொல்வதை உடையதும்; ஸ்வாபா ந்ருபாதிபா = ஸாலபமாக அண்டத்தக்கவரும், ராஜராஜேஷ்வரியுமான; த்ரிபாதீ, பாத பாதபா மா அபாத் = மூன்று மடங்கு கொண்ட (ஸ்தானம் i.e. நித்ய விபூதி) அடைந்துள்ள, திருவடியைக் காப்பாற்றும் (பாதுகை) என்னையும், காப்பாற்றிற்று.

"வேஷாடச தள பத்மம்" பந்தம் (Lotus with 16 petals) என்ற சித்திர வடிவத்தில் அக்ஷரங்களை அடைத்து வாசிக்க சுலோகம் கிடைக்கும்..சுலோகத்தின் இரண்டு பாதியிலும் உள்ள இரட்டைப் படை அக்ஷரங்கள் ஒரே மாதிரி அமைந்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

(வேஷாடச தள பத்மம் பந்தம் – Lotus with 16 petals)

929. ஸ்திராகஸாம் ஸதாராத்யா விஹநாகததாமதா|
ஸத்பாதுகே ஸராஸா மா ரங்கராஜபதம் நய||

பாதுகையே! அழிக்கவே முடியாதபடி அபராதங்களைச் செய்துள்ள ஜனங்களுக்கு (துயர் தீர்) எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவனும், மதுரமான நாதத்தை உடையவனுமான நீ, என்னை அரங்களின் திருவடியிலே அடைவிக்க வேண்டும்.

ஸத் பாதுகே! ஸ்திர ஆகஸாம் ஸதா ஆராத்யா = "ஸத்" என்ற பத்தால் குறிப்பிடப்படும் பரப்ரம்மத்தின் பாதுகே! அழிக்கமுடியாத அளவு அபராதங்களைச் செய்துள்ள மக்களுக்கு, எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவனும்; விஹந அக ததா அமதா ஸராஸா, (தவம்) மா, ரங்கராஜ பதம் நய = போக்கடிக்கப்பட்ட, அஸ்கங்களின் விஸ்தாரமான துக்க காரணங்களை உடையவனுமான, இனிய நாதத்தையுடைய நீ, என்னை அரங்களின் திருவடிகளை அடையச்செய்.

930. ஸ்திதா ஸமயராஜத்பா கதரா மாதகே கவி|
துரம்ஹஸாம் ஸந்நதாதா ஸாத்யா தாபகராஸரா||

ஸம்ப்ரதாய அநுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் பிரகாசிக்கும் ஜனங்களைக் காப்பாற்றுபவனும் - ஜச்வர்யத்தை உடையவனும், ஸந்தோஷமான தனது ரத்ந கிரணங்களின் மத்தியில் உள்ளவனும் - கொடுமையான பாவங்களால் துர்தசையை அடைந்தவர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவனும் - எங்கும் ஸஞ்சரிக்கும் (நீ, என்னை அரங்களின் திருவடிகளிலே சேர்த்து வை).

ஸமய ராஜத் பா = ஸம்ப்ரதாய அநுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் பிரகாசிப்பவர்களைக் காப்பாற்றுபவனும்; ஆகத் ரா, மாதகே கவி ஸ்திதா, துரம்ஹஸாம் = அடைந்துள்ள ஜச்வர்யத்தை உடையவனும் - மகிழ்ச்சியான (தன் ரத்னங்களின்) மத்தியில் இருப்பவனும்; ஸந்நதா தா ஸாத்ய அதாப கரா ஆஸரா = கொடுமையான பாவங்களைச் செய்ததன் பலனாக அடைந்த துர்தசையை அழிப்பவனும் - தாபமில்லாத (i.e. குளிர்ந்த காந்தியை) உடையவனும் - எங்கும் ஸஞ்சரிப்பவனுமான நீ, என்னை பெருமாளின் திருவடியிலே சேர்ப்பாயாக.

இதுவரையில், ஒரு சுலோகத்துக்கு ஒரு சித்ர பந்தம் எனப் பார்த்தோம். இப்போது ஒரு அதிசயம் - இரண்டு சுலோகங்களை ஒரே சித்திரத்தில் பொருத்தும்படியான அக்ஷரங்களைக்கொண்டு, 929 / 930 சுலோகங்களை இயற்றியுள்ளார் ஸ்வாமி...மகா அத்புதம் அன்றோ!!!

(இரண்டு சுலோகங்களிலும் 32 அக்ஷரங்கள்...929ம் சுலோகத்தையே, அக்ஷரங்களை க்ரமாகப் படிக்காமல் - ஒரு chess boardல், like the move of the HORSE, skip பண்ணியபடி, அக்ஷரங்களைச் சேர்த்து படிக்கும்போது...930ம் சுலோகம் வருகிறது. "சதுரங்க துரங்க பந்தம்" என்று பெயர் இந்த பந்த முறைக்கு. (ஒரு கட்டம் விட்டு - அடுத்த மூலை கட்டத்துக்குப் பாய்வது).

A wonderful Poet! Great !!!

ஸ்தி	ரா 30	க 9	ஸாம் 20	(வ) 3	தா 24	ரா 11	தயா 26
வி 16	ஹ 2 (தா)	க 29	த 10	தா 21	(ம) 4	தா 23	
ஸ 31	தபா 8	து 17	கே 14	ஸ 21	ரா 6	ஸா 25	மா 12
ரங் 18	க 15	ரா 32	ஜ 7	ப 28	த 13	மந 22	(ஷ) 5

931. லோகதாரா காமசாரா கவிராஜ துராவசா |
தாராகதே பாதராட்டம் ராஜதே ராமபாதுகா ||

ராம பாதுகை உலகைக் கடைத்தேற்ற வல்லது.. விருப்பம்போல
ஸஞ்சரிக்கக்கூடியது..(வால்மீகி போன்ற) மாபெரும் புலவர்களாலும் அதன் பெருமையை,
முழுமையாக விவரிக்க இயலாது..ஸஞ்சாரத்தின் போது, உத்க்ருஷ்டமான ஒலியையும் -
ஒளியையும் கொடுக்கிறது - பாதுகை.

லோக தாரா = (ஆச்ரயித்த) ஜனங்களைக் காப்பாற்றுபவரும்; காமசாரா = இட்டப்படியான
ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும்; கவிராஜ துராவசா கதே தாரா = கவிச்ரேஷ்டர்களாலும்,
முழுமையாய் வர்ணிக்க முடியாத பெருமையை உடையவரும், ஸஞ்சாரம் செய்யும்
காலங்களில், மேன்மையான த்வணியை உள்ள; பாத ரா ஆம் ராம பாதுகா ராஜதே = தன்
கிரணங்களை கொடுக்கும், விசேஷமான ராகவ பாதுகைகள் இப்படியாக விளங்குகிறது.

"அர்த்த ப்ரமக பந்தம்" எனப்படும் சித்திர வடிவில் அமைந்துள்ளது. ஒரு சதுரத்தில் $8 \times 8 = 64$ கட்டங்களை அமைத்து, சுலோக அக்ஷரங்களை இருமுறை (சித்திரத்தில் உள்ளபடி) எழுதி, we can read i) left to right, ii) left top to bottom; and iii) bottom right corner onwards; iv) upwards and v) to left.

லோ	க	தா	ரா	கா	ம	சா	ரா
க	வி	ரா	ஜ	து	ரா	வ	சா
தா	ரா	க	தே	பா	த	ரா	உ
ரா	ஜ	தே	ரா	ம	பா	து	கா
கால	து	பா	ம	ரா	தே	ஜ	ரா
மன	ரா	த	பா	தே	க	ரா	தா
சா	வ	ரா	து	ஜ	ரா	வி	க
ரா	சா	ம	கா	ரா	தா	க	லோ

மொத்தம் 32 அக்ஷரங்கள் கொண்ட செலாகம் இது. $8 \times 8 = 64$ கட்டங்களை உடைய ஒரு சுறுரத்தில், ஒவ்வொரு குறுக்கு வரிசையிலும் 8 எழுத்துக்கள் அடைக்க, நான்கு குறுக்கு கட்டங்களில் செலாகம் பூர்த்தியாகி விடுகிறது.

அடுத்த நான்கு குறுக்கு வரிசைகளில், செலாகத்தை (5 ம் வரிசை தொடக்கி) கடைசி அக்ஷரத்திலிருந்து, தலை கீழாக (reverse order) செலாகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்பொழுது, நாம் மேவிருந்து கீழாகவும், (ii) வலது மூலையிலிருந்து, சீழிருந்து மேல் நோக்கியும், (iii) வலது மூலையிலிருந்து, வலமிருந்து, இடமாகவும் படிக்க, நமக்கு அதே செலாகம் வருகின்றது.

"அந்த ப்ரமக பந்தம்" என்று பெயர் இந்தச் சித்திரத்துக்கு (i.e. செலாக பாதுங்களின் பாதி) (Half) கணை உடைய கற்றுள்ளது.

932. ஜயாம் பாபாம் யாஜ யாமஹே துதுஹே மயா|
மஹேசகா காசஹேமபாதுகா மமகாதுபா||

இந்திரியங்களை ஜயிப்பதில் பக்குவம் அடையாத முழுசுடிச்களைக்காப்பது பாதுகை...தீனர்களைக் காப்பாற்றும்; சரீர - மனோ வியாதிகளை ஒழிக்கும்...மமகாரம் அற்றவர்களை ரக்ஷிக்கும், அந்தப் தங்கப் பாதுகை - பெருமாளின் உத்ஸவ காலங்களில், என்னால் ஸேவிக்கப்பட்டு, நான் கோரும் இஷ்டங்களைத் தருகின்றது.

ஜய ஆம பா = இந்திரியங்களை ஜயித்தல் முதலானவைகளில் பக்குவம் அடையாதவர்களைக் காப்பாற்றுபவரும்; ஆமயா அப = சரீர / மனோ வியாதிகளைப் போக்கடிப்பவரும்; அமமக அத் உ பா = மமகாரம் இல்லாதவர்களின் கோஷ்டியில் சேர்ந்த ருத்திரனைக் காப்பாற்றுபவரும்; மஹ ஈசக அக அச = பெரும் ஜஸ்வர்யத்தை உடையவரின் (இந்திரன் போன்ற) கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவரும்; ஹேம பாதுகா = தங்கப்பாதுகை; அஜ யா மஹே = பெருமாளை அடைந்துள்ள உத்ஸவங்களில்; மயா துதுஹே = என்னால் கறக்கப்படுகிறது (i.e. நான் கேட்கும் இஷ்டங்களைக் கொடுப்பது).

"ஸர்வதோ பத்ரம்" என்று பெயர் இந்த பந்த சித்திரத்துக்கு (i.e. நான்கு மூலைகளிலிருந்தும் (corners) எந்த Directionல் படித்தாலும் செலாகம் வரும்படி அக்ஷரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜ	யா	ம	பா	பா	ம	யா	ஜ
யா	ம	ஹே	து	து	ஹே	ம	யா
ம	ஹே	ச	கா	கா	ச	ஹே	ம
பா	து	கா	ம	ம	கா	து	பா
பா	து	கா	ம	ம	கா	து	பா
ம	ஹே	ச	கா	கா	ச	ஹே	ம
யா	ம	ஹே	து	து	ஹே	ம	யா
ஜ	யா	ம	பா	பா	ம	யா	ஜ

933. பாபாதபாபாதபாபாபாதபாதத பாதபா
தபாதபா பாதபாத பாதபா ததபாதபா|| ** பதப்பிரிவு - கீழே காணக.

விண்ணுவின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகை, பாவங்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுகிறது...தன்னை எம்பெருமானிடம் ஸமர்ப்பிக்கிறவருடைய விஷயத்தில், ரகசை தருவதான் திருமஞ்சன ஜஸ்ம் உடையது.

** பாபாத், அபாபாத், அபாபா, அபாத் பாத தபாதபா, தபாதபா பாதபாத பாதபா, ததபாதபா

அபாபா = பாவம் இல்லாததும்; அ பாத பாத த பாத பா = விண்ணுவான பெருமானின் திருவடிகளில், கிரணங்களை, கொடுக்கும், கிரணங்களைக் காப்பாற்றி வைத்துக் கொண்டிருப்பவரும்; தத பாத் அபா = கொடுப்பவர்களுக்கு (i.e. தன்னை பகவானின் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிப்பவர்கட்கு), ரகஷணம் தரும், (திருமஞ்சன) நீரை உடையவரும்; த பாத பாப அத பாத பாதபா = ரகஷித்தலை ஸம்பாதித்துத் தருபவரும், பாவத்தைப் போக்குபவரும், திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் (பாதுகை); பாபாத் அபாபாத் = பாவத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றிற்று.

அ - ஆ - ப - த எனும் நான்கு எழுத்துக்களை மட்டுமே சூலோகம் அமைத்திருப்பது ஒரு விசேஷம். இச்சூலோகமும் "ஸர்வதோ பத்ரம்" என்ற சப்த சித்திரத்தில் அடங்கும். (We can read it in ANY DIRECTION - from all corners).

பா	பா	த	பா	பா	த	பா	பா
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
த	பா	த	பா	பா	த	பா	த
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
த	பா	த	பா	பா	த	பா	த
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
பா	பா	த	பா	பா	த	பா	பா

934. கோபோத்தீபகபாபேபி க்ருபாபாகோபாதிகா|
பூதபாதோதகாபாதோத்தீபிகா காபி பாதுகா||

எம்பெருமானுக்குக் கோபம் ஜோவிக்கும்படித் தூண்டிவிடக்கூடிய மகா பாபிகள் விஷயத்திலும் - பாதுகை, பகவானின் கனிவைப் பெற்றுத் தருகிறது...சுத்தியை (purity) தரக்கூடிய பெருமானின் திருவடிக்கு, ஒனியைக் கூட்டுகிறது...அதன் சிறப்பை என்னவென்று சொல்ல!

கோப உத்தீபக = பகவானின் கோவத்தை, ஜ்வலிக்கப் பண்ணும்; பாபே அபி, க்ருபா = மஹா பாபிகள் விஷயத்திலும், தயையின்; பாக உபபாதிகா = பரிபக்குவத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பவரும்; பூத அ பாத உதகா = பரிசுத்தத்தைத் தரும் திருவடித் தீர்த்தத்தினால்; பாத உத்தீபிகா, பாதுகா = பகவானின் திருவடிகளுக்கு, பிரகாசத்தைத் தரும் பாதுகையின் (மேன்மை); காபி = இப்படிப்பட்டது என்று வர்ணிக்க முடியாதது.

935. ததாதத்தாதிதத்தேதா தாததீதேதிதாதிதுத்
தத்தத்தத்தா ததிததா ததேதாதேத தாதுதா|| ** பதப்பிரிவ.

** ததாதத்தா அதிதத்தேதா தாததி இதேதி தாதிதுத்
தத் தத்தத் தாததிததா ததா இதாதேத தாதுதா

பாதுகையின் ஸஞ்சாரம் அதிவிஸ்தாரமானது; நமக்கு வரக்கூடிய ஈதிபாதிகளை அடியோடு அழிக்கும் (ஈதிபாதி = அதிக வறட்சி / மழை / நோய் etc.); ஐச்வர்யம் மிக்கது; ஆனந்தத்தைத் தரும்; காமனின் தந்தையான பெருமானுடன் சேர்ந்து இருப்பது...அந்தப் பாதுகை நமக்குத் தந்தையைப் போல.

தத அதத்தா = அப்படிப்பட்ட (பலவித காரியங்களைச் செய்வதும்) எப்போதும் ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும்; அதி தத் இதா = அதிகரமிக்கப்பட்ட 'தத்' என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படும் பிரம்மத்தின் தன்மையை அடைந்தவரும்; இத ஈதிதா அதிதுத் = நேரும், ஈதிபாதிகளை, அடியோடு ஒழிக்கும்; தத்தத் தத்தா = அந்தந்த வஸ்துவின் - அந்தந்த ஸ்வபாவத்தின்; ததி ததா = வரிசைகளால் விஸ்தாரமாயுள்ளதும்; ததா ஆததா = வீணா வாத்யங்களால் ஸந்தோஷப்படுவதும்; இ தாத இத தாதுதா = மன்மதனுக்குத் தந்தையான பகவானால், அடையப்பட்ட (பாதுகை); ததாதி = மக்களுக்கும் தகப்பன் போன்று இருக்கிறது.

"த" என்ற ஒரே எழுத்துடன் (or த் எனும் மெய் எழுத்துடன்) பலவித அ, ஆ, இ போன்ற உயிர் எழுத்துக்களைச் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டுள்ள சுலோகம் இது.

936. யாயாயாயாயாயாய யாயாயாயாயாயாய|
யாயாயாயாயாயாய யாயாயாயாயாயாய||

"யா" எனும் ஒரே எழுத்தினால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது இச்சுலோகம். பதங்களை உருவாக்கி அர்த்தம் காண்போம்.

யாயாயா - ஆய - ஆயாய - அயாய - அயாய - அயாய - அயாயா - யாயாய - ஆயாயாய - ஆயாயா - யா - யா - யா - யா - யா - யா - யா

எந்தப் பாதுகை, அண்டியவர்க்கு அதிர்ஷ்டத்தைத் தருகிறதோ, ஞானத்தைக் கொடுக்குமோ, ஆச்சிரிதர்களால் உபாளிக்கப் படுகின்றதோ - அண்டினவரின் விரோதிகளை அழிக்க வல்லதோ, எந்தப் பாதுகை பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்திற்காக உள்ளதோ, முக்த தசையை, அண்டியவர்க்கு ஸம்பாதித்துத் தருமோ, அப்பாதுகை பெருமானுக்கு விசேஷ பூதமானது.

யா = எந்தப் பாதுகை; ஆயாய=பகவானின் + மற்றும் அண்டியவரின் / நன்மையைக் கருதியே பாடுபடுகிறதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = அண்டினவர்க்கு அதிர்ஷ்டத்தைத் தருகிறதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = ஆச்சிரிதர்க்கு ஞானத்தைத் தருகிறதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = உபாளிக்கத் தக்கதாக உள்ளதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = அண்டினவரின் விரோதிகளை அழிக்கவல்லதோ; அயாயா = பெருமாளை அடைந்துள்ள; யா = எந்தப்பாதுகை; யாயாய = ஸஞ்சாரத்திற்காக உள்ளதோ; யா = எந்தப் பாதுகை; ஆயாயா (பகவானை அண்டியவரிடம்) அழைத்து வருகிறதோ; ஆயாயா = முக்ததசையை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கிறதோ; யாயா யா = (அந்தப்பாதுகை) நற்கதியை ஆச்சிரிதர்கள் அடைவதை; ஆய. = பெருமானுக்கு எப்போதும் சேண்டுதமாய் இருக்கிறது.

937. ரகுபதிசரணாவநீ ததா விரசித ஸஞ்சரணா வந்பதே|
க்ருதபரிசரணாவநீபகை: நிகமழுகைச் சு ரணாவநீகதா||

விச்வாமித்ரரின் யாக ஸம்ரக்ஷணத்துக்காக காட்டுமார்க்கத்தில் சென்ற வேலையில், ராகவனின் பாதுகை, சபாகு - மார்சன் ஆகிய ராகுடஸர்களுடன் போரிட முனைந்தது....தபஸ்விகளாலும் - மகரிஷிகளாலும் கைந்கர்யம் செய்யப் பெற்று விளங்குகிறது, அந்தப் பாதுகைகள்.

ததா, வந்பதே ஸஞ்சரணா விரசித, ரணாவந் கதா = அப்போது (யாகஸம்ரக்ஷணத்துக்காகச் சென்ற) காட்டு மார்க்கங்களில் செய்த ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும், யுத்த களத்தைச் சென்று அடைந்தவரும் (சபாகு - மார்சன்); ரகுபதி சரணாவந் வந்பைகை: நிகம முகைச்ச க்ருத பரிசரணா = ராமனின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகை, தபஸ்விகளாலும் - வேதாப்யாஸம் செய்யும் மகரிஷிகளாலும் செய்யப்பட்ட சிச்ருதையைப் பெற்றது.

"பாத சதுஷ்டய பாக வ்ருத்தி யமகம்" எனும் யமக சித்ரத்தில் அமைக்கப் பெற்ற சுலோகம் இது....உபஜாதி (இரண்டு ஜாதி) சேர்ந்தது எனும் விருத்தம்...முதல், மற்றும் 3ம் பாதத்தில் 11 அக்ஷரங்களும், 2/4ம் பாதங்களில் 12 அக்ஷரங்களும் கொண்ட சுலோகம். "சரணாவந்" என்ற பதம், நான்கு பாதங்களிலும் வருகின்றது.

938. தத்தகேளிம் ஜகத்கல்பநா நாடிகா

ரங்கிணா ரங்கிணா ரங்கிணா ரங்கிணா|
தாத்ருசே காதிபுத்ராத்தவரே த்வாம் விநா
பாதுகா பாதுகா பாது காபாதுகா||

பாதுகே! உலக சிருஷ்டி ஒரு நாடகம்...அதைச் செய்யும் அரங்கன் ஒரு சிறந்த கூத்தாடி (நடனக்காரன்)... அவனைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட ஒரு கூத்தாடி கிடையாது...அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானால் கொடுக்கப்பட்ட கூத்தை (ஸஞ்சாரத்தை) உடைய, உன்னைத் தவிர, வேறு எந்தப் பாதுகை, விச்வாமித்ரரின் யாகத்தைக் காக்க வல்லது?

பாது! ஜகத் கல்பநா நாடிகா=பாதுகே! உலகின் சிருஷ்டி என்ற கூத்தை; ரங்கிணா அரங்கிணா ரங்கிணா=உண்டு பண்ணுபவரும்; தன்னை ஆட்டி வைக்கும் வேறு ஒரு கூத்தாடி இல்லாதவரும்; ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ரூபியான்; ரங்கிணா தத்தகேளிம்=ஒரு கூத்தாடியால் கொடுக்கப்பட்ட விளையாட்டை உடைய; த்வாம் விநா, கா உ பாதுகா = உன்னைத் தவிர, வேறு எந்தப் பாதுகை; ஆபாதுகா - பாதுகா = ஸாகங்களைத் தரும் ஸ்வபாவமுள்ள - காரியங்களைச் செய்யும் (நீ); தாத்ருசே காதி புத்ர = அப்படிப்பட்ட, காதி என்ற மன்னனின் புத்திரனான விச்வாமித்திரரின்; அத்வரே (அபாத்) = யாகத்தை ரக்ஷித்தாய்.

பாத பாக சதுராவ்ருத்தி யமகம் என்ற வகைச் சித்திரத்தில் அமைக்கப்பட்டு உள்ள சுலோகம்... 2 and 4 வது பாதங்களில் (2nd & 4th quarters of the sloka) ஒரே வார்த்தை (word) நான்குமுறை உபயோகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளது.

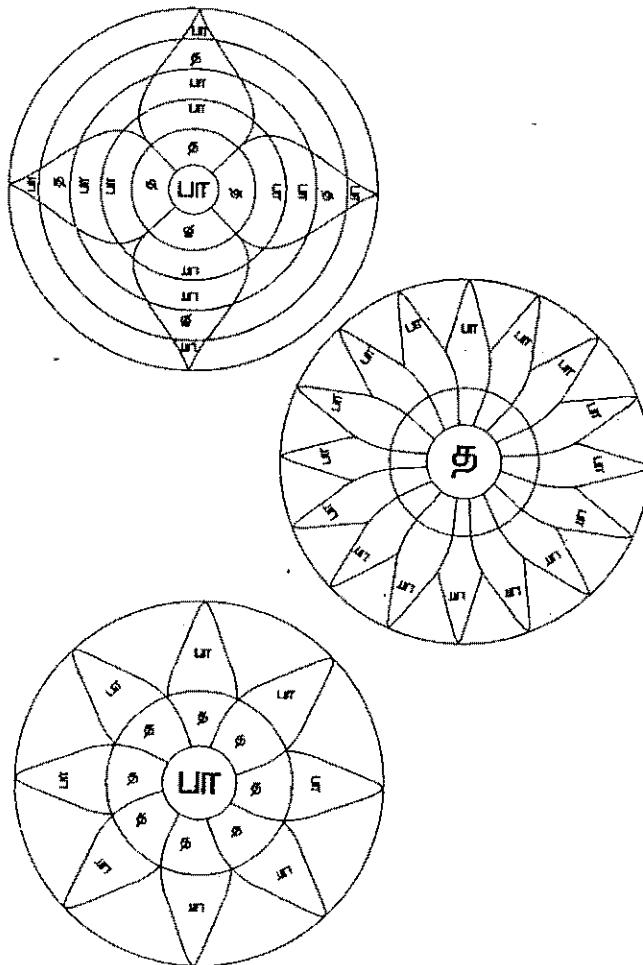
939. பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா| பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா||

ஒரே சொல் (only one word) 16 முறை repeat செய்யப்பட்டு அமைத்த சுலோகம். விசேஷங்களாவன:-

- (i) பா, த எனும் இரண்டே எழுத்துக்களை உபயோகித்து அமைந்துள்ளது சுலோகம்;
- (ii) ஷோடச ஆவ்ருத்தி யமகம் - என்ற யமக பந்தத்தைச் சேர்ந்தது;
- (iii) சதுர்தளம் - அஷ்ட தளம் - ஷோடச தளம் என்று மூன்று விதமான சித்திர வடிவங்களில் சுலோக அக்ஷரங்களை அமைத்துப் படிக்கலாம்.
- (iv) சுலோக - சுலோகர்த்த - சுலோகபாத அநுலோம/ப்ரதி லோம யமகம்.

பதப்பிரிவு:- பாதப - அபாதப - ஆபாத - பாப; அத், அபா - பாதபா - பாத - பா - அ - பாதபா, - அபாத-பா; பாத - பாபாத் - அ, பாபாத்-அ, பாபாத் - அபாபாத்; அ - பாபா - த - பாபா; ஆத - பா - பாத - பா.

பாத - பா - அ - பாதபா = அதிகார புருஷர்களைக் காப்பாற்றும் பெருமாளின், திருவடியைக் காக்கும் (பாதுகை); பாதப - அபாதப - ஆபாத - பாப; அத் - அபா = காலால் குடிப்பது (வேரால் - i.e. தாவரங்கள்); அப்படி வேரால் குடிக்காதவை (i.e. ஜங்கமம்); (இவைகளை) அடைந்துள்ள பாவங்களைக் குடிக்கும் ஜலத்தை உடையதும்; பாதபா = நான்கில் ஒரு பகுதியான இப்பிரகிருதி மண்டலத்தைக் காப்பாற்றுவதும்; அபாத, பா = நான்கில் ஒரு பகுதி இல்லாத (நித்ய விழுதியை) காப்பாற்றுபவரும்; (i.e. உபய விழுதியையும்); பாத - பாபாத் = ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டிய (மாதா / பிதாக்கள் முதலானவர்களை) ரக்ஷிக்கும் விஷயத்திலும்; அபாபாத் - அ பாபாத் = அப்படி இல்லாதவர்கள் விஷயத்திலும், ஸாகிருதம் நல்லதைக் கொடுப்பவரும்; அபாபாத் = ரக்ஷிக்காதவர்க்கு உள்ள ஸாகிருதத்தை நாசம் செய்யும்; அ - பாபா - த - பாபா = பகவானை எப்போதும் அநுபவிக்கும் ஸ்வபாவம் உள்ளோனை - சுத்தம் செய்யும் - இந்திரியங்களை அடக்கும் குணங்களால், மேன்மேலும் ரக்ஷிக்கும்; ஆத - பா - பாத - பா = அண்டினவரின் விரோதிகளை - உலர்த்தி அடிக்கும் - கிரணங்களைக் காப்பாற்றுகிறது பாதுகைகள்.

- i) (சதுர்தள பத்மபந்தம் - Lotus with 4 petals)
- ii) (அஷ்டதள பத்ம பந்தம் - Lotus with 8 petals)
- iii) (ஷோடச தள பத்ம பந்தம் - Lotus with 16 petals)

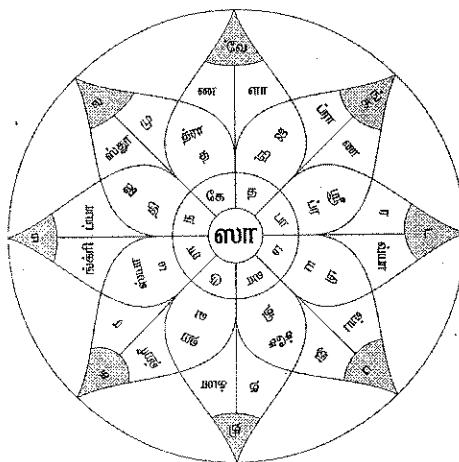
940. ஸாகேத த்ராண் வெளாஜித தத்திஜப்ராங்கண ணிப்ரபாஸா
ஸாபா ப்ரச்சர்டவ்யாம் இயமமயமிவ்யாபதுச் சேதிலாஸா|
ஸாலாதிச்சேத திக்மா ஹவருருரு வஹ ஹ்ரிகரஸ்யாமராஸா
ஸஸா ராமஸ்யாங்க்ரி மப்யாஜதி ந ந நதிஜஸ்துலமுத்தராதகே ஸா|

"அஷ்ட தள பத்ம பந்தம்" என்ற சித்திரவடிவில் சுலோக அகாராங்களை நிரப்பியின் - தளங்களின் நுணியில் உள்ள எழுத்துக்களைப் படித்தால் - வேங்கடபதி கமலம் என்று கவியின் பெயர் வரும்படி, விசேஷமான முறையில் உள்ளது சுலோகம்.

ஒவ்வொரு பாதமும் 21 அக்டிரங்களடங்கிய சுலோகம் ($21 \times 4 = 84$ letters). சுலோக மூபமான பத்மம் (ஒரு தாமரை மலர்) கவியால் பாதுகைகளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப் படுகிறது - இந்தச் சுலோகத்தால்.

அயோத்தி நகரை, பாதுகை ஆட்சி புரிந்து, அதைக் காப்பாற்றிய காலத்தில் - விஸ்தாரமான ஸபா மண்டபமும், செல்வ ஒளியும், ஞானச் செல்வமும் நிறைந்த எதன், இவைகள் நிரம்பியிருந்தது. போரில் எதிரியின் பலத்தையும் - வில்லையும் வெட்டித் தள்ளும் புஜ வளிமை பெற்ற, ராகவனின் பாதுகை - திருவடிகளை வணங்கும் தீனரை ரகுஷனம் செய்யப் புருஷகாரம் செய்கிறது.

ஸாகேத த்ராண வேளா ஜிநித தத நிஜ ப்ராங்கண யீ = அயோத்தியைக் காப்பாற்றும் ஸமயம் உண்டு பண்ணப்பட்ட, விஸ்தாரமான தன்னுடைய ஆஸ்தான ஸபா மண்டலத்தின் ஸம்பத்தின்; ப்ரபாஸா, ஸபா = பிரகாசத்தை உடையதும், கீர்த்தியோடு கூடிய; ப்ரயீ: அடவ்யாம் = ஞானத்தை உடையதும்; காட்டிலே; அமம யமி வ்யாபத் உச்சேதி ஸாஸா = அஹங்கார / மமகாரம் இல்லாத ரிஷிகளின் ஆபத்துக்களை, வெட்டித் தள்ளுபவரும் - விளையாட்டை உடைய; ஆம ராஸ ஆஸா = அசடாக உள்ள - வார்த்தைகளைப் போக்கடிப்பவரும்; ஸா, இயம் ஸாலாதி (ஸாராதி) = அப்படிப் பிரவித்தமான இந்த வில் முதலியவைகளை; ச்சேததி கிக்ம ஆவஹரு, ருரு, வஹ = வெட்டித் தள்ளுவதிலே - தீக்ஷணமான யுத்தத்தில் செய்யப்பட்ட, மானை வகிக்கும் ருத்திரனுக்கு; ஹரி கரஸ்ய, ராமஸ்ய = வெட்கத்தை உண்டு பண்ணும், ராமனுடைய; உத்ராதகே நதி ஜ ஸ்தூலம் = வணக்கத்தினால் உண்டான, மகத்தான; அங்க்ரிம் நாப்யாஜதி ந = திருவுடியை ஏவுகிறதில்லை என்பது கிடையாது. (Double negative).

(அல்லது தளபத்ம பந்தம்)
வேங்கடபதி கமலம் - என்று, கவியின் பெயர் கிடைக்கின்றது
நமக்கு, தாங்களின் நுழையிலுள்ள
எமதுக்கணால்.

941. ரம்யே வேச்மநி பாபராக்ஷஸிதாஸ்வாஸக்ததீ நாயிகா
 நந்தும் கர்மஜ துர்மதாலஸதியாம் ஸா ஹந்த நாதீக்ருதா|
 ஸத்வாட ப்ரமிகாஸா தாபஸ தபோவிஸ்ரம்ப பூயந்தரிகா
 காசித் ஸ்வைரகமேந கேளிஸமயே காமவ்ரதா பாதுகா||

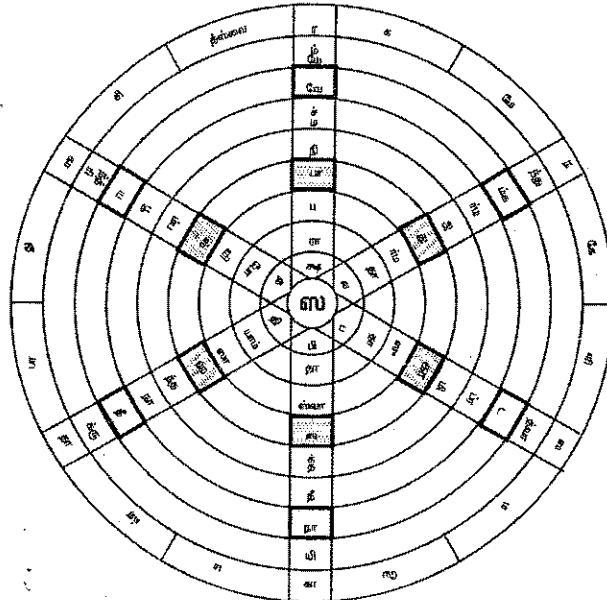
தன் இஷ்டப்படி விளையாட்டாக ஸஞ்சாரம் செய்வது பாதுகை...கொடிய பாபிகளான ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்வதில் ஊக்கம் கொண்ட பெருமாளை அழைத்துப் போவது பாதுகை...ஸாதுக்களான ரிஷிகளின் ஆசரமப் பிரதேசங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், அவர்களது தபஸைக்கு எந்தவித இடையூறும் வராது எனும் திட நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தும்...அத்தனை பெருமையைக் கொண்ட பாதுகை, யீரங்க விமானமாகிற ஸ்தலத்தின் எஜமானியாய் விளங்குபவன்.

மஹா சக்ர பந்தம் எனும் சித்திர வடிவில் அமைக்கப்பட்ட சலோகம்.

"வேங்கட நாதீய பாதுகா ஸஹஸ்ரம்" (i.e. வேங்கட நாதனால் இயற்றப்பட்ட பாதுகா ஸஹஸ்ரம்) என்ற, கரந்தம் இயற்றிய கவியின் பெயரும், கரந்தத்தின் பெயரான பாதுகா ஸஹஸ்ரம் எனும் சொல்லும், 3 மற்றும் வெது panelல் (வீதியில்) உள்ள அக்ஷரங்களைக் கூட்டிப் படிக்கும்போது கிடைக்கிறது.

சார்தூல விக்ரீடிதம் என்று பெயர் இதிலுள்ள விருத்தத்திற்கு. ஒவ்வொரு பாதத்திலும் 19 அக்ஷரங்கள்.

கேளி ஸமயே ஸ்வைரகமேந காம வ்ரதா - பார ராக்ஷஸ = விளையாட்டான ஸஞ்சார காலங்களில், தன் இஷ்டப்படிச் செல்வதால் ஏற்படும் தன் இச்சையை உடையவரும்; பிதா ஸ்வாஸக்த தீ = பாபிகளான அரக்கர்களை நாசம் செய்வதில், ஊக்கமுள்ள புத்தியை உள்ளவரும்; நாயிகா ஸத் வாட = (பெருமாளை) அழைத்துச் செல்வவரும் - ரிஷிகளின் ஆசரமங்கள் நிறைந்த பிரதேசங்களில்; ப்ரமிகாஸா தாபஸ = சுற்றும் காலங்களில் - தபஸ்விகளினுடைய; தபோ விஸ்ரமப் பூ = தபஸ்ஸில் ஏகாக்ர சித்தத்தை, உண்டு பண்ணும்; யந்தரிகா, ஸா காசித் = ரேகைகளை/குழிழ் உடையதுமான, அந்த, ஒரு மேலான; பாதுகா - கர்ம ஜ = பாதுகையானது, துஷ்கர்மங்களால் உண்டாகும்; துர்மத அலஸ தியாம் நந்தும் = கெட்ட திமிரினால் ஏற்படும் சோம்பலான புத்தியை உடையோர் ஸேவிப்பதன் பொருட்டு; ரம்யே வேச்மநி = அழகான, ரங்க விமானத்தில்; நாதிக்ருதா....ஹந்த = எஜமானியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது...ஆச்சரியம்!!

- i) மஹாச்சரபந்தம் என்ற அமைப்பு இது
  - ii) மூன்று - மற்றும் ஆறாவது மண்டல வீதிகளில் - ப்ரதக்ஷினாகப் படிக்கும் போது (from the letters in the Third & Sixth Panels வெங்கடநாதிய பாதுகாலஹஸ்ரம்) - என்று, காவ்யம் இயற்றிய வியின் பெயரும், காவ்யத்தின் பெயரும் வருகின்றது.

942. மீஞ்சலம் வேதநகரம்க்ருத் வளைதுவ ஸ்யாம் ருத்த கைர்யஸ்புட:

శ్రీపాతావని విస్తర్ణతాపి సౌక్రిన్ తమం కోయాతాయన్ |
వేతాన్తాన్యపవాతి పాతి సౌతను: సాంతరోట్య పావప్రతే
ఆంగకస్తతా చాస్త్యత్తివ్యయతాస్య సౌమతి: ప్రాణస్తత్తుతాతన్ ||

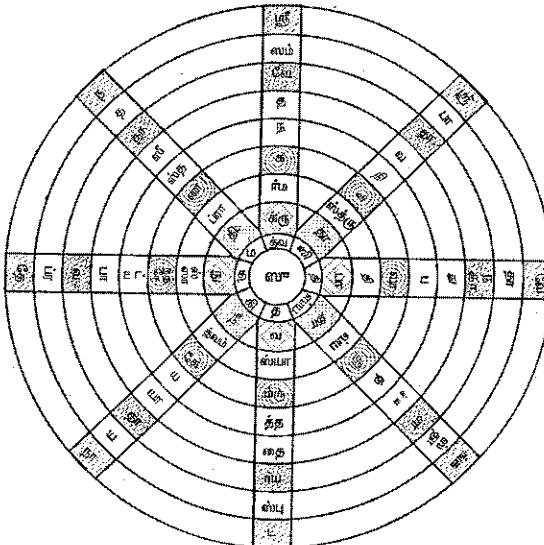
"சதுரங்கமண்டார சக்ரம்" (அங்கம் is அடையாளங்களை) - அதாவது கவியின் (நான்கு) பிருதுகளை (Titles) காட்டக்கூடிய சக்ரம் - என்னும் சித்ர பந்தத்தில் அமைக்கப்பட்ட சுலோகம்.

சித்திரத்தின் 4 panels (வீதிகளில்) உள்ள அக்ஷரங்களைச் சேர்த்துப் படித்தால் (1) ஸ்ரீவேங்கடநாதனே... (2) வேதாந்தசார்ய தாவதா (3) கவிவாதி ம்ருகேந்த்ரண (கவிகளுக்குள்ளும் / வாதம் செய்பவர்களுள்ளும் ஸிம்மம் போன்ற) (4) க்ருதா பாதாவந் நுதி: என்ற சொற்கள் வருகின்றன.

ராமனின் பிராண்ற போன்ற ஸீதா பிராட்டிக்குத் தனமாக இருப்பவனே! பாதுகையே! உபநிடதங்களால் மட்டுமே அறியத்தக்க பகவானின் அநுபவத்தை அதிகரியித்த திருமேனியுடன் விளங்குபவள் நீ...புகழத்தக்க ஸஞ்சாரங்களால், ழரிப்புடன் பேராணந்தம் கொண்டவள் நீ...இத்தனை பெருமை பெற்ற உன் செல்வமாகிற மோகஷஸாம்ராஜ்யத்தை அடைய - நான் மேன்மேலும் நல்ல கர்மாக்களைச் செய்கு உனக்குக் காஸனாக ஆக வேண்டும்.

ப்ராணஸ்த ஸீதா தந! = ராமனுக்கு பிராணன் போன்ற ஸீதாப் பிராட்டிக்கு தனமாக இருப்பவளே!; ஸ்ரீபாதாவநி! ஸ்ரீஸ்மேவேதந கர்மக்ருத வஸா! = பாதுகையே! (ஸாதுக்களுக்கு) தனம் போன்ற வேதங்களிலே சொல்லிய ஸத் கர்மங்களைச் செய்வோருக்கு, தனம் போன்றவள்; வேதாந்த அநுபவ அதிபாதி ஸதநு: = உபநிடதங்களால் அறியத்தக்கதான அதைவிட மேலான திருமேனியை உடையவரும்; ஸாந்த்ர ஈட்யபாவ ப்ரதே = அளவிட முடியாத ஸ்துதியால் பிரஸித்தமாக இருப்பவருமான; த்வம் கேய யாதாயநா = நீ,

பாடத்தகுந்ததான ஸஞ்சாரங்களால்; அங்கஸ்தா - அச்யத திவ்ய தாஸ்ய ஸாமதி:, ஸாகிநா விஸ்தருதா அஸி = (சாமரம் போன்ற) பரிச்சதங்களுடனும், ஆச்ரிதர்களை ஒரு போதும் நழுவ விடாத பகவானின், உயர்ந்த தாஸ்ய பாவத்திலும் (சிச்ருதை), நல்ல புத்தி - ஸகமான ஸந்தோஷத்தால் மிகுந்து இருப்பவள்...; நுத்த தைர்ய ஸ்புத: தவ ஸ்யாம் = பூர்ணமான தைரியத்துடன், தெளிவுள்ளவனாக (நான்) உனக்கு (சேஷபூதனாக) ஆகவேண்டும்.

(சதுரங்கமங்கடா சக்ரம் எறும் பந்தத்தில் உள்ளது இந்த சுலோகம்). காவ்யம் இயற்றின கவி யின் பிரதுகளை அடையாளம் காட்டும் இது.

- (i) ஸ்ரீ வேங்கடநாதேந
- (ii) வேதாந்தாசார்யதாவதா
- (iii) கவிவாதி ம்ருகேந்த்ரேண - க்ருதாபாதவநீநுதி:

943. கநகபீட நிவிஷ்ட தநுஸ்ததா ஸாமதி தாயினிஜாநுபவஸ்ம்ருதா|
விதிசிவு ப்ரமுகை ரபிவந்திதா விஜயதே ரகு புங்கவ பாதுகா||
944. தீந கோபீஜநிக்லிஷ்ட பீநுத் ஸதா
ராமபாதாவநி! ஸவாநுபாவ ஸ்திதா|
ஏதி மேவச்யம் உத்தாரபாவச்ரிதா
தேஜஸா தேந குஷ்டம் கதா பாலிகா||

943ம் சுலோகம் த்ருத விளம்பித வ்ருத்தம்; 944ம் சுலோகம் ஸ்ரக்வினீ வ்ருத்தம் என்று, இரண்டு வேறு வித வ்ருத்தங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன...எனினும், இரட்டைப்படை அக்ஷிரங்களைல்லாம் ஒரே மாதிரி உள்ளதால், கோழுத்ரிகா ரதியில் சேர்த்து வாசிக்கலாம்.

943. (அயோத்தியை ஆண்ட) காலத்தில் தங்கமயமான ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்து, பிரம்மா, சிவன் ஆகியோரால் ஸேவிக்கப்பட்ட ராகவனின் பாதுகை எப்போதும் ஜயத்தையே அடைகிறது.

ததா, கநகபீட நிவிஷ்ட தநு: - ஸாமதிதாயி = அந்த நாட்களில், தங்க ஸிம்மாஸனத்திலே வீற்றிருந்து, நல்ல புத்தியைக் கொடுத்தவரும்; நிஜ அநுபவ ஸ்ம்ருதா = தன்னுடைய அநுபவத்தையும் நினைவையும் உடையவரும்; விதி சிவ ப்ரமுகை: = பிரம்மா - சிவன் ஆகிய ப்ரமுகர்களால்; அபிவந்திதா, ரகுபுங்கவ பாதுகா விஜயதே = ஸேவிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீராமனின் பாதுகை, எப்போதும் ஜயம் அடைபவள்.

944. ராமனின் பாதுகே! தீனர்களான இடைப்பெண்களின் (மறு) ஜன்மம், மற்றும் கண்டங்களையும், இந்திரனால் உண்டான பயத்தையும் போக்கடித்தும், உன்னை

அண்டினவர்களைக் கரையேற்றும் தன்மையை அடைந்தவரும், ஆன நீ எனக்கு காப்பாற்றுபவளாக உள்ளாய்.

ராம பாதாவநி! தீந் கோபீ ஜநி க்லிண்ட பீ = ராகவ பாதுகே! அகிஞ்சநர்களான, கோபஸ்தரீகளின், மறு ஜன்மம், பிற கண்டங்கள் - இந்திரனால் பயம் போன்றவைகளை; நூத், ஸதா ஸ்வாநுபாவ ஸ்திதா = போக்கடித்து, எப்போதும், உன்னுடைய மகிமையில் நிலையானவரும்; உத்தார பாவ சிதா, தேந தேஜஸா குஷ்டம் கதா = ஸம்ஸாரத்திலிருந்து, உன்னை ஆச்சரியித்தவரைக் கரையேற்றும் நீ, அந்த (உன்) தேஜஸால்; மே பாலிகா அவச்யம் ஏதி = கோஷ்டத்தை அடைந்தவள்...என்னை அவச்யம் காப்பாற்றுபவளாக ஆக வேண்டும்.

945. தாமநிராக்ருத தாமஸ லோகா தாத்ருமுகைர் விந்தா நிஜதாஸை:|
பாபம் அசேஷம் அபாகுருவே மே பாது! விழுவிதராகவ பாதா||

946. க்ருபாநகத்ராத ஸ்பூரதுஷ்டா
மேத்யா ருசா பாரிஷதாமபூபா|
பாதாவநி ஸ்த்யாநஸாகைர் நத்ருப்தா
காந்த்யா ஸமேதாதிக்ருதா நிரோதா||

Now, read this, as written hereunder:-

945. தா ம நி ராக்ருத தா ம ஸ லோகா தா த்ருமுகைர் வி ந்தா நிஜதாஸை:

946. second line, in reverse order

தா ரோ நி தாக்ருதி தா மே ஸ நத்யா கா தா ப்ரு த்நகைர் ஸா ந யா

முதல் சுலோகத்தின் முதல் பாதி (1st line) எழுதி, 2வது பாதியை, 946 (அடுத்த சுலோகத்தின்) 2வது lineஐ reverse orderல் எழுதி, கோழுத்ரிகா ரீதியில், படிக்கும்போது 945ம் சுலோகம் வரும். "பிந்ந வருத்த ப்ரதிலோம கோழுத்ரிகா" எனப்படும் சித்ரவகை.

945. பாதுகே! உன் தேஜஸால் தமோ குணங்களை நாசம் செய்பவன் நீ; பிரம்மா போன்றவர்களால் வணங்கப்படுகிறாய் - ராகவனின் திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் நீ என்னுடைய பாவம் அனைத்தையும் போக்குபவன் அன்றோ!

பாது! லோகா தாமஸ தாம நிராக்ருத - தாத்ருமுகை: நிஜ தாஸை: விந்தா, விழுவித ராகவபாதா (த்வம்) மே, பாபம் அசேஷம் அபாகுருவே = பாதுகையே! மக்களின் தாமஸ குணத்தை, உன் தேஜஸால் நாசம் செய்கிறாய்; பிரம்மா போன்றவர்களான, உன் தாஸர்களால் வணங்கப்படுகிறாய் - ராமனின் திருவடிகளை அலங்கரிப்பவன் - நீ, எனது பாவத்தை அடியோடு போக்கடி.

946.பாதாவநி! அநக் த்ராத ஸபூ: = பாதுகே! துக்கமில்லாதபடி, காப்பாற்றப்படும், புண்ய பூமியை உடையவரும்; அதுஷ்டா - ருசா - மேத்யா = தோஷமே இல்லாதவள் - காந்தியால் மிகவும்; பரிஷதா - பூபா - ஸ்த்யான ஸாகை: = பரிசுத்தமானவள் - ஸாதுக்களின் கோஷ்டியை உடையவள் - பூமியைக் காப்பாற்றுவன் - அதிகமான ஸாகங்களை; ந த்ருப்தா - காந்த்யா ஸமேதா - அதிக்ருதா - அநிரோதா - (த்வம்) க்ருபா ஆம = அடைந்தும் திருப்தி அடையாதவள் - இச்சையுடன் கூடினவள் - அதிகாரங்களை வகிப்பவன் - தடையே இல்லாதவள் - இப்படிப்பட்ட நீ, கிருபையுடன் (என்னை ரசஷ்டிக்க) வரவேண்டும்.

947. ஸாரஸ்ஸெளாக்ய ஸமேதா க்யாதா பதபா புவி ஸ்வாஜ்ஞா|
ஸாஹஸ கார்யவநாசா தீரா வஸாதா நவந்யாஸா||

948. ஸாந்யாநாவநதா ஸாவராதீசாநா வர்யகா ஸஹஸா|
ஜ்ஞாஸ்வா விபு பாதபதாக்யாதா மே ஸக்யஸெளா ஸரஸா||

Now read Sloka 948, in the reverse order - i.e. commencing from the very last letter - "ஸாரஸ ஸெளக்ய.....what do you find! you are reading Sloka 947. Not only that - Also you read Sloka 947 in the same way (i.e. commencing from the very last letter - you are reading Sloka 948... **GREAT!!!!** Now, the meanings:

947. பாதுகையே! (முடி குட்டிக்கொள்ள) பிடிவாதமாய் இருந்த பரதனைக் காப்பதிலே ஊற்றும் கொண்டவன் நீ..ஆச்சரியித்தோரைக் காப்பதிலும் உறுதி பூண்டவன்..ஐச்வர்யங்களை வாரி வழங்குபவன்...பிரஸித்தி பெற்ற செங்கோலை உடையவன்.

ஸாஹஸ காரி அவந் ஆசா வஸதா - தீரா - நவந்யாஸா ஸாரஸ ஸெளக்ய ஸமேதா = ஸாகஸமான காரியங்களைச் செய்யும் (பரதனை) ரக்ஷிப்பதில் ஆசை உடையவரும் ஸம்பத்துக்களை வாரி வழங்குபவரும் - உறுதியானவரும், புதிது புதிதான; ஸ்வாக்ஞா = ஸந்நிவேசம் உடையவரும் - தாமரை மலரால் ஸெளக்யமாக இருப்பவரும், ஆக்ஞாகளைப் புரியும்; பதபா புவி க்யாதா = பாதுகை, உலகில் பெருமை பெற்றவன்.

948. ஸர்வ லோகங்களுக்கும் யஜமானியானவரும், அனைவரையும் காத்து அருள்பவரும், எல்லாராலும் பூஜிக்கப்படுபவரும், அரங்கனின் திருவடிகளைக் காப்பவரும், கீர்த்தியை உடைய பாதுகை, எனக்கு அன்பாரந்த ஸகி!

அதீசாநா, வர்ய கா ஞா ஸாந்யா - அவநதா - ஸ்வ அ = லோகம் அனைத்துக்கும் எஜமானியானவரும், உயர்ந்த, ஞானம் / ஸாகம் உடையவரும்; விபு பாதபதா - க்யாதா = அனைவராலும் பூஜிக்கப்படுபவரும், அனைவரையும் ரக்ஷிப்பவரும் - தன்னுடையதேயான பெருமாளை உடையவரும்; அஸெளா, மே, ஸஹஸா ஸாவரா - ஸரஸா - ஸகீ = அரங்கனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றுபவரும், கீர்த்தி உள்ளவருமான இந்தப் பாதுகை, எனக்கு - ஸாலபமாக, ஸரஸமாய்ப் பழக்கூடிய தோழி போல.

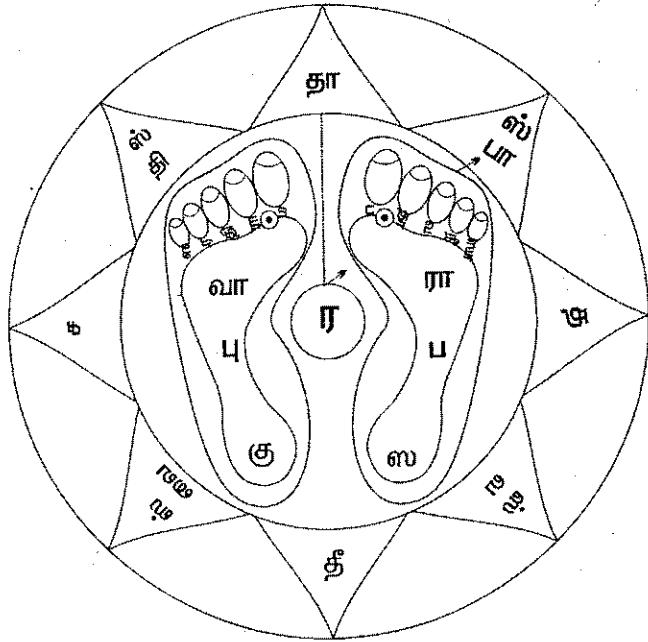
949. தாரஸ்பார தரஸ்வர ரஸபரரா ஸா பதாவநீ ஸாரா|
தீரஸ்வைர சரஸ்திர ரகுபுரவாஸரதி ராமஸவா||

தன் விருப்பப்படி ஸஞ்சாரம் செய்யும் தீரான, யீராமன், அயோத்தியில் வசிப்பவரிடம் ஆசையுடையவர்...ராமனால் நடத்தப்பட்டு, அடிக்கடி உண்டாகும், தன் நாதத்தால் (ஸ்வரம்) பாதுகை, அனைவருக்கும் ஆனந்தத்தை அனிக்கின்றது.

ரகுபுர வாஸ ரதி = அயோத்தியில் வலிப்பவர்களிடம் ஆசை உள்ளவரும்; தீர ஸ்வைர = வீரனும், தன் இஷ்டம் போல் ஸஞ்சரிப்பவரும்; சர ஸ்திர = அசையும் பொருள் - அசையாப் பொருட்கள் ஆகியவைகளுக்கு ஈச்வரனுமான; ஸவா தார ஸ்பார தர = தன்னுடையதான, அதிகமானதும், அடிக்கடி ஏற்படும்; ஸ்வர ரஸ பர ரா = நாதத்தின் இனிமையின் பாரத்தை கொடுப்பவருமான; ஸா ராம பதாவநீ = அந்த ராகவளின் பாதுகைகள்; ஸா ரா = ஸஞ்சார சீலம் உள்ளது.

8 தளங்களைக் கொண்ட பத்ம பந்தத்தில் (இட்டு நிரப்பி) படிக்கும் முகமாய் அமைக்கப் பட்டுள்ள அழூர்வமான சுலோகம்.

நடுவே பாதுகைகளின் (pair) உருவம் வரைந்து, அதைச் சுற்றிலுமாக, எட்டு தளங்கள் கொண்ட பத்மம் வரைந்து, கர்ணிகா மத்தியில் (ர) என்ற பொது எழுத்துடன், அக்ஷிராங்களைக் குறிப்பிட்ட முறையில் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும்.

950. சரம் அசரம் ச நியந்துச்சரணாவநிதம்பரேதரா சௌரே: |
சரமபுருஷார்த்தசித்ரென சரணாவநி! திஸிலி சத்வரேஷா ஸதாம்||

பாதுகே! நீ இந்தக் காரியத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தாதவளாய் இராமல் (Double Negative) - i.e. கவனம் செலுத்தியவளாய், - அசையும் / அசையாப் பொருட்களையும் ஏவுகின்ற, ஞீரங்கநாதனை அடைவதற்காக - கடைசி புருஷார்த்தத்தை (மோகஷம்) விரும்பும் நல்லவர்களின், இல்லங்களுக்கு, பெருமாளைக் காண்பிக்கிறாய் (கொண்டு செல்கிறாய்).

சரணாவநி! அநிதம் பரேதரா = பாதுகையே! (நீ) முக்கிய கவனம் செலுத்தாதவளாக இல்லாமல் (கவனம் செலுத்தி); சரம் அசரம் ச நியந்து: = அசையும் பொருட்கள் / அசையாப் பொருட்களை ஏவுகின்ற; சௌரே: சரம புருஷார்த்த சித் த்ரென சரணீனா, ஸதாம் = ஞீரங்கநாதனை அடைய, கடைசி புருஷார்த்தமான மோகஷத்தில் மனதைச் செலுத்தி உள்ள, நல்லவர்களைக் காப்பாற்ற திருவடிகளை (பெருமாளை); சத்வரேஷா திஸிலி = பூஜாப்ரதேசங்களில் (ஆராதனார்த்தம்) கொண்டு சென்று காண்பிக்கின்றாய்.

இதி ஞீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஞீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஞீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷா, ஞீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே சித்ரபத்ததி: - தரிம்சீ.

31. நிர்வேதபத்தி

தனது ஆற்றாமை - ஸம்ஸார ரூசியின் இளப்பம் போன்றவற்றை பலவாறாக விண்ணப்பித்து, அதிலிருந்து, தன்னைக் கரை ஏற்ற வேண்டும் என்று, பாதுகையைப் பிரார்த்திக்கிறார் ஸ்வாமி, மிக உருக்கமாக - இப்பத்தியிலே.

951. ப்ரபத்யே பாதுகாம் தேவீம் பரவித்யாமிவ ஸ்வயம்|
யாமர்ப்பயதி தீநாநாம் தயமாநோ ஜகத்குரு:||

உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆசார்யராக இருக்கும் பகவான், தனது அபரிமிதமான தடையினால், கதியற்ற சேதனர்களும் கடைத்தேற வேண்டி, மோக்ஷ ஸாதனமான - பர வித்யையாகப் பாதுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் பாதுகா தேவியைச் சரணடைகின்றேன்.

தயமாந: ஜகத்குரு: = தடையினால், உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆசார்யரான பெருமாள்; ஸ்வயம், தீநாநாம் = தானாகவே, ஸம்ஸாரத்தில் வருந்தும் சேதனர்கள் (கடைத்தேற); யாம, அர்ப்பயதி = எந்தப் பாதுகையை, கொடுத்திருக்கிறாரோ; பரவித்யாமிவ பாதுகாம் தேவீம் ப்ரபத்யே = மோக்ஷ ஸாதனமான, பரவித்யை போன்ற பாதுகா தேவியைச் சரணடைகிறேன்.

952. அபி ஜந்மநி பாதுகே!பரஸ்மிந்
அநகை: கர்மபிரீத்ருசோ பவேயம்|
ய இமே விந்யேந ரங்கபர்த்து:
ஸமயே த்வாம் பதயோஸ்ஸமர்ப்பயந்தி||

பாதுகே! அரங்கனின் திருவடிகளிலே உன்னை ஸமர்ப்பிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் அர்ச்சகர்கள்...அடுத்த ஜன்மத்தில், நான் அவர்களில் ஒருவராக இருக்க, நீ அருள் புரிய வேண்டும்.

பாதுகே! ய இமே, விந்யேந = பாதுகையே! இந்த அர்ச்சகர்கள், விநயத்துடன்; த்வாம், ஸமயே ரங்கபர்த்து: = உன்னை, அந்தந்தக் காலங்களில், அரங்கனுடைய; பதயோ: ஸமர்ப்பயந்தி = திருவடிகளிலே (எடுத்துச் சென்று) ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்; அநகை: கர்மபி: = குற்றமில்லாத காரியங்களில் அருக்கை பெற்றுள்ள; நாத்ருசோ, பரஸ்மிந் ஜந்மநி அபி பவேயம் = இவர்களைப் போன்று, அடுத்த ஜன்மத்திலாவது (நானும் ஒருவனாக) ஆகவேண்டும்.

953. பரிவர்த்தமிதா பிதாமஹாதீந்
தவமிவாநந்தமஸௌ வஹத்யநேஹா|
அதுநாபி ந சொரி பாதுகே! த்வாம்
அநகாலம்பநமப்யுபைதி சித்தம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! எத்தனை பிரம்மாக்கள் பதவி மாறி, எத்தனை கல்பங்கள் கழிந்தன....அனாதீகாலமாய், நீ பெருமாளைத் தாங்கி கைங்கர்யம் செய்கின்றாய். இன்னமும் எனக்கு, உன்னைத் தியானம் பண்ணும் பக்குவம் வரவில்லையே!

சொரி பாதுகே! பிதாமஹாதீந் = பெருமாளின் பாதுகே! அநேகம் பிரம்மாக்களை; பரிவர்த்தமிதா,அஸௌ, அநேஹா = சுற்றப் பண்ணுகிற - இந்தக் காலம்; தவமிவ, அநந்தம், வஹதி = உன்னைப் போலவே, முடிவில்லாததாக ஒடிக்கொண்டே உள்ளது; அதுநாபி, சித்தம் அநக = இன்னமும் கூட, என் மனம், குற்றமற்ற; ஆலம்பநம் த்வாம் நாப்யுபைதி = உன்னைத் தியானம் பண்ணும் பக்குவத்தை அடையவில்லையே!

954. கமலாத்தியவிதே நிதெள நிரீஹே
 ஸாலபே திஷ்டதி ரங்க கோசுமத்யே|
 த்வயி தத்ப்ரதிலம்பனே ஸ்திதாயாம்
 பரமந்விச்சதி பாதுகே! மநோ மே||

பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்த ரங்கநாதன் என்ற புதையல், ஸாலபமாக அடையக்கூடியதாக, ரங்க விமானத்திலே இருக்கிறது...அது இருக்கும் இடத்தைக் காட்ட, நீ இருக்கிறாய்....அப்படி இருந்தும், என் மனம் வேறு விஷயங்களையே நாடுகிறது.

பாதுகே! கமலாத்தியவிதே = பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியுடன் கூடினதாய்; நிரீஹே, ஸாலபே நிதெள ரங்ககோச மத்யே திஷ்டதி = ஆசைகளைப் போக்கடிப்பதும் - ஸாலபமாய்க் கிடைக்கக்கூடியதான், புதையல், ரங்க விமானத்தின் நடுவே இருக்கிறது; தத் ப்ரதிலம்பனே, த்வயி = அது (இருக்கும் இடத்தை) காட்டிக் கொடுக்க, நீயும்; ஸ்திதாயாம், மே மந: = இருக்கையில், என் மனது; பரம் அந்விச்சதி = வேறு விஷயங்களிலே தேடுகிறது.

955. யத்யப்யஹும் தரளதீ: தவ ந ஸ்மரேயம்
 ந ஸ்மர்த்துமர்ஹுதி கதம் பவதீ ஸ்வயம் மே|
 வத்ஸே விஹாரகுதுகம் கலயத்யவஸ்தா
 கா நாம கேசு பதாவநி! வத்ஸலாயா:||

கேசவனின் பாதுகையே! அப்படி உன்னை நினைக்காமல் நான் ஸஞ்சஸ புத்தியுடன் இருந்தால், நீ எப்படி என்னை உதாசீனம் செய்யலாம்?...வினையாட்டில் ராபுட்ட கன்றுக்குட்டி, வெகுதூரம் சென்றாலும், பால் ஊட்டும் பசு, வாத்ஸல்யத்துடன், கன்றைத் தேடிப் போகுமே! நீ ஏன் அப்படி இல்லை??

கேசு பதாவநி! அஹும் தவ = கேசவனின் பாதுகையே! நான் உன்னை; ந ஸ்மரேயம் யத்யபி = நினைக்காமல் இருந்தாலும் கூட; பவதீ, ஸ்வயம் மே = நீ, தானாகவே, என்னை; ந ஸ்மர்த்தும், கதம் அர்ஹுதி? = அப்படி (உன்னை) நினையாதிருக்க, எப்படி விடலாம்??; வத்ஸே விஹாரகுதுகம் கலயதி = கன்றுக்குட்டி, வினையாட்டில் ஆசையை வைத்து இருக்குமானால்; வத்ஸலாயா: அவஸ்தா = கன்றினிடம் ஆசையையுடைய (அந்தப் பசு); கா நாம? = (தவிப்பதைப் போல, நீ இல்லாதிருப்பது) என்ன மாதிரி??

956. மாதர் முகுந்த கருணாமபி நிஹநுவாநாத்
 கிம் வா பரம் கிமிபி கில்பிஷதோ மதீயாத்|
 காடம் க்ருஹீத சரணாகமநாபதேசாத்
 தத் ப்ரேரணப்ரணயிந் தவ சேந்ந லீலா||

தாயே! நான் செய்துள்ள பாவங்களின் கடுமைதான் அதற்குக் காரணம் என்கிறாயா? முகுந்தனின் கடாக்கும் என்மீது இல்லை என்றாலும், எனக்குக் கதி நீயே. நான் உன் கருணையை நம்புகிறேன்.

மாத!: முகுந்த கருணாமபி நிஹநுவாத் மதீயாத் கில்பிஷத: பரம் = தாயே! முகுந்தனின் தயையையும் மறைத்துவிடக்கூடிய, என்னுடைய பாவங்களை விட, அதிக உயர்ந்த; கிமிபி கிம் வா? = ஏதாவது ஒரு வஸ்து இருக்கிறதா (என்கிறாயோ?); கமநாபதேசாத் காடம் க்ருஹீத சரணா, தத் ப்ரேரண ப்ரணயிந், தவ லீலா ந சேத் = ஸஞ்சார வேளைகளில், கெட்டியாய் (உன்னால்) பிடிக்கப்பட்டுள்ள திருவடிகளை ஏவுகின்ற ஆசையையுடைய, உன் லீலைகள் இல்லை என்றால் (எனக்கு வேறு கதி ஏது?)

957. கூடிபாளி காஞ்சந பதாவநி! கைடபாரே:
 பாதாரவிந்தமகரந்த நிழேவணேந |
 தேவி! (தைவாத்) த்வதந்திகஜாஷ: கதமந்யதா மே
 தீநாக்ஷராணி ந சுருணோவி தயாதிகா த்வம்||

பொற்பாதுகே! தாயே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் தேனைக் குடித்து விட்டு, நீ மயங்கி இருக்கிறாய்.....அதனால்தான், அருகேயே இருந்து வரும், என் அபயக்குரலை, கருணை நிறைந்த நீ காதில் வாங்காமல் இருக்கிறாய்.

கைடபாரே: தேவி! காஞ்சந பதாவநி! = கைடபனின் சத்ருவான பெருமாளின் தேவி! பொற்பாதுகையே!; பாதாரவிந்த மகரந்த நிழேவணேந = திருவடித் தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் தேனைக் குடித்ததாலே; கூடிபா அளி = மதம் பிடித்தவளாக இருக்கிறாய் (நீ); அந்யதா, தயாதிகா த்வம் = இல்லாவிடில், கருணை உள்ளாம் கொண்ட நீ; தைவாத், த்வந்திகஜாஷ: = தெய்வவசத்தால், உன் அருகிலேயே உள்ள; மே, தீநாக்ஷராணி கதம் ந சுருணோவி? = என்னுடைய, தீனக்குரலை (வார்த்தைகளை) ஏன் கேட்காமலிருப்பாய்?

958. மாதஸ்த்வதர்ப்பித பரஸ்ய முகுந்தபாதே
 பத்ரேதராணி யதி நாம பவந்தி பூய:|
 கீர்த்தி: ப்ரபந்ந பரிரக்ஷணீக்ஷிதாயா:
 கிம் ந த்ரபேத தவ காஞ்சந பாதரகேஷ!!|

காஞ்சந பாதரகேஷ! தாயே! முகுந்தனின் திருவடிகளில் உன்னைக் கொண்டு என் பரத்தை நான் ஸமர்ப்பித்தாயிற்று..(சரணாகதி)....அப்படி இருக்க, எனக்கு, நல்லது அல்லாத ஏதேனும் நேர்ந்தால், "ப்ரபன்னனை ரக்ஷிப்பது" என்ற விஷயத்தில் தீக்ஷி (வர்தம்) எடுத்துள்ள உன் கீர்த்தி என்ன ஆகும்?

காஞ்சந பாதரகேஷ! மாத!: = தங்கப் பாதுகையே! அம்மா!; முகுந்த பாதே த்வத் அர்ப்பித பரஸ்ய, பூய: = பெருமாளின் திருவடிகளிலே, உன்னை முன்னிட்டுச் செய்துள்ள (எனது) சரணாகதிக்குப் பின்னரும்; பத்ர இதராணி, பவந்தி யதி நாம = கேட்கமத்தைத் தவிர, வேறு ஏதேனும் (அஸம்பாவிதம்) உண்டாகுமாயின்; ப்ரபந்ந பரிரக்ஷணீ தீக்ஷிதாயா: = சரணாகதி செய்தவனைக் காப்பாற்றுவது என்ற விஷயத்தில் தீக்ஷி (உறுதி) பூண்டுள்ள; தவ கீர்த்தி: நத்ரபேத கிம்? = உன் கீர்த்தி, வெட்கமடைந்து போகாதா என்ன?

959. தெளவாரிக த்விரஸந ப்ரபலாந்தராயை:
 தூயே பதாவநி! துராட்ய பிலப்ரவேசை|
 தத் ரங்கதாமநிரபாய தநோத்தராயாம்
 த்வய்யேவ விச்ரமய மங்கூடை மநோரதம் மே||

பாதுகே! வாழ்க்கை நடத்தப் பணம் வேண்டி, அற்ப பணக்காரர்கள் ஆகிறவரின்...வீடு என்ற பாம்புப் புற்றில், நான் அடிக்கடி நுழைந்து அவஸ்தைப் படுகிறேன்...எனவே, ரங்க விமானத்தைத் தன் இருப்பிடமாய்க் கொண்ட, அரங்கன் என்ற பெரும் நிதியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் உன்னையே நான் எப்போதும் ஆசரயிக்க, நீ அருள் புரிய வேண்டும்.

பதாவநி! தெளவாரிக த்விரஸந = பாதுகையே! வாசல் காவலனாகிற பாம்பை, (பொய் சொல்பவன்); ப்ரபலாந்தராயை: துராட்ய பில ப்ரவேசை, தூயே = பெரிய இடைஞ்சலாக உள்ள, கெட்ட பணக்காரர்களின் வாசலில், நுழைவதால் (நான்) மிக துக்கமடைகிறேன்; தத் ரங்கதாம நிரபாய தந் உத்தராயாம் த்வய்யேவ, மே மநோரதம் மங்கூடை விச்ரமய = எனவே, ரங்க விமானத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட, அரங்கன் என்ற பெரும் தனத்தைத் தூக்கிக்

கொண்டிருக்கும், உன்னையே, என் எண்ணம் என்ற தேர், சீக்கிரமாக நிற்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

960. வ்யாழமற்யதாம் த்ரிவிததாபமயே நிதாகே
மாயாவிசேஷ ஜநிதாஸா மர்சிகாஸா|
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட சௌரிசரணா சரணாவநி! தவம்
ஸ்தேயா ஸ்வயம் பவளி நச்சரமே புமர்த்தே||

பாதுகையே! ப்ரகிருதியின் குண வகைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட, கானல் ஆறு போன்ற ஸம்ஸார விஷயங்களில் மயங்கித் தவிக்கும் எங்களுக்கு, நீ, பெருமாளின் திருவடியை, நன்றாகத் தொட்டு, "இதுதான் உத்தம புருஷார்த்தம்" என்று கூறுகிறாய்.

சரணாவநி! த்ரிவித தாபமயே = பாதுகே! மூன்று வகை தாபங்களால் நிரம்பி உள்ள; நிதாகே, மாயாவிசேஷ ஜநிதாஸா மர்சிகாஸா, வ்யாழமற்யதாம் = ஸம்ஸாரமெனும் கோடையிலே, பிரகிருதியின் குண விசேஷங்களால் ஏற்படும், கானல் ஆறுகளில், மயங்கி இருக்கும்; ந: தவம், சௌரி சரணா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட = எங்களுக்கு, நீ, பெருமாளின் திருவடிகளைத் தொட்டுக் காண்பித்து; சரமே புமர்த்தே, ஸ்வயம் ஸ்தேயா பவளி = கடைசியான புருஷார்த்தம் என, நீயே, ஸந்தேகத்தைப் போக்குபவள் ஆகிறாய்.

961. அச்சேத்யயா விஷயவாகுரயா நிபத்தாந்
தீநாந் ஜநார்த்நபதாவநி! ஸத்பதஸ்த்தா|
ப்ராய: க்ரமேண பவதீ பரிக்ருஹ்ய மெளளொன
காலேந மோசயதி ந: க்ருபயா ஸநாதா||

பெருமாளின் பாதுகையே! சப்தாதி விஷயங்களில் ரடுபாடு ஒரு வலை....நாங்கள் அதில் சிக்கி இருக்கிறோம்...பெருமாள் ஒருவர்தான் அதை அறுத்து ஏறிய முடியும்...நீ எங்கள் சிரஸ்ஸின் மேல் கெட்டியாக இருந்து அந்த வலையை அறுத்து, எங்களை விடுவிக்கிறாய்.

ஜநார்த்தந பதாவநி! ஸத்பதஸ்த்தா = பெருமாளின் பாதுகே! நல்லதையே செய்யும்; பவதீ, க்ருபயா ஸநாதா = நீ, உன் அபரிமிதமான கருணையுடன் கூடியவளாக; அச்சேத்யயா, விஷய வாகுரயா நிபத்தாந் தீநாந், ந: = அறுக்க முடியாத, ஸம்ஸார / உலக விஷயங்களிலே வலையிலே போல, கட்டப்பட்டுள்ள, தீங்களான எங்களுடைய; மெளளொ பரிக்ருஹ்ய = தலையிலே பிடித்துக் கொண்டு; க்ரமேண, காலேந = படிப்படியாக, கொஞ்ச நாட்களில்; மோசயதி ப்ராய: = அவ்வலையிலிருந்து விடுவிக்கிறாய் போலும்.

962. ஸம்வாஹ்ரிகா சரணயோர் மணிபாதரகேஷ!
தேவஸ்ய ரங்கவஸதேர் தயிதா நநு த்வம்|
கஸ்த்வாம் நிவாரயிதுமர்ஹதி யோஜயந்தீம்
மாதஸ் ஸ்வயம் குணகணேஷா மமாபராதாந்||

மணி பாதரகேஷ! அரங்கனின் திருவடிகளைப் பிடித்துவிடும், அவரது பிரிய நாயகி நீ...அவரிடம், என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள, நீ சிபாரிசு செய்தால், உன்னை யாரால் தடுக்க முடியும்? என் பொருட்டு, நான் வேண்டாமலே, நீ இதைச் செய்யக்கூடாதா?

மணி பாதரகேஷ! மாத: த்வம் = மணி பாதுகையே! தாயே! நீ; ரங்கவஸதே: தேவஸ்ய சரணயோ: ஸம்வாஹ்ரிகா தயிதா நநு = ரங்கவிமானத்திலே வாஸம் செய்யும் - அரங்கனின் திருவடிகளைப் பிடித்து விடும் (தூக்குகிற) பிரியமானவளன்றோ?; ஸா, தத் குண கணேஷா ஸ்வயம் மம அபராதாந் = நல்லவரான, அந்தப் பெருமாளின் குணக்கூட்டங்களில், நீயாகவே, எனது குற்றங்களை; யோஜயந்தீம் தவாம் = சேர்த்துவிட்டால்; க: நிவாரயிதும் அர்ஹதி? = உன்னை யாராலே தடுக்கத் தகுந்தவர்கள்? (தடுக்க முடியும்?)

963. கிம் வா பவிஷ்யதி பரம் கலுகைக் வருத்தே:
 ஏதாவதாப்யநுபஜாதமனேஹஸா மே|
 ஏகம் ததஸ்தி யதி பச்யஸி பாதுகே! தே
 பத்மாஸஹாய பதபங்கஜ போகஸாம்யம்||

பாதுகே! பாவம் செய்வதையே தொழிலாக உடைய என்னை, நீ கடாக்ஷித்தால் மட்டுமே, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளை அநுபவிக்கும் பாக்யம் எனக்குக் கிடைக்கும்.

பாதுகே! கலுகைக் வருத்தே: = பாதுகையே! பாவம் செய்வதையே தொழிலாக உடைய; மே, ஏதாவதா அனேஹஸாபி = எனக்கு, இவ்வளவு நாட்களிலேயும்; அநுபஜாதம், பரம் கிம் வா பவிஷ்யதி = உண்டாகாத, வேறு (விஷயம்) எதுதான் இனி உண்டாகப் போகிறது? யதி பச்யஸி = நீ என்னைக் கடாக்ஷித்தால்தான்; பத்மாஸஹாய பதபங்கஜ, தே போகஸாம்யம், தத் ஏகம் அஸ்தி = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளை, உனக்குக் கிடைத்த மாதிரி அண்டும் பாக்கியம், எனக்கும் கிடைக்கும்.

964. விவித விஷயசிந்தாஸந்ததாபிச்சிரம் மாம்
 ஜநித கலுஷித்தம் தேவி! தூர்வாஸநாபி:|
 பதஸரஸிஜயோஸ்த்வம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பரிமளபரிவாஹை: பாவநூர் வாஸயேதா:||

பாதுகா தேவியே! பலவித விஷயங்களிலே சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து பரவ விட்டவன் நான்...அதனால் ஏற்பட்ட தூர்வாஸனை (கெட்ட பழக்கம்) என்னை சிக்கெனப் பிடித்துப் பாவியாக்கி விட்டது..உன் கருணையால் மட்டுமே, அந்தத் தூர்வாஸனையைப் போக்கி, என்னைப் பரிசுத்தமாக்க முடியும்.

பாதுகே! தேவி! விவித விஷய = பாதுகையே! தேவி! பல்வேறு விஷயங்களிலே; சிந்தா ஸந்ததாபி: தூர்வாஸநாபி: இத்தம் சிரம் ஜநித கலுஷம் = சிந்தனைகளை (ஓடவிட்ட) ஏற்பட்ட, கெட்டபழக்கங்களை, இப்படியாக, வெகுகாலம் உண்டு பண்ணப்பட்ட பாவத்தை உடைய; மாம், தவம் ரங்கபர்த்து: பதஸரஸிஜயோ: பாவநூர: பரிமள பரிவாஹை: = என்னை, நீதான் அரங்கனின் திருவடித் தாமரைகளிலே, புனிதமான வாஸனை வழிந்து ப்ரவாகிக்கும் (அந்த ஸகத்தை); வாஸயேதா: = அநுபவிக்கும்படி, அருள் புரிய வேண்டும்.

965. சரணமதிகதஸ்த்வாம் சார்ங்கினை: பாதரகே!

ஸக்ருதபி விநியுக்தம் த்வத்ஸபர்யாதிகாரே|
 புநர்பி கதமேநந் ஹஸ்தமுத்தாநயேயம்
 தநமத முதிதாநாம் மாநவாநாம் ஸமாஜே||

பெருமாளின் பாதுகையே! நான் உன்னைச் சரணடைந்தவன்...இந்தக் கை ஒரு தடவையாவது, உன் கைங்கர்யத்தில் ராபுபட்டிருக்கும்...மறுபடி, இதை நான், பணக் கொழுப்பால் மிதக்கும் ஒருவன் முன் நீட்டி, உதவி கேட்க மாட்டேன் - நீயும் அதற்கு அருள் வேண்டும்.

சார்ங்கினை: பாதரகே! த்வாம் = பெருமாளின் பாதுகே! உன்னைச்; சரணம் அதிகத: ஸக்ருதபி = சரணமாக அடைந்துவிட்ட, நான், ஒரு தடவையாவது; த்வத் ஸபர்யா அதிகாரே விநியுக்தம் = உன்னைப் பூஜிக்கும் வேளையிலே, ராபுபட்ட; ஏநம் ஹஸ்தம், புநர்பி = இந்த (என்) கையை, மறுபடியும்; தந மத முதிதாநாம் மாநவாநாம் = பணக்கொழுப்பால், செருக்கடைந்துள்ள மனிதர்; ஸமாஜே, கதம் உத்தாநயேயம்? = கூட்டத்திலே, எப்படி ஏந்துவேன்? (எந்த மாட்டேன்).

966. யதி கிமபி ஸமீஹே கர்ம கர்த்தும் யதாவத்
 ப்ரதிபதமுபஜாதை: ப்ரத்யவேயாம் நிமித்தை:
 அவதிரளி யதி த்வம் தத்ர நெமித்திகாநாம்
 சரணமிலூ ந கிம் மே சொறிபாதாவநி! ஸ்யா:||

சொறி பாதுகே! விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களை (நித்ய - நெமித்திக) செய்யும்போது, அநேகம் கறைகள் (மந்தர - த்ரவ்ய - சர்த்தா லோபங்கள்) அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன; அதற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது..நான் உன்னைச் சரணடைந்தவன் - நீதான் என் எல்லா தோழங்களையும் போக்கி அருள வேண்டும்.

சொறி பதாவநி! கிமபி கர்ம யதாவத் கர்த்தும் ஸமீஹே யதி = பெருமாளின் பாதுகையே! ஒரு போதும் சாஸ்திரத்தில் விதித்தபடி, கர்மங்களைச் செய்ய ஆசைப்பட்டேனானாலும்; ப்ரதிபதம் உபஜாதை: நிமித்தை: ப்ரத்யவேயாம் = அடிக்கடி, ஏற்படும் காரணங்களால் (லோபம்), தோழி ஏற்படுகிறது; தத்ர நெமித்திகாநாம், த்வம் = அந்த தோழி விஷயத்திலே, பிராயச்சித்தங்கட்டு நீ; அவதி: அஸி யதி, மே சரணம், கிம் ந ஸ்யா?: = எல்லையாக ஆனால், எனக்கும், ஏன் (விரோதியான அப்பாவங்களை) போக்காமல் இருக்கிறாய்?

967. அந்தர்லீநை: அகபரிகரை: ஆவிலா சித்தவருத்தி:
 சப்தாதீநாம் பரவசுதயா துர்ஜயாநீத்த்ரியாணி|
 விஷ்ணோ: பாதப்ரணயிநி! சிராத் அஸ்ய மே து:களிந்தோ:
 பாரம் ப்ராப்யம் பவதி பரயா வித்யயா வா த்வயா வா||

பாதுகே! என் மனதில், பாவம் விலக்க முடியாதவாறு ஈவிக்கொண்டிருக்கிறது..என்னங்கள் கலங்கி, தப்பாகவே - ஜயிக்க முடியாதபடி - சப்தாதி விஷயங்களிலேயே ஒடுகிறது.. தொடர்ந்து வரும் இந்தக் கலக்கம் ஒரு கடல் போல இருக்கிறது..கரை ஏற வழிதான் என்ன?..உன்னாலேதான் முடியும்.

விஷ்ணோ: பாதப்ரணயிநி! = பெருமாளின் திருவடிகளிலே ஆசையுள்ளவளே! அந்த: லீநை: அகபரிகரை: சித்த வருத்தி: ஆவிலா = மனதில் ஈவிப்போயிருக்கிற, பாவத்தை உண்டாக்கும், மனதின் வியாபாரங்கள் தெளிவின்றி உள்ளன; இந்த்ரியாணி சப்தாதீநாம் பரவசுதயா துர்ஜயாநி = காது போன்ற இந்திரியங்கள், ஜயிக்க முடியாதபடி உள்ளன; அஸ்ய, மே சிராத் துக்களிந்தோ: பாரம் = என்னுடைய, இந்த, வெகுகாலமாய் உள்ள துக்கமெனும் கடலின் அக்கரை; பரயா வித்யயா வா த்வயா வா ப்ராப்யம் பவதி = (மோக்ஷம்) - பக்தி/ப்ரபத்தி போன்ற வித்யை அல்லது உன்னாலேதான் அடையத்தக்கதாய் உள்ளது.

968. கோமாழ்நாம் மலயயவனே தஸ்கராணாம் ஹரிமாம்சௌ
 துர்வருத்தாநாம் ஸாசரிதமயே ஸத்பதே த்வத்ஸநாதே|
 தத்வஜ்ஞாநே தரளமநஸாம் ஸார்ங்கின: பாதரகே!
 நித்யோத்வேகோ பவதி நியதேர்த்ருச் துர்விநீதி:||

(“கரை ஏற வழிதான் என்ன?” - என்று முந்தின சுலோகத்திலே கேட்டார் அல்லவா?...அதற்குப் பாதுகா தேவி - ஸ்வாமி தேசிகனை - ‘ஏன் உனக்கு இவ்வளவு அவசரம்?’ எனச் சொல்வதாய்க் கொண்டு, இந்தச் சுலோகம் எழுகிறது).

(ஜனங்களுக்கு நல்லதே பிடிக்கவில்லை - கெட்டதுதான் மிகவும் பிடிக்கிறது). குள்ள நரிகள் தென்றலை ரஸிப்பதில்லை; குளிர்ந்த நிலவு, திருடனுக்குப் பிடிப்பதில்லை; (அமாவாசை இருந்தான் வேண்டியிருக்கிறது); ஸஞ்சல மனம் கொண்டவர்கட்டுத் தத்துவ ஞானத்தைக் கேட்கப்பிடிக்காது; வெறுப்பார்கள்....இதெல்லாம் தெய்வத்தின் (ர) விதியின் அநியாயம். (என்னால் இதையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை).

சார்ங்கினை: பாதரகேஷ! = பெருமாளின் பாதுகையே! கோமாழுநாம் மலயபவனே = நரிகளுக்கு தென்றல் காற்றிலும்; தஸ்கராணாம் ஹரிமாம்சௌ = திருடர்களுக்கு குளிர்ச்சியான சந்திரனிடத்திலும்; தூர்வருத்தாநாம், ஸாசரிதமயே த்வத்ஸநாதே ஸத்பதே = கெட்ட நடத்தை உள்ளவர்களுக்கு, நல்லவைகளாலேயே நிரம்பியுள்ள உன்னுடன் கூடின நல்வழியிலும்; தரள மநஸாம் தத்வஞானே = நிலையில்லாத மனம் கொண்டோர்க்கு தத்துவ ஞானத்தைக் கேட்பதிலும்; நிதயோத்வேக: பவதி = அறுவருப்பே இருக்கிறது; நியதே: துர்விந்தி: ஈத்ருசீ = தெய்வத்தின் அநியாயம் இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

969. காலே ஜந்தூந் கலுஷ்கரணே கூவிப்ரமாகாரயந்த்யா:
 கோரம் நாஹும் யமபரிஷதோ கோவுமாகர்ணயேயம்|
 ஸ்ரீமத்ரங்கேச்வர சரணயோ: அந்தரங்கை: ப்ரயுக்தம்
 ஸேவாஹ்வாநம் ஸபதி சுருணுயாம் பாதுகாஸேவகேதி||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், இந்திரியங்கள் அனைத்தும் கலங்கி, ஓய்ந்து போகும்...யம படர்கள் என்னை அழைத்துப் போகக் கூச்சலிடும் கோஷ்ட்தை நான் கேட்காமலிருக்க, நீ அருள் புரிய வேண்டும்..மாறாக, அரங்கனின் கைங்கர்ய்யர்கள், "ஓய்! பாதுகா ஸேவகரே! வாரும்" என்று, என்னைச் சேவை செய்யக் கூப்பிடுவதை நான் கேட்க வேண்டும்.

கலுஷ கரணே காலே = இந்திரியங்கள் கலங்கிய, அந்திம வேளையில்; ஜந்தூந் கூவிப்ரம் ஆகாரயந்த்யா: = பிராணிகளை, சீக்கிரமாக அழைக்கின்ற; யம பரிஷத: கோரம் கோவும் = யம கிங்கரர்களின், கோரமான சப்தத்தை; அஹும் நா கரணயேயம் = நான் கேட்காமலிருக்க வேண்டும்; ஸ்ரீமத் ரங்கேச்வர சரணயோ: அந்தரங்கை: ப்ரயுக்தம் = அரங்கனின் திருவடிகளிலே, கைங்கர்யம் செய்வோர், கூப்பிடும்; பாதுகா ஸேவகேதி = "ஓய்! பாதுகா ஸேவகரே!" என்று, என்னை; ஸேவாஹ்வாநம் ஸபதி சுருணுயாம் = ஸேவிக்க அழைப்பதை சீக்கிரமாய்க் கேட்கவேண்டும்.

970. பாவாண கல்பமந்தே பரிசிதகௌதம பரிக்ரஹந்யாயாத்|
 பதிபதபரிசரணாரஹும் பரிணமய முகுந்த பாதரகவினி! மாம்||

முகுந்தனின் பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், ஒரு வித உணர்ச்சியும் இன்றி, ஒரு கல்லைப் போல, நான் கிடப்பேன்...கல்லையும் மனிதனாக்கும் செய்கையில் பழக்கப்பட்டுள்ள நீ (கௌதம பத்தி விமோசநம்), உன் பதியான பெருமானுடன், அந்த நேரத்தில் வர்த்து, என்னைக் கைங்கர்யத்துக்கு ஏற்றவனாக ஆக்க வேண்டும்.

முகுந்த பத ரகவினி! அந்தே = முகுந்தனின் பாதுகையே! கடைசிக் காலத்திலே; பாவாண கல்பம் மாம் = கல்லைப் போலக் (உணர்வின்றி) கிடக்கும், என்னை; பரிசித கௌதம பரிக்ரஹந்யாயாத் = கௌதமபத்தினை உயிர்ப்பித்து, பழக்கப்பட்டுள்ள நீ; பதிபத பரிசரண அரஹும் பரிணமய = அரங்கனின் திருவடிகளிலே, சிச்ருணை செய்யும் வேலைக்கு அருகனாகப் பண்ண வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே நிர்வேதபத்ததி: - ஏகத்ரிமசீ.

32. பலபத்ததி

நிறைவுப் பத்ததி இது...நியமனம் ஆனவாறே, குறித்த அவகாசத்துக்குள் காவ்யம் நிறைவு பெற்றதில், தன் மகிழ்ச்சியை, நன்றியுடன் கூறி முடிக்கிறார் ஸ்வாமி.

971. உபாக்யாதம் ததாத்வேந வஸிஷ்டாத்யைர் மஹர்ஷிபி: |
உபாயபலயோ: காஷ்டாம் உபாஸே ராமபாதுகாம்||

வஸிஷ்டர், வால்மீகி போன்றவர்களால், மூர்மத் ராமாயணம் போன்ற காவ்யங்களில் - மோக்ஷ உபாயம், பலன் ஆகியவைகளுக்கு எல்லை நிலமாக, (உயர்ந்ததாக) கூறப்பட்டுள்ள மூர்ராமனின் பாதுகைகளை தியானிக்கிறேன்.

வஸிஷ்டாத்யை: மஹர்ஷிபி: = வஸிஷ்டர் (வால்மீகி) போன்ற ரிஷிகளால்; ததாத்வேந உபாக்யாதம் உபாய பலயோ: காஷ்டாம் = அந்த மாதிரிச் சொல்லப்பட்ட, (ராமாயணம் போன்ற காவ்யங்களிலே சொல்லப்பட்ட) மோக்ஷ உபாயம் - பலன் ஆகியவைகளுக்கும், எல்லையான (மேலான); ராம பாதுகாம் உபாஸே = ராமனின் பாதுகைகளை தியானிக்கிறேன்.

972. நிவிசேய நிரந்தரம் ப்ரதீத: த்ரிதசாநாம் விபவம் த்ருணாய மத்வா|
ஸவிதே தவ தேவி! ரங்கபர்த்து: பதலீலாகமலம் ஸமுத்வஹநந்த்யா:||

தேவி! பிரம்மா முதலான தேவச்ரேஷ்டர்களின் ஜச்வர்யங்களையெல்லாம் நான் த்ருணமாக நினைக்கிறேன்...அரங்கனின் திருவடித் தாமரைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும், உன் ஸமீபத்திலே, எப்போதும் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருப்பதையே நான் விரும்புகிறேன்.

தேவி! ப்ரதீத: த்ரிதசாநாம் விபவம் த்ருணாய மத்வா = தேவி! (உன் அருளால் "பாதுகா ஸேவகன்" என்ற பெருமையை அடைந்துள்ள) நான், தேவச்ரேஷ்டர்களின் ஜச்வர்யங்களையெல்லாம் த்ருணமாக எண்ணுகிறேன்; ரங்கபர்த்து: பத = அரங்கனின் திருவடியாகிற; லீலா கமலம் ஸமுத்வஹநந்த்யா: = விளையாட்டுத் தோழி போன்ற தாமரையை தூக்கிக் கொண்டிருக்கும்; தவ ஸவிதே, நிரந்தரம் நிவிசேய = உன் அருகிலேயே, எப்போதும் இருக்கும்படிச் செய்.

973. கிமஹம் மணிபாதுகே! த்வயா மே
ஸ்வல்பே ரங்கநிதெள ச்ரியா ஸநாதே|
கரணாநி புந: கதர்த்தயேயம்
க்ருபணத்வாரதுராலிகாதிது:கை:||

மணி பாதுகையே! உன் தயையினால், எனக்கு மகாலக்ஷ்மியுடன் கூடின ரங்கநாதன் என்ற பெரும் நிதி கிடைத்து விட்டது..அதன் பின்பும், நான், அல்பர்களின் வாசலிலே நின்று கொண்டு, என் கரணங்களைத் (LIMBS) தாழ்ந்த நிலையில் செலுத்திக் கெடுவேனா?

மணிபாதுகே! த்வயா = மணி பாதுகே! உன்னால்; ஸ்வல்பே, ச்ரியா ஸநாதே = ஸ்வல்பமானதும், மகாலக்ஷ்மியுடன் கூடின; ரங்கநிதெள, மே = ரங்க விமான புதையல் (பெருமாள்) எனக்கு (கிடைத்த பின்பும்); புந: அஹம், கரணாநி = மறுபடி, நான், என் இந்திரியங்களை; க்ருபண த்வார துராலிகாதி = அல்பர்களின் வீட்டுவாசலில், இளப்பமாய்; து:கை: கிம் கதர்த்தேயைம்? = காத்து நிற்கும் கஷ்டங்களால், ஏன் வருத்தப்படப் போகிறேன்?

974. ஸக்ருதப்யநூடைய ரங்கபர்த்து: த்வதுபசேலேஷ மனோஹரம் பதாப்ஜம்|
அபுநர்ப்பவகளதுகம் ததைவ ப்ரஸம் கச்சதி பாதுகே! முநீநாம்||

பாதுகே! அரங்கனின் திருவடி அழகை உன்னுடன் சேர்த்து, ஒரு முறை அநுபவித்தாலும் போதும்; மறுபிறவியே வேண்டாம் என ஸ்திரமாக உள்ள ரிவிகளும் கூட, அந்த எண்ணத்தைத் துறந்து, உன்னையும் அரங்கனையும் மீண்டும் - மீண்டும் ஸேவிக்கும் ஆனந்தத்தைப் பெறவே விழைவர்.

பாதுகே! த்வதுபசேலேஷ = பாதுகையே! உன்னுடன் ஆலிங்கனத்தால்; மனோஹரம் ரங்கபர்த்து: பதாப்ஜம் = மிக அழகான அரங்கனின் பாதாரவிந்தத்தை; ஸக்ருதபி அநூடை = ஒரு முறை அநுபவித்த மாத்திரத்தில் (ஸேவித்தால்); முநீநாம், ததைவ = ரிவிகளும் கூட - அந்த கூடினமே; அபுநர்ப்பவ கெளதுகம் = மறு ஜன்மம் எடுக்காமல் இருப்பதில் உள்ள ஆவல்; ப்ரஸம் கச்சதி = சாந்தியை அடைகிறது.

975. அபரஸ்பரபாதிநா மீஷாம் அநிதம்பூர்வ நிருட ஸந்ததீநாம்|
பரதவ்யஸ்நாத் அநூநஸீம்நாம் துரிதாநாம் மம நிஷ்க்ருதிஸ்தவமாஸீ:||

பாதுகையே! எத்தனை துயரங்கள்? ஓயாமல் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன- அவை எப்போது தொடங்கினவை என்று சொல்ல முடியாதவாறு, ...அநாதியானவை... என்னுடைய துயரங்கள் பரதனுடையதை விடக் குறைந்தவை அல்ல....என் பாவங்களே அனைத்துக்கும் காரணம்! அவைகளுக்கு பிராயச்சித்தம் உன் கருணை மட்டுமே!

அநிதம் பூர்வ, நிருட ஸந்ததீநாம் அபரஸ்பர பாதிநாம் = இன்று முதல் என்று கூற முடியாதபடி அநாதியானதும்; கெட்டியான (வரிசைகளை) உடையதும்; எப்போதும் வளர்ந்து கொண்டே இருப்பவையும்; பரதவ்யஸ்நாத் அநூந ஸீம்நாம் அமீஷாம் மம துரிதாநாம் = பரதனின் துயரத்தைக் காட்டிலும், குறைவே இல்லாதவையான, இந்த என்னுடைய; நிஷ்க்ருதி: த்வம் ஆஸீ: = பாவங்களுக்கு, பிராயச்சித்தம் நீதான்.

976. த்வதுபாஸந ஸம்ப்ரதாயவித்பி:
ஸமயே ஸாத்வத ஸேவிதே நியுக்தா:|
பரதவ்ரதிநோ பவாம்புராசிம்
கதிசித் காஞ்சநபாதுகே! தரந்தி||

பொற்பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர சாஸ்திர நிஷ்டர்களால், அடையப்பட்டுள்ள ஸித்தாந்தத்தில், உன்னை உபாஸிக்கும் (ஆராதிக்கும்) ஸம்ப்ரதாய விஷயத்தை அறிந்தவர்களால், உன் கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பாக்யவான்கள், ஸம்ஸாரக் கடலை ஸ்லபமாயத் தாண்டுவர்.

காஞ்சந பாதுகே! ஸாத்வத = பொற்பாதுகே! ஸீபாஞ்சராத்ர சாஸ்திர நிஷ்டர்களால்; ஸேவிதே ஸமயே = கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஸித்தாந்தத்தில்; த்வத் உபாஸந ஸம்ப்ரதாய = உன் தியானத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தை (ஆசாரம்); வித்பி: நியுக்தா: = அறிந்த நிபுணர்களால், நியமிக்கப்பட்ட; பரதவ்ரதிந: = பரதனின் விரதத்தை மேற்கொண்டுள்ள (பாதுகை ஒன்றையே துதிப்பது); கதிசித் பவ அம்புராசிம் தரந்தி = சில பாக்யசாலிகள், ஸம்ஸாரமெனும் கடலைத் தாண்டிவிடுவர்.

977. அலமச்யுதபாதுகே! யதாவத்
 பவதீ யச்ச பதம் த்வதேகதார்யம்|
 இத்ரேதரடிவிதம் ததேதத்
 த்விதயம் ஸம்வந்நாய சேதஸோ ந:||

அச்யுதனின் பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளும் - நீயும் ஒரு அழகான சேர்த்தி...நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் பெருமாளின் திருவடிகளைத் தாங்கும் பேறு பெற்றவன்...பெருமாளை அலங்கரிக்கும் வேறு எந்த ஆபரணத்துக்கும் இந்த மேன்மை கிடையாது.

அச்யுத பாதுகே! பவதீ த்வதேக தார்யம் யத் பதம் ச, தத் ஏதத் த்விதயம் = பெருமாளின் பாதுகையே! நீயும் உன்னால் மட்டும் தரிக்கப்படும் - எந்தத் திருவடியோ - அவை இரண்டும்; யதாவத் இத்ரேதர டூவிதம் = எப்படி ஒன்றால் ஒன்று அலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசிக்கின்றனவோ, அவை; ந: சேதஸ: ஸம்வந்நாய = எங்களுடைய மனதின் வசீகரணத்திற்காக; அலம் = போதுமானவை.

978. அநந்யஸாமாந்யதயா முராரே:
 அங்கேஷ்வாப்தேஷூ கிரீடமுக்யை:|
 பாதாவநி! தவம் நிஜமேவ பாகம்
 ஸர்வாத்மஸாதாரணதாம் அனைஷி:||

பாதுகே! பெருமாளின் திருமேனியை அலங்கரிக்கும் மற்ற ஆபரணங்கள், அந்தந்த அவயவங்களை மட்டும் அழகு படுத்தும் (e.g.கிரீடம் - தலைக்கு அழகு)...திருவடிகளுக்கு ஆபரணமாய், அதை அலங்கரிக்கும் நீ ஒருத்தி மட்டுமே - திருவடித்தாமரைகளை - ஸகல ஜீவாத்மக்களுக்கும் பொதுவானதாக ஆக்கியுள்ளாய். உன் பெருந்தன்மை அப்படிப்பட்டது!

பாதாவநி! முராரே: அங்கேஷூ = பாதுகையே! பெருமாளின் அவயவங்களில்; கிரீட முக்யை: = கிரீடம் முதலான திருவாபரணங்கள்; அநந்ய ஸாமாந்யதா = மற்ற யாருக்கும் பொதுவாக இராமல், அந்தந்த அங்கங்களை மட்டுமே அலங்கரிக்க; அவாப்தேஷூ, தவமேவ நிஜம் பாகம், ஸர்வாத்ம ஸாதாரணதாம் அனைஷி: = நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் - உன் பங்காகிற திருவடியை, எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பொதுவாக உள்ள தன்மையை அடைவித்துள்ளாய்.

979. ஸமாச்ரிதாநாம் மணிபாதுகே! தவாம்
 விபச்சிதாம் விஷ்ணுபதேப்யநாஸ்தா|
 கதம் புந்தே க்ருதிநோ பஜேரந்
 வாஸாதரம் வாஸவராஜதாந்யாம்||

மணி பாதுகே! உன்னை ஆச்ரயிததோர்க்கு பரம பதத்திலும் ஆசை கிடையாது..உன் கடாகஷம் ஒன்று போதும்...அவர்கள் ஏன் இந்திரனின் ராஜதானியான, அமராவதிப் பட்டணத்திலே வசிப்பதை விரும்புவர்?

மணி பாதுகே! தவாம் ஸமாச்ரிதாநாம் விபச்சிதாம் விஷ்ணுபதே அபி அநாஸ்தா ...தே க்ருதிநீ: = மணி பாதுகையே! உன்னை ஆச்ரயித்த வித்வான்களுக்கு பரமபதத்திலும் ஆசையில்லை...அப்படியிருக்க, அந்தப் புண்ணியசாலிகள்; வாஸவ ராஜதாந்யாம் வாஸதரம் கதம் புந: பஜேரந் = இந்திரனின் ராஜதானியாகிற அமராவதிப் பட்டணத்திலே வளிப்பதில் ஆசையை - எப்படி அடைவர்?

980. விம்ருச்ய ரங்கேச்வர பாதரகேஷ!
வாரக்ரமம் நாநமவாரணீயம்|
பத்மாக்ரஹேபி ஸ்ப்ருசதீ ப்ரதீதா
ஸ்தாலேந ரூபேண வஸாந்தரா த்வாம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னைப் பெருமாளுக்கு எடுத்து (திருவடிகளிலே) ஸமர்ப்பிப்பதற்கு ஒரு வாரக்ரமம் (முறை) உண்டாம் - அதை மாற்றமுடியாது - (i.e. ஒரு நாள் பெரிய பிராட்டி / அடுத்து பூமிப்பிராட்டி / நீணை etc.,) எனினும், எல்லா நாட்களிலும் பூமிப்பிராட்டி, ஸ்தால உருவில் (earth - தரை) உன்னைத் தினமும் தொட்டு மகிழ்கிறான்.

ரங்கேச்வர பாதரகேஷ! அவாரணீயம் வாரக்ரமம் = அரங்கனின் பாதுகே! உன்னைத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்க - மாற்றமுடியாத ஒரு முறை இருந்தபோதிலும்; வஸாந்தரா, விம்ருச்ய = பூமாதேவி, யோஜித்து; பத்மாக்ரஹேபி, ஸ்தாலேந = மகாலக்ஷ்மியின் முறைநாளிலும், தன் ஸ்தால; ரூபேண, த்வாம் ஸ்ப்ருசதீ = உருவால், உன்னைத் தொட்டு மகிழ்வது, ஒரு; ப்ரதீதா, நாநம் = பிரளித்தமான விஷயம்...ஆச்சரியம்.

981. அபிரக்ஷி த்வம் அநபாயநிதிம்
மணிபாதுகே! மதுபிதச்சரணம்|
அத ஏவ தேவி! ததநந்யதநா:
சிரஸா வஹந்தி பவதீம் க்ருதிநः||

மணி பாதுகே! தேவி! பக்தர்களுக்குப் பெரும் தனம் பகவானின் திருவடியே - அது அழியாத பெரும் புதையல் - அந்தப் புதையலை நீ காத்து நிற்கிறாய் - திருவடிகளைத் தவிர, வேறு எதிலும் மனதைச் செலுத்தாத புண்யாத்மாக்கள், உன்னை அவர்கள் சிரஸ்லிலே தரித்துப் பூரிப்படைகின்றனர்.

மணி பாதுகே! தேவி! மதுபித: சரணம் அநபாயநிதிம் த்வம் அபிரக்ஷி = மணி பாதுகையே! தேவி! பெருமாளின் திருவடியாகிற, அழிவே இல்லாத பெரும் நிதியை, நீ நன்கு காப்பாற்றுகிறாய்; அத ஏவ, ததநந்யதநா: க்ருதிந: பவதீம் சிரஸா வஹந்தி = அந்தக் காரணத்தால், அத்திருவடியைத் தவிர வேறு எதையும் செல்வம் என்று எண்ணாத புண்யசாலிகள், உன்னைத் தங்கள் தலையால் தரிப்பர்.

982. பதயுக மிவ பாதுகே! முராரே:
பவதி விபூதிரகண்டகா த்வயைவ|
கதமிவ ஹ்ருதயாநி பாவகாநாம்
த்வதநுபவாத் உபஜாதகண்டகாநி||

பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடிக்கும், இந்த உலகுக்கும் கண்டகங்களை நீக்குபவன்...ஆனால், உன்னைத் தியானிக்கும் பெரியோர்களின் உள்ளங்களிலே கண்டகங்களை ஏற்படுத்துகிறாய். (கண்டகம் = மூள் / அசுரர்; மயிர்க்கூச்சம்).

பாதுகே! த்வயைவ முராரே: = பாதுகே! உன்னால்தான், பெருமாளுடைய; விபூதி: பதயுகமிவ அகண்டகா பவதி = லீலா விபூதி (உலகம்), அவருடைய திருவடிகள் இரண்டையும் போல, கண்டகம் (மூள்/சத்ரு) இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது; பாவகாநாம் ஹ்ருதயாநி த்வதநுபவாத் - கதமிவ உபஜாத கண்டகாநி = தியானத்தால் உன்னை ஆச்சரியிப்பவரின் மனம், உன் அநுபவத்தால் கண்டகங்கள் (ரோமாஞ்சம்) மயிர்க்கூச்சத்தை அடைவது எப்படி?

983. ஜ்ஞாநக்ரியா பஜந ஸீம விதூர வ்ருத்தே:
 வைதேசிகஸ்ய ததவாப்தி க்ருதாம் குணாநாம்|
 மெளளெள மமாளி மதுஸதந பாதுகே! தவம்
 கங்கேவ ஹந்த பதிதா விதிநைவ பங்கோ:||

பாதுகையே! ஞான - கர்ம - பக்தி யோகங்களின் தொடக்க எல்லைக்கு, வெகு தூரத்துக்கு அப்பால் நிற்பவன் நான்; அவற்றைச் செய்யத் தகுதியான குணமும் எனக்கு இல்லை. அப்படிப்பட்ட என் சிரஸ்லிலே நீ அமர்ந்த விஷயம்...என்னை ஆட்கொண்ட செயல், - கங்கை, தாணாகவே ஒரு நொண்டியின் தலையில் வர்வித்தது போன்ற ஒன்று.

மதுஸதந பாதுகே! ஞான - க்ரியா - பஜந, ஸீம விதூர வ்ருத்தே: = பெருமாளின் பாதுகையே! ஞான யோகம் - கர்ம யோகம் - பக்தி யோகம் ஆகியவைகளின் எல்லைக்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பவனும்; தத் அவாப்தி க்ருதாம் குணாநாம், வைதேசிகஸ்ய, மம மெளளெள பங்கோ: மெளளெள - கங்கேவ = அந்த யோகங்களுடைய ப்ராப்தியைச் செய்யும் ஆத்ம குணங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு வெளிநாட்டவன் (Foreigner) போல உள்ள, என் சிரஸ்லிலே, ஒரு முடவனின் சிரஸ்லிலே, கங்கை, அவன்; விதிநைவ த்வம் பதிதா அளி ஹந்த! = பாக்யவசத்தால் விழுந்தது போல, நீ இருக்கிறாய் - என்ன ஆச்சர்யம்!!.

984. ரங்கேச்வரஸ்ய யதிதம் மணிபாதரகேஷ!
 பாதாரவிந்தயுகளம் பவதீஸமேதம்|
 பும்ஸாம் உபோவித விலோசந பாரணார்ஹம்
 கூார்ம் ததேததிஹ ஸ்ரக்கரயா ஸமேதம்||

மணி பாதரகேஷ! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளுடன், நீயும் சேர்ந்து இருக்கும் ஸேவை, மிக மிக நேர்த்தியான ஒன்று...இதை ஸேவிப்பவர் மனதில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி - உபவாஸம் இருந்தவன் பாரணை செய்யும்போது ஏற்படும் ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது.

மணி பாதரகேஷ! பவதீ ஸமேதம் = மணி பாதுகையே! உன்னுடன் சேர்ந்துள்ள; ரங்கேச்வரஸ்ய, யத் தீதம் = அரங்களின், எந்த இந்த ; பாதாரவிந்த யுகளம் = திருவடித்தாமரைகள் இரண்டும்; பும்ஸாம் விலோசந = ஸத் புருஷர்களின் கண்களுக்கு; உபோவித பாரணார்ஹம் = பட்டினி இருந்தவனுக்கு, பாரணைக்காக; ஸ்ரக்கரயா ஸமேதம் கூார்ம் = சர்க்கரையுடன் சேர்ந்த பாலைப் பருகுவது போல; தத் ஏதத் இஹ = இந்தக் காட்சி (மனதிலே) ஆனந்தத்தைத் தருகிறது.

985. காமாதி தோவுரஹிதம் த்வதநந்ய காமா:
 கர்ம த்ரயோதஸ்விதம் பரிசீலியந்த:|
 பாதாவநி! த்வதநுஷங்க விசேஷ த்ருச்யம்
 ஏகாந்திந: பரிசரந்தி பதம் முராரே:||

பாதுகையே! உன்னைத் தவிர வேறு எதிலுமே ஆசை வைக்காத பரமைகாந்திகள், பதின்மூன்று கர்மாக்களால் அநுஷ்டானம் செய்பவராக, காமம் (ஆசை) போன்ற தோவுங்களிலிருந்து விடுபட்டு, உன் ஸம்பந்தத்தால் (அநுக்ரஹத்தால்) பார்க்கக்கூடிய, பெருமாளின் திருவடியை மட்டும் ஆராதிப்பார்கள்.

பாதாவநி! த்வதநந்ய காமா: ஏகாந்திந: - த்ரயோதச விதம் = பாதுகையே! உன்னைத் தவிர வேறு எதையும் விரும்பாத ஏகாந்திகள் - பதின்மூன்று வித ப்ரகாரங்களோடு சேர்ந்ததான;

காமாதி தோஷ ரஹிதம், கர்ம பரிசீலியந்த: = பல அபேகைடி போன்ற தோஷங்களிலிருந்து விடுபட்டவராய் - ஸத்கர்மாக்களை, அநுஷ்டிப்பவராக; த்வத் அநுஷங்க விசேஷ = உன்னுடைய ஸம்பந்தத்தின் பெருமை காரணமாக; த்ருச்யம், முராரே: பதம் பரிசரந்தி = பார்க்கத் தக்கதான், பெருமாளின் திருவடியை ஆராதிக்கின்றனர்.

986. மெளளௌ ஸ்திதா மகபுஜாம் அதவா ச்ருதீநாம்
தத்ரங்கராஜசரணாவநி! வைபவம் தே|
அஸ்மாத்ருசாமபி யதி ப்ரதிதம் ததஸ் ஸ்யாத்
ஸௌலப்யம்ப! ததிதம் தவ ஸார்வபேளமம்||

ரங்கராஜனின் பாதுகே! தாயே! யக்ஞுத்தில் கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸை ஏற்கும் தேவதைகளின் சிரஸ்ஸிலும் நீ வைக்கப்படுகிறாய் - அதற்கும் மேலான வேதங்களின் சிரஸ்ஸாகவும் விளங்குபவன் நீ...உன் வைபவம் அப்படிப்பட்டது...எனினும், உன் ஸௌலப்யம் காரணமாக, என் போன்ற ஸாமான்யர்கள் தலையிலும் நீ வைக்கப்படுகிறாய்.

ரங்கராஜ சரணாவநி! அம்ப! = ரங்கராஜனின் பாதுகையே! தாயே!; (த்வம்) மக புஜாம் மெளளௌ ஸ்திதா - அதவா ச்ருதீநாம் மெளளௌ ஸ்திதா, தே வைபவம் தத் = (நீ) யக்ஞங்களின் ஹவிஸ்ஸை உன்னும் தேவர்களின் சிரஸ்ஸிலும் இருப்பவன்...அன்றியும், வேதங்களின் சிரஸ்ஸிலும் இருப்பவன் - உன் பெருமை அப்படிப்பட்டது; தத: தத் இதம், தவ = பின்னர், அப்படிப்பட்ட, இந்த உன்னுடைய; ஸௌலப்யம், அஸ்மாத்ருசாமபி ஸார்வபேளமம் ப்ரதிதம் ஸ்யாத் = ஸௌலப்யம் காரணமாக, (நீ) பரம அகிஞ்சநர்களான என் போன்ற ஸகல ஜீவராசிகள் விஷயத்திலும் இருக்கும் விஷயம் பிரஸித்தி பெற்றதாக ஆகும்.

987. ஸ்வப்நேஷபி சேத் த்வமஸி மூர்த்தநி ஸந்நிவிஷ்டா
நம்ரஸ்ய மே நரக மர்தந பாதரகேஷி!
ஸ்தாநே ததேததிலூ தேவி! யதஸ்ஸமாதெள
ஸந்தோ விதுஸ்தமபி தாத்ருச புத்திகம்யம்||

தேவி! பெருமாளின் பாதுகையே! நான் உன்னை ஸேவித்தபோது, நீ என் தலையிலே வந்து அமர்ந்தாய்...அதே போல, என்னுடைய ஸ்வப்னத்திலும் நீ என் தலையிலே அமர்ந்தாய்...இது பரம மங்கலகரமானது என்பர் பெரியோர்கள்...என்னே உன் கருணை!!

நரக மர்தந பாதரகேஷி! தேவி! நம்ரஸ்ய மே மூர்த்தநி (த்வம்) = நரகாஸராணக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே! தேவி! வணங்கிய என்னுடைய தலையிலே (நீ); ஸ்வப்நேஷி ஸந்நிவிஷ்டா அளி சேத் = என் ஸ்வப்னத்திலும் நன்கு எழுந்தருளி இருப்பாயானால்; ததா - ஏதத் இஹ ஸ்தாநே, யத: ஸந்த: = அப்போது, - இந்த (உன்) (ஸாக்ஷாத்காரம்) விஷயத்தில் யுக்தமே...எந்தக் காரணத்தால், பெரியோர்கள்; தமபி ஸமாதெள தாத்ருச புத்தி கம்யம் விது: = அந்த பகவானையும், தியானத்தால், (மோக்ஷி உபாயம்), அப்படிப்பட்ட (நினைவால்) அறியத்தக்கதாகக் கூறுவர் (அறிவர்).

988. பத்தாஞ்சலி: பரிசரந் நியமேந ரங்கே
 விச்ராணிதாச்யுதநிதி மணிபாதுகே! த்வாம்|
 கஸ்யாபி கூணித த்ருசோ தநிந: புரஸ்தாத்
 உத்தாநயேய ந கதாபி கரம் விகோசம்||

மணி பாதுகே! ஸ்ரீங்க விமானத்தில் அழிவற்ற புதையலை நீ வைத்திருப்பவள் - நான் உன்னை விடாமல் ஸேவிப்பவன்...அப்படியிருக்க, ஒரு போதும் நான், என்னுடைய கரங்களை, ஒரு பணக்காரனின் முன் நின்று கொண்டு, பிரித்து நீட்டமாட்டேன்.

மணிபாதுகே! பத்தாஞ்சலி: ரங்கே அச்யுத நிதி விச்ராணித த்வாம், நியமேந பரிசரந் = மணி பாதுகையே! கை கூப்பியவனாக, ரங்க விமானத்திலே அச்யுதன் என்ற பெரும் புதையலைக் கொடுக்கக்கூடிய, உன்னை, விடாமல் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு, (நான்); கஸ்யாபி, கூணித த்ருசே தநிந: = யாரென்று தெரியாதவனும் - கோணலான பார்வையை உடைய பணக்காரன்; புரஸ்தாத், விகோசம் கரம் = முன்னே நின்று, கைகளை விரித்து; கதாபி ந உத்தாநயேய = ஒரு நாளும் நீட்டமாட்டேன்.

989. தவய்யர்ப்பிதேந சரணேந ஸதத்வபாஜः:
 பாதாவநி! ப்ரதித ஸாத்விக பாவத்ருச்யா:|
 ரங்கேசுவத் விதததே மஹாரங்க ஹாராந்
 ரங்கே மஹ்யமி நடா இவ பாவகாஸ்தே||

பாதுகே! உன் மேல் திருவடிகளை வைத்துள்ள அரங்கன், ஸஞ்சார காலங்களில் பலவித நடைகளில், (ஸிம்ம கதி - ஸர்ப்பகதி etc.) ஒரு சிறந்த நடன் போல, பவனி வருவதை ஸேவிக்கும் மக்கள், அந்த அழகில் மயங்கி, வயித்து, அவர்களும், தலை, கை - கால்களை அசைத்து, ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிகின்றனர்.

பாதாவநி! தவயி அர்ப்பிதேந = பாதுகையே! உன்னிடம் வைக்கப்பட்ட; சரணேந - ரங்கே - நடா இவ ரங்கேசுவத் = திருவடிகளையுடைய பெருமாள் - ஸ்ரீங்கத்தில் (ஸஞ்சாரங்களின் போது) ஒரு நடன் போல வரும்போது - அந்த அரங்கனின் நடை போல; ஸதத்வ பாஜः: ஸாத்விக பாவ த்ருச்யா: = நல்ல வழிகளிலே செல்லும் பெரியோர்கள், ஸத்வகுணமான ஸ்வபாவத்தினால், காணத்தக்கவர்களான; தே பாவகா: மஹா: மஹ்யமி அங்க ஹாராந் விதததே = அந்த ரஸிகர்கள் - அடிக்கடி - பெரிய விதமாக அங்கங்களை ஆட்டி / அசைத்துச் செய்கிறார்கள்.

990. யேந ஸ்திதா சிரவி மே விதிநாதுநா த்வம்
 தேநைவ தேவி! நியதம் மம ஸாம்பராயே|
 லக்ஷ்கரிஷ்யமி பதாவநி! ரங்கநாதம்
 லக்ஷ்மீபதாம்புருஹ யாவக பங்கலக்ஷ்யம்||

பாதுகா தேவியே! என்னுடைய பாக்யவசத்தால், என் தலைமீது நீ இப்போது இருப்பதைப் போலவே, என் அந்திம வேளையிலும், ஸ்ரீங்கநாதனை என் முன்னே கொண்டு வந்து காட்ட வேண்டும்...மகாலக்ஷ்மியின் திருவடி செம்பஞ்சக் குழம்பு அவர் மார்பில் இருப்பதைக் கண்டு, நான் அடையாளம் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

தேவி! பதாவறி! த்வம் யேந = பாதுகா தேவியே! நீ எப்படிப்பட்ட, (என்); விதிநா, மே சிரளி நியதம் ஸ்திதா = பாக்யவசத்தால், என் சிரஸ்ஸிலே எப்போதும் இருக்கிறாயோ; தேநைவ, மம ஸாம்பராயே = அப்படியே, என்னுடைய அந்திம தசையில்; ஸ்க்ஷம் பதாம்புருஹ யாவகபங்க = பெரியிராட்டியின், திருவடித்தாமரைகளின் செம்பஞ்சுக் குழம்புடன்; ஸ்க்ஷம் ரங்கநாதம் ஸ்க்ஷக்ரிஷ்யஸி = காண்த்தக்க ரங்கநாதனை (எனக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காட்டித் தரவேண்டும்.

991. ஹரிசரண ஸ்ரோஜே பக்திபாஜாம் ஜநாநாம்
அநுகரண விசேஷ: ஆத்மநைவோபஹாஸ்யம்|
பரிணமய தயார்த்ரா பாதுகே! தாத்ருசம் மாம்
பரதபரிஷதந்தர் வர்த்திபி: ப்ரேக்ஷணீயம்||

பாதுகையே! பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளிலே, பக்தி செய்பவர்களில் ஒருவனாக, நான் வேஷம் போடுகிறேன்...பெரிய பக்திமானாக, என்னைக் காட்டிக் கொள்கிறேன் - நான் ஒரு ஏமாற்றுக்காரன்...உன் அபரிமிதமான தயையினால், நீ, என்னை, உன்னிடம் உண்மையாய்ப் பக்தி செலுத்தும் பரத கோஷ்டியில் சேர்த்து அருள வேண்டும்.

பாதுகே! ஹரி சரண ஸ்ரோஜே = பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரையிலே; பக்தி பாஜாம் ஜநாநாம் = பக்தி செலுத்தும் மக்களைப் போல, பலவிதமாக; அநுகரண விசேஷ: ஆத்மநைவ உப ஹாஸ்யம் = நடித்து - வேஷமிட்டு, தன்னைத்தானே பரிகளிக்கக்கூடியவன் நான் (உண்மையில்); தாத்ருசம் மாம் (த்வம்) தயார்த்ரா, பரத பரிஷத் = அப்படிப்பட்ட என்னை, நீ, உன் தயையின் காரணத்தால், (உண்மையாகப் பக்தி செய்யும்) பரத கோஷ்டியில் ஒருவனாக; அந்தர் வர்த்திபி: ப்ரேக்ஷணீயம் = பாதுகா பக்தனாக, பார்க்கத்தக்கவனாக; பரிணமய = மாற்றி அருள வேண்டும்.

992. துரிதமபநயந்தீ தூரத: பாதுகே! த்வம்
தநுஜ மதந லீலாம் தேவதாமாநயந்தீ|
அநிதர சரணாநாம் அக்ரிமஸ்யாஸ்ய ஜந்தோ:
அவச கரணவருத்தே: அக்ரதஸ்ஸந்நிதேயா:||

பாதுகையே! பாவங்களை, அண்ட விடாமல், வெகு தூரத்தில் நிறுத்திப் போக்கடிப்பவன் நீ...பாபியான எனக்கு, உன்னை விட்டால் வேறு கதியில்லை...என் அந்திம தசையில், - இந்திரியங்கள் என் ஸ்வாதீனமற்று - அடங்கிவிடும்போது, அஸ்ரர்களை அழிக்கும் பரம புருஷனை, நீ அழைத்து வந்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேண்டும்.

பாதுகே! துரிதம் தூரத: = பாதுகையே! பாவங்களை தூரத்திலே; அபநயந்தீ, த்வம் அநிதர சரணாநாம் = போக்கடிக்கும் நீ - வேறு கதியற்றவர்களுள்; அக்ரிமஸ்ய அஸ்ய ஜந்தோ: = உயர்ந்தவனான, இந்த ஜந்துவின்; அவச கரண வருத்தே: = இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனமில்லாமல் போகும் வேளையில்; அக்ரத: தநுஜ மதந லீலா = என் முன்பு அஸ்ரர்களை விளையாட்டாகக் கொல்லும்; தேவதாம் ஆநயந்தீ ஸந்நிதேயா: = பரம புருஷனை, அழைத்து வந்து ப்ரத்யக்ஷம் ஆகவேண்டும்.

993. சரம நிகமக்தே ஸப்ததந்தெள ஸமாப்தே
 நிஜஸதநஸ்பே ப்ராபயிண்யந் விஹாரம்|
 ஜ்வலநமிவ பவத்யோ: ஸம்யக் ஆரோபயேந் மாம்
 ப்ரதம வரணவச்ய: பாதுகே! ரங்கநாத:||

பாதுகையே! என்ன ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று நான் முதலில், ப்ரார்த்தித்த உடனேயே, ரங்கநாதன் என் வசமாகிப் போனார்...என் ஆயுள் முடியும் நேரத்தில், - உபநிஷத் கூறும் வேள்வி முடிவடைவதால் - அவர் என் ஜீவனாகிற அக்னியைத் தன் ஸ்தானத்துக்கு - எடுத்துப் போக, என்ன உங்கள் இருவர் மீதும் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டும், என நான் விரும்புகிறேன்.

பாதுகே! ப்ரதம வரண வச்ய: ரங்கநாத: சரம நிகம கீதே = பாதுகையே! முதலிலேயே வரிக்கப்பட்டதால் (எனக்கு) வச்யமான, ரங்கநாதன் - உபநிடதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள; ஸப்த தந்தெள ஸமாப்தே = ஜீவனின் பூமி வாழ்க்கை முடிவடையும்போது (i.e. மரணம்); நிஜ ஸதந ஸமீபே விஹாரம் ப்ராபயிண்யந் = தன் ஸ்தானமான பரமபதத்திற்கு ஸமீபம், ஸஞ்சாரத்தைச் செய்து கொண்டவராக; மாம், ஜ்வலநமிவ, பவத்யோ: = என்ன - அக்னியைப் போல, உங்களிடத்தில் (பாதுகைகள்); ஸம்யக் ஆரோபயேத் = நிச்சயமாக / நன்றாக ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

994. புநருதரநிவாஸச்சேதநம் ஸஹ்யஸிந்தோ:
 புளிநம் அதிவஸேயம் புண்யம் ஆப்ரஹ்மலாபாத்|
 பரிணமதி சீரே பாதுகே! யத்ர பும்ஸாம்
 தவமஸி நிகமக்தா சாச்வதம் மெளனிரத்நம்||

பாதுகே! பாவங்களைப் போக்கக்கூடியதும், மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படக்கூடிய கர்ப்பவாஸத்திலிருந்து விடுதலையைத் தரக்கூடியதுமான, இந்த ஸ்ரீரங்கத்தில், ப்ரம்ம ப்ராப்தி கிடைக்கும் வரையில், நான் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறேன்.

பாதுகே! புண்யம் = பாதுகையே! பாவங்களைப் போக்கடிப்பதும்; புந: உதர நிவாஸ ச்சேதநம் = மறுபடி கர்ப்ப வாஸத்தைத் துண்டிப்பதுமான; ஸஹ்ய ஸிந்தோ: புளிநம் = காவிரி ஆற்றின் மணல் திட்டிலே (ஸ்ரீரங்கம்); ஆப்ரஹ்ம ஸாபாத் அதிவஸேயம் = ப்ரம்ம ப்ராப்தி கிடைக்கும் வரையில் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறேன்; யத்ர, பும்ஸாம் சீரே = எந்த ஊரில், மனுஷ்யர்களுக்கு, சர்வரம்; பரிணமதி, நிகம க்தா தவம் சாச்வதம் மெளனி ரத்நம் அளி = மாறுதல்களை அடைந்து கொண்டிருக்கும்போது, வேதங்களால் கொண்டாடப்பட்ட நீ, சாச்வதமான சிரோபூஷணமாக இருக்கிறாயோ.

995. பஹ்வித புருஷார்த்த க்ராம ஸீமாந்தரேகாம்
 ஹரிசரணஸரோஜ ந்யாஸ தந்யாம் அநந்ய:|
 பரதஸமயஸித்தாம் பாதுகே! பாவயம்ஸ்தவாம்
 சதமிஹ சுரதஸ்தே ச்ராவயேயம் ஸம்ருத்திம்||

பாதுகே! பலவித புருஷார்த்தங்களுக்கும் மேலான புருஷார்த்தமாக உள்ள, ஹரியின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாக்யம் பெற்றவன் நீ.உன்னையே தியானம் செய்துகொண்டு - உன் புகழைக் கூறிக்கொண்டு - நான், இந்த ஸ்ரீரங்கத்தில், என் வாழ்நாள் முழுவதும் - அது நூறு வருஷங்களாக இருப்பினும் - வாஸம் செய்யவேண்டும்.

பாதுகே! பஹ்வித புருஷார்த்த க்ராம ஸீம அந்தரேகாம் = பாதுகையே! பலவித புருஷார்த்தங்களின் கூட்டத்திற்கு எல்லைக்கோடு போல உள்ளவளும்; ஹரி சரண ஸரோஜ ந்யாஸ தந்யாம் - பரத ஸமய ஸித்தாம் = ஹரியின் திருவடித்தாமரையிலே வைக்கப்பட்ட

பாக்யத்தை உடையவரும்; பரதனின் ஸித்தாந்தத்துக்கு ப்ராப்தமானவருமான; தவாம், பாவயந் அநந்ய: இஹ = உன்னை தியானம் செய்துகொண்டு - வேறு உபாயம் இல்லாதவனாக நான், இந்த கேட்க்கீர்த்தில்; தே ஸம்ருத்திம் = உன் குண விழுதியை; சதம் சுத: ச்ராவயேயம் = நூறு வருஷங்கள் தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

996. திலகயலி சிரோ மே சொரிபாதாவநி! தவம்
 பஜளி மநஸி நித்யம் பூமிகாம் பாவநாக்யாம்|
 வசளி ச விபவை: ஸ்வை: வ்யக்திமித்தம் ப்ரயாதா
 ததிஹு பரிணதம் மே தாத்ருசம் பாகதேயம்||

பெருமாளின் பாதுகே! நான் எப்போதும், உன்னை, மனதிலே தியானித்துக் கொண்டிருப்பவன் - என் சிரஸ்ஸிலும் நீ அமர்பவள்...இந்தக் காவ்யம் இயற்றும் முகமாய், உன் பெருமைகளைக் கூற, இப்போது என் நாவிலும் நீ அமர்ந்தாய்...எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்யம் அன்றோ இது!..மூன்று இந்திரியங்களிலே உன்னுடன் ஸம்பந்தமிருப்பது?

சொரி பாதாவநி! மே சிர: தவம் திலகயலி = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ என்னுடைய தலையைத் திலகமுள்ளதாகச் செய்கிறாய்; மநஸி நித்யம் திலகயலி = மனதிலும், எப்போதும் (உன்) நினைவே!; பாவநாக்யாம் பூமிகாம் பஜளி = நினைவு ஞபமான மற்றும் ஒரு உருவத்தை அடைகிறாய்; வசளி ச ஸ்வை: விபவை: இத்தம் = = என் வாக்கிலும் (இப்போது) உன்னுடைய பெருமைகளைக் கூறி (கரந்தம் இயற்றுவதால்) இப்படிப்பட்ட; வ்யக்திம் ப்ரயாதா = ப்ரகாசத்தை அடைந்தவளாக இருக்கிறாய்; தத, இஹ, மே தாத்ருசம் பாகதேயம் பரிணதம் = ஆகையால், இவ்விஷயத்திலே, எனக்கு அப்படிப்பட்ட அதிர்ஷ்டம் பலித்துவிட்டது.

997. அஜநிவி சிரமாதெள ஹந்த தேஹேந்தரியாதி:
 ததநு தததிகஸ்ஸந் ஈச்வரோஹம் பழுவி
 அத பகவத ஏவாழுவம் அர்த்தாதிதாநீம்
 தவ புநரஹமாஸம் பாதுகே! தந்ய ஜந்மா||

பாதுகையே! வெகு காலமாக, இந்த உடம்பும் - இந்திரியங்களுமே "நான்" என எண்ணியிருந்தேன்...கண்டம்!..அதன்பின், இந்த உடல் - இந்திரியங்கள் இவைகளைக் காட்டிலும் மேலான "ஆத்மா" என்ற ஒன்று உண்டு என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்...அப்போதும், என்னை ஒரு சுதந்திர புருஷனாக எண்ணிக் கொண்டதுதான் வேடிக்கை...ாச்வரணைப் பற்றிய ஞானம் சிறிதும் இல்லாமல் இருந்தேன்...பின்பு, ஒரு நிகழ்ச்சியால், இந்த ஆத்மாவும் பகவானின் உடைமை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.இப்போது நான் உனக்குத் தாஸனாகிவிட்டேன். என் ஜன்மம் தன்யம் அடைந்தது.

பாதுகே! அஹும் ஆதெள, சிரம் தேஹு - இந்தரியாதி: அஜநிவி ஹந்த = பாதுகையே! நான் முதலிலே, வெகுகாலம் தேகமும் - இந்திரியங்களுமே நான் - உடம்பைக் காட்டிலும் வேறு இல்லை என்றே இருந்தேன் - கண்டம்!!; ததநு - தததிகஸ்ஸந் = அதன் பின்னர், அதைக் காட்டிலும் (உடம்பை விட) மேலான ஆத்மா என்ற வஸ்துவைப்பற்றி அறிந்தவனாய்; ஆச்வர: பழுவி = நானே ஸர்வமும், என்னை நடத்துபவன் வேறு ஒருவர் இல்லை என்ற எண்ணம்

உடையவனாக ஆனேன்; அத பகவத ஏவ அழுவம் = பின்னரே (இந்த ஆத்மா - உடம்பும்) பகவானுக்கே என்ற ஞானம் ஏற்பட்டது; இதாநீம் புந: அர்த்தாத் தவ ஆஸம் அஹம் - தந்ய ஜந்மா = இப்பொழுதோ எனில், ஸ்வபாவத்தாலே உன்னுடைய தாஸனாகிப் போனேன் நான் - என் ஜந்மம் தந்யமாயிற்று.

998. த்வய்யாயத்தெள பகவதி! சிலாபஸ்மநோ: ப்ராணதாநாத்
ஆஸ்த்ரீபாலம் ப்ரதிதவிபவெள பாதபத்மென முராரே:
தாமேவாஹம் சிரவி நிஹிதாம் அத்ய பச்யாமி தைவாத்
ஆத்மாதாராம் ஜநநி! பவதீம் ஆத்மலாப ப்ரஸுதி:||

பாதுகைத் தெய்வமே! தாயே! கல்வுக்கும் - கரிக்கட்டைக்கும் (கௌதம பத்தினி / பர்க்ஷித்) உயிர் கொடுத்த உன் பெருமை, பாலர் / பெண்டிர் அணைவரிடையேயும் ப்ரஸித்தம்...பகவானின் திருவடிகளன்றோ, இதைச் சாதித்தன எனின் என்ன? ---திருவடிகள் உன் அதீனம் அன்றோ?! தெய்வ வசத்தால், நீ என் சிரஸ்லில் வீற்றிருப்பது என் பாக்யமே.

பகவதி! ஜநநி! சிலா - பஸ்மநோ: ப்ராணதாநாத் ஆஸ்த்ரீ பாலம் ப்ரதித விபவெள = பாதுகா தெய்வமே! தாயே! கல்லாக இருந்த அஹல்யைக்கும், சாம்பலாக இருந்த (கரிக்கட்டை) பர்க்ஷித்திற்கும், உயிர் கொடுத்த விவரம், ஸ்த்ரீ / பாலர்கள் பர்யம் பிரஸித்தமான விஷயங்கள்; முராரே: பாத பத்மென, த்வய்யாயத்தெள = பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகள் என்றென்றும் உனக்கு அதீனமல்லவா?; ஆத்மாதாராம், ஆத்ம லாப ப்ரஸுதி: பவதீம் = ஸர்வ லோகத்துக்கும் ஆத்மாவாக இருந்து, அவற்றைத் தரிப்பதால், ஆத்ம லாபமாகிற மோகஷத்துக்கு, காரண ரூபமான உன்னை; தாம் ஏவ அஹம் தைவாத், சிரவி நிஹிதாம் அத்ய பச்யாமி = அப்படிப்பட்ட (உன்னை) பூஜிக்கத்தக்கவளாய், நான் - அதிருஷ்ட வசத்தால், என் சிரஸ்லிலே இருப்பவளாக இப்போது பார்க்கிறேன்.

999. கதம் காரம் ஸ்வாமிகரகமல யோக்யம் நிஜபதம்
நிதத்யாத் ரங்கேச: குலிசுக்டிநேஸ்மிந் மநஸி ந:|
ந சேதேவம் மத்யே விசதி தயயா தேவி! பவதீ
நிஜாக்ராந்தி கூட்டங்ன ஸ்மரசரசிகா கண்டக ததி:||

தேவி! எங்கள் மனம் சபல எண்ணங்களால் நிரம்பி, மன்மத பாணங்களுக்கு இலக்காக உள்ளவை...நீ இவற்றையெல்லாம் தூளாக்கி, எங்கள் ஹிருதயப் பிரதேசத்தைப் பெருமான் திருவடித் தாமரைகளை, வைக்கத் தகுதி உடைய பிரதேசமாக மாற்றுகிறாய்...இல்லையெனில், பிராட்டியின் கமலம் போன்ற கைகளால் பிடிக்கப்படும் திருவடிகள் - வஜ்ராயுதம் போல கெட்டியான எங்கள் ஹிருதயத்தில் எப்படி வைப்பார்?

தேவி! பவதீ தயயா, நிஜ ஆக்ராந்தி, ஸ்மர - சர - சிகா கண்டக- ததி:, கூட்டங்ன = தேவி! நீ தயயுடன் கூடினவளாய், உன் ஸஞ்சாரத்தினால் ஏற்படும் அநுபவத்தால், மன்மதனின் - பாணங்களின் - கூரான முட்களின் வரிசைகளை பொடியாக்கி; ஏவம் மத்யே, ந விசதி சேத் = இப்படியாக, என் மனதிற்கும், பகவானுக்கும் நடுவில் பிரவேசிக்காமல் போனாயானால்; ந: குலிச கடிநே, அஸ்மிந் மநஸி - ஸ்வாமிகர கமல யோக்யம், ரங்கேச: நிஜபதம் கதம் காரம் நிதத்யாத் = எங்களுடைய வஜ்ராயுதம் போல் கெட்டியாக உள்ள, இந்த மனதிலே, பெரிய பிராட்டியின் தாமரை மலர் போன்ற திருக்கரங்களால் மட்டும் பிடிக்கத் தக்கதான, அரங்களின் திருவடிகளை எப்படித்தான் வைப்பார்?

1000. க்ரீடாலெள்யம் கிமிபி ஸமயே பாதுகே! வர்ஜயந்தீ
 நிர்வேசம் ஸ்வம் திசனி பவதீ நாதயோ: ஸ்ரீதரண்யோ:
 மாமப் யேவம் ஜநய மதஜித்பாதயோ: அந்தரங்கம்
 ரங்கம் யாஸெள ஜநயலி குணை: பாரதீ ந்ருத்தரங்கம்||

பாதுகையே! ஸஞ்சாரத்தால், உனக்குப் பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யக்கூடிய பாக்யம் கிட்டுகிறது...எனவே, நீ ஸஞ்சாரத்தில் எப்போதும் நாட்டம் உள்ளவள்...ஆனால், பெருமாளின் ஸஞ்சாரங்களால், பிராட்டிமாருக்கு, பெருமாளின் அந்தரங்க பரிசய அநுபவம் தடைப்பட்டுப் போகிறது...எனவே, ஒன்தார்ய குணம் மிக்க நீ, உன் ஸஞ்சார ஆசையை, பிராட்டிமாருக்காகக் குறைத்துக் கொள்ளத் தயங்கியதில்லை..நான் உன்னை வேண்டுவது - அதே போல, என்னையும் பெருமானுக்கு அந்தரங்களாக - ஏகாந்த சிச்ருதைகளுக்கு, யோக்யமானவனாக, நீ, ஆக்க வேண்டும்...

பாதுகே! ஸமயே கிமிபி = பாதுகே! சில ஸமயங்களில்; நாதயோ: க்ரீடா லெள்யம் வர்ஜயந்தீ, பவதீ = பெருமாளின் விளையாட்டான ஸஞ்சாரங்களை விட்டுக்கொடுத்து நீ; ஸ்ரீதரண்யோ: ஸ்வம் = பெரிய பிராட்டி / பூமிப்பிராட்டிக்காக, உனது; நிர்வேசம் திசனி = அநுபவத்தைக் கொடுப்பதைக் காட்டுகிறாய்; also; குணை:, ரங்கம் பாரதீ = உன் குணங்களால், ரங்கஸ்தலத்தை, ஸரஸ்வதிக்கு; ந்ருத்த ரங்கம் ஜநயலி = நடனத்துக்கான மேடையாகக் கொடுக்கிறாய்; யாஸெள, ஏவம் மாமபி = இப்படிக் கருணை வடிவான நீ, எனக்காகவும்; மதுஜித் பாதயோ: அந்தரங்கம் ஜநய = பெருமாளின் திருவடிகளுக்கு, அந்தரங்கமான சிச்ருதைகளாச் செய்ய அனுமதிப்பாயாக.

1001. இதி ரங்கதுரீணபாதுகே த்வம்
 ஸ்துதிலக்ஷ்யேண ஸஹஸ்ரசோ விம்ருஷ்டா|
 ஸபலம் மம ஜநம் தாவதேதத்
 யதிஹாஶாஸ்யம் அத: பரம் கிமேதத்||

ரங்கநாத பாதுகே! இந்த ஸ்தோத்திரம் இயற்றும் வியாஜத்தால், உன்னை 1000 முறை நான் நினைத்துக் கொண்டேன்.அதிலேயே என் ஜநமா ஸபலம் ஆயிற்று..இதற்கு மேலும் அடைய, எனக்கு வேறு என்ன வேண்டும்?

ரங்க துரீண பாதுகே! இதி த்வம் ஸ்துதி லக்ஷ்யேண ஸஹஸ்ரச. விம்ருஷ்டா = அரங்கனின் பாதுகையே! இப்படியாக நீ, ஸ்தோத்திரம் எனும் வ்யாஜத்தால் ஒரு 1000 தடவை.. கீர்த்தனம் பண்ணப்பட்டாய்; மம ஏதத் ஜநம் ஸபலம் தாவத் = என்னுடைய இந்தப் பிறவி, ஸபலம் (பிரயோஜனம் உள்ளதாக) ஆயிற்று; ஏதத் இஹ ஆசாஸ்யம் = இந்த பாக்யம், இந்த ஜநமத்திலே பிரார்த்திக்கத்தக்கது (கடைத்தேறி விட்ட படியால்); அத: பரம் கிம்? = அதைவிட மேலானது என்னதான் உண்டு?

1002. மாத:! ஸ்வரூபமிவ ரங்கபதேர் நிவிஷ்டம்
 வாசாமஸீமநி பதாவநி! கவைவம் தே|
 மோஹாதபிஷ்டுதவதோ மம மந்த புத்தே:
 பாலஸ்ய ஸாஹஸ்மிதம் தயயா ஸஹோதா:||

தாயே! பாதுகே! அரங்கனின் ஸ்வரூபம் போலவே, உன் கவைவமும் வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத ஒன்று...அப்படியிருந்தும், குழந்தைத்தனமாய், அறிவில்லாமல், நான் "உன் ப்ரபாவங்களை ஒரு 1000 சுலோகங்களால் வர்ணிப்பேன்" எனத் துணிந்து செயல்பட்டேன்...உன் தயயினால், இந்த மந்த புத்திக்காரனின் செய்கையைப் பொறுத்து அருள வேண்டும்.

மாத: பதாவநி! ரங்கபதே: = தாயே! பாதுகையே! ரங்கநாதனின்; ஸ்வரூபமிவ, வாசாம் அலீமநி நிவிஷ்டம் = ஸ்வரூபம் போன்றே, வார்த்தைகளில் அடக்கமுடியாத, தே வைபவம் = உன் பெருமையை; மோஹாத் அபிஷ்டுதவத: மந்த புத்தே: பாலஸ்ய மம = அறிவில்லாதவனாக - ஒரு அளவை இட்டுச் சொன்ன, மந்த புத்தி கொண்ட, சிறுபிள்ளைத்தனமான என்; இதம் ஸாஹஸம், தயயா ஸஹேதா: = உன் தயையினால், நீ பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1003. யே நாம பக்திநியதா: கவயோ மதந்யே
 மாத:! ஸ்துவந்தி மதுஸுதந பாதுகே! த்வாம்
 லப்ஸ்யே குணாம்ச விநிவேசிதமாநஸாநாம்
 தேவாமஹம் ஸபஹாமாநவிலோகிதாநி||

மதுஸுதநனின் பாதுகையே! உன்னிடம் பக்தி செலுத்தக்கூடிய வேறு பல கவிகளும், உன் பெருமை பற்றி ஸ்துதி இயற்றுவர்...அவர்கள், என்னுடைய இந்தக் காவியத்தைக் கட்டாயம், அதன் குணங்களை ஏற்று, புகழ்ச்சியான வார்த்தைகளையே கூறுவர்.

மாத: மதுஸுதந பாதுகே! = அம்மா! பெருமாளின் பாதுகே!; மதந்யே, யே நாம கவய: = என்னைக்காட்டிலும் வேறான, எந்தக்கவிகள்; பக்தி நியதா: த்வாம் ஸ்துவந்தி = (உன்னிடம்) பக்தி மேலிட்டு, உன்னை ஸ்துதிப்பார்களோ, (அவர்கள்); குணாம்ச விநிவேசித மாநஸாநாம், தேவாம் ஸபஹாமாந விலோகிதாநி அஹம் லப்ஸ்யே = குணபாகத்தில் வைத்த மனத்தராய், அவர்களுடைய அங்கீகரிப்பையும், கடாகஷங்களையும், நான் அடையப்போகிறேன்.

1004. ஸங்கர்ஷயந்தி ஹ்ருதயாநி அஸதாம் குணாம்சே
 ஸந்தஸ்து ஸந்தமபி ந ப்ரதயந்தி தோஷம்|
 தத் ரங்கநாதசரணாவநி! தே ஸ்துதீநாம்
 ஏகா பரம் ஸதஸதோ: இஹ ஸாக்ஷிணீ த்வம்||

ரங்கநாதனின் பாதுகே! அதே ஸமயம், தீய குணம் கொண்டவர்கள், இந்த ஸ்துதியில் உள்ள குணங்களையும் தூஷிப்பர்; பொறாமைப் படுவர். நல்லவர்களோ, தோஷங்களைப் பற்றிப் பேசவே மாட்டார்கள் - அவரவர் இயல்பு அது...இந்த ஸ்துதியில் குணமோ / தோஷமோ - நீயே ஸாக்ஷி!

ரங்கராஜ சரணாவநி! அஸதாம் ஹ்ருதயாநி குணாம்சே ஸங்கர்ஷயந்தி = ரங்கராஜனின் பாதுகே! அஸத்துக்களின் மனம், குணங்களையும் (பொறாமையால்) தூஷிக்கின்றனர்; ஸந்தஸ்து, ஸந்தமபி, தோஷம் ந ப்ரதயந்தி = நல்ல பெரியோர்கள் - தோஷம் இருந்தாலும் அதைப் பெரிது படுத்துவது இல்லை; தத், தே ஸ்துதீநாம், இஹ ஸதஸதோ: த்வம் ஏகா பரம் ஸாக்ஷிணீ = ஆகையால் உன்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் உள்ள, குண / தோஷங்களுக்கு, நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் ஸாக்ஷி.

1005. இத்தம் த்வமேவ நிஜகேளிவசாத் அகார்ஷி:
 இக்ஷவாகு நாதபத பங்கஜயோ ரந்யா|
 ஸவீயம் பதாவநி! மயா ஸமஹச்சரித்ரம்
 ஸ்தேவ தேவி! ஸஹஜேந கவீ சுவரேண||

பாதுகா தேவி! இக்ஷவாகு குல மன்றான ராகவனின் திருவடிகளைத் தவிர, வேறு எதையும் அறியாத ஸ்தே, கவிச்ரேஷ்டரான வாஸ்மீகி மஹரிஷியைக் கொண்டு, ஞீமத் ராமாயணம் இயற்றியது போல, நீயும் என்னைக் கொண்டு, உன் திவ்ய சரித்தை - ப்ரயாசை இன்றி, வினையாட்டாகவே செய்து முடித்தாய்.

தேவி! பதாவநி! இக்ஷ்வாகு நாத பத பங்கஜயோ: அநந்யா = தேவி! பாதுகே! இக்ஷ்வாகு குல நாதனான் ராகவனின் திருவடித்தாமரைகளைத் தவிர வேறு எதையும் அறியாத; ஸ்தா ஸஹஜேந கவீஸ்வரேண இவ = ஸ்தை, தன் உடன் பிறப்பான கவிச்ரேஷ்டர் வால்மீகியினால் போல; ஸ்வீயம் ஸாமஹ்ரத் சரித்ரம் = தன்னுடையதான், மிகப் பெரிய சரித்திரத்தை; த்வமேவ, இத்தம், நிஜ கேளி வசாத் அகார்ஷி: = நீயும் கூட, இம்மாதிரியாக, எந்த ப்ரயாஸையுமின்றி, நீ செய்வித்துக் கொண்டாய்.

1006. ப்ருதுக வதந ஸங்கஸ்பர்ச நீத்யா கதாசித்
 சிரஸி விநிஹிதாயா: ஸ்வேத பூம்நா தவைவ|
 ஸ்துதிரிய முபஜாதா மந்முகேநேத்யதீயு:
 பரிசரணப்ராஸ்தே பாதுகேபாஸ்த தோஷா:||

தேவி! பாலகன் துருவனின் கன்னத்திலே, பெருமான் பாஞ்சஜன்யத்தால் வருடவும், அவன் ஞானம் அடைந்து, ஹரியைப் பற்றி ஸ்தோத்திரம் புணைய முடிந்தது...அதே போல, ரங்கநாதனின் கடாகூம், உன்னை எனது சிரஸ்ஸிலே அர்ச்சகர்கள் வைக்கவும், உன் சய மகிமையால், என்னை ஒரு கருவியாக்கி, இந்த ஸ்துதி உண்டாயிற்று.

பாதுகே! ப்ருதுக வதந ஸங்கஸ்பர்ச நீத்யா = பாதுகையே! பாலகன் துருவனின் முகத்திலே (கன்னம் - cheek), பகவானின் பாஞ்சஜன்யம் வருடவும், அவன் ஞானம் அடைந்ததைப் போன்றே; கதாசித், சிரஸி விநிஹிதாயா: தவ ஸ்வேந பூம்நா ஏவ மந்முகேந, இத்தம் ஸ்துதி: = ஒரு ஸமயம் (இந்த க்ரந்தம் இயற்ற நீ அனுமதி கொடுத்தபோது), என் தலையிலே வைக்கப்பட்ட - உன்னுடைய ஸ்வபாவமான மகிமையினால் மட்டுமே, என்னை ஒரு கருவியாக்கி, இந்த "பாதுகா ஸஹஸ்ரம்"; உபஜாதா, இதி அபாஸ்த தோஷா: பரிசரண பரா: அதீயு: = உண்டாயிற்று (இயற்றப்பட்டது) என்பதை, ராகத்வேஷமற்ற, உன் கைங்கர்யங்களிலே ஆடுபடும் பெரியோர் எண்ணக்கடவர்.

1007. யதி ஸ்பீதா பக்தி: ப்ரணயமுக வாணீ பரிபணம்
 பதத்ராண ஸ்தோத்ரம் ஹ்ருதி பிப்ருத ரங்கக்ஷிதிப்ருத:|
 நிருந்மாதோ யத்வா நிரவதி ஸ்தா நிர்ஜ்ஜரமுசோ
 வசோபங்கீரேதா ந கதமநுருந்தே ஸஹ்ருதய:||

மக்களே! உங்களுக்கு உண்மையிலேயே பக்தி இருக்குமானால், இந்த ரங்கநாத பாதுகா ஸ்தோத்திரத்தை, ஹ்ருதயத்திலே தரியுங்கள். (மனம் செய்யுங்கள்)...நல்ல மனம் கொண்டவர்களும் - கிறுக்கு புத்தியற்றவரும், அமிர்த வெள்ளம் பெருக்கும் இக்காவ்யத்தை, அதன் சொல் தொடர்களை - போற்றாமல் / ரஸிக்காமல் இருக்க முடியாது.

ஸ்பீத பக்தி: யதி = (மக்களே!) பூர்ணமான பக்தி உங்களுக்கு இருக்குமானால்; ப்ரணய முக வாணீ பரிபணம் = நம்பிக்கைக்கு வாயில் போன்ற, வேத வாக்கியத்துக்கு மூலதனம் போன்ற; ரங்கக்ஷிதிப்ருத: பதத்ராண ஸ்தோத்ரம் ஹ்ருதி பிப்ருத = ஸ்தோத்திராதனின் திருவடிகளைக்காக்கும் இந்தப் பாதுகா ஸஹஸ்ர ஸ்தோத்திரத்தை, உங்கள் இதயத்திலே தரிப்பீர். (மனம் செய்யுங்கள்); யத்வா, நிருந்மாத: ஸாஹ்ருதய: நிரவதி ஸ்தா நிர்ஜ்ஜர முச: = இல்லாவிட்டாலும், ஸாமாந்யமான புத்தியை உடையவர்களும், நல் மனம் கொண்டோரும், முடிவில்லாத அம்ருத வெள்ளத்தைப் பொழியும்; ஏதா: வசோபங்கீ: கதம் ந அநுருந்தே = இந்த சொல் தொடர்களை, எப்படித்தான் அநுபவிக்காமலிருக்க முடியும்?

1008. ஜயதி யதிராஜ ஸுக்தி: ஜயதி முகுந்தஸ்ய பாதுகாயுகளீ|
ததுபயதநாஸ் த்ரிவேதீம் அவந்தயயந்தோ ஜயந்தி புவி ஸந்தः||

யதிச்ரேஷ்டரான இராமானுஜரின் க்ரந்தங்கள் ஜயம் அடைகின்றன. முகுந்தனின் இரண்டு பாதுகைகளும் ஜயம் அடைகின்றன. மேலே சொன்ன இரண்டையும் (இராமானுஜரின் க்ரந்தங்கள் & பாதுகை) தங்களுக்குத் தனமாக உடையவர்களும், மூன்று வேதங்களையும் (ரிக்ஷா-ஏ-ஸாம) வீணாக்காமலிருக்கும் பெரியோர்களும், இவ்வுலகில் ஜயம் அடைகின்றனர்.

யதி ராஜ ஸுக்தி: ஜயதி = இராமானுஜரின் க்ரந்தங்கள் ஜயம் அடைகின்றன; முகுந்தஸ்ய பாதுகா யுகளீ ஜயதி = முகுந்தனின் இரண்டு பாதுகைகளும் ஜயம் அடைகின்றன; தத் உபய தநா: த்ரிவேதீம் அவந்தய யந்த: ஸந்த: புவி ஜயந்தி = அந்த இரண்டையும், தமக்குச் செல்வம் போல போற்றுவோரும், மூன்று வேதங்களையும் வீணாக்காமல் இருக்கும் பெரியோர்களும், இப்புவியில் ஜயம் அடைகின்றனர்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே பலபத்ததி - த்வாத்ரிம்சீ.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷ்ட, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணசாலினே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்த குரவே நம: